മലയാളത്തിലെ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ പദതലത്തിലെയും വാക്യതലത്തിലെയും പ്രയോഗങ്ങളുടെ വിവരണാത്മകപഠനം

കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാലയിൽ ഡോക്ടർ ഓഫ്

ഫിലോസഫി ബിരുദത്തിന് സമർപ്പിക്കുന്ന പ്രബന്ധം

ശിവലാൽ .കെ.ജി

മലയാളവിഭാഗം

ശ്രീ കേരളവർമ്മ കോളേജ്, തൃശ്ശൂർ

കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാല

2010

CERTIFICATE

This is to certify that the thesis 'A descriptive study of Morphological and Syntactic usage of derivative nouns in Malayalam ['മലയാളത്തിലെ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ പദതലത്തിലെയും വാക്യതലത്തിലെയും പ്രയോഗങ്ങളുടെ വിവരണാത്മക പഠനം'] submitted for the award of the Degree of Doctor of Philosophy in the faculty of Malayalam Language and Literature, Calicut University is a record of bonafide research carried out by Mr. Sivalal.K.G under my supervision and guidance in the department of Malayalam, Sree Kerala Varma College, Thrissur and that the thesis has not previously formed the basis for the award of any other degree, diploma or honor in any form.

Dr. A.N. Krishnan
Selection Grade Lecturer
N.S.S. College
Palappuram
Ottapalam

DECLARATION

I hereby declare that the work represented in the thesis for the award of Ph. D degree of Calicut University embodies the result of original work done by me in the Department of Malayalam, Sree Kerala Varma College, Thrissur under the supervision and guidance of Dr. A.N. Krishnan (Lecturer, N.S.S. College, Ottapalam)

Sivalal .K.G

Peringottukara
12-7-2010

കടപ്പാട്

ഈ ഗവേഷണ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പേരിൽ എനിക്ക് ഏറ്റവുമധികം കടപ്പാടുള്ളത് പ്രിയ ഗുരുനാഥൻ ഡോ: എ.എൻ. കൃഷ്ണനോടാണ്. പാണ്ഡിത്യമികവുകൊ ും സൗമ്യവും സൂക്ഷ്മവുമായ വഴികാട്ടൽ കൊ ും ഏറ്റവും അധികം എന്നെ പ്രചോദിപ്പിച്ചത് അദ്ദേഹമാണ്. ഗവേഷണ രംഗത്തേക്ക് എന്നെ കൈപിടിച്ചുനടത്തിയത് കേരളവർമ്മ കോളേജ് മലയാള വിഭാഗം അദ്ധ്യാപകനും പ്രിൻസിപ്പാളുമായിരുന്ന ശ്രീ.ആർ.ജി മാസ്റ്ററാണ്. ര ുപേരോടും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന നിലയിൽ ഗവേഷണത്തിന് എല്ലാ സഹായങ്ങളും തന്നു സഹായിച്ച പ്രൊഫ. വി.ജി. തമ്പി, ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ സഹായങ്ങൾ നൽകിയ ഡോ: സി.ആർ രാജഗോപാലൻ, ഡോ: അനിൽകുമാർ, എന്നിവരോടും മലയാള വിഭാഗത്തിലെ മറ്റ് അദ്ധ്യാപകരോടും നന്ദി പറയുന്നു.

നിർലോഭം പുസ്തകങ്ങൾ തന്ന് സഹായിച്ച തൃശ്ശൂർ സാഹിത്യ അക്കാദമി ലൈബ്രറി ജീവനക്കാരോടും പ്രബന്ധത്തിന്റെ പേജുകൾ ഭംഗിയായി അച്ചടിച്ച് ബൈന്റ് ചെയ്തു തന്ന തൃപ്രയാർ റിയൽ ഫോട്ടോസ്റ്റാറ്റിലെ ജീവനക്കാരോടും സാഹിത്യഅക്കാദമിയിലെയും കേരളവർമ്മയിലെയും ഗവേഷക സുഹൃത്തുക്കളോടും നന്ദിപറയുന്നു.

കൃതജ്ഞതയോടെ

ശിവലാൽ.കെ.ജി

ഉള്ളടക്കം

		പേജ്
ഉപോദ്ഘാതം		1
0.1	പ്രബന്ധ ശീർഷകം	1
.		
0.2	ഗവേഷണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും വ്യാപ്തിയും	1
.		
0.3	പൂർവ്വപഠനങ്ങൾ	2
.		
0.4	ദത്തസമാഹരണവും രീതിശാസ്ത്രവും	2
.		
0.5	പ്രബന്ധസ്വരൂപം	4
.		
അദ്ധ്യായം ഒന്ന് - പദം നിർവചനവും വിവരണവും		**5**
1.1	പദനിർവചനം - പ്രായോഗിക പ്രശ്നങ്ങൾ	6
1.2	പദനിർവചനം	30
അദ്ധ്യായം ര ് - നാമവും നാമവിഭാഗങ്ങളും		**32**
2.1	ഗു ർട്ട്	32
.		
2.2	ജോർജ് മാത്തൻ	35
.		
2.3	കേരളപാണിനി	39
2.4	ശേഷഗിരിപ്രഭു	42
.		
2.5	നാമപദവിഭജനം സംസ്കൃത വ്യാകരണത്തിൽ	45
.		
2.6	നാമനിർവചനം ഇംഗ്ലീഷിൽ	47

.

2.7 നാമം - നിർവചനം 49

.

അദ്ധ്യായം മൂന്ന് - നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ 53

3.1. ഗു ർട്ട് 57

3.2. ജോർജ് മാത്തൻ 60

3.3. എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ 69

3.4. ശേഷഗിരിപ്രഭു 79

3.5. കെ.സുകുമാരപിള്ള 88

3.6. നിഷ്പന്നനാമവിചാരം - തമിഴിൽ 92

3.7. നിഷ്പന്നനാമവിചാരം - സംസ്കൃതത്തിൽ 99

3.8. സമാസങ്ങളും നിഷ്പന്നനാമങ്ങളും 100

3.9. ഭേദകവും നിഷ്പന്ന നാമവും 104

3.1 നിഷ്പന്നനാമ നിർവചനം 107

0

അദ്ധ്യായം നാല് - നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ രൂപസിദ്ധി 109

4.1 സമസ്തപദങ്ങളും നിഷ്പന്നനാമങ്ങളും 109

4.2 രൂപസിദ്ധി 111

.

4.3 ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ രൂപസിദ്ധി 112

.

4.4 നാമജന്യനിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ രൂപസിദ്ധി 132

.

4.5 ഭേദകജന്യനിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ രൂപസിദ്ധി 148

.

അദ്ധ്യായം അഞ്ച് - നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ ആർത്ഥികാപഗ്രഥനം 153

5.1 ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ ആർത്ഥികാപഗ്രഥനം 153

.

5.2 നാമജന്യനിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ ആർത്ഥികാപഗ്രഥനം 168

5.3 ഭേദകജന്യനിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ ആർത്ഥികാപഗ്രഥനം 182

.

5.4 ആർത്ഥികാപഗ്രഥനം - ചാർട്ടുകൾ 186

.

അദ്ധ്യായം ആറ് - ഉപസംഹാരം 194

അനുബന്ധം ഒന്ന് - നിഷ്പന്നനാമ രൂപാവലി (ക്രിയാജന്യം) 205

അനുബന്ധം ര ് - നിഷ്പന്നനാമ രൂപാവലി (നാമജന്യം) 249

അനുബന്ധം മൂന്ന് - നിഷ്പന്നനാമ രൂപാവലി (ഭേദകജന്യം) 265

അനുബന്ധം നാല് - നിഷ്പന്നനാമവ്യുൽപാദനപ്രക്രിയകൾ (സംക്ഷിപ്തം) 267

ഗ്രന്ഥസൂചിക 274

പ്രഥമ ആകരഗ്രന്ഥങ്ങൾ 274

ദ്വിതീയ ആകരഗ്രന്ഥങ്ങൾ 283

ഉപോദ്ഘാതം

0.1. പ്രബന്ധ ശീർഷകം

'മലയാളത്തിലെ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ പദതലത്തിലെയും വാക്യതലത്തിലെയും പ്രയോഗങ്ങളുടെ വിവരണാത്മക പഠനം' എന്നതാണ് പ്രബന്ധ ശീർഷകം.

0.2. ഗവേഷണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും വ്യാപ്തിയും

മലയാളത്തിലെ നാമക്രിയാഭേദകങ്ങളിൽ നിന്ന് രൂപം കൊള്ളുന്ന പദങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള പഠനമാണ് ഇവിടെ നിർവഹിക്കുന്നത്. ഒരു പദത്തിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു പദം രൂപം കൊള്ളുക എന്നത് എല്ലാ ഭാഷകളിലും നടക്കുന്ന പ്രക്രിയയാണ്. ആവശ്യാനുസരണം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന പുതിയ പദങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഇപ്രകാരം രൂപം കൊള്ളുന്നു. മലയാളത്തിന്റെ രീതിയും മറ്റൊന്നല്ല. മലയാളത്തിലെ പ്രധാന പദവിഭാഗങ്ങളായ നാമം ക്രിയ ഭേദകം എന്നിവയിൽ നിന്നു രൂപം കൊള്ളുന്ന പുതിയ പദങ്ങൾ ആ വിഭാഗത്തിൽ തന്നെ ഉൾപ്പെടണമെന്നില്ല. നാമത്തിൽ നിന്ന് ക്രിയയും ക്രിയയിൽ നിന്ന് നാമവും ഉ ാകാം. മലയാളത്തിലെ നാമപദങ്ങളിൽ ഒരു മഹാവിഭാഗം മറ്റുപദങ്ങളിൽ നിന്ന് രൂപം കൊ വയാണ്. ഇത്തരം പദങ്ങൾ പൂർവ്വപദങ്ങളായി അർത്ഥതലത്തിൽ ചില അംശങ്ങളിൽ ബന്ധം നിലനിർത്തുകയും അതേ സമയം പുതിയ അർത്ഥത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം മറ്റുപദങ്ങളിൽ നിന്ന് രൂപം കൊള്ളുന്ന നാമങ്ങളെ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ എന്നുവിളിക്കാം. ഇവ വ്യുൽപ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. വ്യുത്പത്തി പറയാവുന്ന ഏതൊരു നാമത്തെയും വ്യുൽപന്ന നാമഗണത്തിൽ പെടുത്താം. സർവ്വനാമം, സംഖ്യാനാമം, സമസ്തപദനാമം എന്നിവയും വ്യുൽപന്ന നാമപരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടും. എന്നാൽ നിഷ്പന്ന നാമവിഭാഗത്തിൽ നാമം, ക്രിയ, ഭേദകം എന്നിവയിൽ നിന്ന് വ്യുൽപാദന പ്രക്രിയ വഴി രൂപം കൊള്ളുന്ന നാമങ്ങൾ മാത്രമേ ഉൾപ്പെടുകയുള്ളൂ. ഇത്തരം പദങ്ങളെ പദതലത്തിലും വാക്യതലത്തിലും രൂപപരമായും അർത്ഥപരമായും അപഗ്രഥിക്കുകയാണ് ഈ പഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഒരു ജീവദ്ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ച് നാമവിഭാഗത്തിൽ പുതുതായി രൂപം കൊള്ളുന്ന പദങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിന് ഏറെ പ്രാധാന്യമു ്. പുതിയ പദങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്ന സാഹചര്യവും അതിനുള്ള ഉപാധികളും അറിയുന്നത് ഭാഷയുടെ വളർച്ചയെകുറിച്ചുള്ള പുതുഅറിവുകൾ രൂപപ്പെടുത്തും എന്നതിൽ സംശയമില്ല. മലയാളത്തിലെ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ മുഴുവൻ ശേഖരിക്കുകയും വർഗ്ഗീകരിക്കുകയും അപഗ്രഥിക്കുകയും ചെയ്ത് ചില ഭാഷാവസ്തുതകൾ വെളിപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമമാണ് ഈ പഠനത്തിലൂടെ നിർവഹിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. പ്രാചീനമധ്യകാല മലയാള ഭാഷയെ അസ്പദമാക്കിയല്ല സമകാലിക ഭാഷയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണാത്മക പഠനത്തിനാണ് ഇവിടെ പ്രാധാന്യം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ വിവരണത്തിനിടയിൽ ആവശ്യമായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രാചീനഭാഷയുടെയും സഹായം തേടിയിട്ടു ്.

0.3. പൂർവ്വപഠനങ്ങൾ

മലയാളത്തിൽ ഉ ായിട്ടുള്ള പ്രധാന വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം കൃത്ത്, തദ്ധിതം എന്ന പേരിലോ സമാനമായ പേരുകളിലോ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ വിഭജിച്ച് വ്യാകരണ നിയമങ്ങൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടു ്. ഹെർമ്മൻ ഗു ർട്ട് തദ്ധിതനാമങ്ങളെ പുരുഷനാമം, ഭാവനാമം എന്നിങ്ങനെ ര ായി വിഭജിച്ച് വിവരിക്കുന്നു. ക്രിയകളിൽ നിന്ന് രൂപം കൊള്ളുന്ന നാമങ്ങളെകുറിച്ച് ഗു ർട്ട് പരാമർശിക്കുന്നുെ ങ്കിലും അവയെ നാമത്തിലെ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗമായി വിഭജിക്കുന്നില്ല. ജോർജ് മാത്തൻ, ഉദ്ഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മൂലനാമം, തദ്ധിതനാമം, സമാസനാമം എന്ന് നാമങ്ങളെ വിഭജിക്കുന്നു. ക്രിയകളിൽ നിന്ന് രൂപപ്പെടുന്ന നാമങ്ങളെ വചനീയ നാമങ്ങൾ എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നു. നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെകുറിച്ച് നാമാധികാരത്തിലും ധാത്വധികാരത്തിലും കേരളപാണിനി സവിസ്തരപഠനം നടത്തുന്നു ്. തദ്ധിതങ്ങളെയും കൃത്തുകളെയും അദ്ദേഹം അർത്ഥാപഗ്രഥനം നടത്തി അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിഭജിക്കുന്നു. ശേഷഗിരിപ്രഭു കൃത്ത്, തദ്ധിതം, സമാസം എന്നിങ്ങനെ

വ്യുൽഷന്നശബ്ദങ്ങളെ വിഭജിച്ച് വിവരിക്കുന്നു. കെ.സുകുമാരപിള്ള വ്യുൽപന്നനാമം, അവ്യുൽപന്ന നാമം എന്ന് നാമങ്ങളെ വിഭജിക്കുകയും തദ്ധിതങ്ങളെയും കൃത്തുകളെയും വ്യുൽപന്നനാമത്തിന്റെ വിഭാഗമായി കൽഷിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ മറ്റുപദങ്ങളിൽ നിന്നു രൂപഷെടുന്ന ഈ നാമവിഭാഗത്തെ ഒരു പദവിഭാഗമായി ക ് സൂക്ഷ്മമായി പഠിക്കുവാൻ ആരും മുതിർന്നു കാണുന്നില്ല. പ്രത്യയചേർച്ചയിലൂടെ സംഭവിക്കുന്ന അർത്ഥവ്യതിയാനങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി കെ ത്തി വിവരിക്കുവാനും ആരും ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. ഭാഷാവളർച്ചയുടെ ഒരു സുപ്രധാനഘട്ടത്തെ അനാവരണം ചെയ്യുന്നതിന് ഈ മേഖലയിലുള്ള പഠനത്തിന് ഏറെ പ്രസക്തിയു ്.

0.4. ദത്തസമാഹരണവും രീതിശാസ്ത്രവും

ദത്തസമാഹരണത്തിനായി ശബ്ദതാരാവലി, നിഘ ുക്കൾ പ്രധാന വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, സാഹിത്യ കൃതികൾ എന്നിവയാണ് പ്രയോജനഷെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെയും ശേഖരിക്കുകയാണ് ആദ്യം ചെയ്തത്. ഇവയെ അപഗ്രഥിക്കുന്നതിന് ഓരോ പ്രത്യയവും ചേർന്ന് രൂപഷെടുന്നതായി വൈയാകരണൻമാർ ഉദാഹരിക്കുന്ന പദങ്ങളുടെ പൂർവ്വരൂപത്തെ കെ ത്തുകയും പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ ഉ ാകുന്ന അർത്ഥഭേദത്തെ കെ ത്തുകയും ചെയ്തു. പ്രത്യയം, പൂർവ്വരൂപം, നിഷ്പന്നനാമം, അർത്ഥഭേദം എന്നീ ക്രമത്തിൽ ഇവയെ പട്ടികഷെടുത്തി. വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള മുഴുവൻ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെയും ഇപ്രകാരം അപഗ്രഥിച്ചിട്ടു ്.

തുടർന്ന് ശബ്ദതാരാവലി പൂർണ്ണമായും പരിശോധിച്ച് പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്നനാമ വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നവയെ ശേഖരിക്കുകയും പൂർവ്വരൂപം, നിഷ്പന്നനാമം, പ്രത്യയം, നിഷ്പന്നനാമവിഭാഗം, അർത്ഥഭേദം എന്നീ ക്രമത്തിൽ പട്ടികഷെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മേൽഷറഞ്ഞ ര ു പട്ടികകളും പ്രയോജനഷെടുത്തി മലയാളത്തിലെ നാമജന്യ ക്രിയാജന്യ ഭേദകജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ വ്യുൽഷാദിഷിക്കാനുതകുന്ന യഥാർത്ഥ പ്രത്യയങ്ങളെ കെ ത്തുകയാണ് പിന്നീട് ചെയ്തത്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പൂർവ്വവൈയാകരണന്മാർ നൽകിയ പ്രത്യയങ്ങളിൽ പലതും വ്യുൽപാദനപ്രത്യയങ്ങളല്ലെന്നു ക ് ഉപേക്ഷിക്കേ ി വന്നിട്ടു ്. ഇവയിൽ നിന്ന് നാമജന്യനിഷ്പന്നനാമം, ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്നനാമം, ഭേദകജന്യനിഷ്പന്നനാമം എന്നിവയെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങളെ വർഗീകരിച്ചു. ഓരോ വിഭാഗത്തിലും ഓരോ പ്രത്യയങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളെ മുമ്പുതയ്യാറാക്കിയ പട്ടികയിൽ നിന്ന് ശേഖരിക്കുകയും പട്ടികഷെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഓരോ പ്രത്യയത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആധാരമായ രൂപം, നിഷ്പന്നനാമം, അർത്ഥഭേദം എന്നീ ക്രമത്തിൽ പട്ടികഷെടുത്തി അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടു ്. ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളിൽ ധാതുക്കളോടാണ് വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുന്നത്. എന്നാൽ ക്രിയയ്ക്കാധാരമായ ധാതുവിനെക്കുറിച്ച് പലതർക്കങ്ങളും ഉ ാകാനിടയുള്ളതുകൊ ് ക്രിയകളിൽ നിന്ന് കേവലമായ ക്രിയാരൂപത്തെ സൃഷ്ടിച്ച് അവയെ ആണ് നാമത്തിന്റെ ആധാരരൂപമായി കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളത്. നട-നടക്കുക, ഇരി-ഇരിക്കുക എന്നിങ്ങനെ. ഇത് ഗവേഷണത്തിനുള്ള ഒരു ഉപാധി എന്ന നിലയിൽ മാത്രമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ രൂപതലത്തിലും അർത്ഥതലത്തിലും അപഗ്രഥിച്ച് ഓരോ പ്രത്യയവും ധാതുവിലോ നാമത്തിലോ ചേരുമ്പോൾ ഉ ാകുന്ന വർണ്ണമാറ്റത്തെയും അർത്ഥമാറ്റത്തെയും ചാർട്ടുകളായി രൂപഷെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടു ്. നാല്, അഞ്ച് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഇവ ഉൾഷെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ അപഗ്രഥനത്തിൽ നിന്ന് രൂപഷെട്ട പൊതുവായ ആശയങ്ങളാണ് ആറാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്.

ഈ ഗവേഷണ പ്രവർത്തനവുമായി ബന്ധഷെട്ടു നിർമ്മിച്ച മൂന്നു പട്ടികകളിൽ ഒന്നു മാത്രമേ നിഷ്പന്നനാമരൂപാവലി എന്നപേരിൽ പ്രബന്ധത്തോടൊഷം ചേർത്തിട്ടുള്ളൂ. സമാഹരിക്കഷെടാത്ത

നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളും പ്രക്രിയകളും ഇനിയുമു ാകാം. ലഭ്യമായിടത്തോളം രൂപങ്ങൾ സമാഹരിച്ചു പഠനവിധേയമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടു ്.

0.5. പ്രബന്ധസ്വരൂപം

ആറ് അദ്ധ്യായങ്ങളും ഉപോദ്ഘാതവും അനുബന്ധങ്ങളും ചേർന്നതാണ് പ്രബന്ധത്തിന്റെ സ്വരൂപം 1. പദം നിർവചനവും വിവരണവും 2. നാമവും നാമവിഭാഗങ്ങളും 3. നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ 4. നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ രൂപസിദ്ധി 5. നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ ആർത്ഥികാപഗ്രഥനം 6. ഉപസംഹാരം. ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പദവിഭജനത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്ത് പദത്തെ നിർവചിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ര ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നാമത്തെ നിർവചിക്കാനും നാമവിഭാഗങ്ങളെ വിവരിക്കാനും ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുവരെ മലയാളത്തിൽ നടന്നിട്ടുള്ള നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തെ അപഗ്രഥിച്ച് നിഷ്പന്നനാമത്തെ നിർവചിക്കുകയാണ് മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്. മലയാളത്തിലെ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെ സമാഹരിച്ച് വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങളെ ക ത്തിയശേഷം അവയെ രൂപപരവും അർത്ഥപരവുമായി അപഗ്രഥിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ്, നാല്, അഞ്ച് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. അപഗ്രഥനത്തെ ചാർട്ടുരൂപത്തിൽ സമാഹരിച്ച് ഓരോ അദ്ധ്യായത്തിലും ചേർത്തിട്ടു ്. അഞ്ച് അദ്ധ്യായങ്ങളിലെയും ആശയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനങ്ങളാണ് ആറാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ക്രിയാജന്യം, നാമജന്യം, ഭേദകജന്യം എന്നിങ്ങനെ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ വേർതിരിച്ച് നാമരൂപാവലി തയ്യാറാക്കി അനുബന്ധമായി ചേർത്തിരിക്കുന്നു. നാല്, അഞ്ച് അദ്ധ്യായങ്ങളിലെ ചാർട്ടുകളിലുള്ള കാര്യങ്ങളെ ഒന്നിച്ച് ക്രോഡീകരിച്ച ചാർട്ടും അനുബന്ധമായി നൽകിയിട്ടു ്.

അദ്ധ്യായം - 1

പദം - നിർവചനവും വിവരണവും

ഭാഷയെന്നാൽ നിരന്തരമായ മാറ്റത്തിന് വിധേയമാകുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമാണ്. ഒരു ഭാഷയിലെ ചില പദങ്ങൾ വ്യത്യസ്ത ഇടങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത രീതിയിൽ ഉച്ചരിക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. ഒരേ പദം വ്യത്യസ്ത മേഖലകളിൽ വ്യത്യസ്ത ഇടങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടാറു ്. ഒരു പദത്തിന്റെ അർത്ഥം കാലക്രമേണ മാറിപ്പോയി എന്നു വരാം. അതു ചിലപ്പോൾ അർത്ഥശോഷണമാകാം, ചിലപ്പോൾ അർത്ഥത്തിന്റെ വിപുലീകരണമാകാം. ഒരു പദത്തിന് വ്യത്യസ്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്താർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ സാധാരണയായി കാണാറു ്. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രയോഗസന്ദർഭത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഒരുകാലത്ത് വളരെ സാധാരണമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പദങ്ങൾ പിന്നീട് ലുപ്തപ്രചാരമാവുകയോ ചിലപ്പോൾ പരിപൂർണ്ണമായി തന്നെ ഭാഷയിൽ നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമാവുകയോ ചെയ്യുന്നു. അതേസമയം പുതിയപദങ്ങൾ ധാരാളമായി ഭാഷയിൽ രൂപം കൊള്ളുകയും ചെയ്യാറു ്.

ഉച്ചാരണതലത്തിലും പദതലത്തിലും മാത്രമല്ല വ്യാകരണതലത്തിലും ഭാഷ പരിവർത്തനത്തിന് വിധേയമാകുന്നു. കേരളപാണിനിയുടെ പുരുഷഭേദനിരാസം[1] എന്ന നയം തന്നെ ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. മറ്റൊരു ഭാഷയുടെ സ്വാധീനം ഭാഷയിൽ പലപ്പോഴും വളരെയധികം മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാറു ്. പദതലത്തിലാണ് അത്തരം മാറ്റങ്ങൾ ഏറെ പ്രകടം. പ്രാചീനകാലത്ത് സംസ്കൃതവും പിന്നീട് കേരളത്തിലെത്തിയ നിരവധി വിദേശഭാഷകളും മലയാളത്തിന്റെ പദാവലിയെ എത്രമാത്രം സമ്പന്നമാക്കി എന്നത് ഭാഷാകുതുകികളെ മാത്രല്ല സാധാരണ മനുഷ്യരേയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തും. ആധുനിക മലയാളത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം ഉദാഹരണമാണ്. പദതലത്തെ മാത്രമല്ല മറ്റുഭാഷകൾ പരിവർത്തിപ്പിക്കുന്നത്, വ്യാകരണ തലത്തിലും ചില ഭാഷകൾ മറ്റുചില ഭാഷകളെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടു ്. മലയാളത്തിലെ കർമ്മണിപ്രയോഗം സംസ്കൃതസ്വാധീനം മൂലം ഭാഷയിൽ രൂപം കൊ താണ്. കേരളപാണിനീയത്തിൽ എ.ആർ. ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടു ്[2]. ഇത്രയും പറഞ്ഞത് മാറ്റങ്ങൾ ഭാഷയിൽ സർവ്വസാധാരണമാണ് എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നതിനാണ്.

ഏതൊരു ഭാഷയിലും പദതലത്തിൽ നടക്കുന്ന പരിണാമമാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തവും വേഗതയേറിയതും. നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ രൂപവത്ക്കരണം പദതലത്തിൽ വരുന്ന പരിണാമത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഭാഷയിലെ പദരചന, പദയോജന, വാക്യഘടന എന്നീ ഘടകങ്ങളിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ളതും സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവായ അംഗീകാരം നേടിയതുമായ ഭാഷാന്തരമായ യുക്തിയാണ് വ്യാകരണം[3]. വ്യാകരണപരമായി നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ രൂപവത്ക്കരണം പദരചനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. അതിനാൽ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപ് പദം എന്ന വ്യാകരണ സങ്കൽപ്പത്തെ കൃത്യമായി നിർവചിക്കേ തു ്.

1.1. പദനിർവചനം - പ്രായോഗിക പ്രശ്നങ്ങൾ

ഒരു വാക്യത്തിനകത്തെ പദങ്ങളെ വേർതിരിക്കുന്നത് താരതമ്യേന എളുപ്പമുള്ള പ്രക്രിയയാണ്. എന്താണ് പദമെന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള കേവല ധാരണ സാധാരണ ഭാഷകർക്കു ്. എന്നാൽ പദത്തിന് സൂക്ഷ്മമായ ഒരു നിർവചനം നൽകുക എന്നത് അത്രയും എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. മിക്ക

[1] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണീയം പു-121
[2] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണീയം പു-165
[3] ഡോ : കെ സുകുമാരപിള്ള - കൈരളീശബ്ദാനുശാസനം പു-1

വൈയാകരണൻമാരും പദത്തെ നിർവചിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടു ്. എന്നാൽ ഈ നിർവചനങ്ങളൊന്നും തന്നെ വേ ത്ര കൃത്യതയോ സൂക്ഷ്മതയോ പുലർത്തുന്നുെ ന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ.

1.1.1. പാണിനി

പദത്തെ നിർവചിച്ചവരിൽ ഏറെ പ്രാചീനൻ സംസ്കൃത വൈയാകരണനായ പാണിനിയാണ്. സുപ്തിങന്തം പദം[4] എന്നാണ് അദ്ദേഹം പദത്തെ നിർവചിച്ചത്. സുപ് എന്നത് വിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങളെയും തിങ് എന്നത് കാലപ്രത്യയങ്ങളെയും കുറിക്കുന്നു. സുപ് പ്രത്യയങ്ങളിൽ അവസാനിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾക്കു സുബന്തങ്ങൾ (നാമങ്ങൾ) എന്നും തിങ് പ്രത്യയങ്ങളിൽ അവസാനിക്കുന്നവയ്ക്ക് തിങന്തങ്ങൾ (ക്രിയകൾ) എന്നും, പാണിനി സംജ്ഞകൾ കൽപിക്കുന്നു.

'രാമ' എന്ന പ്രാതിപദിക ശബ്ദത്തോട് 'രാമഃ' 'രാമേണ' 'രാമസ്യ' എന്നിങ്ങനെ പ്രത്യയം ചേർത്തു സൃഷ്ടിക്കുന്ന രൂപങ്ങൾ പദങ്ങളായി മാറും. ഇതു പോലെതന്നെ ഭൂ ധാതുവിനോടുകൂടി തിങ് പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർക്കുമ്പോൾ 'ഭവതി' 'ഭവസി' 'ഭവാമി' എന്നിങ്ങനെ പദങ്ങൾ ഉ ാകുന്നു.

പാണിനിയുടെ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ക്രിയാ ശബ്ദങ്ങളുടെ മൂലമായ ധാതുക്കളിൽ കാലാദി പ്രത്യയങ്ങളും നാമശബ്ദങ്ങളുടെ മൂലമായ പ്രാതിപദികങ്ങളിൽ ലിംഗവചന വിഭക്ത്യാദി പ്രത്യയങ്ങളും ചേരുമ്പോൾ പദങ്ങളു ാകുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രത്യയങ്ങൾ ലോപിച്ചു പോയെന്നും വരാം[5]. പദത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പാണിനിയുടെ നിർവചനം മലയാളത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. ശബ്ദങ്ങളുടെ മൂലം ധാതുക്കളാണെന്നാണ് പുരാതന സംസ്കൃത വൈയാകരണൻമാരുടെ മതം. ധാതുക്കളിൽനിന്ന് ര ുതരം ശബ്ദങ്ങൾ ജനിക്കുന്നു. അവ തിങന്തങ്ങളും കൃദന്തങ്ങളുമാണ്. തിങന്തങ്ങൾ പൂർണ്ണക്രിയകളാണ്. കൃദന്തങ്ങൾ നാമങ്ങളോ വിശേഷണങ്ങളോ അവ്യയങ്ങളോ ആയിരിക്കാം[6]. സംസ്കൃത വ്യാകരണം ഏറെ പ്രാചീനവും വ്യവസ്ഥാപിതവുമാണ്. വ്യാകരണത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നതാണ് സംസ്കൃതഭാഷയുടെ വളർച്ച. ഏകാക്ഷരങ്ങളായ ധാതുക്കളിൽ നിന്ന് പദങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് നിരവധി തരം പ്രത്യയങ്ങളെ പാണിനിയും മറ്റും വിധിക്കുന്നു. മലയാളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്തരം വിധികൾ പരിപൂർണ്ണമായും തൃപ്തികരമല്ല. മലയാളത്തിലെ എല്ലാ പദങ്ങളേയും ഏകാക്ഷരങ്ങളായ മൂലധാതുക്കളിൽനിന്ന് നിഷ്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. ഇതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നിട്ടുെ ങ്കിലും പൂർണ്ണമല്ല. മാത്രമല്ല എല്ലാ പദങ്ങൾക്കും ഏകാക്ഷരങ്ങളായ മൂലപ്രകൃതികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് വൈയാകരണങ്ങൾ വസ്തുതകളെക്കാൾ ഉപരി ഭാവനാശക്തി ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ് ഏറെയും പതിവ്.

പാണിനിയുടെ പദനിർവചനത്തിന്റെ അന്തഃസത്ത ഉൾക്കൊ ് നാമപ്രകൃതികളിലും ക്രിയാപ്രകൃതികളിലും ലിംഗ, വചന, കാല വിഭക്ത്യാദി പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ ഉ ാകുന്നതാണു പദം എന്നു വേണമെങ്കിൽ നിർവചിക്കാം. എന്നാൽ മലയാളത്തിലെ പല പദങ്ങളും ഈ നിർവചനത്തിനു വെളിയിലാകും എന്നതാണ് വാസ്തവം. ഉദാഹരണത്തിന് മലയാളത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന ചില വാക്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം.

രാമന്റെ പുര <u>തീ</u> പിടിച്ചു

<u>കുട്ടി</u> മഴ കൊ ാണ് സ്കൂളിൽ നിന്നും വന്നത്

ഉ ിരിക്കുന്ന നായർക്ക് <u>ഉൾവിളി</u> തോന്നി

---

[4] പാണിനീയം (പാണിനീയ പ്രദ്യോതം വ്യാഖ്യാ - ഐ.സി. ചാക്കോ) പു - 13

[5] ഐ.സി. ചാക്കോ - പാണിനീയ പ്രദ്യോതം പു- 13

[6] " " പു-141

മേൽപ്പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളിൽ *''തീ'', ''കുട്ടി'', ''ഉൾവിളി''* തുടങ്ങിയ പദങ്ങളിൽ വിഭക്തി, കാല വചന ലിംഗാദി പ്രത്യയങ്ങളൊന്നും ചേർന്നിട്ടില്ല. *"പുര, മഴ"* തുടങ്ങിയ പദങ്ങളിൽ ഉ ായിരുന്ന പ്രത്യ യങ്ങൾ ഈ വാക്യത്തിൽ ലോപിച്ചു പോയതാണെന്നു കരുതിയാലും *(പുരയ്ക്ക്, മഴയെകൊ ്, മഴയും കൊ ്)* *"പുര മഴ"* ഇത്യാദി പദങ്ങൾക്ക് വേറെ വാക്യങ്ങളിൽ പ്രത്യയങ്ങളേതും ചേരാത്ത പ്രയോഗങ്ങളു ്. "*മഴ നിന്നു, രാമന്റെപുര"* ഇത്യാദി. ഇനി "*തീ, കുട്ടി, ഉൾവിളി, പുര, മഴ"* തുടങ്ങിയ പദങ്ങളിൽ നിഷ്പാദന പ്രത്യയങ്ങളെന്തെങ്കിലും ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു െന്നു കരുതാനാവുകയില്ല. കുട്ടി എന്നതിൽ 'ഇ' എന്ന സ്ത്രീലിംഗപ്രത്യയം ആണെന്നു പറയാമെങ്കിലും "*വടി, ചെടി*"എന്നിവയിൽ ഇതു കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ ഇവിടെ 'ഇ' എന്നത് സ്ത്രീലിംഗ പ്രത്യയമല്ല എന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ നിഷേധിക്കാനാകുകയില്ല. ഉൾവിളി എന്നത് ഒരു സമസ്തപദമാണ്. അതിലും മേൽപറഞ്ഞ മറ്റുപദങ്ങ ളിലും പാണിനി പറയുന്ന ഘടകങ്ങൾ പ്രത്യയമല്ല. അതിനാൽ പാണിനിയുടെ പദനിർവചനം മലയാള ത്തിനു ഭാഷയ്ക്കുപൂർണ്ണമായും ചേരുകയില്ലെന്ന് തന്നെ കരുതണം.

1.1.2. ഹെർമൻ ഗു ർട്ട്

അക്ഷരങ്ങൾ ചേർത്തുചൊല്ലുന്നതാണ് പദമെന്നും പദത്തിന് രൂപം എന്നും അനുഭവമെന്നും ര ുവിശേഷങ്ങളു െന്നും[7] ഗു ർട്ട് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടു ്. പദത്തിന്റെ അനുഭവത്തെ കുറിച്ചു പറ യേ ത് വാചക കാണ്ഡത്തിലാണെന്നു പറയുന്ന അദ്ദേഹം പദകാണ്ഡത്തിൽ പദത്തിന്റെ രൂപമായി എടുത്തുപറയുന്നത് നാമരൂപവും ക്രിയാരൂപവുമാണ്. പദം എന്ന സങ്കൽപ്പത്തെ സൂക്ഷ്മമായി നിരീ ക്ഷിക്കാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറാവുന്നില്ല. എണ്ണവും ഗുണവും കുറിക്കുന്ന വിശേഷങ്ങളായ ഉരിച്ചൊല്ലുക ളെകുറിച്ചും അവ്യയങ്ങളെകുറിച്ചും ഹാ, കു ഇത്യാദി അനുകരണ ശബ്ദങ്ങളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വാചകഖണ്ഡത്തിലാകട്ടെ കർത്താവ്, ആഖ്യാതം, പൊരുത്തം, വിഭക്തി, പ്രതിസംജ്ഞ കൾ, കാലം മുതലായ വ്യാകരണകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിശദമാക്കുന്നു. അദ്ദേഹം അവ്യയങ്ങളായി വിവ രിക്കുന്ന ഏ, ഓ, ആ, ഈ, ഉം തുടങ്ങിയവയും നിരർത്ഥകങ്ങൾ[8] എന്നു പേരിട്ടു വിളിക്കുന്ന അങ്ങു, ഇന്നു, എന്നു, ആക, ഈടുക എന്നിവയും പദങ്ങളാണ് എന്ന രീതിയിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവരണം പുരോഗമിക്കുന്നത്. പദത്തിന് രൂപവും അനുഭവവും ഉ ന്ന ഗു ർട്ടിന്റെ പ്രസ്താവന 'അടിസ്ഥാന പരമായി പദത്തിന് ഒരു അർത്ഥവും ഒരു രൂപവും വേണം[9]' എന്ന കാഴ്ചപ്പാടിനോട് പൊരുത്തപ്പെടു ന്നു െങ്കിലും പദത്തെ സൂക്ഷ്മമായി നിർവചിക്കുന്നിടത്തേക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്വേഷണം നീളു ന്നില്ല. രൂപപരമായി പൂർണ്ണതയില്ലാത്ത അവ്യയങ്ങളെയും അനുകരണ ശബ്ദങ്ങളെയും പദങ്ങളായി കണക്കാക്കിയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദ നിർവചനത്തിന്റെ പരിമിതിയെ തന്നെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

1.1.3. റവ : ജോർജ് മാത്തൻ

ജോർജ് മാത്തൻ പദത്തെ ഇങ്ങനെ നിർവചിക്കുന്നു. 'പദമെന്നതു ഗദശബ്ദങ്ങളിൽ ഉ ാകു ന്നതും പുറമേ കാണുന്ന വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചു നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ തോന്നുന്ന രൂപങ്ങളുടെ അടയാള ങ്ങളും ആകുന്നു. വാക്കിന്റെ സാദ്ധ്യം നമ്മുടെ വിചാരങ്ങളെയും ആഗ്രഹങ്ങളെയും തമ്മിൽ തമ്മിൽ അറിയിക്കുന്നതുമാകുന്നു. എന്നാൽ മനസ്സിലെ രൂപവും പുറമേയുള്ള ശബ്ദവും തമ്മിൽ സ്വഭാവേന യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ല. പൊന്നു എന്ന പദവും പൊന്നു എന്ന വസ്തുവും ആയിട്ടു യാതൊരു സദൃശ്യവുമില്ല. വെള്ളം എന്നു നാം പറയുന്ന വസ്തുവിനെ തീ എന്നു പറയുകയും മറിച്ചു തീ എന്ന തിനു വെള്ളം എന്ന അർത്ഥം വരികയും ആകാം. വെള്ളം എന്ന ശബ്ദത്തിനു വെള്ളം എന്ന വസ്തു വിന്റെ രൂപം മനസ്സിൽ വരുത്തുവാൻ കഴിയുന്നത് ആഗന്തുക സംബന്ധം കൊ ാകുന്നു.[10] പദം എന്ന വ്യാകരണസങ്കൽപ്പത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനധാരണകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ് മാത്തന്റെ പദനിർവ ചനം. പദമെന്നത് നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ശബ്ദങ്ങളാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന്

---

[7] ഹെർമ്മൻ ഗു ർട്ട് - മലയാളഭാഷാവ്യാകരണം പു-42
[8] ഡോ : ഹെർമ്മൻ ഗു ർട്ട് - മലയാളഭാഷാവ്യാകരണം പു-378
[9] കെ.എം. പ്രഭാകരവാര്യർ - ആധുനികഭാഷാകാസ്ത്രം - ശാന്താ അഗസ്റ്റിൻ പു- 82
[10] റവ. ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-32

അദ്ദേഹം കരുതുന്നു. പുറമേ കാണുന്ന വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു രൂപം ഉ ാകും. ആ രൂപങ്ങളുടെ അടയാളങ്ങളാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ എന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു. അതേസമയം ഭാഷകന്റെ മനസ്സിലുള്ള രൂപവും പുറമേയുള്ള ശബ്ദവും തമ്മിൽ യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിക്കുന്നു ്. സൂചിതവും സൂചകവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കാര്യകാരണ ബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതല്ലെന്നും തികച്ചും താൽക്കാലികം മാത്രമാണെന്നുള്ള ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ തത്ത്വം മാത്തന്റെ പദനിർവചനത്തിലു ്. വെള്ളം എന്ന ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ വെള്ളത്തിന്റെ രൂപം മനസ്സിൽ തെളിയുന്നത് ഭാഷകന്റെ മനസ്സിൽ ഇന്ന ശബ്ദം ഇന്നതിനെ കുറിക്കുന്നുവെന്ന ബോധം ഭാഷാർജന സന്ദർഭത്തിൽ തന്നെ സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു കൊ ു മാത്രമാണ്. വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലുള്ള വിചാരങ്ങളെയും ആഗ്രഹങ്ങളെയും തമ്മിൽ തമ്മിൽ അറിയിക്കലാണ് എന്നു മാത്തൻ പറയുമ്പോൾ പദരൂപീകരണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തോടൊപ്പം ഭാഷാരൂപീകരണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും വ്യക്തമാകുന്നു ്. ചില 'ശുദ്ധരുത ശബ്ദങ്ങൾ ആശയവിനിമയ ലക്ഷ്യത്തിനു വേ ി ഭാഷയിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നു[11]'െ ന്ന് മാത്തൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു ്. ഇത്തരത്തിൽ ഉള്ള ചില ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ശ്രവണ മാത്രത്തിൽ തന്നെ ആ പദം ഇന്ന വസ്തുവിനെ കുറിക്കുന്നതാണെന്നു വെളിപ്പെടാം. ഉദാഹരണത്തിന് ഹാ! അയ്യോ തുടങ്ങിയ ശബ്ദങ്ങൾ ശ്രവണ മാത്രത്തിൽ തന്നെ ഒരു പരിധിവരെ മലയാളം അറിയാത്ത ആൾക്കും മനസ്സിലാകും. ഇത്തരത്തിലുള്ള ശബ്ദങ്ങൾ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നത് ആയവയ്ക്കും മനോവികാരങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ സ്വഭാവ സംബന്ധം ഉള്ളതുകൊ ാണെന്ന് മാത്തൻ പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ശബ്ദങ്ങൾ ഭാഷയിൽ ചുരുക്കമാണ്. അത്തരത്തിലുള്ളവയെ ഭാഷയെന്നു പറയാമെങ്കിൽ ആ ഭാഷ സുഖ ദുഃഖങ്ങളുള്ള മറ്റു ജീവജന്തുക്കൾക്കും മനുഷ്യനും കൂടി പൊതുവിലുള്ള ഒരു ഭാഷയാകുന്നുവെന്നും മാത്തൻ പറയുന്നു.[12]

വാക്കുകൾ വസ്തുക്കളുടെ അനുരൂപങ്ങളായിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അവയുടെ അടയാളങ്ങളായിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്[13] എന്ന അഭിപ്രായക്കാരനാണ് മാത്തൻ. ഭാഷയിലെ ഭൂരിപക്ഷം പദങ്ങളും വസ്തുക്കളുടെ രൂപ സാദൃശ്യമുള്ളവയല്ല അതേസമയം വസ്തുക്കളുടെ അടയാളങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഏതു ഭാഷയിലെയും മിക്ക വാക്യങ്ങളും സൂച്യത്തോട് ഒരു രൂപസാദൃശ്യവുമില്ലാത്ത സൂചകങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന ഭാഷാ വസ്തുതയാണ് മാത്തന്റെ ഈ നിരീക്ഷണത്തിൽ തെളിയുന്നത്. അതേസമയം എല്ലാ ഭാഷകളിലും ശബ്ദങ്ങളുടെ അനുരൂപങ്ങളായിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ വളരെയുെ ന്നും മലയാളത്തിൽ കാറുക, പൊട്ടുക, ഗുളുഗുളുക്ക, കുടുങ്ങുക, കൂകുക, കാക്ക മുതലായവ അത്തരത്തിലുള്ളവയാണെന്നും മാത്തൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. റവ. ജോർജ് മാത്തന്റെ പദനിർവചനത്തിലെ പ്രധാന ആശയങ്ങളെ താഴെപറയുന്ന രീതിയിൽ സംഗ്രഹിക്കാം.

1. പദം ഭാഷണസ്വനങ്ങളാലാണ് രൂപപ്പെടുന്നത്
2. പുറമേ കാണുന്ന വസ്തുക്കളെകുറിച്ച് നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ തോന്നുന്ന രൂപങ്ങളുടെ അടയാളപ്പെടുത്തൽ ആണ് പദരൂപീകരണത്തിൽ നടക്കുന്നത്.
3. ആശയവിനിമയമാണ് പദരൂപീകരണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം
4. പദവും അതുകൊ ുസൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആശയവും തമ്മിൽ താൽക്കാലികവും ആരോപിതവുമായ ബന്ധമാണുള്ളത്.
5. പദത്തിന്റെ അർത്ഥവും രൂപവും തമ്മിൽ സാദൃശ്യമുള്ള വളരെ കുറച്ചുപദങ്ങളേ ഭാഷയിലുള്ളൂ

[11] റവ. ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-32
[12] " " പു-32
[13] " " പു-33

പദം എന്ന വ്യാകരണ പരികല്പനയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനമായ നിരവധി തത്ത്വങ്ങൾ മാത്തന്റെ നിർവചന ത്തിൽ ഉറ കിലും നിരീക്ഷണങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും സ്വീകാര്യമാണെന്നു പറയുകവയ്യ. മലയാളത്തിലെ പദങ്ങളെ നാമം, വചനം, ക്രിയ അവ്യയം എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹം തരം തിരിക്കുന്നു.[14] അവ്യയം (connective) എന്നതു നാമങ്ങളും വചനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെ കാണിക്കുന്നതായി മിക്ക വാറും രൂപഭേദമില്ലാത്ത ഒരു പദമാകുന്നു.[15] എന്ന് മാത്തൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി ഉം, ഓ, കുറിച്ചു, മേൽ എന്നിങ്ങനെയുള്ള രൂപങ്ങളെ എടുത്തുകാണിക്കുന്നു.

അവ്യയങ്ങളെ പദങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്നതിന് മാത്തൻ പറയുന്ന കാരണങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയ മാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾക്ക് ബോധശാസ്ത്രമോ മനശ്ശാസ്ത്രമോ ആയി ബന്ധമു ്. നമ്മുടെ നിനവുകൾ (ചിന്തകൾ/ആശയങ്ങൾ) പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴി പുറമേയുള്ള വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് വരുന്നവയാണെന്നും അവയെ നാം ഗ്രഹിക്കുന്നത് തമ്മിൽ സംബന്ധമില്ലാതെ ഒറ്റയൊറ്റയായി കാണപ്പെടുന്ന വസ്തുക്കൾ ആയിട്ടല്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. തമ്മിൽ അല്പമെങ്കിലും ബന്ധമി ല്ലാതെ ഏകാന്തമായിരിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുവും പ്രപഞ്ചത്തിലില്ല. പുറമേയുള്ള വസ്തുക്കളെ നാം ഗ്രഹിക്കുന്നത് കാര്യകാരണവഴിയായും കാല സംയോജ്യതകൊ ും പരസ്പര സാമീപ്യം കൊ ും ഏകീഭവിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു വലിയ വസ്തുവിന്റെ അംശങ്ങളായിട്ടാണ്. പുറമേയുള്ള ഈ ലോകം പര സ്പരബന്ധിതമായി നാം മനസ്സിലാക്കുന്നതു കൊ ് ആ മനസ്സിലാക്കലുകളുടെ (നിനവുകളുടെ) വിവരണമാകുന്ന ഭാഷയിലും അത് കുറിക്കപ്പെടേ ത് ആവശ്യമാണ്. ഇത്തരം ബന്ധപ്പെടുത്തലുകൾ നാമങ്ങളുടെയും വചനങ്ങളുടെയും (ക്രിയ) ഭേദപ്പെടുത്തലുകളിലൂടെയാണ് സാധ്യമാകുന്നതെന്ന് മാത്തൻ കരുതുന്നു.[16] പുതുപുസ്തകം, വലിയ മനുഷ്യൻ എന്നീ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ പദങ്ങൾ അടുത്തു നിൽക്കുന്നതിലൂടെ അവ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വെളിപ്പെടുന്നു. 'രാജാവ് സാരൻ ആകുന്നു' 'മന്ത്രി ഗുണവാനല്ല' തുടങ്ങിയ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ക്രിയതന്നെ ബന്ധത്തെകുറിക്കുന്നു. കർത്താവും ക്രിയയും, കർമ്മവും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധങ്ങൾ നാമത്തിൽ വിഭക്തിരൂപത്തിലും ക്രിയകൾ തമ്മി ലുള്ള ബന്ധം അവയുടെ രൂപാന്തരങ്ങളാലും കുറിക്കപ്പെടുന്നു. ഉദാ: മന്ത്രി വിഷം തിന്നു മരിച്ചു, തല യിരിക്കെ വാലാടുകയില്ല, മഴപെയ്താൽ വെള്ളം പൊങ്ങും ഇത്യാദി. എന്നാൽ വസ്തുക്കൾ തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം അസംഖ്യമാണ്. അവ മുഴുവനും നാമങ്ങളുടെയും ക്രിയകളുടെയും രൂപഭേദങ്ങളാൽ മാത്രം സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ഇത്തരം രൂപാന്തരങ്ങൾ അനവധിയായി പോകും ആയതു കൊ ് രൂപാന്തരങ്ങൾ വഴി പ്രധാനപ്പെട്ട സംബന്ധങ്ങൾ മാത്രമേ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുള്ളു. ബാക്കിയു ള്ളവയെല്ലാം സംബന്ധസംജ്ഞയാകുന്ന ചില ശബ്ദങ്ങളാലും പദങ്ങളാലും അറിയിക്കപ്പെടുന്നു. ആയ വയാണ് അവ്യയങ്ങൾ.[17]

മേൽപറഞ്ഞരീതിയിൽ അവ്യയങ്ങളെ നിർവചിച്ച ശേഷം അവയെ മൂലാവ്യയങ്ങൾ എന്നും തദ്ധിതാവ്യയങ്ങൾ എന്നും അദ്ദേഹം വേർതിരിക്കുന്നു. മൂലാവ്യയങ്ങൾ ഉം, ഓ, എ, എന്നിവയാണ്. തദ്ധിതാവ്യയങ്ങളെ നാമാവ്യയങ്ങൾ എന്നും വചനാവ്യയങ്ങൾ എന്നും വീ ും ര ാക്കിതിരിക്കുന്നു.[18] നാമരൂപത്തിൽ നിന്നും നിഷ്പാദിപ്പിക്കാവുന്ന അവ്യയങ്ങളാണ് നാമാവ്യയങ്ങൾ, ക്രിയാരൂപങ്ങളിൽ നിന്ന് നിഷ്പാദിപ്പിക്കുന്നവ വചനാവ്യയങ്ങളും. നാമാവ്യയങ്ങൾ നാമങ്ങളോടു ഏകാരാവ്യയം ചേർന്നു ാകുന്ന വചനാധേയങ്ങളും നാമങ്ങളുടെ വിരൂപ വിഭക്തികളുമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

ഉദാ: അകമേ, അകത്തു, വേഗത്തിൽ

വചനാവ്യയങ്ങൾക്ക് ഉദാഹരണം :

നിന്നു, കുറിച്ചു, എന്നാൽ, എങ്കിൽ, ആകെ

---

14 റവ. ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-33
15 " " പു-139
16 " " പു-139
17 റവ. ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-140
18 " " പു-147

തദ്ധിതാവ്യയങ്ങൾക്ക് വേറെയും ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്തൻ നൽകുന്നു ്. അങ്ങനെ ഉദാഹരണങ്ങൾ ആയി അദ്ദേഹം നൽകുന്ന മിക്കപദങ്ങളും നാമമോ വിശേഷണമോ ആയി മലയാളത്തിൽ പ്രയോഗത്തിലുള്ളവയാണ്.

ഉം എന്ന മൂലാവ്യയം സമബന്ധത്തെയും (സമുച്ചയം) അനുബന്ധത്തെയും, വിശേഷത യെയും തികവിനെയും നിറവിനെയും കുറിക്കുന്നുവെന്ന് മാത്തൻ പറയുന്നു.[19] ഉദാഹരണങ്ങൾ നൽകി ഈ കാര്യം വ്യക്തമാക്കാൻ ശ്രമിക്കാം.

സമബന്ധം - ഞാനും അവനും വന്നു

അനുബന്ധം - ഞാൻ ഒരു വീടു വാങ്ങിച്ചു. ഒരു പറമ്പും വാങ്ങിച്ചു.

വിശേഷത - കാട്ടാളൻമാരും കേറുവാൻ ഭയപ്പെടുന്ന മല

തികവ് - രാജാവും വന്നു മന്ത്രിയും വന്നു

അക്ഷരനിറവ് - ഞാൻ എഴുതിയും കൊ ിരിക്കുന്നു.

(വാക്യാലങ്കാരം അഥവാ expletive എന്ന പ്രയോഗവിശേഷം)

ഓ എന്ന അവ്യയം ഉം എന്നതിന്റെ പ്രതിഭാവമായി സമഭിന്നതയേയും അനുഭിന്നതയേയും പ്രതികൂല തയേയും കുറിക്കുന്നതും ചോദ്യത്തേയും സംശയത്തേയും മനോവികാരത്തേയും കാണിക്കുന്ന തുമാണെന്നാണ് മാത്തന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്.[20] അദ്ദേഹം നൽകുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളിലൂടെതന്നെ ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കാൻ ശ്രമിക്കാം. സമബന്ധത്തെ കാണിക്കുന്ന ഉം വരുന്നിടത്തു ഓ വന്നാൽ സമഭിന്നതയെ കുറിക്കും.

രാജാവോ മന്ത്രിയോ വന്നു

ഉം എന്നതു അനുബന്ധത്തെ കാണിക്കുന്നിടത്തു ഓ അനുഭിന്നതയെ കാണിക്കും.

രാജാവു വന്നില്ല മന്ത്രിയോ വന്നു.

ഉം എന്നതു വിശേഷതയെ കാണിക്കുന്നിടത്തു ഓ എന്നത് പ്രതികൂലതയെ കാണിക്കും.

രാജാവോ കൈക്കൂലി വാങ്ങിക്കില്ല, എനിക്കോ ദ്രവ്യത്തിൽ കാംക്ഷയില്ല

ചോദ്യാർത്ഥത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് ഉദാഹരണം

അവൻ വന്നോ?

സംശയത്തിന് - അതുമാവോ മരുതിയോ

മനോവികാരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് - ഓടിവായോ

ഏ എന്നത് ഏകാന്തതയേയും ശ്രദ്ധാപേക്ഷയേയും യാചനാ ഭാവത്തെയും നിലവിളിയുച്ചാ രണത്തെയും വചനാധേയത്തെയും കാണിക്കുന്നു.[21]

---

19 ,, ,, പു-140

20 റവ. ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-143

21 ,, ,,

ആധേയവും ആധാരവും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം ഏകാന്തമായിരിക്കുന്നുവെന്ന് കാണിക്കുന്നതിന് ഉദാഹരണം

നല്ലവനേ നന്മചെയ്യൂ

ശ്രദ്ധാപേക്ഷയെകുറിക്കുന്നതിന്	-	ഞാൻ വന്നേ
നിലവിളിയുച്ചാരണത്തിന്	-	ഞാൻ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിച്ചാകുന്നേ
യാചനാഭാവത്തിന്	-	അവരോട് ക്ഷമിക്കണേ
വചനാധേയത്തിന്	-	വഴിയേ പോയി (വഴിയിൽ കൂടി)

ജോർജ് മാത്തന്റെ അവ്യയ സങ്കൽപത്തെക്കുറിച്ച് ഇത്രയും വിശദമാക്കിയത് മാത്തന്റെ ക‌ത്തലുകളിലെ ചില പൊരുത്തകുറവുകളെ വ്യക്തമാക്കുന്നതിനാണ്. കേരളപാണീയത്തിൽ സമുച്ചയനിപാതം, വികൽപനിപാതം[22] എന്നു വിവരിക്കപ്പെടുന്ന ഉം, ഓ എന്നിവക്ക് എ.ആർ ഒരു പദത്തിന്റെ പദവി നൽകുന്നില്ല. മാത്തൻ മൂലാവ്യയങ്ങളായി വിവരിക്കുന്ന ഉം, ഓ, ഏ എന്നിവയ്ക്ക് സ്വതന്ത്ര പദത്വം നൽകാൻ ഒരിക്കലും കഴിയുകയില്ല. പദങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യയ സ്ഥാനമേ ഇവക്ക് നൽകാനാവൂ. തദ്ധിതാവ്യയങ്ങളായി അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളിൽ മിക്കതിനും സ്വതന്ത്ര പദത്വമു ്. എന്നാൽ ഇവ നാമങ്ങളിൽ നിന്നും ക്രിയാരൂപങ്ങളിൽ നിന്നും രൂപമെടുക്കുന്നവയാണെന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ പറയുന്നു ്.[23] ഇവ മിക്കതും വാക്യത്തിൽ നാമത്തിന്റെ സ്വഭാവം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉദാഹരണങ്ങൾ

അവൻ എന്റെ <u>അടുക്കൽ</u> വന്നു (നാമാർത്ഥം)

അവൻ <u>അങ്ങു</u> പോയി (നാമാർത്ഥം)

വ്യാകരണപരമായി പദത്തിന് സ്വതന്ത്രമായ ഒരു അർത്ഥവും രൂപവും വേണം. മാത്തൻ മൂലാവ്യയങ്ങളായി വിവരിക്കുന്നവ വാക്യത്തിൽ മറ്റുപദങ്ങളോടുള്ള സംബന്ധമോ അർത്ഥപരിഷ്ക്കരണമോ നിർവഹിക്കുന്നതിന് പദങ്ങളോടു ചേർക്കപ്പെടുന്നവയാണ്. തദ്ധിതാവ്യയങ്ങൾ ആയി വിവരിക്കപ്പെടുന്ന പറ്റി, നിന്ന്, കുറിച്ച്, വരെ ഇത്യാദികൾ രൂപപരമായി അല്പം കൂടി സ്വതന്ത്രമായ സംബന്ധദ്യോതക ശബ്ദങ്ങളാണ്. അങ്ങനെ, ഇങ്ങനെ അപ്പോൾ, അവിടെ മുതലായവ വാക്യത്തിൽ സ്വതന്ത്രപദത്വം ഉള്ള ശബ്ദങ്ങളും. സൂക്ഷ്മദർശനത്തിൽ സാജാത്യങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ വൈജാത്യങ്ങളാണ് അവ്യയം എന്ന പേരിൽ വർഗ്ഗീകരിക്കുന്ന പദ വിഭാഗത്തിൽ കാണുവാൻ കഴിയുക. അവ്യയങ്ങളെ പദങ്ങളുടെ ഉപവിഭാഗമായി ദർശിച്ച മാത്തന് ഗു ർട്ടിനു നേരിട്ട അതേ പ്രശ്നം തന്നെയാണ് സംഭവിച്ചത്. പദനിർവചനത്തിൽ അർത്ഥം പോലെ പ്രധാനമാണ് രൂപവും. ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയാണ് ഭാഷയിലെ മിക്കപദങ്ങളും പരസ്പര സംബന്ധത്തെ കുറിക്കുന്നതെന്നു ക ത്തിയ മാത്തനെ അല്പമൊന്നു വഴിതെറ്റിച്ചത് ഇംഗ്ലീഷ് വ്യാകരണമാകാനാണ് സാധ്യത. മലയാളത്തിൽ രാമനും കൃഷ്ണനും എന്നത് ഇംഗ്ലീഷിൽ Rama or Krishna എന്നാകും. രാമനോ കൃഷ്ണനോ എന്നത ് Rama and Krishna എന്നും. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഇവ മറ്റുപദങ്ങളിൽ നിന്ന് വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നവയാണ്. and, in, or മുതലായവയ്ക്ക് ഇംഗ്ലീഷിൽ സ്വതന്ത്രപദത്വമു ്. ഇക്കാര്യം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള മാത്തനും ഗു ർട്ടിനും സമുച്ചയ, വികൽപ നിപാതങ്ങളെയും പദവിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ തോന്നിയിരിക്കണം, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉം, ഓ, എ മുതലായവ സംബന്ധ ദ്യോതകശബ്ദങ്ങളായും

[22] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണീയം പു-108
[23] റവ. ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-147

അർത്ഥ പരിഷ്കരണ ശേഷിയുള്ള ചില ആശ്രിത സ്വനങ്ങളായുമാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. ഇത്തരം ശബ്ദങ്ങളെ പദവിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ വിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങളെയും പ്രത്യേക പദവി ഭാഗാമായി ഉൾപ്പെടുത്തേ ിവരും. പദം എന്ന വ്യാകരണ കല്പനയിൽ അർത്ഥം പോലെ പ്രധാന മാണ് രൂപവും എന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മൂലാവ്യയങ്ങളെ മാത്രൻ പദമായി ഗണിക്കുകയില്ലായി രുന്നു.

1.1.4. കേരളപാണിനി

പദം എന്ന വ്യാകരണസങ്കൽപ്പത്തിന്റെ അർത്ഥപരവും രൂപപരവുമായ പൂർണ്ണതയെ വ്യക്ത മായി നിരീക്ഷിച്ച വൈയാകരണനാണ് കേരളപാണിനി. പ്രയോഗസജ്ജമായ ശബ്ദത്തെയാണ് അദ്ദേഹം പദമെന്ന് നിർവചിക്കുന്നത്[24] വർണ്ണങ്ങളെ ഓരോ പ്രകാരത്തിൽ കൂട്ടി ചേർക്കുമ്പോൾ അത് ഒരു അർത്ഥത്തെ കുറിക്കുവാൻ പ്രാപ്തമാകും. ഇതിനെ അദ്ദേഹം ശബ്ദം അഥവാ പ്രകൃതി എന്നു വിളിക്കുന്നു. ശബ്ദങ്ങളെ വിഭക്തി യോഗാദി സംസ്കാരം ചെയ്തും ചിലതിനെ യഥാസ്ഥിതമായും പ്രയോഗിക്കാറു ്. സംസ്കാരത്തോടുകൂടിയോ കൂടാതെയോ പ്രയോഗത്തിന് തയ്യാറുള്ള ശബ്മാണ് പദം[25] ഉദാഹരണമായി കരിമ്പ് എന്നത് ശബ്ദവുമാണ് അതേസമയം പദവുമാണ്. എന്നാൽ ചെറു എന്ന ശബ്ദം സ്വയം പ്രയോഗക്ഷമമല്ല പ്രയോഗക്ഷമമായയ രൂപം ചെറുപ്പം എന്നാണ് തര് എന്ന ശബ്ദത്തിൽ നിന്ന് തരുന്നു, തന്നു, തരും, തരുക എന്നീ രൂപങ്ങളു ാകുന്നു. ഈ പരിവർത്ത നത്തിലൂടെ ശബ്ദങ്ങൾ പദങ്ങളായി മാറുന്നു. ശബ്ദങ്ങളെ വാചകമെന്നും ദ്യോതകമെന്നും അദ്ദേഹം വേർതിരിക്കുന്നു ്. വാച്യമായ ഒരർത്ഥത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് വാചകമാണ്. വാച്യമായ ഒരർത്ഥ ത്തെയും സൂചിപ്പിക്കാതെ വാച്യാർത്ഥങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെ സ്ഫുരിപ്പിക്കുക മാത്രം ചെയ്യു ന്നത് ദ്യോതകം. വിഭക്താദികളെപ്പോലെ ദ്യോതകവും സംബന്ധ ബോധകമാണ്.[26]

ശബ്ദങ്ങൾ പദങ്ങളായി മാറുന്ന പ്രക്രിയയെ സസൂക്ഷ്മം നിരീക്ഷിക്കാൻ കേരളപാ ണിനി ശബ്ദവിഭാഗത്തിൽ തുനിയുന്നില്ലെങ്കിലും ശബ്ദോൽപ്പത്തിയിൽ ഇതിനുള്ള ശ്രമം അദ്ദേഹം നടത്തി കാണുന്നു ്. ഭാഷ എന്നത് മനോവൃത്തികളെ വെളിപ്പെടുത്താനുള്ള ഉപായമാണ്. മനോവൃ ത്തികൾ പ്രപഞ്ചത്തെക്കുറിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചം ദ്രവ്യം ക്രിയ ഗുണം ഈ മൂന്നു തത്വ ങ്ങളെ കൊ ു ചമച്ചതാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ചിത്ത വൃത്തിയെ ഒറ്റ തിരിച്ചുകാണിക്കുന്നത് വാക്യം. ഒരു വാക്യത്തെ കെടുതൽ വരാത്ത വിധത്തിൽ അഴിച്ചാൽ (അപോദ്ധരിച്ചാൽ) കയറിൽനിന്ന് ചകിരി നാരെന്നപോലെ പദങ്ങൾ കിട്ടുന്നു. അതുകൊ ് ഭാഷയുടെ നാരായവേർ പദമാണ്.[27] കേരളപാ ണിനി ഈ പറഞ്ഞകാര്യങ്ങളിലൂടെ ഒരു വാക്യത്തിന്റെ ഘടനയിൽ പദങ്ങൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യമാണ് വ്യ ക്തമാക്കുന്നത്. ദ്രവ്യം ക്രിയ ഗുണം ഇവയിൽ ഏതിനെയെങ്കിലും കുറിക്കുന്നതിനാണ് പദങ്ങൾ ഉപ യോഗിക്കുന്നത്. ഈ പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് പ്രത്യയങ്ങളെ പദങ്ങളായി കേരളപാണിനി ഒരിക്കലും കണ ക്കാക്കുന്നില്ലെന്ന് സുവ്യക്തമാണ്. നിപാതത്തെപോലും നിരുക്തദൃഷ്ട്യാ പദമായി കണക്കാക്കേ തി ല്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു ്.[28] പദങ്ങൾക്കും മൂലമായി പ്രകൃതി എന്നൊന്നു ്. ഇതിനെയാണ് ശബ്ദവി ഭാഗത്തിൽ അദ്ദേഹം ശബ്ദം എന്നു വിളിച്ചത്. ദ്രവ്യക്രിയാഗുണങ്ങൾ എന്ന അർത്ഥങ്ങളെ ഈ പ്രകൃതികളിലാണ് അദ്ദേഹം സമർപ്പിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ദ്രവ്യം ക്രിയ ഗുണം എന്ന മൂന്നു തത്വ ങ്ങൾക്കെതിരായി ഭാഷയിൽ ക്രമേണ സത്ത്വം, ധാതു, ധർമ്മി എന്നു മൂന്നു പ്രകൃതികൾ ഉ ാകു ന്നു. ഈ പ്രകൃതികളിൽ നിന്ന് പിന്നീട് മുറയ്ക്ക് നാമം കൃതി ഭേദകം എന്ന പദങ്ങൾ ജനിക്കുന്നു.[29] പ്രകൃതികളിൽ തന്നെ പദം നാമമോ ക്രിയയോ ഭേദകമോ ആകേ ത് എന്ന കാര്യം നിർണ്ണയിക്കപ്പെ ട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന സൂചനയാണ് കേരളപാണിനിയുടെ ഈ വിവരണം നൽകുന്നത്. എന്നാൽ ഇക്കാര്യം കുറച്ചുകൂടി ആഴത്തിൽ ചിന്തിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമേ ഉറപ്പിക്കാനാവുകയുള്ളൂ. താൻ പദ

[24] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണീയം പു-107
[25] " "
[26] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണീയം പു-109
[27] " "
[28] " "
[29] " "

പ്രകൃതികളെ സത്ത്വ ധാതു ധാർമ്മികളെന്നു സ്ഥാപിച്ചതിനെ ന്യായീകരിച്ചതിന്, സ്വൽപ്പം ബലാൽക്കാരം ചെയ്താൽ ധർമ്മി എന്ന മൂന്നാമിനത്തെ ധാതു എന്ന ര ാമിനത്തിൽ തള്ളിക്കയറ്റാമെന്നു എ.ആർ പറയുന്നു. ഭേദകങ്ങൾക്ക് സ്വതന്ത്രപ്രയോഗം ചുരുങ്ങിപ്പോയതും ഭേദകങ്ങൾക്ക് ധാതുക്കളെപ്പോലെയുള്ള രൂപ നിഷ്പത്തിയും (നല്-നല്ല) ഈ സാഹസത്തിൽ സഹായിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളായി അദ്ദേഹം ചൂ ിക്കാട്ടുന്നു.[30] എണ്ണത്തിൽ കുറവായതും ധാതുക്കളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നവയുമായ ധർമ്മിയെ വകവയ്ക്കാതെ നോക്കുന്നപക്ഷം പ്രകൃതികൾ സത്ത്വം എന്നും ധാതുവെന്നും രെ ഉള്ളൂവെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. പിന്നീട് ചിലെടത്ത് ഒരു പ്രകൃതി സത്ത്വമോ ധാതുവോ എന്ന് നിശ്ചയിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നു വരുമെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

കേരളപാണിനി പ്രകൃതികളെ സത്ത്വം, ധർമ്മി, ധാതു എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിച്ചതിലുള്ള പൊരുത്തക്കേടുകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം അക്കാര്യ സമർത്ഥിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്തോറും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുവെന്ന് നമുക്കു നിരീക്ഷിക്കുവാനാകും. അതുകൊ ാണ് ആദ്യം സത്ത്വ ധർമ്മി ധാതുക്കളെന്നു വിളിച്ചതിനെ പിന്നീട് ര ായി അദ്ദേഹം ചുരുക്കിയത്. ചിലയിടത്ത് പ്രകൃതി ധാതുവോ എന്നു നിശ്ചയിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നദ്ദേഹം പറയുന്നതിനെ മിക്കയിടത്തും അങ്ങനെയാണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്നു തിരുത്തേ ിവരും. ഇക്കാര്യം സമർത്ഥിക്കുന്നതിന് ധാതുപാഠത്തിൽ[31] അദ്ദേഹം നൽകുന്ന ആദ്യത്തെ പത്തു ധാതുക്കളെ പരിശോധിക്കാം. ഇവയിൽ മിക്കതിൽ നിന്നും ക്രിയാ ശബ്ദങ്ങളെ നിഷ്പാദിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ നാമശബ്ദങ്ങളെയും നിഷ്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയും.

	ക്രിയ		**നാമം**
അട	- അടയുക	-	അട (ഒരിനം ഭക്ഷണപദാർത്ഥം. ഇലയ്ക്കുള്ളിൽ അടച്ചുവെച്ചു ാക്കുന്നത്)
			അടപ്പ്
അണ	- അണയുക	-	അണ (നദിയിലെ അണ) (അണഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത് / ചേർന്നു നിൽക്കുന്നത്)
അയ	- അയയുക	-	അയ (തുണി ഉണങ്ങുന്നതിനുള്ള അയ-മുറുകാതെ-കെട്ടുന്നത്-അയഞ്ഞത്)
അര	- അരയുക	-	അര (പകുതി)
		-	അരപ്പ്, അരയൽ, അരയ്ക്കൽ
അറ	- അറയുക	-	അറ (മുറി എന്നർത്ഥത്തിൽ)
			അലയൽ, അലച്ചിൽ
ഇട	- ഇടയുക	-	ഇട (നേരം)
			ഇടയൽ, ഇടച്ചിൽ
ഇഴ	- ഇഴയുക	-	ഇഴ (ഇഴഞ്ഞു കിടക്കുന്നത്)
			ഇഴയൽ, ഇഴച്ചിൽ

[30] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു-294
[31] " "

ഉട - ഉടയുക

ഉര - ഉരയുക - ഉര (ഉരയുക എന്ന പ്രവൃത്തി)

ഉരയൽ, ഉരസൽ, ഉരയ്ക്കൽ

പരമ്പരാഗതമായ വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നാമപ്രകൃതി, ക്രിയാപ്രകൃതി എന്നിങ്ങനെ പകൃതിയെ വർഗ്ഗീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നിട്ടു ്. ഭൂരിപക്ഷം ധാതുക്കളിൽ നിന്നും ക്രിയാശബ്ദങ്ങളെപ്പോലെ നാമശബ്ദങ്ങളും നിഷ്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയും എന്നതാണ് വാസ്തവം. ഇതറിഞ്ഞുകൊ ാവണം പ്രാചീനരായ സംസ്കൃത വൈയാകരണൻമാർ നാമങ്ങൾ കൂടി ധാതുക്കളിൽ നിന്ന് ജനിച്ചവയെന്ന് വാദിച്ച് ധാതുവെന്ന ഇനം സംസ്കൃതത്തിലെ സകലശബ്ദങ്ങൾക്കും മൂലപ്രകൃതിയാണെന്ന് ശാഠ്യം പിടിച്ചത്.[32]

പദങ്ങളെ നാമം, ക്രിയ, ഭേദകം ഇങ്ങനെ തരംതിരിക്കുന്നത് യുക്തിസഹമാണ്. എന്നാൽ പ്രകൃതികളെ ഇത്തരത്തിൽ വേർതിരിക്കുന്നത്, ഭാഷാ പഠനത്തിൽ അപ്രായോഗികമായതുകൊ ാണ് സംസ്കൃതത്തിൽ നാമപ്രകൃതിയും ക്രിയാപ്രകൃതിയും ധാതുക്കളിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്നങ്ങളാണെന്നും അല്ലെന്നും മറ്റുമുള്ള വാദ കോലാഹലങ്ങൾ ഉ ായത്. കേരള പാണിനി പ്രകൃതിയെ, സത്ത്വ, ധാതു ധർമ്മികളായി തരംതിരിക്കുകയും പിന്നീട് ര ായി ചുരുക്കുകയും പിന്നീട് പല പ്രകൃതികളും സത്ത്വമോ ധാതുവോ എന്നു വേർതിരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നു പറയുകയും ചെയ്തത് ഇക്കാരണത്താലാണ്. മലയാളത്തിൽ മിക്കവാറും പ്രകൃതികളുടെ ഘടന നാമമോ ക്രിയയോ ആയി മാറാൻ കഴിവുള്ളതാണ്. ചേരുന്ന പ്രത്യയങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് അവ നാമമോ ക്രിയയോ ഭേദകമോ ആയി വാക്യത്തിൽ പെരുമാറുന്നുവെന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. പ്രകൃതികളോടൊത്ത് കാലാദിപ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ പ്രകൃതി ക്രിയാരൂപവും നിഷ്പന്ന, ലിംഗ, വചന വിഭക്ത്യാദി പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ നാമങ്ങളും രൂപം കൊള്ളുന്നുവെന്ന് പറയാം. ഇതിനർത്ഥം ഇതാണ്, നാമങ്ങളിൽനിന്നും ക്രിയകളിൽ നിന്നും അർത്ഥമുള്ള പ്രകൃതികളെ വേർതിരിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയും. എന്നാൽ ആ പദങ്ങളിലെ നാമത്വവും ക്രിയാത്വവും പ്രകൃതികളിൽ നിലകൊള്ളണമെന്നില്ല. അവയോടു ചേർന്ന പ്രത്യയങ്ങളാണ് പദങ്ങൾക്ക് മിക്കപ്പോഴും നാമപദത്വവും ക്രിയാപദത്വവും നൽകുന്നത്. ഇക്കാര്യം തെളിയിക്കുന്നതിന് ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ നൽകാം.

ഓട് - ഓടുന്നു (ക്രിയ) ഓട്ടം (നാമം)

നട - നടക്കുന്നു (ക്രിയ) നടത്തം (നാമം)

മേൽ പറഞ്ഞവ ക്രിയകളിൽ നിന്ന് രൂപമെടുത്ത നാമദങ്ങളാകാമെങ്കിലും രൂപപരമായി അവയ്ക്ക് നാമപദത്വവും ക്രിയാപദത്വവും നൽകുന്നത് പ്രത്യയങ്ങളുമായുള്ള കൂടിച്ചേരൽ തന്നെയാണ്.

ചില പ്രകൃതികൾ ഒറ്റയ്ക്ക് ഒരു പദമായി വാക്യത്തിനകത്ത് നിലകൊള്ളുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള പദങ്ങളിൽ നാമത്വവും ക്രിയാത്വവും സൃഷ്ടിക്കുന്നത് പ്രത്യയങ്ങളുടെ ലോപിക്കലോ ചിലപ്പോൾ സ്വയമേവ അവ കേൾവിക്കാരിൽ ഉദിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥമോ ആകാം.

ഉദാ: *കൈ, തീ, കാൽ, ചിരി, അടി*

ചുരുക്കത്തിൽ പ്രകൃതികളെ നാമപ്രകൃതി, ക്രിയാപ്രകൃതി എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിക്കുന്നത് എത്ര പഴക്കമുള്ള വ്യാകരണ സമ്പ്രദായമായാലും കുറ്റമറ്റ ഒരു സമ്പ്രദായമല്ല എന്നു വേണം പറ

[32] ഭുവാദയോ ധാതവ : (1-3-1), സനാദ്യന്താതാവ : (3-1-32) എന്നീ സൂത്രദ്വയം കൊ ് ധാതുപാഠത്തിൽ കാണുന്ന ഭൂവാദിധാതുക്കളും അവയിൽ നിന്നുത്പാദിപ്പിക്കപ്പെടാവുന്ന ചികീർഷിതാദികളും നാമങ്ങളിൽ നിന്നു ാകാവുന്ന നാമ ധാതുക്കളും ധാതു സംജ്ഞയിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്ന് പാണിനി സമർത്ഥിക്കുന്നു. ഐസി.ചാക്കോ - പാണിനീയ പ്രദ്യോതം പു - 10

യാൻ. ഓരോ പ്രകൃതികളിലും ചേരുന്ന പ്രത്യയങ്ങൾക്ക് ലിംഗവചന, കാല, നിഷ്പന്ന, വിഭക്ത്യാദി സൂചനകളും സംബന്ധ സൂചനകളും നൽകുന്നതോടൊപ്പം നാമത്വവും ക്രിയാത്വവും ഭേദകത്വവും നൽകി പദത്തിന് പൂർണ്ണത നൽകുക എന്ന കർത്തവ്യം കൂടി നിർവഹിക്കാനു ്. ഈ കാര്യം സൂക്ഷ്മ നിരീക്ഷണത്തിൽ മാത്രം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതുംപരമ്പരാഗത വ്യാകരണപഠനരീതികളെ അതിലംഘിക്കുന്നതും അയതുകൊ ് വേ ത്ര ശ്രദ്ധ ലഭിച്ചില്ലെന്നുവേണം കരുതാൻ. വിഭക്തി യോഗാദി സംബന്ധം കൊ ് ശബ്ദങ്ങൾ പദത്വം ആർജിക്കുന്നുവെന്ന് നിരീക്ഷിച്ച എ.ആർ. സംസ്കൃത വൈയാകരണൻമാരുടെ പുറകേ പോയതുകൊ ാണ് പ്രകൃതികളിൽ നാമത്വവും, ക്രിയാത്വവും ആരോപിച്ച് അപവാദങ്ങളെ സാർവത്രിക നിയമമായി അവരോധിച്ചത്. അദ്ദേഹംതന്നെ വിവർത്തന പ്രക്രിയയെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുമ്പോൾ വിവർത്തനപ്രക്രിയക്കുമുമ്പ് പ്രകൃതിക്ക് ജാതിഭേദം ആലോചിച്ചിട്ടേ ആവശ്യമില്ല[33] എന്ന് തന്നെ പറയുന്നു ്.

പ്രകൃതി പദമായി മാറുന്നതിനെ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചതിന്റെ ഫലമായി കേരളപാണിനിക്കു ക ത്താനായ വസ്തുതകളാണ് വിവർത്തനപ്രക്രിയ എന്നപേരിൽ അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നത്. ദ്രാവിഡ പ്രകൃതികളെല്ലാം ആദ്യം ഏകാക്ഷരങ്ങളായിരുന്നുവെന്ന കാൽഡ്വലിന്റെ വാദത്തെ പിൻപറ്റിക്കൊ ാണ് വിവർത്തന പ്രക്രിയ എന്ന വ്യാകരണനിയമം അദ്ദേഹം ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നത്. ഏതു ജാതി പദമായാലും സ്വതന്ത്രമായ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുതമായ പ്രകൃതിനാമമോ, കൃതിയോ, ഭേദകമോ ആയി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുകാണിക്കാനായി അതിൽ പ്രക്രിയാവിശേഷം ചെയ്യണം. ആ പക്രിയയാണ് വിവർത്തന പ്രക്രിയ. മൂലഭൂതമായ പ്രകൃതി അവ്യാകൃതമാണ്. അതു നാമമോ കൃതിയോ ഭേദകമോ ആയി പരിണമിക്കണമെങ്കിൽ അതിൽ ചില വികാരങ്ങൾ വരണം.[34] ഈ വികാരങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു ്. മൂലപ്രകൃതിക്ക് ദ്വിത്വം, ദൈർഘ്യം, പ്രത്യയയോഗം എന്നിവ ധാതുക്കൾ നീളുന്നതിനും നാമഭേദകങ്ങളുടെ പ്രകൃതികൾ നീളുന്നതിനും കാരണമാകുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രക്രിയകളിലൂടെ പ്രകൃതി നാമവും ക്രിയയും ഭേദകവുമായി മാറുന്നതിന് ഉദാഹരണങ്ങളും അദ്ദേഹം നൽകുന്നു.

തൊട്ടി - തൊട്ടിൽ   തുരു - തുരുമ്പ്

വിരി - വിരൽ - വിരിയുന്നു.

പകു - പകൽ - പകുക്കുക.

പ്രകൃതി പദമായി മാറുന്ന പ്രക്രിയയെ കൃത്യമായി വിവരിക്കുവാൻ കേരളപാണിനിയ്ക്കായിട്ടു ്. അദ്ദേഹം വിവർത്തന പ്രക്രിയ വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ദ്വിത്വ, ദൈർഘ്യ, പ്രത്യയയോഗങ്ങൾക്കു പുറമേ, ഈ ഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം സ്പഷ്ടമായി പറയാത്ത ലിംഗ വചന കാല വിഭക്ത്യാദി പ്രത്യയങ്ങളും കൂടി പദരൂപീകരണത്തിൽ നിർണായക പങ്കു വഹിക്കുന്നു. പ്രകൃതി പ്രത്യയത്തോടു ചേർന്നും ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ യാതൊരു വികാരവും കൂടാതെയും വാക്യത്തിനകത്ത് നില കൊള്ളുന്നു. പദം രൂപം പ്രാപിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്.

1.1.5 പദ നിർവചനം ആംഗലവ്യാകരണത്തിൽ

പാശ്ചാത്യവൈയാകരണൻമാർ പദനിർവചനത്തിന് പ്രായേണ മുതിർന്നു കാണുന്നില്ല. പദനിർവചനത്തേക്കാൾ അവർ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധനൽകുന്നത് പദവിഭജനത്തിനാണ്. ഫ്രാങ്ക് പാമർ ഇക്കാര്യം വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു ്.[35] സാക്ഷരജനസമൂഹങ്ങളിൽ പദം എന്നത് തികച്ചും ചിരപരിചിതമായ വ്യാകരണ കൽപനയാണ്. പദം എന്നത് എന്താണെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളതുമാണ്. അതുകൊ ുതന്നെ പാശ്ചാത്യ വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പദനിർവചനത്തിന് കാര്യമായി ശ്രമിച്ചു

[33] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണീയം പു-299
[34] " "

[35] Frank Plamer – a pelican original Grammer P - 41

കാണുന്നില്ല. അതേ സമയം പദങ്ങളുടെ കൂടിച്ചേരലാണ് വാക്യം എന്ന് നിർവചിക്കുകയും പദവിഭാഗങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ് എന്ന് വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു . പദം എന്നാൽ എന്താണെന്നോ എങ്ങനെ അതിനെ നിർവചിക്കുമെന്നോ ആധുനിക കാലംവരെ കാര്യമായി ആരും ചിന്തിച്ചുകാണുന്നില്ല.

ഇതിന്റെ പ്രാധാനകാരണം ഇംഗ്ലീഷിന്റെ ലിഖിതരൂപത്തിൽ ഒരു പദത്തെ വേർതിരിക്കുന്നതിന് യാതൊരു പ്രായോഗിക ബുദ്ധിമുട്ടും നേരിടുന്നില്ല എന്നതാണ്. ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് വാക്യത്തിൽ പദങ്ങളെല്ലാം കൃത്യമായ സ്ഥലം(Space) വിട്ടുകൊ ാണ് എഴുതുന്നത്.[36] പദങ്ങളെ അവയ്ക്കിടയിൽ വിട്ടിട്ടുള്ള ശൂന്യമായ ഇടങ്ങൾ നോക്കി തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കും. മേൽപറഞ്ഞ കാര്യത്തിന് അല്പം ചില അപവാദങ്ങൾ ഉ െങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷ് എഴുതുമ്പോൾ അക്ഷരക്രമം (Spelling) സ്വായത്തമാക്കുന്നതോടൊപ്പം പദങ്ങൾക്കിടയിൽ വിടേ സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചും ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ബോധവാനായിരിക്കും. എന്നാൽ ഭാഷണത്തിലും ഇത്തരം ഒഴിഞ്ഞ ഇടങ്ങൾ പദങ്ങൾക്കിടയിലു േ ാ എന്നതിനെകുറിച്ചുള്ള സന്ദേഹങ്ങൾ ആംഗലവൈയാകരണൻമാർ പുലർത്തിപ്പോന്നതായി കാണാം. അവർ ഭാഷണത്തിനും എഴുത്തിനും ചില സമാന്തര ഘടനകൾ ഉ ന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിന് ഓരോ വാക്കിനു ശേഷവും നേരിയ ഊന്നലുകൾ ഉ ന്ന് വാദിച്ചു. എന്നാൽ ഈ വാദം ഭാഷണത്തെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നിരീക്ഷിക്കുമ്പോൾ തെറ്റാണെന്നു തെളിയും. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഓരോവാക്കിനു ശേഷവും ഊന്നലുകൾ ഇല്ല. അതേ സമയം ചില പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചില പദക്കൂട്ടങ്ങൾക്കു ശേഷമോ ശൈലികൾക്കു ശേഷമോ അർദ്ധ വിരാമവും വിരാമവും വന്നുവെന്നുവരാം. വാക്യാവസാനത്തിൽ പൂർണ്ണമായ നിറുത്തലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഇക്കാര്യം പരീക്ഷണാത്മക ഉച്ചാരണ ശാസ്ത്രം (experimental phonetics) തെളിയിക്കുന്നതായി പാമർ പറയുന്നു.[37] ആധുനിക ശാസ്ത്രീയ ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് പലരും ഭാഷണ പ്രക്രിയയെ അപഗ്രഥിച്ചിട്ടു . അവർ ക െത്തിയിട്ടുള്ള വസ്തുത ഒരു വാക്യമോ വാക്യഖണ്ഡമോ ഉച്ചരിച്ചു പൂർണ്ണമാവുന്നതുവരെ വാക്കുകൾ കഴിഞ്ഞു യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള നിറുത്തലുകളും അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല എന്നാണ്. നമുക്ക് പരിചയമില്ലാത്ത ഭാഷ ശ്രവിക്കുമ്പോൾ ഇക്കാര്യം നമുക്ക് പൂർണ്ണമായും ബോധ്യപ്പെടും ഭാഷണത്തിലെ ബലപ്പെടുത്തലുകളും ഊന്നലുകളും ശ്രവിച്ച് അപരിചിതഭാഷയിലെ പദങ്ങളെ നമുക്കു വേർതിരിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല.[38] യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭാഷണത്തിലെ ഒഴുക്കിനിടയിലെ നിറുത്തലുകൾ ക െത്തി പദങ്ങളെ വേർതിരിക്കാനുള്ള ശ്രമം ഏതൊരു ഭാഷയിലും വിഫലമാണ്.

എഴുത്തുഭാഷയിൽ എല്ലാപദങ്ങൾക്കും പരിപൂർണ്ണമായും വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഒരു രൂപമുെ ന്നു പറയാൻ കഴിയില്ലെന്നു പാമർ പറയുന്നു.[39] അതേ സമയം ഭാഷാ ശാസ്ത്രപരമായി പദം വാക്യത്തിനകത്ത് പൂർണ്ണതയുള്ള ഒരു യൂണിറ്റായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊ ് പദം എന്ന സങ്കൽപത്തെ വ്യക്തമാക്കാനുതകുന്ന തത്വങ്ങളെ ക േത്തേ തു . ഒരു ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന കുട്ടിക്ക് വാക്യത്തിൽ നിന്ന് പദങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. അതേ സമയം വാക്യത്തിൽ നിന്ന് പദത്തെ വേർതിരിക്കുന്നതിനു പിന്നിലെ നിയമങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മുതിർന്ന ആളുകളും പദത്തെ വിഭജിച്ചു കാണിക്കുമ്പോൾ പല തെറ്റുകളും വരുത്താറു . പൂർണ്ണമായും പദത്തെ നിർവചിക്കാൻ മുതിർന്നവർക്കും ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. അതേസമയം അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലാത്തവർക്കു പോലും പദത്തെ വേർതിരിക്കാനാകും. ഇതിനർത്ഥം പദമെന്നത് ഭാഷയിലെ സുസ്ഥാപിത ഘടകമാണ് എന്നതാണ്.

---

[36] Words are clearly identified by the spaces between them on any page of print we can simply count how many words there are by counting the groups of letters that are separated by spaces – same book page No : 42

[37] Frank Palmer – a pelican original Grammer Page 43

[38] 〃 〃

[39] 〃 〃

എഴുത്തുഭാഷയിൽ ഓരോപദത്തിനിടയിലേക്കും ശൂന്യസ്ഥലങ്ങൾ പദങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു കാണിക്കുമെന്ന് നേരത്തേ സൂചിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ പ്രാചീന ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിൽ പദങ്ങൾക്കിടയിൽ ശൂന്യ സ്ഥലങ്ങൾ ഉ ായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ആ ഭാഷയിൽ പദമെന്ന സങ്കൽപ്പം തീർച്ചയായും ഉ ായിരുന്നു. വളരെ പ്രാചീനകാലം മുതൽ പദമെന്ന സങ്കൽപ്പം ഭാഷയിൽ സുസ്ഥാപിതമായിരുന്നുവെന്ന് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

എഴുത്തുഭാഷയിൽ പദങ്ങളെ വേർതിരിക്കാൻ സാധാരണഗതിയിൽ എളുപ്പമാണെങ്കിലും ഭാഷണ സന്ദർഭത്തിൽ ശ്രോതാവ് ഓരോ പദത്തേയും വ്യത്യസ്ത യൂണിറ്റുകളായി ഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് വിശദീകരിക്കുക സങ്കീർണ്ണമാണ്. ഇതു സംബന്ധിച്ച പഠനങ്ങൾക്ക് മൂന്നു സമീപനങ്ങൾ ഉ ്. പദത്തെ ഒരു അർത്ഥപരമായഘടകം ആയി (Semantic unit) കണക്കാക്കുന്നതാണ് ആദ്യത്തേത്. ര ാമത്തെ സമീപനം പദത്തെ ശബ്ദപരമായഘടകമായി (phonetic or phonological unit) കണക്കാക്കുന്നു. ഇത് ഭാഷണത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നത് ശൂന്യസ്ഥലമോ ഊന്നലോ ഉപയോഗിച്ചല്ല മറിച്ച്
ഭാഷയ്ക്കകത്തെ മറ്റുചില സവിശേഷതകൾ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. മൂന്നാമത്തെ സമീപനം വ്യത്യസ്തരീതിയിലുള്ള ഭാഷാശാസ്ത്രപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പദത്തിന് ഒരു ആശയവുമായി ബന്ധമുു ന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ പദമെന്നത് വിയുക്തവും (isolable) അവിഭാജ്യവുമായ (indivisible) ഘടകമാണ്.[40] പാമറുടെ ഈ കാഴ്ചപ്പാട് കൂടുതൽ വിശദീകരണം അർഹിക്കുന്നു. പദത്തിന് വിയുക്തം അഥവാ ഒറ്റപ്പെട്ട ഒരു പെരുമാറ്റവും അവിഭാജ്യമായ ഒരു പെരുമാറ്റവും എങ്ങനെയെന്നു വ്യക്തമാക്കാം.

'മാളു പൂച്ചയെ തല്ലി' എന്ന വാക്യത്തിൽ മാളു, പൂച്ചയെ, തല്ലി എന്നീ പദങ്ങൾ ഒറ്റയൊറ്റ പദങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഈ മൂന്നു പദങ്ങളും ചേർന്ന് ഒരാശയത്തെ അഥവാ ഒരു സംഭവത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നത് ശരിയാണ്. അതിനു തന്നെയാണ് ഭാഷകൻ തന്റെ പറച്ചിൽ കൊ ് മുതിർന്നതും. ഒരു കുഞ്ഞ് പറയാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ഒരു പദത്തെയല്ല, മറിച്ച് ഒരാശയത്തെയാണ് എന്ന് ചോംസ്കിയും മറ്റും പറഞ്ഞത് ഇവിടെ ഓർക്കേ താണ്. അതേസമയം വാക്യത്തിലെ ഓരോപദവും ഒറ്റപ്പെട്ട ചില അർത്ഥങ്ങൾ പുലർത്തുന്നതുകൊ ാണ് അവയെ സംയോജിപ്പിച്ചുകൊ ് ഒരാശയത്തെ അഥവാ
കാര്യത്തെ ആവിഷ്ക്കരിക്കാൻ കഴിയുന്നത്. ഓരോ പദത്തിനും വിയുക്തമായ ഒരു ഘടനയുള്ളതുകൊ ാണ് ഇതു സാധിക്കുന്നത് ഇത് ഒന്നു കൂടി വിശദമാക്കുന്നതിന് മേൽപറഞ്ഞ വാക്യത്തിലെ മാളു, പൂച്ചയെ എന്നീ പദങ്ങളുടെ വേർതിരിഞ്ഞ ഘടനയെ ഒന്നാക്കി പ്രദർശിപ്പിക്കാം.

(അമ്മ) മാളുപൂച്ചയെ തല്ലി. ഇവിടെ മാളുപൂച്ചയെ എന്നത് ഒരൊറ്റപദമായി മാറിയപ്പോൾ ആശയം വ്യത്യാസപ്പെടുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കാം. ആദ്യ വാക്യത്തിൽ മാളു, പൂച്ചയെ എന്നിവ വിയുക്ത ഘടനയായി ഉച്ചരിച്ചപ്പോൾ മാളു എന്നത് കർത്താവും 'പൂച്ചയെ' കർമ്മവുമായി. എന്നാൽ ര ാമത്തെ വാക്യത്തിൽ ഇവയെ കൂട്ടി ചേർത്ത് ഒന്നായി മാളുപൂച്ചയെ എന്ന് ഉച്ചരിച്ചപ്പോൾ പദം കർമ്മമാവുകയും ചെയ്തു.

ഒരു പദം അവിഭാജ്യമാകുന്നതെങ്ങനെയെന്നു വിശദീകരിക്കാം. മുൻപ് പദത്തെ പ്രകൃതി പ്രത്യയങ്ങളായി വേർതിരിച്ചു കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊ ് ഇക്കാര്യം അതിന് തികച്ചും വിപരീതമാണെന്ന് തോന്നാം. അതുകൊ ് ഇക്കാര്യം കൂടുതൽ വിശദീകരണം അർഹിക്കുന്നു. ഒരു പദത്തെ അഴിച്ച് പ്രകൃതിയും പ്രത്യയവും ആക്കി പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും അവയെ വീ ും അക്ഷരങ്ങളായി വേർതിതിക്കാനും അക്ഷരങ്ങളെ വർണ്ണങ്ങളായി വിഭജിക്കാനും വ്യാകരണത്തിനു സാധിക്കും. ആ അർത്ഥത്തിൽ പദങ്ങൾ വിഭാജ്യങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഒരു വാക്യത്തിനകത്ത് പദത്തിന് അവിഭാജ്യമായ ഘടന

[40] Frank Palmer – a pelicon original Grammer Page 44

യാണ് ഉള്ളത്. ഉദാഹരണമായി ഒരു സമസ്തപദം വാക്യത്തിനകത്ത് ഒരു അവിഭാജ്യഘടകമായാണ് നില കൊള്ളുന്നത്. സാധാരണ നിലയിൽ ഒരു വാക്യത്തിനകത്ത് ഒരു പദം ഒരർത്ഥത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. ആ ധർമ്മം തന്നെയാണ് വാക്യങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സമസ്തപദങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്. ശ്രീരാമദാസനെ ക ു എന്ന വാക്യത്തിൽ ശ്രീരാമദാസൻ ഹനുമാനാണെന്ന് ഏവർക്കുമറിയാം. ഈ പദത്തെ വിഗ്രഹിച്ച് ശ്രീരാമന്റെ ദാസനെ ക ു എന്നാക്കിയാൽ ശ്രീരാമന്റെ ദാസൻമാരിൽ ആരുമാകാം എന്നാണ് സൂചന. അതുകൊ ാണ് പദം അവിഭാജ്യമാണ് എന്ന് പാമർ പറഞ്ഞത്.

പദത്തിന് അർത്ഥപരമായ വ്യാഖ്യാനം കൊടുക്കുന്നവർ ഏതെങ്കിലും ഒരർത്ഥത്തെ കുറിക്കുന്ന യൂണിറ്റായാണ് പദത്തെ പരിഗണിച്ചത്. ഒരു പദം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരർത്ഥത്തെ മാത്രം കുറിക്കുന്നുവെന്നത് അപൂർണ്ണമായ കാഴ്ചപ്പാടാണ്. ഒരു പദത്തിന് വിവിധാർത്ഥങ്ങൾ ഉ ന്നുള്ളതിനുള്ള പ്രധാന സാക്ഷ്യങ്ങൾ നിഘ ുക്കളാണ്. പലപ്പോഴും ഒരു പദത്തിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്നത് അല്പം പോലും സാദൃശ്യങ്ങളല്ലാത്ത വിവിധാർത്ഥങ്ങളാണ് എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. അതേസമയം ഒരു പദത്തിന്റെ അർത്ഥം വിവിധാർത്ഥങ്ങളുടെ സംഗമഫലമാകുന്നതും സ്വാഭാവികമാണ്. മലയാളത്തിലെ കൃത്തദ്ധിത രൂപങ്ങളിലും, സമസ്തപദങ്ങളിലും വിവിധാർത്ഥങ്ങളുടെ സംഗമം മൂലം പുതിയ പദങ്ങളും അവയ്ക്ക് പുതിയ അർത്ഥങ്ങളും ലഭിക്കുന്നത് കാണാവുന്നതാണ്. പരിമിതമായ പദങ്ങൾകൊ ് അപരിമിതമായ വാക്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള ഭാഷയുടെ കഴിവ് അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നതാണെന്ന് ചോംസ്കി പറയുന്നു. ഈ കഴിവാണ് വളരെ വളരെ വിപുലവും സങ്കീർണ്ണവുമായ ബാഹ്യാന്തര ലോകങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കാൻ മനുഷ്യനെ പ്രാപ്തനാക്കിയത്. ഇതിനു സമാന്തരമായി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ പദതലത്തിലും ഭാഷയ്ക്ക് ഈ കഴിവു ന്ന് വ്യക്തമാക്കാം. ഒരു പദത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്താർത്ഥങ്ങൾ ഉത്പാദിപ്പിക്കാനും ഒരു പദത്തിന്റെ രൂപം മാറ്റി മറ്റൊരർത്ഥം ജനിപ്പിക്കാനും ഒന്നിലധികം പദങ്ങൾ ചേർന്നപദങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ അർത്ഥം നിർമ്മിക്കാനും ഉള്ള കഴിവ് മനുഷ്യനു ്. താൻ വീക്ഷിച്ചതിനെ അവിഷ്ക്കരിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഭാഷാനിർമ്മാണത്തിലൂടെ മനുഷ്യൻ നടത്തിയത്. പരസ്പരപൂരകമായ പ്രപഞ്ചമായിരിക്കണം മനുഷ്യധിഷണയിൽ ആദ്യം പതിഞ്ഞത്. അതേസമയം ഒരു വസ്തുവിനെ ഒന്നു മാത്രമായി കാണാനും മറ്റു വസ്തുക്കളോടു ബന്ധപ്പെട്ടതായി കാണാനും ലോകത്തെ സമഗ്രമായി കാണാനും മനുഷ്യനു കഴിയും. ഒരൊറ്റ വസ്തുവായിരിക്കുമ്പോഴും വസ്തു പ്രപഞ്ചവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻ പ്രപഞ്ചത്തെ എങ്ങനെ ഉൾക്കൊ ുവോ ഭാഷയിൽ അതുപോലെ ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നു,. പദം ഒരു വസ്തുവിനേയോ പ്രവൃത്തിയെയോ ഗുണത്തേയോ കുറിക്കുമ്പോഴും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടാണിരിക്കുന്നത്. പരസ്പരബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു പദം വാക്യത്തിനകത്ത് ഉ ാവുകയില്ല. അതേ സമയം ഒരു പദത്തിനകത്തെ സങ്കൽപം മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിലു ്. ആ സങ്കൽപവും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ഒരു ആനയെ സങ്കൽപിക്കുന്ന മനുഷ്യനു ആനയെ മാത്രമായി സങ്കൽപിക്കാനാവുകയില്ല. ആനയോടൊപ്പം ആന നിന്ന ഇടവും സങ്കൽപത്തിൽ തെളിയും. അതുപോലെ ഭാഷയിൽ പദവും മറ്റൊന്നിനോട് ബന്ധപ്പെട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഒരു പദത്തിന്റെ ശുദ്ധമായ രൂപം അന്വേഷിക്കുന്നത് വിഫലമാകുന്നത് അതുകൊ ാണ്. പദനിർവചനം ഇത്രയും സങ്കീർണ്ണമാകുന്നതും ഇതുകൊ ുതന്നെ.

ഓട്ടോ ജെസ് പേഴ്സൺ (otto jesperson) ഒരു ശിശു എങ്ങിനെയാണ് ഓരോ പദവും അറിയുന്നത് എന്നതിനെകുറിച്ച് വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു ്. ഒരു പദം കേൾക്കുന്ന ശിശു അതിന്റെ അർത്ഥമറിയുന്നത്, നിരവധി കൊച്ചു കൊച്ചു സംഭവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. പല പദങ്ങളും അതുപയോഗിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ശിശു തിരിച്ചറിയുന്നത്.[41] പദത്തിന്റെ അർത്ഥം വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്താലും ശിശുവിനു മനസ്സിലാകണമെന്നില്ല. പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയും അതേസമയം അതുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന വസ്തു ചൂ ികാണിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അതിന്റെ അർത്ഥത്തെകുറിച്ച് ശിശുമനസ്സിൽ ചില ധാരണകൾ ഉ ാകുന്നു. ജീവിത സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിന്ന് ശിശു പദത്തിന്റെ അർത്ഥവും രൂപവും അറിയുന്നത്. ആദ്യഘട്ടത്തിൽ ഒന്നോ ര ാ പദങ്ങൾ

[41] Otto Jesperson - Language its nature, development and origin Page - 118

മാത്രം ഉപയോഗിച്ച് ഒരു മുഴുവൻ ആശയത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കുട്ടി പിന്നീട് ബന്ധവാചിയായ ശബ്ദങ്ങൾ കൃത്യമായി കൂട്ടിയിണക്കി വ്യാകരണപരമായി ശരിയായ പ്രയോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നു. പൂർണ്ണമായ ആശയത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരു പദത്തെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലും ബന്ധവാചിയായ ശബ്ദങ്ങൾ ശിശുവിന്റെ ഭാഷണത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറു ്. എന്നാൽ അവ വ്യാകരണ പരമായി ശരിയാകണമെന്നില്ലെന്ന് മാത്രം.

കുട്ടി ഒരു പുതിയ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുന്നത് ജീവിത സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിന്നാണെങ്കിൽ മുതിർന്നവർ ഒരു പുതിയ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുന്നത് ഭാഷാ സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിന്നായിരിക്കും എന്ന വ്യത്യാസമു ്. ഒരു മുതിർന്ന വ്യക്തി പത്രപാരായണത്തിലോ, പുസ്തകപാരായണത്തിലോ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ അർത്ഥമറിയാത്ത പല പദങ്ങളും വന്നു പെട്ടെന്നു വരാം. മിക്ക സന്ദർഭങ്ങളിലും നിഘ ുവിന്റെ സഹായമില്ലാതെ തന്നെ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം അയാൾക്ക് ഊഹിക്കാൻ കഴിയുന്നു. അർത്ഥമറിയാവുന്ന മറ്റു പദങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം നിമിത്തമാണ് അയാൾക്ക് അതിനുസാധിക്കുന്നത്. പുതിയ പദങ്ങൾ ഒരു വാക്യത്തിനകത്ത് എങ്ങനെ സ്വയം വിവരണാത്മകമാകുന്നുവെന്ന് പരിശോധിക്കാവുന്ന സന്ദർഭമാണിത്. ഇത് പദത്തിന്റെ ര ു സവിശേഷതകൾ വെളിവാക്കുന്നു. ഒന്ന് പദം അതിന്റെ പ്രയോഗസന്ദർഭത്തിൽ വെച്ച് സ്വയം വെളിപ്പെടുവാൻ കഴിവുള്ളതാണ് എന്നതാണ്. ഒരു പദത്തിന്റെ അർത്ഥം വെളിപ്പെടുന്നതിൽ വളരെയധികം സ്വാധീനം വഹിക്കുന്ന മറ്റൊരുഘടകം അതിന്റെ വാക്യത്തിലെ പ്രയോഗസന്ദർഭമാണ് എന്നതാണ് ര ാമത്തെ കാര്യം.

രാമൻ പോയി. എന്നതിലെ 'പോയി'

രാമൻ കരഞ്ഞുപോയി എന്നതിൽ അനുപ്രയോഗമായി മാറുന്നത് മേൽപറഞ്ഞ കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്ന ഉദാഹരണമാണ്.

ഭാഷണത്തെ സംബന്ധിച്ചു നടത്തിയ ശാസ്ത്രീയ പരീക്ഷണങ്ങൾ വാക്യത്തിലെ ഓരോപദവും കഴിഞ്ഞ് നേരിയ നിറുത്തലുകൾ ഉ ന്ന വാദത്തെ ദുർബലമാക്കിയതായി നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചു. ലിഖിതഭാഷയിൽ പദങ്ങളെ വേർതിരിക്കുന്നതിന് അവയ്ക്കിടയിലെ ശൂന്യസ്ഥലങ്ങൾ സഹായകമാകുമെന്നും ക ു. എന്നാൽ ഭാഷണ സന്ദർഭത്തിൽ ഓരോ പദത്തിന്റെയും സ്വരൂപം ശരിയായി ഗ്രഹിച്ച് അർത്ഥവ്യാവർത്തനം നടത്തുന്ന പ്രക്രിയ എങ്ങനെയാണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന പ്രശ്നം അതുപോലെ നിലനിൽക്കുന്നു. ഓരോ പദത്തേയും വേർതിരിച്ചറിയാവുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു ശിശുവിന് നിരവധി താരതമ്യങ്ങളും അപഗ്രഥനങ്ങളും നടത്തേ ി വരുന്നു െ ന്ന് ഓട്ടോ ജെസ് പേഴ്സൺ പറയുന്നു. തന്റെ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഭാഷാരൂപത്തെ ഒരു പദം ര ുപദങ്ങൾ മൂന്നുപദങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിക്കേ ി വരുന്ന പലപ്പോഴും ശിശുവിന്റെ അപഗ്രഥന വൈഭവത്തിന് അപ്പുറമാകാറു ്.[42] അതുകൊ ് കുട്ടികൾ പലപ്പോഴും തെറ്റായി പദങ്ങളെ വിഭജിക്കുന്നു. ഭാഷയുമായുള്ള നിരന്തര സമ്പർക്കം വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ പദങ്ങളെ ഒന്നായും ര ായും മൂന്നായും സമസ്തപദങ്ങളെ മുറിച്ച് പലതായും അപഗ്രഥിക്കാനുള്ള ശേഷി കുട്ടികൾ കൈവരിക്കുന്നു. ഭാഷണത്തിലെ ഏതേതു കാര്യങ്ങളെ നിരീക്ഷിച്ചാണ് കുട്ടികൾ ഇതു കെ ത്തുന്നത് എന്നു ക ുപിടിക്കുകയാണ് ഈ കാര്യം ഇതു വിശദമായി പറഞ്ഞതിന്റെ ലക്ഷ്യം.

രാമനുമു ില്ല, ലക്ഷമണനതോർത്തില്ല. എന്നു വായിച്ചു കേട്ട ഒരാൾ രാമനു മു ില്ലെന്നും ലക്ഷ്മണനു തോർത്തില്ലെന്നും വ്യാഖ്യാനിച്ചതായും മറ്റൊരാൾ രാമൻ ഉ ില്ലെന്നും ലക്ഷ്മണൻ അത് ഓർത്തില്ലെന്നും വ്യാഖ്യാനിച്ചതായും ഒരു ഫലിത കഥയു ്. ഇങ്ങനെ ഉച്ചാരണത്തിൽ വരുന്ന സൂക്ഷ്മഭേദങ്ങൾ പോലും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വലിയ വ്യത്യാസങ്ങൾക്ക് വഴിവെയ്ക്കാറു ് എന്ന് ഈ ഫലിത കഥ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു പദത്തെ ഒന്നായും ര ു പദങ്ങളെ ര ായും അപഗ്രഥിക്കുന്നി

[42] Otho Jesperson - Language its nature, development and origin Page - 132

ടത്തും ഉച്ചാരണത്തിലെ ചില സൂക്ഷ്മവ്യത്യാസങ്ങളാണ് സഹായകമാകുന്നത്. ഇത് ഭാഷണത്തെ കുറച്ചുകൂടി സൂക്ഷിച്ച് അപഗ്രഥിച്ചാൽ വ്യക്തമാകും. ഭാഷയിലെ ഉച്ചാരണ സൂക്ഷ്മത തെറ്റിക്കുന്നിടത്ത് പദം ഒന്നോ രണ്ടോ എന്ന സംശയം ഉണ്ടാകുന്നതും സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാൽ സുവ്യക്തമായ ഭാഷാജ്ഞാനവും വ്യാകരണബോധവുമുള്ള ഒരാൾക്ക് തെറ്റായ ഉച്ചാരണഭേദത്തെ ഒരു പരിധിവരെ വ്യാഖ്യാനിച്ച് ശരിയായി ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കും. ഭാഷണ സന്ദർഭത്തിലും പദങ്ങളെ വേർതിരിക്കുന്നതിനുള്ള ചില 'കെട്ടുകൾ' ഉണ്ടെന്നു തന്നെയാണ് ഈ വസ്തുതകൾ നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. എഴുത്തു ഭാഷയിൽ ഓരോ പദവും കഴിഞ്ഞ് ചേർക്കുന്ന ശൂന്യസ്ഥലങ്ങൾ ഈ കെട്ടുകളുടെ സൂചനയാണ്. എഴുത്തിൽ ശൂന്യസ്ഥലങ്ങൾ ചേർക്കാത്ത ഭാഷയിലും വായനക്കാരന് നിരന്തരമായ ഭാഷാസമ്പർക്കവും വ്യാകരണ ബോധവും ഉള്ളതുകൊണ്ട് പദങ്ങളെ വേറിട്ടറിയാൻ സാധിക്കും. ഇത് സങ്കീർണ്ണമായ ഒരു മാനസിക പ്രക്രിയയുടെ ഫലമായി ഒരു വ്യക്തിക്കു സാധിക്കുന്നതാണ്. ഭാഷാർജന പ്രക്രിയ നടക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ മേൽപറഞ്ഞ സങ്കീർണ്ണമായ മാനസിക പ്രക്രിയ നടത്താനുള്ള അത്ഭുതകരമായ കഴിവും വ്യക്തി ആർജിക്കുന്നു. ഈ കഴിവാണ് പദങ്ങളെ വേറിട്ടറിയാനും അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാനും അതുവഴി പുതിയ ആശയത്തെ ഗ്രഹിക്കാനും സൃഷ്ടിക്കാനും വ്യക്തിയെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നത്.

1.1.6 പദനിർവചനം ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ

അർത്ഥ പ്രദാന ശേഷിയുള്ള ഭാഷയിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഘടകങ്ങളെ രൂപിമം എന്നാണ് ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രം നിർവചിക്കുന്നത്.[43] സ്വതന്ത്രവും ആശ്രിതവുമായ രൂപിമങ്ങളുണ്ട്. സാധാരണക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അർത്ഥപ്രദാന ശേഷിയുള്ള ഏറ്റവും ചെറിയ മാത്ര പദമാണ്. ഭാഷാശാസ്ത്രപരമായി ഈ കാഴ്ചപ്പാട് ശരിയല്ല. നാട്ടിൽ എന്ന പദത്തിൽ രണ്ടു രൂപിമങ്ങളുണ്ട്. കാട്ടിൽ, കൂട്ടിൽ, തോട്ടിൽ മുതലായ പദങ്ങളെ പരിശോധിച്ചാൽ ഇൽ എന്നത് പൊതുവായ ഒരർത്ഥത്തെ കുറിക്കുന്നുവെന്ന് കാണാം. എന്നാൽ ഒറ്റയ്ക്ക് ഭാഷയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നില്ല. മറ്റൊരു രൂപിമത്തോടു ചേർന്നാണ് ഇവ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഇത്തരത്തിലുള്ളവ ആശ്രിത രൂപിമങ്ങളാണ് മരം, ശരീരം, അമ്മ തുടങ്ങിയവ സ്വതന്ത്ര രൂപിമത്തിന് ഉദാഹരണങ്ങളും കൾ, മാർ, ഉടെ, ന്റെ തുടങ്ങിയവ ആശ്രിത രൂപിമത്തിന് ഉദാഹരണങ്ങളുമാണ്. ഒരു പദം ഒന്നോ അതിലധികമോ രൂപിമങ്ങൾ ചേർന്നതാകാം. ഒന്നിലധികം രൂപിമങ്ങൾ ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന പദങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രമാകും പ്രധാന അർത്ഥത്തെ കുറിക്കുന്നത്. ഇതിനോടാണ് ആശ്രിതരൂപിമങ്ങൾ ചേർക്കുന്നത്. ഒരു പദത്തിൽ ഒന്നിലധികം സ്വതന്ത്രരൂപിമങ്ങളും ആശ്രിത രൂപിമങ്ങളും ഉണ്ടാവുന്നതും സംഭവ്യമാണ്.

ഒരു രൂപിമത്തെ സ്വനിമാപഗ്രഥനം നടത്തിയാൽ ഒന്നോ അതിലധികമോ സ്വനിമങ്ങളെ കണ്ടെത്താനാകും. ആന, ചേന, പേന എന്നിവയിൽ ഒരേ സ്വനിമങ്ങളെ കണ്ടെത്താനാവുമെങ്കിലും അവയുടെ അർത്ഥങ്ങൾ തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും സാമ്യമുണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്താനാവില്ല. രൂപിമങ്ങളുടെ അർത്ഥവിചാരം പൂർണ്ണമായും ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ അതിരുകളിൽ ഒതുങ്ങുന്നതല്ലെന്നാണ് ബ്ലൂംഫീൽഡിനെ പോലുള്ളവരുടെ നിലപാട്. രൂപിമത്തിന്റെ അർത്ഥം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു പദമാത്രയെ (Sememe) ആണ്.[44] ഓരോ പദമാത്രക്കും സ്ഥിരവും കൃത്യവുമായ ഒരർത്ഥമുണ്ടെന്ന് ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞർ കരുതുന്നു. ഈ അർത്ഥം മറ്റു പദമാത്രകളിൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്ഥമായിരിക്കും.

ഇങ്ങനെ പറയുമ്പോഴും ഒരേ പദമാത്രയിൽ നിന്നും ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന് വ്യത്യസ്താർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞർ ബോധവാൻമാരാണ്. ഭാഷതന്നെ ചിഹ്നപ്പെടുത്തലുകളുടെ

[43] Leonard Bloomfidd – Language – Page – 161,162
[44] " "

പ്രവർത്തനവ്യവസ്ഥയാണ്[45] ഭാഷയ്ക്കുള്ളിൽ അടയാളപ്പെടുത്തൽ നടക്കുന്നത് കൊച്ചുകൊച്ചു ഘടകങ്ങളായാണ്. സ്വനിമം എന്നത് ഒരു അടയാളപ്പെടുത്തലാണ്. സ്വനിമങ്ങൾ ചേർന്നു ാകുന്ന രൂപിമങ്ങൾ മറ്റൊരു അടയാളപ്പെടുത്തലും. ഈ അടയാളപ്പെടുത്തലുകളുടെ എണ്ണം പരമമിതമായിരിക്കും. എന്നാൽ ഈ അടയാളപ്പെടുത്തലുകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് അപരിമിതമായ കാര്യങ്ങൾ ചിത്രീകരിക്കാൻ സാധിക്കും. ഒരു ഭാഷയിലെ ആകെയുള്ള രൂപിമങ്ങളെ ആ ഭാഷയിലെ ശബ്ദകോശത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാം. ഭാഷയിലെ രൂപിമങ്ങൾ വ്യത്യസ്ത രീതിയിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് വേറൊരു ചിഹ്നവ്യവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കാം. ഇവയാണ് പദങ്ങൾ. ഭാഷയിലെ ചിഹ്നങ്ങളായ പദങ്ങളെ അപഗ്രഥിക്കാൻ നമുക്കു സാധിക്കും. എന്നാൽ ഓരോ പദവും രൂപംകൊള്ളുന്ന പ്രക്രിയയെ അപഗ്രഥിക്കാൻ എളുപ്പമല്ല.

പദത്തെ നിർവചിക്കുന്നതിലുള്ള പ്രായോഗിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഭാഷാ ശാസ്ത്ര വസ്തുതകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകും. അതുകൊ ് ഭാഷാ പഠനം അർത്ഥത്തിൽ നിന്നല്ല സ്വനരൂപങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരംഭിക്കുവാനാണ് ഭാഷാ ശാസ്ത്രം തുനിഞ്ഞത്. സ്വന രൂപങ്ങളെ പിൻതുടർന്ന് സ്വനിമത്തിലേക്ക്, സ്വനിമത്തിൽ നിന്ന് രൂപിമത്തിലേക്ക് അഥവാ പദമാത്രയിലേക്ക്, എന്ന നിലയിലാണ് ഭാഷാശാസ്ത്രം ഭാഷയെ അപഗ്രഥിക്കുന്നത്. പദമാത്രകളെ അക്ഷരമാലാക്രമത്തിൽ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനും അപഗ്രഥിക്കുന്നതിനും സമർത്ഥനായ ഒരു ഭാഷാ നിരീക്ഷകനു സാധിക്കും.

ഭാഷയിലെ സങ്കീർണ്ണ രൂപങ്ങൾ രൂപിമങ്ങൾ കൊ ് നിർമ്മിച്ചവയാണ്. ഭാഷയുടെ ശബ്ദകോശം ഉപയോഗിച്ച് പദരൂപങ്ങളെ (Sememe) അപഗ്രഥിക്കാൻ സാധിക്കും. ഒരു ഭാഷയിലെ ഉച്ചരിതശബ്ദങ്ങളെല്ലാം (Ulterence) ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ കുറിക്കുന്നതായതുകൊ ് അവയെല്ലാം ശബ്ദകോശത്തിൽ (Lexicon) ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കും.

യഥാർത്ഥത്തിൽ രൂപിമങ്ങളിൽ അർത്ഥത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമേ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂവെന്ന് ബ്ലൂം ഫീൽഡ് പറയുന്നു.[46] മരം, രാമൻ, ഇൽ, കയറി ഇവ ഭാഷയിലെ രൂപിമങ്ങളാണ്. എന്നാൽ 'രാമൻ മരത്തിൽ കയറി' എന്ന വാക്യത്തിൽ ഇവ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുമ്പോഴാണ് അർത്ഥം പൂർണ്ണമാവുന്നത്. എല്ലാ ഭാഷകളിലും അർത്ഥത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം അർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് വാക്യത്തിന്റെ ഘടനയിലാണ് എന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. 'രാമൻ കൃഷ്ണനെ അടിച്ചു' 'കൃഷ്ണൻ രാമനെ അടിച്ചു' എന്നീ ര ു വാക്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഘടനയുടെ പ്രാധാന്യം സുവ്യക്തമാകും.

പദം എന്ന സങ്കൽപത്തെ വിശദീകരിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ട് ഏറെയായതുകൊ ് ഭാഷാശാസ്ത്രം പദത്തെ ഒരു പ്രധാന വസ്തുതയായി ഗണിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകും. സ്വനിമം, രൂപിമം വാക്യം എന്നീ തലങ്ങളിൽ ഭാഷയെ അപഗ്രഥിക്കുന്ന രീതിയാണ് ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ വളർന്നുവികസിച്ചത്. അൽപതമസ്വതന്ത്രരൂപിമം അഥവാ സ്വതന്ത്രമായി പ്രയോഗിക്കാവുന്നതും അർത്ഥബോധം ജനിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഭാഷയിലെ ഏറ്റവും ചെറിയരൂപം എന്ന് പദത്തെ ചിലർ നിർവചിക്കാറു ്. എന്നാൽ 'സ്വതന്ത്രമായി പ്രയോഗിക്കാവുന്നത്' എന്നുള്ളത് വസ്തുനിഷ്ഠമായ ഒരു നിരീക്ഷണമല്ല. നാമങ്ങൾ, ക്രിയ, എന്നിവയെ പോലെ സ്വതന്ത്രമായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നവയല്ല. കൂടെ, ഏറ്റവും, പറ്റി, കുറിച്ച് മുതലായവ. അതേസമയം കാൾ, ഇൽ, ഓട് മുതലായ പ്രത്യയങ്ങളെക്കാൾ പ്രയോഗസ്വാതന്ത്ര്യം അവയ്ക്കു ുതാനും.[47]

1.2. പദനിർവചനം

---

[45] A workable system of signals Leanard Bloom field – Language Page - 162

[46] Leanard Bloom field – Language Page - 162

[47] കെ.എം. പ്രഭാകരവാര്യർ & ശാന്താഅഗസ്റ്റിൻ - ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രം പു - 88

ഒരൊറ്റ വാക്യത്തിൽ പദത്തെ നിർവചിക്കുക എളുപ്പമല്ലെന്നു ഇതുവരെ കെ ത്തിയ കാര്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പദത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ വ്യക്തമാക്കാൻ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു വാക്യത്തിനകത്തുവെച്ചാണ് പദത്തിന്റെ പദത്വം നിർണ്ണയിക്കാനാവുകയുള്ളൂ. പദം ഒരർത്ഥത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെ കിലും വാക്യത്തിൽ നിന്ന് എടുത്തുമാറ്റി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ വ്യത്യസ്താർത്ഥങ്ങളെ കുറിക്കാൻ ഒരേ പദംതന്നെ പര്യാപ്തമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ വാക്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഒരർത്ഥത്തെ മാത്രമേ അതു കുറിക്കുന്നുള്ളൂ. പദം പേറുന്ന വിവിധാർത്ഥങ്ങളിൽ സന്ദർഭത്തിനനുസരിച്ച് സൂചിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന അർത്ഥം പദം സ്വീകരിക്കുന്നു. ഓരോ ഭാഷയുടെയും പ്രത്യേകത അനുസരിച്ച് പദമെന്ന സങ്കൽപ്പനം വ്യത്യാസപ്പെടാം. മലയാളത്തിൽ പ്രകൃതിയും പ്രത്യയവും ചേർന്ന രൂപമാണ് പദമെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രത്യയങ്ങൾ തന്നെ പദമാണ്. പദത്തിന് വാക്യത്തിനകത്ത് ഒരു രൂപവും അർത്ഥവുമു ്. എന്നാൽ ഒരു ഭാഷയിലെ എല്ലാ പദങ്ങൾക്കും മൗലികമായ ഒരു രൂപം സങ്കൽപ്പിക്കാനാവുകയില്ല. കിടന്നു, കിടക്കും, കിടക്കുന്നു ഇവയെല്ലാം ക്രിയാപദമാണ്. എന്നാൽ ഇവയിൽ മൗലികമായ പദം ഏതെന്നു പറയാനാവുകയില്ല. വാക്യത്തിനകത്ത് പദത്തിന് ഒരവിഭാജ്യമായ ഘടനയാണുള്ളത്. അതേസമയം മറ്റു പദങ്ങളോട് അതിനെ ഭാഷാ നിയമമനുസരിച്ച് ബന്ധിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും. അർത്ഥത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം പദത്തിലും മറ്റൊരു ഭാഗം വാക്യഘടനയിലും അർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു പദത്തിന്റെ രൂപത്തെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി മറ്റു പദങ്ങളുമായി അതു പുലർത്തുന്ന ബന്ധത്തെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്താം. ഒരു പദത്തിൽ ഒന്നോ അതിലധികമോ സ്വതന്ത്ര രൂപിമങ്ങൾ ഉ ാകാം. വ്യത്യസ്ത ആർത്ഥികമാത്രകൾ കൂടിച്ചേരുമ്പോഴും അവയുടെ സംയോഗ ഫലമായി ഒരർത്ഥത്തെ മാത്രമായിരിക്കും പ്രയോഗതലത്തിൽ പദം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. സമസ്തപദങ്ങളെ ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഒരൊറ്റ പദമായി കണക്കാക്കണം. പ്രത്യയങ്ങളെ മേൽക്കുമേൽ ചേർത്ത് പദങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം സ്ഫുരിപ്പിക്കാനും അർത്ഥത്തെ പരിഷ്കരിക്കാനും സാധിക്കും. അതുപോലെ ഒരു പദത്തിൽ ചില പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്ത് അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ മറ്റൊരു പദമായി മാറുന്നു. വാക്യത്തിനകത്ത് പദത്തിന് സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ഘടനയു ്. എഴുത്തുഭാഷയിൽ പദങ്ങൾക്കിടയിലെ ശൂന്യസ്ഥലം കൊ ും സംഭാഷണത്തിൽ ശ്രോതാവിന്റെ ചിരപരിചിതമായ ഭാഷാപരിചയം കൊ ും ഉച്ചാരണ സവിശേഷതകൾ കൊ ും ഓരോ പദത്തെയും വേർതിരിച്ചെടുക്കാം. സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ഘടനയുടെ ഭാഗമായി വാക്യാർത്ഥത്തെ സ്ഫുരിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തെ പദങ്ങൾ പൂരിപ്പിക്കുന്നു.

പദത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടു താഴെ പറയും വിധം സംഗ്രഹിക്കാം

1) സ്വതന്ത്രമായ അർത്ഥവും രൂപവുമുള്ളതും വാക്യത്തിനകത്ത് വാക്യപൂരണത്തിനുതകുന്ന ഘടകമായി വർത്തിക്കുന്നതുമാണ് പദം.
2) ഒരേ സമയം വിവിധാർത്ഥങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കാൻ പദത്തിനു സാധിക്കും. വാക്യസന്ദർഭം അനുസരിച്ച് പദം വിവിധാർത്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നൊഴികെ മറ്റെല്ലാം ത്യജിക്കുകയും വാക്യത്തിൽ ഒരർത്ഥത്തെമാത്രം സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.
3) പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന രൂപത്തിലോ അല്ലാത്ത രൂപത്തിലോ മലയാളത്തിൽ പദങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നു.
4) പദം ഒറ്റയ്ക്കോ പ്രത്യയങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചോ മറ്റു പദങ്ങളുമായി അർത്ഥബന്ധം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഒരു പദത്തിന്റെ രൂപത്തെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിമറ്റു പദങ്ങളുമായി പുലർത്തുന്ന ബന്ധത്തെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്താം.
5) പദത്തിലെ അർത്ഥത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം പദത്തിലും ഒരു ഭാഗം വാക്യഘടനയിലും സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അർത്ഥത്തെ സ്വയം വെളിപ്പെടുത്താനുള്ള കഴിവും വാക്യസന്ദർഭത്തിലൂടെ അർത്ഥം വെളിപ്പെടുത്താനുള്ള കഴിവും ഒരേ സമയം പദം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.
6) ഒന്നിലധികം പദങ്ങൾ ചേർന്ന് പുതിയൊരു അർത്ഥത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഘടനയാണ് മലയാള പദങ്ങൾക്കുള്ളത്.

7) പദരൂപത്തിൽ വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തിയോ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്തോ പദങ്ങളിൽ നിന്ന് പുതിയ പദങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാനാവും.

അദ്ധ്യായം - 2

നാമവും നാമവിഭാഗങ്ങളും

പദം എന്ന വ്യാകരണ പരികല്പനയെ വിശദീകരിക്കുവാൻ ഉള്ള പ്രയാസം നാമത്തെ വിവരിക്കുവാൻ ഇല്ലെങ്കിലും ചില പ്രായോഗിക പ്രശ്നങ്ങൾ നാമനിർവചനത്തിലും ഉ ്. മലയാള വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഈ പ്രശ്നങ്ങളെ പരിഹരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുമു ്. നമ്മുടെ പണ്ഡിതൻമാർ നാമത്തെ എങ്ങനെയെല്ലാം സമീപിക്കുന്നുവെന്ന് വിശദീകരിച്ചുകൊ ് നാമത്തെ സംബന്ധിച്ച വ്യാകരണ സങ്കൽപ്പങ്ങൾ എന്തെല്ലാം എന്നു ക ത്താം.

2.1. ഗു ർട്ട്

ഗു ർട്ട് നാമത്തെ നിർവചിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുകാണുന്നില്ല. അതേസമയം പദ കാണ്ഡത്തിൽ നാമരൂപം (പേർച്ചൊൽ) ക്രിയാരൂപം (വിനൈച്ചൊൽ) ഉരിച്ചൊൽ, അവ്യയങ്ങൾ, അനുകരണ ശബ്ദങ്ങൾ എന്നിവയെ പദങ്ങളെന്ന നിലയിൽ വിവരിക്കുന്നു[1]. നാമരൂപങ്ങളോടു ചേരുന്ന ഉപാധികളായി ത്രിലിംഗങ്ങൾ, ബഹുവചനം, വിഭക്തികൾ എന്നിവയെ വിവരിക്കുന്നു. മലയാളത്തിൽ നാമങ്ങളായി പ്രയോഗിക്കുന്ന സംസ്കൃത രൂപാംശങ്ങൾ (Sanscrit Cases) പ്രതിസംജ്ഞകൾ (Pronoun) പ്രതിസംഖ്യകൾ (indefnite Numerals) സമാസരൂപങ്ങൾ, നാമവിശേഷണധാതുക്കൾ, തദ്ധിത നാമങ്ങൾ എന്നിവയെ കുറിച്ചുള്ള വിവരണങ്ങൾ നാമവിഭജനത്തെ സംബന്ധിച്ച ഗു ർട്ടിന്റെ ആശയങ്ങളെ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞവയിൽ സംസ്കൃത രൂപാംശങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിലെത്തിയ നാമങ്ങൾ തന്നെ.

നാമങ്ങൾക്കു പ്രതിയായി (പകരമായി) ചൊല്ലപ്പെടുന്നവയാണ് പ്രതിസംജ്ഞകൾ[2]. ഇവയിൽ ഞാൻ, നീ, താൻ മുതലായ പുരുഷനാമങ്ങളും ചൂ ുപേരുകളുംചോദ്യപ്രതിസംജ്ഞകളും (ചോദ്യനാമങ്ങൾ) ഉൾപ്പെടുന്നു. പ്രതിസംജ്ഞകളുടെ രൂപാന്തരങ്ങൾ തന്നെയാണ് പ്രതിസംഖ്യകൾ[3]. ഏവനും, ഏതും, ഒരുവൻ, പലർ, ചിലവ തുടങ്ങി ധാരാളം പ്രതിസംഖ്യകളെ ഗു ർട്ട് എടുത്തുകാണിക്കുന്നു.

സമാസരൂപത്തെപ്പറ്റി ഗു ർട്ട് നൽകുന്ന വിവരണം ഇങ്ങനെയാണ്. നാമവിശേഷണത്തിനു വേ ി സംസ്കൃതത്തിൽ ഗുണവചനങ്ങൾ ഉ ്. ആ വക മലയാളത്തിൽ ഇല്ലായ്കയാൽ ക്രിയാപദം കൊ ും സമാസം കൊ ും നാമങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിക്കും[4]. കറുത്ത കുതിര എന്നതിൽ ക്രിയാപദത്താലും വെള്ളക്കുതിര എന്നതിൽ സമാസത്താലും നാമവിശേഷണം വരുന്നു. സമാസരൂപങ്ങൾ ആയി ഗു ർട്ട് വിവരിക്കുന്നവ യഥാർത്ഥത്തിൽ നാമങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കുന്ന സമസ്തപദങ്ങൾ തന്നെയാണ്. എങ്കിലും സമാസം എന്ന പ്രക്രിയയിലെ സങ്കീർണ്ണതയെ ക ത്താൻ ഗു ർട്ടിനു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. നാമത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു ഉപാധി മാത്രമായി സമാസത്തെ വിവരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. തൽപ്പുരുഷസമാസത്തിൽ മാത്രമാണ് സമസ്തപദങ്ങൾക്ക് വിശേഷണ വിശേഷ്യഭാവം കൽപ്പിക്കാനാവുക ദ്വന്ദ്വൻ, ബഹുവ്രീഹി എന്നീ വിഭാഗങ്ങളിൽപെടുന്ന സമാസങ്ങൾ ധാരാളമായി മലയാളത്തിലു ്. കൈകാലുകൾ, നാലഞ്ച് മുതലായ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ കൈ, നാല് മുതലായ പദങ്ങൾ ഉത്തരപദത്തിന്റെ വിശേഷണങ്ങളല്ല. തേന്മൊഴി, ചെന്താമരക്കണ്ണൻ മുതലായ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ പദങ്ങളുടെ ചേർച്ച പുതിയൊരു അർത്ഥത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം പൂർണ്ണമായി ദർശി

---

1 ഹെർമൻ ഗു ർട്ട് - മലയാളഭാഷാ വ്യാകരണം പു-42

2 ,, ,, പു-54

3 ,, ,, പു-58

4 ഹെർമ്മൻ ഗു ർട്ട് - മലയാള ഭാഷാവ്യാകരണം പു-65

ക്കുവാൻ ഗു ർട്ടിനു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്കിലും സംസ്കൃത സമാസങ്ങളുടെ രീതിയും സംഹിതാക്രമവും മലയാഴ്മയിൽ നുഴഞ്ഞു കാണുന്നു[5] എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവം ഇക്കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നുവെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സമാസരൂപങ്ങൾക്ക് ഗു ർട്ട് നൽകിയതിനേക്കാൾ ഉയർന്നസ്ഥാനം വ്യാകരണപഠനത്തിൽ നൽകേ തു ് എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. നാമരൂപവകകളെ കുവക നുവക എന്നിങ്ങനെ ഗു ർട്ട് വേർതിരിക്കുന്നു ്. ഗു ർട്ടിന്റെ വ്യാകരണപഠനം ആഗമികമല്ല വിവരാണാത്മകമാണ് എന്നതുകൊ ാണ് അദ്ദേഹം ഇത്തരമൊരു വിഭജനത്തിനു ശ്രമിച്ചത്. കുവക നുവക എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിച്ചതിന് അതിൽ കവിഞ്ഞൊരു പ്രാധാന്യമില്ല.

നാമവിഭാഗത്തിൽ നാമവിശേഷണധാതു എന്ന ഒരിനത്തെ ഗു ർട്ട് പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. എല്ലാ ക്രിയാപദങ്ങളും നാമവിശേഷണത്തിനു കൊള്ളാമെങ്കിലും സമാസരൂപം കൊ ു ചേരുന്ന ചില ധാതുക്കളുമു ന്നും അവയാണ് നാമവിശേഷണ ധാതുക്കൾ എന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു[6]. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ രൂപവകകളെ നാമവിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേ തില്ല.

മലയാളത്തിൽ ഗുണവചനങ്ങളില്ല എന്ന കാഴ്ചപ്പാടായിരിക്കണം ഇവയെ നാമവിഭാഗമായി കണക്കാക്കാൻ ഗു ർട്ടിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. നാമവിശേഷണ ധാതുക്കൾക്ക് ക്രിയാഭാവം മാഞ്ഞുമറഞ്ഞു പോയി ഗുണവചനം പോലെ നടപ്പു [7] എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവം ഈ വിഭാഗ കൽപനയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനുതന്നെ ഉറപ്പില്ലായിരുന്നുവെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കുറു, നെടു, നറു, പഴ തുടങ്ങി ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ അദ്ദേഹം നാമവിശേഷണ ധാതുക്കൾക്ക് നൽകുന്നു ്. ഇവയിൽ ചിലതിന് അ എന്ന ചുട്ടെഴുത്തിനാൽ പേരച്ച രൂപം ഉ ാകും എന്നും പറയുന്നു. അതിനുധാഹരണമായി ഗു ർട്ട് നൽകുന്ന പെരിയ, വലിയ, കുറിയ, നിടിയ, പുതിയ, എളിയ തുടങ്ങിയവ മലയാളത്തിലെ ഗുണവാചകങ്ങളായ ഭേദകങ്ങളാണ് എന്ന് ധരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ പിശക് സംഭവിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. നാമവിശേഷണ ധാതുക്കളോട് അൻ, അൾ, തു ഇവ ചേർന്ന് നല്ലവൻ, പെരിയവൻ, പഴയവൻ, പുതുത്, ചെറുത് എന്നിങ്ങനെ നാമങ്ങളും മ മുതലായ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് നൻമ, തിൻമ, വലിപ്പം, മിടുക്ക്, പുത്തൻ മുതലായ ഭാവനാമങ്ങളും ഉ ാകുമെന്ന് ഗു ർട്ട് പറയുന്നു[8]. എന്നാൽ ഇവയെ ഭേദകങ്ങളിൽ നിന്ന് രൂപം കൊള്ളുന്ന തദ്ധിതങ്ങളായാണ് പിൽക്കാല വൈയാകരണൻമാർ വിലയിരുത്തുന്നത്[9]. ചുരുക്കത്തിൽ നാമവിശേഷണ ധാതുക്കൾ എന്നൊരു വിഭാഗത്തിന് നാമവിഭജനത്തിൽ യാതൊരു പ്രസക്തിയുമില്ല എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം.

തദ്ധിത നാമങ്ങൾ എന്ന് ഗു ർട്ട് വിവരിക്കുന്നത് നാമങ്ങളിൽ നിന്നു ാകുന്ന പുതിയ നാമങ്ങളെയാണ്[10]. തദ്ധിത നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് നിരവധി പ്രത്യയങ്ങളും അദ്ദേഹം വിധിക്കുന്നു. ഭേദകങ്ങളിൽ നിന്നു ാകുന്ന തദ്ധിതങ്ങളെ തദ്ധിതനാമത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്ന ഒരു വിശേഷം മാത്രമേ ഗു ർട്ടിന്റെ തദ്ധിത നാമവിചാരത്തിനുള്ളൂ.

നാമവിഭാഗകൽപ്പനയിൽ സംസ്കൃതരൂപാംശങ്ങളെ മലയാളത്തിലെ ഒരു നാമവിഭാഗമായി കൽപ്പിക്കുന്നതിന് വ്യാകരണപരമായി പ്രസക്തിയില്ല. ഒരു ഭാഷയിൽ വിവിധ ഭാഷാപദങ്ങൾ ധാരാളം ഉ ാകുമെന്നിരിക്കെ ഒരു ഭാഷയിലെ പദങ്ങളെ മാത്രം വേർതിരിച്ച് ഒരു നാമവിഭാഗമായി കൽപ്പിക്കുന്നതുകൊ ് കാര്യമായ പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല. പ്രതിസംജ്ഞകൾ അഥവാ സർവ്വനാമങ്ങളെ പ്രത്യേക നാമവിഭാഗമായി കണക്കാം എന്നാൽ പ്രതിസംഖ്യകളെ നാമവിഭാഗമായി കണക്കാക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല. സംഖ്യാനാമങ്ങൾ, സമാസനാമങ്ങൾ, തദ്ധിതനാമങ്ങൾ ഇവയെ നാമവിഭാഗങ്ങളായി പരിഗണിക്കാവുന്ന

---

5 ,, ,, പു-67

6 ,, ,, പു-68

7 ഹെർമ്മൻ ഗു ർട്ട് - മലയാള ഭാഷാവ്യാകരണം പു-70

8 ,, ,, പു-68

9 എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു-173,174

10 ഹെർമ്മൻ ഗു ർട്ട് - മലയാള ഭാഷാവ്യാകരണം പു-71

താണ്. എങ്കിലും പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു നാമനിർവചനമോ നാമവിഭജനമോ ഗു ർട്ട് നിർവഹിക്കുന്നില്ല. ലിംഗവചനവിഭക്തികൾ നാമങ്ങളോടു ചേരുന്ന ഉപാധികൾ ആണെന്നുള്ളത് നിസ്തർക്കമാണ്.

2.2. ജോർജ് മാത്തൻ

നാമം എന്നത് വസ്തുക്കളുടെ പേരുപറയുന്ന പദമാകുന്നു എന്നാണ് ജോർജ് മാത്തൻ നിർവചിക്കുന്നത്[11]. നാമങ്ങളെ ഏകനാമങ്ങൾ വർഗ്ഗനാമങ്ങൾ, സർവ്വനാമങ്ങൾ എന്ന് മൂന്നായി അദ്ദേഹം വിഭജിക്കുന്നു. ഒറ്റ വസ്തുക്കളുടെയും ആളുകളുടെയും പേരാണ് ഏകനാമങ്ങൾ. ഒരു വസ്തുവിനു ചേരുന്ന പേരുകൾ അവയ്ക്കല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനു ചേരുകയില്ല. വർഗ്ഗനാമങ്ങൾ വസ്തുക്കൾക്കു പൊതുവിൽ ചില ലക്ഷണങ്ങൾ ഉള്ളതിനെ കാണിക്കുന്നതിന് ആ ലക്ഷണങ്ങൾ ഉള്ള എല്ലാറ്റിനേയും കുറിക്കുന്നതാണ് ഒരു വർഗ്ഗത്തെ കുറിക്കുന്നതാണ്. വർഗ്ഗനാമങ്ങൾ എന്നുപറയാം. സർവ്വനാമങ്ങൾ എല്ലാവസ്തുക്കളും ചില പടുതിയിൽ വരുന്നതാകയാൽ അപ്പടുതികളെ കാണിക്കുന്നതിനായിട്ടു എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും ചേരുന്നവയാണെന്ന് മാത്തൻ പറയുന്നു[12]. ഒരു നാമത്തിനു പകരം ഉപയോഗിക്കുന്നവയായിട്ടാണ് പിൽക്കാല വ്യാകരണം സർവ്വനാമങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുന്നത്. ലോകത്തിൽ വസ്തുക്കൾ അസംഖ്യമായതുകൊ ് അവയ്ക്ക് എല്ലാം ഒരോ പേരുകൾ ഉ ാകും. ഇവ നല്ല ഓർമ്മശക്തി ഉള്ളവരുടെ മനസ്സിൽ പോലും കൃത്യമായി നിലനിൽക്കുകയില്ല. അതുകൊ ു ഒരു മൊഴിയിൽ പല വസ്തുക്കൾ അടങ്ങത്തക്കവണ്ണം വർഗ്ഗനാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നാണ് മാത്തന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്. ഓരോ വസ്തുവിനും പലപല ഗുണങ്ങൾ ഉ ാകും. എന്നാൽ ഓരോ വസ്തുവിലും പൊതുവായുള്ള ഒരു ഗുണത്തെ കണക്കിലെടുത്ത് ആ ഗുണികളിലുള്ള മറ്റു ഗുണങ്ങളെ കണക്കിലെടുക്കാതെ അവയ്ക്ക് പൊതുവായ ഒരു നാമം സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് നാം ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നവർഗ്ഗനാമങ്ങൾ ആദ്യ കാലത്ത് ഏകനാമങ്ങളായിരിക്കാമെന്നും പിന്നീട് അവ വർഗ്ഗനാമങ്ങളായി തീർന്നിരിക്കാനാണ് സാധ്യതയെന്നും മാത്തൻ പറയുന്നു[13]. നാരദൻ ഏഷണിക്കാരനായതുകൊ ് ഏഷണി എന്ന ഗുണം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന വ്യക്തികൾക്കെല്ലാം നാരദൻ എന്ന വിശേഷണം ചേരും. അപ്പോൾ ഇതൊരു വർഗ്ഗമായി തീരും. എന്നാൽ എല്ലാ വർഗ്ഗ നാമങ്ങളും ഇത്തരത്തിൽ രൂപപ്പെട്ടതാണെന്ന് പറയുകവയ്യ. വർഗ്ഗനാമങ്ങൾ ഏകനാമങ്ങളായി മാറാറുെ ന്ന വസ്തുതയും മാത്തൻ തന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു ്. കൃഷ്ണൻ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം കറുത്തവൻ എന്നാണ്. എന്നാൽ കറുത്തവനിൽ കേളികേട്ടവനായ ദേവകീനന്ദനനെയാണ് ഇന്ന് ഈ പദം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ചില ഏകനാമങ്ങൾ കാലക്രമേണ കാലക്രമേണ വർഗ്ഗനാമങ്ങളായും വർഗ്ഗനാമങ്ങളിൽ ചിലവ ഏകനാമങ്ങളായും മാറുന്ന പ്രക്രിയ ഭാഷയിൽ നടക്കുന്നുവെന്ന് പറയാമെന്നല്ലാതെ എല്ലാ വർഗ്ഗ നാമങ്ങളും ഏകനാമങ്ങളിൽ നിന്ന് രൂപം കൊ വയാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല.

നാമങ്ങളെ, ഉദ്ഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി രൂഢി നാമങ്ങൾ എന്നും ബന്ധ നാമങ്ങൾ എന്നും ര ായി മാത്തൻ തരം തിരിക്കുന്നു. രൂഢിനാമങ്ങൾ വസ്തുക്കളുടെ ഗുണത്തെ കാണിക്കാതെ അവയ്ക്ക് അടയാളമായി വീണിരിക്കുന്നവയാണ്[14]. ബന്ധനാമങ്ങൾ വസ്തുക്കൾക്കു ചില കാരണവശാൽ ഉ ാകുന്ന നാമങ്ങളാണ്. കല്ല്, നെല്ല്, പുല്ല്, മരം മുതലായ നാമങ്ങൾക്ക് അത്തരം പേരുകൾ വന്നതിന് ഒരു കാരണം പെട്ടെന്ന് ചൂ ിക്കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ മാങ്ങ, തേങ്ങ, എഴുത്താണി എന്നിവയ്ക്ക് ആ പേരുകൾ വീഴാൻ ചില കാരണങ്ങൾ ഉ ്. മാവിന്റെ കായ് മാങ്ങയും, തെങ്ങിന്റെ കായ് തേങ്ങയുമാണ്. എഴുതുന്നതിനുള്ള ആണിയാണ് എഴുത്താണി. ആദ്യം പറഞ്ഞ നാമങ്ങൾ രൂഢിനാമങ്ങളും ര ാമതു പറഞ്ഞവ ബന്ധനാമങ്ങളുമാണ്.

ബന്ധനാമങ്ങളെ ഗുണിനാമങ്ങൾ എന്നും ഗുണനാമങ്ങൾ എന്നും ര ായി തരംതിരിക്കാം. ഗുണിനാമങ്ങൾ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചു നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഉള്ള സാധാരണ രൂപത്തെ കാണിക്കാതെ

---

[11] ജോർജ്മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-34

[12] ,, ,, പു-35

[13] ,, ,, പു-35

[14] ജോർജ്മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-36

അവ ചില ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയവയാണ് എന്നു കാണിക്കുന്നു. കള്ളൻ എന്ന പദം ഒരു മനുഷ്യനെ എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് കളവുചെയ്യുന്ന ഒരാളെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഗുണങ്ങൾക്ക് ഗുണിയിൽ സംബന്ധിച്ചല്ലാതെ തനിച്ചിരിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ലെങ്കിലും തനിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരത്തിൽ സങ്കൽപ്പിക്കാൻ നമുക്കു സാധിക്കും. ഇതു മനസ്സിന്റെ നിരൂപണം മാത്രമാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥ വസ്തുക്കളെപ്പോലെ ഭാഷയിൽ നാമങ്ങൾ വീണിരിക്കുന്നു. രൂഢിനാമങ്ങളെ ചിലപ്പോൾ വസ്തുവിൽ മുന്തിനിൽക്കുന്ന ചില സവിശേഷതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗുണിനാമങ്ങളായും ഗുണിനാമങ്ങളെ ഗുണങ്ങളുള്ള വസ്തുക്കളുടെ രൂഢിനാമങ്ങളായും പ്രയോഗിക്കുക പതിവാണ്[15].

അവൻ മാടാകുന്നു.

അവൾ ചേട്ടയായിരുന്നു. തുടങ്ങിയ ഉദാഹരണങ്ങളാൽ മാട്, ചേട്ട എന്നീ പദങ്ങൾ രൂഢിനാമങ്ങളാണെങ്കിലും ബുദ്ധിയില്ലായ്മ, അവലക്ഷണം എന്ന ഗുണങ്ങൾ ഉള്ള ഗുണിനാമങ്ങളായാണ് പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് മാത്തൻ ചൂ ി

വൈദ്യന്റെ ഗുരു

അശാന്റെ ഗുരു

മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ വൈദ്യനെ വിദ്യ പഠിപ്പിച്ച ഗുരു എന്നും ആശാനെ വൈദ്യം പഠിപ്പിച്ച ഗുരു എന്നും പൊരുൾ വരാവുന്നതുകൊ ് വൈദ്യൻ ആശാൻ എന്ന ഗുണിനാമങ്ങൾ രുഢി നാമങ്ങളായാണ് പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതായത് മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ വൈദ്യൻ, ആശാൻ എന്നീപദങ്ങളുടെ ഗുണിനാമത്വത്തിനല്ല പ്രസക്തി. ഗുണിനാമങ്ങൾ വാക്യങ്ങളിൽ ഗുണനാമങ്ങളായും ഗുണനാമങ്ങൾ ഗുണിനാമങ്ങളായും പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന സവിശേഷസന്ദർഭങ്ങളു ്.

അവൾ അവലക്ഷണം ആണ്

നീ ഒരു വികൃതി ആകരുത് തുടങ്ങിയ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ അവലക്ഷണം എന്നത് അവലക്ഷണം ഉള്ള ആൾ എന്ന അർത്ഥത്തെയും വികൃതി എന്നത് വികൃതിക്കുട്ടി എന്ന അർത്ഥത്തെയുമാണ് വാക്യത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

രാജാവു മരിക്കില്ല (രാജസ്ഥാനം)

നമ്മുടെ പഴയ മനുഷ്യൻ കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (മനുഷ്യസ്വഭാവം) എന്നീ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ രാജാവ് എന്ന ഗുണത്തെയും പഴയ മനുഷ്യൻ നന്മയുള്ള മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. മാത്തന്റെ ഇത്തരം നിരീക്ഷണങ്ങൾ തികച്ചും ശ്ലാഘനീയം തന്നെയാണ്. ഏതൊരു പദവും ഒറ്റപദമായി നിൽക്കുമ്പോൾ ഉ ാകുന്ന അർത്ഥത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ അർത്ഥതലങ്ങൾ വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഉ ാകുന്നുവെന്ന കാര്യമാണ് ഇവിടെ തെളിയുന്നത്. ഒരു പദത്തിന്റെ അർത്ഥം പദതലത്തിൽ ഒതുങ്ങുന്നതല്ലെന്നും വാക്യത്തിലെ പ്രയോഗവും സ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അതു വികസിക്കുന്നുവെന്നും ഉള്ള ഭാഷാവസ്തുതയാണ് ഇവിടെ തെളിയിക്കുന്നത്. ഗുണിനാമത്തിന് ഗുണനാമമായും മറിച്ചും അർത്ഥം മാറാനുള്ള കഴിവ് ഈ ഭാഷാവസ്തുതയുടെ തെളിവാണ്. ഈ വസ്തുത ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാണ് കാവ്യഭാഷ ഒരു പദത്തെ ഒരു ബിംബമായും പദാർത്ഥത്തിൽ നിന്നും ഭിന്നമായ ഒരാശയമായും വികസിപ്പിക്കുന്നത്. ഭാഷയുടെ കാവ്യാത്മകമായ ഉപയോഗം പോലും വ്യാകരണപരമായി നിർവചിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്.

---

15 ,, ,, പു-37

നാമത്തെ അർത്ഥപരമായി വിഭജിച്ചതിനുശേഷം നാമങ്ങൾക്കു രൂപഭേദം വരുന്ന സാഹചര്യം മാത്തൻ വിശദീകരിക്കുന്നു. നാമങ്ങൾക്കു രൂപഭേദം വരുന്നത് അവ അടയാളമായിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളുടെ ലിംഗത്തെയും സംഖ്യയേയും വിഭക്തിയെയും കാണിക്കുന്നതിനാണ്.[16] ഉദ്ഭവത്തെ അനുസരിച്ച് നാമങ്ങളെ മാത്തൻ മൂന്നായി തരംതിരിക്കുന്നു. അവയ്ക്കു മൂലനാമങ്ങൾ, തദ്ധിതനാമങ്ങൾ, സമാസനാമങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പേരുകൾ കല്പിക്കുന്നു. ഇവയിൽ മൂലനാമങ്ങൾ മറ്റുപദങ്ങളിൽ നിന്നു വരാത്ത രുഢിനാമങ്ങളാണ്[17] മാവ്, പ്ലാവ്, പൂച്ച, എലി മുതലായവ മൂലനാമങ്ങളാണ് എന്നാൽ ഒരു ഭാഷയുടെ തദ്ധിതനാമങ്ങൾ മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ മൂലനാമങ്ങളായി പ്രവേശനം നേടിയെന്നു വരാം. മലയാളത്തിലെ മൂലനാമങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതിൽ പലതും സംസ്കൃതത്തിൽ തദ്ധിതങ്ങളാണ്. മലയാളത്തിലെ മൂലനാമങ്ങളെല്ലാം തമിഴിൽ നിന്നും സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നും എടുക്കപ്പെട്ടവയാണെന്ന് മാത്തൻ കരുതുന്നു. തമിഴിലെ നാമങ്ങൾ മിക്കവാറും മാറ്റമൊന്നും കൂടാതെ മലയാളത്തിൽ കാണുന്നുവെന്നും മാത്തൻ കരുതുന്നു.[18]

തദ്ധിതനാമങ്ങൾ മറ്റുനാമങ്ങളിൽ നിന്നു വരുന്ന ബദ്ധനാമങ്ങൾ ആണെന്നാണ് മാത്തന്റെ അഭിപ്രായം[19] തല-തലവൻ, കുടി-കുടിയൻ തുടങ്ങിയവ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഗുണത്തിൽ നിന്ന് ഗുണിയും ഉടമയിൽ നിന്ന് ഉടയതും തദ്ധിതനാമങ്ങളുടെ രൂപവത്ക്കരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഉ ാകുന്നു. രര ാ അതിലധികമോ പദങ്ങൾ കൂടി ചേർന്ന് ഉ ാകുന്ന നാമത്തിനെ മാത്തൻ സമാസനാമം എന്നു വിളിക്കുന്നു.[20] നാമപദവിഭജനത്തിൽ സമാസ നാമത്തെക്കൂടി മാത്തൻ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഉചിതമായിട്ടു ്.

ഒരു വാക്യത്തിനകത്ത് സമാസനാമങ്ങൾ സാധാരണനാമത്തെ പോലെത്തന്നെയാണ് പെരുമാറുന്നത്. ലിംഗവചനവിഭക്ത്യാദി പ്രത്യയങ്ങൾ ഇത്തരം നാമങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നു ്. തൽപ്പുരുഷസമാസം, ദ്വന്ദ്വസമാസം, ഉപസർഗ്ഗസമാസം ഇങ്ങനെ മാത്തൻ സമാസനാമങ്ങളെ തരംതിരിക്കുന്നു.

മാത്തന്റെ നാമവിചാരം ഗു ർട്ടിന്റെ നാമവിചാരത്തെക്കാൾ ഏറെദൂരം മുന്നോട്ടു പോയിട്ടു ് എന്നുമാത്രമല്ല ആധുനിക വൈയാകരണന്മാരെപ്പോലും അദ്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന സൂക്ഷ്മതയും ചിന്താദീപ്തിയും ഇതിനു ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാകരണപരമായ ശാസ്ത്രീയവബോധം ഭാഷാതത്ത്വചിന്തയുടെ തലങ്ങളിലേക്ക് ഉയരുന്നു ്. മാത്തന്റെ നാമനിർവചനം പൂർണ്ണമല്ല. എങ്കിലും നാമവിഭജനത്തിൽ അർത്ഥപരമായും ഉൽപത്തിപരമായും ഉള്ള വിഭജന രീതികൾ ശാസ്ത്രീയമായി ഉപയോഗിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു.

2.3. കേരളപാണിനി

കേരളപാണിനി ഒരു ദ്രവ്യത്തിന്റെ വാചകമായ ശബ്ദമാണ് നാമം[21] എന്നാണ് നാമത്തെ നിർവചിക്കുന്നത്. നാമം, കൃതി, ഭേദകം ഇങ്ങനെയെല്ലാം വിഭജിക്കുന്നതു അതതുപദങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തിനുള്ള സ്വഭാവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്.[22] വ്യാകരണഗതിയനുസരിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ ഒരു പദം തന്നെ വ്യത്യസ്ത വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നതായി കാണാം. ഇവിടെ എ.ആർ നാമം, കൃതി, ഭേദകം തുടങ്ങിയ ശബ്ദ വിഭാഗങ്ങൾ കല്പിക്കുന്നതിന്റെ മാനദണ്ഡം അർത്ഥമാണ്. എന്നാൽ തുടർന്ന് നാമവും ക്രിയയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം രൂപാവലിയിലാണെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു. വിഭക്തി പ്രത

16 ജോർജ്മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-38
17 ,, ,, പു-66
18 ,, ,, പു-66
19 ,, ,, പു-67
20 ,, ,, പു-70
21 എ.ആർ രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 112
22 ,, ,, പു - 112

്യയം ചേരുന്നതു നാമം, കാലപ്രത്യയം ചേരുന്നതു ക്രിയ. പദവർഗ്ഗീകരണത്തിൽ ഇങ്ങനെ ര ു മാന ദണ്ഡങ്ങൾ കേരളപാണിനി സ്വീകരിക്കുന്നു ്.

അർത്ഥത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നാമത്തെ വീ ും കേരളപാണിനി ദ്രവ്യനാമം, ഗുണനാമം, ക്രിയാനാമം എന്നിങ്ങനെ വിഭജിക്കുന്നു. ദ്രവ്യനാമം ഏതെങ്കിലും ദ്രവ്യത്തെ ക്കുറിക്കുന്നതും ക്രിയാനാമം ഏതെങ്കിലും ക്രിയയെ കുറിക്കുന്നതുമാണ്.[23] ഇങ്ങനെ നാമത്തെ വിഭജിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദ്രവ്യത്തെ കുറിക്കുന്ന ശബ്ദമാണ് നാമം എന്ന എ.ആറിന്റെ നിർവചനം വൈരുദ്ധ്യമു ാക്കുന്നു ്. ദ്രവ്യനാമങ്ങളെ സംജ്ഞാനാമം, സാമാന്യനാമം, സർവ്വനാമം, മേയനാമം ഇങ്ങനെ വീ ും അദ്ദേഹം തരംതിരിക്കുന്നു. സംജ്ഞാനാമങ്ങൾ ഒരു വ്യക്തിയെ പ്രത്യേകമറിയിക്കു ന്നവയാണ്. ഒരു ജാതിയെ കുറിക്കുന്നതാണ് സാമാന്യനാമം. സർവ്വത്തിന്റേയും നാമമായിട്ടുള്ളത് സർവ്വനാമം. അതായത് ഒരുനാമത്തിനുപകരം പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന നാമം. ജാതി വ്യക്തി ഭേദം കല്പിക്കുന്നതിന് സൗകര്യമില്ലാത്ത നാമമാണ് മേയനാമം.

2.3.1. സി.എൽ. ആന്റണിയുടെ വിമർശനം

കേരളപാണിനിയുടെ നാമവിഭജനത്തെ സി.എൽ. ആന്റണിയെ പോലുള്ള വൈയാകരണൻമാർ പിൽക്കാലത്ത് ചോദ്യംചെയ്തിട്ടു ്. ഇംഗ്ലീഷ് വ്യാകരണത്തെ ആശ്ര യിച്ച് ദ്രവ്യനാമം, ഗുണനാമം, ക്രിയനാമം എന്നും മറ്റ് അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളും കല്പിച്ചതുകൊ ് പ്രയോജനമൊന്നും നേടാനില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം. സർവ്വനാമത്തെ ഒരു പ്രത്യേക പദവി ഭാഗമായിത്തന്നെ സി.എൽ.ആന്റണി ദർശിക്കുന്നു.[24] മലയാളത്തിൽ ക്രിയാനാമം എന്ന വിഭാഗത്തിനു മാത്രമേ പ്രത്യയവും വ്യാകരണപരമായി പ്രത്യേക രൂപവും കാണുന്നുള്ളുവെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

എന്നാൽ സി.എൽ ആന്റണിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി അംഗീകരിക്കുവാൻ സാധി ക്കുകയില്ല. പ്രഥമ പുരുഷ സർവ്വനാമത്തിന് അവൻ, അവൾ, അത് എന്നിങ്ങനെ ലിംഗഭേദവും അതിനു പ്രത്യയങ്ങളും പ്രത്യേക രൂപവും ഉള്ളതുകൊ ് പ്രത്യേക പദവിഭാഗമായി ഗണിക്കേ തില്ല. നാമ ത്തിനു പകരം ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊ ് നാമത്തിന്റെ ഒരു വിഭാഗം തന്നെ എന്നു സങ്കൽപ്പിക്കുന്ന തിനാണ് കൂടുതൽ യുക്തി കാണുന്നത്. പ്രഥമ പുരുഷസർവ്വനാമത്തിന് അവൻ, അവൾ, അത് എന്ന് ലിംഗഭേദം വരുന്നത് അതിന് സ്ത്രീലിംഗ പുലിംഗ അലിംഗ വ്യത്യാസങ്ങൾ പ്രയോഗത്തിലു ് എന്നതു കൊ ു മാത്രമാണ്. ബ്രാഹ്മണൻ, ബ്രാഹ്മണി തുടങ്ങിയ സാമാന്യ നാമങ്ങളിൽ ഉള്ള ലിംഗ വ്യത്യാസ ത്തിനു സമാനം തന്നെയാണ് അതും. വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുമ്പോഴും ലിംഗപ്രത്യയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുമ്പോഴും സർവ്വനാമങ്ങളും സാമാന്യ നാമങ്ങളും മിക്കവാറും ഒരേപോലുള്ള മാറ്റങ്ങൾക്കാണ് വിധേയമാകുന്നത്. ഇതിൽ നിന്ന് അല്പം വ്യത്യസ്തമായി നിൽക്കുന്ന സർവ്വനാമം 'ഞാൻ' എന്ന ഉത്തമ പുരുഷസർവ്വ നാമം മാത്രമാണ്.

ഞാൻ - സ്ത്രീയെയും പുരുഷനെയും കുറിക്കും വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ ഞാൻ, എന്നെ, എനിക്ക്, എന്നോട്, എന്നിൽ, എന്നാൽ എന്നെല്ലാം രൂപം മാറുകയും ചെയ്യും.

കേരളപാണിനിയുടെ നാമവിഭാഗങ്ങളിൽ ക്രിയാനാമങ്ങൾക്കു മാത്രമേ വ്യാകരണപരമായ പ്രത്യേക രൂപവും കാണുന്നുള്ളൂ എന്നാണ് ആന്റണിയുടെ വാദം. എന്നാൽ കേരളപാണിനി നിർദ്ദേ ശിക്കുന്ന ഓരോ നാമവിഭാഗത്തിനും അർത്ഥപരമായ വ്യത്യസ്തതകൾക്കനുരൂപമായി രൂപപരവും വ്യാകരണപരവുമായ വ്യത്യസ്തതകളു ്.

2.3.2. സംജ്ഞാനാമങ്ങൾ

---

23 ,, ,, പു - 113

24 സി.എൽ. ആന്റണി - കേരളപാണിനീയ ഭാഷ്യം പു - 40

ലിംഗസൂചനക്ക് വേ ി ചേർക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങൾ സംജ്ഞാനാമങ്ങളിൽ പ്രായേണ കുറവാണ്. കേൾക്കുന്ന പേര് സ്ത്രീയുടെതാണോ പുരുഷന്റെതാണോ എന്ന് ഭാഷാപരിചയമുള്ള ഒരാൾക്ക് നിഷ്പ്രയാസം തിരിച്ചറിയാം. ചില പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമേ വചന പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരാറുള്ളൂ. ഒരേ പേരുള്ള ഒന്നിലധികം പേരെ പരാമർശിക്കുമ്പോൾ മാത്രം. ഏഴുകാരകങ്ങളിലും ഏഴു വിഭക്തികളിലും വളരെ സ്വാഭാവികമായ പ്രയോഗങ്ങളു ്.

2.3.3. സാമാന്യനാമങ്ങൾ

പ്രത്യയങ്ങളിലൂടെ ലിംഗവചന വ്യത്യാസം കുറിക്കുന്ന ശീലം സംജ്ഞാനാമങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതലാണ് ഇത്തരം നാമങ്ങളിൽ. ഏഴുകാരകങ്ങളിലും വിഭക്തികളിലും സ്വാഭാവികമായ പ്രയോഗങ്ങളു ്.

2.3.4. സർവ്വനാമങ്ങൾ

ഒരു നാമത്തിനുപകരം പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന നാമമായതു കൊ ുതന്നെ ഒരു സാമാന്യ നാമമോ സർവ്വനാമമോ മേയനാമമോ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുകയോ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തതിനുശേഷമേ സർവ്വ നാമങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുള്ളൂ. ഞാൻ, നീ എന്നിവ മാത്രം വക്താവ് നേരിട്ടു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതുകൊ ് നേരിട്ടു പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഏഴുവിഭക്തികളിലും കാരകങ്ങളിലും പ്രയോഗമു ്.

2.3.5. മേയനാമങ്ങൾ

ലിംഗഭേദം മേയനാമങ്ങളിൽ കാണപ്പെടാറില്ല. വചനഭേദം ആവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. കർത്തൃകാരകത്തിലും നിർദ്ദേശികവിഭക്തിയിലും വ്യവഹാര ഭാഷയിൽ പ്രയോഗം കുറവ്. ഉള്ള പ്രയോഗങ്ങളാകട്ടെ നിഗീർണ്ണ കർത്തൃകങ്ങളായി വരുന്നവയാണ്[25]

2.3.6. ഗുണനാമങ്ങളും ക്രിയാനാമങ്ങളും

കർത്തൃകാരകത്തിലും നിർദ്ദേശികാ വിഭക്തിയിലും ഇത്തരം നാമങ്ങൾക്കു പ്രയോഗമില്ല. ലിംഗഭേദം സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല. വചനഭേദം സവിശേഷ സന്ദർഭത്തിൽ മാത്രമാണുള്ളത്.[26] ഗുണ നാമങ്ങൾ ഭേദകശബ്ദങ്ങളിൽ നിന്നും ക്രിയാനാമങ്ങൾ കൃതികളിൽ നിന്നുമാണ് രൂപം കൊള്ളുന്നത്.

മേൽസൂചിപ്പിച്ച സംഗതികൾ പദത്തിന്റെ അർത്ഥവും രൂപവും തമ്മിൽ എത്രമാത്രം പാരസ്പര്യത്തോടെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതിന് തെളിവു തരുന്നു. നാമവിഭജനത്തിൽ അർത്ഥം മാത്രം പരിഗണിച്ചുവെന്നത് അക്ഷന്തവ്യമായ തെറ്റാണെന്ന് പറയുക വയ്യ. രൂപത്തെ കൂടി പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ നാമവിഭനം കൂടുതൽ ശാസ്ത്രീയമാകും എന്നുമാത്രം.

2.4 ശേഷഗിരിപ്രഭു

വാക്യത്തിൽ ആഖ്യയോ ആഖ്യാതപൂരണമോ കർമ്മമോ ആയി ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിവുള്ള പദത്തെയാണ് ശേഷഗിരിപ്രഭു നാമം എന്നു വിളിയ്ക്കുന്നത്.[27] ലിംഗം, വചനം, വിഭക്തി ഇവയാൽ

---

[25] നിഗീർണ്ണകർത്തൃകം - കർത്താവിന്റെ അപേക്ഷ കൂടാതെ സംഭവിക്കുന്ന ക്രിയ
ഉദാ: ആകാശം കറുത്തു
വെള്ളം ഒഴുകി
കല്ല് ഇളകി (കല്ലുകൾ ഇളകി)

[26] വ്യക്തികളെ സൂചിപ്പിക്കാത്തതുകൊ ് ക്രിയാനാമങ്ങൾക്കും ഗുണനാമങ്ങൾക്കും ലിംഗഭേദത്തിനു സാധ്യ തയില്ല. എന്നാൽ പഠിപ്പ്, കുളി, ഉറക്കം, നോട്ടം, ഓട്ടം, ചാട്ടം, മിടുക്ക് തുടങ്ങിയ ഗുണ-ക്രിയ നാമങ്ങളിൽ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ വചനഭേദം കാണാറു ്.
ഉദാ: മങ്ങിയ കാഴ്ച്ചകൾ ക ു മടുത്തു കണ്ണടകൾ വേണം
ചാട്ടങ്ങളെല്ലാം പിഴച്ച കപീശ്വരൻ
ധൂർത്തുകൾ നമ്മൊടു കുകയില്ലെന്നോർത്തു നരേന്ദ്ര..........

നാമത്തിന്റെ രൂപം മാറും എന്നും പറയുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ക്രിയയ്ക്ക് ലിംഗവചനങ്ങൾ ചേരാറു ് എന്ന വസ്തുതയും ശേഷഗിരി പ്രഭു നിരീക്ഷിച്ചിട്ടു ്. വന്നാർ, ഇരുന്നാർ എന്നിവിടങ്ങളിൽ ക്രിയയ്ക്കും ലിംഗവചനഭേദം കാണാറുെ ങ്കിലും ഇത്തരം പ്രവണത മലയാളത്തിൽ ഇന്ന് നിയമമായിട്ടല്ല അപവാദമായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. ക്രിയക്ക് ലിംഗവചന ഭേദമു ായാലും അവയോടൊത്ത് വിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങൾ ഒരിക്കലും ചേരുകയില്ല. നാമങ്ങളൊടൊത്ത് കാലപ്രത്യയങ്ങൾ ചേരാത്തതു പോലെതന്നെയാണ് ഇതും. ഈ ഭേദം സുവ്യക്തവും നിത്യവുമായതുകൊ ് വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുന്നവയാണ് മലയാളത്തിലെ നാമങ്ങൾ എന്നു നിർവചിക്കാം.

അർത്ഥം പ്രമാണിച്ചു നാമങ്ങളെ ദ്രവ്യനാമങ്ങൾ, ഭാവനാമങ്ങൾ, സർവ്വനാമങ്ങൾ എന്നു മൂന്നു തരമായി ശേഷഗിരിപ്രഭു വിഭജിക്കുന്നു. കേരളപാണിനി സർവ്വനാമങ്ങളെ ദ്രവ്യനാമങ്ങളുടെ ഉൾപ്പിരിവായിക ്തിനോട് ശേഷഗിരിപ്രഭു വിയോജിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ ഗോചരമായി വരുന്ന വിശ്വത്തിലെ സകല വസ്തുക്കളും ദ്രവ്യം കൊ ു ായതാണ് അതുകൊ ് അവ ദ്രവ്യാത്മകങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ഭൗതികങ്ങൾ ആണ്. ഈ വസ്തുക്കളെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള അടയാളങ്ങളാണ് ദ്രവ്യനാമങ്ങൾ. അവ വ്യത്യസ്തകൾ കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിചാരത്തിനു വിഷയമായി വരുന്ന പദാർത്ഥം സജീവമോ നിർജീവമോ മൂർത്തമോ അമൂർത്തമോ പരമാർത്ഥികമോ കാല്പനികമോ ആയിരുന്നാലും അതിനെ വ്യാകരണത്തിൽ വസ്തുവായി കണക്കാക്കുന്നു. ദ്രവ്യത്തിന് ഗുണങ്ങളും അംശങ്ങളും ഉള്ളതുകൊ ് ദ്രവ്യനാമങ്ങളെന്നും ധർമ്മിനാമങ്ങളെന്നും വിളിക്കാറു ്.

ദ്രവ്യനാമങ്ങൾക്ക് നാലുവിഭാഗങ്ങൾ ശേഷഗിരിപ്രഭു കൽപ്പിക്കുന്നു. സംജ്ഞാനാമങ്ങൾ, സാമാന്യനാമങ്ങൾ, സമൂഹനാമങ്ങൾ, മേയനാമങ്ങൾ എന്നിവയാണ് അവ. മേയനാമത്തെക്കാൾ പ്രധാനമായ സമൂഹനാമത്തെ കേരളപാണിനി ഉപേക്ഷിച്ചത് ശരിയായില്ലെന്നും അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.[28] തന്റെ നാമവിഭജനത്തിന് അടിസ്ഥാനമായ ആശയങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി വിശദീകരിക്കാൻ ശേഷഗിരിപ്രഭു ശ്രമിക്കുന്നു.

വസ്തുക്കളെ തിരിച്ചറിയാനും അവയെക്കുറിച്ചു വ്യവഹരിക്കാനും ഉള്ള അടയാളങ്ങളാണ് സംജ്ഞാനാമങ്ങൾ. അവ മനുഷ്യർ ഇഷ്ടംപോലെ കല്പിച്ചു ാക്കിയ യാദൃച്ഛിക ശബ്ദങ്ങൾ ആയതുകൊ ് അവയ്ക്കു സ്വതേ അർത്ഥമില്ല. ഏകാശ്രയമായതുകൊ ് അനന്യവും നിയതാർത്ഥമില്ലാത്തതുകൊ ് നിരർത്ഥകവുമാണ്. സംജ്ഞാനാമങ്ങൾ എന്ന് ശേഷഗിരിപ്രഭു പറയുന്നു.[29] ഒരു ഉദാഹരണത്തിലൂടെ ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കാം. കൃഷ്ണൻ എന്ന പദത്തിന് കറുത്തനിറമുള്ളവൻ എന്നാണല്ലോ അർത്ഥം. എന്നാൽ ഭാഷയിൽ കറുത്ത നിറമുള്ള എല്ലാവരെയും കൃഷ്ണൻ എന്നു വിളിക്കുന്നില്ല. അച്ഛനമ്മമാർ കൃഷ്ണനെന്നു പേരിടുന്ന ആരും അവൻ കറുത്തവനായാലും വെളുത്തവനായാലും കൃഷ്ണൻ ആയി അറിയപ്പെടും. ഇവിടെ കൃഷ്ണൻ എന്ന പദം ഒരാളെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുന്നു അതുകൊ ് അനന്യമാണ്. ആ പദത്തിന് അർത്ഥമുെ ങ്കിലും പ്രയോഗസന്ദർഭത്തിൽ അർത്ഥത്തിന് പ്രസക്തി ഇല്ലാത്തതുകൊ ് നാമം നിരർത്ഥകവുമാണ്. സംജ്ഞാനാമവും സാമാന്യനാമവും രൂപപ്പെടുന്നതിനു കാരണമായ സൂക്ഷ്മവ്യത്യാസം ശേഷഗിരിപ്രഭുവിന്റെ തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ തെളിയുന്നു. അർത്ഥമു ായിട്ടും നാമങ്ങൾ ഏകാശ്രയവും അനന്യവും ആയി ഒരു വ്യക്തിയിൽ മാത്രം ചേരുന്നുവെങ്കിൽ അവ സംജ്ഞാനാമങ്ങളാണ്. അർത്ഥവത്തായി എന്നതുകൊ ് അവ സാമാന്യനാമങ്ങൾ ആവുകയില്ല. സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ തുടങ്ങിയ ശബ്ദങ്ങൾക്ക് അർത്ഥമു ് എന്നാൽ അവ ഒരൊറ്റ വസ്തുവിനെ മാത്രം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതായത് ഒരു നാമം അർത്ഥവത്താണെങ്കിലും പ്രയോഗ സന്ദർഭത്തിൽ

---

27 ശേഷഗിരിപ്രഭു - വ്യാകരണമിത്രം പു-78

28 ശേഷഗിരിപ്രഭു - വ്യാകരണമിത്രം പു-79

29 ,, ,, പു-80

അർത്ഥത്തിന് പ്രസക്തിയില്ലാതാവുകയാണ്, സംജ്ഞാനാമങ്ങളുടെ രൂപവത്ക്കരണത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്. അർത്ഥത്തിന് പ്രസക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ അത് സാമാന്യ നാമമായി തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂനൻ എന്ന പദം സാമാന്യനാമമായി തുടരുന്നത് അർത്ഥവത്തായി തന്നെ ഭാഷയിൽ പ്രയോഗമുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. സാമാന്യനാമത്തിന് അർത്ഥമുള്ളതുകൊണ്ട് അത് അർത്ഥവത്തും സമാനധർമ്മങ്ങളുള്ള അനേക വസ്തുക്കളെ കുറിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ബഹ്വാശ്രയവും വ്യക്തിയുടെയും ജാതിയുടെയും പേരായി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് ജാതി വ്യക്തി വാചകവും ആയിരിക്കും.[30]

തുല്യധർമ്മങ്ങൾ ഉള്ള വസ്തുക്കളെ ഒരു കൂട്ടമായി വിചാരിച്ചു വിളിച്ച പേരാണ് സമൂഹനാമം. സമൂഹനാമം കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്ന ഒരു വസ്തുവിന്റെ പേരാവുകയില്ല.[31] ഇണ, ഇ , ഇനം, ഈട്ടം, ദ്വന്ദ്വം, മിഥുനം, ആവലി, ആളി, സമാജം മുതലായ നാമങ്ങളാണ് ഉദാഹരണമായി ശേഷഗിരിപ്രഭു നൽകുന്നത്. സമൂഹനാമവും സാമാന്യനാമവും തമ്മിലുള്ള സൂക്ഷ്മവ്യത്യാസം ഉദാഹരണങ്ങളിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുകയാണ് ഉചിതം. മനുഷ്യൻ എന്നപദം ഒരു സമൂഹത്തെയും വ്യക്തിയെയും കുറിക്കും എന്നാൽ കൂട്ടം എന്ന പദം ഒരു സമൂഹത്തെ മാത്രമേ കുറിക്കുന്നുള്ളൂ. കൂട്ടങ്ങൾ എന്ന പദം ബഹുത്വത്തെ കുറിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഏകമായ ഒന്നിനെ കുറിക്കുന്നതിന് സമൂഹനാമങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുകയില്ല.

ഒരു ക്രമത്തെ അനുസരിച്ച് ഒന്നിച്ചു കൂടുന്ന വ്യക്തികളുടെ കൂട്ടത്തെ കാണിക്കുന്നതാണ് സമൂഹനാമം മനുഷ്യരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ നിർവചിക്കാനുള്ള ഒരു വസ്തുവിന്റെ മുഴുവൻ രാശിയെയോ അതിന്റെ ഭാഗങ്ങളെയോ കാണിയ്ക്കാനുള്ള പേരുകളാണ് മേയനാമങ്ങൾ. അവ വസ്തുരാശിയെ കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സമൂഹനാമങ്ങളോടു സാദൃശ്യമുണ്ടെങ്കിലും ജാതി വ്യക്തിഭേദത്തെ വേർതിരിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അവയിൽ നിന്ന് വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു[32] എന്ന് ശേഷഗിരിപ്രഭു പറയുന്നു. എന്നാൽ മേയനാമങ്ങൾ വ്യക്തികളെ കുറിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നതാണ് സമൂഹനാമത്തിൽ നിന്നും സാമാന്യനാമത്തിൽ നിന്നുമുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യത്യാസം പൊന്ന്, വെള്ളം, വായു, പാറ, ചെളി, മണൽ മുതലായ നാമങ്ങൾ ഈ വസ്തുക്കളുടെ മുഴുവൻ രാശിയെയും അവയുടെ ഭാഗങ്ങളെയും കാണിക്കും.

കേരളപാണിനി ഗുണനാമം, ക്രിയാനാമം എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിച്ച നാമവിഭാഗത്തെ ഒന്നായിക്കണ്ട് ഭാവനാമം എന്നപേരിൽ ശേഷഗിരിപ്രഭു വിവരിക്കുന്നു. ഗുണങ്ങളുടെയും അവസ്ഥകളുടെയും പേരുകൾ ഗുണനാമങ്ങളും വ്യാപാരത്തിന്റെ പേരുകൾ കൃന്നാമങ്ങളും ആണ്.[33] ഭാവം എന്നതിന് ആവുക, ഇരിക്കുക, വ്യാപാരം എന്നെല്ലാമാണ് അർത്ഥം. അതുകൊണ്ട് ഭാവനാമം, ഗുണം, സ്ഥിതി, ക്രിയ എന്നിവയെ കുറിക്കുന്നു. നിറം, വർണ്ണം, രൂപം, തണുപ്പ്, ഉറപ്പ് തുടങ്ങിയവ ഗുണ നാമങ്ങൾക്കും വരവ്, പോക്ക്, ഗമനം, ഗതി, ജ്ഞാനം മുതലായവ കൃന്നാമങ്ങൾക്കും ഉദാഹരണമായി ശേഷഗിരിപ്രഭു നൽകുന്നു.

തനിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ അർത്ഥമില്ലാതെയും ഒരുനാമാർത്ഥത്തെ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുമാത്രം അർത്ഥമുള്ളതായി വരുന്നതുമായ ശബ്ദങ്ങളെയാണ് സർവ്വനാമങ്ങൾ എന്ന് ശേഷഗിരിപ്രഭു വിവക്ഷിക്കുന്നത്.[34] ഇവ ഭാഷയിലുള്ള അതി പ്രാചീനങ്ങളും അവ്യുൽപന്നങ്ങളും ആയ പദങ്ങളാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. സർവ്വനാമങ്ങളെ പുരുഷാർത്ഥകങ്ങൾ, നിദർശകങ്ങൾ, പ്രശ്നാർഥകങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പ്രഭു വിഭജിക്കുന്നു.

---

30 ,, ,, പു-80

31 ശേഷഗിരിപ്രഭു - വ്യാകരണമിത്രം പു-81

32 ,, ,, പു-81

33 ,, ,, പു-82

34 ശേഷഗിരിപ്രഭു - വ്യാകരണമിത്രം പു-96

അർത്ഥം അടിസ്ഥാനമാക്കി നാമവിഭജനം നടത്തുന്നതിലെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ സൂക്ഷ്മമായി വിവരിക്കുവാൻ ശേഷഗിരിപ്രഭുവിനായിട്ടു ്. അർത്ഥപരമായ നാമവിഭജനത്തിനനുരൂപമായി നാമങ്ങളുടെ പ്രയോഗതലത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന വ്യത്യാസങ്ങളെയും ശേഷഗിരിപ്രഭു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സംജ്ഞാനാമം, സാമാന്യനാമം, സർവ്വനാമം എന്നിവയ്ക്കു മാത്രമേ ലിംഗഭേദമുള്ളൂവെന്നും ഇവയ്ക്കു പുറമെയുള്ള നാമങ്ങൾ നപുംസകങ്ങളാണെന്നും പ്രഭു പറയുന്നു.[35] സംജ്ഞാനാമം, മേയനാമം, കൃന്നാമം എന്നിവയ്ക്കു ബഹുവചനം സാധാരണഗതിയിൽ വരികയില്ല. വിഭക്തിനിമിത്തം രൂപഭേദം എല്ലാനാമങ്ങൾക്കും വരും. സർവ്വനാമങ്ങൾക്കു സംബോധനയില്ല. ആഖ്യ, ആഖ്യാത പൂരണം, കർമ്മം എന്നിവയിൽ ഒന്നായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത നാമരൂപങ്ങളും എല്ലാ വിഭക്തിരൂപങ്ങളും ഇല്ലാത്ത നാമങ്ങളും അവ്യയങ്ങളാണ് എന്നാണ് പ്രഭുവിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്.[36] എന്നാൽ ശേഷഗിരിപ്രഭു ഭാവനാമങ്ങളായി പ്രസ്താവിക്കുന്ന നാമവർഗ്ഗത്തിന് നിർദ്ദേശികാവിഭക്തിയിൽ പ്രയോഗമില്ല. എങ്കിലും വിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നവയെ മാത്രമെ നാമങ്ങളായി കണക്കാക്കാവൂ എന്ന പ്രഭുവിന്റെ നിയമം ഏറെ സ്വീകാര്യമാണ്.

2.5. നാമവിഭജനം സംസ്കൃതവ്യാകരണത്തിൽ

പാണിനി മഹർഷി നാമം എന്ന സംജ്ഞയെ നിർവചിക്കുന്നില്ല. പാണിനീയത്തിലെ സാങ്കേതികസംജ്ഞകളും അവയുടെ ലക്ഷണോക്തികളും അഷ്ടാധ്യായിയിൽ അങ്ങുമിങ്ങുമായിട്ടാണ് കിടക്കുന്നത്. നാമവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കാവുന്ന പ്രാതിപദികം എന്ന സംജ്ഞയ്ക്ക് അദ്ദേഹം നൽകുന്ന ലക്ഷണം ഇതാണ് അർത്ഥവദധാതുരപ്രത്യയ: പ്രാതിപദികം[37] പ്രാതിപദികം അധാതുവാണ്, അപ്രത്യയമാണ്, അർത്ഥവത്തുമാണ്. അർത്ഥവത് എന്നതിന് അർത്ഥമുള്ളതായ അക്ഷരസമുദായമെന്ന് അർത്ഥമെടുക്കാം. അർത്ഥമില്ലാതെ കുറേ അക്ഷരങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്താൽ പ്രാതിപദികമാവുകയില്ല. അപ്രത്യയ: എന്നതിന് അപ്രത്യയാന്തം എന്ന് അർത്ഥമെടുക്കണമെന്നാണ് ഐ.സി. ചാക്കോയുടെ വ്യാഖ്യാനം. ഇതനുസരിച്ച് അപ്രത്യയ: എന്നതിന് പ്രത്യയമല്ലാത്തത് എന്നല്ല അർത്ഥം പ്രത്യയത്തോടു കൂടാത്തത് എന്നാണെന്നു സ്പഷ്ടം. തുടർന്ന് 'കൃത്തദ്ധിത സമാസശ്ച' എന്ന സൂത്രത്തിൽ കൃത്തദ്ധിതസമാസങ്ങളും പ്രതിപദികങ്ങളാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. 'കൃത്തു'കൾ ധാതുക്കളോടു പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്തു വ്യൽപ്പാദനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ശബ്ദങ്ങളാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ശബ്ദങ്ങളോട് മറ്റുപ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോഴു ാകുന്ന ശബ്ദങ്ങളാണു തദ്ധിതങ്ങൾ. കൃത്തുകളും തദ്ധിതങ്ങളും കൂടിച്ചേരുന്നതാണ് സമാസങ്ങൾ[38] ഇവയെല്ലാം പ്രാതിപദികങ്ങളാണ്.

പ്രതിപദികലക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് ഈ ര ു സൂത്രങ്ങൾ മാത്രമേ പാണീനിയത്തിൽ ഉള്ളൂ. അർത്ഥവത്തായ ഒരു അക്ഷര സമുദായമാണ് പ്രാതിപദികം. എന്നാൽ ധാതുക്കൾ പ്രതിപദികങ്ങളായിരിക്കുകയില്ല. പ്രത്യയന്തങ്ങളായിരിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളും പ്രാതിപദകങ്ങളായിരിക്കുകയില്ല. എങ്കിലും കൃത്പ്രത്യയങ്ങളിലും തദ്ധിത പ്രത്യയങ്ങളിലും അവസാനിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളും അവയുടെ സമാസങ്ങളും പ്രാതിപദികങ്ങളാകും. ചുരുക്കിപറഞ്ഞാൽ ധാതുക്കളും വിഭക്തിപ്രത്യയാന്തങ്ങളായ പദങ്ങളും തള്ളിക്കളഞ്ഞാൽ ശേഷമുള്ള ശബ്ദങ്ങളെല്ലാം പ്രാതിപദികങ്ങളായിരിക്കും. സ്ത്രീപ്രത്യയങ്ങൾ കൃത്പ്രത്യയങ്ങളിലും തദ്ധിതപ്രത്യയങ്ങളിലും ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. ആയതുകൊ ് സ്ത്രീ പ്രത്യയാന്തങ്ങളും പ്രാതിപദികസംജ്ഞയിൽ ഉൾപ്പെടുകയില്ല.

ധാതുക്കൾ പ്രാതിപദികങ്ങളല്ലെന്ന് ആചാര്യൻ പറയുന്നു. അപ്പോൾ ധാതുക്കൾ എന്താണെന്നു വ്യക്തമാക്കേ ിവരും ഭൂവാദയോ ധാതവ : എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. അതാതയത്

35 ,, ,, പു-100

36 ,, ,, പു-98

37 ഐ.സി. ചാക്കോ - പാണിനീയപ്രദ്യോതം പു - 8

38 ഐ.സി. ചാക്കോ - പാണിനീയപ്രദ്യോതം പു - 9

ഭൂ മുതലായവയാണ് ധാതുക്കൾ. ഒരു പദാർത്ഥമെന്താണെന്ന് ചോദ്യമു ാകുമ്പോൾ വാക്കുകൾ കൊ ുവിവരിച്ചോ ആ പദാർത്ഥത്തെ തന്നെ കാണിച്ചുകൊടുത്തോ സന്ദേഹനിവൃത്തി വരുത്താം. ധാതുക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ ര ാമത്തെ മാർഗ്ഗമാണ് പാണിനി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. തുടർന്ന് ധാതു പാഠം അദ്ദേഹം നൽകുന്നു. ഇവയിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവയും ധാതുക്കൾക്കുചിതമായ പ്രത്യയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നവയും ധാതുസംജ്ഞയിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നും ആചാര്യൻ കരുതുന്നു.

എന്നാൽ ശബ്ദങ്ങളുടെ മൂലം ധാതുക്കളാണെന്നാണു പുരാതന സംസ്കൃത വൈയാകരണൻമാരുടെ മതം. ധാതുക്കളിൽ നിന്ന് ര ്തരം ശബ്ദങ്ങൾ ജനിക്കുന്നു. അവ കൃദന്തങ്ങളും തിങന്തങ്ങളും ആണ്. തിങന്തങ്ങൾ പൂർണ്ണക്രിയകളാണ്. കൃദന്തങ്ങൾ നാമങ്ങളോ വിശേഷണങ്ങളോ അവ്യയങ്ങളോ ആയിരിക്കാം[39]. കൃദന്തങ്ങൾക്കു ചുരുക്കത്തിനുവേ ി കൃത്തുകൾ എന്നും തിങ്പ്രത്യയങ്ങൾ എന്നും പറയാറു ്. തിങ്പ്രത്യയങ്ങൾ ധാതുക്കളോട് ചേരുമ്പോൾ പ്രയോഗാർഹങ്ങളായ പദങ്ങൾ ആകുന്നു. എന്നാൽ കൃദ്വിധികൾ കൊ ുജനിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ പ്രയോഗക്ഷമമാകണമെങ്കിൽ പിന്നേയും സംസ്കാരം ചെയ്യേ ിവരും. കൃദന്തങ്ങൾക്കുലിംഗഭേദം കൊ ുരൂപഭേദം വരാം. ഇതിനുശേഷം ഈ ശബ്ദങ്ങൾ പ്രയോ ഗാർഹങ്ങളായി തീരണമെങ്കിൽ ഇവയിൽ വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങൾ കൂടിചേരണം.

സുപ്തിങന്തം പദം[40] എന്ന സൂത്രം കൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സംസ്കൃത ഭാഷയിലെ നാമരൂപവത്ക്കരണത്തെ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം. മൂലരൂപം ധാതുക്കളാണ്. അവയിൽ കൃദ്വിധികൾ ചേർന്ന് കൃദന്തങ്ങളു ാകുന്നു.
കൃദന്തങ്ങളായ ശബ്ദങ്ങളും അവയിൽ നിന്ന് രൂപം കൊ തദ്ധിതങ്ങളും സമാസങ്ങളും ചേർന്നതാണ് പ്രാതിപദികം. പ്രാതിപദികത്തോട് ലിംഗപ്രത്യയങ്ങളും വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങളും ചേർന്ന് നാമങ്ങളു ാകുന്നു.

സംസ്കൃതഭാഷയുടെ നാമരൂപവത്ക്കരണ പക്രിയ മലയാളത്തിന് പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുമെന്ന് കരുതാനാവുകയില്ല മലയാളത്തിൽ ധാതുക്കൾതന്നെ നാമങ്ങളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന നിരവധി സന്ദർഭങ്ങൾ കാണുവാൻ കഴിയും. ചിരി, തീ, ഒളി നിര, കുറി, കുളി ഇങ്ങനെ. കൃത്പ്രത്യയങ്ങൾ, തദ്ധിതപ്രത്യയങ്ങൾ, ലിംഗപ്രത്യയങ്ങൾ, നിഷ്പാദകപ്രത്യയങ്ങൾ ഇവ ചേരുന്നതോടെ മിക്കവാറും മലയാളത്തിന്റെ നാമരൂപാവലി പൂർണ്ണമായിക്കഴിയും. വിഭക്തി മിക്കപ്പോഴും രൂപപരമായും അർത്ഥപരമായും പൂർണ്ണത നേടിയ നാമരൂപങ്ങളുൾക്കു മുകളിലാണ് മലയാളത്തിൽ ചേർക്കപ്പെടുന്നത്.

2.6. നാമനിർവചനം ഇംഗ്ലീഷിൽ

ഓട്ടോ ജെസ്പേഴ്സൺ പദവിഭജനത്തിലും പദവിഭാഗങ്ങൾക്കു പേരുകൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിലും ഉള്ള പ്രായോഗികബുദ്ധിമുട്ടുകൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു ്. കൃത്യവും പൂർണ്ണവുമായ നിർവചനങ്ങൾ പദവിഭാഗങ്ങൾക്കു നൽകുന്നതും വർഗ്ഗീകരിക്കുന്നതും പ്രയാസമേറിയ പ്രശ്നമാണെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു. ഒരു നിർവചനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടത്തുന്ന പദവർഗ്ഗീകരണം പലസംശയങ്ങൾക്കും ഇടകൊടുക്കുന്നതുകൊ ്, പദവർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് പേരുകൾ നൽകി അവയ്ക്കു ഉദാഹരണങ്ങൾ നൽകുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നത്. Substantives എന്നാണ് നാമങ്ങൾക്കു തത്തുല്യമായി അദ്ദേഹം നൽകുന്ന പേര്.[41] ഈ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവയ്ക്കുള്ള ഉദാഹരണങ്ങളായി ജീവികളുടെയും വൃക്ഷലതാദികളുടെയും പേരുകൾ, വസ്തുക്കളുടെ പേരുകൾ, സംഭവങ്ങൾ പ്രവൃത്തികൾ, അവസ്ഥകൾ ഇവയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പദങ്ങൾ എന്നിവ നൽകുന്നു. പലപ്പോഴും വസ്തുക്കളെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദം തന്നെ സംഭവത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാനും ഉപയോഗിക്കാറു ്.

---

39 ,, ,, പു - 141

40 ഐ.സി. ചാക്കോ - പാണിനീയപ്രദ്യോതം പു - 112

41 Otto Jesperson – Essentials of English Grammer P-66

മിക്ക വൈയാകരണൻമാരും നാമം (noun) എന്നാണ് ഇത്തരം പദങ്ങളെ കുറിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതെങ്കിലും കുറേക്കൂടി കൃത്യമായ പേര് Substantives എന്നാണെന്ന് ജെസ്പേഴ്സൺ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. സർവ്വനാമങ്ങളെ Substantives ന്റെ ഉപവിഭാഗമായല്ല പ്രത്യേകം വിഭാഗമായി തന്നെ അദ്ദേഹം പരിഗണിക്കുന്നു. സർവ്വ നാമങ്ങൾക്കു വിവിധ വിഭാഗങ്ങളും അദ്ദേഹം കൽപ്പിക്കുന്നു.

ടൗയമെേിശേ്ല (നാമം) Adjectives (വിശേഷണം) Particles (ക്രിയാവിശേഷണം) Verb (ക്രിയ) Prepositions (വിഭക്തി ധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പദങ്ങൾ) Co-ordinating Conjunctions (നിപാതങ്ങൾ) Subordinating Conjunctions (ഗതികൾ) ഇങ്ങനെ പദങ്ങളെ വിഭജിക്കുമ്പോഴും[42] പദവിഭജനം നടത്തുമ്പോൾ രൂപത്തെമാത്രം ആശ്രയിക്കരുതെന്ന വസ്തുത അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നാമമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പദം മറ്റൊരിടത്ത് നാമവിശേഷണമായും വേറെ ചിലയിടങ്ങളിൽ ക്രിയയായും പ്രയോഗിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ ഉ ്.[43] ഇംഗ്ലീഷിലേതുപോലെ വ്യാപകമല്ലെങ്കിലും ഈ പ്രവണത മലയാളത്തിലും നമുക്കു കാണുവാനാകും. ക്രിയാനാമം, നാമവിശേഷണം തുടങ്ങിയ നിർവചനങ്ങൾ പദങ്ങൾ ഒറ്റയായി നിൽക്കുമ്പോൾ തികച്ചും സാർത്ഥകമാണെങ്കിലും അവ പദക്കൂട്ടങ്ങളായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടുകയോ വാക്യങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ നാമത്വവും ക്രിയാത്വവുമെല്ലാം പരസ്പരം വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതായി ജെസ്പേഴ്സൺ ക ത്തുന്നു.[44] നാമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിൽ ഇക്കാര്യം സവിശേഷ ശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്നു.

2.7. നാമം - നിർവചനം

മലയാളത്തിലെ പ്രധാനവ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിച്ചതിന്റെയും നാമത്തെക്കുറിച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് സംസ്കൃത ഭാഷകളിൽ ഉ ായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ പരിശോധിച്ചതിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മലയാളത്തിലെ നാമപദങ്ങളെ താഴെപറയുന്ന വിധത്തിൽ നിർവചിക്കാവുന്നതാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന്റെ പേരിനെ കുറിക്കുന്ന ശബ്ദമാണ് നാമം. ഇത് പ്രായേണ ഒരു വ്യക്തിയെയോ സമൂഹത്തെയോ ഗുണത്തെയോ, വസ്തുവിനെയോ ക്രിയയുടെ പേരിനേയോ അവസ്ഥയെയോ കുറിക്കും. ലിംഗവചന പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്നരൂപത്തിലോ അല്ലാത്ത രൂപത്തിലോ വാക്യത്തിനകത്തെ സ്വയം പൂർണ്ണ ഘടകമായി നാമപദം വർത്തിക്കുന്നു. വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങളോ സമാനാർത്ഥമുള്ള പ്രത്യയങ്ങളോ ഉപയോഗിച്ച് ഇവ ക്രിയയുമായും മറ്റു നാമ, ഭേദക ശബ്ദങ്ങളുമായും ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഒരു വാക്യത്തിനകത്ത് ആഖ്യയുടെ സ്ഥാനമോ ആഖ്യാതപൂരകങ്ങളായ കർമ്മം, കരണം, അധികരണം സാക്ഷി മുതലായവയുടെ സ്ഥാനമോ നാമം വഹിക്കും. ഒരു പദം നാമമാണോ എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നത് ആ വാക്യത്തിനകത്ത് ആ പദം നിർവഹിക്കുന്ന ധർമ്മത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരിക്കണം.

മേൽപ്പറഞ്ഞ വൈയാകരണൻമാരുടെ പഠനങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത കാഴ്ച്ചപ്പാടുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാമപദവിഭജനം നടത്തിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. അർത്ഥപരം, രൂപപരം, ധർമ്മപരം, നിഷ്പന്നപരം എന്നിങ്ങനെയാണ് നാമത്തെ പ്രധാനമായും അവർ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നത്. മാത്തൻ ഏകനാമം, വർഗ്ഗനാമം[45] എന്നും കേരള പാണിനി ആദ്യം ദ്രവ്യനാമം, ഗുണനാമം, ക്രിയാനാമം

[42] Otto Jesperson – Essentials of English Grammer P- 66-69
[43] ,, ,, P-71
[44] ,, ,, P-90
[45] റവ. ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു - 34

എന്നും പിന്നീട് ദ്രവ്യനാമത്തെ സംജ്ഞാനാമം, സാമാന്യനാമം, മേയനാമം എന്നും നാമത്തെ വിഭജിച്ചപ്പോൾ അർത്ഥപരമായ[46] സമീപനമാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശേഷഗിരിപ്രഭു സംജ്ഞാനാമം, സാമാന്യനാമം, സമൂഹനാമം, മേയാനാമം എന്നിങ്ങനെ നാമത്തെ വിഭജിച്ചതിന്റെയും[47] അടിസ്ഥാനം അർത്ഥപരമായ സമീപനം തന്നെ. എന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞ വൈയാകരണൻമാർ സർവ്വനാമം എന്ന വിഭാഗത്തെ കണ്ടെത്തിയത് അത് വാക്യത്തിൽ പുലർത്തുന്ന ധർമ്മത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. ആധുനിക വൈയാകരണൻമാർ വാക്യത്തിനകത്തെ പ്രായോഗത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വേണം ഒരു പദത്തിന്റെ നാമത്വം നിർവചിക്കാൻ എന്നു പറയുമ്പോഴും[48] വാക്യത്തിനകത്ത് നാമപദം പുലർത്തുന്ന ധർമ്മത്തെയാണ് അടിസ്ഥാനമാക്കുന്നത്. കർത്തൃ, കർമ്മ, സാക്ഷി, കരണകാരകങ്ങളിലൊക്കെ നാമപദങ്ങൾ വരുന്നുവെന്നു പറയുമ്പോഴും അവ പുലർത്തുന്ന ധർമ്മം തന്നെയാണ് അടിസ്ഥാനം.

നാമനിർവചനത്തിന് രൂപപരമായ അടിസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ച ആദ്യ വൈയാകരണൻ പാണിനിയാണ്. സുപ് തിങന്തംപദം[49] എന്ന പദനിർവചനത്തിനകത്ത് സുബന്തങ്ങൾ നാമങ്ങളാണ്. സുപ് മുതലായ വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുന്നവയെയാണ് നാമമായി പരിഗണിക്കുന്നത്. ലിംഗവചനവിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നവയാണ് മലയാളത്തിലെ നാമപദങ്ങൾ എന്നു പറയുമ്പോഴും രൂപപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നാമത്തെ സമീപിക്കുന്നത്.

നാമവും നിഷ്പന്നനാമവും

നാമവിഭജനത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ട മറ്റൊരു പ്രധാന വിഭാഗമാണ് നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ. നാമപദത്തിന്റെ നിഷ്പത്തി അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വിഭജനമാണിത്. പുതിയ പദങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുക എന്നത് ഏതുകാലത്തും ഏതു ഭാഷയിലും പതിവാണ്. അതു കൊണ്ടുതന്നെ പ്രാചീന കാലം മുതൽ ആധുനിക കാലം വരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മിക്ക എല്ലാ വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളിലും നിഷ്പത്തിപറയാവുന്ന നാമങ്ങളെന്നും രണ്ടു വിഭാഗം നാമങ്ങളെ കണ്ടെത്താനാകും. സംസ്കൃത മലയാള വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെ കൃത്തദ്ധിതങ്ങൾ എന്നും ഇംഗ്ലീഷിൽ derivatives എന്നും വിളിക്കുന്നു. കൃത്തദ്ധിത സമാസങ്ങളും പ്രാതിപദികങ്ങളാണെന്ന് പാണിനി പറയുന്നു. കൃത്തുകൾ ധാതുക്കളോട് പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്തു നിഷ്പാദനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ശബ്ദങ്ങളാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ശബ്ദങ്ങളോടു മറ്റു പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ശബ്ദങ്ങളാണു തദ്ധിതങ്ങൾ.[50] കൃത്തുകളും തദ്ധിതങ്ങളും കൂടിചേർന്നാണ് സമാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് കൃത്തുക്കളും തദ്ധിതങ്ങളും സമാസങ്ങളും നിഷ്പന്നങ്ങളായ നാമങ്ങളാണ്. കൃത്തുക്കളും തദ്ധിതങ്ങളും സമാസങ്ങളും പ്രതിപദികങ്ങളാണെന്നു ആചാര്യൻ പറയുമ്പോൾ സംസ്കൃതത്തിലെ എല്ലാ നാമങ്ങളുടെയും നിഷ്പത്തി കണ്ടെത്താനാകും എന്നാണ് സൂചന. മലയാളത്തിലാകട്ടെ കൃത്തുകൾ എന്നത് ക്രിയകളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന നാമങ്ങളാണ്[51] മലയാളത്തിൽ ധാതുക്കളിൽ നിന്ന് നിഷ്പാദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നവയാണ് കൃത്തുകൾ എന്ന കാഴ്ചപ്പാടില്ല. മലയാളവും സംസ്കൃതവും തമ്മിലുള്ള ഈ സൂക്ഷ്മവ്യത്യാസം നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

നാമവിഭജനം നടത്തുമ്പോൾ ഗുണ്ടർട്ട് സമാസനാമം എന്നൊരു വിഭാഗത്തെക്കൂടി പരിഗണിച്ചിരുന്നതായി നേരത്തെ പറഞ്ഞു. തദ്ധിതനാമങ്ങളെക്കുറിച്ചും[52] അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം നിഷ്പന്നപരമായ പമീപനമാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഏകനാമങ്ങൾ വർഗ്ഗനാമങ്ങളായും വർഗ്ഗനാമങ്ങൾ ഏകനാമങ്ങളായും മാറുന്ന പ്രക്രിയയെക്കുറിച്ച് വിലയിരുത്തു

---

[46] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 113
[47] ശേഷഗിരിപ്രഭു - വ്യാകരണമിത്രം പു-79
[48] Otto Jesperson – The Essentials of English Grammer P-90
[49] ഐ.സി. ചാക്കോ - പാണിനീയപ്രദ്യോതം പു - 13
[50] കൃത്തദ്ധിതസമാസാശ്ച ഐ.സി. ചാക്കോ - പാണിനീയപ്രദ്യോതം പു - 9
[51] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 265
[52] ഹെർമ്മൻ ഗുണ്ടർട്ട് - മലയാള ഭാഷാവ്യാകരണം പു-71

മ്പോൾ[53] മാത്തൻ നിഷ്പന്നപരമായ സമീപനമാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത്. മാത്തൻ നാമങ്ങളെ ഉദ്ഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി രൂഢിനാമങ്ങൾ, ബന്ധനാമങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിക്കുന്നു ്. ബന്ധനാമം, തദ്ധിതനാമം, സമാസനാമം[54] എന്നിങ്ങനെ മാത്തൻ പരാമർശിക്കുന്ന നാമവിഭാഗങ്ങൾ എല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളാണ്.

കേരളപാണിനി തദ്ധിതങ്ങൾ എന്നും, കൃത്തുകൾ എന്നും വിവരിക്കുന്നവ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളാണ്. നാമത്തിൽ നിന്നോ ഭേദകത്തിൽ നിന്നോ ഉ ാകുന്ന നാമങ്ങളാണ് തദ്ധിതങ്ങൾ.[55] കൃത്തദ്ധിതങ്ങളെക്കുറിച്ച് ശേഷഗിരിപ്രഭുവും പരാമർശിക്കുന്നു ്. കെ.സുകുമാരപിള്ള വ്യുൽപത്തിപറയാവുന്ന നാമങ്ങളെ വ്യുൽപന്ന നാമങ്ങളെന്നും അല്ലാത്തവയെ അവ്യുൽപന്ന നാമങ്ങളെന്നും വിഭജിക്കുന്നു.[56] ഇവിടെ വ്യുൽപന്ന നാമങ്ങളായി വിവക്ഷിക്കുന്നമിക്കവയും നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളാണ്. ഭാഷാപദങ്ങളിൽ ചിലതെങ്കിലും മറ്റുപദങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും അവ നിഷ്പന്ന സ്വഭാവമുള്ളവയാണെന്നും ക ത്തുവാനാകും. അതായത് ഭാഷയിലെ ചില പദങ്ങളെ ചൂ ി അവ മലയാളത്തിലെ മറ്റൊരു പദത്തിൽ നിന്നും രൂപപ്പെട്ടവയാണെന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കും. ക്രിയാപദങ്ങൾക്കിടയിലും ഇത്തരം പദങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ക്രിയാപദങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് മലയാളത്തിലെ നാമപദങ്ങളിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം തന്നെ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളാണ്. നിഷ്കൃഷ്ടമായ പ്രത്യയവും വ്യതിരിക്തമായ അർത്ഥവും ഇവയ്ക്കു ്. അതുകൊ ുതന്നെ ഇവ സവിശേഷപഠനം അർഹിക്കുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് താഴെ പറയുന്ന നിഗമനങ്ങളിലെത്തിച്ചേരാം.

1) വാക്യങ്ങളിൽ കർത്തൃ, കരണ, കർമ്മാദി കാരകങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നവയും ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവയുമാണ് നാമങ്ങൾ.
2) പൊതുവേ ലിംഗ വചന വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നവയാണ് നാമങ്ങൾ. ചില നാമങ്ങൾ ലിംഗവചനങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാറില്ല. എന്നാൽ വിഭക്തികൾ എല്ലാനാമങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നു. ലിംഗവചനങ്ങൾ നാമാർത്ഥത്തെ സ്വയം പരിഷ്ക്കരിക്കുകയും വിഭക്തികൾ മറ്റു പദങ്ങളുമായുള്ള സംബന്ധത്തെ കുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
3) വാക്യത്തിലെ പ്രയോഗം കൂടി കണക്കിലെടുത്തേ പദത്തിന്റെ നാമത്വം നിർണ്ണയിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.
4) നാമത്തെ അർത്ഥപരമായി വിഭജിക്കുന്നതിനുപുറമേ ഉത്ഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയും വിഭജിക്കാനാവും. മറ്റുപദങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉ ാവുന്ന നാമങ്ങളെ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കാം.

[53] റവ. ജോർജ്മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-35
[54] റവ. ജോർജ്മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-66
[55] എ.ആർ രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 171
[56] സുകുമാരപിള്ള - കൈരളി കബ്ദാനുശാസനം പു - 311

അദ്ധ്യായം 3

നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ

ഭാഷയിലെ സവിശേഷമായ ഒരു പ്രക്രിയയാണ് ഒരു ശബ്ദത്തിൽ നിന്ന് മറ്റൊന്നിനെ വ്യുൽപാദിപ്പിക്കുകയെന്നത്. എല്ലാവിഭാഗത്തിലുമുള്ള ശബ്ദങ്ങളിൽ നിന്ന് മറ്റു ശബ്ദങ്ങൾ വ്യുൽപാദിപ്പിക്കാറു ്. ക്രിയയിൽ നിന്ന് പേരെച്ചങ്ങളും വിനയെച്ചങ്ങളും ഉ ാകുന്നതിങ്ങനെയാണ്. ഒരു ക്രിയാപദത്തെ വാക്യത്തിനകത്ത് ക്രിയാവിശേഷണമായോ നാമവിശേഷണമായോ ഉപയോഗിക്കേ ധാരാളം സന്ദർഭങ്ങൾ ഭാഷയിൽ ഉ ാകാറു ്. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിലാണ് ക്രിയകളിൽനിന്ന് ഭേദകങ്ങളും പേരെച്ചങ്ങളും വിനയെച്ചങ്ങളും ഉ ാകുന്നത് എന്നാൽ ഇവയ്ക്കുപുറമേ രൂപ നിഷ്പാദന പ്രക്രിയയിൽ സവിശേഷതകളേറെ ഉള്ളവയും വ്യാകരണപരമായി പ്രത്യേകപരിഗണന അർഹിക്കുന്നവയുമായ ചില ശബ്ദരൂപങ്ങൾ ഉ ്. അവ മൂല ശബ്ദത്തിന്റെ ഉപവിഭാഗങ്ങളായല്ലപരിഗണിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇവ മൂലശബ്ദങ്ങൾക്ക് രൂപഭേദം സംഭവിച്ചു ാകുന്ന നാമങ്ങളോ ഭേദകങ്ങളോ ക്രിയകളോ ആകാം. ഏതു പദ വിഭാഗത്തിൽനിന്നു രൂപപ്പെട്ടുവന്നാലും അവ പൂർവ്വരൂപത്തിന്റെ ഉപവിഭാഗമായി തുടരുകയില്ല. ഇങ്ങനെ നാമം, നാമം, ക്രിയ, ഭേദകം എന്നീ ശബ്ദങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രഭേദം സംഭവിച്ചു ാകുന്ന പദങ്ങൾ തദ്ധിതം, കൃത്ത്, നാമധാതുക്കൾ എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഒരു വാക്യത്തിനകത്ത് പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുവേ ി താൽക്കാലികമായി രൂപഭേദംവരുത്തി ഉപയോഗിക്കുന്നവയല്ല ഇവ. ഭാഷയുടെ പദകോശത്തിൽ ഇവ നിലനിൽക്കുന്നു. മലയാളത്തിലെ മിക്ക വൈയാകരണൻമാരും ഇത്തരത്തിൽ രൂപംകൊ പദങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടു ്. ഇത്തരത്തിൽ രൂപംകൊ പദങ്ങളിൽ കൃത്ത്, തദ്ധിതം എന്ന് പരമ്പരാഗത വൈയാകരണൻമാർ പരാമർശിക്കുന്നവയെ പൊതുവായി നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ എന്നു പറയാം. മറ്റു ശബ്ദങ്ങളിൽ നിന്നു രൂപം കൊള്ളുന്ന നാമങ്ങൾക്ക് വ്യുൽപന്ന നാമങ്ങൾ എന്നു പേർ കെ. സുകുമാരപിള്ള നൽകിയതായി കാണുന്നു[2]. അദ്ദേഹം നാമങ്ങളെ വ്യുൽപന്നനാമങ്ങളെന്നും അവ്യുൽപന്ന നാമങ്ങളെന്നും ര ായി വേർതിരിക്കുന്നു. വ്യുൽപത്തി പറയാവുന്ന നാമം വ്യുൽപന്നനാമം അല്ലാത്തത് അവ്യുൽപന്നനാമം[3]. തല, മല, കൈ, മെയ് തുടങ്ങിയവ അവ്യുൽപന്ന നാമങ്ങളും തലവൻ, മലയൻ, കൈവഴി, മെയ്‌വഴക്കം തുടങ്ങിയവ വ്യുൽപന്ന നാമങ്ങളുമാണ് എന്ന് സുകുമാരപിള്ള പറയുന്നു. മറ്റുചില ദ്രാവിഡ ഭാഷകളിൽ മല്, തല് എന്ന് രൂപം കാണുന്നതുകൊ ് തല്+സ്വരം എന്നാണ് അതിന്റെ ഘടനയെന്നും അന്ത്യസ്വരം ഒരു വ്യുൽപാദന പ്രത്യയമാണ് എന്നും വാദിക്കുന്നവരുമു ്. ഈ വാദത്തിന് സുകുമാരപിള്ള മറുപടി പറയുന്നത് ഏതു പദവും ധാതുജമാണെന്ന നിരുക്തമതം സ്വീകാര്യമെങ്കിൽ എല്ലാ നാമങ്ങളും വ്യുൽപന്നങ്ങളാണ് എന്നു പറയാം എന്നാണ്[4]. വ്യുൽപത്തി പറയാനാവാത്തത് എന്ന വിവരണം തൃപ്തികരമാകും എന്നും വ്യുൽപത്തി ക ത്തുകയാണെങ്കിൽ അവയെ ര ാം വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താമെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. അവ്യുൽപന്നം, വ്യുൽപന്നം എന്നീ പദങ്ങലുടെ പൊതു ധാരണയിൽ ആണ് അദ്ദേഹം ഊന്നുന്നത്.

വ്യുൽപന്ന നാമങ്ങൾക്ക് സുകുമാരപിള്ള ഉപവിഭാഗങ്ങളും കൽപ്പിക്കുന്നു. സർവ്വനാമം, സംഖ്യാനാമം, കൃദന്തനാമം, തദ്ധിതാന്തനാമം എന്നിവയാണ് അവ. ഇവയിൽ സർവ്വനാമം, സംഖ്യാനാമം എന്നിവയെ കൃത്തദ്ധിതങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ പല വൈയാകരണൻമാരും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

[1] കാണുക എന്ന ക്രിയ ക കുട്ടി എന്ന വാക്യഖണ്ഡത്തിൽ വിശേഷണവും പേരെച്ചവുമാകുന്നു.
കറുപ്പ് എന്ന ഗുണനാമം കറുത്തകുട്ടി എന്നതിൽ ഭേദകമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

[2] കെ. സുകുമാരപിള്ള-കൈരളീ ശബ്ദാനുശാസനം പു-311

[3] " "

[4] കെ. സുകുമാരപിള്ള-കൈരളി ശബ്ദാനുഗാസനം പു-311

കെ.എം. പ്രഭാകരവാര്യർ പദരൂപവത്കരണത്തിലെ മുഖ്യഘടകങ്ങളെക്കുറിച്ചുവിലയിരുത്തുമ്പോൾ വ്യുത്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾ നിഷ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ വിഭജിക്കുകയും ഇത്തരം പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് പദങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളുന്ന പ്രക്രിയയെ യഥാക്രമം വ്യുൽപാദനം, നിഷ്പാദനം എന്നു വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു[5]. അവയുടെ ഫലമായി ഉ ാകുന്ന ഘടനകളെ വ്യുൽപന്ന രൂപങ്ങൾ, നിഷ്പന്നരൂപങ്ങൾ എന്നു പറയാം. വ്യുൽപാദനം, നിഷ്പാദനം എന്നിവയുടെ മുഖ്യ വ്യത്യാസങ്ങൾ പ്രഭാകരവാര്യർ ഇങ്ങനെ ക്രോഡീകരിക്കുന്നു.

1) എ. ഒരു വ്യാകരണ വർഗ്ഗത്തെ മറ്റൊരു വർഗ്ഗമാക്കി മാറ്റുന്നു.

ബി. വ്യാകരണവർഗ്ഗത്തിന് മാറ്റം വരുന്നില്ല[6].

2) എ. ഒരേ വ്യാകരണ വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രത്യയരഹിതവും പ്രത്യയസഹിതവുമായ രൂപങ്ങൾ ഉ ാകാം.

ബി. വ്യാകരണരൂപവത്കരണത്തിന് നിർബന്ധമായും പ്രത്യയം ചേർക്കണം[7].

3) എ. നിഷ്പാദകപ്രത്യയങ്ങൽക്കു മുമ്പിൽ ചേരുന്നു

ബി. വ്യുത്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾക്കു ശേഷം[8] ചേരുന്നു.

4) എ. പല പ്രത്യയങ്ങളും ചുരുക്കം ചില പദങ്ങളോടേ ചേരൂ.

ബി. ധാരാളം പദങ്ങളോടു ചേരുന്നവയായിരിക്കും മിക്ക പ്രത്യയങ്ങളും[9]

5) എ. സാമാന്യമായ അർത്ഥം കൽപിക്കാനാവില്ല.

ബി. നിഷ്കൃഷ്ടമായ അർത്ഥം ഉ ായിരിക്കും[10].

---

[5] കെ.എം. പ്രഭാകരവാര്യർ-ഭാഷാശാസ്ത്രവിവേകം പു-88

[6] നടക്ക് എന്ന ക്രിയാപ്രകൃതിയുടെ നട എന്നരൂപത്തോട് പ്പ് എന്ന പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ നടപ്പ് എന്ന നാമരൂപം കിട്ടുന്നു. പ്രത്യയയോഗം വ്യാകരണ വർഗ്ഗമാറ്റത്തിന് കാരണമാകയാൽ ക്രിയാനാമ പ്രത്യയം വ്യുൽപാദക പ്രത്യയമാണ്. നാമങ്ങളോട് ചേരുന്ന ബഹുവചന പ്രത്യയങ്ങൾ, വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങൾ, ലിംഗ പ്രത്യയങ്ങൾ എന്നിവയും ക്രിയകളോടു ചേരുന്ന കാലപ്രത്യയങ്ങൾ പ്രകാര പ്രത്യയങ്ങൾ എന്നിവയും അതാത് വ്യാകരണ വർഗ്ഗങ്ങളെ മാറ്റുന്നില്ല.- ഭാഷാ ശാസ്ത്രവിവേകം

[7] ക്രിയാനാമങ്ങളിൽ ചെയ്യൽ, നടത്തം, ചേർച്ച, കിടപ്പ്, കൊയ്ത്ത് എന്നിങ്ങനെ പ്രത്യയസഹിതങ്ങളായ പല നാമരൂപങ്ങളും ഉ ്. എന്നാൽ കുളി, അടി, ചവിട്ട്, ചിരി, കടി എന്നിവ ക്രിയാനാമങ്ങളാണെങ്കിലും പ്രത്യയരഹിതങ്ങളാണ്. വിഭക്തി പ്രത്യയം നിഷ്പാദക പ്രത്യയമാണ്. എങ്കിൽ അചേതനനാമങ്ങളിൽ പ്രതിഗ്രാഹിക പ്രത്യയം ലുപ്തമാവുന്നില്ലേ എന്നു ശങ്കിക്കാം. അവിടെയെല്ലാം പ്രതിഗ്രാഹികയ്ക്ക് ശൂന്യ പ്രത്യയം ആണെന്ന് സങ്കൽപിക്കണം. കാരണം, പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് ആടിനെപറ്റി എന്നിങ്ങനെ ഗതികൾ ചേരുമ്പോൾ പ്രതിഗ്രാഹിക നിർബന്ധമായും ചേരുന്നു ്. സംഖ്യാവിശേഷണങ്ങൾക്കുശേഷം അചേതനങ്ങളിൽ ബഹുവചന പ്രത്യയം ചേർക്കേ എന്ന വിധി സാർവത്രികമല്ല. ആ സാഹചര്യത്തിൽ ബഹുക്കുറി ചേരുന്ന ധാരാളം പ്രയോഗങ്ങളു ്- ഭാഷാ ശാസ്ത്രവിവേകം

[8] പുതു എന്ന വിശേഷണ പ്രകൃതിയിൽ മ എന്ന വ്യുൽപാദക പ്രത്യയം ചേർന്ന് നാമമാകുന്നു. അതിനോട് - ഇൽ (പുതുമയിൽ), കൾ (പുതുമകൾ) തുടങ്ങിയനിഷ്പാദകപ്രത്യങ്ങൽ ചേരും.

[9] ക്രിയാനാമപ്രത്യയങ്ങളായ പടി(നടപടി) ട് (ചുമട്) വി(മറവി, പിറവി, തോൽവി) എന്നിവ ചേരുന്ന പ്രകൃതികളുടെ എണ്ണം കുറവാണ്. വിഭക്തി, ലിംഗം, വചനം, കാലം, പ്രകാരം എന്നിവയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന നിഷ്പാദക പ്രത്യയങ്ങളിലോരോന്നും ധാരാളം പ്രകൃതികളോട് ചേരുന്നു.

[10] അടിമത്തം, ആണത്തം എന്നിവയിലെ ത്തം സദൃശ്യാർത്ഥമല്ല കാണിക്കുന്നത്. ആദ്യത്തേതിന് അടിമയായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയെന്നും ര ാമത്തേതിൽ ആണുങ്ങൾക്ക് സഹജമായുള്ള ധൈര്യം എന്നുമാണ് അർത്ഥം. കഴിവ്, ഒഴിവ്, അളവ് എന്നിവയിലെ ക്രിയാനാമപ്രത്യയമായ വ്-നും സാമാനാർത്ഥം കൽപിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. നിഷ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ഓരോന്നിനും നിയതാർത്ഥം ഉ ായിരിക്കും. - ഭാഷാ ശാസ്ത്രവിവേകം

മലയാളത്തിൽ കൃത്ത്, തദ്ധിതം, നാമധാതു[11] എന്നിവയുടെ രൂപവത്കരണമാണ് വ്യുൽഷാദക പ്രത്യയങ്ങൾ കൊ ്സാധിക്കുന്നതെന്ന് പ്രഭാകര വാര്യർ പറയുന്നു[12]. ലിംഗം, വചനം, വിഭക്തി, കാലം, പ്രകാരം എന്നിവയുടെ രൂപവത്കരണത്തിൽനിഷ്ഷാദകപ്രത്യയങ്ങൾ പങ്കെടുക്കുന്നു. ആധാരിക വിഭക്തിക്കുശേഷം എ പ്രത്യയം ചേർന്ന് നാമവിശേഷണങ്ങളാവുന്നവയേയും (കിണറ്റിലെ, കാട്ടിലെ) വ്യുൽഷാദക രൂപങ്ങളായി കരുതണം എന്നാണ് പ്രഭാകരവാര്യരുടെ കാഴ്ചഷാട്. വ്യുൽഷന്ന രൂപങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നാമധാതുവിനെയും നാമവിശേഷണരൂപങ്ങളെയും പ്രഭാകരവാര്യർ പരിഗണിക്കുന്നു. വ്യുൽഷന്ന രൂപങ്ങളിൽ വ്യുൽഷന്നനാമം എന്നോ വ്യുൽഷന്നക്രിയ എന്നോ പേരിൽ ഒരു വർഗ്ഗീകരണം പ്രഭാകരവാര്യർ നടത്തുന്നില്ല. ഒരു വ്യാകരണരൂപത്തെ മറ്റൊന്നായി മാറ്റുന്ന പ്രത്യയങ്ങളുടെയും വ്യാകരണ രൂപത്തെ മറ്റൊരു വിഭാഗമായി പരിവർത്തിഷിക്കാതെ പരസ്പരം ബന്ധഷെടുത്തുകയും അർത്ഥ പരിഷ്കരണം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രത്യയങ്ങളുടെയും പൊതു സ്വഭാവം കെ ത്തുക മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നത്. അതായത് ലിംഗവചന വിഭക്ത്യാദി പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന രൂപങ്ങളെ നിഷ്ഷന്ന രൂപങ്ങളായി അദ്ദേഹം കണക്കാക്കുന്നു. വ്യുൽഷന്നരൂപങ്ങളിൽ കൃത്തുകൾ, തദ്ധിതങ്ങൾ, നാമവിശേഷണ രൂപങ്ങൾ, നാമധാതുക്കൾ തുടങ്ങിയവയെ ഉൾഷെടുത്തുന്നു.

സുകുമാരപിള്ള വ്യുൽഷന്നനാമങ്ങളായി സർവ്വനാമം, സംഖ്യാനാമം, കൃദന്തനാമങ്ങൾ, തദ്ധിതനാമങ്ങൾ എന്നിവയെ പരിഗണിക്കുന്നു. വ്യുൽപത്തി പറയാവുന്ന ഏതൊരു നാമത്തെയും വ്യുൽഷന്നനാമങ്ങളായി പരിഗണിക്കുന്നതുകൊ ാവണം സംഖ്യാനാമങ്ങളെ വ്യുൽഷന്നനാമങ്ങളായി അദ്ദേഹം പരിഗണിച്ചത്. ഈ മാനദണ്ഡം വെച്ച് സമാസരൂപങ്ങളെയും വ്യുൽഷന്നനാമത്തിൽ പെടുത്താവുന്നതാണ്[13]. മാത്രമല്ല, വ്യുൽഷത്തി പറയാവുന്ന ഏതൊരു നാമവും വ്യുൽഷന്നനനാമമാണ് എന്നൊരു വിശാലമായ പരിപ്രേക്ഷ്യം വ്യുൽഷന്നനാമത്തിനു ുതാനും. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ നിഷ്പന്ന നാമം എന്ന സങ്കൽഷത്തിന് വ്യുൽഷന്നനാമം, വ്യുൽഷന്നരൂപം എന്നീ സങ്കൽഷങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വ്യത്യാസം വ്യക്തമാണ്. സുകുമാരപിള്ളയുടെ വ്യുൽഷന്ന നാമങ്ങളിൽ കൃത്ത്, തദ്ധിതം, സമാസ നാമം എന്നുവേ വ്യുൽഷത്തി പറയാവുന്ന ഏതു നാമവും പെടും. പ്രഭാകരവാര്യരുടെ നിഷ്ഷന്നരൂപങ്ങളിലാകട്ടെ നാമവും, ക്രിയയും വിശേഷണങ്ങളുമെല്ലാം ഉൾഷെടും. അതുകൊ ് പരമ്പരാഗത വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കൃത്ത്, തദ്ധിതം എന്നീ പേരുകളിൽ വിവരിക്കഷെടുന്നനാമപദങ്ങളെ പൊതുവായി നിഷ്പന്നനാമം എന്നു വിളിക്കുകയാണ് ഉചിതം. ഇവ പ്രഭാകരവാര്യരുടെ നിഷ്ഷന്ന രൂപത്തിൽ പെടുന്നവയല്ല.. വ്യുൽഷന്ന പ്രത്യയങ്ങൾ ഒരു നാമത്തോടോ, ക്രിയയോടോ ഭേദകത്തോടോ ചേർന്ന് ഉ ാകുന്നവയാണ് ഇവ.

സമസ്ത പദങ്ങളിൽ രേ ാ അതിലധികമോ പദങ്ങളുടെ ധാതുക്കൾ കൂടി ചേർന്ന് പുതിയ അർത്ഥത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിലാകട്ടെ പൂർവ്വ പദങ്ങളുടെ ധാതുക്കളോട് വ്യുൽഷാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് പുതിയ അർത്ഥവും ചില സന്ദർഭത്തിൽ വ്യത്യസ്ത വ്യാകരണവിഭാഗവും സൃഷ്ടിക്കഷെടുന്നു[14]. അതുകൊ ാണ് പ്രഭാകരവാര്യരുടെ വ്യുൽഷന്നരൂപം എന്ന പേരും ഒഴിവാക്കി നിഷ്ഷന്നനാമം എന്നപേര് സ്വീകരിക്കുന്നത്. നിഷ്ഷന്നനാമങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മമായ നിർവ്വചനം ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗങ്ങളിൽ നൽകുന്നതാണ്. മലയാളത്തിലെ മിക്ക വൈയാകരണൻമാരും കൃത്ത്, തദ്ധിതം എന്നീ പേരുകളിൽ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്തിട്ടു ്.

---

[11] സ്വതേ ഉള്ള ധാതുക്കൾ കൂടാതെ മറ്റു ശബ്ദങ്ങളിൽ നിന്ന് ധാതുക്കളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഇവ മിക്കവാറും നാമജങ്ങളാണ്. ഉദാ: കല്ല് - കല്ലിക്കുന്നു, തടി - തടിക്കുന്നു. - കേരള പാണിനീയം

[12] കെ.എം. പ്രഭാകരവാര്യർ - ഭാഷാസാസ്ത്രവിവേകം പു-89

[13] സമസ്ത പദത്തെയും ഉദാഹരണം നൽകുമ്പോൾ അദ്ദേഹം വ്യുൽഷന്ന നാമത്തിൽ പെടുത്തുന്നു.

[14] കരിങ്കാലി, കുലംകുത്തി തുടങ്ങിയ സമസ്ത പദങ്ങളിൽ ര ു പദങ്ങളിലെ ധാതുക്കൾ ചേർന്നാണ് പുതിയ അർത്ഥം സൃഷ്ടിക്കഷെടുന്നത്. കൂനൻ, തെ ി, ഓട്ടം, ചാട്ടം എന്നീ നിഷ്ഷന്നനാമങ്ങളിൽ പൂർവ്വ പദധാതുക്കളിൽ വ്യുൽഷാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് പുതിയ അർത്ഥത്തെസൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഓടുക, ചാടുക, എന്നീ ക്രിയാ പദങ്ങളിൽ നിന്നാകട്ടെ ഓട്ടം, ചാട്ടം എന്നീ നാമങ്ങളാണ് ഉ ാകുന്നത്.

3.1 ഗു ർട്ട്

ഒരു നാമത്തിൽ നിന്നു ാകുന്ന പുതിയ നാമത്തെയാണ് ഗു ർട്ട് തദ്ധിത നാമം എന്നു വിളിക്കുന്നത്. അവയെ പുരുഷനാമം ഭാവനാമം എന്നിങ്ങനെ ര ായി അദ്ദേഹം തിരിക്കുന്നു[15]. പുരുഷ നാമങ്ങൾക്ക് അൻ(പു) ഇ, ത്തി(സ്ത്രീ) എന്നുള്ള തദ്ധിതം പ്രമാണമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് സഹായകമായ രൂപഭേദകങ്ങളെയും(Termination) പ്രത്യയങ്ങളെയും(Suffix) ആണ് തദ്ധിതം എന്ന് ഈ ഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം വിവക്ഷിക്കുന്നതെന്നു വേണം കരുതാൻ. കാരണം തദ്ധിതനാമം എന്ന തലക്കെട്ടിനു നൽകുന്ന വിശദീകരണത്തിൽ തദ്ധിതമെന്നത് നാമങ്ങളിൽ വരുത്തുന്ന രൂപഭേദങ്ങളോ പ്രത്യയങ്ങളോ ആണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശദീകരിക്കുന്നു[16]. അതേസമയം തദ്ധിത നാമത്തിന് അദ്ദേഹം നൽകുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് വാക്ക് Derivative Nouns എന്നാണുതാനും. ഇത് അൽപം ആശയകുഴപ്പം സൃഷ്ടിച്ചേക്കാമെങ്കിലും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ വ്യക്തമാകും. സംസ്കൃത വ്യാകരണത്തിൽ നാമത്തെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുവാൻ പ്രാതിപദികങ്ങളോടു ചേർക്കുന്ന പ്രത്യയത്തിനെ തദ്ധിതം എന്നു വിളിക്കുന്നു.[17] തദ്ധിത പ്രത്യയം ചേർത്തു വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന നാമത്തിനും തദ്ധിതം എന്നു സംജ്ഞയു ്.[18] ഗു ർട്ടാകട്ടെ നാമങ്ങളിൽ നിന്നു രൂപപ്പെടുന്ന നാമങ്ങളെ തദ്ധിത നാമങ്ങളെന്നും രൂപവത്കരണത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങളെ തദ്ധിതം എന്നും വിളിക്കുന്നു. തദ്ധിതങ്ങളെ എ. ആർ നിർവചിക്കുന്നത് ഇതിൽ നിന്നും അൽപം വ്യത്യാസമായാണ്. നാമങ്ങളിൽ നിന്നും ഭേദകങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾക്കു തദ്ധിതമെന്നും കൃതി പ്രകൃതികളായ ധാതുക്കളിൽ നിന്ന് വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നവയ്ക്ക് കൃത്ത് എന്നും സംജ്ഞകൾ സ്വീകരിക്കാമെന്ന് കേരള പാണിനി പറയുന്നു.[19] എന്നാൽ ശേഷഗിരിപ്രഭു പദങ്ങളെ ഉ ാക്കുവാനായി പ്രാതിപദികങ്ങളോടു ചേർക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങൾക്കാണ് തദ്ധിതം എന്നപേര് നൽകുന്നത്.[20] തദ്ധിതം, കൃത്ത് ഇവ പ്രത്യയമാണോ അതോ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് രൂപപ്പെടുന്ന നാമങ്ങളാണോ എന്നതിൽ പ്രമുഖ വൈയാകരണൻമാർക്ക് വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായമാണുള്ളത് എന്ന് ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നാൽ നാമം, ഭേദകം, ക്രിയ എന്നിവയിൽ നിന്നു ാകുന്ന നാമങ്ങളെയാണ് തദ്ധിതം, കൃത്ത് എന്നു വിളിക്കേ ത് എന്നാണ് പൊതുവേ വൈയാകരണൻമാരുടെ അഭിപ്രായം. അതുകൊ ് ഇവയെ ര ും ചേർത്ത് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെന്നു വ്യവഹരിക്കാം.

ഒരു നാമത്തിൽ നിന്ന് പുതിയ നാമത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ചേർക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങൾക്കു പുറമേ അവൻ, അവൾ, അവർ എന്നീ പദങ്ങളും തദ്ധിതങ്ങൾ അഥവാ തദ്ധിത നാമങ്ങൾ ഉ ാക്കുവാനുള്ള ഉപാധിയായി ഗു ർട്ട് സങ്കൽപ്പിക്കുന്നു.[21] ഇതിനുള്ള ഉദാഹരണങ്ങളായി അദ്ദേഹം നൽകുന്ന വിണ്ണവർ, വാനവർ, പകയവർ തുടങ്ങിയവ തദ്ധിത നാമങ്ങളാണോ സമസ്ത പദങ്ങളാണോ എന്ന് സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. വിണ്ണ് + അവർ, വാനം + അവർ, എന്നിങ്ങനെ ഇതിലെ പദങ്ങളെ പിരിച്ചു കാണിക്കാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ വിണ്ണോർ, വാനോർ, പകയോർ എന്നിങ്ങനെയാണ് രൂപങ്ങളെങ്കിൽ തദ്ധിതങ്ങൾ തന്നെയെന്ന് പറയാമായിരുന്നു. വിണ്ണോർ, വാനോർ എന്നിവ തദ്ധിതങ്ങ

---

15 ഹെർമ്മൻ ഗു ർട്ട് - മലയാളഭാഷാവ്യാകരണം പു-71

16 തദ്ധിതം Means the 'termiations' or suffixes added or joined to nouns for the purpose of forming 'derivatives Nouns'

17 ങ്യാപ് പ്രാതിപദികാത് - ങ്യാപ് പ്രത്യയങ്ങളിൽ അവസാനിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾക്കും പ്രാതിപദികങ്ങൾക്കും പരമായി വിഭക്തികളും തദ്ധിതങ്ങളും വരുന്നു - പാണിനീയപ്രദ്യോതം - ഐ.സി. ചാക്കോ പു-256

18 തദ്ധിതം = തദ്ഹിതം = അതിൽനിന്നു വ്യുൽപ്പന്നം
ഡാ: ജോൺ കുന്നപ്പിള്ളി - പ്രാത്യയഭാഷ്യം പു - 506

19 എ.ആർ രാരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 171

20 ശേഷഗിരിപ്രഭു - വ്യാകരണമിത്രം പു - 171

21 ഹെർമ്മൻ ഗു ർട്ട് - മലയാള ഭാഷാവ്യാകരണം പു - 72

ളാണ് എന്ന് വിധിക്കുന്നതു തന്നെ വിണ്ണോർ, വാനോർ എന്നിവയിലെ ഓർ എന്ന ശബ്ദം പദമല്ല പ്രത്യയമാണ് എന്ന കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. ഇത് പ്രത്യയമാണെങ്കിൽ മാത്രം തദ്ധിത പ്രത്യയമാണെന്നു പറയാം. അതേ സമയം വിണ്ണവർ എന്നതിലെ 'വ'കാരം ലോപിക്കുകയും ഓ കാരം വരികയും ചെയ്യുന്ന സന്ധി പ്രക്രിയയായി ഇതിനെ വിവരിക്കുകയാണെങ്കിൽ വിണ്ണോർ, വാനോർ എന്നിവയും സമസ്ത പദം തന്നെ എന്നു കരുതേ ി വരും. ക ോർ, കേട്ടോർ, തിന്നോർ എന്നിങ്ങനെ ക്രിയാപദങ്ങളോടുചേർന്നും ഓർ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു ്. ചിലയിടങ്ങളിൽ ഓറ് എന്ന ശബ്ദം അവർ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ സംഭാഷണ ഭാഷയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറു ് എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. സമസ്ത പദങ്ങൾ തദ്ധിതങ്ങളായി മാറുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ശബ്ദങ്ങളാണ് ഇവയെന്നു പറയുകയാണ് ഉചിതം.

അവൻ, അവൾ, അവർ എന്നിവ ആൻ, ആൾ, ആർ എന്നു മാറിവന്നുവെന്നും അത് ഇപ്പോൾ ബഹുമാനവാചിയായി നടക്കുന്നുവെന്നും ഗു ർട്ട് ചൂ ിക്കാട്ടുന്നു. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ, ഇവ തദ്ധിത പ്രത്യയങ്ങളായാണ് പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്.[22] ഇ എന്ന പ്രത്യയം മൂന്നു ലിംഗത്തിൽപ്പെട്ട തദ്ധിതനാമങ്ങളെയും സൃഷ്ടിക്കുമെന്ന് ഗു ർട്ട് പറയുന്നു. (ഉദാ: കാലി, കരുവില്ലി, തറുവാടി) ഈ ഘട്ടത്തിൽ സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും ഒരുപോലെ നടപ്പുള്ള ഇ (ലോഭം - ലോഭി) വൽ, മൽ (ഗുണവാൻ, ഗുണവതി, ബുദ്ധിമതി, ബുദ്ധിമത്ത്) ശാലി (ഗുണശാലി, വീര്യശാലി) കാരം (ഓങ്കാരം, ഹുങ്കാരം) കാരൻ, കാരി (രഥകാരൻ, വേലക്കാരൻ, വേലക്കാരി) എന്നീ തദ്ധിത പ്രത്യയങ്ങളെയും ചൂ ിക്കാണിക്കുന്നു. ആളൻ, ആളി, ആൾ എന്നിവ ആളുക എന്ന ക്രിയാപദത്തിൽ നിന്ന് തദ്ധിതപ്രത്യയങ്ങളായി മാറിയവയാണ് എന്ന് ഗു ർട്ട് കരുതുന്നു.[23] (കാരായ്മ, കൂട്ടായ്മ, ത ായ്മ) തനം എന്ന പ്രത്യയം തമിഴിൽ കൂടുതൽ പ്രചാരമുള്ളതാണ്. (ഇരപ്പത്തനം, കള്ളത്തനം) ത്വം, ത എന്നീ സംസ്കൃത പ്രത്യയങ്ങളും മലയാളത്തിൽ ഭാവനാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപാധിയായി ഗു ർട്ട് ചൂ ിക്കാണിക്കുന്നു. (ചങ്ങാതിത്തം, ഉണ്ണിത്തം, പൊട്ടത്തം, മിടുമത). ഗു ർട്ടിന്റെ തദ്ധിത വിചാരത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്. നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് രൂപപ്പെടുന്ന തദ്ധിത നാമങ്ങൾ നാമത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തിയേയും ഗുണത്തെയും കുറിക്കുന്നവയാണ്.[24] ഭേദകങ്ങളിൽ നിന്ന് രൂപപ്പെടുന്ന തദ്ധിതങ്ങളെപ്പറ്റി ഗു ർട്ട് പരാമർശിക്കുന്നില്ല. സംസ്കൃതത്തിലെ ചില പ്രത്യയങ്ങൾ അൽപ രൂപമാറ്റത്തോടെ ചില നാമങ്ങളോടു ചേർന്ന് തദ്ധിത നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. മലയാളത്തിന്റെ തനതായ ചില തദ്ധിത പ്രത്യയങ്ങളും അദ്ദേഹം ക ത്തുന്നു. ചില പദങ്ങൾ (അവൻ, ആളുക തുടങ്ങിയവ) തദ്ധിതപ്രത്യയങ്ങളായി മാറുന്നതായും ഗു ർട്ട് പറയുന്നു. മലയാളത്തിലെ തദ്ധിതങ്ങളെപ്പറ്റി സമഗ്രമായ ഒരു പഠനം ഗു ർട്ട് നടത്തുന്നില്ല.

ക്രിയകളിൽ നിന്ന് രൂപം കൊള്ളുന്ന നാമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗു ർട്ട് പരാമർശിക്കുന്നു ്. എന്നാൽ അവയെ നാമത്തിലെ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗമായി അദ്ദേഹം പരിഗണിക്കുന്നില്ല. ക്രിയാ നാമങ്ങളിൽ ഭാവനാമങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രഥമ പരാമർശം നടത്തുന്നത്. ഗു ർട്ട് നൽകുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ചിലത് നാമങ്ങളല്ലെങ്കിലും ക്രിയാനാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള നിരവധി പ്രത്യയങ്ങൾ അദ്ദേഹം ക ത്തുന്നു. അൽ (തമിഴ് കർണ്ണാടകങ്ങളിൽ നടുവിനയെച്ച രൂപമായി നടപ്പിലുള്ളത്) (കത്തൽ, തുപ്പൽ, വരൽ) തൽ/ച്ചൽ, (മീത്തൽ, മുഷിച്ചൽ) ത/ച്ച (തീർച്ച, ഇടർച്ച) പ്പു, വു (പിറപ്പ്, അളവ്) അം/അവു/ആ (അകലം, പകരം, നീളം) വി/വ (ഉതവി, പിറവ്, ഉറവ്) തു/ത്ത് (നെയ്ത്ത്, ഊത്ത്/പൂച്ച്) തം,ത്തം/ട്ടം (നടത്തം, പിടിത്തം, ഓട്ടം) തി (കെടുതി, വറുതി) ച്ചം (വെളിച്ചം) പ്പം (അടുപ്പം) മ (ഓർമ്മ) അ, ഇ (കൊട,കാണി, കുളി) ധാതു സ്വരദീർഘം (തീൻ, ഊണ്) ക്രിയാ പ്രകൃതി അഥവാ ശൂന്യ പ്രത്യയം (വെട്ട്, തല്ല്) അൻ (ഉളൻ, പുത്തൻ) അർ (ചുടർ, പിണർ) ടു, ൾ (ചുമട്, തകിട്, മുകൾ) മ്പു കെടുമ്പു, ചിനമ്പു) ഇൽ (വെയിൽ) ഉൾ (ഇരുൾ) പടി, പാടു (നടപടി, തികവാടു) മാനം (തേമാനം, തീരുമാനം)

---

22 ഹെർമ്മൻ ഗു ർട്ട് - മലയാള ഭാഷാവ്യാകരണം പു - 73 ഉദാ: അടിയാൻ, കടിയൻ, കണിയൻ

23 ഹെർമ്മൻ ഗു ർട്ട് - മലയാള ഭാഷാവ്യാകരണം പു - 75

24 ഹെർമ്മൻ ഗു ർട്ട് - മലയാള ഭാഷാ വ്യാകരണം പു - 75

തല (നടുതല, വിടുതല) ആയ്മ/ ആയ്ക (വരായ്മ, കൊള്ളായ്മ) കൈകളിൽ നിന്ന് രൂപം കൊള്ളുന്ന നാമങ്ങൾ മലയാളത്തിലെ വളരെ പ്രബലമായ ഒരു വിഭാഗമാണെന്ന് ഈ ഉദാഹരണങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കൃത്തുകൾ എന്ന പേരിൽ ഇവയെ വർഗ്ഗീകരിക്കാനോ ഓരോ പ്രത്യയം ചേരു മ്പോഴും ഉ ാകുന്ന അർത്ഥവ്യത്യാസം വിശദീകരിക്കാനോ ഗു ർട്ട് ശ്രമിച്ചു കാണുന്നില്ലെങ്കിലും കൃത്തുക്കളെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന നിരവധി പ്രത്യയങ്ങളെ ക ത്താൻ അദ്ദേഹത്തിനായിട്ടു ്.

3.2. ജോർജ് മാത്തൻ

ഉദ്ഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നാമങ്ങളെ ജോർജ് മാത്തൻ മൂലനാമം, തദ്ധിതനാമം, സമാസ നാമം എന്നു മൂന്നാക്കി തിരിക്കുന്നു.[25] ഇവയിൽ തദ്ധിത നാമങ്ങൾ മറ്റു നാമങ്ങളിൽ നിന്നു വരുന്ന ബന്ധനാമങ്ങളാണ്. ഒരു നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല വസ്തുക്കളുമു ാകാം. അത്തരം വസ്തുക്കളെ കുറിക്കുന്ന നാമപദങ്ങൾ ഈ ബന്ധങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് രൂപപ്പെടുന്നത്. ഗുണത്തിൽ നിന്ന് ഗുണിയും ഉടമയിൽ നിന്ന് ഉടയതും ഉ ാകുന്നു ് ഇവയെ സൂചിപ്പിക്കാൻ മലയാളത്തിൽ അൻ (വയസ്സു-വയസ്സൻ, മൂഷ്-മൂഷൻ) ആൻ (തട്ട്-തട്ടാൻ, തല-തലവാൻ) കാരൻ (ന്യായം-ന്യായക്കാ രൻ, വേല-വേലക്കാരൻ) ശാലി (യുദ്ധം-യുദ്ധശാലി, പരാക്രമം-പരാക്രമശാലി) സ്ഥൻ (കാര്യം-കാര്യ സ്ഥൻ) ആളൻ (മണവാളൻ) ആളി (തേര്-തേരാളി) എന്നീ പ്രത്യയങ്ങളെ മാത്തൻ വിധിക്കുന്നു ്. എന്നാൽ ഇവയിൽ കാരൻ, കാലി, സ്ഥൻ, ആളൻ, ആളി എന്നിവ തനിച്ച് അർത്ഥമുള്ള പദങ്ങളായതു കൊ ്അവയെ തദ്ധിതങ്ങളായല്ല സമാസങ്ങളായി പരിഗണിക്കണമെന്ന് മാത്തൻ കരുതുന്നു.[26] എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ഭാഷാ സാഹചര്യത്തിൽ ഇവ ഒറ്റയ്ക്ക് കാര്യമായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഇവ യിൽ കാരൻ, ശാലി, സ്ഥൻ എന്ന പ്രത്യയങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നു സ്വീകരിച്ചവയാണ്. ഇവ ഒറ്റ പദങ്ങളായല്ല, മറ്റു പദങ്ങളോടു ചേർന്ന തദ്ധിത പ്രത്യയങ്ങളെന്ന നിലയ്ക്കാണ് മലയാളത്തിലേയ്ക്കു മലയാളത്തിലേയ്ക്കു കടന്നുവന്നത്. സംസ്കൃത പദങ്ങളിൽ തദ്ധിത പ്രത്യയങ്ങളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടവ മലയാളപദങ്ങളോടു ചേർന്ന് തദ്ധിതപ്രത്യയസ്ഥാനത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഇവ മലയാളത്തിൽ സ്വതന്ത്ര പദങ്ങളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രത്യയങ്ങളിൽ കാരൻ എന്നതിനു സംസ്കൃത ത്തിൽ ചെയ്യുന്നവൻ എന്ന് അർത്ഥമാണെങ്കിലും മലയാളത്തിൽ എല്ലാ തരം മൊഴികളോടുംകൂടി ആൾ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ചേരുന്നുവെന്ന് മാത്തൻ തന്നെ പറയുന്നു.[27] (കുതിരക്കാരൻ, കടക്കാ രൻ) ഗൃഹസ്ഥൻ എന്നത് തനി സംസ്കൃതനാമമായിട്ടും കാര്യസ്ഥൻ, നേരസ്ഥൻ എന്നിവ സംസ്കൃത പ്രത്യയം ചേർന്ന മലയാള പദമായും നിലനിൽക്കുന്നു. ആളുക എന്ന പദത്തിന് മലയാളത്തിൽ പദത്വം നൽകാമെങ്കിലും ആളൻ, ആളി എന്നിവ ആ അർത്ഥത്തിൽ സ്വതന്ത്ര പദങ്ങളായി മലയാളത്തിൽ ഇന്നു പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ആളി എന്ന പദം തോഴി എന്നർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നു ങ്കിലും മലയാളി, തൊഴിലാളി എന്നീ പദങ്ങളിലൊന്നും ആ ശബ്ദത്തിന് പ്രസ്തുതാർത്ഥം ഇല്ല. അതു കൊ ് ഇത്തരം നാമങ്ങളെ സമസ്തപദം എന്നതിലുപരി തദ്ധിതം എന്നു ഗണിക്കുന്നതു തന്നെ യാണ് ഉചിതം. രാജരാജവർമ്മയും മറ്റും പദത്വം നഷ്ടപ്പെട്ട് പ്രത്യയങ്ങളായി മാറുന്ന ഭാഷാ പ്രക്രിയ യെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനു സമാനമാണ് ഇതും.[28] ദ്യോതകത്തെ[29] നിപാതമെന്നും അവ്യയ മെന്നും വേർതിരിക്കുമ്പോൾ അവ്യയങ്ങൾ ആദ്യകാലത്ത് നിയതാർത്ഥമുള്ള ശബ്ദങ്ങളായിരുന്നു വെന്നും പിന്നീട് അക്ഷരലോപം വന്നും വിഭക്തികൾ ചേർക്കാതെ പ്രയോഗിച്ചും ദ്യോതകത്വം വന്നവ യാണെന്നും പറയുന്നു.[30] അക്ഷര ലോപം വരുന്നതിനുമുമ്പേ സ്വതന്ത്രപ്രയോഗം നഷ്ടപ്പെടുന്ന ഘട്ട

[25] റവ. ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-67

[26] റവ. ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-68

[27] റവ. ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-68

[28] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു-109

[29] ദ്യോതകം: സ്വതന്ത്രമായി ഒരു വസ്തുവിനേയും കുറിക്കാതെ പദങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെ കുറിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ. കേരളപാണിനീയം

[30] എ.ആർ രാജരാജവർമ്മ-കേരളപാണിനീയം പു-109,110

ത്തിലാണ് ആളൻ, ആളി തുടങ്ങിയ നില എന്നുള്ളതുകൊ ് ഇവയെ തദ്ധിതപ്രത്യയങ്ങളായി പരിഗ ണിക്കുന്നതാണ് ഉചിതം.

ഗുണിയിൽ നിന്ന് ഗുണവും ഉടയതിൽ നിന്ന് ഉടമയും നാമനിഷ്പന്നങ്ങളായി ഉ ാകുന്ന തിന് മാത്തൻ വിധിക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങൾ അം (കള്ളൻ-കള്ളം, നീളൻ-നീളം, കോപി-കോപം) ത (ശു ദ്ധൻ-ശുദ്ധത, ദുഷ്ടൻ-ദുഷ്ടത) ത്വം (ഭോഷൻ-ഭോഷത്വം) പ്പം കടു-കടുപ്പം, ബഹു-ബഹുപ്പം, ചെറു-ചെറുപ്പം) മ (നൽ-നന്മ, കടു-കടമ, അടി-അടിമ) ആഴ്മ (ആൾ-ആളാഴ്മ, താഴ-താഴാഴ്മ) എന്നിവയാ ണ്. ഇവയിൽ ത, ത്വം എന്നിവ സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങളാണെന്നും പ്പം, മ, ആഴ്മ എന്നിവ മലയാഴ്മ ആണെന്നും മാത്തൻ കരുതുന്നു. ആഴ്മ എന്നത് ആഴുക എന്ന ക്രിയാ പദത്തിൽ നിന്നു ാകുന്ന നാമമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ മലയാഴ്മ എന്ന പദം തദ്ധിതമല്ല സമാ സമാണെന്നു പറയേ ിവരും. എന്നാൽ മലയാഴ്മക്കു തുല്യമായി മലയായ്മ, മലയാണ്മ എന്നെല്ലാം രൂപഭേദങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊ ും കീഴായ്മ, താഴായ്മ, ത ായ്മ, കൊള്ളായ്മ എന്നിങ്ങനെ വിവിധ നാമപദങ്ങളിൽ തദ്ധിത പ്രത്യയമായി ആയ്മ വരുന്നതുകൊ ും ആയ്മ/ആഴ്മ ഇവയെല്ലാം ഒരേ പ്രത്യയത്തിന്റെ രൂപഭേദമാണെന്നു കരുതുകയാണ് നല്ലത്. മാത്രമല്ല ആഴ്മ, ആയ്മ എന്നീ ശബ്ദ ങ്ങൾ സ്വതന്ത്ര പദങ്ങളായി സമകാലിക മലയാളത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നതും വിരളമാണ്. കള്ളൻ-കള്ളം, കോപി-കോപം, നീളൻ-നീളം എന്നിങ്ങനെ പുതിയ നാമങ്ങളെ നിഷ്പാദിപ്പിക്കുന്നതും യുക്തി സഹമല്ല. കൾക്കുക, കോപിക്കുക, നീളുക തുടങ്ങിയ ക്രിയാപദങ്ങളിൽ നിന്ന് അം പ്രത്യയം ചേർന്ന് വ്യുൽപാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവയാണ് ഇവ. ഓട്ടം, ചാട്ടം, നോട്ടം എന്നീ പദങ്ങളിലെല്ലാം ഇവ വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അം എന്നത് തദ്ധിത പ്രത്യയമല്ല, കൃത് പ്രത്യയമാണ് എന്ന് കരു തുന്നതാണ് ഉചിതം.

സംസ്കൃത നാമങ്ങളുടെ ആദ്യാക്ഷരത്തിനു പിൻപു ആ കാരം ചേരുമ്പോൾ ആ നാമങ്ങ ളോടു ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റു നാമങ്ങൾ ഉ ാകുമെന്ന് മാത്തൻ പറയുന്നു. (ശിവൻ-ശൈവൻ, രഘു-രാഘ വൻ, ബുദ്ധൻ-ബൗദ്ധൻ) ചില നാമങ്ങളുടെ അന്തത്തിൽ ന,യ,ത,ക എന്നയക്ഷരങ്ങൾ ചേരുന്നതി നാൽ മറ്റു ചില നാമങ്ങൾ ഉ ാകും. (ഭരം-ഭരണം, സുഖം-സൗഖ്യം, ദു:ഖം-ദു:ഖിതം, ദ്രവ്യം-ദ്രവ്യകം) ചില നാമങ്ങൾക്കു ആദ്യത്തിൽ ആ കാരം വരികയും അന്ത്യത്തിൽ യ, ക എന്ന അക്ഷരങ്ങളിൽ ഒന്നു ചേരുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ മറ്റു നാമങ്ങൾ ഉ ാകും.[31] (സുഖം-സൗഖ്യം, ധനം-ധാന്യം, അധിപതി-ആധിപത്യം) എന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്നു പ്രക്രിയകളും സംസ്കൃതവ്യാകരണത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഈ പദങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്കു കടന്നുവന്നതുതന്നെ ഈ പ്രക്രിയകൾക്കു ശേഷമാണ്. അതു കൊ ് മലയാളവ്യാകരണ നിർമ്മിതിയിൽ ഇത്തരം പ്രക്രിയകൾക്ക് പ്രസക്തിയില്ല.

മാത്തന്റെ തദ്ധിത നാമവിചാരം പൂർണ്ണമല്ല. എങ്കിലും ഗു ർട്ടിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വസ്തു തകൾ മാത്തന് ക ത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടു ്. ഒരു നാമത്തിൽ നിന്നു ാകുന്ന നാമമാണ് ഗു ർട്ടിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ തദ്ധിതനാമം. മാത്തന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉ ാ കുന്ന നാമമാണ് തദ്ധിതനാമം. ഗു ർട്ട് പുരുഷനാമം, ഭാവനാമം എന്നിങ്ങനെ തദ്ധിത നാമങ്ങലെ വേർതിരിക്കുമ്പോൾ മാത്തനാകട്ടെ നാമവുമയി ബന്ധപ്പെട്ട് ഏതെല്ലാം രീതിയിൽ നാമങ്ങൾ രൂപപ്പെ ടുന്നുവെന്ന് ക ത്താൻശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. അതനുസരിച്ച് ഒരു ഗുണത്തിൽ നിന്ന് ആ ഗുണമുള്ള വസ്തുവും ഉടമയിൽ നിന്ന് ഉടയതിന്റെ പേരും വ്യുൽപാദിപ്പിക്കാം. ഗുണിയിൽ നിന്ന് ഗുണവും ഉടമ യിൽ നിന്ന് ഉടയതും വ്യുൽപാദിപ്പിക്കാം.[32] അതായത് ഒരു നാമത്തിൽ ചില പ്രത്യയങ്ങളോ പരിഷ്കാ രങ്ങളോ ചേർത്താൽ ഗുണത്തെക്കുറിക്കുന്ന നാമം ആ ഗുണമുള്ള വ്യക്തി നാമമായി മാറും. ഒരു വ്യക്തി നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തുവിന്റെ പേര് ആ വ്യക്തി നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വ്യുൽപാദിപ്പി ക്കാനാവും. ഇതുപോലെ ഒരു ഗുണം അടങ്ങിയിട്ടുള്ള വസ്തു നാമത്തിൽ നിന്ന് ഗുണത്തിന്റെ

31 റവ. ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-69

32 റവ. ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-68

നാമവും ഒരു വസ്തുവിൽ നിന്ന് ആ വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തിനാമവും വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കാനാകും. മാത്തന്റെ നിഷ്പന്നനാമവിചാരത്തിൽ തദ്ധിതനാമങ്ങൾ ഉ ാകുന്ന പ്രക്രിയയെ താഴെ കാണിക്കുന്ന വിധം സംഗ്രഹിക്കാം.

1. ഗുണനാമത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തി നാമം

2. വ്യക്തിനാമത്തിൽ നിന്ന് വസ്തുനാമം

3. വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് ഗുണനാമം

4. വസ്തുവിൽ നിന്ന് വ്യക്തി നാമം

മാത്തൻ വിവരിക്കുന്ന സംസ്കൃത തദ്ധിതനാമങ്ങളിലെ നിഷ്പന്ന പ്രക്രിയ മലയാളത്തിൽ പ്രസക്തമല്ലാത്തതുകൊ ് അത് ഇവിടെ വിവരിക്കേ തില്ല.

നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ എന്ന വിശാലമായ തലത്തിൽ ജോർജ് മാത്തൻ നാമങ്ങളെ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും ക്രിയകളിൽ നിന്ന് രൂപം കൊള്ളുന്ന നാമങ്ങളെ വചനീയ നാമങ്ങൾ എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നത്.[33] ഇവയെ വാച്യ നാമം

(Verbal abstract noun) സവാച്യ നാമം, വചനോത്ഭവനാമങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നായി തിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ വാച്യനാമം എന്നത് ധാതുവിനോടുകൂടി ക,ക്കുക എന്നീ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്നു ാകുന്ന രൂപങ്ങളാണ്. ഉദാ: അറി-അറിക, നടു-നടുക. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ഇവയ്ക്കു നാമത്വം കൽപിക്കാനാവുകയില്ല, എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. അറിക, നടുക, ചെയ്ക മുതലായ പദങ്ങൾ നാമപദങ്ങളായല്ല നടുവിന വിനയെച്ചങ്ങളായാണ്[34] ആധുനിക മലയാളത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. നാമത്തിന്റെ പൊതു സവിശേഷതകൾ ഇത്തരം രൂപങ്ങളിൽ കാണാനാവുകയില്ല. അതുകൊ ് ഇവ നാമങ്ങളല്ല. വാച്യ നാമങ്ങളോട് പ്രഥമ, ദ്വിതീയ, പഞ്ചമി മുതലായ വിഭക്തി രൂപങ്ങൾ ചേരുമെന്ന് മാത്തൻ[35] പറയുന്നു. ഇത്തരം വിഭക്തി രൂപങ്ങൾ ചേരുന്നതുകൊ ാ കണം ഇവയെ നാമവിഭാഗത്തിൽ ഒന്നായി മാത്തൻ പരിഗണിക്കുന്നത്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം നൽകുന്ന ചില ഉദാഹരണങ്ങളും വിശദീകരണങ്ങളും പരിശോധിക്കേ തു ്.

അവൻ പറകയാകുന്നു

ഇവിടെ അവൻ എന്നതു കർത്താവും പറക എന്നതു വാച്യവും ആണ്.

അവൾ വായിക്കുകയും എഴുതുകയും ചെയ്തു

ഇവിടെ അവൾ എന്നതു ചെയ്തു എന്നതിന്റെ കർത്താവും പറക എന്നതു വാച്യവും ആണ്.

അവൾ വായിക്കുകയും എഴുതുകയും ചെയ്തു

---

[33] റവ. ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-123

[34] കാലം, പ്രകാരം, പുരുഷൻ ഇത്യാദികളായ ഉപാധികളൊന്നുമില്ലാതെ കേവലമായ ക്രിയയെയാണ് നടുവിനയെച്ചം കുറിക്കുന്നത് - കേരളപാണിനീയം പു-252

[35] റവ. ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-123

ഇവിടെ അവൾ എന്നതു ചെയ്തു എന്നതിന്റെ കർത്താവും 'എഴുതുകയും വായിക്കു കയും' എന്നവ അതിന്റെ കർമ്മങ്ങളും ആകുന്നു.

നീ വരായ്കയാൽ ഞാൻ പോയില്ല.

എന്നതിൽ നീ എന്നതു വരായ്ക എന്നതിന്റെ കർത്താവാകുന്നു. അതു പഞ്ചമിയിൽ ആയ തുകൊ ്വരാഞ്ഞതിന്റെ കാരണത്തെ കാണിക്കുന്നു.[36]

വാച്യനാമത്തോട് ഇത്തരത്തിൽ വിഭക്തികൾ ചേരുന്നതുകൊ ് നാമവിഭാഗത്തിൽ പെടു ത്താമെന്നാകണം മാത്തന്റെ ന്യായം. എന്നാൽ ആദ്യ ഉദാഹരണമായ 'അവൻ പറകയാകുന്നു' എന്ന വാക്യത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ രൂപം അവൻ പറയുന്നു എന്നാണ്. പറകയാകുന്നു എന്നത് യഥാർത്ഥ ത്തിൽ പറയുന്നു എന്ന ക്രിയാരൂപത്തിന്റെ ഭേദം മാത്രമാണ്. ഇന്നത്തെ മലയാളത്തിൽ ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങളില്ല താനും.

അവൾ എഴുതുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതിൽ എഴുതുകയും വായിക്കു കയും ചെയ്തു എന്നതിൽ എഴുതുകയും വായിക്കുകയും എന്നത് കർമ്മപദങ്ങളല്ല. അവൾ എഴുതി, അവൾ വായിച്ചു എന്നീ ര ു വാക്യങ്ങളെ സമുച്ചയനിപാതം ഉപയോഗിച്ച് കൂട്ടിച്ചേർത്തപ്പോൾ ഉ ായ രൂപഭേദം മാത്രമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. നീ വരായ്കയാൽ ഞാൻ പോയില്ല എന്നതിലെ വരായ്ക എന്ന പദത്തിനു മാത്രമേ അല്പമെങ്കിലും നാമത്വം അവകാശപ്പെടാനുള്ളൂ എന്നതാണ് കാര്യം. വരിക, നടക്കുക, തിന്നുക എന്നീ ക്രിയകളോട് ആയ്ക എന്ന പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ വരായ്ക, നട ക്കായ്ക, തിന്നായ്ക എന്നീ കൃത്തുക്കൾ രൂപം കൊള്ളുന്നു. ആയ്ക എന്നത് പദമാണോ എന്നു സംശയിക്കാമെങ്കിലും ഇന്നത്തെ മലയാളത്തിൽ അതിന് ഒറ്റയ്ക്കു പ്രയോഗമില്ലാത്തതുകൊ ു മാത്രം ഇതിനെ കൃത് പ്രത്യയമെന്നു കരുതാം. ഇതല്ലാതെ വാച്യനാമം എന്ന വിഭാഗത്തിന് നാമവിഭജ നത്തിൽ പ്രസക്തിയില്ല.

സവാച്യ നാമങ്ങൾ [Verbal Concrete Nouns, Conjugated Nouns] നാമധേ യങ്ങളോടു വൻ എന്നതു ചേരുന്നതിനാൽ ഉ ാകുന്നു.[37] ഉദാ: നടന്ന - നടന്നവൻ, നടക്കുന്നവൻ ഏതു ക്രിയയോടും വൻ, വൾ, വർ ചേർത്ത് ഇത്തരം നാമപദങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാനാവും. ഇത്തരം പദ ങ്ങളെ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളായി ഇതര വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളും വിവരിക്കുന്നു ്. മറ്റു നിഷ്പന്ന നാമങ്ങ ളിൽ നിന്ന് ഇവ അൽപം വ്യത്യസ്തത പുലർത്തുന്നതു കൊ ് ക്രിയാ ജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗമായി ഇവയെ പരിഗണിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

വചനോത്ഭവ നാമങ്ങൾ എന്നു മാത്തൻ വ്യവഹരിക്കുന്ന നാമങ്ങൾ ധാതുവചനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉ ാകുന്നവയാണ്. അവയ്ക്ക് ക്രിയയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെയില്ലെന്നും നാമങ്ങൾക്കുള്ള രൂപഭേദങ്ങളും അന്വയങ്ങളും മാത്രമേയുള്ളൂവെന്നും മാത്തൻ[38] പറയുന്നു. ക്രിയയ്ക്കടിസ്ഥാനമായ ധാതുക്കളിൽ പലതും നാമങ്ങളായിട്ടു യാതൊരു മാറ്റവും കൂടാതെ വരുന്നു. അടി, തടി, നട, ഉരുൾ, പടൽ, മലർ, തല്ല്, ചൊല്ല് എന്നിവ ഉദാഹരണങ്ങൾ.

വാച്യനാമം (ക,ഉക, ചേർന്ന രൂപങ്ങൾ) കകാരത്തിലായും ധാതു അർദ്ധസ്വരത്തിൽ അവസാ നിച്ചും മുമ്പിൽ ഒരു ഹ്രസ്വാക്ഷരം മാത്രം ഉ ായും വരുന്ന ധാതുക്കളിലെ ഹ്രസ്വം ദീർഘമായും വച

---

[36] ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-123

[37] ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-124

[38] ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-126

നോത്ഭവ നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു .[39] ഉദാ: പടുക-പാടു, പെറുക-പേറു, തൊടുക-തൊടു. മാത്തൻ ഇവിടെ നൽകുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളിൽ സംവൃതോകാരം ചേർന്ന രൂപങ്ങളാണ് മലയാളത്തിൽ ഇന്നു നിലവിലുള്ളത്. (പാട്, പേറ്). തൊടു മുതലായ നാമരൂപങ്ങൾ ലുപ്ത പ്രചാരങ്ങളാണ്. വാച്യ നാമം കകാരത്തിലാവുക ധാതു അർദ്ധസ്വരത്തിൽ അവസാനിക്കുക തുടങ്ങിയ നിയമങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രസക്തമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ധാതുവിന്റെ ആദ്യാക്ഷരദീർഘം നിഷ്പന്ന നാമരൂപവത്കരണത്തിനുള്ള ഒരുപാധിയായി കണക്കാക്കുകയാണ് ഉചിതം.

അജന്തധാതുക്കളിൽ പലതിനോടും ച്ചൽ എന്നതും വു എന്നതും കൂടി ചേർന്ന് ചില നാമങ്ങൾ ഉ ാകുന്നു. ഉദാ: മുറി-മുറിച്ചൽ, മുറിവ്, അരച്ചിൽ, അരവ്. വാച്യ നാമത്തിൽ ക്കുക എന്നതു ചേരുന്ന ധാതുക്കൾക്കു പ്പു എന്നു ചേർന്ന് ചില നാമങ്ങൾ ഉ ാകുമെന്നും മാത്തൻ പറയുന്നു. നടക്കുക-നടപ്പു, തടിക്കുക-തടിപ്പു.

ധാതുവിന്റെ അവസാനത്തിൽ അർദ്ധാച്ചോടുകൂടി (സംവൃതോകാരം) വരുന്ന വ്യഞ്ജനാക്ഷരത്തിനു പകരം വർഗ്ഗാക്ഷരത്തിലെ ഖരം ഇരട്ടിച്ചു വരുന്നതും ചില നാമങ്ങൾ ഉ ാകുന്നതിനു കാരണമാകുമെന്ന് മാത്തൻ പറയുന്നു.[40] ഉദാ: പോകുക-പോക്കു, ഉണ്ണുക-ഊട്ടു, എഴുതുക-എഴുത്തു. വാച്യനാമത്തിൽ കകാരമുള്ള ധാതുക്കളിൽ പലതിനും അൽ എന്നതു ചേർന്നും ചില നാമങ്ങൾ ഉ ാകും. ഉദാ: വാടുക-വാടൽ, പാടുക-പാടൽ, വാരുക-വാരൽ, തള്ളുക-തള്ളൽ.

"ചില ധാതുക്കളിൽ നിന്ന് അ, അം, വി, തി, ച്ച, മ എന്ന മുതലായിട്ടും ചില പ്രത്യയങ്ങൾ ധാതുവിനോടു ചേർന്നും ചില നാമങ്ങൽ ഉ ാകും."

തടുക്കുക-തട, ഉടുക്കുക-ഉട, കൊടുക്കുക-കൊട, നീളുക-നീളം, മറക്കുക-മറവി, കേൾക്കുക-കേൾവി, കെടുക്കുക-കെടുതി, അറുക-അറുതി, വീഴുക-വീഴ്ച, കാണുക-കാഴ്ച്ച, കുളിരുക-കുളിർമ്മ, താഴുക-താഴ്മ ഇതു കൂടാതെ ഉദാഹരണങ്ങളായി തൽ, തല, വ മുതലായ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന നാമങ്ങളെയും (ആടുതൽ, കെടുതൽ, ചുമതല, പറവ) മാത്തൻ ചൂ ിക്കാട്ടുന്നു.[41] പ്രതി ഭാവ വാച്യനാമത്തിലെ കകാരം മകാരമായിട്ടു മാറി ചില പ്രതി ഭാവനാമങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. ഉദാ: വരായ്ക-വരായ്മ, നടക്കായ്ക-നടക്കായ്മ. എന്നാൽ ഈ മാറ്റം ഒരേ പ്രത്യയത്തിനു വരുന്ന രൂപഭേദം മാത്രമാണ്.

ധാതുക്കളും വചനാധേയങ്ങളും ആധേയമായി നിന്നു ചില നാമങ്ങൾ ഉ ാകുമെന്ന് മാത്തൻ പറയുന്നു.[42] ഉദാ: ഉടുപുടവ, കെടുകാര്യം, നടുതല, പടുകാലം, നീക്കുപോക്കു. എന്നാൽ ഇവ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ പരിധിയിൽപെടാത്ത സമസ്ത പദങ്ങളാണ്. അതുകൊ ് ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഇവയെ പരിഗണിക്കേ തില്ല. സംസ്കൃതധാതുക്കളിൽ നിന്ന് അനേകം നാമങ്ങൾ ഉ ാക്കുന്നതിനുള്ള നിരവധി മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും മാത്തൻ പറയുന്നു . എന്നാൽ അവയൊന്നും മലയാളത്തിലെ നിഷ്പന്ന നാമരൂപവത്ക്കരണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പ്രസക്തമല്ല.

ജോർജ് മാത്തൻ വാച്യനാമം, സവാച്യനാമം, വചനോത്ഭവനാമങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ നാമവിഭജനം നടത്തിയതിൽ വാച്യ നാമം എന്ന വിഭാഗത്തിന് നാമത്വമില്ല. വാച്യ നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ധാതുക്കളോട് ക, ഉക മുതലായ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർക്കുന്നതു മൂലം നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ കാലാദി സൂചന കൂടാതെയുള്ള ക്രിയയുടെ കേവലരൂപത്തെ ഇങ്ങനെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും. ഇവയ്ക്കു നാമത്വമില്ലെങ്കിലും നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ ഉദ്ഭവത്തെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുന്ന

---

39 ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-126

40 ,, ,,

41 ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-127

42 ,, ,,

ഗവേഷകന് ഓരോ നിഷ്പന്ന നാമത്തിനും ആധാരമായ ക്രിയയുടെ കേവല രൂപമായി ഇവ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കാൻ സാധിക്കും. മാത്തൻ വിവരിക്കുന്ന സവാച്യ നാമം, വചനോത്ഭവനാമം എന്നിവയെ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളായി പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിൽ സവാച്യ നാമങ്ങൾക്ക് മറ്റു നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് ചില വ്യത്യാസങ്ങളു ്. നടന്നവൻ, ക വൻ എന്നിങ്ങനെ മാത്തൻ നൽകിയ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഒരു സമസ്തപദത്തിന്റെ ഘടന പാലിക്കുന്നത് സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ വ്യക്തമാവും. നടന്ന അവൻ, ക അവൻ എന്നിങ്ങനെ പദങ്ങളെ തന്നെ വേർതിരിക്കാനാവും. അവൻ എന്ന പദം അൻ എന്ന പ്രത്യയരൂപത്തിൽ അല്ല ഈ പദങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. അതു കൊ ് ഒരു പദം/ഒരു പദഖണ്ഡം + വ്യുത്പാദനപ്രത്യയം എന്ന നിഷ്പന്ന നാമത്തിന്റെ സാധാരണമായ ഘടന ഈ പദങ്ങളിൽ പാലിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഈ ഒരു പ്രശ്നത്തെ മാത്തൻ ദർശിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. സവാച്യ നാമങ്ങൾ നാമധേയങ്ങളോട് 'അവൻ' എന്ന സർവ്വനാമം ചേർന്നു ാവുന്നത് ആണ് എന്നൊരു പക്ഷം ചിലർക്കു ന്ന് അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. "എങ്കിലും സൂക്ഷ്മം വിചാരിക്കുമ്പോൾ അവ വർഗ്ഗനാമങ്ങൾ (Common Nouns) തന്നെ എന്നു കാണാനിടവരും." എന്നും പറയുന്നു.[43] പോകുന്നവൻ, തിന്നതു മുതലായ സവാച്യ നാമങ്ങളും നാമധേയങ്ങളോട് അവൻ എന്ന സർവ്വനാമം ചേർന്നു ാകുന്നവയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. "എന്തെന്നാൽ അവ(സവാച്യ നാമങ്ങൾ) വചനത്തോടു സംബന്ധമുള്ള ഏതു പൊരുളിനും കൊള്ളുന്നു. മറ്റവ നിശ്ചയകരങ്ങളാകയാൽ (Demonstrative) ആവർത്തിച്ചു പറയുന്ന പ്രത്യക പൊരുളുകളോടു ചേരുന്നതിനെ ഇടയുള്ളു. പിന്നയും നാമാധേയവും നിശ്ചയകരവും തമ്മിൽ സന്ധിമുറയ്ക്ക് ഒന്നിക്കുമ്പോൾ ഇടയിൽ യകാരം വരുന്നതാകയാൽ നടന്നയവൻ, നടന്നവർ എന്നു വരുന്നതിനിടയില്ല."[44] അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൽ ആദ്യത്തേത് ഏതു സമസ്ത പദത്തിന്റെയും സ്വഭാവമാണ്. ര ാമതു പറഞ്ഞതാകട്ടെ ഇന്നത്തെ ഭാഷയിൽ നിലനിൽക്കുന്നില്ല. നടന്നവൻ, നടന്നയവൻ എന്നിവ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുു ന്ന് ഇപ്പോഴത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ കരുതാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ ഇതുകൊ ് മാത്തന്റെ സവാച്യ നാമം എന്ന സങ്കൽപ നാമം എന്ന സങ്കൽപ്പം തെറ്റാണെന്നു പറയാനാവില്ല. കേരള പാണിനി കാരകകൃത്തുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്ന ഉരുളൻ, തുവരൻ തുടങ്ങി ധാരാളം നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ[45] സവാച്യനാമം എന്ന വിഭാഗത്തിൽ പെടുത്താവുന്നവയായു ്.

മാത്തൻ വിവരിക്കുന്ന വചനോത്ഭവ നാമങ്ങളിൽ മിക്കവയും നിഷ്പന്ന നാമവിഭാഗത്തിൽ ചേരുന്നവയാണ്. ക്രിയയിൽ നിന്ന് നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് മാത്തൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രക്രിയകളെ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം:- സവാച്യ നാമങ്ങൾസൃഷ്ടിക്കുന്ന വൻ പ്രത്യയം, വചനത്തിലെ ധാതുക്കൾ തന്നെ നാമമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനെകാണിക്കുന്ന ശൂന്യ പ്രത്യയം, ധാതുക്കളിലെ ആദ്യാക്ഷര ദീർഘവും അന്ത്യാക്ഷരത്തിലെ സംവൃതോകാര ചേർച്ചയും, ച്ചൽ, വ്, ഷ്, ധാത്വന്തഖര ഇരട്ടിപ്പ്, അൽ, അ അം, വി, തി, ച്ച, മ, തല, വ, യ്മ.

നാമത്തിൽ നിന്ന് നാമവും ക്രിയയിൽ നിന്ന് നാമവും രൂപപ്പെടുന്ന പ്രക്രിയയെ മാത്തൻ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള പദങ്ങളെയെല്ലാം ഒരൊറ്റ യൂണിറ്റായി അദ്ദേഹം പരിഗണിക്കുന്നില്ല. ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനത്തിനുണ്ടെങ്കിലും അസുലഭമായ ചിന്താദീപ്തി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവയാണ് മാത്തന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ.

3.3. എ.ആർ രാജരാജവർമ്മ

---

43 ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-125

44 ,, ,,

45 എ.ആർ രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു-268

നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാമാധികാരത്തിലും ധാത്വധികാരത്തിലും കേരളപാണിനി സവിസ്തര പഠനം നടത്തുന്നു . സംസ്കൃതവൈയാകരണൻമാരുടെ രീതിയനുസരിച്ച് നാമങ്ങളിൽ നിന്നും ഭേദകങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളെ തദ്ധിതമെന്നും കൃതിപ്രകൃതികളായ ധാതുക്കളിൽ നിന്നും വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നവയ്ക്ക് കൃത്ത് എന്നും സംജ്ഞകൾ സ്വീകരിക്കാമെന്ന് കേരളപാണിനി പറയുന്നു.[46] അതിനാൽ സംസ്കൃത സമ്പ്രദായം ഭാഷയിലും അനുസരിക്കേ ി വരും. കേരളപാണിനിയുടെ ഈ നിലപാട് പുനഃ പരിശോധിക്കേ തു . തദ്ധിതങ്ങളുടെ എണ്ണം കൃത്തുക്കളെ അപേക്ഷിച്ചു കുറവാണെന്നേ ഉള്ളൂ. കൃത്തദ്ധിതങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ മലയാളത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട നാമവിഭാഗമാണ്. നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ സംസ്കൃത ഭാഷാ സ്വാധീനം ഉ ങ്കിലും മലയാളത്തിന്റെ തനതായ സവിശേഷതകളാണ് അവയിൽ കൂടുതൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്നത്.

തദ്ധിതങ്ങളെക്കുറിച്ച് താരതമ്യേനെ വിശദമായ പഠനം കേരളപാണിനി നടത്തുന്നു . തദ്ധിതങ്ങൾക്ക് വിവിധ വിഭാഗങ്ങളും അദ്ദേഹം കൽപ്പിക്കുന്നു. തദ്ധിതങ്ങളെ അർത്ഥത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അദ്ദേഹം വിഭജിക്കുന്നത്.

3.3.1. തൻമാത്രാ തദ്ധിതം

അനേകം ധർമ്മങ്ങളുടെ ഇരിപ്പിടമായ ധർമ്മിയിൽ നിന്ന് (ദ്രവ്യം) ഒരു ധർമ്മത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് വേർപ്പെടുത്തി തൂത്തു പിടിച്ച് ഒറ്റയാക്കി കാണിക്കുന്നതിന് തൻമാത്ര[47]മെന്ന് എ.ആർ പറയുന്നു. തൻമാത്ര തദ്ധിതത്തിന്റെ പ്രത്യയങ്ങൾ മ, ത്തം, തനം, തരം മുതലായവയാണ്. ഗുണവാചകങ്ങളായ ഭേദകപ്രകൃതികളോടാണ് മ പ്രത്യയം ചേരുന്നത്. ഉദാ: പുതു -പുതുമ, വെൾ-വെണ്മ, പഴ-പഴമ, തെളി-തെളിമ. ഭേദകങ്ങളിൽ ശുദ്ധമായ ഭേദകശബ്ദങ്ങളിൽ നിത്യമായും നാമങ്ങളിലും ധാതുക്കളിലും ചിലതിനെ ഗുണ പ്രധാനമാക്കി വിവക്ഷിച്ചും മ പ്രത്യയമാണ് ചേരുക. ശേഷം ഭേദകങ്ങൾക്ക് ത്തം എന്നു പ്രത്യയം. ഇതു സംസ്കൃതത്തിലെ ത്വ പ്രത്യയത്തിന്റെ തദ്ഭവമാണെന്നാണ് കേരളപാണിനി കരുതുന്നത്. ഇതു കൂടാതെ പ്രത്യയദാരിദ്ര്യത്താൽ തരം, തനം എന്ന പദങ്ങളെ സമാസമാക്കിചേർത്തും തന്മാത്രാ തദ്ധിതങ്ങളെ ഉ ാക്കാവുന്നതാണ്.

ഉദാ: മടയൻ - മടയത്തം, ച ി - ച ിത്തം,

വേ ാ - വേ ാതനം, മുട്ടാളൻ - മുട്ടാളത്തരം

ഇവിടെ ഭേദകാർത്ഥ ശബ്ദങ്ങളോടു മ പ്രത്യയം ചേർന്ന് തദ്ധിതം ഉ ാകുന്നത് തന്മാത്രാ തദ്ധിതങ്ങൾ ഉ ാകുന്നതിനുള്ള ഒരുപാധി മാത്രമാണ്. വലിയ, ചെറിയ മുതലായ ഭേദക ശബ്ദങ്ങളിൽ നിന്ന് വന്മ, ചെറുമ തുടങ്ങിയ തദ്ധിതങ്ങൾ ഉ ാകുന്നതുപോലെ വലിപ്പം, ചെറുപ്പം മുതലായ രൂപങ്ങളും ഉ ാകുന്നു . ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ കേരള പാണിനി ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടു ങ്കിലും ഇക്കാര്യങ്ങൾക്ക് തൃപ്തികരമായ വിശദീകരണം നൽകാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. മ പ്രത്യയത്തെ പോലെ പ്പ്, പ്പം, ക്കം, മുതലായവയും ഗുണാർത്ഥത്തെ കുറിക്കുന്ന നാമത്തെ ഭേദകങ്ങളിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിക്കുന്നു .

ഉദാ: ചുവപ്പ്, വലിപ്പം, പഴക്കം

---

[46] എ.ആർ രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു-171

[47] ,, ,,

മാത്രമല്ല കള്ളത്തം, ച ിത്തം, മുട്ടാളത്തരം മുതലായ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ കേരളപാണിനി പറയുന്നതു പോലെ ഭേദകശബ്ദങ്ങളോട് പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുകയല്ല നാമങ്ങളോട് പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

3.3.2. തദ്വദ് തദ്ധിതം

അതുള്ളത്, അതിലുള്ളത്, അവിടെ നിന്നു വരുന്നത്, അവിടെ ജനിച്ചത് എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിൽ വരുന്ന തദ്ധിതങ്ങളെയാണ് തദ്വദ് തദ്ധിതങ്ങൾ എന്ന് കേരളപാണിനി വിളിക്കുന്നത്.[48] അൻ എന്ന പ്രത്യയം ചേർന്നാണ് ഇത്തരം രൂപങ്ങൾ ഉ ാകുന്നത്. ഇത്തരം തദ്ധിതങ്ങളിൽ കാണുന്ന അൻ പ്രത്യയം ലിംഗ പ്രത്യയം തന്നെ ആയിരിക്കണമെന്ന് ഏ.ആർ. കരുതുന്നു. കൂനി, മൂഷത്തി, പുലച്ചി എന്നീ സ്ത്രീലിംഗ രൂപങ്ങൾ, ലിംഗ പ്രത്യയങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഇവിടെ തദ്ധിത പ്രത്യയങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നതിനു തെളിവാണ്. അൻ, ഇ മുതലായ ലിംഗ പ്രത്യയങ്ങൾ സ്ത്രീ പുരുഷ വ്യത്യാസം സൂചിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ തദ്ധിത പ്രത്യയങ്ങളായും വർത്തിക്കുന്നു. കോട്ടാറൻ, ആലങ്ങാടൻ, കിഴക്കൻ, തെക്കൻ തുടങ്ങിയവയിൽ കാണപ്പെടുന്ന അൻ പ്രത്യയം നപുംസകാർത്ഥത്തെക്കുറിക്കുന്നുവെന്ന് എ.ആർ കരുതുന്നു. അൻ പ്രത്യയത്തെ തദ്ധിത പ്രത്യയമായി ഗു ർട്ട് മാത്തൻ തുടങ്ങിയ വൈയാകരണൻമാരും സ്വീകരിച്ചിട്ടു ്.

3.3.3. നാമനിർമ്മായി തദ്ധിതം

നാമനിർമ്മായി എന്നത് സംസ്കൃതത്തിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരു തദ്ധിത വിഭാഗമാണെന്ന് എ.ആർ കരുതുന്നു. അൻ, അൾ, തു എന്ന ലിംഗ പ്രത്യയങ്ങൾ തന്നെ പേരെച്ചം ആധാരികാഭാസം സംബന്ധിക വിഭക്തി ഇതുകളിൽ ചേർന്ന് അവയെ നാമങ്ങളാക്കും. ഇത്തരം തദ്ധിതങ്ങളാണ് നാമനിർമ്മായികൾ.[49]

ഉദാ:

ക - ക വൻ		-	കേ ാൻ
	ക വൾ	-	കേ ാൾ
	ക വർ -		കേ ാർ
കാണ്മു -	കാണ്മവൾ	-	കാൺമോൾ
	കാണ്മവൻ	-	കാൺമോൻ
	കാണ്മതു		
കാണുന്ന -	കാണുന്നവൻ	-	കാണുന്നോൻ
	കാണുന്നവൾ	-	കാണുന്നോൾ
	കാണുന്നവർ	-	കാണുന്നോർ
പുതിയ -	പുതിയവൻ	-	പുതിയോൻ

---

48 എ.ആർ രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു-174

49 എ.ആർ രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു-175

പുതിയവൾ - പുതിയോൾ

പുതിയതു

പുതിയവർ - പുതിയോർ

എന്റെ - എന്റേവൻ, എന്റേവൾ, എന്റേത്

ഇന്നത്തെ - ഇന്നത്തവൻ, ഇന്നത്തെവൾ, ഇന്നത്തേത്

എ.ആർ നാമനിർമ്മായി തദ്ധിതം എന്നു വിവക്ഷിക്കുന്ന വിഭാഗം അദ്ദേഹം നൽകുന്ന തദ്ധിത നിർവചനത്തെ തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നവയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർവചനമനുസരിച്ച് നാമങ്ങളിൽ നിന്നോ ഭേദകങ്ങളിൽ നിന്നോ രൂപം കൊള്ളുന്നവയാണ് തദ്ധിതങ്ങൾ. എന്നാൽ, പേരച്ചമെന്നത് ക്രിയാവിഭാഗത്തിൽപെടുന്നു. എന്റേവൻ, ഇന്നത്തേവൻ എന്നീ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ഞാൻ, ഇന്ന് മുതലായ നാമപദങ്ങളോട് സംബന്ധിക പ്രത്യയം, ആധാരികാഭാസം തുടങ്ങിയവ ചേർന്നതിനു ശേഷം അവൻ, അവൾ മുതലായവ ചേരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ നാമനിർമ്മായി എന്ന തദ്ധിത വിഭാഗത്തിലെ ഉദാഹരണങ്ങൾ തദ്ധിത വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നവയല്ല. സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചാൽ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ ഘടനയേക്കാൾ സമസ്ത പദങ്ങളുടെ ഘടനയോടാണ് ഇത്തരം പദങ്ങൾക്ക് അടുപ്പമുള്ളത്. അതുകൊ ുതന്നെ നാമനിർമ്മായി എന്ന ഒരു തദ്ധിതവിഭാഗത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് യുക്തിസഹമല്ല.

3.3.4. പൂരണിതദ്ധിതം

സംഖ്യാവാചികളായ നാമങ്ങളിൽ അതിനെ പൂരിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥത്തിൽ ആം എന്ന പ്രത്യയം വരും. ഇതിനു പൂരണി എന്നാണ് പേര്[50] ഈ പ്രത്യയം ചേർന്ന തദ്ധിതമാണ് പൂരണീതദ്ധിതം. ആം എന്നത് ആകും എന്നതിന്റെ സങ്കോചിതരൂപമാണെന്ന് എ.ആർ പറയുന്നു. പുലിംഗ പ്രത്യയമായ ആൻ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഒന്നാമൻ, ര ാമൻ എന്നീ രൂപങ്ങളും ഉ ാക്കാം. ആം എന്ന പ്രത്യയം ചേർത്ത് സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒന്നാം, ര ാം എന്നിങ്ങനെയുള്ള രൂപങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ നാമ സ്വഭാവം പുലർത്തുന്നവയാണോ എന്ന പരിശോധിക്കേ തു ്. ഇവയോട് വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന രൂപങ്ങൾ പ്രചാരത്തിലില്ല. ഇത്തരം പദങ്ങൾ നാമങ്ങളുടെ സ്വഭാവമല്ല മറിച്ച് ഭേദകങ്ങളുടെ സ്വഭാവമാണ് കാണിക്കുന്നത്. അതേ സമയം ഒന്നാമൻ, ര ാമൻ മൂന്നാമൻ മുതലായവ നാമരൂപങ്ങളായി തന്നെ വാക്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

അ,ഇ,എ എന്ന സർവ്വ നാമങ്ങളോട് ദേശാർത്ഥത്തിൽ ങ്ങ് എന്നും കാലാർത്ഥത്തിൽ ന്ന് എന്നും പ്രമാണം(അളവ്) അർത്ഥത്തിൽ ത്ര എന്നും ചേർന്ന് തദ്ധിതനാമങ്ങൾ ഉ ാകുമെന്ന് എ.ആർ പറയുന്നു. അങ്ങ്, അന്ന്, അത്ര, ഇങ്ങ്, ഇന്ന്, ഇത്ര, എങ്ങ്, എന്ന്, എത്ര എന്നിവയാണ് ഇതിന് അദ്ദേഹം നൽകുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ കു പ്രത്യയത്തിൽ അനുനാസികം ചേർന്ന് അങ്കു-അങ്ങു എന്നും റു പ്രത്യയത്തിൽ അനുനാസികം ചേർന്നു അൻറു അന്നു എന്നും തിര(മാത്ര) എന്ന ശബ്ദം ദുഷിച്ച് അത്ര എന്നും രൂപം ഉ ാകുന്നു. പഴയ മലയാളത്തിൽ അത്തിര, ഇത്തിര, എത്തിര എന്ന പൂർണ്ണ രൂപം തന്നെ നടപ്പിലു ായിരുന്നുവെന്ന് എ.ആർ ക െത്തുന്നു.[51] ഒനം(പ്രകാരം) എന്ന തമിഴ് ശബ്ദത്തിൽ എ എന്ന നിപാതം ചേർത്ത് അങ്ങനെ, ഇങ്ങനെ, എങ്ങനെ എന്നീ രൂപങ്ങളും പൊഴുതു(കാലം) എന്ന ശബ്ദത്തിലെ തു ലോപിപ്പിക്കുമ്പോൾ അപ്പോൾ, ഇപ്പോൾ, എപ്പോൾ എന്നീ രൂപങ്ങളും സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ളവയെല്ലാം തദ്ധിതങ്ങളായാണ് കേരള പാണിനി കണക്കാക്കുന്നത്.

---

[50] എ.ആർ രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു-176

[51] എ.ആർ രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു-176

എന്നാൽ അ, ഇ, എ എന്നിവയ്ക്ക് നാമത്വം ഉ ാ എന്ന കാര്യം സംശയമാണ്. ഇവയോട് അർ, അൻ, അൾ തുടങ്ങിയ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്ത് സർവ്വനാമങ്ങൾ ഉ ാക്കാമെങ്കിലും അ, ഇ, എ എന്നീ ശബ്ദങ്ങളോട് വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങൾ നേരിട്ട് ചേരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളില്ല. മാത്രമല്ല ഇവയെ ചുട്ടെഴുത്തുകൾ എന്ന പേരിൽ കേരള പാണിനി തന്നെ വിവരിക്കുന്നു .[52] ആ സന്ദർഭത്തിൽ സർവ്വ നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുപാധി ആയിട്ടാണ് അദ്ദേഹം ഇവയെ കണക്കാക്കുന്നത്. എന്നാൽ അക്കുട്ടി, ഇക്കുട്ടി, അക്കാലം, എക്കാലം തുടങ്ങിയ പദങ്ങളിൽ അ, ഇ, എ, എന്നിവ ഭേദകാർത്ഥത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു കൊ ് ഇവയെ ഭേദകങ്ങളായി പരിഗണിക്കാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അ, ഇ, എ എന്നീ ഭേദകശബ്ദങ്ങളിൽ നിന്ന് രൂപം കൊള്ളുന്ന തദ്ധിതങ്ങളാണിവ എന്നു കരുതുന്നതാവും ഉചിതം. എങ്കിലും അത്ര, ഇത്ര, എത്ര എന്നിവ നാമമോ ഭേദകമോ എന്ന സംശയവും ഉ ാകും. കേരള പാണിനി തദ്ധിതങ്ങളായി പരാമർശിക്കുന്ന അങ്ങനെ, ഇങ്ങനെ, എങ്ങനെ, അപ്പോൾ, ഇപ്പോൾ, എപ്പോൾ എന്നിവയെ തദ്ധിതങ്ങളായി കണക്കാക്കുവാനാവുകയില്ല. കാരണം ഇവ നാമങ്ങളല്ല. നാമങ്ങളോടുചേരുന്ന ലിംഗവചന വിഭക്ത്യാദികൾ ഇവയോടു ചേരുകയോ കർത്തൃ, കർമ്മ, കരണാദി, കാരകങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയോ ഇവ ചെയ്യുന്നില്ല. കേരള പാണിനി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന തദ്ധിത പ്രത്യയങ്ങൾ ഇവയാണ് മ, തരം, തനം, ത്തം, ഷ്, ഷു, അം, അൻ, ഇ, അൾ, തു, ആം, ങ്ങ്, ന്ന്, ത്ര

3.3.5 കൃത്തുകൾ

കേരളപാണിനി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മറ്റൊരു നിഷ്പന്ന നാമവിഭാഗമാണ് കൃത്തുകൾ. കൃതി പ്രകൃതികളായ ധാതുക്കളിൽ നിന്ന് വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവയാണ് കൃത്തുകൾ.[53] കൃത്തുകളെ കൃതികൃത്ത് കാരകകൃത്ത് എന്നിങ്ങനെ കേരളപാണിനി ര ായി വിഭജിക്കുന്നു ്. ഇതിൽ കൃതി കൃത്ത് കേവലമായ ക്രിയാസ്വരൂപത്തെകുറിക്കുന്നു. ര ാമത്തേതിൽ ക്രിയയെ നടത്തുന്ന കാരകങ്ങളിൽ ഒന്ന് പ്രത്യയത്തിന്റെ വാച്യമായി നിൽക്കുന്നു.[54]

കൃതി കൃത്തുകളെ കുറിക്കുന്നതിന് അൽ (തുപ്പൽ), തൽ (കെടുതൽ, പാച്ചൽ), ഷ് (തേപ്പ്, കിടപ്പ്), വ് (അറിവ്, നോവ്), ച (ചേർച്ച, വീഴ്ച്ച), തി (അറുതി, കെടുതി), ത്ത് (നെയ്ത്ത്, കൊയ്ത്ത്), ത്തം (പിടിത്തം, വെളിച്ചം/വെട്ടം), അ (കൊട, നില), ഇ (കേളി, തോലി), അം (നീളം, ആഴം), മ (ഓർമ്മ, കൂർമ്മ) വി (മറവി, പിറവി), ഇൽ (വെയിൽ, തുയിൽ), പടി (നടപടി), തല (നടുതല, മറുതല), മാനം (തേമാനം, വരുമാനം, തീരുമാനം), ട് (ചുമട്), മ്പ് (കെടുമ്പ്), വാരം (തങ്ങാരം). എന്നിങ്ങനെ ഇരുപതോളം പ്രത്യയങ്ങളും കേരളപാണിനി വിധിക്കുന്നു. ഇപ്പറഞ്ഞ ഇരുപത് കൃതി കൃത് പ്രത്യയങ്ങളും ധാതുക്കളിൽ ചേർക്കുമ്പോൾ പല പ്രക്രിയാ കാര്യങ്ങളും വേ ിവരും.

ഈ പ്രക്രിയകളെ വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നത് ദുഷ്ക്കരമായതുകൊ ് പ്രധാനമായവയെ മാത്രം കേരളപാണിനി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവ പൂർവ്വസവർണ്ണം, താലവ്യാദേശം, കാരിതങ്ങളുടെ കപാദ്യാഗമം എന്നിവയാണ്.[55] കൃത് പ്രത്യയങ്ങൾ ധാതുക്കളോട് ചേർത്താണ് കേരളപാണിനി കൃത്തുകളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഓരോ ക്രിയാരൂപത്തിന്റേയും ധാതുക്കളെ കൃത്യമായി ക ത്തുക വിഷമമാണ്. ഇക്കാര്യം കേരളപാണിനി നൽകുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ തന്നെ പ്രകടമാകുന്നു ്.

മുഴങ്ങ്-അം - മുഴക്കം (ഖരാദേശവും ദ്വിത്വവും)

52 ,, ,,

53 ,, ,,

54 എ.ആർ രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു-265

55 ,, ,,

കോൺ+അം - കോട്ടം (ഖരാദേശവും ദിത്വവും)

കാ + അൽ - കാവൽ സന്ധികാര്യം, വാഗമം

കര + തൽ - കരച്ചൽ (ദ്വിത്വവും താലവ്യാദേശവും)

ഇവയിൽ കോൺ, കാ, കര എന്നിവ തന്നെയാണോ ക്രിയകളുടെ ധാതുക്കൾ എന്നു പരിശോധിക്കേ തു ്. ഈ ക്രിയകളുടെ കേവലരൂപം കോടുക, കാക്കുക, കരയുക. എന്നിങ്ങനെയാണ്. ഇവയിൽ നിന്ന് കോടൽ, കാക്കൽ, കരയൽ എന്നീ നാമങ്ങളെ നിഷ്പാദിപ്പിക്കാം. ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയാണ് കോട്ടം, കാവൽ, കരച്ചൽ എന്നീ നാമങ്ങളും പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇതിൽ നിന്ന് ര ുകാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാണ്. ഒരു ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമത്തിന്റെ നിഷ്പാദന പ്രക്രിയ വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ ക്രിയയുടെ കേവല രൂപത്തെ കൂടി പരിഗണിക്കണം. മാത്രമല്ല ഒരു പ്രത്യയം നിഷ്പാദന പ്രത്യയമായി ഒരേ ധാതുവിൽ തന്നെ ചേരുമ്പോൾ പ്രത്യയത്തിന് വ്യത്യസ്തമായ രൂപഭേദങ്ങൾ ഉ ാകാം. ഇതുകൂടാതെ ഒരേ അർത്ഥത്തെ നിഷ്പാദിപ്പിക്കുവാൻ വ്യത്യസ്ത പ്രത്യയങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുകയുമാവാം.

ഉദാ: *ഓട്ടം, ഓടൽ, ഓർമ്മ, ഓർച്ച*

ഇരുപതു പ്രത്യയങ്ങളെ പരിഗണിച്ചതല്ലാതെ ഇന്ന ധാതുവിന് ഇന്ന പ്രത്യയം എന്നു പറയുക അത്ര സുകരമല്ലെന്ന് എ.ആർ പറയുന്നു.[56] യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇന്ന ധാതുവിന് ഇന്ന പ്രത്യയം എന്നു കെ ത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ശാസ്ത്രീയം വ്യത്യസ്ത ധാതുവിൽ നിന്ന് ഒരേ അർത്ഥത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങൾ ഏതൊക്കെ എന്നു ക ത്തുകയാണ്. എന്നാൽ കേരള പാണിനി, ധാതുക്കൾക്കനുയോജ്യമായ പ്രത്യയങ്ങൾ കെ ത്താനും വ്യത്യസ്ത ധാതുക്കളിൽ നിന്ന് പൊതുവായ ഒരർത്ഥം നിർമ്മിക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങളെ ക ത്താനും ശ്രമിക്കുന്നു ്. കാരിത ധാതുക്കൾക്ക് ഷ് എന്നു പ്രത്യയം വരുമെന്നും,ച പ്രത്യയം വരുന്നത് പ്രായേണ ര, ല, ള, ഴ എന്ന വർണ്ണങ്ങളിലവസാനിക്കുന്ന ധാതുക്കൾക്കാണ് എന്നും കേരളപാണിനി പറയുമ്പോൾ[57] ഇന്ന ധാതുവിന് ഇന്ന പ്രത്യയം എന്നു വിധിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് നടത്തുന്നത്. നിഷേധാർത്ഥത്തിൽ മ പ്രത്യയം വരുമെന്നും അൽ പ്രത്യയം മിക്കവാറും എല്ലാ ധാതുക്കളിലും വരുമെന്നും എ.ആർ പറയുന്നു.[58] ഇവിടെ വ്യത്യസ്ത ധാതുവിൽ നിന്ന് ഒരേ അർത്ഥത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രത്യയം കെ ത്താനാണ് എ.ആറിന്റെ ശ്രമം.

ഏതു ധാതുവിനോടും കൂടെ ആ ചേർത്ത് നിഷേധ പ്രകൃതിയു ാക്കിയിട്ട് അതിനുമേൽ മ ചേർത്താൽ കൃതികൃത്ത് രൂപമു ാക്കാം.[59] അൽ പ്രത്യയം മിക്ക ധാതുവിലും ചേരും. തമിഴിലും പ്രധാനമായ കൃതികൃത്ത് പ്രത്യയം ഇതുതന്നെയാണ് എന്ന് കേരളപാണിനി പറയുന്നു. കാരിതങ്ങളിലാണ് ഷ് എന്ന പ്രത്യയത്തിന് കൂടുതൽ ഉപയോഗമെന്നും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ പ്രത്യയം ഉ് എന്നു സംവൃതമാണെന്നും ഈ പ്രത്യയം പരമാകുമ്പോൾ കാരിതങ്ങൾക്ക് ഷ് ഇടനില വരുത്തുന്നതാണെന്നും കേരളപാണിനി കെ ത്തുന്നു. അംഗരൂപം[60] തന്നെ കൃതികൃത്തായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണിത്. ര,ല,ള,ഴ എന്ന വർണ്ണങ്ങളിൽ അവസാനിക്കുന്ന ധാതുക്കളോടാണ് ച പ്രത്യയം ചേരുന്നതെന്നും എ.ആർ കരുതുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ ഉദാഹരണങ്ങളും എ.ആർ നൽകുന്നു.

---

56 എ.ആർ രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു-266

57 ,, ,, പു-266, 267

58 ,, ,, പു-266, 267

59 ,, ,, പു-266

60 അംഗരൂപം - പ്രകൃതിയും ഇടനിലയും ചേർന്ന രൂപം.

മ-ഇല്ലായ്മ, വരായ്മ, അരുതായ്മ

അൽ - തോന്നൽ, പോറൽ

ഷ് - ഇരിഷ്, തേഷ്, നിൽഷ്

ച - തളര് - തളർച്ച, കവര് - കവർച്ച

അകൽ - അകൽച്ച, നികൽ - നികൽച്ച

വിരൾ - വിരൾച്ച, മുരൾ - മുരൾച്ച

താഴ് - താഴ്ച, കാൺ - കാഴ്ച

മേൽപറഞ്ഞ പ്രത്യയങ്ങൾ മ(ആയ്മ) മാത്രമാണ് ഒരു പ്രത്യേക അർത്ഥം സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രത്യയം ബാക്കിയുള്ള മൂന്നു പ്രത്യയങ്ങളും ഒരേ അർത്ഥത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. ഷ് എന്നത് കാരിതങ്ങളിലാണ് ചേരുന്നതെന്ന വാദവും ര,ല,ള,ഴ എന്നീ വർണ്ണങ്ങളിൽ അവസാനിക്കുന്ന ധാതുവിലാണ് ച്ച ചേരുന്നതെന്ന വാദവും സ്വീകാര്യമായി തോന്നാമെങ്കിലും ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഇവിടെയും ഉ ാകുന്നു . യഥാർത്ഥത്തിൽ ധാതുവിനോടു ചേർന്ന് അൽ പ്രത്യയം സൃഷ്ടിക്കുന്ന അർത്ഥത്തെ തന്നെയാണ് ഷ്, ച്ച പ്രത്യയങ്ങലും സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ഷ്, ച്ച എന്നീ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുന്ന ധാതുക്കളിൽ നിന്ന് അൽ ചേർത്ത് അതേ അർത്ഥം വരുന്ന നാമപദങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാനാവും.

വീഴുക - വീഴ്ച - വീഴൽ

തളരുക - തളർച്ച - തളരൽ

അകലുക - അകൽച്ച - അകലൽ

വിരളുക - വിരൾച്ച - വിരളൽ

താഴുക - താഴ്ച്ച - താഴൽ

ചുരുക്കത്തിൽ ഒരേ അർത്ഥത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന വ്യത്യസ്ത പ്രത്യയങ്ങൾ ക ത്തുകയും അവയെ വിശദീകരിക്കുകയുമാണ് അഭികാമ്യം. ങ യിൽ അവസാനിക്കുന്ന ധാതുക്കളിൽ ദ്വിത്വഖരാദേശങ്ങളോടുകൂടിയ അം പ്രത്യയം കൃതി കൃത്തുക്കളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതായും കേരള പാണിനി പറയുന്നു.[61] പിണങ്ങ് - പിണക്കം. ഈ പ്രക്രിയയിലൂടെയും അൽ പ്രത്യയം സൃഷ്ടിക്കുന്ന അർത്ഥത്തെ മാത്രമേ സൃഷ്ടിക്കാനാവുകയുള്ളൂ. ധാതുരൂപം തന്നെ കൃതികൃത്തും കാരകകൃത്തും ആയി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സന്ദർഭങ്ങളും ധാരാളമു ന്ന് കേരളപാണിനി പറയുന്നു.[62] ഉദാ: കുളി, കളി, വിത, പൊടി, നോവ്, വേവ്, പണി.

മറ്റു ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉപധാദീർഘവും വിശേഷ പ്രത്യയങ്ങളും ചേർത്തും കൃതികൃത്തുകളെ സൃഷ്ടിക്കാനാവും[63] ഉപധാദീർഘം എന്നത് ധാതുവിന്റെ ഒടുവിലത്തേതിന്റെ മുമ്പിലത്തെ വർണ്ണം ദീർഘിക്കുന്നതാണ്.

---

[61] എ.ആർ രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു-267
[62] " " പു-267
[63] " " പു-267

ഉദാ: പെട് - പേട്, പട് - പാട്, തിൻ - തീന്, ഉൺ - ഊണ്, ചുട് - ചൂട്, എറ് - ഏറ്.

പുതു - പുത്തൻ, ഒടുങ് - ഒടുവ്, മിക് - മിച്ചം. ഇതിൽ പുത്തൻ എന്നതും മിച്ചം എന്നതും കേവലമായ ക്രിയാ സ്വരൂപത്തെ കുറിക്കുന്നില്ല. വസ്തു നാമങ്ങളാണ് അവ. ഒടുവ് എന്നതിന്റെ പ്രക്രിയ കേരള പാണിനി നിർദ്ദേശിച്ച വിധമാണെങ്കിൽ പോലും ഒടുവ് എന്നത് ക്രിയാ സ്വരൂപത്തെ കുറിക്കുന്നില്ല. പുത്തൻ എന്നത് പുതിയ എന്ന ഭേദക ശബ്ദത്തിൽ നിന്ന് വ്യുൽപന്നമായതുകൊ ് കൃതികൃത്തായല്ല തദ്ധിതമായി തന്നെ പരിഗണിക്കണം.

ഒരു ധാതുവിൽ വ്യത്യസ്ത പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ വ്യത്യസ്താർത്ഥങ്ങൾ നിഷ്പന്നമാവുന്നതിനെക്കുറിച്ച് കേരളപാണിനി നിരീക്ഷിച്ചിട്ടു ്.[64]

തീര് - തീർച്ച, തീർമ്മ, തീരുവ, തീർപ്പ്, തീരുമാനം, തീർവ്

പകര് - പകർപ്പ്, പകർച്ച, പകരം

വേൾ - വേൾച്ച, വേളി

കേരളപാണിനി ചൂ ിക്കാട്ടുന്ന ഈ പ്രക്രിയ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ പഠനത്തിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ്. വ്യത്യസ്തധാതുക്കളിൽ വ്യത്യസ്ത പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് ഒരേ അർത്ഥത്തെ നിഷ്പാദിപ്പിക്കുകയും അതേസമയം ഒരേധാതുവിൽ വ്യത്യസ്ത പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് വ്യത്യസ്ത അർത്ഥത്തെ നിഷ്പാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ക െത്താൻ കേരള പാണിനി ശ്രമിക്കുന്നു ്. ഇത് നിഷ്പന്ന നാമരൂപങ്ങളുടെ നിഷ്പന്ന പ്രക്രിയയേയും അവയുടെ സ്വഭാവത്തെയും വ്യക്തമാക്കുന്നു ്.

3.3.5.1. കാരകകൃത്തുക്കൾ

കാരകകൃത്തുക്കൾ ക്രിയയെ വിശേഷണമാക്കി അപ്രധാനീകരിച്ചും കൊ ് ആ ക്രിയാസിദ്ധിയിൽ ഹേതുഭൂതങ്ങളായ കാരകങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ വിശേഷ്യമാക്കി പ്രാധാന്യ ദശയിൽ കാണിക്കുന്നു.[65] അതായത് കാരകകൃത്ത് ക്രിയയിൽ നിന്ന് ജന്യമെങ്കിലും ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തു വ്യക്ത്യാദികളെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. കാരകകൃത്തുക്കൾ കർത്താവിനെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. അ, ഇ എന്നീ ര ു പ്രത്യയങ്ങളെയാണ് കർത്തൃ അർത്ഥത്തിൽ വരുന്ന പ്രധാന കാരകകൃത് പ്രത്യയങ്ങളായി കേരളപാണിനി ക െത്തുന്നത്. ഇവയ്ക്ക് ഉദാഹരണമായി അദ്ദേഹം നൽകുന്ന നൊണയൻ, ചതിയൻ,നൊണച്ചി, ചതിച്ചി, കോടൻ, ഉരുളൻ, തുവരൻ, തെ ി, മൊ ി എന്നീ നാമങ്ങളിൽ തെ ി, മൊ ി, തുവരൻ, കോടൻ എന്നിവ മാത്രമേ തീർത്തും കൃത്തുകളെന്നു പറയാവുന്നവയായുള്ളു. ബാക്കിയുള്ളവ മുഴുവൻ തദ്ധിതങ്ങളാണ്. അ, ഇ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് കാരകകൃത്തുക്കൾ ഉ ാകുന്ന പ്രക്രിയയെ സൂക്ഷ്മമായി വിശദീകരിക്കാൻ കേരളപാണിനിയ്ക്കായിട്ടില്ല. കേരളപാണിനി നൽകുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിന്ന് അൻ, ഇ പ്രത്യയങ്ങളാണ് കാരകകൃത്ത് പ്രത്യയങ്ങളായി കാരകകൃത്തുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതെന്നാണ് മനസ്സിലാവുക. അൻ പ്രത്യയം ചേർന്ന് കരണകാരകാർത്ഥത്തിലും കർമ്മകാരകാർത്ഥത്തിലും വരുന്ന ചില ഉദാഹരണങ്ങളും (അരിപ്പൻ, അടപ്പൻ) അദ്ദേഹം ചൂ ികാണിക്കുന്നു. ഇ പ്രത്യയം സമാസത്തിലാണ് അധികം കാണുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

---

64 " " പു-267, 268

65 എ.ആർ രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു-268

യഥാർത്ഥത്തിൽ തദ്വത് തദ്ധിതത്തിന്റെ പ്രത്യയങ്ങളായി കേരളപാണിനി വിധിച്ചിട്ടുള്ള അൻ, ഇ പ്രത്യയങ്ങൾ തന്നെയാണ് കാരകകൃത്തുകളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. അൻ, ഇ പ്രത്യയങ്ങൾ പുരുഷ/സ്ത്രീ ലിംഗ പ്രത്യയങ്ങളായാണ് പൊതുവേ നാമങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ഇവ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ വ്യുൽപ്പാദനവും നിർവഹിക്കുന്നുവെന്നതാണ് സത്യം. കാരകകൃത് പ്രത്യയങ്ങളെകുറിച്ചുള്ള കേരളപാണിനിയുടെ പഠനം വേ ്ര വിശദമോ അപഗ്രഥനാത്മകമോ അല്ല.

3.4. ശേഷഗിരിപ്രഭു

വ്യുൽപ്പന്ന ശബ്ദാധികാരത്തിൽ കൃത്ത്, തദ്ധിതം, സമാസം, എന്നു മൂന്നു വിധം വ്യുൽപ്പന്ന ശബ്ദങ്ങൾ ഉ ാകും എന്ന് ശേഷഗിരിപ്രഭു പറയുന്നു.[66] കേരളപാണിനി വ്യുൽപ്പന്ന ശബ്ദങ്ങളെ മൊത്തമായി ഒരു വിഭാഗത്തിൽ പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ജോർജ് മാത്തൻ ഉദ്ഭവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നാമങ്ങളെ വിഭജിച്ചപ്പോൾ സമാസനാമത്തെക്കൂടി നാമവിഭാഗമായി പരിഗണിച്ചിട്ടു ്.[67] സമാസത്തെ വ്യുൽപ്പന്ന ശബ്ദമായി പ്രഭു അംഗീകരിക്കുന്നു. അതു തികച്ചും അംഗീകരിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ സമാസത്തെ നിഷ്പന്ന നാമവിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താനാവുകയില്ല.

പദങ്ങളെ ഉ ാക്കുവാനായി പ്രാതിപദികങ്ങളോടു ചേർക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങളെയാണ് ശേഷഗിരി പ്രഭു തദ്ധിതമെന്നു വിളിക്കുന്നത്. ആ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്തു ാക്കുന്ന നാമരൂപങ്ങളെ തദ്ധിത നാമം എന്നും അദ്ദേഹം വിളിക്കുന്നു.[68] കേരളപാണിനിയുടെ തദ്ധിത നിർവചനത്തിൽ നിന്നും അടിസ്ഥാനപരമായ ചില വ്യത്യാസം ഈ നിർവചനത്തിനു ്. നാമങ്ങളിൽ നിന്നും ഭേദകങ്ങളിൽ നിന്നും ഉ ാവുന്ന നാമങ്ങളെയാണ് തദ്ധിതമെന്ന് കേരളപാണിനി വിളിച്ചത്. ഇവിടെ തദ്ധിതമെന്നത് പ്രത്യയമല്ല നാമം തന്നെയാണ്.

പ്രാതിപദികം എന്ന സംജ്ഞ, നാമം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണോ അതോ സംസ്കൃത വൈയാകരണൻമാർ ഉപയോഗിച്ച അർത്ഥത്തിലാണോ പ്രഭു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവരണം വായിക്കുമ്പോൾ സംശയമു ാകും. പ്രാതിപദികത്തിന് സംസ്കൃത വ്യാകരണം നൽകുന്ന നിർവചനം അർത്ഥവദധാതുരപ്രത്യയ: പ്രാതിപദികം[69] എന്നാണ്. മലയാളത്തിലെ നാമങ്ങൾ മിക്കവാറും പലവിധത്തിലുള്ള പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്നതായതുകൊ ് പ്രാതിപദികം എന്നത് മലയാളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാമമല്ല എന്ന് മുൻ അദ്ധ്യായത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടു ്. തദ്ധിതത്തെക്കുറിച്ച് ശേഷഗിരിപ്രഭു വിവരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ് "മൂ (ക്കു) എന്ന ധാതുവിനോട് പ്പു എന്ന കൃത് പ്രത്യയം ചേർത്താൽ മൂപ്പ് എന്ന നാമം ഉ ാകും. ഈ നാമത്തോട് അൻ എന്ന തദ്ധിത പ്രത്യയം ചേർത്താൽ മൂപ്പുള്ളവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള മൂപ്പൻ എന്ന തദ്ധിത നാമം ഉ ാകും[70] ഇവിടെ ഒരു കൃന്നാമം ഉ ാക്കുകയും ആ നാമത്തിൽ നിന്ന് തദ്ധിതനാമം ഉ ാകുന്ന പ്രക്രിയ വിവരിക്കുകയാണ് പ്രഭു ചെയ്യുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർവചനത്തെ നൂറുശതമാനവും പിൻതുണയ്ക്കുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദാഹരണവും വിവരണവും എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഭേദകത്തിൽ നിന്ന് തദ്ധിതങ്ങൾ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന് പ്രഭു പറയുന്നില്ല. അതേ സമയം ഭേദകങ്ങളിൽ നിന്ന് രൂപപ്പെടുന്ന പദങ്ങളും തദ്ധിതങ്ങൾക്കുള്ള ഉദാഹരണമായി അദ്ദേഹം നൽകുന്നു ്. ആയതുകൊ ് കുറച്ചുകൂടി മെച്ചപ്പെട്ട നിർവചനം കേരളപാണിനിയുടേതു തന്നെയാണ് എന്ന് വ്യക്തമാണ്.

---

[66] ശേഷഗിരിപ്രഭു - വ്യാകരണമിത്രം പു-160

[67] റവ. ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു-67

[68] ശേഷഗിരിപ്രഭു - വ്യാകരണമിത്രം പു-171

[69] അർത്ഥമുള്ളതും ധാതുവല്ലാത്തതും പ്രത്യയം ചേരാത്തതുമായ ശബ്ദത്തിനു പ്രാതിപദികം എന്നു സംജ്ഞ. ഡോ: ജോൺ കുന്നപ്പിള്ളി - പ്രക്രിയാഭാഷ്യം പു - 9

[70] ശേഷഗിരിപ്രഭു - വ്യാകരണമിത്രം പു-171

ആയ്മ, തനം, തരം, ത്തം, മ എന്നീ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്നു ാകുന്ന ഭാവനാമങ്ങൾ ദ്രവ്യ ത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ മാത്രം കാണിക്കുന്നതുകൊ ് അവയെ പ്രഭു തൻമാത്ര പ്രത്യയ ങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കുന്നു.[71]

ആയ്മ : കാരായ്മ, കൂട്ടായ്മ, പോരായ്മ, മലയായ്മ, വല്ലായ്മ

തനം : കള്ളത്തനം, വേ ാതനം

തരം : കള്ളത്തരം

ത്തം : വഷളത്തം, പഠിത്തം, വിഢിത്തം

മ : ആണ്മ, ഇളമ, കോയ്മ, പശിമ, പുതുമ, പെരുമ, ഒരുമ, വന്മ, വെന്റിമ

മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ പഠിത്തം, പഠിക്കുക എന്ന ക്രിയയിൽ നിന്ന് രൂപപ്പെട്ടതാണ് ഇളമ, പുതുമ, പെരുമ, വന്മ മുതലായവ ഭേദകങ്ങളിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്നങ്ങളാണെങ്കിലും തത്വത്തിൽ ഇവ തദ്ധിതങ്ങളാണെന്ന് അംഗീകരിക്കാം. തന്മാത്രാ തദ്ധിതം എന്ന കേരള പാണിനിയുടെ വിഭാഗ കൽപനയെ അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു നിലപാടാണ് പ്രഭുവിന്റേത്. കേരള പാണിനിയുടെ തദ്വത് തദ്ധിതം എന്ന വിഭാഗ കൽപനയേയും അംഗീകരിക്കുന്ന വിധമാണ് പ്രഭുവിന്റെ തദ്ധിത വിചാരം. അൻ, ച്ചി തുടങ്ങിയ പ്രത്യയങ്ങളാണ് തദ്വത് തദ്ധിതങ്ങൾക്ക് പ്രഭു കൽപ്പിക്കുന്നത്. (മടിയൻ, കൊതിയൻ, തടി ച്ചി, കൊതിച്ചി) കേരള പാണിനിയും സമാനമായ പ്രത്യയങ്ങൾ കൽപിച്ചിട്ടു ്. ഇവ ചേരുന്നതിലൂടെ തദ്ദേശവാസി, തദ്ദേശ സംബന്ധി, തദ്വിക്കിനെ സംബന്ധിച്ചത് ഇത്യാദി അർത്ഥങ്ങൾ ജനിക്കുമെന്ന് പ്രഭു പറയുന്നു. ഈ ക െത്തലുകളും കേരളപാണിനീയത്തോട് യോജിക്കുന്നവയാണ്. ദ്രവ്യ ഗുണ ക്രിയ കളുടെ ആധിക്യാദി നിമിത്തം ജനിക്കുന്ന വികടത്തം ഹേതുവായി അൻ പ്രത്യയത്തിന് നിന്ദാർത്ഥവും ജനിപ്പിക്കുവാൻ കഴിവു െന്നാണ് പ്രഭുവിന്റെ വാദം.[72] (പല്ലൻ, വയറൻ, വായൻ, കവി ളൻ) ആളൻ, ആളി കാരൻ എന്നിവയും തദ്വത് പ്രത്യയങ്ങളാണെന്നാണ് ശേഷഗിരിപ്രഭു പറയുന്നത്.[73] വാഴുക എന്നർത്ഥമുള്ള ആൾ എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നാണ് ആളനും ആളിയും രൂപപ്പെട്ടത്.

ഉദാ: കാട്ടാളൻ, മലയാളി

കാരൻ എന്ന പ്രത്യയം സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്ന് മലയാളം സ്വീകരിച്ചതാണെന്നും പ്രഭു കരു തുന്നു.[74] സംഖ്യകളിൽ നിന്നും തദ്ധിതനാമങ്ങളു ാകുമെന്നാണ് പ്രഭുവിന്റെ പക്ഷം. ഒരുവൻ, ഒരു വൾ, ഒരുത്തി, ഇരുവർ, മൂവർ എന്നിവ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. സംഖ്യകളോട് ആം പ്രത്യയം ചേർന്നു ാ കുന്ന നാമങ്ങൾ പൂരണി നാമങ്ങളാണ്.[75] പൂരണികളോട് അതേ പ്രത്യയം ചേർത്താൽ പൂരണി വിശേ ഷണവും ഇവയോട് അവൻ, അവൾ, അത് എന്നീ ലിംഗ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്ത് പൂരണീ നാമങ്ങളും ഉ ാക്കാം. ഇവയും പ്രഭുവിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ തദ്ധിത നാമങ്ങൾ തന്നെ. ഇവ കൂടാതെ സംഖ്യയു ടെയും പരമമാണത്തിന്റെയും അനിശ്ചിതമായ അർത്ഥത്തെ കാണിക്കുന്ന എല്ലാം, സർവ്വം, പാരം, പല, ചില, വല്ല, വാശ്ശ, ചെറുത്, ചെറ്റ്, ഒട്ട്, ഒട്ടൊട്ട്, കുറഞ്ഞൊന്ന്, ശേഷം, ബാക്കി, തുലോം, കുറയ, കുറേ, കുറച്ച്, ഇത്ര, അത്ര, എത്ര, ഇത്തിരി, തെല്ല്, തെറ്റ്, ചെറ്റം മുതലായ പദങ്ങളിൽ നിന്നും തദ്ധിത

---

71 ,, ,,

72 ശേഷഗിരിപ്രഭു - വ്യാകരണമിത്രം പു-171

73 " " പു-171

74 കുംഭത്തെ ചെയ്യുന്നവൻ കുംഭകാരൻ, എന്ന ഉപപദസമാസത്തിലെ കാരശബ്ദത്തെ ഒരു പ്രത്യയമായി ഭാഷയിൽ പല അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കും.*/

75 ശേഷഗിരിപ്രഭു - വ്യാകരണമിത്രം പു-173

നാമങ്ങൾ ഉ ാകും.[76] ഇത്തരം പദങ്ങൾക്ക് അനിർദ്ദിഷ്ട സംഖ്യകൾ എന്ന് പ്രഭു പേർ നൽകുന്നു. ഇവയിൽ നിന്ന് എല്ലാവരും, എല്ലാരും, മുഴുവൻ, മിക്കത്, മറ്റവർ, മിക്കവാറും തുടങ്ങിയ രൂപങ്ങൾ ഉ ാകും. ഇവയും തദ്ധിത നാമങ്ങളാണ്. പ്രഭു പൂരണീ നാമങ്ങളെന്നു പറയുന്നവയെ എ.ആർ പൂരണി തദ്ധിതമെന്നു വിളിക്കുന്നു. ഇവ തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല. എ.ആർ നാമനിർമ്മായി തദ്ധിതം എന്നു പേർ നൽകിയ വിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചു ശേഷഗിരിപ്രഭു പരാമർശിക്കുന്നതേയില്ല. നാമനിർമ്മായിതദ്ധിതങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ തദ്ധിതങ്ങളല്ല എന്ന കാര്യം മുമ്പ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ തന്നെ പരാമർശിച്ചിട്ടു ്. അക്കാര്യത്തിന് കുറച്ചുകൂടി ഉറപ്പു നൽകുന്നു. ശേഷഗിരിപ്രഭു നാമനിർമ്മായികളെ കുറിച്ചു പുലർത്തുന്ന മൗനം. അനിർദ്ദിഷ്ട സംഖ്യകളായും അവയിൽ നിന്നു ാകുന്ന തദ്ധിതങ്ങളായും സംസകൃതത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നവ അതേ രൂപത്തിൽ തന്നെ ഭാഷയിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറു ്. ചിലവ മലയാളഭാഷയുടെ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് രൂപമാറ്റത്തോടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുവെന്നു മാത്രം. സർവം - സർവർ(സർവരും), നിഖിലം - നിഖിലർ, അഖിലം - അഖിലർ എന്നിവ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. അനിർദ്ദിഷ്ട സംഖ്യകൾ എന്ന് പ്രഭു വിളിക്കുന്ന ഒക്ക, മഴു, പല, ചില, വല്ല, ചെറ്റ്, കുറച്ച്, ഇത്ര, അത്ര, എത്ര, ഇത്തിരി, തെല്ല്, തെറ്റ്, ചെറ്റു മുതലായവ ഭേദകങ്ങളുടെ സ്വഭാവമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്. ഏതു വാക്യത്തിലും ഈ ശബ്ദങ്ങൾ വിശേഷണാർത്ഥത്തിലാണ് പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ പ്രാഥമികമായി നാമജന്യം, ക്രിയാജന്യം, ഭേദകജന്യം എന്നിങ്ങനെ തന്നെയാണ്തരംതിരിക്കേ ത് എന്ന് തികച്ചും വ്യക്തമാകുന്ന സന്ദർഭമാണിത്.

ചുരുക്കത്തിൽ ശേഷഗിരിപ്രഭു തൻമാത്ര തദ്ധിതം, തദ്വത് തദ്ധിതം, സംഖ്യാ തദ്ധിതം, പൂരണീ തദ്ധിതം എന്നിങ്ങനെയുള്ള എ.ആറിന്റെ തദ്ധിത വിഭജനത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നു ്. നാമനിർമ്മായി തദ്ധിതങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നില്ലെന്നു നേരത്തേ പറഞ്ഞു. അനിർദ്ദിഷ്ട സംഖ്യകളിൽ നിന്നും വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന തദ്ധിതങ്ങളെ അദ്ദേഹം പൂരണീ വിഭാഗത്തിലാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതെങ്കിലും തദ്ധിതങ്ങളിലെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട വിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു, അദ്ദേഹം പരാമർശിക്കാത്ത മൊത്ത തദ്ധിതവിഭാഗത്തെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ആയ്മ, തനം, തരം, ത്തം, മ, അൻ, ച്ചി, ത്തി, ഇ, ആളൻ, ആളി, കാരൻ, അം+അൻ, അൾ, അർ, (അത്, അവൻ) എന്നീ പ്രത്യയങ്ങളാണ് ഉതകുന്നതെന്നും ശേഷഗിരിപ്രഭു വിധിക്കുന്നു.

3.4.1. കൃത്ത്

ശേഷഗിരിപ്രഭുവിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ 'കൃത്ത്, തദ്ധിതം, സമാസം എന്ന മൂന്നുവിധം വ്യുൽപ്പന്ന ശബ്ദങ്ങളിൽ കൃത്ത് സിദ്ധക്രിയയാണ്. വ്യാപാരം, കാലം, പുരുഷൻ, ലിംഗം, വചനം, എന്നിങ്ങനെ ആഖ്യാതലക്ഷണമുള്ളതു പൂർണ്ണക്രിയയും എല്ലാമില്ലാത്തതു അപൂർണ്ണ ക്രിയയുമാണ്.

ഇവയിൽ വ്യാപാരം നടന്ന ക്രമം (പൂർവ്വാപരീഭാവം) കാണിക്കുന്ന സന്ധിക്രിയകളും വ്യാപാരം മാത്രം കാണിക്കുന്ന സിദ്ധക്രിയകളും ഉ ്. ഇവയിൽ സിദ്ധക്രിയകൾ ഉ ാക്കാനുള്ള പ്രത്യയങ്ങൾ ആണ് കൃത്തുകൾ.[77] കാലപ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്നവയാണ് സാധ്യക്രിയകൾ. വ്യാപാരം ഫലിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന രൂപങ്ങളാണ് സിദ്ധക്രിയകൾ.[78] സിദ്ധക്രിയ സൃഷ്ടിക്കുനനതിനുള്ള പ്രത്യയങ്ങളെയാണു പ്രഭു

---

76 " " പു-174

77 ശേഷഗിരിപ്രഭു - വ്യാകരണമിത്രം - പു - 160

78 ക്രിയയുടെ മുഖ്യമായ അർത്ഥം വ്യാപാരമാകുന്നു. ആ വ്യാപാരം (പ്രയത്നം) ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നതും കഴിഞ്ഞകാലത്ത് നടന്നതും ഇനി വരാനുള്ള കാലത്ത് സംഭവിക്കുന്നതും എന്നു വ്യാപാരത്തിന്റെ തുടർച്ച ആകുന്ന പൂർവ്വാപരീഭാവം കാണിക്കുന്നരൂപം സാദ്ധ്യക്രിയയും വ്യാപാരം ഫലിച്ചതു കൊ ് അവസാനിച്ചു എന്നറിയിക്കുന്ന രൂപം സിദ്ധ ക്രിയയും ആകുന്നു.

1. രാമൻ പഠിക്കുന്നു, കൃഷ്ണൻ ജയിച്ചു.
രാമന്റെ പഠിപ്പ്, കൃഷ്ണന്റെ ജയം

കൃത്തെന്നു പറയുന്നതെങ്കിലും കൃത്ത് എന്നതിന് കൃദ് പ്രത്യയവും തദന്തനാമവും എന്ന് അർത്ഥമു െ ന്ന് പിന്നീട് പറയുന്നു.[79] കൃത് പ്രത്യയാന്തനാമത്തെ കൃന്നാമം എന്നും പറയും. ക്രിയാവ്യാപാരത്തെ മാത്രം കാണിക്കുന്ന കൃത്തിനെ കൃതികൃത്ത് എന്നും കർത്താവ്, കർമ്മം, കരണം, അധികരണം എന്ന കാരകങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ കാണിക്കുന്നതിനെ കാരകകൃത്ത് എന്നും പറയും. ഇത് കേരള പാണിനിയുടെ വിഭജനത്തിന് തുല്യമായ ഒരു വിഭജനമാണ്.

കൃതികൃത്ത്: അടർ, ഇണക്കം, എരിവ്, ഉണങ്ങൽ, കുതി, കുത്ത്

കാരകകൃത്ത്: ഇണങ്ങൻ, കുതിര, ഇരപ്പൻ, ഇരിപ്പ്, തിന്നി, തുപ്പൽ

വ്യുൽപ്പത്തി പ്രകാരം കൃന്നാമങ്ങൾ മൂന്നുവിധമു െ ന്ന് ശേഷഗിരി പ്രഭു പറയുന്നു. (മ) പ്രത്യയം ചേർക്കാതെ നാമമായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ധാതുക്കളെ ധാതുകൃത്തുക്കൾ എന്നും (യ) നാമങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ക്രിയാപ്രകൃതികളെ സപ്രകൃതികൾ എന്നും (ര) കൃത് പ്രത്യയങ്ങൾ ധാതുക്കളോടു ചേർന്നു ാവുന്നവയെ പ്രത്യയാന്തങ്ങൾ എന്നും പറയും.[80] ധാതുകൃത്തുകൾക്കുദാഹരണം അടി, ആട്, ഇടി, കടി, കുടി, കുറി, കെട്ട് തുടങ്ങിയവയാണ്. സപ്രകൃതികങ്ങൾ എന്ന കൃത്തു ര ുവിധമു ്. ധാതുക്കളുടെ വർണ്ണങ്ങൾ മാറിയു ാവുന്നവയാണ് ഒരു വിഭാഗം. ഇവയെ വൈകൃതധാതുക്കൾ എന്നുവിളിക്കാം. ധാതുക്കളോട് വികിരണങ്ങൾ ചേർന്നു ാവുന്നവയാണ് ര ാമത്തെ വിഭാഗം. ഇവയെ വികിരണാന്തങ്ങൾ എന്നാണ് പ്രഭു വിളിക്കുന്നത്. പൈതൃക ധാതുക്കളിൽ ചിലതിനു ധാതുസ്വരം ദീർഘിക്കുകയും ചിലതിന് അന്ത്യവ്യഞ്ജനം ഇരട്ടിക്കുകയും ചിലതിനു ധാതു മദ്ധ്യത്തിൽ അനുനാസികം വരുകയും ചെയ്യും.

ധാതു സ്വരദീർഘം: ഇടു - ഈട്, ഉടു - ഊട്, ഉൺ - ഊൺ, കെടു - കേട്, ചുടു - ചൂടു, പടു - പാട്

അന്ത്യവ്യഞ്ജന ദ്വിത്വം: പോകു - പോക്ക്, ഒഴുകു - ഒഴുക്ക്

അനുനാസികാഗമം (a) പകു - പങ്കു, തുകു - തൂങ്ങു

(b) തചു - തഞ്ചു (തഞ്ചം), നചു - നഞ്ചു - നഞ്ഞു

(c) അരിമ്പു, അറുമ്പു, കലമ്പു, കുറുമ്പു, കുശുമ്പു

മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്നു പ്രക്രിയകളിൽ ധാതു സ്വരദീർഘം അന്ത്യവ്യഞ്ജന ദ്വിത്വം മുതലായ പ്രക്രിയകളെ കേരളപാണിനിയും അംഗീകരിച്ചിട്ടു ്. എന്നാൽ അനുനാസികാഗമം എന്ന പ്രക്രിയ കൂടുതൽ വിശദീകരണം അർഹിക്കുന്നു ്. അർത്ഥശങ്കയില്ലാത്തവിധം ഈ കാര്യത്തെ വിശദീകരിക്കാൻ ശേഷഗിരിപ്രഭുവിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം നൽകുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളിൽ പകുക്കുക - പങ്ക് എന്ന പദത്തിൽ മാത്രമേ അനുനാസികാഗമത്തെ കൃത്യമായി ഉദാഹരിക്കാനാവൂ. തൂങ്ങുക, തഞ്ചുക, നഞ്ചുക, അരിമ്പുക, കലമ്പുക എന്നിങ്ങനെ അനുനാസികാഗമം എന്ന രീതിയിൽ തന്നെ ക്രിയാരൂപങ്ങളും നിലനിൽക്കുന്നതായാണ് ഇപ്പോൾ കാണുന്നത്. അതുകൊ ് അനുനാസികാമഗമത്തെ കൃദ് രൂപീകരണത്തിനുള്ള ഒരു വിധിയായി പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കാൻ പ്രഭുവിനായിട്ടില്ല.

ശേഷഗിരിപ്രഭു -വ്യാകരണമിത്രം 163.1

[79] ശേഷഗിരിപ്രഭു -വ്യാകരണമിത്രം പു-160

[80] " " പു-161

അബലക്രിയകളിൽ ങ്ങു, ക്കുവായും ബലക്രിയകളാൽ ക്ക, ഷുവായും മാറുമെന്നും വികിര ണാന്ത ധാതുക്കളോടു പിന്നെയും കൃത് പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമെന്നും ശേഷഗിരിപ്രഭു പറയുന്നു.

(a) ങ്ങു: അടങ്ങു - അടക്കം, അനങ്ങു - അനക്കം, ഇറങ്ങു - ഇറക്കം, ഉറങ്ങു - ഉറക്കം, കലങ്ങു - കലക്കം

(b) ക്ക: ഷു അടക്ക - അടഷു - അടുഷം, അയക്ക, അയഷ്, അറിയുക - അറിയിഷു, ഇരക്ക - ഇരഷു

ഈ പറഞ്ഞ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ അടക്കം, അനക്കം തുടങ്ങിയവയിൽ ക്കുവിനോട് അം ചേർന്ന വിധത്തിലാണ് കൃത്തുകൾ രൂപം കൊള്ളുന്നത് എന്നതുകൊ ് കൃത് പ്രത്യയം ക്കം എന്നോ അം എന്നോ വിധിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ യുക്തിസഹം. ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ങ കാരത്തിനു പകരം ക്ക കാരത്തെ സ്വീകരിക്കുകയും അം പ്രത്യയം ചേരുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നാണ് കേരളപാണിനി നിരീ ക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്.[81] മാത്രമല്ല അം, ഷ് എന്നീ ര ു പ്രത്യയങ്ങളും വ്യത്യസ്താർത്ഥത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ചില സന്ദർഭവുമു ്. അടയ്ക്കുക - അടഷ് എന്നതിൽ ഷ് പ്രത്യയം അടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള വസ്തു എന്ന അർത്ഥത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. അതായത് ഷ് എന്ന പ്രത്യയത്തിന് ക്രിയാനാമാർത്ഥത്തെയും അതുപോലെ തന്നെ ക്രിയയോട് ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തുവിനെയും കുറിക്കാൻ കെൽഷു ്.

ധാതുക്കളോടോ പ്രകൃതികളോടോ ചേരുന്ന നിരവധി കൃത് പ്രത്യയങ്ങളെ ശേഷഗിരി പ്രഭു ക െത്തുന്നു. ഇവയിൽ ചിലത് കൃന്നാമങ്ങളോടു ചേർന്ന് തദ്ധിതനാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതു കൊ ് അവ തദ്ധിത പ്രത്യയങ്ങളുമാണ്.[82] പ്രഭു നൽകുന്ന പ്രത്യയങ്ങളും ഉദാഹരണങ്ങളും ഇവയാ ണ്.

1. അ: അറു - അറ, ഉരുള, ഊട, ഊറ, ഓട, കുരവ, കുരള, ചുരുള, ചുറ, ചുടല, ചൂട്ട, പാറ്റ, പരവ, പറവ, വെള്ള, നാട്ട
2. അൻ: അമുക്കൻ, എയ്യൻ, കക്കൻ, കലിയൻ, തുള്ളൻ, മുഴുവൻ
3. അമ്: അകലം, അറം, അളുക്കം, അഴുക്കം, ആട്ടം, ഓളം, ഓടം, കള്ളം, തക്കം
4. അർ: അടർ, ഇടർ, പുലർ, വളർ, വിടർ
5. അല്: അടുക്കൽ, ഉളുക്കൽ, കരിക്കൽ, തീർക്കൽ, നൂൽക്കൽ, അഞ്ചൽ, അണിയൽ, അരമ്പൽ, ആടൽ
6. അൾ: കരൾ, കുരൾ, കുറൾ
7. ആൻ: അകഷാൻ, തട്ടാൻ, മുറുക്കാൻ, പൊരിയാൻ
8. ഇ (a) ഉരുളി, ഒളി, കേളി, ചുഴലി,ചൂഴി, നാട്ടി, നുള്ളി, നൊയി, പിരളി, പേറ്റി, പോറ്റി, വാഴി

[81] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം - പു - 267
[82] ശേഷഗിരിപ്രഭു -വ്യാകരണമിത്രം പു-162

(b) കൊല്ലി, തിന്നി, തെ ി, തെയ്യമ്പാടി, നായാടി, നക്കി, നൊ ി, പെറുക്കി, പേറ്റി, പോറ്റി, വാഴി

9. ഇച്ച: അകലിച്ച, വിളളിച്ച

10. ഇൽ: നടീൽ, മാച്ചിൽ, വെളിച്ചിൽ

11. ഇൾ: കരിൾ, കുമ്പിൾ

12. ഉതു: കുറുതു, ചെറുതു, പുതുതു, വലുതു, മുഴുതു

13. ഉൾ: അരുൾ, കുരുൾ, പൊരുൾ

14. ച: അകിർച്ച, അമർച്ച, അലർച്ച, അടർച്ച, അകല്പ, ഉരുൾച്ച, കാഴ്ച

(മധ്യമങ്ങളിൽ അവസാനിക്കുന്ന അബലക്രിയകളോടു ചേരുന്ന ച പ്രത്യയം ത പ്രത്യ യ വികാരമല്ല)

15. തം: പ്രത്യയാദി തകാരത്തിനു ദ്വിത്വം, താലവ്യാദേശം മൂർദ്ധന്യാദേശം, റകാരം, മുത ലായ വികാരങ്ങൾ വരും

i. തം-ത്തം ആളത്തം, പിടിത്തം, നടത്തം, പൊരുത്തം, വിരുത്തം

ii. തം-ച്ചം മിച്ചം, വെളിച്ചം

iii. തം-ട്ടം കൂട്ടം, വാട്ടം, നേട്ടം, ചാട്ടം, ആട്ടം

iv. തം-റ്റം ആറ്+തം-ആറ്റം, ഈറ്റം, കുറ്റം, ചീറ്റം, തോറ്റം

16. തൽ (ഇതിനു പ്രത്യയവികാരങ്ങൾ ഉ ാകും)

i. തൽ - ആൽ ആത്തൽ, കാഴ്തൽ-കാതൽ, പൂതൽ, വിടുതൽ, പരത്തൽ, പൊരുതൽ

ii. തൽ - ച്ചൽ അടിച്ചൽ, അണച്ചൽ, അയച്ചൽ, അലിച്ചൽ, അഴിച്ചൽ

iii. തൽ - ട്ടൽ കൂട്ടൽ, നീട്ടൽ, നെട്ടൽ

iv. തൽ - റ്റൽ ചാറ്റൽ, നീറ്റൽ, നൂറ്റൽ, പാറ്റൽ, വറ്റൽ

17. തി: അതിർത്തി, അയർത്തി, അറുതി

18.

i. തു - ത്തു ഉഴത്ത്, ഊത്ത്, എയ്ത്ത്, എഴുത്ത്, കൂത്ത്, കൊയ്ത്ത്

ii. തു - ച്ചുവീച്ചു

iii. തു - ട്ടു ഇരുട്ട്, ഉരുട്ട്, കുരുട്ട്, കൂട്ട്, പൊരുട്ട്, നീട്ട്

iv. തു - റ്റു ഊറ്റു, കീറ്റ്, ചുഴറ്റ്, മയറ്റ്, വാറ്റ്

19. പു, പം : അരുമ്പു, ഇറമ്പു, പുമ്പു, പിൻപു, വായ്പു, എളുപ്പം

20. മ: അരുമ, ഇനിമ, ഇളമ, ഉടമ, ഉണ്മ, ഇല്ലായ്മ, വല്ലായ്മ

21. മനം - കരുമന

22. മാനം - ചേരുമാനം, പിടിമാനം

23. വി - ഉപവി, കേൾവി

24. വു - അണവു, അണിവു, അയവു, അരവു, അറിവു

മേൽ പറഞ്ഞവയിൽ വ്യാപാരാർത്ഥകങ്ങളായവ കൃതികൃത്തുകളാണ് എന്ന് പ്രഭു പറയുന്നു. കർത്താവ്, കർമ്മം, കരണം, അധികരണം എന്ന അർത്ഥങ്ങളെ വിശേഷിച്ചു പറയുന്നവ കാരകകൃത്തുകളും ആണ്.[83] ഇവയ്ക്ക് ഉദാഹരണങ്ങളും അദ്ദേഹം നൽകുന്നു.

കർത്തൃകാരകം: അമുക്കൻ, അഴിച്ചൽ, ഇരപ്പൻ, ഉരുട്ടു, ഉരുള

കർമകാരകം: ഇതിൽ വ്യാപാരവും അടങ്ങുന്നു. അണിവു, അരവു, അരിപ്പു, അറുപ്പു, അലക്കു

കരണകാരകം: അരപ്പു, അറിയിപ്പു, കടവു, കിലുക്കു, കോരൽ

അധികരണകാരകം: കുഴപ്പൻ, ചുടർ, ചുടല, ചുമൽ, തണൽ

കൃത്തുകളെ വിഭജിക്കുന്നതിന് ര ു രീതികൾ ശേഷഗിരിപ്രഭു സ്വീകരിക്കുന്നു ്. കൃതികൃത്ത് കാരകകൃത്ത് എന്നിങ്ങനെ കൃത്തുകളെ വിഭജിക്കുമ്പോൾ അവ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അർത്ഥത്തെയാണ് പ്രഭു പ്രമാണമാക്കുന്നത്. കേരളപാണിനിയുടെ വിഭജനത്തിനു തുല്യമായ വിഭജനമാണിത്. മറ്റൊരു വിഭജനരീതി വ്യുൽപത്തി അനുസരിച്ചാണ്. ധാതുകൃത്ത് സപ്രകൃതികൾ, പ്രത്യയാന്തങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാണവ. ഇവയിൽ സപ്രകൃതികൾക്കും പ്രത്യയാന്തങ്ങൾക്കും ഇടയിലുള്ള വേർതിരിവ് തികച്ചും ലോലമാണെന്നു കാണാം. ചുരുക്കത്തിൽ, ശേഷഗിരിപ്രഭു ക്രിയകളിൽ നിന്ന് നാമങ്ങളു ാക്കാൻ സ്വീകരിച്ച ഉപാധികളെ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം ധാതുക്കൾ തന്നെ നാമങ്ങളാവുക (ശൂന്യപ്രത്യയം) ധാതു സ്വരദീർഘം, അന്ത്യവ്യഞ്ജനദ്വിത്വം, അനുനാസികാഗമം, അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്ന ഇരുപത്തിഅഞ്ചു പ്രത്യയങ്ങളുടെ കൂടിച്ചേരൽ എന്നിവയാണ് അവ.

3.5. കെ സുകുമാരപിള്ള

കെ. സുകുമാരപിള്ള തദ്ധിതങ്ങളെയും കൃത്തുകളെയും വ്യുത്പന്ന നാമങ്ങളായാണ് ഗണിച്ചിരിക്കുന്നത്. വ്യുത്പന്ന നാമങ്ങളുടെയും നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെയും വ്യത്യാസം പ്രസ്തുത സന്ദർഭ

[83] ശേഷഗിരിപ്രഭു -വ്യാകരണമിത്രം പു-162

ത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടു ്. കൃത്തദ്ധിതങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. കൃത്ത് എന്ന് കേരള പാണിനി പേരു നൽകിയ പ്രധാന നാമവിഭാഗത്തെ കൃദന്തനാമം എന്ന പേരിലാണ് സുകുമാരപിള്ള വിവരിക്കുന്നത്. ധാതുക്കളിൽ നിന്നു നേരിട്ടോ ക്രിയാരൂപങ്ങളിൽ നിന്നോ പുതിയ നാമങ്ങളു ാകാം. അവയ്ക്ക് മൊത്തമായി സുകുമാരപിള്ള നൽകുന്ന പേരാണ് കൃദന്തനാമം.[84] നാമരൂപം രചിക്കാൻ ധാതുവിലോ ക്രിയാരൂപത്തിലോ ചേരുന്ന പ്രത്യയത്തിന് കൃത് പ്രത്യയം അഥവാ കൃത്ത് എന്നു പേർ. അതു ചേർന്നു ാവുന്ന നാമം കൃദന്തം. കൃത് പ്രത്യയം അന്തത്തിൽ (ഒടുവിൽ) ഉള്ളത് എന്നു ശബ്ദാർത്ഥം.

ധാതുവിൽ നിന്ന് ര ുതരം നാമങ്ങൾ ഉ ാകുന്നും ഒന്നാമത് കേവലമായ ക്രിയാർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നാമം. ക്രിയാനാമം എന്നോ ഭാവനാമം എന്നോ പറയാവുന്ന ഈ നാമത്തിനു രൂപം നൽകുന്ന പ്രത്യയങ്ങളത്രേ കൃതികൃത് പ്രത്യയങ്ങൾ. ക്രിയയോട് ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തിയേയോ വസ്തുവിനെയോ കുറിക്കുന്ന നാമമാണ് ര ാമത്തേത്. ഇത്തരം നാമങ്ങൾക്കു രൂപം നൽകുന്നവയത്രേകാരകകൃത് പ്രത്യയങ്ങൾ.[85] സുകുമാരപിള്ളയുടെ ഈ നിർവചനവും കേരളപാണിനിയുടെ നിർവചനവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. കൃത്തുകൾ കൃതിപ്രകൃതികളായ ധാതുക്കളിൽനിന്നു വ്യുൽപന്നമാണെന്നു നാമാധികാരത്തിലും[86] ക്രിയകളിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്നവയാണെന്നു ധാത്വധികാരത്തിലും[87] എ.ആർ പറയുന്നു ്.

കൃതികൃത്ത്

കൃതികൃത്തുകളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ശൂന്യപ്രത്യയം,[88] ഉപധാദീർഘം,[89] പ്രത്യയയോഗം എന്നീ ഉപാധികളാണ് സുകുമാരപിള്ളയും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. പതിനേഴോളം പ്രത്യയങ്ങളെ കൃതികൃത്തുകളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. (ഉ) ക, അ (കാണുക, പോകുക), അ (കൊല, കൊള്ള), അം (നീളം, ഉയരം), അല് (പരുങ്ങൽ, തുപ്പൽ), ഇ (വേളി, കേളി), ച (കാഴ്ച, ചേർച്ച), ട് (ചുമട്), തൽ (വിടുതൽ, കൂടുതൽ, കരച്ചൽ), തല (ചുമതല, നടുതല), തനം (വേ ാതനം, തി (കെടുതി, അറുതി) ത്ത് (നടത്തം, ഇരുത്തം), പ്പ് (പഠിപ്പ്, തകർപ്പ്) മ (കൂർമ്മ, വമ്പ), മാനം (തേമാനം, തീരുമാനം), മ്പ് (വായ്മ്പ്, വരമ്പ്), വ് (അടവ്, ഒടിവ്) എന്നിവയാണ് അവ. ഇതിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ (ഉ) ക, അ പ്രത്യയത്തെ ഒഴിവാക്കുകയാണ് ഉചിതം. കാരണം കാണുക, നോക്കുക മുതലായ പദങ്ങൾക്ക് ഇന്ന് നാമപദവി ഇല്ലതന്നെ.

ഒരു കൃതികൃദ് രൂപത്തിൽ ഒന്നിലേറെ ഉപാധികളോ പ്രത്യയങ്ങളോ ഒത്തിരിക്കാമെന്നും ഒരേ ധാതുവിൽ പല പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് വിവിധ രൂപങ്ങൾ ജനിക്കുമെന്നും സുകുമാരപിള്ള അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.[90] ഒരു ധാതുവിൽ വ്യത്യസ്ത പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ വ്യത്യസ്താർത്ഥങ്ങൾ ജനിക്കുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്. അർത്ഥത്തിനും പ്രത്യയത്തിനും പരസ്പരം ബന്ധമു ാവുകയും ചെയ്യും. അതു ക ത്താനും സാമാന്യ നിയമങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കാനും നിഷ്കർഷയോടുകൂടിയ പ്രയത്നം ആവ

---

[84] ഡോ: കെ. സുകുമാരപിള്ള - കൈരളീ ശബ്ദാനുശാസനം പു - 324
[85] ,, ,, പു - 324
[86] എ.ആർ രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു-171
[87] ,, ,, പു-265
[88] ധാതുതന്നെ നാമരൂപമായി കാണുന്നു. പിടിക്കുക-പിടി.
[89] ഏകാക്ഷര ധാതുക്കളുടെ കേന്ദ്രം ദീർഘിക്കുന്ന് പട്-പാട് ചുട്-ചൂട്
[90] ഡോ: കെ. സുകുമാരപിള്ള - കൈരളീ ശബ്ദാനുശാസനം പു - 331
വെള് + അ - വെള്ള
പച് + അ - പച്ച
ഓട് + ത്ത് + അം - ഓട്ടം

ശ്യമാണെന്നു സുകുമാരപിള്ള പറയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ അഭിപ്രായങ്ങളും കാഴ്ചപ്പാടുകളുംതികച്ചും ശരിയാണ്.

മുകളിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള പ്രത്യയങ്ങളുടെ ആഗമത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചാൽ ഒരെത്തുംപിടിയും കിട്ടുകയില്ലെന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്നു. എന്നുവെച്ച് അദ്ദേഹം അതേക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. വിവരണാത്മക പഠനത്തിൽ ഇതിന് വലിയ പ്രാധാന്യം ഇല്ലാത്തതുകൊ   ു മാത്രം ഇവിടെ അത് വിശദീകരിക്കുന്നില്ല.

3.5.1. കാരകകൃത്ത്

ധാതു ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ക്രിയാർത്ഥത്തിന്റെ കർത്താവ്, കർമ്മം, ആധാരം മുതലായ ബന്ധങ്ങളെ കുറിക്കാൻ ഉതകുന്ന പ്രത്യയം കാരകകൃത്ത്[91] മലയാളത്തിൽ ഇതിനു പ്രത്യയ സംഖ്യ തീരെ കുറവാണെന്നാണ് സുകുമാരപിള്ളയുടെ പക്ഷം. കാരകകൃത്തുകൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മാർഗങ്ങൾ ഇവയാണ്.

1.	ശൂന്യ പ്രത്യയം	വളയ് - വള (കർത്തൃകാരകം)
		ഉരുക് - ഉരുക്ക് (കർമ്മകാരകം)
		കെട്ട്, വാർപ്പ്
2.	അ	ഉരുള് - ഉരുള, മൂട് - മൂട, കൂട് - കൂട
3.	അൻ	കൾക്ക് - കള്ളൻ, കൂന് - കൂനൻ
4.	ഇ	മൊ ് - മൊ ി, തെ ് - തെ ി
5.	വ/മ	ഉറവ, പറവ, അടിമ, ഉടമ

കേരള പാണിനിയേക്കാൾ ഒന്നുര   ു പ്രത്യയങ്ങൾ കൂടുതലായി സുകുമാരപിള്ള ക   ത്തിയിട്ടു   ്. കൃതികൃദ് രൂപങ്ങളും കാരകകൃദ് രൂപങ്ങളും പലപ്പോഴും സമാനമായ അർത്ഥം കുറിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത സുകുമാരപിള്ള മുന്നോട്ടുവെയ്ക്കുന്നു.[92] തുപ്പൽ എന്നത് തുപ്പ് എന്ന ധാതുവിന്റെ ഭാവ നാമരൂപവും അതുപോലെ തന്നെ തുപ്പി വീഴുന്ന വസ്തുവിന്റെ പേരിനേയും ഒന്നുപോലെ കുറിക്കുന്നു. അരിപ്പ്, ഉടമ തുടങ്ങി ധാരാളം രൂപങ്ങൾ ഒരേ സമയം കൃതികൃത്തായും കാരകകൃത്തായും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു   ്. നിത്യജീവിതത്തിൽ സർവ്വസാധാരണമായ പ്രയോഗങ്ങളിൽ കാണുന്ന പ്രക്രിയ പ്രാധാന്യത്തോടെ തന്നെ അവതരിപ്പിക്കാൻ സുകുമാരപിള്ളയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടു   ്.

3.5.6. തദ്ധിതാന്തനാമം

വ്യുത്പന്നമോ അവ്യുത്പന്നമോ ആയ നാമത്തിൽ നിന്നു വീ   ും പുതിയ നാമങ്ങൾ ഉ   ാക്കാം. പരമ്പരയാ അവയെ തദ്ധിതാന്ത നാമങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞുപോരുന്നു.[93] ആ രൂപം രചിക്കാനുതകുന്ന പ്രത്യയം തദ്ധിത പ്രത്യയം. ഇതാണ് സുകുമാരപിള്ളയുടെ വീക്ഷണം. തദ്ധിത നാമങ്ങളെ

[91] ഡോ: കെ. സുകുമാരപിള്ള - കൈരളീ ശബ്ദാനുശാസനം പു - 333
[92] ,, ,, പു - 336
[93] ഡോ: കെ. സുകുമാരപിള്ള - കൈരളീ ശബ്ദാനുശാസനം പു - 342

ഭാവനാമം, ദ്രവ്യ നാമം, സംഖ്യാ പ്രകൃതി, ആവൃത്തി വാചകസംഖ്യ നാമവിശേഷണപദം, കർത്തൃവാചക തദ്ധിതം എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹം വിഭജിക്കുന്നു.

ഭാവനാമത്തിന് മ (കോൻമ, കോയ്മ),ത്തം (അടിമത്തം, വങ്കത്തം), തരം/നം (കള്ള ത്തരം/മ ത്തനം) ദ്രവ്യ നാമത്തിന് അൻ (തടിയൻ, മുള്ളൻ) എന്നിവയാണ് പ്രത്യയങ്ങളായി സുകു മാരപിള്ള വിധിയ്ക്കുന്നത്.

സംഖ്യാ പ്രകൃതി, ആവൃത്തി വാചകസംഖ്യ, നാമവിശേഷണ പദം എന്നിവയോടും അൻ പ്രത്യയം ചേർന്ന് തദ്ധിതാന്തനാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

ഉദാ: സംഖ്യാ പ്രകൃതി	ഒരു - ഒരുവൻ, ഒരുവൾ, ഒന്ന്
	ഇരു - ഇരുവൾ, മൂവർ, നാൽവർ
ആവൃത്തി വാചകസംഖ്യ	ഒന്നാം - ഒന്നാമൻ, ഒന്നാമത്
നാമവിശേഷണ പദം	നല്ല - നല്ലവൻ, നല്ലവൾ, നല്ലത്
	എന്റെ - എന്റേവൻ, എന്റേവൾ,
	എന്റേത്

കർത്തൃ വാചക തദ്ധിതത്തെ രചിക്കാൻ സമാസമാണ് മുഖ്യമായ ഉപാധി.[94] എങ്കിലും പ്രത്യയം ഇല്ലാതില്ല. ആൻ (കുടിയാൻ, മേലാൻ), ആളി (പടയാളി, തൊഴിലാളി), കാരൻ (വേലക്കാരൻ, തയ്യൽക്കാരൻ) എന്നിവയാണ് സുകുമാരപിള്ള കർത്തൃവാചകതദ്ധിതത്തിന് വിധിക്കുന്ന പ്രത്യയ ങ്ങൾ.ഇവയിൽ ആളിയും കാരനും സമാസിക്കയാണെന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

സുകുമാരപിള്ള നൽകുന്ന തദ്ധിതങ്ങൾക്കുള്ള ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ചിലവ തദ്ധിതങ്ങളാണോ എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമു ്. ഒന്നാമൻ, ഒന്നാമത്, നല്ലവൻ, നല്ലവൾ, എന്റേവൻ തുടങ്ങിയ ഉദാഹര ണങ്ങൾ അദ്ദേഹം നൽകുന്നു ്. ഇവയെ വേണമെങ്കിൽ സമസ്ത പദങ്ങളായി കണക്കാക്കാം. ഒന്നാം + അവൻ, നല്ല + അവൻ എന്നിങ്ങനെ പദങ്ങളെ പിരിച്ചു കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഒന്നാം + അൻ അല്ലേ ഒന്നാമൻ എന്നും നല്ല + അൻ അല്ലേ നല്ലവൻ എന്നും സംശയിക്കാം. എന്നാൽ ഒന്നാമൻ നല്ലവൻ എന്നിവ വ്യത്യസ്ത തരത്തിലുള്ള രൂപങ്ങളാണ്. നല്ല എന്ന ഭേദകത്തിൽ നിന്ന് ഉ ായതാണ് നല്ലവൻ. ക വൻ, കേട്ടവൻ എന്നീ രൂപങ്ങൾക്ക് സമാനമാണ് ഈ രൂപം. ഇവയുടെ ഘടന ഒന്നാമൻ എന്നതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. എന്നാൽ പൊതുവേ നോക്കുമ്പോൾ ഭേദകം + നാമം എന്ന രീതിയി ലാണ് ഇവയെ സംയോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊ ുതന്നെ കേരളപാണിനിയുടെ നാമനിർമ്മായി തദ്ധിതം എന്ന പരികല്പനയെതള്ളിക്കളഞ്ഞതുപോലെ ആവത്തി വാചകസംഖ്യയിൽ നിന്നും പേരെച്ച ത്തിൽ നിന്നും ഉ ാകുന്നവയായി സുകുമാരപിള്ള ക ത്തുന്ന തദ്ധിതനാമങ്ങളെയും തള്ളിക്ക ളഞ്ഞേ മതിയാവൂ. അപ്പോൾ സംഖ്യാ പ്രകൃതികളിൽ നിന്നു ാവുന്ന ഒരുവൻ, ഒരുവൾ, ഇരുവർ എന്നിവയെ തദ്ധിതങ്ങളായി കണക്കാക്കാമോ എന്ന ചോദ്യം ഉയർന്നു വരും. ഇവയേയും ഒരു + അവൻ, ഒരു + അവൾ, ഇരി + അവർ എന്നിങ്ങനെ പിരിയ്ക്കാമെങ്കിലും അത്തരത്തിൽ വേർപിരിഞ്ഞ രൂപത്തിലുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ ഇന്നു ഭാഷയിലില്ലാത്തതുകൊ ് വൻ പ്രത്യയം ചേർന്ന തദ്ധിതങ്ങ ളായി തന്നെ ഇവയെ കണക്കാക്കാം. എങ്കിലും ഇതും അർത്ഥശങ്കയില്ലാത്ത ഒരു പരികല്പന യല്ലതന്നെ.

---

94 ,, ,, പു - 343

3.6. നിഷ്പന്ന നാമ വിചാരം തമിഴിൽ

പ്രാചീനവ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളായ തൊൽക്കാപ്പിയം, നന്നൂൽ എന്നിവയിൽ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെ പൊതുവായോ കൃത്തദ്ധിതങ്ങളെ പ്രത്യേകമായോ ആ പേരിൽ പരാമർശിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല. തൊൽക്കാപ്പിയർ ഉയർതിണെപ്പെയർ (മനുഷ്യരെ കുറിക്കുന്ന നാമങ്ങൾ) അൽതിണെപ്പെയർ (തിര്യക്കുകളെ കുറിക്കുന്ന നാമങ്ങൾ) എന്നിങ്ങനെയാണ് വിഭജിക്കുന്നത്.[95] ഇവയെക്കുറിച്ചു വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ നാടിന്റെയും (ഊരൻ), കുലത്തിന്റെയും (പരൻ), കൂട്ടത്തിന്റെയും (അവൈത്താർ), പ്രവൃത്തിയുടെയും (കൊല്ലൻ), ഉടമസ്ഥതയുടെയും (പൊന്നൻ) ഗുണത്തിന്റെയും (കരിയാൻ) ബന്ധത്തിന്റെയും (തായർ) അവയവങ്ങളുടെയും (കുരുടർ) ജാതിയുടെയും (കുറവർ) അടിസ്ഥാനത്തിൽ രൂപപ്പെടുന്ന നാമങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആചാര്യൻ പരാമർശിക്കുന്നു .[96] ഇവ മിക്കവാറും നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ തന്നെയാണെന്നു മാത്രമല്ല, മലയാളത്തിലെ അൻ, ആൻ, അർ തുടങ്ങി വ്യുത്പന്ന പ്രത്യയങ്ങളായി വരുന്ന പ്രത്യയങ്ങളെയും ഇവയിൽ കാണാനാവും.

നന്നൂലിൽ കുറച്ചുകൂടി സമഗ്രവും വ്യക്തവുമായ രീതിയിൽ നാമവിഭജനം നടത്തിയിട്ടു ്. നന്നൂലിലെ സൂത്രങ്ങൾ തൊൽക്കാപ്പിയത്തെ അനുകരിച്ചു ായവയാണെങ്കിലും മനോഹര ശിൽപങ്ങൾ തന്നെയാണ്. ശുഷ്കമായ കാര്യം പറയുമ്പോഴും പറയുന്ന രീതി സരസവും ഹൃദ്യവുമായതു കൊ ു തന്നെയാവണം തമിഴ് പണ്ഡിതൻമാരുടെ ഇടയിൽ തൊൽക്കാപ്പിയത്തേക്കാൾ പ്രാധാന്യം നന്നൂലിനു ായത്.

അക്ഷരം തനിയെത്തന്നയോ വേറൊക്ഷരത്തിനു ചേർന്നോ അർത്ഥം നൽകിയാൽ പദമാകുമെന്ന് പതവിയലിൽ പറയുന്നു.[97] പദങ്ങൾ ര ുവിധമു ്. അതു പകാപ്പദം (പിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത പദം), പകുപദം (പിരിയ്ക്കാവുന്ന പദം) എന്നിവയാണ്. ഏകാക്ഷരങ്ങളായ 42 പദങ്ങളെ കുറിച്ച് ഭവനന്ദി വിവരിക്കുന്നു. അനേകാക്ഷരങ്ങളായ പദങ്ങളിലും പകാപ്പദങ്ങളും പകുപദങ്ങളുമു ്. അവയിൽ പിരിക്കാവുന്ന പദങ്ങൾക്ക് ഉദാഹരണമായി ആചാര്യൻ നൽകുന്ന കൂനി, കൂനൽ, കുഴൈയൻ, പൊരുപ്പൻ, അംപലവൻ, അരംകത് താൻ, ഉത്തരാടത്താൾ തുടങ്ങിയ മിക്കവാറും പദങ്ങളും കൃത്തദ്ധിതങ്ങളായ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളാണ്.

'പിരിച്ചാൽ അർത്ഥം ഇല്ലാത്തതും ഇടുകുറി (രൂപം) ആയി പ ുമുതൽക്കേ മാറ്റം കൂടാതെ നിൽക്കുന്നതും ആയ നാമം, ക്രിയ, ദ്യോതകം, ഭേദകം എന്നീ നാലുമാണ് പകാപദം.[98] അതായത് പിരിച്ചു കാണിക്കാൻ പറ്റാത്തതായി നാമം ക്രിയ ഭേദകം ദ്യോതകം എന്നീ പദവിഭാഗത്തിൽ നിരവധി പദങ്ങളു ്. ഇവിടെ ദ്യോതകത്തെയും പദമായി ഭവനന്ദി വിവരിക്കുന്നതുകൊ ് മലയാളത്തിലെ അവ്യുൽപ്പന്നശബ്ദം എന്ന പരികല്പനയ്ക്ക് തുല്യമായ പരികല്പനയായേ ഇതിനെ കണക്കാക്കാനാവൂ. പകാപ്പദങ്ങളായി ആചാര്യൻ ഉദാഹരിക്കുന്ന നീർ (നാമം), തിൻ (ക്രിയ), ഓ (ദ്യോതകം), നനി

---

[95] ഉയർ തിണൈ പ്പെയരേ അ ഃ റിണൈപ്പെയർ എന്റു
ആയിരൈ ൻപ പെയർ നിലൈച്ചുട്ടെ
തൊൽക്കാപ്പിയം - വ്യാഖ്യാ: എം ഇളയപെരുമാൾ & എസ്ജി സുബ്രമണ്യം പിള്ള പു-25

- നന്നൂലിൽ മനുഷ്യർ, ദേവർ, നരകർ എന്നിവരെ ഉയർതിണയിലും മറ്റുള്ളവയെ എല്ലാം അൽതിണിയിലും പെടുത്തുന്നു.

[96] ഇളയപെരുമാൾ & എസ്ജി സുബ്രഹ്മണ്യം (വ്യാഖ്യാ) - തൊൽക്കാപ്പിയം പു-143-144

[97] എഴുത്തേ തനിത്തും തൊടർന്തും പൊരുൾതരിൻ
പതം ആം; അതു പകാപ്പതം പകുപ്പതം എന
ഇരു പാൽ ആകി ഇയലും എൻപ
ഭവനന്ദി - നന്നൂൽ (വ്യാഖ്യാ: എം. ഇളയപെരുമാൾ പു-60)

[98] പകുപ്പാൻ പയൻ അറ്റു ഇടുകുറി ആകി
മുന്നേ ഒൻറു ആയ് മുടിന്തു ഇയൽകിന്റ
പെയർ വിനൈ ഇടൈ ഉരി നാൻകും പകാപ്പതം -
ഭവനന്ദി - നന്നൂൽ വ്യാഖ്യാ : എം. ഇളയപെരുമാൾ പു-65

(ഭേദകം: വളരെ) എന്നീ പദങ്ങൾ പ്രത്യയസഹിതങ്ങളല്ല പ്രത്യയരഹിതങ്ങളാണ് എന്ന് ശ്രദ്ധിക്കേ തു ്. ഇവയിൽ പലതും പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന ശേഷമാണ് മലയാളത്തിലെ പദസ്ഥാനം ആർജിക്കുന്നത്.

വസ്തു, സ്ഥലം, കാലം, അവയവം, ഗുണം, ക്രിയ എന്നീ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉദ്ഭവിക്കുന്ന നാമങ്ങളും കാലത്തെ കുറിക്കുന്ന ക്രിയകളും പിരിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന പദങ്ങളാണെന്ന് ഭവനന്ദി പറയുന്നു.[99] ഇത്തരം പദങ്ങളിൽ നാമപദങ്ങൾക്കുദാഹരണമായി അദ്ദേഹം നൽകുന്ന പൊന്നൻ, (പൊരുൾ) , നാടൻ (ഇടം - നാട്), ആതിരയാൻ (കാലം - ആതിര), കണ്ണൻ (ചിനൈ - കണ്ണ്), കരിയൻ (ഗുണം - കരി), തട്ടാൻ (ക്രിയ - തട്ട്) എന്നിവയെല്ലാം നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളാണ്. പകുപദങ്ങളായ നാമങ്ങളിൽ സമസ്തപദങ്ങളും ഉൾപ്പെടാമെങ്കിലും അദ്ദേഹം നൽകുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളിൽ സമസ്ത പദങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല പകു പദങ്ങളിൽ ക്രിയയോടു ചേരുന്ന പ്രത്യയങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അവയിൽ ചിലവ നാമങ്ങളോടും ചേരുമെന്ന് ഭവനന്ദി പറയുന്നു.[100] അങ്ങനെ ഭവനന്ദി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന അൻ, ആൻ, അൾ, ആൾ, അർ, ആർ, ഇ എന്നീ പ്രത്യയങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ഇന്നു നടപ്പിലുള്ള തദ്ധിത പ്രത്യയങ്ങളാണ്. അതായത് നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെന്ന പേരിൽ നാമവർഗ്ഗീകരണം ഭവനന്ദി നടത്തുന്നില്ലെങ്കിലും പകുപ്പദങ്ങളിലെ നാമങ്ങളെല്ലാം നിഷ്പന്നനാമങ്ങളാണ്. അവ രൂപപ്പെടുന്ന പ്രക്രിയകളും അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവയുടെ കൂടെ നിർവഹിച്ചിട്ടു ്.

ചൊല്ലതികാരത്തിലും നിഷ്പന്നനാമഗണത്തിൽപെടുത്താവുന്ന നാമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഭവനന്ദി പറയുന്നു ്. ബന്ധം, സംഖ്യ, കൂട്ടം മുതലായ പൊരുൾ, നിലം, ദേശം, ഊർ, വാനം, അകം, പുറം മുതലായ സ്ഥലം, വർഷം, ഋതു, മാസം, നാൾ മുതലായ കാലം, തോൾ, കൂന്തൽ, മാർപു, കൺ, മുതലായ അവയവങ്ങൾ, അളവ്, അറിവ്, ഒപ്പു, രൂപം, നിറം, ഗതി, ജാതി, കുടി, (കുലം), മേന്മ മുതലായ ഗുണം, ഓതുക, കൊടുക്കുക മുതലായ ക്രിയ, ചുട്ടു (ചൂ ിക്കാണിക്കുക), ചോദ്യം, പിറ, മറ്റു എന്നിവയും നാമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളായി വരുമെന്ന് ഭവനന്ദി പറയുന്നു[101]. ഇതിനുള്ള ഉദാഹരണങ്ങളായി അദ്ദേഹം നൽകുന്ന നമൻ (നമ്മെ ചേർന്നവൻ), ഒരുവൻ (ഒരുത്തൻ), അവൈയത്താൻ (സഭയിലുള്ളവൻ), വെർപൻ (മലനിലത്തുള്ളവൻ), കൊങ്കൻ (കൊങ്കനാട്ടുകാരൻ) തുടങ്ങി മിക്കപദങ്ങളും തദ്ധിതങ്ങളാണ്. തിൺതോളൻ (ബലമുള്ള തോളുള്ളവൻ) ചെങ്കുഞ്ചിയൻ (നല്ല തലമുടിയുള്ളവൻ), താമരൈക്കണ്ണൻ, കുഴൈക്കാരൻ (കുഴൈ അണിഞ്ഞ കാതുള്ളവൻ) തുടങ്ങിയ സമസ്ത പദങ്ങളും അദ്ദേഹം ഉദാഹരണമായി നൽകുന്നു. തമിഴിൽ തദ്ധിതങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നതിനുള്ള സവിശേഷ സാഹചര്യങ്ങൾ ഭവനന്ദിയുടെ മേൽ സൂചിപ്പിച്ച സൂത്രം വിശകലനം ചെയ്താൽ ബോധ്യമാവും. തദ്ധിതങ്ങളും സമസ്ത പദങ്ങളും രൂപപ്പെടുന്ന ഭാഷാ സാഹചര്യം ഏകദേശം ഒരുപോലെ തന്നെയാണ് തമിഴിലും. ഒന്നിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റൊരു നാമം രൂപപ്പെടുന്ന സാഹചര്യം ഇത്ര വിപുലവും കൃത്യവുമായി പറഞ്ഞുവെച്ച ഒരു വൈയാകരണൻ മലയാളത്തിലില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. പുതിയ നാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനമായി ഭവനന്ദി പറയുന്ന തമിഴിലെ കാരണങ്ങൾ മിക്കവാറും മലയാളത്തിലെ തദ്ധിതങ്ങളുടെ രൂപവത്കരണകാര്യത്തിലും പ്രസക്തമാണ്. നിഷ്പന്നനാമ

---

99 പൊരുൾ ഇടം കാലം ചിനൈ കുണം തൊഴിലാൻ
വരുപെയർ, പൊഴുതു കൊൾ പിനൈപ്പകുപതമേ

100 ഭവനന്ദി - നന്നൂൽ (വ്യാഖ്യാ.) ഇളയപെരുമാൾ പു-71 ശ്ലീ 73

101 കിളൈ എൻ കുഴൂഉ മുതൽ പല പൊരുൾ തിണൈ തോം
ഊർ വാൻ അകം പുറം മുതല നിലൻ യാ ു
ഇരുതു മതി നാൾ ആതിക്കാലം
തോൾ കഴൽ മാർപു കൺ കാതു മുതൽ ഉറുപ്പു
അളവു അറിവു ഒപ്പു വടിവു നിറം കതി
ചാതി കുടി ചിറപ്പു ആതി പ്പൽ വിനൈ
ഇവൈ അടൈ ചുട്ടു വിനാ പ്പിറ മറ്റൊടു
ഉറ്റ നച്ചീറു നമ്പി ആടുഉ
വിടലൈ കോ വേൾ കുറിചിൽ തോൻറൽ
ഇന്നന ആൺ പെയർ ആകും എൻപ

ഭവനന്ദി - നന്നൂൽ വ്യാഖ്യാ. ഇളയപെരുമാൾ പു-146,65

ങ്ങളെന്നോ തദ്ധിതങ്ങൾ എന്നോ നാമങ്ങളെ വേർതിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും പിൽക്കാല വൈയാകര ണൻമാർക്ക് അപ്രകാരം നാമങ്ങളെ വേർതിരിക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനശിലയെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ഭവനന്ദിക്കു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സംജ്ഞാ നാമങ്ങൾ നാല്, അവയവത്തിന്റെ നാമത്തോടു ചേർന്നു വരുന്ന അവയവിയുടെ നാമങ്ങൾ നാല്, ബന്ധത്തെക്കുറിക്കുന്ന നാമങ്ങൾ ര ്, ഉത്തമ പുരുഷനാമ ങ്ങൾ അഞ്ച് എന്നിങ്ങനെ[102] നാമങ്ങളെ വിവരിക്കുമ്പോഴും തദ്ധിത നാമങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം നമുക്ക് നന്നൂലിൽ ക ത്താനാവും. ഇതിൽ അവയവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൊടുക്കുന്ന നാമങ്ങൾ തദ്ധിതങ്ങളാണ്.

പൊതുവേ നാമങ്ങൾ പുരുഷനെ കുറിക്കുന്നത്, സ്ത്രീയെ കുറിക്കുന്നത്, ഒന്നിനെകുറിക്കു ന്നത്, പലതിനെകുറിക്കുന്നത് എന്നിങ്ങനെ വരും.[103] മലയാളത്തിലെ പുല്ലിംഗനാമം , സ്ത്രീലിംഗനാമം, അലിംഗ ഏകവചനം, അലിംഗ ബഹുവചനം എന്നീ പരികല്പനക്കു തുല്യമാണ് തമിഴിലെ ഈ വിഭജനം. അവയവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൊടുക്കുന്ന നാമത്തിനും സ്ത്രീ, പുരുഷ ഏക ബഹുവചനഭേ ദമു ് എന്ന് വ്യക്തമാണ്.[104] ഇതിൽനിന്ന് തദ്ധിതങ്ങൾക്കു ലിംഗവചനഭേദമു ് എന്ന വ്യാകരണ വസ്തുത തെളിഞ്ഞുവരുന്നു.

നന്നൂലിൽ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെന്ന പേരിലോ കൃത്തദ്ധിതങ്ങളെന്ന പേരിലോ വ്യുൽപ്പന്നങ്ങ ളായ നാമരൂപങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും നാമസ്വരൂപം വർണ്ണിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഇന്ന് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്ന നാമങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നിയമങ്ങളും വസ്തുതകളും തെളിഞ്ഞുവരുന്നു െ ന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. മലയാള ഭാഷയിലും തമിഴിലും കൃത്തദ്ധിതങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്ന സാഹച ര്യവും അതിനുള്ള ഉപാധികളായ പ്രത്യയങ്ങളും ഏറെ സമാനമാണെന്ന വസ്തുത സുവ്യക്തമാണ്.

തൊൽക്കാപ്പിയ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നു വിട്ടുമാറി സംസ്കൃത വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ചുവടു പിടിച്ച് വ്യാകരണ പഠനം നിർവഹിച്ചിട്ടുള്ള തമിഴ് വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തമിഴിലെ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദ പഠനം തന്നെ കാണുവാൻ കഴിയും. നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെന്ന ഒരൊറ്റ വിഭാഗത്തിലേക്ക്കൃത്തദ്ധിതങ്ങളെ ഈ വൈയാകരണൻമാരും ഒതുക്കുന്നില്ല. ഇത്തരം വ്യാകരണഗ്ര ന്ഥങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടവ ബുദ്ധമിത്രനാരുടെവീരചോഴിയവും സുബ്രഹ്മണ്യദീക്ഷിതരുടെ പ്രയോഗവിവേകവുമാണ്. ഇതിൽ വീരചോഴിയം പതിനൊന്നാം നൂറ്റാ ിലും പ്രയോഗവിവേകം പതി നേഴാം നൂറ്റാ ിലും രചിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ്.[105]

ടി.പി. മീനാക്ഷി സുന്ദരം മേൽപറഞ്ഞ ര ു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെയും തദ്ധിതവിചാരത്തെ താരതമ്യം ചെയ്ത ര ു വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പൊതുവായുള്ള തദ്ധിത പ്രത്യയങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിവരിക്കു ന്നു. തദ്ധിതങ്ങളോ തദ്ധിതാന്ത നാമങ്ങളോ വ്യത്യസ്ത വിഭാഗമായി തമിഴ് വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നില്ല. വീരചോഴിയത്തിലും പ്രയോഗവിവേകത്തിലും സംസ്കൃത വ്യാകരണരീത്യാ

---

102 മുതൽപെയർ നാൻകും ചിനൈപ്പെയർ നാൻകും
ചിനൈ മുതൽ പെയർ ഒരു നാൻകും മുറൈ ഇര ും
തന്മൈ നാൻകും മുന്നിലൈ ഐന്തും
എല്ലാം താം, താൻ ഇന്നന പൊതുപ്പെയർ

ഭവനന്ദി - നന്നൂൽ വ്യഖ്യാ. ഇളയപെരുമാൾ പു-174

103 ആൺമൈ പെൺമൈ ഒരുമൈ പന്മെയിൻ
ആം അന്നാൻ മൈകൾ ആൺ പെൺ മുറൈപെയർ
ഭവനന്ദി - നന്നൂൽ വ്യഖ്യാ. ഇളയപെരുമാൾ പു-175

104 മുടവൻ (മൊ ി) - പുരുഷൻ
മുടത്തി (മൊ ി) - സ്ത്രീ
ചെവിയിലി (ചെവിയില്ലാത്തത്) - ഒന്ന്
ചെവിയിലികൾ (ചെവിയില്ലാത്തവ) - പലത്

105 T.P. Meenakshi Sundaran – Foreign Models in Tamil Grammer Page: 34

അവയെ വിവരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമമാണ് കാണുന്നത്. ഭാവനാമം (abstract noun) സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് വീരചോഴിയത്തിൽ വിധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യയങ്ങൾ മൈ (വലിമൈ, നെടുമൈ), അം (നിലം), പു (മെലിപു), തു (വലിത്, മെലിത്), വു (വലിവു), ക്കം (കുറുക്കം), വൽ (ഇളവൽ), അളവു (തന്നളവ്) എന്നിവയാണ്.[106] ഇവയിൽ മൈ പ്രത്യയം മ ആയി ഭേദകങ്ങളിൽ നിന്നു ാകുന്നതും നാമങ്ങളിൽ നിന്നു ാകുന്നതും ആയ മലയാള തദ്ധിതങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നു. (പന്മ, നെടുമ, കടമ)അം പ്രത്യയം കൃന്നാമങ്ങളിലാണ് മലയാളത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നതെങ്കിലും കള്ളൻ-കള്ളം എന്നീ തദ്ധിതങ്ങളിലും കാണപ്പെടുന്നു. പു പ്രത്യയം ഇരട്ടിച്ച രൂപത്തിൽ കുമർപ്പ്, തിമർപ്പ് തുടങ്ങിയ കൃത്തുകളിൽ മലയാളത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നു. തു പ്രത്യയം വലുത്, ചെറുത് തുടങ്ങിയ തദ്ധിത നാമത്തിലും ക്കം, ഞെരുക്കം, പരുക്കം തുടങ്ങിയ കൃന്നാമങ്ങളിലും വൽ പ്രത്യയം അൽ എന്ന രൂപത്തിൽ നടക്കൽ, ഓടൽ തുടങ്ങിയ കൃന്നാമങ്ങളിലും കാണാം. അളവ് എന്നതിനെ പ്രത്യയമായി കണക്കാക്കാനാവില്ല.

ദ്രവ്യ നാമങ്ങളെ (Concrete noun) സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ബുദ്ധമിത്രനാർ പറയുന്ന മൻ (കരുമൻ), കൻ (ചെറുക്കൻ), അൻ (എളിയൻ), ഐ (വെള്ളൈ), അം (പുറം), അവൻ (കരിയവൻ), അവൾ (കരിയവൾ)[107] എന്നിവയിൽ ഐ പ്രത്യയമൊഴികെയുള്ള പ്രത്യയങ്ങൾ അൻ, അൾ രൂപത്തിൽ മലയാള തദ്ധിതങ്ങളിൽ കാണാം. സ്ത്രീലിംഗ തദ്ധിത രൂപങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം ചൂ ിക്കാട്ടുന്ന അച്ചി (പറച്ചി), ആട്ടി (വെള്ളാട്ടി), അനി (പാർപ്പനി), ആത്തി (വണ്ണാത്തി), അത്തി (നട്ടുവത്തി), തി (ഒരുത്തി), ആൾ (നല്ലാൾ), ഇ, ഇച്ചി (കല്ലിച്ചി), ചി (ചേയ്ചി) എന്നീ പ്രത്യയങ്ങളിൽ[108] മിക്കവയും രൂപഭേദം വന്ന രൂപത്തിൽ മലയാളത്തിലെ തടിച്ചി, മൂപ്പത്തി, നല്ലാൾ എന്നീ തദ്ധിതങ്ങളിൽ കാണാം.

പ്രയോഗവിവേഗത്തിൽ മൂന്നു വിധത്തിൽ തദ്ധിതങ്ങളെ വിഭജിക്കുന്നു . സാമാന്യ തദ്ധിതം, അവ്യയതദ്ധിതം, ഭാവതദ്ധിതം, എന്നിവയാണവ.[109] അവ്യയതദ്ധിതത്തിന് അദ്ദേഹം നൽകുന്ന പ്രത്യയങ്ങൾഅൻ, അൾ, അർ, തു, രു, അം, ന, ഉ, ഇ, ഐ എന്നിവയാണ്. സാമാന്യതദ്ധിതം വസ്തു, ഗുണം, എണ്ണം, ജാതി, അവയവം, ഗുണംഅടങ്ങിയവ്യക്തി എന്നിവയെ കുറിക്കുന്നു.[110] പ്രയോഗവിവേകത്തിലെ അവ്യയതദ്ധിതം മലയാളത്തിലെ തദ്വദ് തദ്ധിതത്തിനു തുല്യമാണ്. കുലവി, മലവൻ, മറൈയൻ എന്നിവ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.. തെക്കൻ, കൂനൻ, മുതലായ നാമങ്ങളിൽ തമിഴിലെ അൻ പ്രത്യയം തന്നെയാണ് മലയാളത്തിലും തദ്വദ് പ്രത്യയമായി വരുന്നത്. സുബ്രഹ്മണ്യ ദീക്ഷിതർ പറയുന്ന ഭാവതദ്ധിതം മലയാളത്തിലെ തൻമാത്ര തദ്ധിതത്തിനു തുല്യമാണ്. വെണ്മൈ, കരുമൈ മുതലായ തമിഴ് പദങ്ങളിൽ ഐ കാരാന്തങ്ങൾ അകാരാന്തങ്ങളാകുന്ന പ്രക്രിയ കേരളപാണിനി വിശദീകരിച്ചിട്ടു .[111] അതനുസരിച്ച് മലയാളത്തിൽ മൈ എന്ന പ്രത്യയം മ ആയി ചുരുങ്ങുന്നു. വെൾ + ഉ - വെളുപ്പു, കറു + ഉ - കറുപ്പു എന്നിങ്ങനെയാണ് പ്രയോഗവിവേകകാരൻ ഭാവതദ്ധിതത്തിനു നൽകുന്ന മറ്റുദാഹരണങ്ങൾ.[112] ഇതിലെ പ്രത്യയം പ്പു ആണെന്ന കാര്യം അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിച്ചു കാണുന്നില്ല. മലയാളത്തിൽ ഇതിനു സമാനമായ പ്രത്യയം പ്പ് ആണെന്നു മാത്രം.

വീരചോഴിയത്തിൽ തദ്ധിത പ്രത്യയങ്ങളായി വിധിച്ചിട്ടുള്ള പലതും യഥാർത്ഥത്തിൽ കൃത് പ്രത്യയങ്ങളായി മലയാളത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നുെ ന്ന് നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടു . ഇത്തരം പ്രത്യയങ്ങൾ തമിഴിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ കൃത് പ്രത്യയങ്ങളാണ് എന്നതാണ് വാസ്തവം. വീരചോഴിയം ധാതുപടലത്തിൽ നിന്ന് ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാവും. ധാതു പടലത്തിൽ ധാതുക്കളോടു ചേരുന്ന പ്രത്യയ

106 T.P. Meenakshi Sundaran – Foreign Models in Tamil Grammer Page: 135
107 ,, ,, Page: 135
108 ,, ,, Page: 136
109 ,, ,, Page: 136 to 146
110 ,, ,, Page: 139
111 എ.ആർ രാരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 20
112 T.P. Meenakshi Sundaran – Foreign Models in Tamil Grammer Page: 144

ങ്ങളായി ബുദ്ധമിത്തനാർ വിവരിക്കുന്നവ പലതും കൃത് പ്രത്യയങ്ങളാണ്. ക്രിയാതദ്ധിതം എന്നൊരു വിഭാഗത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നു ".[113] ഇവ യാഥാർത്ഥത്തിൽ ഇന്നത്തെ പഠനരീതിയനുസരിച്ച് കൃത്തുകളായി പരിഗണിക്കേ വയാണ്. പ്രത്യയങ്ങൾ ധാതുക്കളോടുചേർന്ന് തദ്ധിതങ്ങളും, വിനൈകുറിപ്പുകളും, കാരകങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം പറയുന്നു. അതിനുള്ള പ്രത്യയങ്ങളിൽ മൈ (മെൻമൈ, വന്മൈ), അം (ആട്ടം, നാറ്റം), പു (കർപ്പു, സിരിപ്പു), വൽ (ഇളവൽ, കുറുവൽ), ഇ (കാണി), പു (അറിവു, കറവു), അൽ (സെല്ലൽ), ക്കു (പോക്കു), വി (കേൾവി), വൈ (പറവൈ) എന്നിവ വ്യക്തമായും കൃത് പ്രത്യയങ്ങളാണ്. സ്വരസംവരണം സംഭവിച്ച രൂപത്തിൽ ഈ പ്രത്യയങ്ങൾ മലയാളത്തിലും നടപ്പുള്ളവയാണ്.

ഇതിൽ നിന്നും മലയാളത്തിലെയും തമിഴിലെയും നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ രൂപീവത്കരണപ്രക്രിയ ഏകദേശം ഒരു പോലെയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

3.7. നിഷ്പന്ന നാമവിചാരം സംസ്കൃതത്തിൽ

മലയാള വ്യാകരണത്തിലെ തദ്ധിത, കൃത് വിഭജനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം സംസ്കൃത വ്യാകരണമാണ്. സംസ്കൃത വ്യാകരണത്തിൽ പദങ്ങളെ തദ്ധിതം, കൃത്ത് എന്ന് പേർ തിരിച്ചു കാണിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മലയാളവൈയാകരണൻമാരും അതിനു മുതിർന്നത്. പാണിനീയത്തിലെ കൃത്തദ്ധിത സമാസാശ്ച എന്ന സൂത്രമനുസരിച്ച് കൃത്ത്, തദ്ധിതം, സമാസം ഇവ മൂന്നു പ്രാതിപദികങ്ങളാണ്. "കൃത്തുകൾ ധാതുക്കളോട് പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്ത് നിഷ്പാദനം ചെയ്യുന്ന ശബ്ദങ്ങളാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ശബ്ദങ്ങളോടു മറ്റു പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോഴു ാകുന്ന ശബ്ദങ്ങളാണു തദ്ധിതങ്ങൾ."[114] ഇവയെ പ്രാതിപദികങ്ങളായി ഐ.സി. ചാക്കോ വിശദീകരിക്കുന്നു. പ്രാതിപദികം എന്ന പരികല്പന മലയാളത്തിലെ നാമപദം എന്ന പരികല്പന ഏകദേശം തുല്യമാണ് എന്നാൽ പൂർണ്ണമല്ല. സുപ്തിങന്തം പദം എന്ന സൂത്രമനുസരിച്ച് നാമങ്ങളോടു വിഭക്തികൾ ചേരുമ്പോഴോ ധാതുക്കളോട് ക്രിയയു ാകുന്നതിനുള്ള പ്രത്യയങ്ങൾ ചോരുമ്പോഴോ മാത്രമാണ് പദത്വം ലഭിക്കുന്നത്. സംസ്കൃതത്തിൽ രാമശബ്ദം പ്രാതിപദികമാണ്. എന്നാൽ 'രാമഃ' 'രാമേണ', രാമാഭ്യാം എന്നിങ്ങനെ വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്നാലെ ഇവ പദങ്ങളാകുന്നുള്ളൂ. മലയാളത്തിൽ രാമൻ എന്നത് പൂർണ്ണമായ ഒരു പദമാണ്. ധാതുക്കളിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്ന ര ുതരം പദങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് കൃദന്തങ്ങൾ. കൃദന്തങ്ങളെ ചുരുക്കി കൃത്തുകളെന്നും പറയാറു ".[115] കൃദന്തങ്ങൾ നാമങ്ങളോ, വിശേഷണങ്ങളോ അവ്യയങ്ങളോ ആയിരിക്കാമെന്ന് ഐ.സി. ചാക്കോ പറയുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് സംസ്കൃതത്തിൽ കൃത്ത്, തദ്ധിതം എന്നിവ സ്വതന്ത്രപ്രയോഗമുള്ള പദങ്ങളായിരിക്കണമെന്നില്ല എന്നു വരുന്നു. തദ്ധിതങ്ങളിലും കൃത്തുകളിലും മറ്റു പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്തേ പ്രയോഗക്ഷമമായ പദം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നുള്ളൂ. അതു ചെയ്യുന്ന എന്ന അർത്ഥം കിട്ടുവാൻ ധാതുവിൽ നിന്ന് വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന പ്രാതിപദികത്തിനു കാരകകൃത്ത് എന്നും ക്രിയാ ഭാവത്തെ കുറിക്കുവാൻ ധാതുവിൽ നിന്നു ാകുന്ന പ്രാതിപദികത്തിന് കൃതികൃത്ത് എന്നു പേർ പറയുന്നു.[116] സംസ്കൃതത്തിൽ കാരകകൃത് പ്രത്യയങ്ങൾ അ, അക, അന, ആക, ആനക, ആരു, ആലു, ഇ, ഇൻ, ഇഷ്ണു, ഉ, ഉക, ഉര, തൃ, ഥക, നജ്, നു, മര, ര, രു, വന്, വര, സ്നു, ശൂന്യ പ്രത്യയം എന്നിവയാണ്. ഇവയിൽ ചിലവ മലയാളത്തിലും കൃത് പ്രത്യയങ്ങളായു ് എന്ന് വാദത്തിനു വേ ി പറയാമെങ്കിലും (ശൂന്യപ്രത്യയം മുതലായവ) മലയാളത്തിലെയും സംസ്കൃതത്തിലെയും കൃത് പ്രത്യയങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ വലിയ ബന്ധമൊന്നുമില്ലെന്നതാണു വാസ്തവം.

---

113 T.P. Meenakshi Sundaran – Foreign Models in Tamil Grammer Page: 148

114 ഐ.സി. ചാക്കോ - പാണിനീയ പ്രദ്യോതം പു-9

115 ,, ,, പു-141

116 ഫാ. ജോൺ കുന്നപ്പിള്ളി - പ്രക്രിയാഭാഷ്യം പു-469

നാമത്തെ വ്യുത്പാദിപ്പിക്കുവാൻ പ്രാതിപദികങ്ങളോടു ചേർക്കുന്ന പ്രത്യയത്തിനു തദ്ധിതം എന്നു പേർ. തദ്ധിത പ്രത്യയം ചേർത്തു വ്യുൽപാദിപ്പിക്കുന്ന നാമത്തിനും തദ്ധിതം എന്നു സംജ്ഞയുടെ ന്ന് ജോൺ കുന്നപ്പിള്ളി പറയുന്നു.[117] സംസ്കൃതത്തിൽ തദ്ധിതങ്ങളു ാകുന്നതിന്റെ പ്രക്രിയകളും മലയാളത്തിന്റെ പ്രക്രിയകളും തമ്മിൽ വലിയ പൊരുത്തമൊന്നും കാണാനാവില്ല. സംസ്കൃതത്തിൽ തദ്ധിതങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് സങ്കീർണ്ണവും ബൃഹത്തുമായ പ്രക്രിയകളുമു ്. മലയാളത്തിന്റേത് തികച്ചും ലളിതമാണ്. സംസ്കൃതത്തിലെ വിശേഷ്യതദ്ധിതം, ഭാവാർത്ഥക തദ്ധിതം, തദ്വത് തദ്ധിതം, സംഖ്യാതദ്ധിതം ഇവ അർത്ഥതലത്തിൽ മലയാളത്തിലെ തൻമാത്രാ തദ്ധിതം, തദ്വത് തദ്ധിതം, പൂരണീ എന്നീ വിഭാഗങ്ങളുമായി ബന്ധമുണ്ടെങ്കിലും പ്രത്യയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അടുപ്പമില്ല. മലയാളത്തിലെ തദ്ധിത വിചാരത്തിൽ സംസ്കൃത ഭാഷയിലെ പ്രക്രിയകൾക്ക് വലിയ പ്രസക്തിയൊന്നുമില്ല. സംസ്കൃതത്തിലെ കൃത്തദ്ധിതങ്ങൾ മിക്കവാറും കൃത്തദ്ധിതങ്ങളായി പരിണമിച്ചതിനു ശേഷം മലയാളത്തിലേക്കു കടന്നു കയറിയവയാണ്. ഭിന്ന ഗോത്രങ്ങളായ ഭാഷകളിൽ വ്യാകരണ തലത്തിൽ വലിയ ബന്ധമൊന്നും കാണാനാവുകയില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം.

3.8. സമാസങ്ങളും നിഷ്പന്നനാമങ്ങളും

ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും പൂർവ്വ വൈയാകരണന്മാർ നൽകിയ ഉദാഹരണങ്ങൾ എടുത്തു പരിശോധിക്കുകയും അവ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളല്ല സമസ്ത പദങ്ങളാണ് എന്നു വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു ്. ഇങ്ങനെ വിശദീകരിക്കേ ി വന്നിരിക്കുന്നുവെന്നതു കൊ ുതന്നെ സമാസങ്ങളും നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളും പരസ്പരം മാറി പോകുന്നത്ര സാമ്യത അവ തമ്മിലു ് എന്നു വരുന്നു. ഇവ തമ്മിലുള്ള സാജാത്യ വൈജാത്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകയാണ് ഇനി ചെയ്യുന്നത്.

വിഭക്തികളുടെയും മറ്റും സഹായം കൂടാതെ ശബ്ദങ്ങളെ കേവലം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിനാൽത്തന്നെ അവയ്ക്കു തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെ കുറിക്കുകയാണ് സമാസത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്ന് കേരളപാണിനി പറയുന്നു.[118] തലയിലെ വേദന എന്നതിനുപകരം തലവേദന എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു സമാസനാമമാകും. അതായത് രൂപപരമായി സമാസനാമത്തിൽ ര ു ധാതുക്കൾ ഉ ാകും. ഒരു വാക്യഖണ്ഡത്തെ ഒരു പദമായി ചുരുക്കുവാനുള്ള ശ്രമമാണ് സമാസനാമത്തിൽ നടക്കുന്നത്. ഒരു സമാസനാമം ഒരു സമസ്തപദമാണ്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അതിൽ ര ിലധികം പദങ്ങളു ാകാം. കേരളപാണിനിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ച് നാമം + നാമം എന്നോ ഭേദകം + നാമം എന്നോ ആണ് സമാസ നാമത്തിന്റെ ഘടന. തൽപ്പുരുഷനിലും ദ്വന്ദ്വ സമാസത്തിലും നാമം + നാമം എന്നാണ് സമസ്ത പദത്തിന്റെ ഘടന. ഹോമപ്പുര, കൈകാലുകൾ എന്നിവ ഉദാഹരണം. എന്നാൽ ബഹുവ്രീഹി സമാസത്തിൽ ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഭേദകം + നാമം എന്ന രീതിയിലാണ് പദസംയോഗം. നെടുങ്കണ്ണി എന്ന പദം ഉദാഹരണം. ഒരു വാക്യഖണ്ഡത്തെ ഒരു സമസ്ത പദമായി ചുരുക്കുമ്പോൾ പ്രത്യയങ്ങൾ മാത്രമല്ല ചിലപ്പോൾ പദങ്ങൾ തന്നെ ലോപിച്ചുപോകാറു ്.[119] മധ്യമപദലോപി എന്ന സമാസം ഇപ്രകാരം രൂപപ്പെടുന്നതാണ്. ഒരു സമസ്തപദത്തെ വിഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അതിനാധാരമായ ഒരു വാക്യഖണ്ഡവും ഒരു വാക്യഖണ്ഡത്തെ ചുരുക്കുമ്പോൾ ഒരു സമസ്ത പദവും ഉ ാകും. സമാസനാമത്തിൽ എപ്പോഴും ചുരുങ്ങിയത് ര ുപദങ്ങളോ, പദഖണ്ഡങ്ങളോ ഉ ാകും.

നിഷ്പന്നനാമങ്ങളും ഒരു വാക്യഖണ്ഡത്തെ ചുരുക്കുന്ന പ്രക്രിയയുടെ ഫലമായി ഭാഷയിൽ രൂപപ്പെടുന്നവയാണ്. എന്നാൽ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ സമാസനാമങ്ങളെന്നോ സമാസനാമങ്ങളെ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെന്നോ വിളിക്കാനാവില്ല. അടിസ്ഥാനപരമായി നാമം, ക്രിയ, ഭേദകം എന്നിവയിൽ നിന്നു

---

117 ഫാ. ജോൺ കുന്നപ്പിള്ളി - പ്രക്രിയാഭാഷ്യം പു-506

118 എ.ആർ രാരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 286

119 തീയാൽ ഓടിക്കപ്പെടുന്ന വ ി - തീവ ി

വെണ്ണ പ്രിയനായ കണ്ണൻ - വെണ്ണക്കണ്ണൻ

രൂപം കൊള്ളുന്നവയാണ് നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ. ഒരു നിഷ്പന്നനാമത്തിന് ആധാരമായ നാമമോ, ക്രിയയോ, ഭേദകമോ ഭാഷയിലു ാകും. അവയുടെ കേവല രൂപത്തെ നിർമ്മിക്കാനും നമുക്കാവും. നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ വിവരണാത്മക പഠനത്തിൽ പ്രാചീന രൂപത്തെ കണക്കിലെടുക്കേ തില്ല. ഭാഷയിൽ ഇപ്പോൾ നിലനിൽക്കുന്ന രൂപങ്ങളെ മാത്രം കണക്കിലെടുക്കുകയാണ് അഭികാമ്യമായിട്ടുള്ളത്. ഭാഷയിലെ ഏതൊരു നിഷ്പന്നനാമത്തെയും താഴെ പറയുന്ന വിധത്തിൽ വിവരിക്കാനാവും.

ആധാരമായ രൂപം	നിഷ്പന്നനാമം	വ്യുൽപ്പാദന പ്രത്യയം
കൂന്	കൂനൻ	അൻ
ചെറിയ	ചെറുപ്പം	പ്പം
ഓടുക	ഓട്ടം	ദ്വിത്വം + അം

നാമം, ക്രിയ, ഭേദകം ഇവ കേവലരൂപത്തിലോ നിഷ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന രൂപത്തിലോ ആണ് വാക്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. രാമൻ സീതയെ നോക്കി എന്ന വാക്യത്തിൽ രാമൻ എന്ന നാമം കേവലരൂപത്തിലും സീത എന്ന നാമം എ എന്ന (വിഭക്തി) പ്രത്യയം ചേർന്ന രൂപത്തിലും നോക്കുക എന്ന ക്രിയ ഇ എന്ന പ്രത്യയം (ഭൂതകാല പ്രത്യയം) ചേർന്നുമാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. എല്ലാ പദങ്ങൾക്കും കേവലമായ രൂപത്തിൽ ഭാഷയിൽ പ്രയോഗം ഉ ാകണമെന്നില്ല. ചില പദങ്ങളുടെ കേവലരൂപത്തിൽ നിഷ്പാദന ധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന അംശങ്ങളും ക ക്കാം.[120]

പദത്തിന്റെ അർത്ഥം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ധാതുക്കളോടോ അംഗത്തോടോ[121] പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് ശബ്ദങ്ങളുടെ വിവിധരൂപങ്ങളും അർത്ഥവ്യത്യാസങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു സമാനമായ പ്രക്രിയ തന്നെയാണ് നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ രൂപവത്ക്കരണത്തിലും സംഭവിക്കുന്നത്. പ്രകൃതിയോടോ അംഗത്തോടോ തന്നെയാണ് വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങളും ചേരുന്നത്. നിഷ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ലിംഗം, വചനം, വിഭക്തി, പ്രകാരം തുടങ്ങി നിരവധി കാര്യങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുമ്പോൾ വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങൾ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രധാന ധർമ്മം ആധാരമായ ശബ്ദത്തെ നാമമാക്കുക എന്നതാണ്. അതോടൊപ്പം അർത്ഥവ്യത്യാസം സൃഷ്ടിക്കുകയും നിഷ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ചില ധർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും കൂടി ചെയ്തേക്കാം.

ഉദാഹരണമായി

കൂന് - കൂനൻ } അൻ, ഇ പ്രത്യയങ്ങൾ നാമാർത്ഥത്തോടൊപ്പം അതുള്ളവൻ
കൂന് - കൂനി } എന്ന അർത്ഥത്തേയും ലിംഗഭേദത്തേയും കുറിക്കുന്നു.

ഓടുക - ഓട്ടം } അം പ്രത്യയം ക്രിയാനാമാർത്ഥത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.
ചാടുക - ചാട്ടം }

കക്കുക - കള്ളൻ - അൻ പ്രത്യയം നാമാർത്ഥത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതോടൊപ്പം ലിംഗസൂചനയും നൽകുന്നു.

നിഷ്പന്നനാമവും സമാസനാമവും തമ്മിൽ സാദൃശ്യങ്ങളേറെയു ് എന്നു നേരത്തെ പറഞ്ഞിട്ടു ്. ഒരു സമാസനാമത്തെ വിഗ്രഹിച്ച് അർത്ഥം പറയുന്നതുപോലെ നിഷ്പന്നനാമത്തെയും വിവരിച്ച് അർത്ഥം പറയാൻ സാധിക്കും.

---

[120] ക്രിയാപദങ്ങൾ പ്രായേണ കാല പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്നാണ് വാക്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ഓടി, ഓടുന്നു ഇ പൊട്ടൻ, പൊട്ടി എന്നീ വാക്കുകളിൽ അൻ, ഇ എന്നിവ ലിംഗപ്രത്യയങ്ങൾ കൂടിയാണ്.ങ്ങനെ.

[121] അംഗം - പ്രകൃതിയും ഇടനിലയും ചേർന്നരൂപം

മുടന്തുകാലൻ - മുടന്തുന്ന കാലുള്ളവൻ (സമാസം)

തെക്കൻ - തെക്കുനിന്നുവന്നവൻ (നിഷ്പന്നനാമം)

മരപ്പൊടി - മരത്തിന്റെ പൊടി (സമാസം)

അടപ്പ് - അടയ്ക്കുന്നതിനുള്ളവസ്തു (നിഷ്പന്നനാമം)

ഭാഷയ്ക്കകത്ത് സമാസനാമവും നിഷ്പന്ന നാമവും രൂപം കൊള്ളുന്ന സാഹചര്യം ഏക ദേശം ഒന്നു തന്നെയാണ്. പ്രയോഗ സൗകര്യത്തിനു വേ ി അർത്ഥലോപം കൂടാതെ വാക്യത്തെ ചുരുക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമമാണ് ര ിലും നടക്കുന്നത്. ചുരുങ്ങലിനു ശേഷം സമാസനാമത്തിനകത്ത് ര ുപ്രകൃതികളെങ്കിലും ശേഷിക്കും. നിഷ്പന്ന നാമരൂപവത്ക്കരണത്തിലാകട്ടെ ഒരു പ്രകൃതിയും ഒരു പ്രത്യയവും മാത്രം അവശേഷിക്കുകയും വ്യാക്യാർത്ഥം ശേഷിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലപ്പോഴാകട്ടെ പ്രകൃതി മാത്രം നിലനിൽക്കുകയും വ്യാക്യാർത്ഥം ശോഷിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (അടിക്കുക - അടി) ഭാഷയ്ക്കുള്ളിലെ അത്ഭുതകരവും എന്നാൽ സാധാരണവുമായ ഒരു പ്രക്രിയയാണിത്. ഭാഷയ്ക്കകത്ത് ആദ്യഘട്ടത്തിൽ സമാസ നാമങ്ങൾ ഉ ാവുകയും അതിനുശേഷം അവയിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ രൂപം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രക്രിയയും നടക്കുന്നു ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉദാഹരണത്തിലെ മുടന്തുന്ന കാലുള്ളവൻ - മുടന്തുകാലൻ ആയതുപോലെ മുടന്തുകാ ലൻ എന്ന സമാസനാമം മുടന്തൻ എന്ന നിഷ്പന്നനാമമായി മാറുന്ന പ്രക്രിയയും ഭാഷയിലു ്. നിഷ്പന്നനാമങ്ങളായി പരിഗണിക്കുന്ന മീൻകാരൻ, പാട്ടുകാരൻ എന്നിവയിലെ കാരൻ എന്ന ശബ്ദം പദവുമല്ല

പ്രത്യയവുമല്ല എന്ന നിലയിലാണിന്നുള്ളത്. കാരൻ എന്ന ശബ്ദത്തിന് സ്വതന്ത്രമായ പ്രയോഗം ഭാഷ യിലില്ല. നേരത്തെപറഞ്ഞ ചുരുങ്ങലിന്റെ ഭാഗമാണ് ഇതും. സമാസനാമവും നിഷ്പന്ന നാമവുമാ യുള്ള പ്രധാനവ്യത്യാസം അതിന്റെ രൂപഘടനയിലാണ്. സമസ്തപദത്തിന്റെ ഘടന നാമം + നാമം, ഭേദകം + നാമം, ക്രിയ + നാമം എന്നിങ്ങനെയാണ്. നിഷ്പന്നനാമത്തിന്റെ ഘടനയാകട്ടെ നാമം/ക്രിയ/ഭേദകം + വ്യുൽപ്പാദന പ്രത്യയം എന്നാണ്.

3.9. ഭേദകവും നിഷ്പന്നനാമവും

മലയാളത്തിൽ ശുദ്ധമായ ഭേദകശബ്ദങ്ങൾ ഉ ോ എന്നതിനെകുറിച്ച് പല ചർച്ചകളും നട ന്നിട്ടു ്. ഭേദകത്തെ പദവിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താമെങ്കിൽ മാത്രമേ ഭേദകജന്യമായ നിഷ്പന്നനാമ ങ്ങളെ ആ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താനാവുകയുള്ളൂ. ഭേദകങ്ങളെ ഒരു പദവിഭാഗമായി കേരളപാ ണിനി കണക്കാക്കിയിട്ടു ്. എന്നാൽ ഭേദകങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം നൽകുന്ന ഉദാഹ രണങ്ങളിൽ ഒന്നു പോലും ശുദ്ധഭേദകങ്ങളാണെന്ന് പറയാനാവുകയില്ല. അദ്ദേഹം നൽകുന്ന കറു ത്ത, വെളുത്ത, സുന്ദരൻ, മു ൻ, കൂനൻ, കിഴവൻ[122] എന്നിവയിൽ ആദ്യത്തെ ര ണ്ണം ക്രിയാവ്യുൽപ്പന്നമായ ഭേദകങ്ങളും (കറുക്കുക- കറുത്ത, വെളുക്കുക - വെളുത്ത) മറ്റുള്ളവ തദ്ധിതനാമങ്ങ ളുമാണ്. മലയാളത്തിലെ വാക്യരചനയിൽ വിശേഷണങ്ങളായി പ്രയോഗിക്കുന്നവ ഭൂരിപക്ഷവും നാമ ത്തിൽ നിന്നോ ക്രിയയിൽ നിന്നോ താൽക്കാലികമായി രൂപപ്പെടുത്തുന്നവയാണ്. പേരെച്ചങ്ങളും വിനയെച്ചങ്ങളുമായി ഉപയോഗിക്കുന്നവയും മിക്കവാറും യഥാർത്ഥത്തിൽ ശുദ്ധഭേദകങ്ങളല്ല. എന്നാൽ വാക്യത്തിനകത്ത് അവ ഭേദകങ്ങളായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ഉദാ : കറുത്ത പശു പുല്ലു തിന്നുന്നു.,
സമർത്ഥനായ കുട്ടി വേഗം കാര്യം ഗ്രഹിക്കുന്നു

[122] എ.ആർ രാരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 109

നാമനിർമ്മായി തദ്ധിതം എന്ന വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നവയായി കേരളപാണിനി വിവരിക്കുന്നവയും യഥാർത്ഥത്തിൽ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളോ, ശുദ്ധഭേദകജന്യങ്ങളോ അല്ല. അതേസമയം തന്മാത്രാ തദ്ധിത ങ്ങൾക്കുദാഹരണമായി അദ്ദേഹം നൽകുന്ന[123] പുതുമ, നേർമ്മ, പഴമ തുടങ്ങിയവ ഭേദകജന്യങ്ങളാ ണുതാനും. ചില നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അവ ഭേദകജന്യമോ ക്രിയാജന്യമോ എന്നു സംശയം തോന്നുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുമു ്. വെളുപ്പ്, കറുപ്പ് എന്നീ ഗുണനാമങ്ങൾ വെളുക്കുക, കറുക്കുക എന്നീ ക്രിയകളിൽ നിന്നാണോ വെളുത്ത, കറുത്ത എന്നീ ഭേദക ശബ്ദങ്ങളിൽ നിന്നാണോ വ്യുൽപ്പന്നമാകുന്നത് എന്നു സംശയമു ാകാം.

ശുദ്ധഭേദകങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയം സി.എൽ. ആന്റണിയുടെ അഭി പ്രായങ്ങളാണ്. കേരളപാണിനി ഭേദകങ്ങളുടെ അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളായി കൽപ്പിച്ച ശുദ്ധം (ചെറു, പെരു, നൽ, ചെം), വിഭാവകം (സമർത്ഥനായ, ക്ഷേമമായ) വിഭക്ത്യാഭ്യാസം (കാട്ടിലെ, വെള്ളത്തിലെ), പാരിമാണികം (നാഴിയരി, ര ുതുടം), സർവ്വനാമികം (അവിടം, അയാൾ), നാമാംഗജം (കെട്ടിയ, വെളു ത്ത) എന്നിവയെ പരിശോധിച്ചതിനു ശേഷം സി.എൽ. ആന്റണി പതിനേഴോളം നാമവിശേഷണങ്ങളെ ക ത്തുന്നു[124]. അവയെ ശുദ്ധം (ചെറിയ, പുതിയ, പഴയ, കുറിയ, ചെറിയ, വലിയ, കൊടിയ, എളി യ, നേരിയ, നെടിയ, ഇളയ, നല്ല, മറ്റെ) വിവേചകം (ആ, ഈ) സാംഖ്യം (ഒരു) എന്ന് വിഭജിക്കുന്നു.[125] ഇവയെ കൂടാതെ മുപ്പതിലധികം ശുദ്ധക്രിയാവിശേഷണങ്ങളെയും അദ്ദേഹം ക ത്തുന്നു.[126] സി. എൽ. ആന്റണി വിവരിക്കുന്ന നാമവിശേഷണങ്ങളും ക്രിയാവിശേഷണങ്ങളും ഗുണാഖ്യായികളായതു കൊ ് ഇവ ര ും കൂടി ചേർന്നാൽ മലയാളത്തിലെ ശുദ്ധഭേദക വിഭാഗം പൂർണ്ണമായി എന്നുപറ യാം.

എന്നാൽ സുകുമാരപിള്ള സി.എൽ.ആന്റണിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളെ നിഷേധിക്കുകയും ശുദ്ധമായ നാമവിശേഷണങ്ങൾ മലയാളത്തിലില്ല എന്നു വാദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു ്.[127] ചെറു, പെരു മുതലായ ധാതുക്കളോട് അ (ഇയ) എന്ന പ്രത്യയം ചേർന്നാണ് ശുദ്ധ നാമവിശേഷണങ്ങളായ ചെറിയ, പെരിയ എന്നിവയു ായ തെന്നാണ് സി.എൽ. ആന്റണിയുടെ വാദം. പെര്, പഴ, കുറ് തുടങ്ങിയവ ജന്മനാ ഭേദകപ്രകൃതികളാ ണെന്നും പരിണാമദശയിൽ ക് എന്ന അംഗ പ്രത്യയം സ്വീകരിച്ച് ക്രിയകളായി വികസിക്കുകയാണ് ഉ ായതെന്നുമുള്ള ആന്റണിയുടെ വാദത്തെ സുകുമാരപിള്ള എതിർക്കുന്നു.

തൂക്, പാക്, ഒഴുക് തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ ക കാരാന്ത ധാതുക്കൾ ഭാഷയിലു ന്നും ഇവ യെല്ലാം അംഗപ്രത്യയം സ്വീകരിച്ച് ക്രിയകളായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു വാദിക്കാൻ എന്തു യുക്തിയാണുള്ളതെന്ന് സുകുമാരപിള്ള ചോദിക്കുന്നു.[128]

യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രകൃതികൾ ലിംഗവചന പ്രത്യയങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് നാമങ്ങളും കാലപ്രത്യയ ങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് ക്രിയകളും ആയി രൂപപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ സി.എൽ. ആന്റണി പറയുന്നതുപോലെ അ (ഇയ) പ്രത്യയം ചേർന്ന് ഭേദകങ്ങളും രൂപപ്പെടുന്നു. പ്രകൃതികളെ അവയുടെ കേവല രൂപത്തിൽ വെച്ചുകൊ ് ക്രിയാപ്രകൃതികളോ, നാമപ്രകൃതികളോ എന്ന് വേർതി രിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നാൽ പ്രാഥമികമായി ഏതുതരം പ്രത്യയമാണ് അവയോടു ചേരുന്നത് എന്നു നോക്കി നാമപ്രകൃതികളെന്നും ക്രിയാപ്രകൃതികളെന്നും വേർതിരിക്കാം. തൂക്, പാക് എന്നിവ കാല പ്രത്യയങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് തൂകുന്നു, പാകുന്നു, തൂകി, പാകി എന്നിങ്ങനെ ക്രിയാരൂപമാണ് സ്വീകരി

123 ,, ,, പു - 173

124 സി.എൽ.ആന്റണി - കേരളപാണിനീയ ഭാഷ്യം പു - 101 - 104

125 ,, ,, പു - 107

126 ,, ,, പു - 115

127 ഡോ: കെ.സുകുമാരപിള്ള - കൈരളീശബ്ദാനുശാസനം പു - 923

128 ,, ,, പു - 923

ക്കുന്നത്. തൂകിയ, പാകിയ എന്നിങ്ങനെ ഭേദകാർത്ഥം സൃഷ്ടിക്കുന്ന രൂപങ്ങൾ ഇവയിൽ നിന്ന് നിഷ്പാദിപ്പിക്കാമെങ്കിലും ക്രിയാപദമായി ഇവയെ കണക്കാക്കണം.

ചെറു, വല് തുടങ്ങിയ രൂപങ്ങൾ ഭേദക പ്രത്യയമായ അ പ്രാഥമികമായി സ്വീകരിച്ച് ചെറിയ, വലിയ എന്നീ ഭേദകപദങ്ങളായി മാറുന്നു. ഇവ പിന്നീട് ചെറുത്, വലുത് എന്നിങ്ങനെ വസ്തുനാമരൂപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും പിന്നീട് ചെറുതാവുക, വലുതാവുക എന്നിങ്ങനെ ക്രിയാരൂപങ്ങളായി തീരുകയും ചെയ്തേക്കാം. എന്നാൽ ഇവ പ്രാഥമികമായി ഭേദക പ്രത്യയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന ധാതുക്കളായതുകൊ ് ഭേദകധാതുക്കളായി കണക്കാക്കുന്നതാണ് യുക്തം. ഇങ്ങനെയു ാവുന്നവയെ ശുദ്ധഭേദകങ്ങളായും കണക്കാക്കണം.

എന്നാൽ പെര്, പഴ, കുറ് എന്നീ ധാതുക്കളോട് പ്രാഥമികമായി ചേരുന്ന പ്രത്യയം ഏതെന്നു പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചറിയാനാവില്ല എന്നതൊരു പ്രശ്നമായി നിലനിൽക്കുന്നു. പെരിയ, പഴയ, കുറിയ എന്നിവയിൽ ഭേദക പ്രത്യയം നേരിട്ടു ചെന്ന് ഭേദകം രൂപപ്പെടുന്നു. അതേസമയം പെരുകുന്നു, പെരുകി, പഴകുന്നു. പഴകി, കുറുകുന്നു എന്നീ ക്രിയാപദങ്ങളും ഭാഷയിൽ നിലനിൽക്കുന്നു ്. ഇവയും ധാതുവിനോട് നേരിട്ട് കാല പ്രത്യയം ചേർന്ന് ക്രിയാപദമായി തീരുന്നവയാണ്. ഇവയിൽ നിന്ന് പെരുകിയ, പഴകിയ, കുറുകിയ എന്നീ ക്രിയാജന്യ ഭേദകങ്ങളും ഉ ാകും. ഇവയിൽ പെരുകിയ, കുറുകിയ എന്ന പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം പെരിയ കുറിയ എന്നതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. പെരിയ എന്നതിന് വലിയ എന്നും പെരുകുക എന്നതിന് വർദ്ധിക്കുക എന്നുമാണ് അർത്ഥം. അതായത് ഭേദക ധാതു പെര് എന്നും ക്രിയാധാതു പെരുക് എന്നുമാണ്. പഴയ, കുറിയ എന്നിവകളാൽ ഭേദകധാതു പഴക്, കുറുക് എന്നുമാണ്. തൂകിയ, പാകിയ, എന്നിവയിൽ തൂകി, പാകി എന്നി ഭൂതകാലരൂപങ്ങളോട് (ഇ) അ ചേർന്നാണ് ക്രിയാജന്യഭേദകത്വം ഇവ ആർജ്ജിക്കുന്നത്. സുകുമാരപിള്ള പറയുന്നതുപോലെ ഇവയുടെ ധാതു തൂ, പാ, എന്നല്ല തൂക്, പാക് എന്നു തന്നെയാണ്. ഓട് എന്ന ധാതുവിനോട് കാല പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് ഓടി, ഓടുന്നു, ഓടും എന്ന ക്രിയാരൂപവും ഓടി, ഓടുന്നു എന്ന ക്രിയാരൂപത്തോട് (ഇ) അ ചേർന്ന് ഓടിയ, ഓടുന്ന എന്നീ ഭേദകാർത്ഥരൂപങ്ങളും ഉ ാകും. പോയ, ആയ എന്നീ രൂപങ്ങളിലും ഇതു തന്നെയാണ് സ്ഥിതി.

ഭേദിപ്പിക്കുന്നത് ഭേദകമെങ്കിൽ ക്രിയയെ ഭേദിപ്പിക്കുന്നവയും നാമത്തെ ഭേദിപ്പിക്കുന്നവയും ഭേദകങ്ങൾ തന്നെ. നാമങ്ങളിൽ ക്രിയാജന്യമായ നാമങ്ങളും ക്രിയകളിൽ നാമധാതുക്കളും[129] ഉൾപ്പെടുന്നതുപോലെ ഭേദകങ്ങളിലും വ്യുൽപന്നങ്ങളായ ഒരു വിഭാഗം ഭേദകങ്ങളുമു ്. സി.എൽ. ആന്റണി ക്രിയാവിശേഷണങ്ങളായി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മുപ്പത്തി മുന്നെണ്ണത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷവും വ്യുൽപന്നങ്ങളാണ് എന്നത് അദ്ദേഹം തന്നെ അംഗീകരിച്ചിട്ടു ്.[130] എന്നാൽ വാക്യങ്ങളിൽ താൽക്കാലികമായ വിശേഷണ ധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന വിനയെച്ചങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി സ്വതന്ത്രമായ ഒരു രൂപം ഇവയ്ക്കു ്. അതുകൊ ് ഭേദകങ്ങൾ മലയാളത്തിലെ പദവിഭാഗം തന്നെയാണ്. വാക്യത്തിനുള്ളിൽ ക്രിയാപദങ്ങൾ പേരച്ചങ്ങളായും വിനയെച്ചങ്ങളായും ഭേദകധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്നത് മലയാളത്തിലെ ഒരു സാമാന്യ വിധിയായി നിലനിൽക്കുന്നതുകൊ ് അവയുടെ എണ്ണം ചുരുങ്ങിപ്പോയി എന്നുമാത്രം.

ക്രിയാ വിശഷണങ്ങളും നാമവിശേഷണങ്ങളും ആയിവർത്തിക്കുന്ന ഭേദകങ്ങളിൽ നാമവിശേഷണങ്ങളിൽ നിന്നു മാത്രമെ നാമപദങ്ങൾവ്യുൽപന്നമാവുന്നുള്ളു. ഇപ്രകാരം ഭേദകങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യുൽപാദിപ്പിക്കപ്പെട്ട നിരവധി നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ മലയാളത്തിലു ്.

3.10. നിഷ്പന്നനാമനിർവചനം

---

129 നാമധാതു - സ്വതേയുള്ള ധാതുക്കൾ കൂടാതെ മറ്റു ശബ്ദങ്ങളിൽ നിന്നും ധാതുക്കളെ സൃഷ്ടിക്കാറു ്. ഈ വക ധാതുക്കളിൽ മിക്കവയും നാമജങ്ങളാണ്.
ഉദാ; കല്ലിക്കുക, വമ്പിക്കുക

130 സി.എൽ.ആന്റണി - കേരളപാണിനീയ ഭാഷ്യം പു - 112

ഒരു വ്യാകരണസംവർഗ്ഗം മറ്റൊന്നായിമാറുന്ന പ്രക്രിയ എല്ലാഭാഷകളിലും നടക്കുന്നതാണ്. ഈ പ്രക്രിയയെ വ്യുൽപ്പാദനം എന്നു വിളിക്കാം. ഇതുമൂലം മലയാളത്തിൽ രൂപപ്പെടുന്ന പദങ്ങളെ അപഗ്രഥിക്കാൻ ഒട്ടു മിക്ക വൈയാകരണൻമാരും ശ്രമിച്ചിട്ടു ്. വ്യുൽപ്പാദന പ്രക്രിയയിലൂടെ രൂപ പ്പെടുന്ന നാമപദങ്ങളെ വിവരിക്കുവാൻ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളുടെയും അവയുടെ അപഗ്രഥന ത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ താഴെപറയും വിധം നിർവചിക്കാം.

നാമം, ക്രിയ, ഭേദകം എന്നിവയിൽ നിന്ന് വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പുതിയനാമങ്ങളാണ് നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ. ഒരു പ്രകൃതിയും പ്രത്യയവും കൂടിചേർന്ന രൂപമാണ് അതിനുള്ളത്. ചില സന്ദർഭ ങ്ങളിൽ പ്രകൃതിതന്നെ നിഷ്പന്നനാമമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടെന്നുവരാം. ആധാരമായ നാമക്രിയാഭേദക ങ്ങളോടു ബന്ധമുള്ള വ്യക്തി, വസ്തു ക്രിയാനാമദികളെ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾകുറിക്കും. സമാസ നാമ ങ്ങളെപോലെ ഒരു വാക്യാരത്ഥത്തെ ഒറ്റൊറ്റ പദത്തിലേക്ക് ചുരുക്കുകയാണ് നിഷ്പന്നനാമരൂപവ ത്ക്കരണത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്. വ്യുൽപ്പാദന പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്തുകൊ ാണ് ഇതു സാധിക്കുന്ന ത്. ക്രിയ, ഭേദകം എന്നിവയിൽ ഇവ ചേരുമ്പോൾ അവയെ വ്യത്യസ്തവ്യാകരണ വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് വ്യുൽപ്പാദന പ്രത്യയങ്ങൾ പരിവർത്തിപ്പിക്കുന്നു. നിഷ്പാദക പ്രത്യയങ്ങളായ ലിംഗവചനവിഭക്ത്യാദി കളെ പോലെ ഒരു പ്രത്യയത്തിന് ഇന്ന അർത്ഥം എന്ന് വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾക്ക് ഉ ാകണമെന്നി ല്ല. മാത്രമല്ല വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങളുടെയും പ്രക്രിയകളുടെയും എണ്ണവും തരവും വളരെ വിപുല മാണ്.

അദ്ധ്യായം 4

നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ രൂപസിദ്ധി

ഒരു വാക്യത്തെയോ വാക്യഖണ്ഡത്തെയോ ചുരുക്കി അർത്ഥലോപം കൂടാതെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രവണത ഏതു ഭാഷയിലും കാണുവാൻ കഴിയും. മലയാളത്തിലെ സമസ്ത പദങ്ങളും നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളും ഇപ്രകാരം രൂപപ്പെടുന്നവയാണ്. സമസ്ത പദത്തിൽ ഒരു വാക്യാർത്ഥത്തെയോ വാക്യഖണ്ഡത്തെയോ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത് രണ്ടോ അതിലധികമോ ധാതുക്കൾ ചേർന്നായിരിക്കും. അവിടെ ലോപിക്കുന്നത് രണ്ടു പദങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങളോ പദങ്ങൾ തന്നെയോ ആകാം. ഉദാഹരണമായി മരത്തിന്റെ കൊമ്പ് മരക്കൊമ്പ് എന്നാകുമ്പോൾ ലോപിക്കുന്നത് ന്റെ എന്ന സംബന്ധിക പ്രത്യയമാണ്. വെണ്ണ പ്രിയനായ കണ്ണൻ വെണ്ണക്കണ്ണൻ എന്നാകുമ്പോൾ ഒരു പദംതന്നെ ലോപിച്ചുപോകുന്നു. ഭാഷയിലെ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ പൊതു സമ്മതിയോടു കൂടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നവയാണ് ഇത്തരം പദങ്ങൾ. സമൂഹം അംഗീകരിച്ച പദങ്ങളാണിവ. ഉദാഹരണമായി രാമന്റെ ബാണത്തെ രാമബാണം എന്ന് സമാസിക്കാം എന്നാൽ രാമന്റെ കുടയെ രാമക്കുട എന്നു സമാസിക്കാനാവുകയില്ല. ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾക്ക് പൊതു സമ്മതിയില്ല. ചിലപ്പോൾ ഒരു വ്യക്തി പ്രത്യേക ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ച ഇത്തരം രൂപങ്ങൾ പൊതുസമ്മിതി ആർജ്ജിക്കാറുണ്ട്. submarine എന്നതിനു മുങ്ങിക്കപ്പൽ എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തത് ഉദാഹരണം. പത്രത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് പഴയൊരു പത്രപ്രവർത്തകൻ എം.ആർ.കെ.സി സൃഷ്ടിച്ച ഈ പദം ഇപ്പോൾ മലയാളത്തിൽ വ്യാപകമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

4.1. സമസ്ത പദങ്ങളും നിഷ്പന്നനാമങ്ങളും

നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ രൂപവത്ക്കരണത്തെ ഭാഷയിലെ ചുരുങ്ങൽ പ്രക്രിയ വളരെയേറെ സ്വാധീനിക്കുന്നതായി കാണാം. നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ ഒരു വാക്യാർത്ഥത്തയോ വാക്യഖണ്ഡാർത്ഥത്തേയോ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിന് രണ്ടു ധാതുക്കളുടെ ആവശ്യമില്ല. ഒരു ധാതുവും ഒരു വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയവും ചേർന്ന് ഒരു വാക്യാർത്ഥത്തെ ജനിപ്പിക്കും. തീവണ്ടി എന്ന സമസ്തപദത്തിൽ തീ, വണ്ടി എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു പദങ്ങൾ തന്നെയുണ്ട്. എന്നാൽ കൂനൻ എന്ന നിഷ്പന്നനാമത്തിൽ കൂന് എന്നൊരു പദവും അൻ എന്ന പ്രത്യയവുമാണുള്ളത്. ഇതിലെ അൻ പ്രത്യയം ഒരേ സമയം ലിംഗപ്രത്യയവും വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയവുമാണ്.

നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന് ചിലപ്പോൾ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളുണ്ടാകാം. രണ്ട് പദങ്ങൾ ചേർന്ന് ഒരു സമസ്തപദം ഉണ്ടാകുന്നത് ആദ്യത്തെ ഘട്ടം. അവയിൽ ഒന്ന് ലോപിച്ചു പോകുന്നത് അടുത്ത ഘട്ടം.

മൂപ്പ് ഉള്ളവൻ - മൂപ്പുള്ളോൻ - മൂപ്പൻ എന്നിങ്ങനെ ഒരു ഈ രൂപ സിദ്ധിയെ വിവരിക്കാനാകും. ഈ മൂന്നു പദവും ഏകദേശം ഒരർത്ഥത്തെതന്നെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. ഇവ മൂന്നും ഒരേ സമയം ഭാഷയിൽ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ആദ്യത്തേത് ഒരു വാക്യഖണ്ഡവും രണ്ടാമത്തേത് സമസ്തപദവും മൂന്നാമത്തേത് നിഷ്പന്ന നാമവുമാണ്. നിഷ്പന്നനാമമാവുന്നതോടെ ഒരു പദം ലോപിക്കുന്നു. പദത്തിന് സവിശേഷ അർത്ഥവും കൈവരുന്നു. ഒരു വർഗ്ഗത്തിന്റെ തലവൻ എന്നാണ് ഇന്ന് മൂപ്പൻ എന്ന നിഷ്പന്ന നാമത്തിന്റെ അർത്ഥം. ചില നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ കാണുന്ന പ്രത്യയമോ പദമോ എന്നു വ്യവച്ഛേദിക്കാനാവാത്ത രൂപങ്ങൾ ഈ പ്രത്യേകഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കള്ളത്തനം, തങ്ങാരം, കൂട്ടായ്മ, തലയാളൻ, മലയാളി, പണിക്കാരൻ മുതലായ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ പദമോ പ്രത്യയമോ എന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാനാകാത്ത രൂപങ്ങൾ കാണാം. കേരളപാണിനി

യുടെ മതമനുസരിച്ച് മലയാളത്തിലെ പ്രത്യയങ്ങളിൽ ഒരു വിഭാഗം മുമ്പ് വാചകത്വം ഉ ായിരുന്നവ അതു നഷ്ടപ്പെട്ട് ദ്യോതകങ്ങളായി തീർന്നവയാണ്.[1]

എന്നാൽ ഈ നിഗമനം നാമജന്യങ്ങളായ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾക്കു മാത്രമെ യോജിക്കുകയു ള്ളൂ. ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും ക്രിയാനാമങ്ങൾക്ക് ഈ നിയമം ബാധകമാവുകയില്ല. ഓടുക എന്ന ക്രിയയിൽ നിന്ന് ഓട്ടം എന്ന നാമം രൂപപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് മറ്റൊരു ഘട്ടം ഉ ന്നു പറയാനാവില്ല. ഓടുക എന്ന ക്രിയ നേരിട്ട് പ്രത്യയ സ്വീകരണത്തിലൂടെ ഓട്ടം എന്നായി മാറുന്നതിനാണ് കൂടുതൽ സാദ്ധ്യതയു ള്ളത്. ഇത് മറ്റൊരു കാര്യം കൂടി ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. നാമം, ക്രിയ, ഭേദകം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു പദവിഭാ ഗങ്ങളിൽ നിന്നും നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടാറു ്. ധാതു + വ്യുൽപാദകപ്രത്യയം എന്നാണ് മിക്ക നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടേയും ഘടന എങ്കിലും അവയുടെ രൂപീകരണ പ്രക്രിയയിൽ ചില വ്യത്യാസ ങ്ങളു ്. അതുകൊ ് തന്നെ അവയുടെ രൂപീകരണ പ്രക്രിയയെ വ്യത്യസ്തമായി പഠിക്കുകയാണ് ഉചിതം.

നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെയും അവയെ വ്യുൽപാദിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങളെയും ശേഖരിക്കുകയും സൂക്ഷ്മമായി അപഗ്രഥിക്കുകയും ചെയ്തു കൊ ു മാത്രമേ ഇവയുടെ രൂപീകരണ പ്രക്രിയയെ ക ത്താനാവൂ. നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ രൂപീകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഉപാധി അവയ്ക്കാ ധാരമായ ധാതുക്കളിൽ ചേരുന്ന പ്രത്യയങ്ങളാണ് എന്നതുകൊ ് വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങളുടെ രൂപസിദ്ധിയും അവ നിർവഹിക്കുന്ന അർത്ഥസംവേദനവുമാണ് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെകുറിച്ചുള്ള പഠന ത്തിലെ ഏറ്റവും കാതലായ ഭാഗം.

4.2. രൂപസിദ്ധി

ആന്ദ്രനോവിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ച് പരപ്രത്യയങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് ദ്രാവിഡഭാഷകളിലെ മുഖ്യമായ രചനാ മാതൃക[2] ആന്തരിക രൂപസിദ്ധിക്കുള്ള സാധ്യതകൾ വിരളമായു ്. ധാതുസ്വരത്തിൽ വന്നു ചേരുന്ന ഹ്രസ്വ ദീർഘ വിനിമയമാണ് അതിൽ പ്രധാനം. എങ്കിലും അവ താരതമ്യേന അപ്രധാനമാണ്. ദ്രാവിഡ ഭാഷകളെ സംബന്ധിച്ച ഈ പൊതുധാരണ മലയാളത്തിലെ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾക്കും ബാധകമാണ്. വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങൾ മിക്കവാറും ചേരുന്നത് ധാത്വന്തത്തിലാണ്. ഇടുക - ഈട്, ചുടുക - ചൂട് എന്നിങ്ങനെ ദ്രാവിഡഭാഷ കൾക്ക് പൊതുവായു ാകുന്ന ഹ്രസ്വ ദീർഘ വിനിമയങ്ങൾക്കുദാഹരണവും മലയാളത്തിലെ നിഷ്പന്ന നാമ രൂപവത്ക്കരണത്തിൽ കാണാനാവും. വദിക്കുക വാദം, പതിക്കുക പാതം ഇങ്ങനെ സംസ്കൃതത്തിലും ഈ രീതിയു ്.

നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ നാമക്രിയാഭേദകജന്യങ്ങളാണെങ്കിലും വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരു ന്നത് ധാതുക്കളോടാണ്. ധാതുക്കളാകട്ടെ ബദ്ധരൂപങ്ങളാകാം. അതായത് അവ പദാംശമായി നിന്ന് പദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കു ന്നു. തന്മൂലം ഏതെങ്കിലും ശബ്ദവിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താനുതകുന്ന യാതൊന്നും കേവല ധാതു വിൽ ഇല്ല.[3] അതായത് ഓട് എന്ന ധാതു ക്രിയയോ നാമമോ അല്ല. അത് ഓടുന്നു എന്നാകുമ്പോൾ ക്രിയയും ഓട്ടം എന്നാകുമ്പോൾ നാമവുമാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓട്ടം എന്നത് ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമമാണ് എന്ന് കണക്കാക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന് ചിന്തിക്കേ തു ്. ഓട് എന്ന ധാതു പ്രാഥമികമായി ഭാഷയിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് ഓടി, ഓടുന്നു, ഓട്ടം എന്നിങ്ങനെ ക്രിയാരൂപത്തി ലാണ്. പിന്നീടാണ് ഓട്ടം എന്ന നാമരൂപം വ്യുൽപാദിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. എന്നതാണ് പൊതുവായ ധാരണ.

---

[1] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 108

[2] ആന്ദ്രനോവ് എം.എസ് - ദ്രാവിഡഭാഷകൾ പു-36

[3] " " പു-34

മലയാളത്തിലെ പ്രമുഖ വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ക്രിയകളിൽ നിന്ന് ഉ ാകുന്ന ഇത്തരം രൂപങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നു .[4] ഒരു ധാതുവിൽ നിന്ന് കാലപ്രകാരാദികൾ ചേർന്ന് ക്രിയാരൂപങ്ങളും വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾചേർന്ന് നാമരൂപങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയും. ഇപ്രകാരമു ാകുന്ന നാമരൂപങ്ങൾ ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കും എന്നതു കൊ ു കൂടിയാണ് ഇവയെ ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളായി വ്യവഹരിക്കുന്നത്.

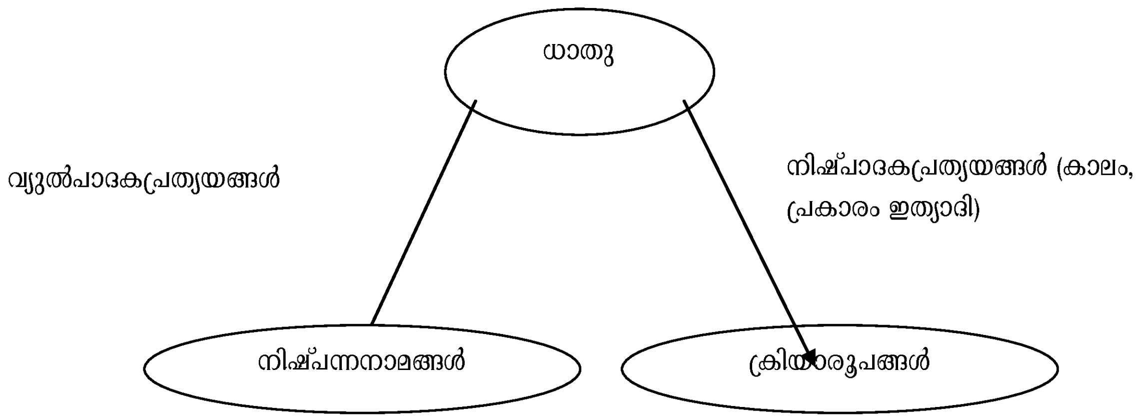

ഓട്, ചാട് മുതലായ ധാതുക്കളിൽ നിന്ന് ഓടുക, ചാടുക, എന്നിങ്ങനെയുള്ള രൂപങ്ങളെയും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സാധിക്കും. കാല പ്രകാരാദികൾ ചേരാത്തതുകൊ ് ഇവയെ ക്രിയയുടെ കേവല രൂപമെന്നു വിളിക്കാം. അതേസമയം കേരളപാണിനിയുടെ കേവല ക്രിയ എന്ന സങ്കൽപ്പവുമായി ഇതിനു ബന്ധമില്ലെന്നും പ്രത്യേകം സൂചിപ്പിക്കേ തു .[5]

4.3. ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ രൂപസിദ്ധി

ശൂന്യപ്രത്യയം, ആദ്യാക്ഷരദീർഘം, ആദ്യാക്ഷരദീർഘത്തോടൊപ്പം അന്ത്യവർണ്ണ ദ്വിത്വവും ആഗമവും വിവിധ പ്രത്യയങ്ങളുടെ ചേർച്ച ഇവയാണ് ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ വ്യുൽപ്പാദനത്തിനുള്ള ഉപാധികൾ. ക്രിയകളിൽ നിന്ന് നാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യയങ്ങൾ ച്ച അം (അമ്) ഇ, അൽ, ഷ്, വ,തി, ത്ത്, ത്തം, അ, മ, വി, ന്ധ്/മ്പ ആയ്മ എന്നിവയാണ്.[6] ദ്രാവിഡഭാഷയിൽ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്ന പ്രക്രിയകളെക്കുറിച്ച് കാൽഡ്വൽ വിവരിച്ചിട്ടു . മേൽപ്പറഞ്ഞ മിക്ക പ്രക്രിയകളും ദ്രാവിഡ ഭാഷയുടെ പൊതുവായുള്ള വ്യുൽപ്പാദന പ്രക്രിയയുമായി ബന്ധം പുലർത്തുന്നു. വ്യുൽപ്പന്നനാമങ്ങൾ അഥവാ ധാതുജനാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപാധികൾ പലതും ശ്രുതിസുഖ രൂപങ്ങൾ മാത്രമാണ് എന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു.[7] നാമവും ക്രിയാ പ്രകൃതിയും ഒരേ രൂപത്തിൽ വരുന്ന നാമം എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരികല്പന നേരത്തെ പറഞ്ഞ ശൂന്യപ്രത്യയം എന്നഉപാധിക്കു സമാനമാണ്. ചില ക്രിയാപദങ്ങൾ അന്ത്യവർണ്ണം ഇരട്ടിച്ച് നാമങ്ങളായി തീരുന്നുവെന്ന് കാൽഡ്വൽ

---

[4] മാത്തൻ, കേരളപാണിനി, ശേഷഗിരിപ്രഭു തുടങ്ങിയ പ്രമുഖപണ്ഡിതരുടെ വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് ഇത്തരം രൂപങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുന്നത്.

[5] ഓടുക, ചാടുക, നോക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള രൂപങ്ങളെ നിഷ്പാദിപ്പിക്കുകയും അവയ്ക്ക് ക്രിയയുടെ കേവലമായ രൂപങ്ങൾ എന്നു പേരു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നത് ഈ ഗവേഷണ പഠനത്തിന്റെ ഉപാധി എന്ന നിലയിൽ മാത്രമാണ്.

[6] അനുബന്ധം 1ൽ (ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്നനാമം) വിശദാംശങ്ങളു .

[7] റോബർട്ട് കാൽഡ്വൽ - ദ്രാവിഡഭാഷാവ്യാകരണം ഭാഗം 2പു - 253

പറയുന്നു.[8] ഏകാക്ഷരാത്മകമായ ക്രിയാ ധാതുവിലെ അന്തർഭൂത സ്വരം ദീർഘീകരിച്ച് നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന രസാവഹമായ സമ്പ്രദായം ദ്രാവിഡത്തിലുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തുന്നു.[9] ഇവ രണ്ടും യഥാക്രമം മേൽപറഞ്ഞ അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം ആദ്യാക്ഷരദീർഘം എന്നീ ഉപാധികൾക്കു സമാനമാണ്. മ, അം, തി, വ്, മാനം, ഇ, ഷ്, അൽ എന്നിവയും രൂപപരമായി ഇവയോട് സാദൃശ്യം വഹിക്കുന്ന ചില പ്രത്യയങ്ങളും ദ്രാവിഡഭാഷയിലെ വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവയായി കാൽഡ്വൽ വിവരിക്കുന്നു.[10] ക്രിയകളിൽ നിന്ന് നാമത്തെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന പ്രക്രിയകൾ ദ്രാവിഡ ഭാഷകളിലെല്ലാം ഏറെക്കുറേ ഒരുപോലെയാണ് എന്ന് ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദ്രാവിഡഭാഷകൾക്ക് പൊതുവായുള്ള ഉപാധികൾക്കും പ്രത്യയങ്ങൾക്കും പുറമേ മലയാളത്തിനു സവിശേഷമായുള്ളവ കൂടി ചേർത്ത് ഇവ ചേരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന രൂപമാറ്റങ്ങൾ താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

4.3.1. ശൂന്യ പ്രത്യയം

മലയാളത്തിൽ ക്രിയാപദത്തിൽ നിന്ന് നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ക്രിയാ ധാതുക്കളെ കേവലരൂപത്തിൽ തന്നെ പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ക്രിയാപദങ്ങൾ വാക്യങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് കാല പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്തുകൊണ്ടാണ്.[11] ഇവ ചേരാതെ കേവല ധാതുക്കളായി വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന രൂപങ്ങളെ ക്രിയയിൽ നിന്ന് രൂപപ്പെടുന്ന നാമങ്ങളായി കണക്കാക്കാം. ക്രിയാ ധാതുക്കൾ തന്നെ നാമങ്ങളായി വരുന്നതുകൊണ്ട് രൂപസിദ്ധിക്രമം കൂടുതലായി വിവരിക്കാനാവില്ല.[12] കുലക്കുക - കുല, കൊത്തുക - കൊത്ത്, തടിയുക - തടി ഇവ ഉദാഹരണങ്ങൾ.

4.3.2. ആദ്യാക്ഷരദീർഘം

ക്രിയാ ധാതുവിന്റെ ആദ്യാക്ഷരം ദീർഘിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെയും ചില ക്രിയാപദങ്ങളിൽ നിന്ന് നാമപദങ്ങളെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കാനാവും. അവിക്കുക - ആവി, ചുടുക - ചൂട് എന്നിവ ഉദാഹരണങ്ങൾ. അവിക്കുക എന്നതിൽ ധാതു അവി എന്നും ചുടുക എന്നതിൽ ചുട് എന്നുമാണ്. ഇവയുടെ ആദ്യാക്ഷരം ദീർഘിച്ച് ആവി എന്നും ചൂട് എന്നും ആകുന്നതാണ് രൂപസിദ്ധി. ഇതോടൊപ്പം ധാതുവിന്റെ അന്ത്യവർണ്ണത്തിന്റെ ഇരട്ടിപ്പ് ചുരുങ്ങി ഇരട്ടിപ്പില്ലാത്ത രൂപങ്ങളായി മാറുന്നതും കാണാനാവും. തിന്ന് - തീന്, കൊള്ള - കോള് എന്നിവ ഉദാഹരണം. ന, ള മുതലായ അക്ഷരങ്ങളിൽ ഇവ ചിലപ്പോൾ ചില്ലക്ഷരങ്ങളായി മാറുന്നു. വളയുക - വാൾ, മിന്നുക - മീൻ. മേൽപ്പറഞ്ഞ ധാതുക്കളുടെ രൂപം തിന്, കൊള്, മിന് എന്നിങ്ങനെയാണെന്നു വാദിക്കുന്നപക്ഷം ഇരട്ടിപ്പിനു വരുന്ന ലോപം രൂപസിദ്ധിയിൽ പ്രസക്തമല്ല. ആധുനിക മലയാളത്തിൽ ക്രിയാപദങ്ങളിൽ മിന്ന്, കൊള്ള്, തിന്ന് എന്നീ രൂപങ്ങളിലാണ് ഈ ധാതുക്കൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് എന്നതുകൊണ്ടാണ് രൂപസിദ്ധിയിൽ ഈ പ്രക്രിയയെക്കൂടി വിവരിച്ചത്. ധാതുവിന്റെ ആദ്യാക്ഷരം ദീർഘിച്ച് പുതിയ നാമങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രക്രിയ സംസ്കൃതത്തിലും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ദശരഥൻ എന്ന നാമത്തിൽ നിന്ന് ദാശരഥി എന്ന തദ്ധിത നാമവും ഭവിക്കുക എന്ന ക്രിയയിൽ നിന്ന് ഭാവം എന്ന ക്രിയാനാമവും രൂപപ്പെടുന്നത് ഉദാഹരണം. നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ വ്യുൽപാദനത്തിന് ആദ്യാക്ഷരദീർഘം എന്ന പ്രക്രിയ സംസ്കൃതവും ദ്രാവിഡവും ഒരുപോലെ പിൻതുടരുന്നുണ്ടെന്നാണ് ഇതുകൊണ്ട് തെളിയുന്നത്.

4.3.2.1. ആദ്യാക്ഷരദീർഘത്തോടൊപ്പം അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വവും ആദേശവും ആഗമവും

---

[8] ദ്രാവിഡത്തിൽ അന്ത്യവ്യഞ്ജനം ഇരട്ടിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനങ്ങൾ പലതാണെന്ന് കാൽഡ്വൽ പറയുന്നു. (1) നാമത്തെ മറ്റൊരുനാമത്തിന്റെ വിശേഷണപദമാക്കാൻ അത് ഉപകരിക്കും (2) അകർമ്മക ക്രിയകളെ അത് സകർമ്മകമാകുന്നു. (3) അത് ഒരു ഭൂതകാലപ്രത്യയമായി തീരുന്നു. (4) ക്രിയാപദങ്ങളിൽ നിന്ന് നാമം ഉണ്ടാക്കുന്നു. റോബർട്ട് കാൽഡ്വൽ - ദ്രാവിഡഭാഷാവ്യാകരണം ഭാഗം 2പു - 254

[9] റോബർട്ട് കാൽഡ്വൽ - ദ്രാവിഡഭാഷാവ്യാകരണം ഭാഗം 2പു - 254

[10] റോബർട്ട് കാൽഡ്വൽ - ദ്രാവിഡ ഭാഷാ വ്യാകരണം ഭാഗം 2പു - 255 മീ 264

[11] രാമൻ ഓടി, സീത നോക്കുന്നു ഇങ്ങനെ

[12] അനുബന്ധം ഒന്നിൽ മുഴുവൻ ഉദാഹരണങ്ങളും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്

ആദ്യാക്ഷര ദീർഘത്തോടൊഷം അന്ത്യവർണ്ണത്തിനു വരുന്ന ദ്വിത്വവും മറ്റു ചില വർണ്ണങ്ങളുടെ ആഗമവും മേൽ ചൂ ികാണിച്ച രൂപസിദ്ധിയുടെ ഭാഗമായി കാണപ്പെടുന്നു. ചെടിക്കുക - ചേട്ട (ജേഷ്ഠയുടെ തദ്ഭവമാണ് ഈ പദമെന്നും വാദമു) എന്നതിൽ ആദ്യാക്ഷരദീർഘത്തോടൊഷം അന്ത്യാക്ഷരദീർഘത്തോടൊഷം ഇരട്ടിച്ച വർത്സ്യഖരം ആദേശിക്കുന്നതായി കാണാം. മുറിയുക എന്നതിൽ നിന്നു ായ മൂർച്ച എന്ന നിഷ്പന്ന നാമത്തിൽ ആദ്യാക്ഷര ദീർഘത്തോടൊഷം ച്ച എന്ന നിഷ്പാദക പ്രത്യയം ആഗമിക്കുന്നു. ഉഴുക - ഊഴി എന്നതിൽ ആദ്യാക്ഷര ദീർഘവും 'ഇ'കാരചേർച്ചയും സംഭവിക്കുന്നു. അന്ത്യവർണ്ണ ദ്വിത്വവും പ്രത്യയ ചേർച്ചയും നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ വ്യുൽഷാദനത്തിൽ മറ്റു പദങ്ങളിലും സംഭവിക്കുന്നു . ഓത് - ഓത്ത്, അകല് - അകൽച്ച എന്നിങ്ങനെ. മേൽഷറഞ്ഞ ഉദാഹരണങ്ങളാൽ ആദ്യാക്ഷര ദീർഘത്തോടൊഷം വ്യുത്പാദനത്തിനുള്ള മറ്റു ചില ഉപാധികൾ കൂടി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊ ാണ് ഇവിടെ ഇക്കാര്യം വിശദീകരിക്കേ ി വന്നത്.

4.3.3. അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം

ക്രിയാധാതുവിന്റെ അന്ത്യവർണ്ണം ഇരട്ടിഷിക്കുന്നതിലൂടെയും ക്രിയാപദങ്ങളിൽ നിന്ന് നാമപദങ്ങളെ വ്യുൽഷാദിഷിക്കാനാവും ഈറുക - ഈറ്റ് (ഈറ് - ഈറ്റ്) ഓതുക - ഓത്ത് (ഓത് - ഓത്ത്) എന്നിവ ഉദാഹരണങ്ങൾ.[13] ചില പദങ്ങളിൽ അന്ത്യവർണ്ണ ദ്വിത്വത്തോടൊഷം 'അ'കാരാഗമവും സംഭവിക്കുന്നു . പാറ് -പാറ്റ, മെതു - മെത്ത (മൊതുക്കുക)

4.3.4. ച്ച

ക്രിയകളിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ക്രിയാധാതുവിനോടൊഷം ച്ച പ്രത്യയം ചേർക്കുന്നത് ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്നനാമ വ്യുൽഷാദനത്തിനുള്ള ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ഉപാധിയാണ്. അകല് - അകൽച്ച, അടര് - അടർച്ച, ഉരുള് - ഉരുൾച്ച സന്ധിപ്രക്രിയയുടെ ഭാഗമായി ര - റ വിനിമയവും ഇവിടെ നടക്കുന്നു . കവര് - കവർച്ച, ഉണര് - ഉണർച്ച എന്നിങ്ങനെ. കാണുക - കാഴ്ച്ച എന്നതിൽ വിശേഷവിധിയായി ണ കാരത്തിന് ഴ എന്ന് ആദേശം വന്നിരിക്കുന്നു. (കാൺ + ച്ച കാഴ്ച്ച). തുള്ളുക, പാളുക, പാറുക എന്നീ ക്രിയകളിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുമ്പോൾ ഇ കാരം ആഗമിക്കുന്നതായും കാണാം.

തുള്ള് - തുള്ളിച്ച →

പാള് - പാളിച്ച

പാറ് - പാറിച്ച

പൊതുവേ ര,ല,ള,ഴ എന്നീ വർണ്ണങ്ങളിൽ അവസാനിക്കുന്ന ധാതുക്കളിലാണ് ച്ച പ്രത്യയം ചേരുന്നത് എന്ന് കേരളപാണിനി പറയുന്നു.[14]

4.3.5 അം (അമ്)

ക്രിയാപ്രകൃതികളോട് അം പ്രത്യയം ചേർന്ന് ധാരാളം നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നു . അകലുക - അകലം, അടക്കുക - അടക്കം എന്നിങ്ങനെ. ക്രിയാധാതുവിനോട് അം പ്രത്യയം ചേരുന്നതിന് ഒഷം ധാരാളം സന്ധി പ്രക്രിയകൾ നടക്കുന്നതായി കാണാം.

അകല് - അകലം - അം യാതൊരു ഇടനിലയും ഇല്ലാതെ ചേരുന്നു.

[13] ഉദാഹരണങ്ങൾ കൂടുതൽ അനുബന്ധം I ൽ

[14] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 267

അടങ്ങ്	-	അടകം	-	ങ്ങ കാരത്തിന് ക കാരം ആഗമമായി വരുന്നു.
അടുക്ക്	-	അട്ടം	-	ട കാരത്തിന് ഇരട്ടിപ്പു വരുന്നു.
ആയ്	-	ആക്കം	-	യ കാരത്തിന് കകാരം ആദേശമായി വരുന്നു.
ഇണങ്ങ്	-	ഇണക്കം	-	ങ്ങ കാരത്തിന് കകാരം ആദേശമായി വരുന്നു.
പൊരുന്ത്	-	പൊരുത്തം	-	ന കാരത്തിന് ത കാര ആദേശം
മാറ്	-	മാറ്റം	-	റ കാരത്തിന് 4 കാരാദേശവും ദ്വിത്വവും
മുറുക്	-	മുറുക്കം	-	ക കാരത്തിനു ദ്വിത്വം
നോക്ക്	-	നോട്ടം	-	ക കാരത്തിന് ടകാരാദേശം

ക്രിയാപ്രകൃതിയോട് അം പ്രത്യയം നേരിട്ടു ചേരുന്നതു കൂടാതെ മേൽപറഞ്ഞ സന്ധി പ്രക്രിയകൾക്കു ശേഷം അം പ്രത്യയം ചേരുന്നതാണ് വ്യുൽപ്പാദനത്തിന്റെ മറ്റൊരു രൂപസിദ്ധിക്രമം.

പ്പം

അം പ്രത്യയം പോലെ തന്നെ ധാത്വന്തത്തിൽ ചേരുന്ന പ്രത്യയമാണ് പ്പം. ഭേദക പ്രകൃതികളിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും ഈ പ്രത്യയം ഉപയോഗിക്കുന്നു ്. ഈ പ്രത്യയം ചേർന്ന രൂപങ്ങൾ കുറവാണ്. അതുകൊ ് ഈ പ്രത്യയം അം പ്രത്യയത്തിന്റെ രൂപഭേദമാണെന്ന് സംശയിക്കാം. എങ്കിലും ലഭിച്ച ഉദാഹരണങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ പ്പം എന്നതിന് ഒരു സവിശേഷ പ്രത്യയ സ്ഥാനം നൽകുന്നതിൽ തെറ്റില്ലെന്നു കാണാം. കാരിതക്രിയകളോടാണ് മിക്കവാറും പ്പം പ്രത്യയം ചേരുന്നത്. അത്തരം ക്രിയകളുടെ ധാതുക്കളോട് കാര്യമായ വർണ്ണ വ്യത്യാസമില്ലാതെ പ്പം പ്രത്യേയം ചേരുന്നു.

അടുക്കുക - അടു - അടുപ്പം

കടുക്കുക - കടു - കടുപ്പം

ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ര, റ വിനിമയവും കാണാറു ്

കുളിരുക - കുളിര് - കുളിർപ്പം

4.2.6. ഇ

ക്രിയാപ്രകൃതികളോട് ഇ കാരവും വ്യുൽപ്പാദകമായി ചേർന്ന് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നു ്. കുമ്മുക - കുമ്മി, കേൾക്കുക - കേളി എന്നിങ്ങനെ ക്രിയാപ്രകൃതികളോട് നേരിട്ട് വ്യുൽപ്പാദകമായി പ്രത്യയം ചേരുന്നതിനു പുറമെ ചില സന്ധിപ്രക്രിയകളും രൂപസിദ്ധിയുടെ ഭാഗമായി സംഭവിക്കുന്നു ്.

കൂക്ക് - കൂക്കി - ക്രിയാധാതുവിനോട് നേരിട്ട് 'ഇ' പ്രത്യയം ചേരുന്നു.

അടുക്ക് - അട്ടി - ക കാരലോപവും ട കാരത്തിന് ഇരട്ടിപ്പും. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങൾ അപൂർവ്വമാണ്.

വ കാരം ആഗമിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളു ്. കേൾക്കുക - കേൾ - കേൾവി

4.2.7. അൽ

ക്രിയകളിൽ നിന്ന് നാമത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് മലയാളത്തിൽ വളരെയധികം സന്ദർഭങ്ങളിൽ അൽ പ്രത്യയം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു . അകലുക - അകലൽ, ഉണങ്ങുക - ഉണങ്ങൽ എന്നിവ ഉദാഹരണം. ക്രിയാ ധാതുവിനോടു കൂടി അൽ പ്രത്യയം നേരിട്ട് ചേരുകയും 'ക്ക്' എന്ന ഇടനിലയ്ക്ക്ശേഷം ചേരുകയുമാണ് പൊതുവേ പതിവ്. അകത്ത് - അകത്തൽ

അകറ്റ് - അകറ്റൽ

അമറ് - അമറൽ

നേരിട്ടു ചേരുമ്പോൾ ധാത്വന്തത്തിലെ സംവൃത ഉകാരം ലോപിക്കുന്നു. ഇരിക്കൽ, ഉടുക്കൽ തുടങ്ങിയ ക്രിയകളിൽ ഇരി, ഉടു എന്നിവ ധാതുക്കളിൽ ക്ക് എന്ന ഇടനിലക്ക് ശേഷമാണ് അൽ ചേരുന്നത് എന്ന് പറയാം. അൽ പ്രത്യയം ഏതു ധാതുക്കളിലും ചേരുമെന്നും തമിഴിലും പ്രധാനമായ കൃതികൃത് പ്രത്യയം ഇതാണെന്നും കേരളപാണിനി ചൂ ികാണിക്കുന്നു.[15] ഇരി എന്നതിൽ നിന്നു ാകുന്ന ക്രിയാരൂപങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നു, ഇരുന്നു, ഇരിക്കും എന്നാണ്. ഇത് കാരിതരൂപമാണ്. എന്നതുകൊ ് ക്ക് എന്ന ഇടനിലയ്ക്ക് അർത്ഥവ്യത്യാസമു ാക്കാനുള്ള ശേഷിയില്ല. അതുകൊ ാണ് ഇരി എന്നാണ് ധാതുവെന്ന് കണക്കാക്കിയത്. അതേസമയം അകറ്റുക എന്ന ക്രിയയുടെ രൂപങ്ങൾ അകറ്റി, അകറ്റുന്നു, അകറ്റും എന്നായതുകൊ ് ധാതു അകറ്റ് എന്നാണെന്ന് കണക്കാക്കണം. അകറ്റുക എന്നത് അകലുക എന്നതിന്റെ പ്രയോജക രൂപമാണ്. കേവല പ്രയോജക ഭേദം അർത്ഥപരമാണ് എന്നതുകൊ ാണ് അകറ്റ് എന്നതിനെ ധാതുവായി കണക്കാക്കേ ിവരുന്നത്. പ്രയോജകക്രിയകളിൽ പ്രയോജക പ്രത്യയം ചേർന്ന രൂപത്തെ വേണം ധാതുവായി കണക്കാക്കേ ത്. പ്രയോജകമായതുകൊ ാണ് ക്രിയയുടെ മൂന്നു കാലങ്ങളിലും അകറ്റ് ധാതുരൂപമായി വരുന്നത്. കാരിത ക്രിയകളിൽ മൂന്നുകാലങ്ങളിലും ധാതുരൂപം ഒരു പോലെക്ക് ചേർന്ന പ്രത്യക്ഷപ്പെടണമെന്നില്ല. നടക്കുന്നു, നടന്നു, നടക്കും എന്നത് ഉദാഹരണം.

ഇടയുക, ഒടിയുക എന്നീ ക്രിയകളിൽ നിന്ന് അൽ ചേർന്ന് രൂപപ്പെടുന്ന നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ ഇടയൽ, ഒടിയൽ എന്നീ രൂപങ്ങളും ഇടച്ചൽ, ഒടിച്ചൽ എന്നീ രൂപങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നു. യ കാരത്തിന് ച്ച കാരാദേശം വരുന്നതുപോലെ അൽ എന്ന പ്രത്യയത്തിലെ അകാരത്തിന് ഇ കാരാദേശം വന്ന് ഇടച്ചിൽ, ഒടിച്ചിൽ എന്നീ രൂപങ്ങളും ഉ ാകുന്നു. ചീറുക, ഊറുക എന്നീ ക്രിയകളിൽ നിന്ന് ചീറൽ, ഊറൽ എന്നീ രൂപങ്ങളും റകാരത്തിന് 4 കാരാദേശം വന്ന് ചീറ്റൽ, ഊറ്റൽ എന്നീ രൂപങ്ങളും ഉ ാകുന്നു . ഇവയും അൽ പ്രത്യയം ചേരുമ്പോഴു ാകുന്ന രൂപസിദ്ധിയുടെ ഭാഗമാണ്.

4.3.8 പ്

ക്രിയകളിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നതിന് പ് പ്രത്യയവും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ക്രിയാധാതുവിനോട് പ് പ്രത്യയം നേരിട്ടു ചേരുന്ന രീതിയാണ് പൊതുവെ ക ുവരുന്നത്. കാരിതക്രിയകളിൽ ആണ് പ് പ്രത്യയം കൂടുതൽ ചേരുന്നത് എന്ന് എ.ആർ. പറയുന്നു.[16] ഒരുപരിധി വരെ ഇതു ശരിയാണുതാനും എന്നാൽ ഇത് ഒരു നിയമമാണെന്നു പറയാൻ കഴിയില്ല.

അടയ്ക്കുക - അടയ - അടയ്പ - അടപ്പ്

ഇരിക്കുക - ഇരി - ഇരിപ്പ്

ഉയിരുക - ഉയിര് - ഉയിർപ്പ്

---

[15] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 267

[16] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 266

ചില ക്രിയാരൂപങ്ങൾ സ്വരസംവരണത്തിനു വിധേയമായി രൂപം മാറിയവയാണ്. അതുകൊ ു തന്നെ അത്തരം ക്രിയകളുടെ ധാതുക്കളിൽ ഷ് പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ യകാരത്തിന് ലോപം സംഭവിക്കുന്നതായി സംശയം തോന്നാം.

ഇഴയുക - ഇഴയ് - ഇഴഷ്. ഇത്തരം ക്രിയകളുടെ ധാതുരൂപം ഇന്നത്തെ മലയാളത്തിൽ ഐകാരാന്തമല്ലാത്തതുകൊ ് ക്രിയാധാതുവിനോട് നേരിട്ടുതന്നെ ഷ് പ്രത്യയം ചേരുന്നതായി വേണം കണക്കാക്കേ ത്.

4.3.9. വ്

വ് പ്രത്യയവും വ്യുത്പാദകമായി ക്രിയകളോട് ചേരുന്ന പ്രത്യയമാണ്. ക്രിയാധാതുവിനോടാണ് വ് പ്രത്യയവും ചേരുന്നത്.

അണിയുക - അണി - അണിവ്

ഉടയുക - ഉട - ഉടവ്

ചില അപൂർവ്വ സന്ദർഭങ്ങളിൽ വ് പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ ക്രിയാധാതുക്കളുടെ ആദ്യാക്ഷരത്തിന്റെ ദീർഘം ചുരുങ്ങുന്നത് കാണാനാവും.

ഉദാ : ഊറുക - ഊറ് - ഉറവ്

4.3.10 തി

ക്രിയാധാതുക്കളോട് തി പ്രത്യയം ചേർന്നും ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ ഉ ാവാറു ്.

അറുക - അറ് - അറുതി

കെടുക - കെടു - കെടുതി

ഇത്തരം ധാതുക്കൾ സംവൃതോകാരാന്തമോ വിവൃതോകാരാന്തമോ ആയിരിക്കാം. ഇവയിൽ തി ചേരുമ്പൊൾ ഉകാരം തെളിഞ്ഞ് വിവൃതമാകുന്നതാണ് മിക്ക ഉദാഹരണങ്ങളിലും കാണാനാവുക. പട് - പടുതി.

ചെയ് എന്ന ധാതുവിൽ തി ചേരുമ്പോൾ മാത്രം വിവൃതോകാര സാന്നിദ്ധ്യം ചിലപ്പോൾ തെളിയുന്നില്ല. ചെയ് - ചെയ്തി

4.3.11. ത്ത്/ത്

ചില ക്രിയാധാതുക്കളോട് ത്ത് പ്രത്യയം ചേർന്ന് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ ഉ ാകുന്നു.

നെയ്യുക - നെയ് - നെയ്ത്ത്

കൊയ്യുക - കൊയ് - കൊയ്ത്ത്

ധാതുവിനോടും ത്ത് ചിലപ്പോൾ ചേരുന്നു ്

ചെയ് - ചെയ്തി/ചെയ്ത്ത്

കേരളപാണിനി ഊത്ത്, ഓത്ത്, പൂച്ച്, പാട്ട്, കൂട്ട്, മാറ്റ് തുടങ്ങിയ പദങ്ങളിൽ ത്ത് പ്രത്യയയോഗം വിധിച്ചിട്ടു ്.[17] എന്നാൽ ഇത്തരം പദങ്ങൾ അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം സംഭവിച്ച് നിഷ്പന്നനാമങ്ങളായി തീർന്നവയാണ്. നെയ്ത്ത്, കൊയ്ത്ത് എന്നിവ അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം സംഭവിച്ചു ായ രൂപങ്ങളല്ലാത്തതുകൊ ും ഇത്തരം രൂപങ്ങൾ വിരളമാണെങ്കിലും പ്രത്യയ രൂപത്തിൽ തന്നെ നിഷ്പാദകങ്ങളായതുകൊ ും പ്രത്യേകം പ്രത്യയങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്നതാണ് ഉചിതം. ഊത്ത്, ഓത്ത് എന്നിവയിൽ ത്ത് പ്രത്യയം ചേർന്ന് ഉദ്ഭവിച്ചതാകാമെങ്കിലും ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം സംഭവിച്ച രൂപങ്ങളായാണ് അവ ഭാഷയിൽ നിലനിൽക്കുന്നത്.

4.3.11. ത്തം

ക്രിയാധാതുവിനു ശേഷം ത്തം പ്രത്യയ യോഗത്തിലൂടെ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ വ്യുൽപാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു ്. ക്രിയാധാതുവിനോട് ഈ പ്രത്യയം നേരിട്ടാണ് ചേർക്കപ്പെടുന്നത്.

ഇരിക്കുക - ഇരി - ഇരുത്തം

കടക്കുക - കട - കടത്തം

അം പ്രത്യയത്തിന്റെ വികാരമാണ് ത്തം പ്രത്യയം എന്നു സംശയിക്കാമെങ്കിലും നട + അം → നടത്തം എന്നാവുന്ന സന്ധിപ്രക്രിയയെ വിശദീകരിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്.

ഓടുക - ഓട് + ത്തം - ഓട്ടം

ചാടുക - ചാട് + ത്തം - ചാട്ടം

എന്നിങ്ങനെ ഓട്ടം, ചാട്ടം തുടങ്ങിയ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളും ഇത്തരത്തിൽ ഉ ായവയാണെന്നു സംശയിക്കാമെങ്കിലും അവയും അന്ത്യവർണ്ണ ദ്വിത്വവും അം പ്രത്യയയോഗവും നിമിത്തം രൂപപ്പെട്ടവയാണ് എന്നു കണക്കാക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ യുക്തം. ജോർജ് മാത്തൻ ഈ പദങ്ങളുടെ വ്യുൽപാദനം വിവരിക്കുമ്പോൾ ധാത്വന്തത്തിന് ഇരട്ടിപ്പും[18] അം പ്രത്യയ യോഗവുമാണ് വിധിക്കുന്നത്. ത്തം പ്രത്യയം വ്യുൽപാദകമായി വർത്തിക്കുന്ന നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങളുള്ളതുകൊ ് ഇതിനെ സ്വതന്ത്ര പ്രത്യയമായി കണക്കാക്കുന്നതാണ് യുക്തം. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ത്തം പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ ധാത്വന്തത്തിലെ ഇ കാരത്തിന് ഉ കാരാദേശം സംഭവിക്കുന്നതും പതിവാണ്.

ഇരി + ത്തം → ഇരുത്തം

പിടി + ത്തം → പിടുത്തം

4.3.12. അ

ക്രിയകൾക്കാധാരമായ ധാതുക്കളോട് അകാരം ചേർത്തും നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ വ്യുൽപാദിപ്പിക്കാം. സംവൃതോകാരത്തിലോ വിവൃതോകാരത്തിലോ അവസാനിക്കുന്ന ധാതുക്കളോടാണ് പൊതുവേ ഈ പ്രത്യയം ചേരുന്നത്.

അറുക - അറു - അറ

ഓലുക - ഓല് - ഓല

---

[17] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 263

[18] ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു - 127

അ പ്രത്യയം ചേരുന്നതോടെ ഉ കാരത്തിന് ലോപം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രയോജക ക്രിയകളോട് 'അ' പ്രത്യയം ചേരുന്നത് പ്രയോജക പ്രത്യയമായ ക്ക് ചേർന്നതിനു ശേഷമാണ്.

ഉലക്കുക - ഉലക്ക് - ഉലക്ക

ചില ക്രിയാധാതുക്കളോട് വ്യുൽപ്പാദകമായി അ പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ ര,ല ആഗമവും ധാത്വന്തത്തിലെ ഇരട്ടിപ്പിന് ലോപവും സംഭവിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുമു ്.

കുതിക്കുക - കുതി - കുതിര

ചുടുക - ചുടൽ - ചുടല

കൊല്ലുക - കൊല്ല് - കൊല

4.3.13 മ

ക്രിയാധാതുക്കളോട് മ പ്രത്യയം ചേർന്നും ക്രിയാജന്യമായ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. മിക്ക സന്ദർഭങ്ങളിലും ക്രിയാധാതുക്കളോട് നേരിട്ട് മ പ്രത്യയം ചേരുകയാണ് പതിവ്.

ഇനിക്കുക - ഇനി - ഇനിമ

എഴുക - എഴു - എഴുമ

മ പ്രത്യയം ഇരട്ടിച്ചു വരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുമു ്.

കുരുക - കുര് - കുർമ്മ

കുളിരുക - കുളിര് - കുളിർമ്മ

ഓർക്കുക - ഓര് - ഓർമ്മ

ധാതുവിന്റെ അവസാനവർണ്ണം ലോപിച്ചും മ പ്രത്യയം ചേരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുമു ്.

മുതിരുക - മുതിര് - മുതുമ

4.3.14 വി

ക്രിയധാതുക്കളോട് വി എന്ന പ്രത്യയം ചേർന്നും ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ ഉ ാവാറു ്. ക്രിയാധാതുക്കളോട് നേരിട്ട് ഈ പ്രത്യയം ചേരുകയാണ് പതിവ്.

പിറക്കുക - പിറ - പിറവി

മറക്കുക - മറ - മറവി

ഇ പ്രത്യയമാണ് വി പ്രത്യയമായതെന്നു സംശയിക്കാമെങ്കിലും വ്യുൽപ്പാദകമായി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ ഉ ാകുന്ന അർത്ഥം വ്യത്യസ്തമായതുകൊ ് വി. എന്നതിനെ പ്രത്യേകം വ്യുൽപ്പാദകപ്രത്യയമായി കണക്കാക്കുന്നതാണു ഉചിതം. അത്ഥോൽപ്പാദനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദമാക്കുമ്പോൾ ഈ കാര്യം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

4.3.15 യ്മ / ആയ്മ

ക്രിയാപദങ്ങളിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങളിൽ നിന്ന് അല്പം വ്യത്യസ്തമായ രീതിയാണ് യ്മ പ്രത്യയത്തിനുള്ളത്. ഈ പ്രത്യയത്തിനു പുറമേ 'ആയ്മ' എന്നൊരു രൂപം കൂടി നടപ്പുള്ളതുകൊ ് പ്രത്യേകം ആയ്മയാണോ യ്മ ആണോ എന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ പ്രയാസമു ്. ഇതു ധാത്വന്തത്തിൽ നേരിട്ടു ചേരുകയല്ല ചെയ്യുന്നത് ക്രിയയുടെ നിഷേധരൂപത്തോട് ചേർന്നാണ് ഈ പ്രത്യയം വ്യുൽപാദക ധർമ്മം നിർവഹിക്കുന്നത്. നടക്കുക എന്ന ക്രിയയുടെ നിഷേധരൂപമാണ് നടക്കാ എന്നത് ഇതോടൊപ്പം യ്മ ചേർന്ന് നടക്കായ്മ എന്ന നിഷ്പന്ന നാമം രൂപപ്പെടുന്നു.

അടിക്കുക - അടിക്കാ - അടിക്കായ്മ

തിന്നുക - തിന്നാ - തിന്നായ്മ

മ പ്രത്യയത്തിൽ തന്നെയാവാം ഈ പ്രത്യയവും രൂപപ്പെട്ടത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ കേരളപാണിനിയുടെ നിരീക്ഷണവും ഇപ്രകാരമാണ്[19] നിഷേധ രൂപത്തിനു ശേഷം മ ചേരുമ്പോൾ യ കാരം ആഗമമായി വരുന്നു എന്നു പറയാം.

കാണാ + മ - കാണായ്മ

നോക്കാ + മ - നോക്കായ്മ

ഇപ്രകാരം മലയാളത്തിൽ ഏതു നാമത്തിൽ നിന്നും നിഷേധാർത്ഥത്തിലുള്ള നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ വ്യുൽപാദിപ്പിക്കാനാവും. മ പ്രത്യയത്തിൽ നിന്ന് ഉദ്ഭവിച്ചതാകാമെങ്കിലും സാധാരണ ക്രിയകളോട് മ പ്രത്യയം ചേർന്ന് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളു ാകുന്ന പ്രക്രിയയിൽ നിന്ന് തുലോം വ്യത്യസ്തമായ രീതിയാണ് ഇതിനുള്ളത് എന്നതുകൊ ് യ്മ എന്നതിനെ ഒരു പ്രത്യേക പ്രത്യയമായി കണക്കാക്കുന്നു. ത ായ്മ കുടിയായ്മ എന്നിങ്ങനെ നാമപദങ്ങളോട് മ പ്രത്യയം ചേർന്ന് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളു ാകുന്ന പ്രക്രിയയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ് ഇവിടുത്തെ പ്രക്രിയ. കാണായ്ക, നിൽക്കായ്ക എന്നീ പദങ്ങളിൽ നിന്ന് അർത്ഥപരമായി വ്യത്യസ്തമല്ല കാണായ്മയും നിൽക്കായ്മയും. മാത്തനും യ്മ എന്നതിനെ വ്യുൽപാദക ധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പ്രത്യയമായി വിധിക്കുന്നു ്.[20] പ്രതിഭാവ വാച്യനാമത്തിലെ യ്ക യിലെ ക കാരം മ കാരമായി മാറിയാണ് യ്മ ഉ ാകുന്നതെന്നാണ് മാത്തന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിനും ഇവിടെ പ്രസക്തിയു ്. കാണായ, തിന്നായ എന്നിങ്ങനെ സംഭാഷണ ഭാഷയിൽ നാമാർത്ഥത്തിൽ ഇവ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നു ്. ഇപ്രകാരം ചിന്തിക്കുമ്പോൾ മ പ്രത്യയം ചേർന്ന് യ്മ ഉ ായതെന്നു കരുതുന്നതിനേക്കാൾ മാത്തന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിനോട് യോജിക്കാനാണ് കൂടുതൽ യുക്തി കാണുന്നത്. നിഷ്പത്തി ഏതു വിധമായാലും ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ യ്മ എന്നത് ഒരു സവിശേഷ വ്യുൽപാദക പ്രത്യയമാണ് എന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

4.3.16. ട്

വളരെ ചുരുക്കം ക്രിയാധാതുക്കളോട് മാത്രം ചേർന്ന് വ്യുൽപാദകമായി വർത്തിക്കുന്നതാണ് ട് എന്ന പ്രത്യയം

ചുമക്കുക - ചുമൽ - ചുമട്

വരളുക - വരള് - വരട്

ക്രിയാധാതുവിനോട് നേരിട്ടാണ് ഈ പ്രത്യയവും ചേരുന്നത് വരള് എന്ന ധാതുവിനോട് ട് ചേരുമ്പോൾ ള കാരത്തിന് ലോപം സംഭവിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം അപൂർവ്വമായി മാത്രം ക്രിയകളിൽ വ്യുൽപാദക ധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന വേറെ പ്രത്യയങ്ങളുമു ്.

---

[19] '' ഏതു ധാതുവിനും ആ ചേർത്ത് നിഷേധ പ്രകൃതിയു ാക്കിയിട്ട് നേരെ അതിന്മേൽ മ ചേർത്താൽ കൃതികൃത്തിലെ രൂപമാകും'' എ.ആർ. രാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 266

[20] റവ. ജോർജ് മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു - 127

4.3.17 ബ് (ബ)

ക്രിയാധാതുവിനോടാണ് ഈ പ്രത്യയം ചേരുന്നത് ബ് എന്നും ബ എന്നും വർണ്ണവിനിമയം വന്ന രൂപത്തിലും ഇവ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

കോർക്കുക - കോർ - കോർമ്പ

കെടുക - കെടു - കെടുമ്പ്

വരക്കുക - വര - വരമ്പ്

മേൽപറഞ്ഞ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ വരമ്പ് എന്നത് വര എന്ന നാമത്തിൽ നിന്നു ായതാണെന്നും അതുകൊ ് നാമജന്യമാണെന്നും വാദിക്കാം. ഇതിന് സാക്ഷ്യമായി തരി - തരിമ്പ്, അരുക് - അരിമ്പ് എന്നീ നാമജന്യ നിഷ്പന്ന രൂപങ്ങളും ചൂ ികാണിക്കാനാവും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ബ് എന്ന പ്രത്യയം നാമജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ വ്യുൽപാദനത്തിനും ഉതകുന്നു ് എന്നു കരുതാം. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ധാന്വന്തത്തിലെ യകാരത്തിനു ലോപവും ഉ ാവാറു ്. *പായ്-പാമ്പ്, കൊയ്-കൊമ്പ്*

4.3.18. ചില അപൂർവ്വപ്രത്യയങ്ങൾ

കേരളപാണിനി കൃത് പ്രത്യയമായി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന[21] പടി, തല എന്നീ പ്രത്യയങ്ങൾക്ക് വ്യുൽപാദക പ്രത്യയ സ്ഥാനം നൽകാനാവുമോ എന്ന കാര്യം സംശയമാണ്. പടി, തല മുതലായവ പ്രത്യയരൂപത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അധികം പദരൂപത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു ്. പ്രത്യയസ്ഥാനം നൽകാനാവുക താഴെപറയുന്ന ഉദാഹരണത്തിൽ മാത്രമാണ്.

നടക്കുക - നട - നടപടി

അതേസമയം വന്നപടി, കേട്ടപടി, തോന്നുംപടി, ചേരുംപടി തുടങ്ങിയവയിലെല്ലാം പദരൂപത്തിലാണ് ഇതിനെ കാണാനാവുക. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ പടി സമസ്തപദത്തിലെ ഒരു പദമായാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. അത്രസമയം ഒറ്റപദമായി ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗം വിരളമാണുതാനും. മറുതല, നടുതല എന്നിവ ക്രിയാജന്യങ്ങളാണെന്നും പറയാനാവുകയില്ല. വശം, അലം/രം എന്നിവയും വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങളായി കേരളപാണിനി വിധിക്കുന്നു ്.[22]

തങ്ങുക/താങ്ങുക - തങ്ങ് - തങ്ങാരം

എന്ന ഉദാഹരണത്തിൽ ആരം/വാരം വ്യുൽപാദക പ്രത്യയത്തിന്റെ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു ്. പക്ഷേ ഇത്തരം രൂപങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ഇന്ന് അപൂർവമാണ്. കിന്നാരം, പുന്നാരം (പൊന്നാരം) തുടങ്ങിയ ചില നാമങ്ങൾ മലയാളത്തിലു ്. അവ കിന്നരിക്കുക, പൊന്നാരിക്കുക എന്ന ക്രിയകളിൽ നിന്ന് രൂപം കൊ താവാം. എന്നാൽ ഈ ക്രിയകൾ കിന്നാരം, പൊന്നാരം എന്നീ നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് രൂപപ്പെട്ട നാമധാതുക്കളാകാനും[23] സാധ്യതയു ് നൊമ്പരം എന്നതിലെ അരം വ്യുൽപാദക പ്രത്യയമാണെന്ന് അംഗീകരിച്ചാൽ തന്നെ നോവ് എന്ന നാമത്തിൽ നിന്ന് രൂപം കൊ താവാനാണ് കൂടുതൽ സാദ്ധ്യതയുള്ളത്.

ക്രിയകളിൽ നിന്ന് നാമങ്ങളെ വ്യുൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിന് ശൂന്യപ്രത്യയം, ആദ്യാക്ഷരദീർഘം, അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം പ്രത്യയ ചേർച്ചകൾ എന്നീ ഉപാധിയാണ് സ്വീകരിക്കുന്നതെന്ന് മേൽവിശദീകരണങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഒരേസമയം ഒന്നിലധികം ഉപാധികൾ വ്യുൽപാദനത്തിനു വേ ി ഉപയോഗിക്കുന്നതായും വിശദീകരിച്ചു.

---

[21] എ.ആർ. രാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 266

[22] എ.ആർ. രാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 266

[23] നാമധാതു - നാമത്തിൽ നിന്നു ാകുന്ന ക്രിയാരൂപം

ആദ്യാക്ഷര ദീർഘത്തോടൊപ്പം അന്ത്യവർണ്ണ ദ്വിത്വവും ചിലവർണ്ണങ്ങളുടെ ആദേശവും (തിന്ന് - തീറ്റ മുറി - മൂർച്ച) പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ ഒരേ പ്രത്യയത്തിനു രൂപഭേദം സംഭവിക്കുന്നതും (ഒടിയൽ, ഒടിച്ചിൽ) ഈ പ്രക്രിയയുടെ ഭാഗമാണ്. പ്രായേണ ഒരു നിഷ്പന്നനാമം സൃഷ്ടിക്കാൻ ഒരു ഉപാധി മാത്രമാണ് ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ വ്യുൽപ്പാദനത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നത്.

മുകളിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള അപഗ്രഥനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ വ്യുൽപാദനത്തിന് ഉതകുന്ന പ്രത്യയങ്ങളെയും സന്ധിപ്രക്രിയകളെയും ലളിതമായി ചിത്രീകരിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് താഴെ നടത്തുന്നത്. ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ധാതുക്കളോടാണ് ചേരുന്നത്. ഓരോ ക്രിയയുടെയും ധാതുക്കളെ കെ ത്തുന്നത് ശ്രമകരമല്ലെങ്കിലും അവയുടെ കൃത്യമായ രൂപം കെ ത്തുക സുഗമമല്ല. ധാത്വന്തത്തിലെ വർണ്ണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാണ് സാധാരണഗതിയിൽ സന്ദേഹങ്ങളു ാകുന്നത്. ഉദാഹരണമായി ഇരിക്കുന്നു, ഇരുന്നു, ഇരിക്കും എന്നീ രൂപങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ധാതു ഇരി എന്നോ ഇര് എന്നോ എന്നതിനെ കുറിച്ചു സംശയമു ാകാം. വരത്തമാനകാല രൂപത്തിലും ഭാവികാലരൂപത്തിലും ഇരി എന്നാണ് ധാതുരൂപമെങ്കിൽ ഭൂതകാലരൂപത്തിൽ ഇര് എന്നാണെന്നു പറയാം. ഇത്തരത്തിലുള്ള ചില സന്ദേഹങ്ങൾ, സന്ധി പ്രക്രിയ വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ ചില ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സൃഷ്ടിച്ചേക്കാം. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ വ്യാഖ്യാതാവിനു കൂടുതൽ ശരിയെന്നു തോന്നുന്ന ചില രൂപങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ശ്രമമാണ് താഴെ നടത്തുന്നത്.

ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്ന നാമം - വ്യുൽപ്പാദന പ്രക്രിയകൾ

ധാതു + പ്രക്രിയകൾ

- ശൂന്യപ്രത്യയം
  തടിക്കുക -തടി
- ആദ്യാക്ഷര ദീഘം
  അവിക്കുക - അവി - ആവി
- അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം
  ഓതുക - ഓത് - ഓത്ത്
- ആദ്യാക്ഷര ദീർഘത്തോടൊപ്പം അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം, ആദേശം, ആഗമം
  തിന്നുക - തിന് - തീറ്റ ഉഴുക - ഉഴ് - ഊഴി
- പ്രത്യയയോഗം
  വീഴുക - വീഴ് - വീഴ്ച, ഓടുക - ഓട് - ഓട്ടം

ധാതുവിനോടു ചേരുന്ന പ്രത്യയങ്ങൾ

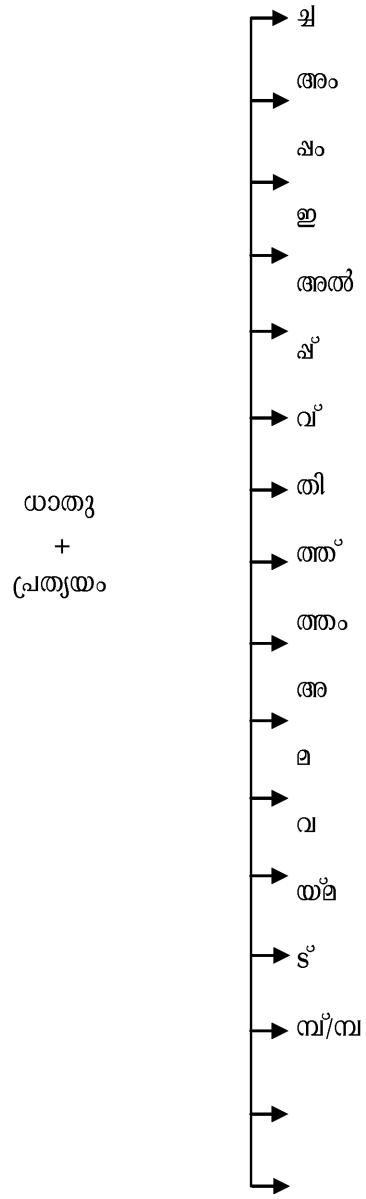

സന്ധിപ്രക്രിയകൾ

ക്രിയാധാതുക്കളോട് വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങൾ യാതൊരു വർണ്ണ വ്യതിയാനങ്ങളും വരാതെ ചേരുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ ധാരാളമു ്. ചില പ്രത്യയങ്ങൾ ധാതുക്കളോട് നേരിട്ട് വർണ്ണ വ്യത്യാസം വരുത്താതെ ചേരുന്നവയാണ്. അത്തരം പ്രത്യയങ്ങളെ പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കിയും പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ ഉ ാകുന്ന വർണ്ണവ്യതിയാനം പരിഗണിച്ചുമാണ് സന്ധിപ്രക്രിയ താഴെ ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. വർണ്ണവ്യത്യാസം വരാത്ത സന്ദർഭങ്ങളെ ചിത്രീകരണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

ച്ച

ച്ച →

- ര-റ വിനിമയം
  കവര് - കവർച്ച
- ഴ കാരാദേശം
  കാണ് - കാഴ്ച
- ഇ കാരാഗമം
  തുള്ള് - തുള്ളിച്ച

<u>അം</u>

- അം
  - ങ കാരത്തിന് കകാരാദേശം
    അടങ്ങ് - അടക്കം
  - ഉകാരലോപവും ടകാരത്തിന് ഇരട്ടിപ്പും
    അടു - അട്ടം
  - യ കാരത്തിന് കകാരാദേശം
    ആയ് - ആക്കം
  - ങകാരത്തിന് ക കാരാദേശം
    ഇണങ്ങ് - ഇണക്കം
  - നകാരത്തിന് തകാരാദേശം
    പൊരുന്ത് - പൊരുത്തം
  - റ കാരത്തിന് 4 കാരാദേശവും ദ്വിത്വവും
    മാറ് - മാറ്റം
  - കകാരത്തിന് ദ്വിത്വം
    മുറുക് - മുറുക്കം
  - കകാരത്തിന് ട കാരാദേശവും ദ്വിത്വവും
    നോക്ക് - നോട്ടം

ഷം

ഷം - രകാര റകാരവി

കുളിര് - കുളിർഷം

ഇ

ഇ

- സംവൃതോകാരലോപം
  കൂക്ക് - കൂക്കി
- കകാരലോപവും ടകാരത്തിന് ഇരട്ടിപ്പും
  അടുക്ക് - അട്ടി
- വകാരാഗമം
  കേൾ - കേൾവി

അൽ

അൽ

- സംവൃതോകാരലോപം
  അമറ് - അമറൽ
- കകാരാഗമം
  ഇരി - ഇരിക്കൽ
- ചകാരാഗമം
  ഇട - ഇടച്ചൽ
- യ കാരാഗമം
  ഒടി - ഒടിയൽ
- ചകാരത്തിന് ശേഷം ഇകാരാദേശം
  കൊഴി - കൊഴിച്ചിൽ

ഷ്

ഷ് - രകാര റകാരവിനിമയം - ഉയിര് - ഉയിർഷ്

വ്

വ് - ആദ്യാക്ഷര ദീർഘം ചുരുങ്ങൽ - ഊറ് - ഉറവ്

തി

തി - സംവൃത വിവൃത വിനിമയം - അറ് - അറുതി

ത്തം

ത്തം - ഉകാരാദേശം

ഇരി - ഇരുത്തം

അ

- വിവൃതോകാരലോപം
  അറു - അറ
- സംവൃതോകാരലോപം
  ഓല് - ഓല
- ര കാരാഗമം
  കുതി - കുതിര
- സംവൃതോകാരലോപവും ല കാരാഗമവും
  ചുട് - ചുടല
- സംവൃതലോപവും അന്ത്യവർണ്ണ ദ്വിത്വത്തിന്ലോപവും
  കൊല്ല് - കൊല

- ര കാര റ കാര വിനിമയവും ദ്വിത്വവും
  കുര്- കുർമ്മ
- അന്ത്യവർണ്ണലോപം
  മുതിര് - മുതുമ

ട്

ട് - ഉകാര ലോപം
വരള് - വരട്

മ്പ് - യകാര ലോപം
പായ് - പാമ്പ്

4.4 നാമജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ രൂപസിദ്ധി

ദ്രാവിഡഭാഷകളിൽ പൊതുവേ കാണുന്ന പരപ്രത്യയങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന രീതി മാത്രമേ നാമജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ വ്യുൽപ്പാദനത്തിൽ കാണാനുള്ളൂ[24]. ദ്രാവിഡഭാഷകളാൽ അപൂർവ്വ മായി കാണപ്പെടുന്ന ആന്തരരൂപസിദ്ധികളായ ഹ്രസ്വദീർഘ വിനിമയഭേദം നാമജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങ ളിൽ കാണാനാവുകയില്ല. ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ കാണാവുന്ന ആദ്യാക്ഷര ദീർഘം (ഇട് - ഈട്) അതോടൊപ്പമുള്ള അന്ത്യവർണ്ണ ആദേശം (കുറ് - കൂറ്റ്) എന്നിവയൊന്നും നാമജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ കാണാനാവുകയില്ല. സംസ്കൃത ത്തിലെ ദശരഥൻ - ദാശരഥി, വർഷം - വാർഷികം എന്നീ തദ്ധിതങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്നതിന് സമാന മായ പ്രക്രിയകൾ ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിലുണ്ടെങ്കിലും നാമജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ ഈ പ്രക്രിയ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല.

മലയാളത്തിൽ തദ്ധിത പ്രത്യയങ്ങളുടെ എണ്ണം കൃത്പ്രത്യയങ്ങളുടെ എണ്ണത്തെക്കാൾ കുറ വാണ്. അൻ, ത്തി/ച്ചി/ഇ, ആൻ, മ, ത്തം/തരം/തനം, ആളൻ/ആളി, കാരൻ/കാരി/കാരത്തി എന്നിവ യാണ് നാമപദങ്ങളിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്ന നാമവ്യുൽപ്പാദനത്തിന് ഉതകുന്ന പ്രത്യയങ്ങൾ, ഇവയിൽ അൻ, ത്തി/ച്ചി/ഇ എന്നിവ ലിംഗപ്രത്യയങ്ങൾ കൂടിയാണ്. ലിംഗപ്രത്യയങ്ങളെ കൂടിയാണ്. ലിംഗപ്രത്യയ ങ്ങളെ വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങളായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കയാണ് ഇവിടെ. ആളൻ/ആളി, കാരൻ/കാരി/കാരത്തി എന്നിവ പ്രത്യയങ്ങൾ എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് പദത്തിന്റെ സാരൂപ്യം വഹിക്കുന്ന വയാണ്. ആളൻ, കാരൻ, കാരി, കാരത്തി എന്നിവയിൽ അൻ, ഇ, ത്തി എന്നിവ ലിംഗസൂചകങ്ങളായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ പ്രത്യയങ്ങൾ നാമങ്ങളോട് ചേരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന രൂപപരിണാമ ങ്ങൾ താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

4.4.1. അൻ

നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് മറ്റുനാമങ്ങളെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നതിന് അൻ പ്രത്യയം മലയാളത്തിൽ ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു. നാമപദങ്ങളോട് നേരിട്ടു ചേരുന്നതാണ് ഈ പ്രത്യയം.

അളി + അൻ - അളിയൻ

കുടി + അൻ - കുടിയൻ

എന്നാൽ അൻ പ്രത്യയം പേരെച്ച രൂപങ്ങളോടും ചേരും എന്ന ഒരു വാദം കേരള പാണിനി ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്[25] നാമനിർമ്മായി തദ്ധിതം എന്ന് അദ്ദേഹം പേരിട്ടു വിളിച്ച ഈ വിഭാഗം തദ്ധിതങ്ങൾ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ അല്ലെന്ന് മുൻ അദ്ധ്യായത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്[26].

'ഇ'കാരത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന നാമങ്ങളോട് അൻ പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ യ കാരം ആഗമി ക്കുന്നു.

കടി + അൻ - കടിയൻ

കൊതി + ആൻ - കൊതിയൻ

താലവ്യമായ ഇകാരത്തിന് സ്വരം പരമാകുമ്പോൾ യകാരം ആഗമിക്കുമെന്ന സന്ധിനിയമ മാണ് ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്[27] ഇ കാരത്തിനു ശേഷം അൻ ചേർന്ന് മ്പൻ എന്നാകുന്ന സന്ദർഭങ്ങ ളുമുണ്ട്. കരി + അൻ കരിമ്പൻ അൻ പ്രത്യയം ചേരുന്ന നാമപദങ്ങൾ സംവൃതോകാരത്തിലോ അനു

---

[24] അനുബന്ധം 2 (നാമജന്യനിഷ്പന്ന നാമരൂപാവലി)ൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന രൂപാവലിയിൽ പരപ്രത്യയങ്ങൾ ചേർക്കുന്ന രീതി മാത്രമേ കണ്ടെത്താനായിട്ടുള്ളൂ.

[25] എ.ആർ. രാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 175

[26] ഇതേപഠനം - അദ്ധ്യായം 3. നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ പു -

[27] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 92,93

സ്വരത്തിലോ അവസാനിക്കുന്നവയാണെങ്കിൽ അവ ലോപിച്ചതിനു ശേഷമാണ് അൻ പ്രത്യയം ചേരുന്നത്.

കാട് + അൻ - കാടൻ - സംവൃതോകാരലോപം

കേമം + അൻ - കേമൻ - അനുസ്വാരലോപം

കാടൻ എന്നതിൽ സംവൃതോകാരം ലോപിക്കുന്നത് 'സ്വരത്തിൽ മുമ്പു ലോപിക്കും സംവൃതം വ്യർത്ഥമാകയാൽ' എന്ന നിയമം അനുസരിച്ചാണ്.[28] കേമം, ലാടം, ഒട്ടം എന്നീ നാമങ്ങളിലെ അന്ത്യത്തിലെ അനുസ്വാരത്തിന് മ കാരത്തിന്റെ ഉച്ചാരണമായതുകൊ ് ലീലാതിലക നിയമമനുസരിച്ച് അനുസ്വാരം ലോപിച്ച് കേമൻ, ലാടൻ, ഒട്ടൻ എന്നാകുന്നു.[29] എന്നാൽ അനുസ്വാരത്തിനു ശേഷം അൻ ചേരുന്നയിടങ്ങളിൽ വ കാരാഗമം സംഭവിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളു ്.

മറം + അൻ - മറവൻ

ചേകം + അൻ - ചേകവൻ

അ കാരത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന നാമങ്ങളോട് അൻ ചേരുമ്പോൾ വ കാരം ആഗമിക്കാത്തതും ആഗമിക്കുന്നതുമായ സന്ദർഭങ്ങളു ്. യ കാരം ആഗമിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളും ഉ ്.

യവാഗമം ഇല്ലാത്ത സന്ദർഭങ്ങൾ :

കരുമ + അൻ - കരുമൻ

'യ'ാ ഗമം വരുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ

കര + അൻ - കരയൻ

തുള + അൻ - തുളയൻ

വാഗമം വരുന്ന ഇടങ്ങൾ

കറ്റ + അൻ - കറ്റവൻ

ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ 'ക'ാഗമവും കാണാറു ്

വടു + അൻ - വടുകൻ

ചുരുക്കത്തിൽ അൻ പ്രത്യയം വ്യുൽപ്പാദകമായി അൻ, വൻ, യൻ, മ്പൻ, കൻ എന്നീ രൂപങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

4.4.2. ഇ/അത്തി/ച്ചി

അൻ പ്രത്യയത്തെ പോലെ അത്തി/ച്ചി/ഇ പ്രത്യയങ്ങളും ലിംഗ പ്രത്യയങ്ങളാണ്. അൻ എന്നത് വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതുപോലെ ഈ പ്രത്യയങ്ങളും വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഇ എന്നതാണ് സാധാരണ ഗതിയിൽ സ്ത്രീ ലിംഗ പ്രത്യയമായി വരുന്നതെന്ന് എ.ആർ. പറയുന്നു.[30] ഇ പ്രത്യയത്തിന്റെ രൂപ ഭേദങ്ങളാണ്. അത്തിയും ച്ചിയും. നാമത്തിനോട് പരപ്രത്യയമായി ചേരുന്നവയാണ് ഇവ.

വാല് + ഇ വാലി

നാക്ക് + ഇ/അത്തി നാക്കി/നാക്കത്തി

മൊട്ട + ച്ചി മൊട്ടച്ചി

തടി + ച്ചി/അത്തി തടിയത്തി/തടിച്ചി

---

[28] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 90

[29] ക്വ ചില്ലോപ : - ലീലാതിലകം വ്യഞ്ജനസന്ധിയെക്കുറിച്ചാണ് സൂത്രമെങ്കിലും ധാത്വന്തത്തിലെ മ കാരം സ്വരം പരമാകുമ്പോഴും ലോപിക്കും എന്നു കരുതാം.

[30] എ.ആർ. രാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 122,123

ഒരു നാമത്തിനോട് മേൽപ്പറഞ്ഞവയിൽ ഒന്നോ, രഠ ാ, മൂന്നോ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് വ്യത്യസ്ത രൂപങ്ങൾ ഉ ാകാം. ഉദാഹരണമായി പുലം എന്ന നാമത്തോട് മൂന്നു പ്രത്യയങ്ങളും ചേരും.

പുലം - പുലയി

- പുലച്ചി/പുലയച്ചി

- പുലയത്തി

ര ു പ്രത്യയങ്ങൾ മാത്രം ചേരുന്നവയുമു ്

കുറുമ്പ്- കുറുമ്പി/കുറുമ്പത്തി

അതേ സമയം തമിഴത്തി എന്നത് ഒരു പ്രത്യയം മാത്രം ചേർന്നു ാവുന്നവയ്ക്ക് ഉദാഹരണമാണ്.

അത്തി, ച്ചി എന്നീ പ്രത്യയങ്ങളിലും ഇ പ്രത്യയത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉള്ളതുകൊ ാണ് ഇ ആണ് സ്ത്രീലിംഗത്തെ കുറിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ പ്രത്യയം എന്നു പറഞ്ഞത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അത്ത്, ച്ച ഇവ ഇടനിലയാണെന്നു പറയേ ി വരും. സംവൃതോകാരത്തിലോ അനുസ്വാരത്തിലോ അവസാനിക്കുന്ന നാമങ്ങളിൽ ഈ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ സംവൃതവിവൃതോകാരങ്ങൾക്കു ലോപം വരും.

മിടുക്ക് + ഇ/അത്തി - മിടുക്കി/മിടുക്കത്തി

കേമം + ഇ/അത്തി കേമി/കേമത്തി

ഇ കാരത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന നാമങ്ങളിൽ യ കാരാഗമമാണ് പൊതുവേ പതിവ് അപൂർവ്വമായി ക്ക കാരാഗവുമു ്

ചൊടി + അത്തി ചൊടിയത്തി

തൊലി + അത്തി - തൊലിയത്തി

പണി + അത്തി - പണിക്കത്തി

അ കാരാന്തങ്ങളിൽ യ കാരാഗമമാണ് പതിവ് ഒരു വിധത്തിലുള്ള ആഗമവും സംഭവിക്കാത്ത രൂപങ്ങളും പതിവു ്.

മല + അത്തി - മലയത്തി

മൊട്ട + ച്ചി - മൊട്ടച്ചി

ഉ കാരാന്തനാമങ്ങളിൽ യ'ാ ഗമവും വ'ാ ഗമവും വരാം.

തീവു - തീയത്തി

കൊഴു - കൊഴുവത്തി

ചുരുക്കത്തിൽ ഇ എന്ന സ്തീലിംഗ പ്രത്യയവും നാമജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ വ്യുൽപ്പാദക ധർമ്മം അനുഷ്ടിക്കുന്നു. ഇ പ്രത്യയത്തിന് ഇടനിലയായി വരുന്ന അത്ത്, ച്ച് ശബ്ദങ്ങൾ കൂടി

ചേർന്നു ാകുന്ന അത്തി, ച്ചി പ്രത്യയങ്ങളും ലിംഗസൂചകമെന്നതിനു പുറമേ വ്യുൽഷാദകങ്ങളാണ്. ഇവ ചേരുമ്പോൾ വിവിധ സന്ധി പ്രക്രിയകളും സംഭവിക്കുന്നു.

4.4.3. ആൻ/ആത്തി

നാമപദങ്ങളിൽ വ്യുൽഷാദകമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആൻ പ്രത്യയവും നാമപദത്തിന്റെ അവ സാനം ഇടനിലകളുടെ സഹായമില്ലാതെ ചേരുന്നു.

കുടി+ ആൻ - കുടിയാൻ

അടി + ആൻ - അടിയാൻ

ആൻ വ്യുൽഷാദക പ്രത്യയമെന്നതുപോലെ ലിംഗ സൂചനയും നിർവ്വഹിക്കുന്നു. ആൻ എന്നത് പുല്ലിംഗ സൂചകമാണ്. ഇതിനു സമാന്തരമായി ആത്തി എന്ന പ്രത്യയം വ്യുൽഷാദകവും സ്ത്രീലിംഗ സൂചകവുമായി നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ വർത്തിക്കുന്നു.

കുടി + ആത്തി - കുടിയാത്തി

അടി + ആത്തി - അടിയാത്തി

ആൾ എന്ന രൂപവും വ്യുൽഷാദകമായി ഇത്തരം നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു ്. എന്നാൽ ആൾ എന്നത് ഒരു പ്രത്യയമാണെന്നു പറയാൻ കഴിയില്ല. സ്വതന്ത്രപദമായി വാക്യങ്ങളിൽ ഇത് നിലകൊള്ളുന്നു.

വന്ന ആൾ പറഞ്ഞു

വന്ന ആളിനെ അിറയാം

അതുകൊ ് തുണയാൾ, അടിയാൾ തുടങ്ങിയ പദങ്ങളെ സമസ്തപദങ്ങളായി കരുതുന്ന താണ് ഉചിതം.

അൻ, അത്തി തുടങ്ങിയ ലിംഗ/വ്യുൽഷാദക പ്രത്യയങ്ങളുടെ ദീർഘിച്ച രൂപമാണ് ആൻ, ആത്തി എന്നിവ എന്നാൽ നാമപദങ്ങളിൽ ചേരുമ്പോൾ വ്യത്യസ്താർത്ഥത്തെയാണ് ഇവ ജനിഷിക്കു ന്നത് എന്നതുകൊ ാണ് സവിശേഷവ്യുൽഷാദക പ്രത്യയങ്ങളായി ഇവയെ കണക്കാക്കുന്നത്.

കുടിയൻ-കുടിയാൻ, കുടിയത്തി-കുടിയാത്തി എന്നിവയിലെ അർത്ഥവ്യത്യാസം ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ഇക്കാര്യം ബോദ്ധ്യഷെടും. അൻ, അത്തി പ്രത്യയങ്ങൾ വ്യുൽഷാദിഷിക്കുന്ന അർത്ഥത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യ സ്തമായ അർത്ഥത്തെ വയുൽഷാദിഷിക്കുന്ന ശാബ്ദിക ഘടകം ഇവിടെ 'ആ' എന്നതാണ്. അതു കൊ ് 'ആ' എന്നത് ഇടനിലയല്ലെന്നും അർത്ഥത്തെ വ്യത്യാസഷെടുത്തുന്ന ഘടകമാണെന്നു വ്യക്ത മാണ്.

യകാരാഗമം, സംവൃതോകാരലോപം, അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം എന്നിവയാണ് സാധാരണയായി ആൻ, ആത്തി എന്നിവ ചേരുമ്പോഴു ാകുന്ന സന്ധി പ്രക്രിയകൾ.

ഉദാഹരണങ്ങൾ:

യകാരാഗമത്തിന്

അങ്ങാടി+ആൻ - അങ്ങാടിയാൻ

അടി+ആൻ/ആത്തി - അടിയാൻ/അടിയാത്തി

സംവൃതോകാരലോപത്തിന്

ചക്ക്+ആൻ/ആത്തി - ചക്കാൻ/ചക്കാത്തി

മേല്+ആൻ/ആത്തി - മേലാൻ/മേലാത്തി

അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വത്തിന്

കൂറ്+ആൻ/ആത്തി - കൂറ്റാൻ/കൂറ്റാത്തി

ആൻ എന്നത് പുലിംഗ ബഹുവചന പ്രത്യയം കൂടിയാണെന്ന് എ.ആർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടു ണ്ട്.[31] എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഉദാഹരണമായി ചൂ ണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന പദങ്ങളിൽ പോലും ആൻ എന്ന പ്രത്യയത്തിന് ബഹുമാനാർത്ഥം പൂർണ്ണമായി നൽകാനാവുകയില്ല. കട്ടയാൻ, മൊട്ടയാൻ, തട്ടാൻ, മാരാൻ, വിഢ്ഢിയാൻ എന്നിവ ഉദാഹരണം. ആൻ, ആത്തി ഇവ അൻ, അത്തി എന്നീ വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങളെക്കാൾ അർത്ഥതലത്തിലും രൂപതലത്തിലും വ്യത്യസ്തത പുലർത്തുന്നവയാണ് എന്ന് ചുരുക്കി പറയാം.

4.3.4 മ

തൻമാത്രാ തദ്ധിത പ്രത്യയമായി കേരളപാണിനി വിധിക്കുന്ന പ്രധാന പ്രത്യയമാണ് മ.[32] ഭേദക ശബ്ദങ്ങളോടും മ ചേർന്ന് ധാരാളം നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ ഉ ണ്ടാകുന്നു ണ്ട്. ഇവയെ നാമജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ ഗണത്തിൽപ്പെടുത്താനാവുകയില്ല. (പുതുമ, നേർമ്മ) നാമപദങ്ങളോട് മ വ്യുൽപ്പാദകമായിച്ചേരുന്ന ധാരാളം സന്ദർഭങ്ങളു ണ്ട്.

കടം + മ - കടമ

കുടി + മ - കുടിമ

വായ് + മ - വായ്മ

നാമപദത്തിന്റെ അവസാനത്തിലാണ് മ പ്രത്യയം ചേരുന്നത് ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള സന്ധിപക്രിയയും ഇല്ലാതെ മ കാരം ചേരുന്നു.

അടി + മ - അടിമ

ആണ് + മ - ആണ്മ

നാമപദത്തിന് ആധാരമായ ധാതുവിന്റെ ആദ്യഭാഗം ചുരുങ്ങുകയും ഇകാരം ആഗമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുമു ണ്ട്. താൻ + മ - തനിമ (തൻ-തനി-തനിമ)

ഊകാരം ആഗമിക്കുന്ന ചില സന്ദർഭങ്ങൾ ഇവയാണ്. പശ+മ-പശിമ, കൂട്ടായ്മ, അടിയായ്മ, ഊരായ്മ മുതലായ പദങ്ങളിലെ സന്ധി പ്രക്രിയ കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മമായി അപഗ്രഥിക്കേ ണ്ടതു ണ്ട്. വല്ലായ്മ, ചേരായ്മ എന്നീ പദങ്ങളിലെ സന്ധി പ്രക്രിയയ്ക്ക് സമാനമല്ല ഇവവ്യത്യസ്ത പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് വ്യത്യസ്തപ്രക്രിയകളിലൂടെയാണ് ഇത്തരം രൂപങ്ങൾ ഉ ണ്ടാകുന്നത്.

---

[31] എ.ആർ. രാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 123, 124

[32] എ.ആർ. രാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 173

കൂട്ടാൾ, അടിയാൾ, ഊരാൾ തുടങ്ങിയ പദങ്ങളോട് മകാരം ചേർന്നാണ് കൂട്ടായ്മ തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ ഉ   ാകുന്നത്.

കൂട്ടാൾ+മ - കൂട്ടായ്മ

അടിയാൾ+മ - അടിയായ്മ

ഇവിടെ 'ള്' കാരത്തിന് 'യ' കാരം ആദേശമായി വരികയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കൂട്ടാൾ എന്നതിലെ ആൾ എന്നതിന് വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയത്തിന്റെ സ്ഥാനം കൽപ്പിക്കാമെങ്കിലും ആൾ എന്നത് സ്വതന്ത്രപദമാണ് എന്നതു കൊ   ് 'കൂട്ടാൾ' എന്നതിനെ സമസ്തപദമായാണ് ഇവിടെ കണക്കാക്കുന്നത്. കൂട്ടാൾ -കൂട്ടാൾമ, കൂട്ടായ്മ എന്നിങ്ങനെയാണ് ഇവ രൂപം കൊള്ളുന്നത്.

മലയാണ്മ എന്നതിലെ സന്ധി പ്രക്രിയ അൽപം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മലയാളം+മ - മലയാണ്മ

അനുസ്വാരത്തിന് ലോപവും 'ള്'കാരത്തിന് ണ കാരാദേശവുമാണ് ഇവിടെ സംഭവിക്കുന്നത്. ഇതിനു സമാനമായി മലയായ്മ എന്നൊരു രൂപവുമു   ്.

4.4.5. ത്തം/തരം/തനം

തൻമാത്രാതദ്ധിത പ്രത്യയമായി കേരളപാണിനി വിവരിക്കുന്ന 'ത്തം' പ്രത്യയം ഗുണനാമങ്ങളെയാണ് സാധാരണ ഗതിയിൽ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രത്യേക ഗുണാർത്ഥം പേറുന്ന പദങ്ങളോടാണ് പൊതുവേ ഈ പ്രത്യയം ചേരുന്നത്. ഈ പ്രത്യയത്തിന്റെ അതേ അർത്ഥം തന്നെയാണ് തരം/തനം എന്നീ പ്രത്യയങ്ങളും വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത്. അതുകൊ   ് ഇവയെ ഒരു പ്രത്യയത്തിന്റെ തന്നെ വ്യത്യസ്ത രൂപമായി കണക്കാക്കാം.

ഊച്ചാളി+ത്തം/തരം/തനം - ഊച്ചാളിത്തം/ഊച്ചാളിത്തരം/ഊച്ചാളിത്തനം

കള്ളൻ+ത്തം/തരം/തനം - കള്ളത്തം/കള്ളത്തരം/കള്ളത്തനം

ത്തം/തരം എന്നീ പ്രത്യയങ്ങൾ പൊതുവേ ഈ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട എല്ലാ നാമങ്ങളോടും ചേരുന്നവയാണ്. തനം ദേശ്യ ഭേദമാണെന്നു പറയേ ിവരും. ത്തം എന്നത് തരം എന്നതിന്റെ ചുരുക്കരൂപമായിട്ടായിരിക്കാം പ്രചാരത്തിൽ വന്നത്. സംസ്കൃതത്തിലെ ത്വം പ്രത്യയത്തിന്റെ തദ്ഭവമായിട്ടാണ് ത്തം പ്രത്യയം മലയാളത്തിൽ ഉദ്ഭവിച്ചതെന്ന് കേരളപാണിനി അനുമാനിക്കുന്നു.[33] തൻമാത്രപ്രത്യയത്തിന്റെ ദുർഭിക്ഷത്താലും മലയാളികളുടെ സംസ്കൃത ഭ്രമത്തിന്റെ ആധിക്യത്താലുമാണ് ഇതു മലയാളത്തിൽ സംഭവിച്ചത് എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം. അതേസമയം വിഢ്ഢിത്വം, ഭോഷത്വം എന്നിങ്ങനെ തത്സമമായി എഴുതുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്നു   ്.

ത്തം പ്രത്യയത്തിനു സമാനമായി ത്വം എന്ന ഒരു പ്രത്യയം സംസ്കൃതത്തിലു   ് എന്നല്ലാതെ അത് ത്വം പ്രത്യയത്തിന്റെ തദ്ഭവമാണ് എന്നു തീർത്തു പറയാവുന്ന തെളിവുകളൊന്നും അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടു വെയ്ക്കുന്നില്ല. തരം, തനം എന്നീ രൂപങ്ങളും ത്തം പ്രത്യയത്തിനു സമാന്തരമായി മലയാളത്തിലുള്ളതുകൊ   ് കേരളപാണിനിയോട് പൂർണ്ണമായും യോജിക്കാനാവില്ല.

നാമാന്തത്തിൽ ചേരുന്ന ത്തം പ്രത്യയം സന്ധി പ്രക്രിയകളേതുമില്ലാതെ ഏറെ പദങ്ങളിൽ ചേരുന്നു.

[33] എ.ആർ. രാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 174

ഉടമ+ത്തം - ഉടമത്തം

അടിമ+ത്തം - അടിമത്തം

തരം/തനം രൂപങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുമ്പോൾ പ്രത്യയാദ്യത്തിലെ ത കാരത്തിന് ഇരട്ടിപ്പ് മിക്ക വാറും സന്ദർഭങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്നു.

ചെറ്റ+തരം - ചെറ്റത്തരം/ചെറ്റത്തനം

വിഢ്ഢി+തരം/തനം - വിഡ്ഢിത്തരം/വിഡ്ഢിത്തനം

ലിംഗവാചിയായി നിൽക്കുന്ന അൻ പ്രത്യയത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളോട് ത്തം/തരം/തനം എന്നിവ ചേരുമ്പോൾ നാമത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലെ 'ൻ' ലോപിക്കുന്നു. തരം/തനം ഇവ ചേരുമ്പോൾ ദ്വിത്വവും സംഭവിക്കുന്നു.

മ ൻ+ത്തം/തരം/തനം - മ ത്തം/മ ത്തരം/മ ത്തനം

വങ്കൻ+ത്തം/തരം/തനം - വങ്കത്തം/വങ്കത്തരം/വങ്കത്തനം

ഈ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ വ്യക്തിനാമങ്ങൾ ഗുണനാമങ്ങളായി തീരുന്നതുകൊ ാണ് വ്യുത്പാദനത്തിനു വിധേയമായി തീരുന്ന നാമങ്ങളിൽ ലിംഗ പ്രത്യയങ്ങൾ ലോപിക്കുന്നത്. നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ നിന്നും നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ വ്യുൽപ്പന്നമാവുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഈ ലോപം നിത്യമാണ്.

മുരടൻ + തരം/ത്തം - മുരടത്തരം/മുരടത്തം

കാട്ടാളൻ+ത്തം/തരം - കാട്ടാളത്തം/കാട്ടാളത്തരം

4.4.6. ആളൻ/ആളി

ആളുക എന്ന പദത്തിന് ഭരിക്കുക, പ്രാപിക്കുക, കാളുക എന്നെല്ലാം അർത്ഥമു ങ്കിലും ആളി എന്ന പദത്തിന് ആളുന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ സ്വതന്ത്രനാമമായി മലയാളത്തിൽ പ്രയോഗ മില്ല. ആളി എന്ന പദം തോഴി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ മലയാളത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നു . എന്നാൽ ഇത് ആളുക എന്ന ക്രിയയിൽ നിന്ന് രൂപം കൊ തല്ല. സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിലേക്ക് തത്സമ മായി വന്നു ചേർന്നതാണ്. ആളി എന്ന പദത്തിന് ഭരിക്കുന്നവൻ എന്ന് ശബ്ദ താരാവലിയിൽ അർത്ഥം നൽകുന്നു.[34] എന്നാൽ ഈ ശബ്ദം സ്വതന്ത്രപദമായി മലയാളത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ആയതിനാൽ മലയാളി, തൊഴിലാളി, ഇരപ്പാളി തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾക്ക് നിഷ്പന്ന നാമപദവി നൽകു കയും ആളി എന്ന ശബ്ദത്തിന് വ്യുൽപ്പന്ന പ്രത്യയപദവി നൽകുകയുമാണ് ഉചിതം. ഒരു കാലത്ത് വാചകത്വം ഉ ായിരുന്ന പദങ്ങൾ പിന്നീട് പ്രയോഗലുപ്തമായി പ്രത്യങ്ങളായിതീരുന്ന പ്രക്രിയയെ ക്കുറിച്ച് കേരളപാണിനി വിവരിച്ചിട്ടു .[35] ഒരു തദ്ധിത പ്രത്യയമായി കേരള പാണിനി ഈ ശബ്ദത്തെ വിവരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ശേഷഗിരിപ്രഭു,[36] സുകുമാരപിള്ള[37] എന്നിവർ വ്യുൽപ്പാദകപ്രത്യയമായി ഈ ശബ്ദത്തെ വിവരിച്ചിട്ടു . ആളി എന്നതിനു സമാന്തരമായി ആളൻ എന്ന പ്രത്യയവുമു . ഇതു

---

[34] പത്മനാഭപിള്ള ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം - ശബ്ദാവലി പു - 298

[35] എ.ആർ. രാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 109

[36] ശേഷഗിരിപ്രഭു - വ്യാകരണമിത്രം പു - 171

[37] ഡോ : കെ. സുകുമാരപിള്ള - കൈരളീ ശബ്ദാനുശാസനം പു - 343

ര ും ഒരൊറ്റ പ്രത്യയത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത രൂപങ്ങളാണ്. മലയാളത്തിൽ സ്വതന്ത്രപ്രയോഗം ഇല്ലാത്ത തുകൊ ുമാത്രം പ്രത്യയ പദവി കൈവന്ന ഈ ശബ്ദം മുമ്പു വിവരിച്ച വ്യുൽപ്പന്ന പ്രത്യയങ്ങളിൽ നിന്നും അല്പം വ്യത്യസ്തമായാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. നിഷ്പന്ന നാമത്തിന് ഒരു സമസ്തപദ ത്തിന്റെ സാദൃശ്യം ഇതുമൂലം പ്രകടമാണ്. കൂനൻ എന്ന നിഷ്പന്നനാമത്തിൽ അർത്ഥപ്രദാന ശേഷി യുള്ള ഒരു ശബ്ദം മാത്രമേയുള്ളൂ. കൂന് എന്നത്. എന്നാൽ മലയാളി, തൊഴിലാളി, കമ്മാളൻ എന്നീ പദങ്ങളിൽ അർത്ഥ പ്രദാനശേഷിയുള്ള ര ു ശബ്ദങ്ങളെ കാണാനാവും. ആളൻ എന്ന പ്രത്യയ ത്തിലെ അൻ പുലിംഗ പ്രത്യയമായതുകൊ ് പുലിംഗ ശബ്ദങ്ങളെയാണ് ആളൻ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന ത് ഓട്ടാളൻ, കാട്ടാളൻ എന്നിങ്ങനെ. എന്നാൽ ആളി എന്നതിലെ ഇ കാരം സ്ത്രീലിംഗ സൂചകമല്ല.

ആളൻ, ആളി പ്രത്യയങ്ങൾ 'അം' കാരാന്തങ്ങളിലോ സംവൃതോകാരാന്തങ്ങളിലോ ചേരുമ്പോൾ അവ ലോപിക്കുന്നു.

കർമ്മം +ആളൻ - കമ്മാളൻ

ഊര്+ആളൻ/ആളി - ഊരാളൻ/ഊരാളി

നാമപദം ട കാരാന്തമാണെങ്കിൽ സംവൃതോകാര ലോപത്തിനുശേഷം ദ്വിത്വവും വരും.

കാട്+ആളൻ - കാട്ടാളൻ

വീട്+ആളൻ - വീട്ടാളൻ

നാമം അകാരാന്തമാണെങ്കിൽ യ കാരം ആഗമിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുമു ്

കൊല+ആളി - കൊലയാളി

പക+ആളൻ - പകയാളൻ

മല+ആളി - മലയാളി

4.4.7. കാരൻ/കാരി/കാരത്തി

കാരൻ, കാരി എന്നീ പ്രത്യയങ്ങളും ഒരു കാലത്ത് വാചകത്വം ഉ ായിരുന്നവയായിരിക്കണം. കാരൻ എന്നത് പുലിംഗത്തെയും കാരി സ്ത്രീലിംഗത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതേ സമയം അവ വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങളുമാണ്. വസ്തു, ദേശം, ഗുണം, ക്രിയ എന്നിവയെ കുറിക്കുന്ന നാമങ്ങളോടു ചേർന്നാണ് കാരൻ കാരി എന്നീ പ്രത്യയങ്ങൾ വ്യൽപ്പാദകങ്ങളായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. കാരി എന്ന തിന് കാരത്തി എന്ന രൂപഭേദവുമു ്.

അ, ഇ, ഉ എന്നീ സ്വരങ്ങളിൽ അവസാനിക്കുന്ന നാമങ്ങളോട് കാരൻ/കാരി/കാരത്തി ഇവ ചേരുമ്പോൾ ഇരട്ടിപ്പു ാവുന്നു.

ആന+കാരൻ - ആനക്കാരൻ

ഇടി+കാരൻ - ഇടിക്കാരൻ

ഉരു+കാരൻ - ഉരുക്കാരൻ

അം കാരാന്തനാമങ്ങളിലും കാരൻ ചേരുമ്പോൾ കകാരം ഇരട്ടിക്കുന്നു. അനുസ്വാരം ലോപി ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒതുക്കം+കാരൻ - ഒതുക്കക്കാരൻ

ഓട്ടം+കാരൻ - ഓട്ടക്കാരൻ

സംവൃതോകാരത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന നാമങ്ങളോട് കാരൻ/കാരി/കാരത്തി ഇവ ചേരുമ്പോൾ കകാരം ഇരട്ടിക്കുന്നില്ല.

ഏറ്+കാരൻ - ഏറുകാരൻ

ഓവ്+കാരൻ - ഓവുകാരൻ

മേൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാമജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ രൂപസിദ്ധിയെ താഴെ കാണിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

രൂപസിദ്ധി

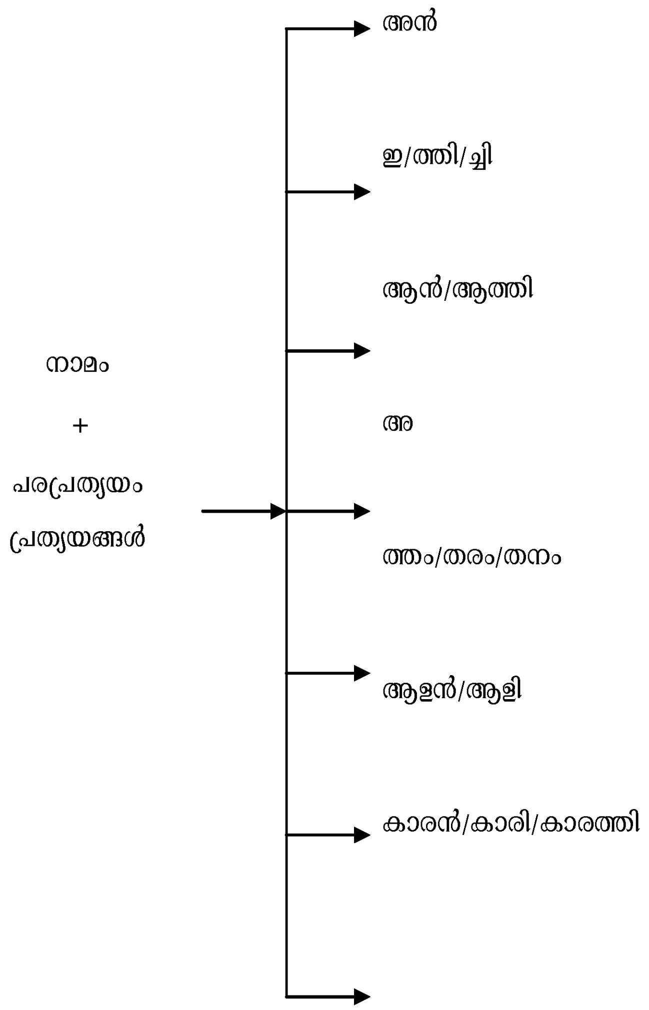

സന്ധിപ്രക്രിയകൾ

ഏറെയിടങ്ങളിൽ പ്രത്യയങ്ങൾ യാതൊരു വർണ്ണവ്യത്യാസവും വരാതെ നാമങ്ങളോടു ചേരും. വർണ്ണവ്യത്യാസം ഉ ാകുന്നിടത്തെ സന്ധി പ്രക്രിയകളാണ് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത്

അൻ

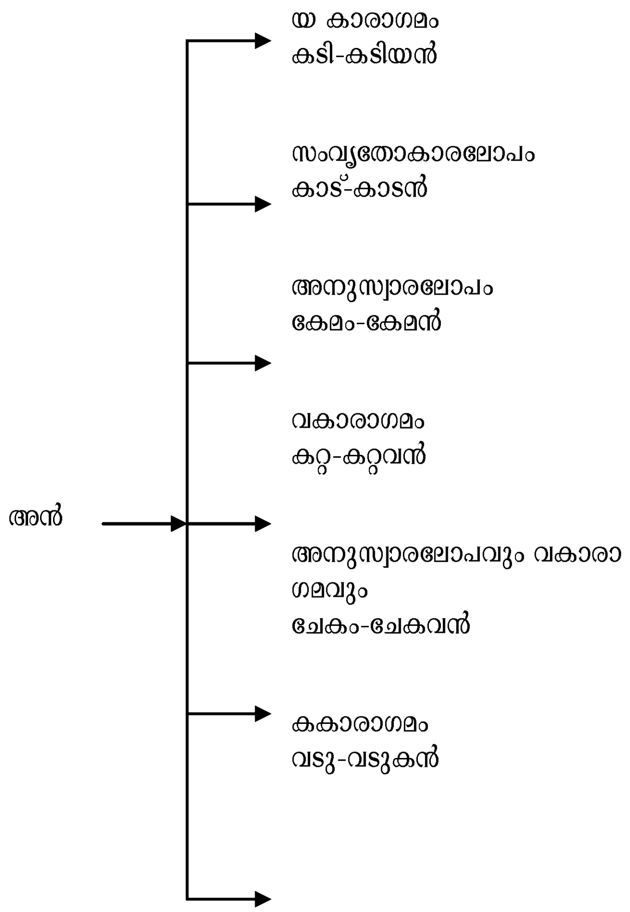

ഇ, അത്തി, ച്ചി

ഇ/അത്തി/ച്ചി →

- സംവൃതോകാരലോപം
  വാല് - വാലി/വാലത്തി
- അനുസ്വാരലോപം
  കേമം-കേമി / കേമത്തി
- യകാരാഗമം
  തൊലി - തൊലിയത്തി
- കകാരാഗമം
  പണി - പണിക്കത്തി
- വകാരാഗമം
  കൊഴു - കൊഴുവത്തി
- അനുസ്വാരലോപവും യകാരാഗമവും
  പുലം - പുലയി / പുലയത്തി

ആൻ / ആത്തി

ആൻ / ആത്തി

- യ കാരാഗമം
  കുടി - കുടിയൻ
- സംവൃതോകാരലോപം
  ചക്ക് - ചക്കാൻ
- സംവൃതോകാരലോപവും അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വവും
  കുറ് → കുറ്റാൻ/കുറ്റാത്തി

മ

മ

- അനുസ്വാരലോപം
  കടം - കടമ
- ഇകാരാഗമം
  പശ - പശിമ
- ഇ കാരത്തിന് യകാരാദേശം
  കുട്ടാൾ - കുട്ടായ്മ
- ന കാരത്തിന് യ കാരാദേശം
  അടിയാൻ - അടിയായ്മ
- ധാതുവിന്റെ ആദ്യവർണ്ണം ചുരുങ്ങലും ഇ കാരാഗമനവും
  താൻ - തനിമ
- അനുസ്വാരലോപവും ഇകാരത്തിന് ണകാരാദേശവും
  മലയാളം - മലയാണ്മ

ത്തം/തരം/തനം[38]

- തകാര ദ്വിത്വം
  ചെറ്റ - ചെറ്റത്തരം/ചെറ്റത്തനം
- ന കാരലോപവും ത കാരദ്വിത്വവും
  മുരടൻ - മുരടത്തം, മുരടത്തരം

ആളൻ/ആളി

- അനുസ്വാരലോപം
  കമ്മം - കമ്മാളൻ
- സംവൃതോകാരലോപം
  ഊര് - ഊരാളൻ/ഊരാളി
- സംവൃതോകാരലോപവും ട കാര ദ്വിത്വവും
  കാട് - കാട്ടാളൻ
- യകാരാഗമം
  കൊല - കൊലയാളി

[38] ത്തം പ്രത്യയം മിക്കവാറും സന്ദർഭങ്ങളിൽ യാ
പ്രത്യയത്തിന്റേയും സന്ധി പ്രക്രിയയാണ്.

കാരൻ/കാരി/കാരത്തി

കാരൻ/കാരി/കാരത്തി

→ കകാരദ്വിത്വം
കട്ട - കട്ടക്കാരൻ/കട്ടക്കാരി

→ അനുസ്വാരലോപവും കകാരദ്വിത്വവും
ഒതുക്കം - ഒതുക്കക്കാരൻ

4.5. ഭേദകജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ രൂപസിദ്ധി

ക്രിയാധാതുക്കളോട് പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്ത് ഭേദകങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് മലയാളത്തിലെ ഒരു സാധാരണ പ്രക്രിയയാണ്. ഇപ്രകാരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയാണ് മലയാളത്തിലെ ഭൂരിഭാഗം ഭേദകങ്ങളും. എങ്കിലും അപൂർവ്വം ഭേദകശബ്ദങ്ങളെയെങ്കിലും ശുദ്ധഭേദക വിഭാഗത്തിൽ പെടുത്താനാകുമെന്ന് മുൻ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടു ്.[39] ഇവ പ്രാഥമികമായി ക്രിയയായിട്ടല്ല, ഭേദകമായാണ് പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇത്തരം രൂപങ്ങളിലും ധാതുക്കളോടാണ് പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുന്നത്. വ്യുൽപ്പാദകങ്ങളായി പര പ്രത്യയങ്ങൾ മാത്രമേ ചേരുന്നുള്ളു. ഇവ പ്രധാനമായും മ, പ്പം എന്നിവയാണ്.

4.5.1. മ

ഭേദകജന്യ നാമങ്ങളിലെ പ്രബല വിഭാഗം മ ചേർന്ന നാമങ്ങളാണ്. ഭേദകധാതുവിനോടാണ് ഈ പ്രത്യയവും ചേരുന്നത്. പൊതുവേ മ പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ വർണ്ണ വ്യതിയാനങ്ങൾ ഉ ാകുന്നില്ല. എന്നാൽ ഭേദകധാതു അര് (ഇരിയ), കൊട് (കൊടിയ) എന്നിങ്ങനെയെന്ന് കരുതുന്ന പക്ഷം, ഉകാരാഗമവും ഇകാരാഗമവും സന്ധിപ്രക്രിയകളായി വിധിക്കാം.

അര് + മ - അരുമ (ഉ കാരാഗമം)

കൊട് + മ - കൊടുമ (ഉ കാരാഗമം)

നെട് + മ - നെടിമ (ഇ കാരാഗമം)

മ കാരം ചേരുമ്പോൾ ല കാരത്തിന് ന കാരാദേശം വരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുമു ്.

നല്ല് - നല് + മ - നന്മ

വലിയ - വല് + മ - നന്മ

മ കാരത്തിന് ഇരട്ടിപ്പ് സന്ദർഭങ്ങളുമു ്

നേരിയ - നേര് + മ - നേർമ

4.5.2. പ്പം

ഭേദകധാതുക്കളോട് ചേർന്ന് വ്യുൽപ്പാദകമായി വർത്തിക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രത്യയമാണ് പ്പം എന്നത്. ഭേദകധാതുവിനോടാണ് പ്പം പ്രത്യയവും ചേരുന്നത്. ഭേദകധാതുവിനോട് പ്രസ്തുത പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ വർണ്ണവ്യത്യാസം വരാത്ത സന്ദർഭവും ഉ കാരം ആഗമിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളു ്. സംവൃതം വിവൃതമാകുന്ന പ്രക്രിയയാണ് ഇതെന്ന് വേണമെങ്കിൽ പറയാം.

ഇളയ - ഇള + പ്പം - ഇളപ്പം (വർണ്ണ വ്യത്യാസമില്ലാത്ത സന്ദർഭം

നെടിയ - നെട് + പ്പം - നെടുപ്പം (ഉ കാരാഗമം)

അൻ, ക്കം പ്രത്യയങ്ങളും ചേർന്ന് ഭേദകജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ ഉ ാവാറു ്. സംസ്കൃതപദങ്ങളോടൊപ്പമാണ് മിക്കവാറും ചേരുന്നത്. നെടിയ-നെടുകൻ, കൊടിയ-കൊടിയൻ ഇങ്ങനെ അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ മലയാള പദങ്ങളോടു ചേരുന്നുള്ളൂ. ക്കം പ്രത്യയവും അപൂർവ്വമാണ്.

---

[39] അദ്ധ്യായം - 3 നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ

ക്രിയാധാതുക്കളുടെ സ്വരൂപം കൃത്യമായി ക ത്താൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ് എന്നതുപോലെ ഭേദകധാതുവിന്റെയും കൃത്യമായ രൂപം ഇന്നതാണെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. വ്യാഖ്യാതാവിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ച് ധാതുവിന്റെ അന്ത്യവർണ്ണവും രൂപവും ഭേദപ്പെടാം. സന്ധിപ്രക്രിയയുടെ വിശദീകരണത്തിലും ഭേദം വരാം.

ഭേദകജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ രൂപസിദ്ധി താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

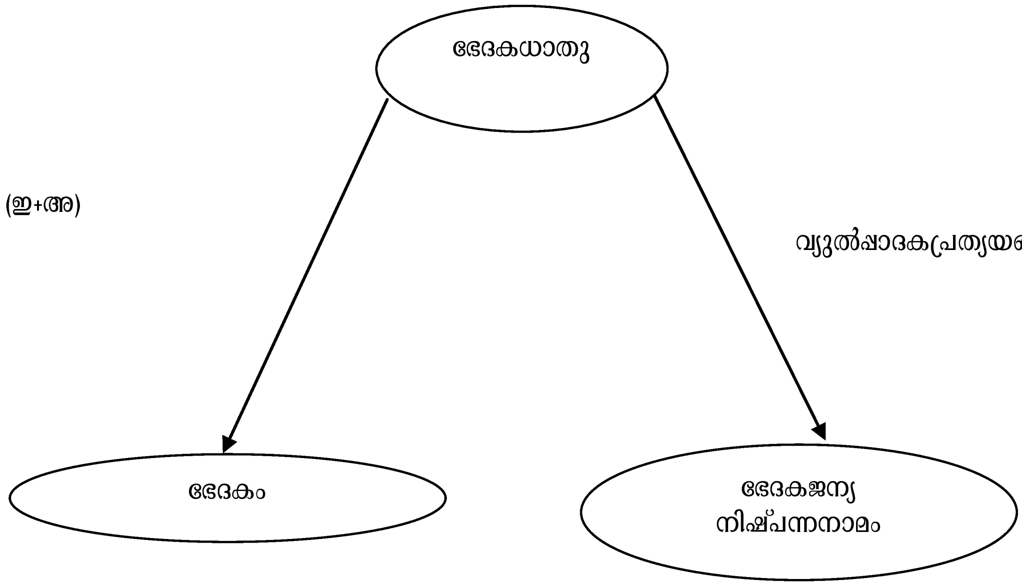

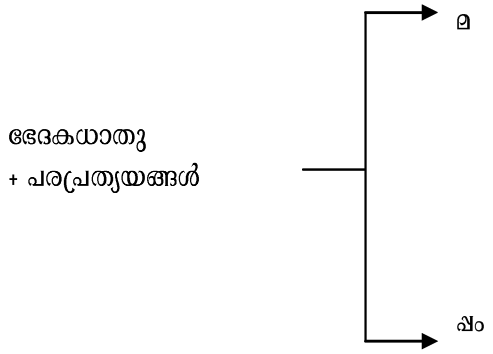

സന്ധിപ്രക്രിയയെ താഴെകാണിക്കുന്ന വിധം ചിത്രീകരിക്കാം പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ വർണ്ണ വ്യത്യാസം ഉ ാകുന്നിടത്തെ സന്ധി പ്രക്രിയ മാത്രമെ താഴെ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളു.

മ

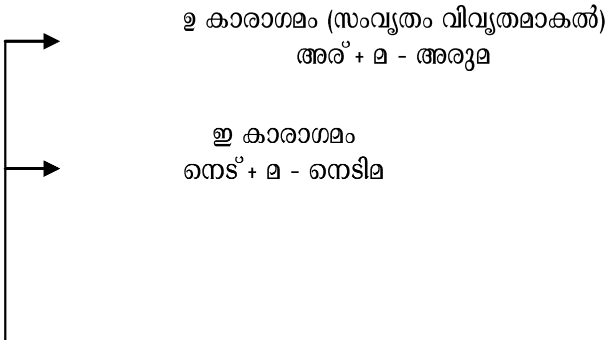

മ ____

ല കാരത്തിന് ന കാരാദേശം
നല് + മ - നന്മ

മ കാരത്തിന് ഇരട്ടിപ്പ്
നേര് + മ - നേർമ്മ

പ്പം

പ്പം - ഉ കാരാഗമം (സംവൃതം വിവൃതമാകൽ)

നെട് + പ്പം - നെടുപ്പം

അൻ

അൻ →

- അനുസ്വാര ലോപം
  ഉച്ചം + അൻ - ഉച്ചൻ
- 'വ'കാരഗമം
  ഒരു + അൻ - ഒരുവൻ

നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ രൂപസിദ്ധിയെ അപഗ്രഥിക്കുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന വസ്തുതകളെ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം.

1. ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ രൂപസിദ്ധി നാമജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കുറച്ചുകൂടി സങ്കീർണ്ണമാണ്. നാമജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളിലും ഭേദകജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിലും വ്യുൽപാദകമായി പര പ്രത്യയങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന രീതി മാത്രമേ ഉള്ളൂ. എന്നാൽ ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ ശൂന്യപ്രത്യയം, ആദ്യാക്ഷരദീർഘം, അതോടൊപ്പമുള്ള അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വവും ആഗമവും എന്നിവയെല്ലാം ഉപാധികളാണ്.
2. ക്രിയകളിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കാൻ ഉതകുന്ന പ്രത്യയങ്ങളുടെ എണ്ണം കൂടുതലാണ്. നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കാൻ ഉതകുന്ന പ്രത്യയങ്ങളുടെ സംഖ്യ ക്രിയയെ അപേക്ഷിച്ച് കുറവാണ്. ഭേദകങ്ങളിൽ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കാൻ വളരെ കുറച്ചു പ്രത്യയങ്ങളെ ഉതകുന്നുള്ളൂ.
3. നാമജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾ നാമങ്ങളോടു ചേരുന്നു. എന്നാൽ ക്രിയാ - ഭേദക ജന്യനാമങ്ങളിൽ ധാതുക്കളോടാണ് വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർക്കപ്പെടുന്നത്.[40]

---

[40] ഭേദകജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളേയും നാമജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളേയും കേരളപാണിനി തദ്ധിത വിഭാഗത്തിലാണ് പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് എങ്കിലും രൂപസിദ്ധിയനുസരിച്ച് ഇവ തമ്മിൽ സാദൃശ്യമില്ല. ക്രിയയിലും ഭേദകത്തിലും ധാതുവിനോടാണ് വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുന്നത്.

4. ക്രിയകളുടെയും ഭേദകങ്ങളുടെയും ധാതുക്കളുടെ സ്വരൂപത്തെക്കുറിച്ച് വ്യത്യസ്താഭിപ്രായങ്ങൾ ഉ ാകാനിടയുള്ളതുകൊ ് വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോഴു ാകുന്ന സന്ധിപ്രക്രിയകളുടെ വിവരണം സങ്കീർണ്ണമാണ്. നാമജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ സന്ധിപ്രക്രിയകളുടെ വിവരണം ലളിതമാണ്.

5. ത്തം പ്രത്യയം നാമജന്യനിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെയും ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെയും വ്യുൽപ്പാദനത്തിന് ഒരുപോലെ ഉതകുന്നു. 'മ', 'അൻ' പ്രത്യയങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് നാമം, ക്രിയ, ഭേദകം എന്നിവയിൽ നിന്നെല്ലാം നിഷ്പന്നനാമങ്ങളു ാക്കാം. ഷം പ്രത്യയം ഒരേസമയം ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളേയും ഭേദകജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളേയും സൃഷ്ടിക്കാൻ ഉതകുന്നു.

അദ്ധ്യായം 5

നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ ആർത്ഥികാപഗ്രഥനം

ധാതുവിനോടോ നാമത്തോടോ ചേരുന്ന വ്യൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങളാണ് നിഷ്പന്നനാമത്തിൽ വ്യത്യസ്താർത്ഥങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ഒരു പ്രത്യയം വ്യത്യസ്ത ധാതുക്കളിൽ ചേർന്ന് ഒരേ അർത്ഥ ത്തെയോ വ്യത്യസ്താർത്ഥത്തെയോ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കാറു ്. 'ഇ' പ്രത്യയം നാറുക എന്ന ക്രിയയിൽ നിന്ന് 'നാറി' എന്ന വ്യക്തിനാമത്തെയും 'പൂഴുക' എന്ന ക്രിയയിൽ പൂഴി എന്ന വസ്തുനാമ ത്തെയും കേൾക്കുക എന്ന ക്രിയയിൽ നിന്ന് കേളി എന്ന ക്രിയാനാമത്തെയും വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കു ന്നു. എന്നാൽ അൽ പ്രത്യയം പൊതുവേ ക്രിയാധാതുവിൽ നിന്ന് ക്രിയാർത്ഥത്തെയാണ് വ്യുൽപ്പാ ദിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരേ പ്രത്യയം വ്യത്യസ്താർത്ഥത്തെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത് നാമജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങ ളിലും കാണാനാവും. കാരൻ എന്ന പ്രത്യയം ഓട്ടം എന്ന ക്രിയാനാമത്തിൽ നിന്നുസൃഷ്ടിക്കുന്ന ഓട്ട ക്കാരൻ എന്ന നാമവും മീൻ എന്നതിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിക്കുന്ന മീൻകാരൻ എന്ന നാമവും വ്യക്തിനാമ ങ്ങളാണെങ്കിലും ഒന്നിൽ ക്രിയചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയേയും മറ്റേതിൽ ആ വസ്തുവിനെ വിൽക്കുന്ന വ്യ ക്തിയേയും ആണ് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത്. ഇവിടെ പ്രത്യയത്തെയല്ല പ്രത്യയം ചേരുന്ന നാമത്തെ അനുസരിച്ചാണ് അർത്ഥവ്യത്യാസം സംഭവിക്കുന്നത്. നാമങ്ങളിൽ നിന്നും ഭേദകങ്ങളിൽ നിന്നും ക്രിയകളിൽ നിന്നും നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ വ്യുൽപാദിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങളുടെ എണ്ണം ഏറെ യായതുകൊ ് ഓരോ പ്രത്യയവും സൃഷ്ടിക്കുന്ന അർത്ഥതലങ്ങളും വിപുലമായിരിക്കും.

വിവർത്തന പ്രക്രിയയായി കേരളപാണിനി വിവരിക്കുന്ന ദ്വിത്വം, ദൈർഘ്യം, പ്രത്യയയോഗം[1] എന്നിവ തന്നെയാണ് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ വ്യുൽപ്പാദനത്തിലും കാണുവാൻ കഴിയുക. അർത്ഥമാ റ്റത്തിന് കാരണമായി നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ വർത്തിക്കുന്നത് ഇവ തന്നെയാണ്.

5.1. ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ ആർത്ഥികാപഗ്രഥനം

ക്രിയാധാതുവിനോടു ചേരുന്ന വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയത്തിനനുസൃതാമായി വ്യുൽപ്പന്നമാ കുന്ന നാമത്തിന് അർത്ഥവ്യത്യാസം രൂപപ്പെടുന്നു. തീരുക എന്ന ക്രിയയിൽ നിന്ന് തീര്, തീർച്ച, തീരൽ, തീരുമാനം എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്താർത്ഥമുള്ള പദങ്ങൾ ഉ ാകുന്നത് ഉദാഹരണം. വ്യത്യസ്ത പ്രത്യയങ്ങൾ ഒരേ അർത്ഥത്തെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുമു ്. ചാടുക എന്ന ക്രിയയോട് അൽ, അം എന്ന പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് ചാടൽ, ചാട്ടം എന്നിങ്ങനെ ഒരേ അർത്ഥമുള്ള രൂപങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഒരേ പ്രത്യയത്തിന്റെ ചേർച്ച ഒരേസമയം ഒന്നിലധികം അർത്ഥത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുമു ്.

വിരിക്കുക എന്നതിൽ നിന്നു ായ വിരിപ്പ് എന്ന പദം ക്രിയാനാമാർത്ഥത്തെയും (വിരിക്കുക എന്ന ക്രിയ) കരണാർത്ഥത്തെയും (എന്തുകൊ ു വിരിക്കുന്നു) കർമ്മാർത്ഥത്തെയും കുറിക്കും (എ ന്തിനെ വിരിക്കുന്നു) നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ഓരോ പ്രത്യയവും സൃഷ്ടിക്കുന്ന അർത്ഥവ്യത്യാസം സൂക്ഷ്മമായി ക ത്തി വിശദീകരിക്കേ തു ്. ക്രിയാജന്യനിഷ്പ ന്നനാമം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപാധികളായി കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ ക ത്തിയത് ശൂന്യപ്രത്യ യം, ആദ്യാക്ഷരദീർഘം, ആദ്യാക്ഷര ദീർഘത്തോടൊപ്പം അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വവും ആഗമവും അന്ത്യവർണ്ണദ ്വിത്വം എന്നിവയെയും ച്ച, അം, പ്പം, ഇ, അൽ, പ്പ്, വ്, തി, ത്ത്, ത്തം, അ, മ, വി, ആയ്മ, മ്പ്/മ്പ, അൻ, ട്, ഇൽ, ഇൾ എന്നീ പ്രത്യയ യോഗങ്ങളുമാണ്. ഇവയെ വിശകലനം ചെയ്തതുകൊ ു മാത്രമേ ഇവയു ാക്കുന്ന അർത്ഥഭേദങ്ങളെ വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയൂ.

[1] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 298

5.1.1. ശൂന്യപ്രത്യയം

ധാതുക്കളോട് പ്രത്യയങ്ങളൊന്നും ചേരാതെ തന്നെ നാമാർത്ഥം ധ്വനിപ്പിക്കുന്നവയാണ് ഇത്തരം നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ.[2] പ്രത്യയങ്ങളോ മറ്റു പ്രക്രിയകളോ ഇല്ലാത്തതുകൊ ് ധാതുനാമമായി മാറുന്നതിന് രൂപപരമായ കാരണം ഒന്നുംതന്നെ വിധിക്കാനാവുകയില്ല. ധാതുതന്നെ വസ്തുനാമമായും ക്രിയാനാമമായും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ധാത്വർത്ഥവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റൊരർത്ഥമാണ് ഇവിടെ ജനിക്കുക. അടയ്ക്കുക, അടരുക എന്നീ ക്രിയകളിൽ നിന്നു ജനിക്കുന്ന അട, അടര് എന്നിവ വസ്തുനാമവും അടിക്കുക എന്നതിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്ന അടി എന്നത് ക്രിയാനാമവുമാണ്. ഭാഷാ പ്രയോഗമാണ് ഇവിടെ അർത്ഥത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരം വ്യുൽപ്പന്നമാകുന്ന വസ്തു നാമങ്ങൾക്ക് അർത്ഥപരമായ വ്യത്യസ്തതകൾ ധാരാളമു ാകാം. ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുവിനെയാണ് ഇത്തരത്തിലുള്ള നിഷ്പന്നനാമം കുറിക്കുന്നത്. ക്രിയയുമായുള്ള ബന്ധം വ്യത്യസ്തതരത്തിലാകാം എന്നതുകൊ ് അത്തരം കാരകബന്ധങ്ങൾ കൂടി ധ്വനിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് ഇത്തരം വസ്തുനാമങ്ങൾ അർത്ഥോൽപ്പാദനം നടത്തുന്നത്. അലയ്ക്കുക എന്നതിൽ നിന്നു ാകുന്ന അല എന്ന വസ്തുനാമം കർത്തൃകാരകത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അലയ്ക്കുന്നത് അല എന്ന അർത്ഥമാണ് ഇവിടെയുള്ളത്.

തോർത്തുക എന്നതിൽ നിന്നു ാവുന്ന തോർത്ത് എന്ന നാമം തോർത്തുക എന്ന ക്രിയ ചെയ്യുന്നതിന് സഹായകമായ ഒരു വസ്തുവിനെ കുറിക്കുന്നു ക്രിയക്ക് കാരണമാകുന്നു എന്നതാണ് ക്രിയയുമായി വസ്തുവിനുള്ള ബന്ധം. മുനയ്ക്കുക എന്ന ക്രിയയിൽ നിന്നു ാകുന്ന മുന എന്നത് ക്രിയചെയ്യുന്നതിനെയല്ല കുറിക്കുന്നത്. മുനയ്ക്കുക എന്ന ക്രിയയുടെ ഫലമായി രൂപപ്പെടുന്ന വസ്തുവാണ് മുന. ആയതുകൊ ് കർത്തൃ കർമ്മ, കർണ, സ്വാമി, സാക്ഷി, അധികരണ കാരകങ്ങളിലൊന്നും ഇതുപെടുന്നില്ല. ക്രിയയുടെ ഫലമായി ഉ ായ ഒന്നിനെ കുറിക്കുന്നു. ഒരേ സമയം ക്രിയാനാമാർത്ഥവും വസ്തുനാമാർത്ഥവും കുറിക്കുവാനും പ്രത്യയരഹിതങ്ങളായ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ കൊ ് സാധിക്കുന്നു. പൂട്ട് എന്ന നിഷ്പന്ന നാമം ഉദാഹരണം പൂട്ടുക എന്ന ക്രിയയേയും പൂട്ടുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന വസ്തുവിനെയും കുറിക്കും. ര ാമത്തെതിൽ കരണകാരകാർത്ഥമാണ് വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. വാക്യത്തിൽ ക്രിയാനാമാർത്ഥത്തിലോ വസ്തുനാമാർത്ഥത്തിലോ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള ആർത്ഥികഘടകങ്ങൾ ഒരേസമയം ഇവയില കുടികൊള്ളുന്നതായി കരുതാം. ര ് അർത്ഥങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കേ ി വരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ര ിനും യോജിക്കുന്ന വിധത്തിൽ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടാം. മേൽപറഞ്ഞ പൂട്ടുക എന്ന ക്രിയ കന്നുപൂട്ടുക എന്ന അർത്ഥത്തിലും അടച്ചുപൂട്ടുക എന്ന അർത്ഥത്തിലും പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നു ്. ഇവ ര ിൽ നിന്നും ക്രിയാനാമാർത്ഥത്തിൽ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ ജനിക്കുന്നു. എന്നാൽ അടച്ചുപൂട്ടുക എന്നതിൽ നിന്നുമാത്രമേ വസ്തുനാമാർത്ഥം വ്യുൽപ്പന്നമാകുന്നുള്ളു.

ചുരുക്കത്തിൽ ശൂന്യപ്രത്യയം എന്ന ഉപാധി അനുസരിച്ച് രൂപപ്പെടുന്ന നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ ക്രിയാനാമത്തെയും വസ്തുനാമത്തെയും കുറിക്കും. വസ്തു നാമങ്ങളിൽ കർത്തൃകാരകം, കാരണകാരകം ക്രിയയുടെ ഫലമായി രൂപപ്പെടുന്ന വസ്തു എന്നീ അർത്ഥങ്ങളെ ശൂന്യപ്രത്യയം വ്യുൽപ്പാദനം ചെയ്യുന്നു. ഓരോ പ്രത്യയവും സൃഷ്ടിക്കുന്ന അർത്ഥവ്യത്യാസം സംബന്ധിച്ച ചാർട്ട് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ നൽകിയിട്ടു ്.

[2] ദ്രാവിഡത്തിൽ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രധാനരചനാ സമ്പ്രദായമാണ് ഇതെന്ന് കാൽഡ്വൽ പറയുന്നു - ദ്രാവിഡഭാഷാവ്യാകരണം ഭാഗം - 2 പു - 254

5.1.2. ആദ്യാക്ഷരദീർഘം

ക്രിയാധാതുവിന്റെ ആദ്യാക്ഷരം ദീർഘിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെയും ചില ക്രിയാപദങ്ങളിൽ നിന്ന് നാമപദങ്ങളെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നു.[3] ഇപ്രകാരം വസ്തുനാമങ്ങളും ക്രിയാനാമങ്ങളുമാണ് രൂപപ്പെടുന്നത്. കെടുക എന്ന ക്രിയയിൽ നിന്ന് കേട് എന്ന ക്രിയാനാമവും വളയുക എന്നതിൽ നിന്ന് വാൾ, എന്ന വസ്തു നാമവും രൂപപ്പെടുന്നു.

ഒരേസമയം വസ്തുനാമവും ക്രിയാനാമവും ആയി പ്രയോഗിക്കാനാവുന്ന രൂപങ്ങളും ആദ്യാക്ഷര ദീർഘം എന്ന ഉപാധിയിലൂടെ രൂപപ്പെടുന്നു. നടുക എന്നതിൽ നിന്നു ായ നാട് എന്ന പദം ക്രിയാനാമാർത്ഥത്തെയും നടുന്ന ഇടം എന്ന അർത്ഥത്തെയും കുറിക്കും. എന്നാൽ വിടുക - വീട് വസ്തുനാമാർത്ഥത്തെയും പെറുക - പേറ് ക്രിയനാമാർത്ഥത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ആദ്യാക്ഷര ദീർഘമെന്ന നയമനുസരിച്ച് രൂപപ്പെടുന്ന വസ്തുനാമങ്ങളിൽ കർത്തൃകാരകത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവയും ക്രിയാഫലമായു ായവയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവയും ക്രിയനടന്ന ഇടത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവയുമു ്. മിന്നുക എന്നതിൽ നിന്ന് ആദ്യാക്ഷരദീർഘത്തിലൂടെ രൂപപ്പെടുന്ന മീൻ എന്ന നാമം മിന്നുന്നത് മീൻ എന്ന രീതിയിലാണ് അർത്ഥത്തെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത്. ഇത് കർത്തൃകാരകാർത്ഥമാണ്. പൊള്ളുക എന്ന ക്രിയയിൽ നിന്നു ായ പോള പൊള്ളിയതിന്റെ ഫലമായു ായ വസ്തുവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നടുക എന്ന ക്രിയയിൽ നിന്നു ായ നാട് എന്നപദം ക്രിയ നടക്കുന്ന ഇടം എന്ന അർത്ഥത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ആദ്യാക്ഷര ദീർഘത്തോടൊപ്പം അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വവും ആഗമവും സംഭവിക്കുന്ന രൂപങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ക്രിയാനാമാർത്ഥമാണ് വ്യുൽപ്പാദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. തിന്ന് - തീറ്റ, മുറി - മൂർച്ച, കുറു - കുറ്റ് എന്നിവ ഉദാഹരണം. തീറ്റ എന്നതിന് തിന്നുന്ന വസ്തു എന്നും അർത്ഥമു ്.

5.1.3. അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം

ക്രിയാധാതുവിന്റെ അന്ത്യവർണ്ണം ഇരട്ടിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെയും ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കാനാവും. ക്രിയാനാമവും വസ്തുനാമവും ഇപ്രകാരം വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരേസമയം വസ്തുനാമത്തിന്റെയും ക്രിയാനാമത്തിന്റെയും അർത്ഥം വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുമു ്.

ഉദാ :

ഓതുക - ഓത്ത് (ക്രിയാനാമം)

മെതുക്കുക - മെത്ത (വസ്തുനാമം)

എഴുതുക - എഴുത്ത് (ക്രിയാനാമവും വസ്തുനാമവും)

വസ്തുനാമം കർത്തൃകാരാർത്ഥത്തിൽ രൂപപ്പെടുന്നവയ്ക്കുദാഹരണമാണ് പാറുക - പാറ്റ (പാറുന്നത്) ഊറുക - ഊറ്റ് (ഊറുന്നത്) എന്നിവ. എഴുതുക എന്നതിൽ നിന്നു ാകുന്ന എഴുത്ത് എന്ന വസ്തുനാമം ക്രിയയുടെ ഫലമായു ായ ഒന്നിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വിതക്കുക - വിത്ത് എന്നത് കർമ്മ കാരകാർത്ഥത്തിലാണ് അർത്ഥവ്യുൽപ്പാദനം ചെയ്യുന്നത്.

5.1.4. ച്ചം

---

[3] ഏകാക്ഷരത്മകമായ ക്രിയാധാതുവിലെ അന്തർഭൂത സ്വരം ദീർഘീകരിച്ച് നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന രസാവഹമായ സമ്പ്രദായം ദ്രാവിഡത്തിലു ന്ന് കാൽഡ്വൽ പറയുന്നു - ദ്രാവിഡഭാഷവ്യാകരണം ഭാഗം - പു - 254

ക്രിയാധാതുവിനോടൊപ്പം ച്ച എന്ന പ്രത്യയം ചേർന്ന് ക്രിയാനാമങ്ങൾ മാത്രമേ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നുള്ളൂ. അകലുക - അകല് - അകൽച്ച, ഉരുളുക - ഉരുള് - ഉരുളിച്ച എന്നിങ്ങനെ പുലരുക - പുലര് - പുലർച്ച എന്നതിൽ പുലരുന്ന സമയത്തെയും ച്ച പ്രത്യയം സൂചിപ്പിക്കും. എന്നാൽ ഇത് അപൂർവ്വമാണ്.

5.1.5. അം

ക്രിയാപ്രകൃതികളോട് അം പ്രത്യയം ചേർന്ന് രൂപപ്പെടുന്ന നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ ക്രിയാനാമങ്ങളും വസ്തുനാമങ്ങളു ്. ഇപ്രകാരം രൂപപ്പെടുന്ന വസ്തുനാമങ്ങളുടെ എണ്ണം ക്രിയാനാമങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കുറവാണ്. അം പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ പലവിധ ഇടനിലകളുടെ ചേർച്ചയും സന്ധിപ്രക്രിയകളും സംഭവിക്കുന്നു.

ചളുങ്ങുക - ചളുങ്ങ് - ചളുക്കം (ക്രിയാനാമം)

അകലുക - അകല് - അകലം (ക്രിയാനാമം)

നിൽക്കുക - നില് - നിലം (വസ്തുനാമം)

ഒരേസമയം വസ്തുനാമവും ക്രിയാനാമവുമായി വർത്തിക്കുന്ന നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ അം ചേർന്ന് ഉ ാകുന്നില്ല. അം പ്രത്യയം ചേർന്ന് കർത്തൃകാരകത്തിലുള്ള വസ്തുനാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു.

ഉദാ:

ഓടുക - ഓട് - ഓട്ടം (ഓടുന്നത് - ഓട്ടം)

പിണരുക - പിണര് - പിണരം (പിണരുന്നത് - പിണരം)

ക്രിയക്ക് കർമ്മമായി ഭവിക്കുന്നതിനെയും അം പ്രത്യയം വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കും.

കലക്കുക - കലക്ക് - കൽക്കം (എന്ത് കലക്കുന്നുവോ അത് കൽക്കം) - കർമ്മാർത്ഥം

ക്രിയയുടെ ഫലമായു ായതിനേയും അം വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കും

തു ിക്കുക - തു ് - തു ം (തു ിച്ചതിന്റെ/മുറിഞ്ഞതിന്റെ ഫലമാണ് തു ം)

ക്രിയനടക്കുന്ന ഇടത്തെയും അം പ്രത്യയം ഉപയോഗിച്ച് വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കാം.

അടുക്കുക - അടു - അട്ടം (അടുക്കുന്ന ഇടം)

നിൽക്കുക - നില് - നിലം (നിൽക്കുന്ന ഇടം)

വസ്തുനാമത്തെ കൂടാതെ ഗുണനാമത്തെയും അം പ്രത്യയം ഉപയോഗിച്ച് വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കാനാവും

ആഴുക - ആഴ് - ആഴം

5.1.6. പ്പം

ആർത്ഥികാപഗ്രഥനം അനുസരിച്ച് അം പ്രത്യയത്തിന്റെഉപ പ്രത്യയമായി വരാവുതാണ് പ്പം. ഈ പ്രത്യയം ഗുണനാമാർത്ഥത്തെയാണ് വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത്.

അടുക്കുക - അടു - അടുപ്പം

കടുക്കുക - കടു - കടുപ്പം

5.1.7. ഇ

ക്രിയാപ്രകൃതിയോട് ഇ പ്രത്യയം ചേർന്ന് വസ്തുനാമങ്ങളും വ്യക്തിനാമങ്ങളുമാണ് രൂപപ്പെടുന്നത്. അപൂർവ്വമായി ക്രിയാനാമങ്ങളും രൂപപ്പെടുന്നു.

അടുക്കുക - അടു - അട്ടി (വസ്തുനാമം)

കൊല്ലുക - കൊല്ല് - കൊല്ലി (വസ്തുനാമം)

ഞൊ ുക - ഞൊ ് - ഞൊ ി (വ്യക്തിനാമം)

നാറുക - നാറ് - നാറി (വ്യക്തിനാമം)

കേൾക്കുക - കേള് - കേളി/കേൾവി (ക്രിയാനാമം)

ഇപ്രകാരം രൂപപ്പെടുന്ന വ്യക്തിനാമങ്ങൾ കർത്തൃകാരകാർത്ഥമാണ് ജനിപ്പിക്കുന്നത്.

കൊത്തുക - കൊത്ത് - കൊത്തി (കൊത്തുന്ന വ്യക്തി/വസ്തു)

നാറുക - നാറ് - നാറി (നാറ്റമുള്ളവ്യക്തി)

ഇ കാരം ധാതുവിൽ ചേർന്നു ാകുന്ന വസ്തുനാമങ്ങൾ കർത്തൃകാരകത്തെയും ക്രിയാഫലമായു ാകുന്ന വസ്തുവിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

മിന്നുക - മിന്ന് - മിന്നി (മിന്നുന്നത് - മിന്നി) (കർത്തൃകാരകം)

അടുക്കുക - അടു - അട്ടി (അടുക്കിയതിന്റെ ഫലം - അട്ടി) (ക്രിയാഫലം) അടുക്കുക എന്ന ക്രിയക്ക് വിധേയമായി രൂപപ്പെട്ടതാണ് അട്ടി എങ്കിലും അടുക്കുക എന്ന ക്രിയയുടെ ഫലമായി വേണം അട്ടി എന്ന നിഷ്പന്ന നാമത്തെ കണക്കാക്കാൻ.

5.1.8. അൽ

ധാതുവിൽ നിന്ന് ക്രിയാനാമത്തെ സൃഷ്ടിക്കാൻ വളരെ വ്യാപകമായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന പ്രത്യയമാണ് അൽ എന്നത്. മലയാളത്തിലെ മിക്കവാറും ക്രിയകളിൽ നിന്ന് അൽ ചേർത്ത് ക്രിയാനാമങ്ങളു ാക്കാനാകും. ക്രിയാനാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന മലയാളത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാന പ്രത്യയം അൽ ആണ്. തമിഴിലും ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ക്രിയാനാമ വ്യുൽപ്പന്ന പ്രത്യയം അൽ ആണ്. അപൂർവ്വമായി മാത്രം അൽ ചേർന്ന് വസ്തുനാമങ്ങളും ഉ ാകുമെങ്കിലും അൽചേർന്ന ക്രിയാനാമങ്ങളുടെ ബാഹുല്യം വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ ഇത് ഒരു അപവാദം എന്ന നിലയിലേ പറയാനാവൂ. അൽ പ്രത്യയം സൃഷ്ടിക്കുന്ന അർത്ഥം കുറച്ചുകൂടി സുതാര്യമാണ് ക്രിയാനാമത്തെ ആണ് ഇത് സൃഷ്ടിക്കുന്നത്.

അടുക്കുക - അടു - അടുക്കൽ (ക്രിയാനാമം)

ഉലയുക - ഉല - ഉലയൽ/ഉലച്ചൽ (ക്രിയാനാമം)

ഒരേസമയം വസ്തുനാമവും ക്രിയാനാമവും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന സന്ദർഭങ്ങളും അപൂർവ്വമായു ്.

ചൂ ുക - ചൂ ് - ചൂ ൽ (വസ്തുവും ക്രിയാനാമവും)

തുപ്പുക - തുപ്പ് - തുപ്പൽ (വസ്തുവും ക്രിയാനാമവും)

അൽ ചേർന്ന് ധാതുവിൽ നിന്ന് രൂപപ്പെടുന്ന വസ്തുനാമങ്ങൾ കർത്തൃകാരകം, കരണകാരകം ക്രിയയുടെ ഫലം എന്നിവയെയും കുറിക്കും

തൊങ്ങുക - തൊങ്ങ് - തൊങ്ങൽ (തൊങ്ങുന്നത്) കർത്തൃകാരകം

മിന്നുക - മിന്ന് - മിന്നൽ (മിന്നുന്നത്) കർത്തൃകാരകം

ഉരയുക - ഉര - ഉരൽ (ഉരയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഉപാധി) കരണകാരകം

ചൂ ുക - ചൂ ് - ചൂ ൽ (ചൂ ുന്നതിനുള്ള ഉപാധി) കരണകാരകം

തുപ്പുക - തുപ്പ് - തുപ്പൽ (ക്രിയാഫലമായു ായ വസ്തു) ക്രിയാഫലം

5.1.9. പ്പ്

നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ വ്യുൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിന് ക്രിയാധാതുവിനോട് പ്പ് പ്രത്യയം ചേർക്കുന്ന രീതിയും മലയാളത്തിലു ്. ഇത്തരത്തിൽ ഏറെ പദങ്ങൾ ജനിക്കുന്നു. വസ്തുനാമങ്ങളും ക്രിയാനാമങ്ങളും ഇങ്ങനെ ഉ ാവുന്നു. ഒരേസമയം വസ്തുനാമവും ക്രിയാനാമവും ആയി പ്രയോഗിക്കാവുന്ന രൂപങ്ങളും ഉ ാവാറു ്. പ്പ് ചേർന്ന് ഗുണനാമങ്ങളും ഉ ാകുന്നു.

അറക്കുക - അറ - അറപ്പ് - ക്രിയാനാമം

ചായുക - ചായ് - ചായ്പ്പ് - വസ്തുനാമം

കിളിർക്കുക - കിളിര് - കിളിർപ്പ് - വസ്തുനാമവും ക്രിയാനാമവും

ചുവക്കുക - ചുവ (ചെം) - ചുവപ്പ് - ഗുണനാമം

പ്പ് ചേർന്ന വസ്തുനാമാർത്ഥങ്ങൾ പൊതുവേ കർത്തൃകാരകത്തെയാണ് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത്.

കിളിർക്കുക - കിളിര് - കിളിർപ്പ് - കിളിർക്കുന്നത് / കിളിർത്തത് (കർത്തൃകാരകം)

ഏയ്ക്കുക - ഏയ് - ഏപ്പ് - (കൂട്ടിചേർക്കുന്നത് - കർത്തൃകാരകം)

അതേസമയം ചിലവസ്തു നാമങ്ങളിൽ പ്പ് പ്രത്യയം ചേർന്ന കർമ്മാർത്ഥത്തെയും കുറിക്കും

ഉടുക്കുക - ഉട് - ഉടുപ്പ് (ഏതിനെ ഉടുക്കുന്നുവോ അത് കർമ്മാർത്ഥം)

ക്രിയയ്ക്കു കാരണമായി വരുന്നതിനെയും പ്പ് പ്രത്യയം വ്യുൽപാദിപ്പിക്കുന്നു.

തൂക്കുക - തൂക്ക് - തൂപ്പ് (തൂക്കുന്നതിന് ഉപകരിക്കുന്ന വസ്തു) കരണകാരകം

5.1.10

വ് പ്രത്യയം ക്രിയാധാതുക്കളോട് ചേർന്ന് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രത്യയമാണിത്. ഒരേ സമയം വസ്തുനാമമായും ക്രിയാനാമമായും വർത്തിക്കുന്ന നാമങ്ങളും ഇപ്രകാരം ഉ ാവുന്നു.

അലിയുക - അലി - അലിവ് - ക്രിയാനാമം

കടക്കുക - കട - കടവ് - വസ്തുനാമം

ഞെറിയുക - ഞെറി - ഞെറിവ് - വസ്തുനാമവും ക്രിയാനാമവും

വ് ചേർന്ന രൂപങ്ങൾ വസ്തുനാമങ്ങളിൽ കർത്തൃകാരകത്തെ കുറിക്കുന്ന നിരവധി സന്ദർഭങ്ങളു ്.

ഊറുക - ഊറ് - ഉറവ് (ഊറുന്നത് ഉറവ് കർത്തൃകാരകം)

ഒരു ക്രിയയുടെ ഫലമായി രൂപംകൊ വസ്തുക്കളെയും ക്രിയാധാതുവിനോട് വ് ചേർത്ത് വ്യുൽപാദിപ്പിക്കാനാവും.

അരയുക - അര - അരവ് (അരഞ്ഞതിന്റെ ഫലം)

പൂക്കുക - പൂ - പൂവ് പൂത്തതിന്റെ ഫലം

അരിപോലുള്ള വസ്തുക്കളാണ് അരയുന്നത്. അരഞ്ഞു ാകുന്ന വസ്തുവിനെയാണ് അരവ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

ക്രിയനടക്കുന്ന ഇടത്തെയും വ് പ്രത്യയം ഉപയോഗിച്ച് വ്യുൽപാദിപ്പിക്കാനാവും.

കടക്കുക - കട - കടവ് (ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഇടം)

വളയുക - വള - വളവ് (ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഇടം)

5.1.11. തി

തി പ്രത്യയം വ്യുൽപാദകധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന മിക്ക ഇടങ്ങളിലും സവിശേഷമായ അർത്ഥത്തെയാണ് സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ക്രിയാധാതുക്കളോട് ചേർന്ന് ക്രിയാനാമങ്ങളെ വ്യുൽപാദിപ്പിക്കുന്നു െ ങ്കിലും അത്തരം ക്രിയാനാമങ്ങൾ മിക്കവാറും ഇടങ്ങളിൽ ക്രിയാഫലമായ അവസ്ഥയെയാണ് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്.

ഉദാ : അറുക - അറ് - അറുതി

കെടുക - കെട് - കെടുതി

കെടുക, അറുക എന്ന പദത്തിനർത്ഥം നശിക്കുക, അവസാനിക്കുക എന്നിങ്ങനെയാണ്. വ്യുൽപന്ന പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ ആ ക്രിയകൾ പൂർത്തിയായ അവസ്ഥയെയാണ് കാണിക്കുന്നത് കേവലമായ ക്രിയാനാമത്തെ കുറിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളും ഉ ്.

ചെയ്യുക - ചെയ് - ചെയ്തി

5.1.12 ത്ത്

ചില ക്രിയാധാതുക്കളോട് ത്ത് പ്രത്യയം ചേർന്ന് ഉ ാകുന്ന നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ ക്രിയാനാമങ്ങളാണ്. ഇത്തരം രൂപങ്ങൾ വളരെകുറച്ചേ ഭാഷയിൽ ഉള്ളൂ

നെയ്യുക - നെയ് - നെയ്ത്ത് (ക്രിയാനാമം)

ഊത്ത്, ഓത്ത്, പൂച്ച്, പാട്ട് മുതലായ പദങ്ങളിൽ ത്ത് പ്രത്യയ യോഗമാണ് കേരളപാണിനിയും[4] ഊത്ത്, ഓത്ത് എന്നിവയിൽ ത്ത് പ്രത്യയയോഗം ശേഷഗിരിപ്രഭുവും[5] വിധിച്ചിട്ടു ് എന്നാൽ ഇത്തരം പദങ്ങളെ അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം സംഭവിച്ച രൂപങ്ങളായി കൂടി ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ മുമ്പ് പരിഗണിച്ചിട്ടു ്. ഇത്തരം രൂപങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ നിലയാണ് ഇവിടെ പരിഗണിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊ ് അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം സംഭവിച്ച രൂപങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്നു. ത്ത് പ്രത്യയം പ്രകടമായി കാണുന്നിടത്തെല്ലാം ക്രിയാനാമങ്ങളാണ് വ്യുൽപ്പാദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

5.1.13. ത്തം

ക്രിയാധാതുവിനു ശേഷം ത്തം പ്രത്യയയോഗത്തിലൂടെ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഇപ്രകാരം വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവ ക്രിയാനാമ വിഭാഗത്തിലുള്ളവയാണ്.

ഇരിക്കുക - ഇര് - ഇരുത്തം (ക്രിയാനാമം)

കടക്കുക - കട - കടത്തം (ക്രിയാനാമം)

ഓടുക - ഓട്ടം, ചാടുക - ചാട്ടം എന്നിവയും ഇപ്രകാരം രൂപപ്പെട്ടവയാകാം. എന്നാൽ ഇവ അം പ്രത്യയത്തിനു മുമ്പ് ട കാരദ്വിത്വം സംഭവിച്ച രൂപത്തിലാണ് ഇന്ന് നാമങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് എന്നതുകൊ ് ഇവയെ മറ്റൊരു പ്രത്യയത്തിന്റെ ഉപവിഭാഗമായി നേരത്തെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടു ്. അതുകൊ ് ത്തം പ്രത്യയം പ്രകടമായി കാണുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളെയാണ് ഇവിടെ ത്തം പ്രത്യയം ചേർന്നവയായി പരിഗണിച്ചിട്ടുള്ളത്.

5.1.14. അ

സംവൃതോകാരത്തിലോ വിവൃതോകാരത്തിലോ അവസാനിക്കുന്ന ക്രിയാധാതുക്കളിൽ വ്യുൽപാദകമായി ചേരുന്ന പ്രത്യയമാണ് അ. ഇപ്രകാരം അ ചേർന്ന് വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ മിക്കവാറും ക്രിയാസ്വഭാവം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വസ്തുനാമങ്ങളെയാണ് സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ക്രിയാനാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ കുറവാണ്.

അറുക - അറ് - അറ (വസ്തുനാമം)

ഉലയ്ക്കുക - ഉലക്ക് - ഉലക്ക (വസ്തുനാമം)

കൊടുക്കുക - കൊട് - കൊട (ക്രിയാനാമം)

മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ഉലക്ക എന്നത് ഉലയുക എന്ന ക്രിയയുടെ പ്രയോജക രൂപത്തോട് (ഉലക്കുക) അ ചേർന്ന് രൂപപ്പെട്ടതാണ്. പ്രയോജകക്രിയയിലെ 'ക്ക്' എന്നത് അർത്ഥവ്യാവർത്തനത്തിനു ശേഷിയുള്ള ഒരു ഘടകമായതുകൊ ാണ് ക്ക് എന്നതിനുശേഷം അ ചേരുന്നത്, തടുക്കുക, ഉടക്കുക എന്നിവ കാരിതമാണെങ്കിലും കേവലക്രിയകൾ ആയതുകൊ ് ധാതുവിനോട് നേരിട്ട് അ ചേർന്ന് തട, ഉട എന്നിങ്ങനെ വസ്തുനാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നു.

അ ചേർന്ന് പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്ന വസ്തു എന്ന നിലക്ക് കർത്തൃകാരകത്തിലും ക്രിയചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഉപാധി എന്ന നിലയ്ക്ക് കരണകാരകത്തിലും ക്രിയയുടെ കർമ്മത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്

---

[4] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 265

[5] ശേഷഗിരിപ്രഭു - വ്യാകരണമിത്രം പു - 164

എന്ന നിലയിൽ കർമ്മകാരകത്തിലും അർത്ഥങ്ങൾ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അധികരണാർത്ഥ ത്തിലും ചില നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നു ്.

ഉദാ :

ഓലുക - ഓല് - ഓല കർത്തൃകാരകം (ഓലുന്നത്ഓല)

കുതിക്കുക - കുതി - കുതിര കർത്തൃകാരകം (കുതിക്കുന്നത് - കുതിര)

ചൂ ുക - ചൂ ് - ചൂ കരണകാരകം (ചൂ ുന്നതിനുള്ള ഉപാധി)

നാട്ടുക - നാട്ട് - നാട്ട കർമ്മകാരകം (ഏതിനെ നാട്ടുന്നുവോ അത്)

കിടക്കുക - കിട - കിടക്ക അധികരണകാരകം (എന്തിൽ കിടക്കുന്നുവോ)

5.1.16 മ

ക്രിയാധാതുവിനോട് മ ചേർന്ന് ധാരാളം നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നു ്. മ പ്രത്യയം ചേർന്ന് വ്യക്തിനാമങ്ങളോ വസ്തുനാമങ്ങളോ രൂപപ്പെടുന്നില്ല. ക്രിയാനാമമെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ഗുണ നാമങ്ങളായിട്ടാണ് മ പ്രത്യയയോഗത്തിലൂടെ ക്രിയാപദങ്ങൾ മാറുന്നത്. ക്രിയാശബ്ദങ്ങളിൽ 'മെയ്' ചേർത്ത് ദ്രാവിഡഭാഷകളിൽ പൊതുവേ ഭാവനാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാറു ന്ന് കാൽഡ്വൽ[6] പറയുന്നു. ഇതേ പ്രത്യയം തന്നെ ഗുണനാമം സൃഷ്ടിക്കും.

മലയാളത്തിൽ 'മെയ്' എന്നത് മ എന്നാവുകയും കൂടുതലായി ഗുണനാമങ്ങളെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കു കയും ചെയ്യുന്നു.

ഇനിക്കുക - ഇനി - ഇനിമ ഗുണനാമം

എഴുക - എഴു - എഴുമ ഗുണനാമം

5.1.17 വി

ക്രിയാധാതുവിനോട് വി പ്രത്യയം ചേർന്ന് നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ ഉ ാവുന്നു. ഇത്തരം നിഷ്പ ന്നനാമങ്ങൾ കൂടുതലും ക്രിയാനാമങ്ങളാണ്.

പിറക്കുക - പിറ - പിറവി ക്രിയാനാമം

മറക്കുക - മറ - മറവി ക്രിയാനാമം

വസ്തുനാമങ്ങളോ വ്യക്തിനാമങ്ങളോ ഈ പ്രത്യയം ചേർന്ന് അപൂർവ്വമായി ഉ ാകുന്നു ്.

അരുവുക - അരു - അരുവി (വസ്തുനാമം)

വസ്തുനാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നത് കർത്തൃകാരകത്തിലാണ് എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. (ഇ പ്രത്യയ ത്തിൽ നിന്ന് രൂപപ്പെട്ട മറ്റൊരു പ്രത്യയമാണ് വി എന്നു കരുതാനും ന്യായമു ്.)

അരുവുക - അരു - അരുവി കർത്തൃകാരകം (അരുവുന്നത് അരുവി)

5.1.18. ആയ്മ

[6] റോബർട്ട് കാൽഡ്വൽ - ദ്രാവിഡഭാഷാവ്യാകരണം ഭാഗം 2 പു - 254

ആയ്മ എന്നത് പ്രത്യയമോ പദമോ എന്നു വേർതിരിച്ചറിയാനാകാത്ത വിധത്തിലാണ് ക്രിയാപദങ്ങളിൽ ചേരുന്നത്. എന്നാൽ വാക്യത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായ പ്രയോഗം ഇതിനില്ല. അതിനാൽ ഇതു പദമല്ല പ്രത്യയം മാത്രമാണ് എന്നു കരുതുകയാണ് ഉചിതം ആയ്മ എന്നതിന് വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയത്തിന്റെ സ്ഥാനമേ നൽകാനാവുകയുള്ളൂ. അതേസമയം മുമ്പു പറഞ്ഞ പ്രത്യയങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി ചില സവിശേഷതകൾ ഇതിനു . ധാത്വാർത്ഥത്തിന്റെ നിഷേധമാണ് ആയ്മ പ്രത്യയ ചേർച്ചയിലൂടെ സംഭവിക്കുന്നത്. ക്രിയാധാതുവിനോട് നിഷേധ പ്രത്യയമായ ആ ചേർന്ന് നിഷേധരൂപങ്ങൾ ഉ ാകും. നടക്കാ, ഇരിക്കാ ഇവയോട് മ ചേർന്ന് ഇരിക്കായ്മ നടക്കായ്മ എന്നിവ രൂപം കൊള്ളുന്നു. മ കാരത്തിനു മുമ്പ് യകാരം ആഗമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാരിത ക്രിയകളിൽ ക്ക് എന്നതിനുശേഷവും അകാരിതങ്ങളിൽ ധാതുവിനു ശേഷവുമാണ് നിഷേധ പ്രത്യയം ചേരുന്നത്[7]. അടിയായ്മ, കാരായ്മ തുടങ്ങിയ നാമജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളിൽ ആയ്മ പ്രത്യയം അടിയാൾമ, കാരാൾമ തുടങ്ങിയ ആൾമ രൂപത്തിൽ നിന്നു രൂപപ്പെട്ടതാണ്. എന്നാൽ നടക്കായ്മ, ഇരിക്കായ്മ എന്നിവയിൽ കാണുന്ന ആയ്മ ആയ്ക എന്ന രൂപത്തിൽ നിന്നു ായ താകാനേ തരമുള്ളൂ. അർത്ഥപരമായി അപഗ്രഥിക്കുമ്പോൾ അടിയായ്മ, കാരായ്മ എന്നതിൽ ഗുണനാമാർത്ഥവും ഇരിക്കായ്മ, ചേരായ്മ എന്നതിൽ ധാതുവിന്റെ അർത്ഥത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതുമാണ് കാണുന്നത്.

കാണുക - കാണ് - കാണായ്മ (നിഷേധാർത്ഥവും അവസ്ഥയും)

കേൾക്കുക - കേൾ - കേൾക്കായ്മ (നിഷേധാർത്ഥവും അവസ്ഥയും)

5.1.20. അപൂർവ്വമായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ചില പ്രത്യയങ്ങൾ

വളരെ കുറച്ചു പദങ്ങളിൽ മാത്രം കാണപ്പെടുന്നതും എന്നാൽ വൈയാകരണൻമാർ വളരെ പ്രാധാന്യത്തോടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ചില പ്രത്യയങ്ങളു ് അൻ പ്രത്യയത്തെ ക്രിയാജന്യനാമങ്ങളുടെ വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയമെന്ന നിലയിൽ മാത്തനും[8] ശേഷഗിരിപ്രഭുവും[9] വിവരിക്കുന്നു ് ഇവയിൽ ചിലതിന്റെ ധാതുവിൽ അല്പം മാറ്റങ്ങൾ വന്നതിനു ശേഷമാണ് അവ നിഷ്പന്ന നാമമായി മാറുന്നത്.

കൾക്കുക - കക്കുക - കൾ - കള്ളൻ

തള്ളുക - തുള്ള് - തുള്ളൻ

എയ്യുക - എയ്യ് - എയ്യൻ

സാധാരണഗതിയിൽ അൻ എന്നത് തദ്ധിതപ്രത്യയമായാണ് വ്യുൽപ്പാദക ധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്നത് കടി - കടിയൻ, ഒടി - ഒടിയൻ, മേൽപ്പറഞ്ഞ സന്ദർഭങ്ങളിൽ അപൂർവ്വമായി ധാതുക്കളോട് അൻ ചേർന്ന് ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്ന നാമ പ്രത്യയമായും വർത്തിക്കുന്നു. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ കർത്തൃകാരകാർത്ഥമാണ് രൂപപ്പെടുന്നത്.

കൾക്കുക - കള്ളൻ (ക്രിയചെയ്യുന്നവൻ/കക്കുന്നവൻ)

കള്ളി, തുള്ളി എന്നിങ്ങനെ ഇ പ്രത്യയവും വ്യുൽപ്പാദകവുമായി വർത്തിക്കുന്നു . ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ വ്യക്തിനാമവും വസ്തുനാമവും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു.

അപൂർവ്വമായി മാത്രം പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റുചില പ്രത്യയങ്ങളാണ് മ്പ്/മ്പ,ട്, എന്നിവ ക്രിയാധാതുവിനോടാണ് മ്പ്/മ്പ പ്രത്യയം ചേരുന്നത്

---

[7] ഓടാ - ഓടായ്മ - അകാരിതം, ഇരി - ഇരിക്കായ്മ - കാരിതം

[8] റവ. ജോർജ്ജ്മാത്തൻ - മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം പു - 126

[9] ശേഷഗിരിപ്രഭു - വ്യാകരണമിത്രം പു - 159

കോർക്കുക - കോർ - കോർമ്പ

കെടുക - കെടു - കെടുമ്പ് ഇവ ചേർന്ന് വസ്തുനാമവും ക്രിയാനാമവും ഉ ാകുന്നു

ഇവ ചേർന്ന് വസ്തുനാമവും ക്രിയാനാമവും ഉ ാകുന്നു (കെടുമ്പ് - ക്രിയാനാമം, കോർമ്പ - വസ്തുനാമം) വസ്തുനാമം രൂപപ്പെടുന്നത് ക്രിയയുടെ ഫലം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ്. ട് പ്രത്യയവും ചേരുന്നത് ക്രിയാധാതുവിനോടാണ് ഇ പ്രകാരം വസ്തുനാമങ്ങൾ ര ൂപപ്പെടുന്നു. ചുമക്കുക - ചുമ - ചുമട് (വസ്തുനാമം) ഇങ്ങനെ രൂപപ്പെടുന്ന വസ്തുനാമങ്ങൾ കർത്തൃകാരകത്തെയോ കർമ്മകാര ത്തെയോ കുറിക്കുന്നു.

ചുമക്കുന്നത് എന്തിനെയോ അത് ചുമട് (കർമ്മകാരകം)

വരളുന്നത് എന്തോ അത് വരട് (കർത്തൃകാരകം)

കേരളപാണിനി കൃത്പ്രത്യയമായി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന[10] പടി, തല എന്നീ പ്രത്യയങ്ങൾക്ക് പ്രത്യയ സ്ഥാനം നൽകാനാവുമോ എന്ന കാര്യം സംശയമാണ്. മറുതല നടുതല എന്നീ ഉദാഹരണങ്ങൾക്ക് സമസ്തപദത്തിന്റെ ഘടനയാണ് കാണാനാവുക. മറുതല മറ്റേതല, (മറ്റേഭാഗം) നടുതല എന്നിങ്ങനെ പ്രയോഗങ്ങളു ് നടുവിലെ തല (നടുഭാഗം) എന്നിങ്ങനെ ഇവയെ വിഗ്രഹിക്കാം പടി ചേർന്ന് നടപടി, ഉടമ്പടി എന്നീ രൂപങ്ങളെ എടുത്തുകാണിക്കാനാവും നടപടി എന്നതിന് നടക്കുന്ന വിധം എന്നർത്ഥം പറയാമെങ്കിലും ഉടമ്പടി എന്നതിൽ ക്രിയാപദത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്ത അർത്ഥമാണ് ജനിക്കുന്നത് ചേരുംപടി, തോന്നുംപടി എന്നിങ്ങനെ പടി ചേർന്ന രൂപങ്ങൾ വെറെയുടെ ങ്കിലും അവയ്ക്ക് സമസ്ത പദങ്ങളുടെ ഘടനയാണുള്ളത് പടി എന്നതിന് വിധം എന്ന് ഇവിടെ അർത്ഥം പറയാം. ആയതുകൊ ് പടി, തല എന്നിവയെ വ്യുൽപാദക പ്രത്യയമായല്ല പദമായി തന്നെ കണക്കാക്കണം.

മറ്റുചില അപൂർവ്വ പ്രത്യയങ്ങളാണ് ഇൽ എന്നതും ഇൾ എന്നതും. ഇൽ ചേർന്ന് വേവുക എന്ന ക്രിയയിൽ നിന്ന് വെയിൽ എന്നും, കൂവുക എന്നതിൽ നിന്ന് കുയിൽ എന്നും നിഷ്പന്ന നാമ ങ്ങളു ാകുന്നു. ര ുപദങ്ങളും വസ്തുനാമങ്ങളാണ് കർത്തൃകാരകത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്.

വേവുക - വേവ് - വെയിൽ (വേവിക്കുന്നത് - വെയിൽ) കർത്തൃകാരകം

കൂവുക - കു - കുയിൽ (കൂവുന്നത് - കുയിൽ) കർത്തൃകാരകം

ഇവിടെ ധാതുവിന്റെ ദീഘത്തിന് ചുരുങ്ങൽ സംഭവിക്കുന്നതും കാണാനാവും.

ഇൾ എന്ന പ്രത്യയവും ധാതുവിനോടാണ് ചേരുന്നത്. ഇവിടെയും ധാതുവിന്റെ ദീർഘം ചുരുങ്ങുന്നു വസ്തുനാമത്തെയാണ് ഇങ്ങനെ വ്യുൽപാദിപ്പിക്കുന്നത്. ക്രിയചെയ്യുന്ന വസ്തുവിനെ കുറിക്കുന്നുവെന്നതാണ് കാരകബന്ധം

കൂമ്പുക - കൂമ്പ് - കുമ്പിൾ (കൂമ്പുന്നത് കുമ്പിൾ)

മാനം എന്നതിനെ ക്രിയയിൽ നിന്ന് നാമത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രത്യയമായി ഗു ർട്ട്, മാത്തൻ, എ.ആർ, ശേഷഗിരിപ്രഭു എന്നിവർ വിവരിച്ചിട്ടു ്. എന്നാൽ ഈ പ്രത്യയം ചേരുന്ന മിക്കയിട ങ്ങളിലും സമസ്തപദത്തിലെ ഒരുഘടകം എന്ന നിലയിലാണ് പെരുമാറുന്നത്. മാനം എന്നതിന് അളവ് എന്നൊരർത്ഥം നൽകിയാൽ (മാനദണ്ഡം - അളവുകോൽ) മിക്ക ഉദാഹരണങ്ങളിലും ആ അർത്ഥത്തി ലാണ് മാനം ചേരുന്നതെന്ന് കാണാൻ കഴിയും.

ഉദാ :

---

[10] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 266

വരുമാനം - വരുന്നതിന്റെ അളവ് (ആദായം)

തുടമാനം - തുടങ്ങുന്ന അളവ് (തുടക്കം)

തുളമാനം - തുളച്ചതിന്റെ അളവ് (കുഴി)

തേമാനം - തേഞ്ഞതിന്റെ അളവ്

ചേരുമാനം - ചേരുന്നതിന്റെ അളവ് (ശേഖരം)

പിടിമാനം - പിടുത്തത്തിന്റെ അളവ് (അധികാരം)

കുറമാനം - കുറഞ്ഞ അളവ്

പൊടിമാനം - പൊടിയുടെ അത്ര അളവ്

മേൽപറഞ്ഞതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാനം എന്നത് പ്രത്യയമല്ലെന്നും പദമാണെന്നും വരുന്നു. ര ുപദങ്ങൾ ചേർന്ന് ഒരർത്ഥവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിശേഷാർത്ഥവും സിദ്ധിക്കുന്നത് സമസ്ത പദങ്ങളിൽ സ്വാഭാവികമാണ്. മാനം എന്നതിന് വാക്യത്തിൽ സ്വന്ത്ര പ്രയോഗവുമു ് (ഇത്രമാനം നെല്ല്) അതുകൊ ് മാനം എന്നത് ഒരു പദമാണെന്നും പ്രത്യയമല്ലെന്നും ഉറപ്പിക്കാം.

5.2. നാമജന്യനിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ ആർത്ഥികാപഗ്രഥനം

നാമത്തിൽ നിന്ന് വ്യുൽപന്നമാവുന്ന നാമങ്ങളെയാണ് നാമജന്യനിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ എന്നതു കൊ ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഇത്തരം നാമങ്ങൾ അവ രൂപം കൊ നാമവുമായി അർത്ഥപരമായുള്ള ബന്ധം നിലനിർത്തുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. ഏതെങ്കിലും വസ്തുവോ ഗുണമോ ക്രിയയോ ആയി ബന്ധപ്പെടുത്തി വ്യക്തികളെ പരാമർശിക്കേ ി വരുമ്പോൾ അതതു പദങ്ങളിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.[11] തല - തലവൻ മടി - മടിയൻ ഓട്ടം - ഓട്ടക്കാരൻ എന്നിങ്ങനെ. ഇതുകൂടാതെ ദിഗ്ദേശ കാല സൂചകങ്ങളായ നാമങ്ങളിൽ നിന്നും പുതിയ നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാറു ് അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തികളെയോ വസ്തുക്കളെയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് ഇത്തരം നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. തെക്കൻ കാറ്റ് വയനാടൻ മഞ്ഞൾ, മൂവാ ൻ മാങ്ങ എന്നിങ്ങനെ.

ദശരഥൻ - ദാശരഥി, ഭൃഗു - ഭാർഗവൻ എന്ന പോലെ വ്യക്തിനാമങ്ങളിൽ നിന്ന് അനേകം നാമങ്ങൾ സംസ്കൃതഭാഷയിൽ സൃഷ്ടിക്കാറു ്. മലയാളത്തിൽ അത്തരം പ്രവണത ഇപ്പോഴില്ല. വ്യക്തിനാമങ്ങളിൽ നിന്നു ാകുന്ന നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ ഗുണനാമങ്ങളായാണ് മലയാളത്തിൽ രൂപപ്പെടുന്നത്. ചെറ്റ - ചെറ്റത്തരം, ഊച്ചാളി - ഊച്ചാളിത്തരം എന്നിങ്ങനെ. എന്നാൽ നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് സംജ്ഞാനാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്ന രീതി പഴയകാലത്തു ായിരുന്നു ചെമ്പ് - ചെമ്പൻ, പൊന്ന് - പൊന്നൻ എന്നാൽ ഇന്ന് ഇത്തരം രൂപങ്ങൾ കുറവാണ്. നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് സംജ്ഞാ നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന രീതി മലയാളം ഉപേക്ഷിച്ചു. സംസ്കൃത നാമങ്ങളുടെ ആധിക്യമാവാം ഇതിനു കാരണം.

ദേശനാമം, വ്യക്തി നാമം, ക്രിയാനാമം, ഗുണനാമം എന്നിവയിൽ നിന്നു രൂപപ്പെടുന്ന നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെക്കാൾ അർത്ഥപരമായി വ്യത്യസ്തതപുലർത്തുന്നു ്. വസ്തുനാമങ്ങളിൽ നിന്നു രൂപപ്പെടുന്നവ ദിക്ക്/ദേശനാമങ്ങളിൽ നിന്ന് ദേശത്തുനിന്നുവന്ന/ദേശത്തു താമസിക്കുന്ന വ്യക്തി/വസ്തു എന്ന അർത്ഥവും ക്രിയാനാമത്തിൽ നിന്ന് ക്രിയചെയ്യുന്ന ആൾ എന്ന അർത്ഥവും ഗുണനാമത്തിൽ ഗുണം പേറുന്ന ആൾ/വസ്തു എന്ന അർത്ഥവുമാണ് വ്യുൽപന്നമാവുന്നത്. എന്നാൽ വസ്തുനാമങ്ങളിൽ നിന്ന് പല വിധത്തിലുള്ള അർത്ഥം വ്യുൽപന്നമാകുന്നു.

---

[11] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 173, 174

ഉദാ :

ദേശനാമത്തിൽ നിന്ന്

തെക്ക് - തെക്കൻ - തെക്കുള്ളവൻ/തെക്കുനിന്നുവന്നവൻ

ലാടം - ലാടൻ - ലാടദേശത്തുനിന്നുവന്നവൻ

ഗുണനാമത്തിൽ നിന്ന്

മടി - മടിയൻ - മടി ഉള്ളവൻ

ക്രിയാനാമത്തിൽ നിന്ന്

കുടി - കുടിയൻ - കുടിക്കുന്ന ആൾ

ഓട്ടം - ഓട്ടക്കാരൻ - ഓടുന്ന ആൾ

വസ്തുനാമത്തിൽ നിന്ന്

കല്ല് - കല്ലൻ - കല്ലുപോലുള്ളവൻ / കല്ലുകൊ ു പണിയുന്നവൻ (കർത്തൃകാരകം)

അമരം - അമരക്കാരൻ - അമരത്തു നിൽക്കുന്നവൻ (അധികരണകാരകം)

ച ി - ച ിത്തം - ച ിയുടെ ഗുണം

വില്ല് - വില്ലാളി - വില്ല് ആളുന്നവൻ (കർത്തൃകാരകം)

ആന - ആനക്കാരൻ - ആനയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവൻ

ഉരു - ഉരുക്കാരൻ - ഉരു സ്വന്തമായുള്ളവൻ

ഒരു നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നാമങ്ങളാണ് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ എന്നതു കൊ ുതന്നെ അത്തരം ബന്ധങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ അർത്ഥം രൂപപ്പെടുന്നത്. ദേശം, ദിക്ക്, ക്രിയ, ഗുണം, വ്യക്തി എന്നിവയെ കുറിക്കുന്ന നാമങ്ങൾക്ക് മറ്റുള്ളവയോടുള്ള ബന്ധം വസ്തുനാമങ്ങളെ

അപേക്ഷിച്ച് പരിമിതമാണ്. ദേശം ദിക്ക് എന്നിവയ്ക്ക് മറ്റു വ്യക്തി വസ്തുക്കളോടുള്ള ബന്ധം അവിടെ നിന്നു വന്നത്/താമസിക്കുന്നത് എന്നതു മാത്രമാണ്. ക്രിയാനാമം അതുചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയോടും വസ്തുവിനോടും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഗുണനാമമാകട്ടെ അതുൾകൊള്ളുന്ന വ്യക്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വ്യക്തിനാമങ്ങൾക്ക് പൊതുവേ കർത്താവായിരിക്കുക, കർമ്മമായിരിക്കുക എന്നീ ബന്ധങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. എന്നാൽ വസ്തുനാമങ്ങൾ കർത്താവും, കർമ്മവും, അധികരണവും, ഉടമസ്ഥതയും തുടങ്ങി മറ്റനേകം ബന്ധങ്ങൾ മറ്റുള്ളവയോട് സ്ഥാപിക്കാൻ പര്യാപ്തങ്ങളാണ്. അപരിമിതമായ കാരകബന്ധമാണ് ഇവ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ രൂപവത്ക്കരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാഹചര്യത്തിലാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ നിരീക്ഷണങ്ങൾ പ്രസക്തമായിട്ടുള്ളത്. ഒരു വാക്യത്തിൽ സാധാരണ നിലയിൽ വ്യക്തിനാമം, ഗുണനാമം, വസ്തുനാമം തുടങ്ങിയവ ഏതെല്ലാം വിധത്തിലുള്ള കാരകബന്ധങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നത് കൂടുതൽ അന്വേഷണം നടത്തി തീരുമാനിക്കേ വസ്തുതയാണ്.

മലയാളത്തിൽ തദ്ധിതപ്രത്യയങ്ങളുടെ എണ്ണം കൃത് പ്രത്യയങ്ങളുടെ എണ്ണത്തെക്കാൾ കുറവാണ്. അൻ, ത്തി/ച്ചി/ഇ, ആൻ, മ, ത്തം/തരം/തനം ആളൻ/ആളി, കാരൻ/കാരി/കാരത്തി എന്നിവയാണ് നാമപദത്തിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്ന നാമവ്യുൽപാദനത്തിന് ഉതകുന്ന പ്രത്യയങ്ങൾ. ഇവയിൽ അൻ,ത്തി/ച്ചി/ഇ എന്നിവ ലിംഗ പ്രത്യയങ്ങൾ കൂടിയാണ്. ലിംഗ പ്രത്യയങ്ങളെ വ്യുൽപാദക പ്രത്യയമായി ഇവിടെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇവ മിക്കവാറും സന്ദർഭങ്ങളിൽ വ്യക്തിനാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതായാണ് കാണുന്നത്. അൻ പ്രത്യയം ചിലപ്പോൾ വസ്തുനാമങ്ങളെയും സൃഷ്ടിക്കാറുണ്ടെന്നുമാത്രം ഉരുളൻ, തെക്കൻ തുടങ്ങിയവ ഉദാഹരണം.

ആളൻ/ആളി, കാരൻ/കാരി/കാരത്തി എന്നിവ പ്രത്യയങ്ങൾ എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് പദത്തിന്റെ സാരൂപ്യം വഹിക്കുന്നവയാണ്. ആളൻ, കാരൻ, കാരി, കാരത്തി എന്നിവ ലിംഗ സൂചകങ്ങളായി വർത്തിക്കുന്നു. ആളി എന്ന പ്രത്യയം ലിംഗ സൂചകമായി വർത്തിക്കുന്നില്ല. മേൽപറഞ്ഞ പ്രത്യയങ്ങൾ രണ്ടും വ്യക്തി സൂചകങ്ങളായാണ് വ്യുൽപാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ആൻ എന്ന പ്രത്യയം വ്യക്തി സൂചകമാണ്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രം വസ്തു സൂചകവും വ്യക്തി സൂചകമായ ഇടങ്ങളിൽ ലിംഗ പ്രത്യയമായും ഇത് വർത്തിക്കുന്നു. മ, ആയ്മ, ത്തം/തരം/തനം എന്നിവ പൊതുവേ ഗുണവാചികളായ നിഷ്പന്ന പ്രത്യയങ്ങളാണ് ഇവയിൽ മ പ്രത്യയം അപൂർവ്വമായി വ്യക്തിയെയും പ്രവൃത്തിയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇവ വ്യക്തിനാമങ്ങളോടും വസ്തുനാമങ്ങളോടും ചേരും ആയ്മ എന്ന പ്രത്യയം ഗുണവാചിയാണ്. ഇതു വസ്തുനാമങ്ങളോടും ചേരും. ത്തം/തരം/തനം ഇവയും ഗുണവാചികളായ പ്രത്യയങ്ങളാണ്. ഇവ വ്യക്തി നാമങ്ങളോടു മാത്രമേ ചേരുകയുള്ളൂ. ചുരുക്കത്തിൽ അൻ, ത്തി/ച്ചി/ഇ, ആൻ, ആളൻ/ആളി, കാരൻ/കാരി/കാരത്തി എന്നിവ വ്യക്തിനാമങ്ങളെയും മ, ആയ്മ, ത്തം/തരം/തനം എന്നിവ ഗുണനാമങ്ങളെയും വ്യൽപാദിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങളാണ്. ഇവ പൊതുവായ ചില നിരീക്ഷണങ്ങളാണ്. ഇവയുടെ സൂക്ഷ്മതക്ക് വേണ്ടി ഓരോ പ്രത്യയത്തെയും അർത്ഥപരമായി വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്.

5.2.1. അൻ

നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് മറ്റു നാമങ്ങളെ വ്യുൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിന് അൻ പ്രത്യയം മലയാളത്തിൽ ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ഏതു നാമത്തിൽ നിന്നാണോ നിഷ്പന്നനാമം ഉണ്ടാകുന്നത് ആ നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തിയെയാണ് അൻ പ്രത്യയം ചേർന്ന നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ പൊതുവെ കുറിക്കുന്നത്.

ആളി - അളിയൻ - അളി ഉള്ളവൻ അളിയൻ (സ്നേഹമുള്ളവൻ)

കൊതി - കൊതിയൻ - കൊതിയുള്ളവൻ കൊതിയൻ

ഇത്തരം നാമങ്ങളിൽ അൻ എന്നത് പുലിംഗ പ്രത്യയം കൂടിയാണ്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അൻ എന്നത് വസ്തുനാമത്തെയും വ്യുൽപാദിപ്പിക്കും. അത്തരം ഇടങ്ങളിൽ അൻ പുലിംഗ സൂചകമല്ല.

കുഴി - കുഴിയൻ - കുഴി ഉള്ളത്

നാട് - നാടൻ - നാട്ടിലുണ്ടായത്.

അൻ ലിംഗപ്രത്യയമായതുകൊണ്ടാണ് ഈ പ്രത്യയം ചേർന്ന നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ ഭൂരിഭാഗവും വ്യക്തിനാമങ്ങളായത്. ഗുണനാമം, ക്രിയാനാമം, വസ്തുനാമം, ദേശനാമം എന്നിവയോട് ചേരുന്ന അൻ പ്രത്യയം പൊതുവേ വ്യുൽപാദിപ്പിക്കുന്നത് വ്യക്തിനാമങ്ങളെയാണ്.

നട (ക്രിയാനാമം) - നടയൻ (വ്യക്തിനാമം)

പക (ഗുണനാമം) - പകയൻ (വ്യക്തിനാമം)

ലാടം (ദേശനാമം) - ലാടൻ (വ്യക്തിനാമം)

ചു ് (വസ്തുനാമം) - ചു ൻ (വ്യക്തിനാമം)

ഇപ്രകാരം രൂപപ്പെടുന്ന നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ വ്യക്തിനാമമോ വസ്തുനാമമോ ആയാലും വ്യത്യസ്ത കാരകബന്ധങ്ങൾ ഇവയ്ക്കാധാരമായ നാമങ്ങളുമായി സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അൻ പ്രത്യയത്തെ തദ്ധിത പ്രത്യയമായി കണക്കാക്കുന്ന കേരളപാണിനി അതുള്ളത്, അതിലുള്ളത്, അവിടെനിന്നു വന്നത്, അവിടെ ജനിച്ചത് ഇത്യാദി അർത്ഥമാണ് നൽകുന്നത്[12]. ഇത്യാദി അർത്ഥങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നത് ആധാരമായ നാമത്തിന്റെ അർത്ഥ വ്യത്യാസങ്ങൾക്കുകൂടി അനുസൃതമാണ്. ആധാരനാമങ്ങൾ ക്രിയാനാമങ്ങളാണെങ്കിൽ ക്രിയ ചെയ്യുന്ന ആൾ എന്ന അർത്ഥത്തെയാണ് പൊതുവേ കുറിക്കുന്നത്. ഉദാ: ഇളി - ഇളിയൻ, ഒടി - ഒടിയൻ,
കൂത്ത് - കൂത്തൻ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ക്രിയയുടെ സ്വഭാവത്തിന് സാദൃശ്യമായ ഗുണമുള്ള വ്യക്തികളെയും ഇതു കുറിക്കുന്നു. ഉദാ: ഒഴുക് - ഒഴുക്കൻ - ഒഴുക്കനായ സ്വഭാവമുള്ളവൻ. ഒരു വസ്തു നാമത്തിൻ നിന്നാണ് അൻ ചേർന്ന നിഷ്പന്ന നാമം ഉ ാവുന്നതെങ്കിൽ ആ വസ്തുനാമത്തിനനുസൃതമായി പല അർത്ഥങ്ങളും (വ്യത്യസ്ത കാരകബന്ധങ്ങളും) വരാം

ഉദാ:

ഉരുള - ഉരുളൻ - ഉരുളുപോലുള്ളവൻ

ക കം - ക കൻ - ക കത്തിന്റെ സ്വഭാവമുള്ളവൻ (ദുഷ്ടൻ)

കണ്ണ് - കണ്ണൻ - കണ്ണുള്ളവൻ (സൂത്രക്കാരൻ)

കൊമ്പ് - കൊമ്പൻ - കൊമ്പുള്ളവൻ (അഹങ്കാരി)

കര - കരയൻ - കര ഉള്ളത്

കരി - കരിമ്പൻ - കരിനിറമുള്ളത് / കരിനിറമുള്ളവൻ

കിഴങ്ങ് - കിഴങ്ങൻ - കിഴങ്ങുപോലെ / കിഴങ്ങിന്റെ സ്വഭാവമുള്ളവൻ/(വിഡ്ഢി)

കുയിൽ - കുയിലൻ - കുയിലിന്റെ നിറമുള്ളവൻ

കൊഴു - കൊഴുവൻ - കൊഴു ഉപയോഗിക്കുന്നവൻ (പാട്ടക്കാരൻ)

ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് നാമജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾക്ക് സങ്കീർണ്ണതകൾ ഏറെയു ്. കാരകബന്ധം എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ഒരു നാമം മറ്റൊന്നുമായി ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ ബന്ധപ്പെടാമോ ആ ബന്ധമെല്ലാം വ്യുൽപ്പാദനത്തിനു കാരണമാകാം. ഉദാഹരണമായി കൊഴുവൻ എന്നതിന് കൊഴു ഉപയോഗിക്കുന്നവൻ എന്നാണ് അർത്ഥം. ഇവിടെ കൊഴുവും ഉപയോഗിക്കുന്ന വ്യക്തിയും തമ്മിൽ കരണകാരക ബന്ധമാണ് ഉള്ളത്. എന്നാൽ ഉരുളൻ, ക കൻ, കിഴങ്ങൻ എന്നിവയിൽ ആധാരമായ നാമത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗുണം സ്വന്തമായവനെ അല്ലെങ്കിൽ ഗുണസാദൃശ്യം ഉള്ളതിനെയാണ് നിഷ്പന്ന നാമം കുറിക്കുന്നത്. (ആകാരം, നിറം, സ്വഭാവം മുതലായവ) അതുകൊ ് കാരകബന്ധം വിശദമാക്കുന്നതിനേക്കാൾ നാമവും നിഷ്പന്നനാമവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ് ഉചിതം. ചില നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾക്ക് സമാസങ്ങളിലേതുപോലെ[13] സവിശേഷമായ ഒരർത്ഥം അൻ ചേർന്ന് വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു ്. കൊമ്പൻ, കണ്ണൻ, ക കൻ എന്നിവയിൽ കൊമ്പുള്ളവൻ, കണ്ണുള്ളവൻ ക കത്തിന്റെ സ്വഭാവമുള്ള

[12] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 174

[13] താമരക്കണ്ണൻ വിഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ താമരപോലുള്ള കണ്ണുകളോട് കൂടിയവൻ എന്നൊരർത്ഥം ലഭിക്കുന്നു. വിശേഷാർത്ഥം ശ്രീകൃഷ്ണൻ എന്നാകാം. ബഹുവ്രീഹി സമാസത്തിലെ ഈ പ്രക്രിയയ്ക്ക് സമാനമാണ് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിലേതും.

വൻ എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾക്കപ്പുറത്ത് അഹങ്കാരി, സൂത്രശാലി, ദുഷ്ടൻ എന്നീ അർത്ഥങ്ങളും സിദ്ധിക്കുന്നു ്. അർത്ഥം വിപുലപ്പെടുന്നതു പോലെ വ്യത്യസ്തമാകുന്നതും അൻ ചേർന്ന നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ കാണാനാവും. ചെവിടൻ എന്ന പദത്തിന് ചെവിടുള്ളവൻ എന്നല്ല ചെവിടുകേൾക്കാത്തവൻ എന്നാണ് അർത്ഥം.

ഗുണനാമങ്ങളിൽ നിന്നു രൂപം കൊള്ളുന്ന അൻ ചേർന്ന നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ പൊതുവേ ആ ഗുണമുള്ള വ്യക്തിയെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ വസ്തുനാമങ്ങളും രൂപപ്പെടും.

ഉദാ :

ഉശിര് - ഉശിരൻ (ഉശിരുള്ളവൻ)

ഊക്ക് - ഊക്കൻ (ഊക്കുള്ളവൻ)

തടി - തടിയൻ (തടിഉള്ളവൻ)

നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾക്ക് ആധാരമായ നാമങ്ങൾ ദിഗ്വാചിയോ ദേശവാചിയോ ആണെങ്കിൽ അവിടെ നിന്നു വന്നവൻ അവിടെ വസിക്കുന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നത്. വസ്തു നാമാർത്ഥത്തിലും ഇതുവരും

ഉദാ : കിഴക്ക് - കിഴക്കൻ (കിഴക്കുനിന്നു വന്നവൻ / വന്നത്)

കാട് - കാടൻ (കാട്ടിൽ വസിക്കുന്നവൻ)

നാട് - നാടൻ (നാട്ടിലുള്ളവൻ / നാട്ടിൽവളർന്നവൻ)

അൻ പ്രത്യയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആർത്ഥികാപഗ്രഥനത്തെ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം അൻ ക്രിയാ നാമങ്ങളോടു ചേരുമ്പോൾ ക്രിയ ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയേയും ചില അപൂർവ്വം സന്ദർങ്ങളിൽ ക്രിയാസ്വഭാവം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വ്യക്തിയെയും കുറിക്കും. ഗുണനാമങ്ങളോടു ചേരുമ്പോൾ ആ ഗുണമുള്ള വ്യക്തിയെയും ദേശ ദിഗ്വാചികളായ നാമങ്ങളോടു ചേരുമ്പോൾ അവിടെ നിന്നും വന്ന, അവിടെ വസിക്കുന്ന വ്യക്തി/വസ്തു എന്ന അർത്ഥത്തെയും കുറിക്കും. വസ്തുനാമങ്ങളോടു ചേരുമ്പോഴാകട്ടെ വസ്തുവു മായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യത്യസ്താമായ അർത്ഥങ്ങളെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കും.

5.2.2. ഇ/അത്തി/ച്ചി

ത്തി, ച്ചി, ഇ എന്നീ പ്രത്യയങ്ങൾ സ്ത്രീലിംഗ പ്രത്യയങ്ങളായി നാമങ്ങളോടു ചേർന്ന് പൊതുവേ മല യാളത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നവയാണ്. ഇവ ചില നാമങ്ങളോടു ചേർന്ന് വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങളായും വർത്തിക്കുന്നു. അൻ പ്രത്യയം വ്യുത്പാദക പ്രത്യയമായി നാമങ്ങളോടു ചേരുമ്പോൾ ഉ ാകുന്ന അർത്ഥവ്യത്യാസങ്ങൾ ഏറെ ക്കുറെ സമാനമാണ്. ഈ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ ഉ ാകുന്ന അർത്ഥവ്യതിയാനങ്ങളും. ത്തി/ച്ചി/ഇ പ്രത്യ യങ്ങൾ ക്രിയാനാമങ്ങളിൽ ചേരുമ്പോൾ ക്രിയചെയ്യുന്ന വ്യക്തി എന്ന അർത്ഥമാണ് ലഭിക്കുന്നത്. ക്രിയാ സ്വഭാവമുള്ള വ്യക്തിയെയും ചിലപ്പോൾ കുറിക്കും.

ഉദാ: ഇളി - ഇളിയത്തി/ഇളിച്ചി (ഇളിക്കുന്നവൾ)

കുടി - കുടിയത്തി/കുടിച്ചി (കുടിക്കുന്നവൾ)

ഒഴുക്ക് - ഒഴുക്കത്തി

ഗുണനാമങ്ങളോടു ചേരുമ്പോൾ ആ ഗുണമുള്ള വ്യക്തിയെയാണ് കുറിക്കുന്നത്.

ഉദാ : ഊക്ക് - ഊക്കത്തി (ഊക്കുള്ളവൻ)

മിടുക്ക് - മിടുക്കത്തി/മിടുക്കി (മിടുക്കുള്ളവൾ)

ദേശദിഗ്വാചികളായ നാമങ്ങളോടു മേൽഷറഞ്ഞ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ അവിടെ ഉള്ള, അവിടെനിന്നു വന്ന എന്നീ അർത്ഥങ്ങളെയാണ് വ്യുൽഷാദിഷിക്കുന്നത്.

ഉദാ : കു ് - കു ത്തി

പുലം - പുലയി/പുലയത്തി/പുലച്ചി

തീവു - തീയത്തി

വസ്തുനാമങ്ങളോട് ത്തി/ഇ/ച്ചി പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ വ്യത്യസ്ത തരത്തിലുള്ള അർത്ഥം വരാം.

കുയിൽ - കുയിലത്തി - കുയിലിന്റെ നിറമുള്ളവൾ

കൊമ്പ് - കൊമ്പത്തി - കൊമ്പുള്ളവൾ (അഹങ്കാരി)

ഉരുള് - ഉരുളത്തി - ഉരുളുപോലുള്ളവൻ

പുള്ള് - പുള്ളുവത്തി - പുള്ളുപീഡ ഒഴിവാക്കുന്നവൾ

മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അൻ ചേർന്ന നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിലും ദൃശ്യമാണ്. അൻ പുലിംഗ പ്രത്യയമായതുകൊ ് പുലിംഗാർത്ഥത്തെയും ത്തി/ഇ/ച്ചി ഇവ സ്ത്രീലിംഗ പ്രത്യയമായതു കൊ ് സ്ത്രീലിംഗാർത്ഥത്തെയും കുറിക്കുന്നു. എന്നാൽ അൻ വസ്തുനാമങ്ങളെയും വ്യുൽപാദിഷിക്കുന്നു ്. അതേ സമയം ത്തി/ഇ/ച്ചി ഇവ വ്യക്തിനാമങ്ങളെ മാത്രമേ വ്യുൽഷാദിഷിക്കുന്നുള്ളൂ. ചുരുക്കത്തിൽ ത്തി/ച്ചി/ഇ പ്രത്യയങ്ങൾ അൻ പ്രത്യയത്തെ പോലെ ക്രിയാനാമത്തിൽ നിന്ന് ക്രിയചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയെയും ക്രിയാസ്വഭാവമുള്ള വ്യക്തിയെയും ക്രിയാസ്വഭാവമുള്ള വ്യക്തിയെയും ഗുണനാമത്തിൽ നിന്ന് ഗുണം പേറുന്ന വ്യക്തിയേയും ദേശ/ദിഗ് വാചി നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് അവിടുന്നു വന്ന/ അവിടെ താമസിക്കുന്ന എന്നീ അർത്ഥങ്ങളെയും വസ്തുനാമത്തിൽ നിന്ന് വിവിധാർത്ഥങ്ങളെയും വ്യുൽഷാദിഷിക്കും. അൻ പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ ചില വിശേഷാർത്ഥങ്ങൾ ജനിക്കുന്നതുപോലെ ഇ/ത്തി/ച്ചി പ്രത്യയങ്ങളും വിശേഷാർത്ഥങ്ങളെ ജനിഷിക്കുന്നു. കൊമ്പത്തി - അഹങ്കാരി എന്നിങ്ങനെ.

5.2.3. ആൻ/ആത്തി

ആൻ പ്രത്യയം ചേർന്നു നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ എണ്ണത്തിൽ കുറവാണ്. വസ്തുനാമങ്ങളും വ്യക്തിനാമങ്ങളും ഇങ്ങനെ ഉ ാവുന്നു ്. വ്യക്തിയെക്കുറിക്കുന്ന നാമങ്ങളിൽ ആൻ; ആത്തി പ്രത്യയങ്ങൾ ലിംഗസൂചന കൂടി സാധിക്കുന്നു അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആൻ പുലിംഗാർത്ഥത്തെയും ആത്തി സ്ത്രീലിംഗാർത്ഥത്തെയും നിഷ്പദിഷിക്കും.

കുടി - കുടിയാൻ

അടി - അടിയാൻ

എന്നിവയിൽ ആൻ പുലിംഗ പ്രത്യയം കൂടിയാണ്. ഇതിനുസമാന്തരമായി കുടിയാത്തി, അടിയാത്തി തുടങ്ങിയ സ്ത്രീലിംഗരൂപങ്ങളെയും വ്യുൽഷാദിഷിക്കുവാൻ കഴിയും. വസ്തു, ക്രിയ, ഗുണ നാമങ്ങളോട് ആൻ പ്രത്യയം ചേരുന്നു.

ചക്ക് - ചക്കാൻ (വസ്തുനാമത്തോട്)

മുറുക്ക് - മുറുക്കാൻ (ക്രിയയോട്)

കൂറ് - കൂറ്റാൻ (ഗുണനാമത്തോട്)

ആൻ എന്നത് ബഹുമാനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യയമാണെന്ന വാദം കേരളപാണിനി മുന്നോട്ടു വെച്ചിട്ടു ്.[14] തന്തയാൻ, കട്ടയാൻ, തട്ടാൻ, മാരാൻ, വിഡ്ഢിയാൻ, മൊട്ടയാൻ, ആശാൻ, തമ്പുരാൻ തുടങ്ങിയ ഉദാഹരണങ്ങൾ അദ്ദേഹം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞ പല പദങ്ങളിലും ബഹുമാനാർത്ഥം ഇല്ല തന്തയാൻ എന്ന പദം തമിഴിൽ ബഹുമാനവാചിയാണെങ്കിലും മലയാളത്തിൽ അങ്ങനെയല്ല. കട്ടയാൻ, തട്ടാൻ, മാരാൻ, വിഡ്ഢിയാൻ, മൊട്ടയാൻ എന്നിവയൊന്നും ബഹുമാനവാചിയല്ല. ആശാൻ, തമ്പുരാൻ എന്നിവ ബഹുമാനവാചിയാണെങ്കിലും ആൻ പ്രത്യയം ചേർന്നതുകൊ ാണെന്നു പറയാനാവുകയില്ല. എന്നാൽ തട്ടാൻ, മൊട്ടയാൻ എന്നിവയിൽ ആൻ വ്യുത്പാദകപ്രത്യയമായി വർത്തിക്കുന്നു ്. തട്ടാൻ എന്നതിന് തട്ടുന്നവൻ എന്നും മൊട്ടയാൻ എന്നതിന് മൊട്ടയായവൻ എന്നുമാണ് അർത്ഥം.

ക്രിയാനാമങ്ങളോട് ആൻ ചേരുമ്പോൾ ക്രിയചെയ്യുന്ന വ്യക്തി എന്ന അർത്ഥവും ഗുണനാമങ്ങളോട് ആൻ പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ ഗുണം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വ്യക്തി എന്ന അർത്ഥം ലഭിക്കും.

തട്ട് - തട്ടാൻ - തട്ടുന്നവൻ - കർത്തൃകാരകം

കൂറ് - കൂറ്റാൻ - കൂറ് ഉള്ളവൻ

ആൻ പ്രത്യയം ചേർന്ന് ക്രിയാനാമങ്ങളിൽ നിന്ന് വസ്തുനാമങ്ങളെയും വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കാനാവും

മുറുക്ക് - മുറുക്കാൻ - മുറുക്കുന്നതിനുള്ള വസ്തു

ആൻ പ്രത്യയം വസ്തുനാമങ്ങളിൽ ചേർന്ന് വസ്തുനാമങ്ങളും വ്യക്തിനാമങ്ങളും ഉ ാകും. വസ്തുനാമങ്ങളിൽ ആൻ പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ വ്യത്യസ്തതരത്തിലുള്ള അർത്ഥമാണ് വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്.

അങ്ങാടി - അങ്ങാടിയാൻ - അങ്ങാടിയിൽ കച്ചവടം ചെയ്യുന്നവൻ

കുടി - കുടിയാൻ - കുടിവെച്ചുതാമസിക്കുന്നവൻ

ചക്ക് - ചക്കാൻ - ചക്കാട്ടുന്നവൻ

കൊള്ളി - കൊള്ളിയാൻ - കൊള്ളി പോലെ മിന്നുന്നത് (വസ്തുനാമം)

ആൻ പ്രത്യയം പൊതുവേ പുലിംഗ സൂചകമാണെങ്കിലും മുറുക്കാൻ, കൊള്ളിയാൻ തുടങ്ങിയ പദങ്ങളിൽ ഇതു ലിംഗസൂചകമല്ല. ആൻ പ്രത്യയം സൃഷ്ടിക്കുന്ന അതേ അർത്ഥം തന്നെയാണ് സ്ത്രീലിംഗാർത്ഥത്തിൽ ആത്തി പ്രത്യയവും സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ആത്തി അലിംഗവുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയില്ല സ്ത്രീലിംഗമായേ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുള്ളൂ.

5.2.4 മ

തന്മാത്രാതദ്ധിതത്തിന് കേരളപാണിനി വിധിക്കുന്ന[15] പ്രധാന പ്രത്യയമാണ് മ. മ പ്രത്യയം നാമങ്ങളോടു ചേർന്നും ഭേദകങ്ങളോടു ചേർന്നും തന്മാത്രാതദ്ധിതങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. നാമത്തോടു ചേരുന്ന മിക്കവാറും സന്ദർഭങ്ങളിലും നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ഗുണത്തെയാണ് ഈ പ്രത്യയം കുറിക്കുന്നത്. വസ്തു വ്യക്തി നാമങ്ങളോടാണ് മ പ്രത്യയം ചേരുന്നത് വ്യക്തിയോട് ചേരുമ്പോൾ വ്യക്തിയുടെ ഗുണത്തേയും ഇതു കുറിക്കും.

---

[14] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 123

[15] എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു - 173

ആണ് - ആണ്മ - വ്യക്തിനാമത്തിൽ നിന്ന് ഗുണനാമം

പശ - പശിമ - വസ്തുനാമത്തിൽ നിന്ന് ഗുണനാമം

മ പ്രത്യയം അപൂർവ്വമായി വസ്തുനാമത്തെയും ക്രിയാനാമത്തെയും വ്യക്തിനാമത്തെയും സൃഷ്ടിക്കാറു ്.

അടി - അടിമ (അടിയിലുള്ള വ്യക്തി)

കുടി - കുടിമ (വാസം) ക്രിയാനാമം

വായ് - വായ്മ (വാക്ക്) വസ്തുനാമം

ക്രിയാപദങ്ങളോട് പ്രത്യയം ചേർത്ത് ഗുണ നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാനാകുമെന്ന് മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടു ്.[16] എന്നാൽ വ്യക്തി, വസ്തു, ക്രിയാനാമങ്ങളെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത് നാമപദങ്ങളോട് ചേരുമ്പോൾ മാത്രമാണ്. എന്നിരുന്നാലും മ പത്യയം പൊതുവേ ഗുണനാമത്തെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യയമാണ്.

5.2.5. ത്തം/തരം/തനം

തന്മാത്രാ തദ്ധിത പ്രത്യയമായി കേരളപാണിനി വിവരിക്കുന്ന ത്തം പ്രത്യയം ഗുണനാമങ്ങളെയാണ് വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗുണം ഉൾച്ചേർന്നിനിക്കുന്ന വസ്തുക്കളോടാണ് പൊതുവേ ത്തം പ്രത്യയം ചേർന്ന് അടിമ, കന്നൻ, ഊച്ചാളി, ചെറ്റ മുതലായ വ്യക്തിനാമങ്ങൾ പ്രത്യേക ഗുണാർത്ഥങ്ങൾ പേറുന്നവയാണ്. അവയിൽ നിന്നു ാകുന്ന അടിമത്തം, കന്നത്തം, ഊച്ചാളിത്തം, ചെറ്റത്തം എന്നിവ ഗുണനാമങ്ങളാണ്. ചുരുക്കം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ വസ്തുനാമങ്ങളോടും ത്തം പ്രത്യയം ചേർന്ന് ഗുണനാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു.

ച ി - ച ിത്തം

ത്തം പ്രത്യയത്തിനു സമാനമായ അർത്ഥം തന്നെയാണ് തരം, തനം എന്നിവയും വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത് ആയതുകൊ ് ത്തം, തരം, തനം ഇവ മൂന്നും ഒരേ പ്രത്യയത്തിന്റെ വ്യത്യസ്തരൂപങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ ഗുണാർത്ഥവാചികൾ കൂടിയായ വ്യക്തി വസ്തു നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് ഗുണനാമാർത്ഥത്തെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യയങ്ങളാണ് ത്ത/തരം/തനം എന്നിവ

5.2.6 ആളൻ/ആളി

മലയാളത്തിൽ സ്വതന്ത്രപ്രയോഗം ഇല്ലാത്തതു കൊ ുമാത്രം പ്രത്യയപദവിയുള്ള ഈ ശബ്ദം മുൻപു വിവരിച്ച വ്യുൽപ്പന്ന പ്രത്യയത്തിൽ നിന്നും സ്വാഭാവികമായും വ്യത്യസ്തമായ വിധത്തിലാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. നിഷ്പന്നനാമത്തിന് ഒരു സമസ്തപദത്തിന്റെ സാദൃശ്യം ഇതു മൂലം ദൃശ്യമാണ്. തമിഴ് മലയാളങ്ങളിൽ ചില വ്യുൽപ്പന്നനാമങ്ങൾ ഉ ാകുന്നത് ആദികാലത്ത് സ്വതന്ത്രനാമപദങ്ങളായിരുന്നവയും കാലക്രമേണ സാങ്കേതിക രൂപങ്ങളായി തീർന്നവയുമായ ചില പ്രത്യയങ്ങൾ അനുപ്രയോഗിച്ചാണെന്ന് കാൽഡ്വൽ പറഞ്ഞിട്ടു ്[17] സ്വതേ അത്തരം നാമങ്ങൾ സമസ്തപദങ്ങളാകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവയുടെ ഉത്തര പദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിനു മിക്കവാറും സ്തംഭനം വന്നതോടെ അവ അങ്ങനെയില്ലാതായിതീർന്നു. കൂനൻ എന്ന നിഷ്പന്നനാമത്തിൽ സ്വതന്ത്ര അർത്ഥപ്രദാന ശേഷിയുള്ള ഒരു ശബ്ദം മാത്രമേയുള്ളൂ. കൂന് എന്നത്. എന്നാൽ മലയാളി, തൊഴിലാളി എന്നിവയിൽ അർത്ഥപ്രദാനശേഷിയുള്ള ര ് ഘടകങ്ങളെ കാണാനാവും. ആളൻ എന്നത് പുലിംഗത്തെക്കുറിക്കുമെങ്കിലും ആളി എന്നത് സ്ത്രീലിംഗത്തെകുറിക്കുന്നുവെന്ന് പറയാനാവില്ല. മുതലാളി, പടയാളി, തേരാളി തുടങ്ങിയവ പൊതുവേ പുലിംഗപദങ്ങളായാണ്

[16] ഇതേ അദ്ധ്യായം - 5.1.16

[17] റോബർട്ട് കാൽഡ്വൽ - ദ്രാവിഡഭാഷാവ്യാകരണം പു - 256, 257

കരുതപ്പെടുന്നത് ഇത്തരത്തിലുള്ളവയെ സ്ത്രീലിംഗങ്ങളാക്കാൻ ത്തി/ച്ചി പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർക്കുകയാണ് പതിവ്. പൊതുവേ ആളി ചേർന്ന നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ സ്ത്രീയേയും പുരുഷനെയും കുറിക്കാറു ്. നേരത്തെ പദമായിരുന്നത് പദത്വം നഷ്ടപ്പെട്ട് പ്രത്യയമാകുന്നതിന്റെ സൂചനയാണിത്. വസ്തു, ദേശം, ക്രിയ എന്നിവയെ കുറിക്കുന്ന നാമങ്ങളിലെല്ലാം വ്യുൽപ്പാദകമായി ഈ പ്രത്യയം ചേരുന്നു. വസ്തുനാമ ത്തോട് ഈ പ്രത്യയം ചേരുമ്പാൾ ആ വസ്തു ഉപയോഗിക്കുന്ന ആളെയും ദേശത്തോട് ചേരുമ്പോൾ അവിടെ താമസിക്കുന്ന ആളെയും ക്രിയാനാമത്തോട് ചേരുമ്പോൾ ക്രിയചെയ്യുന്ന ആളെയും കുറിക്കും. അതുകൊ ് വ്യക്തിനാമങ്ങളാണ് ഈ പ്രത്യയയോഗത്തിലൂടെ വ്യുൽപ്പന്നമാകുന്നത്.

കമ്മം - കമ്മാളൻ (വസ്തുആളുന്നവൻ)

ഊര് - ഊരാളൻ (ഊര് ആളുന്നവൻ)

കൊല - കൊലയാളി (കൊല ചെയ്തവൻ)

ആളൻ/ആളി എന്നിവ നിഷ്പന്നനാമത്തിനകത്ത് ഒരർത്ഥത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമാണ്. എന്നാൽ കൂന് + ആൻ കൂനൻ എന്നതിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന അർത്ഥത്തിനു സമാനമാണ് ഇതും. ശേഷഗിരിപ്രഭു. സുകുമാരപിള്ള തുടങ്ങിയ വൈയാകരണന്മാരും ആളൻ/ആളി ഇവയെ വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയമായി തന്നെ ഗണിക്കുന്നു.

5.2.7 കാരൻ/കാരി/കാരത്തി

കാരൻ/കാരി/കാരത്തി എന്നീ പ്രത്യയങ്ങൾക്കും ഒരുകാലത്ത് വാചകത്വം ഉ ായിരുന്നിരിക്കണം. കാരൻ എന്നത് പുലിംഗത്തെയും കാരി, കാരത്തി എന്നിവ സ്ത്രീലിംഗത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതേസ മയം അവ വ്യുൽപ്പന്ന പ്രത്യയങ്ങളുമാണ്. വസ്തു, ദേശം, ഗുണം, ക്രിയ എന്നിവയെകുറിക്കുന്ന നാമങ്ങ ളോടുചേർന്നാണ് കാരൻ,കാരി/കാരത്തി എന്നീ പ്രത്യയങ്ങൾ വ്യുൽപ്പാദകങ്ങളായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. വ്യ ക്തിനാമങ്ങളെയാണ് ഈ പ്രത്യയങ്ങൾ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത്.

ഉദാ:

ഓല - ഓലക്കാരൻ (വസ്തുനാമത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തിനാമം)

എയ്ത്ത് - എയ്ത്തുകാരൻ (ക്രിയാനാമത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തി നാമം)

കടുപ്പം - കടുപ്പക്കാരൻ (ഗുണനാമത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തിനാമം)

ഊര് - ഊരുകാരൻ (ദേശനാമത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തിനാമം)

ക്രിയാനാമത്തോട് ഈ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ ക്രിയ ചെയ്യുന്ന ആൾ എന്ന അർത്ഥമാണ് ലഭിക്കുന്നത്.
ഓട്ടം + കാരൻ - ഓട്ടക്കാരൻ - ഓടുന്ന ആൾ (കർത്തൃകാരകം)

തുഴച്ചിൽ + കാരി - തുഴച്ചിൽക്കാരി - തുഴയുന്ന ആൾ (കർത്തൃകാരകം)

ഗുണനാമങ്ങളോട് ഈ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ ആ ഗുണം അടങ്ങിയ വ്യക്തി എന്ന അർത്ഥമാണ് സിദ്ധി ക്കുന്നത്.

പൊക്കം + കാരൻ - പൊക്കക്കാരൻ (പൊക്കമുള്ള വ്യക്തി)

വലിപ്പം + കാരി - വലിപ്പക്കാരി (വലിപ്പമുള്ളവൾ)

ദേശനാമങ്ങളോടും സ്ഥല നാമങ്ങളോടും ഈ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്ത് ധാരാളം നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ ഉ ാ ക്കാം. ദേശനാമത്തോട് ഇവ ചേരുമ്പോൾ അവിടെ താമസിക്കുന്ന ആൾ എന്ന അർത്ഥമാണ് ലഭിക്കുന്നത്.

തൃശൂർ + കാരൻ - തൃശൂർക്കാരൻ (തൃശൂർ താമസിക്കുന്നവൻ)

കൊച്ചി + കാരി/കാരത്തി - കൊച്ചിക്കാരി/കാരത്തി (കൊച്ചിയിൽ താമസിക്കുന്നവൾ)

വസ്തു നാമങ്ങളോട് കാരൻ/കാരി/കാരത്തി പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ വ്യക്തി നാമങ്ങൾ തന്നെയാണ് രൂപപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ വ്യത്യസ്തതരത്തിലുള്ള അർത്ഥബന്ധങ്ങൾ ഈ പ്രത്യയങ്ങൾ വ്യുൽപ്പാദകങ്ങളാകുമ്പോൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. വസ്തുനാമങ്ങൾ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളായി മാറുമ്പോൾ വ്യത്യസ്തകാരകങ്ങളിൽ ബന്ധങ്ങളു ാകാമെന്നതു കൊ ു കൂടിയാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്.

ഉദാ:

അമരം - അമരക്കാരൻ - അമരത്തുനിൽക്കുന്നവൻ - അധികരണാർത്ഥം (നിയന്ത്രിക്കുന്നവൻ)

എരുമ - എരുമക്കാരൻ - എരുമ സ്വന്തമായുള്ളവൻ

ആന - ആനക്കാരൻ - ആനയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവൻ

ചെ - ചെ ക്കാരൻ - ചെ കൊട്ടുന്നവൻ

കട - കടക്കാരൻ - കടയുടെ ഉടമസ്ഥൻ

ചാക്ക് - ചാക്കുകാരൻ - ചാക്കുവിൽക്കുന്നവൻ

പാട്ടം - പാട്ടക്കാരൻ - പാട്ടം കൊടുക്കുന്നവൻ

വസ്തുനാമങ്ങളോട് കാരൻ പ്രത്യയം ചേർന്ന് സൃഷ്ടിക്കാവുന്ന നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ എണ്ണം ധാരാളമാണ്. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച അർത്ഥങ്ങൾക്കുപുറമേ ഇനിയും പല വിധത്തിലുള്ള അർത്ഥങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. ഒരു വസ്തുവുമായി ബന്ധങ്ങൾ പലവിധത്തിലു ാകാമെന്നതാണ് ഇതിനു കാരണം.

ചുരുക്കത്തിൽ വ്യക്തിനാമങ്ങൾ മാത്രമാണ് കാരൻ/കാരി/കാരത്തി പ്രത്യയങ്ങളിലൂടെ വ്യുൽപ്പന്നമാകുന്നത്. ദേശം, ഗുണം, ക്രിയ എന്നിവയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് യഥാക്രമം ദേശത്തുതാമസിക്കുന്ന വ്യക്തി, ഗുണം അടങ്ങിയ വ്യക്തി, ക്രിയ ചെയ്യുന്ന വ്യക്തി എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. വസ്തുനാമങ്ങളോട് മേൽപറഞ്ഞ പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ നിരവധി തരത്തിലുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ ഉ ാകുന്നു. അൻ, ഇ, ത്തി എന്നിവ ലിംഗ വാചികളായതുകൊ ് കാരൻ, കാരി, കാരത്തി ഇവ ലിംഗ സൂചകങ്ങൾ കൂടിയാണ്.

5.3 ഭേദകജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ ആർത്ഥികാപഗ്രഥനം

ഗുണവാചികളായ ധാതുക്കളിൽ നേരിട്ട് കാല പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർക്കാൻ കഴിയുന്നവയെ ക്രിയാധാതുക്കളായി പരിഗണിക്കണം. നേരിട്ട് കാലപ്രത്യയങ്ങൾ ചേർക്കാൻ കഴിയാത്തവയും ഭേദകവ്യുൽപ്പാദകമായ അ ചേർക്കാൻ കഴിയുന്നവയുമാണ് മലയാളത്തിലെ ശുദ്ധഭേദകങ്ങൾ.[18] അത്തരം ഭേദകശബ്ദങ്ങൾ

[18] പെര് എന്ന ശുദ്ധ ഭേദകധാതുവിനോട് (ഇ) അ ചേർന്ന് പെരിയ എന്ന ഭേദക ശബ്ദം രൂപപ്പെടുന്നു. പെരുക് എന്ന ക്രിയാധാതുവിനോട് നേരിട്ട് കാലപ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് പെരുകി, പെരുകും, പെരുകുന്നു എന്ന് ക്രിയാശബ്ദങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നു. ഇവയോട് (ഇ) അ ചേർന്ന് പെരുകിയ എന്ന ഭേദകശബ്ദം രൂപപ്പെട്ടാലും അത് ശുദ്ധഭേദകമല്ല. പെരിയ എന്ന ഭേദകത്തിന് വലിയ എന്നും പെരുകിയ എന്ന ഭേദകത്തിന് വർദ്ധിച്ച എന്നുമാണ് അർത്ഥം.

മലയാളത്തിൽ വളരെകുറച്ചേയുള്ളൂ. എങ്കിലും അവയിൽനിന്ന് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നു . ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്നനാമങ്ങളിലെന്ന പോലെ ഭേദകജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിലും ധാതുക്കളോടാണ് വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുന്നത്.

മ, പ്പം എന്നിവയാണ് ഭേദക ശബ്ദങ്ങളിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾ. ഇതിൽ മ നാമം, ക്രിയ എന്നിവയോടും വ്യുൽപ്പാദകമായി വർത്തിക്കുന്നു. പ്പം ക്രിയകളിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രത്യയം കൂടിയാണ്.

5.3.1. മ

മ പ്രത്യയം ഭേദകധാതുവിനോടു ചേർന്ന് ഗുണനാമത്തെയാണ് സൃഷ്ടിക്കുന്നത്.

അരിയ - അരി + മ - അരിമ ഗുണനാമം

എളിയ - എളി + മ - എളിമ ഗുണനാമം

ആപൂർവ്വം സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രം വസ്തുനാമത്തെയും വ്യക്തിനാമത്തെയും മ പ്രത്യയം ഭേദക പ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

അരിയ - അരി + മ - അരുമ വസ്തു/വ്യക്തിനാമം

ഉടയ - ഉട + മ - ഉടമ വ്യക്തിനാമം

കർത്തൃകാരകത്തെയും കർമ്മകാരകത്തെയും ഈ വസ്തുവ്യക്തിനാമങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കും.

ആരോട് അരിമ തോന്നുന്നുവോ അത് അരുമ ഒന്ന് ആരുടേതാണോ അയാൾ ഉടമ.

5.3.2. പ്പം

പ്പം പ്രത്യയവും ഭേദകപ്രകൃതിയോടാണ് ചേരുന്നത്. ഗുണനാമങ്ങളാണ് ഇപ്രകാരം വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്.

ചെറിയ - ചെറു - ചെറുപ്പം ഗുണനാമം

വലിയ - വല് - വലുപ്പം ഗുണനാമം

ക്രിയാധാതുക്കളിലും പ്പം പ്രത്യയം വ്യുൽപ്പാദകമായി വർത്തിച്ച് ഗുണനാമാർത്ഥത്തെയാണ് വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത് അടുക്കുക - അടുപ്പം

5.3.3. ചില അപൂർവ്വ പ്രത്യയങ്ങൾ

അൻ പ്രത്യയം അപൂർവ്വമായി ക്രിയാപ്രകൃതികളോട് ചേർന്ന് നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതുപോലെ ഭേദകധാതുക്കളോടും ചേർന്ന് വ്യക്തിനാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

നെടിയ - നെടു+അൻ - നെടുങ്കൻ -വ്യക്തിനാമം

പൊട്ട - പൊട്ടൻ - വ്യക്തിനാമം

ഗുണാർത്ഥം പേറുന്ന വ്യക്തിനാമങ്ങളെയാണ് ഇപ്രകാരം സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. അല്പം - അല്പൻ, ഏകം - ഏകൻ എന്നിങ്ങനെ സംസ്കൃത തദ്ധിതങ്ങളും ഇപ്രകാരം മലയാളത്തിൽ ഭേദകജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

മറ്റൊരു അപൂർവ്വ വ്യുൽപ്പാദകപ്രത്യയമാണ് വി. കുറിയ- കുറു - കുരുവി (വസ്തുനാമം) എന്നതാണ് ഇത് വ്യുൽപ്പാദകമായി ചേർന്ന് വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന നിഷ്പന്നനാമം. ഭേദകത്തിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കാനുതകുന്ന മ,പ്പം എന്നിവയും അൻ വി എന്നിവയും ഭേദകത്തിൽ നിന്ന് വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന അതേ അർത്ഥം തന്നെയാണ് ക്രിയകളിൽ നിന്നും വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത്. ക്കം പ്രത്യയവും അപൂർവ്വമായി ഭേദകത്തിൽ നിന്ന് ഗുണനാമാർത്ഥത്തിൽ നിഷ്പന്നനാമം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. നെടിയ - നെടുക്കം

നാമം, ക്രിയ എന്നിവയിൽ ലിംഗവചന വിഭക്തി കലാദി പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ അർത്ഥം ഏകമുഖമായാണ് വ്യത്യാസപ്പെടുന്നത്. ഒരു നാമത്തോട് സ്ത്രീലിംഗ പ്രത്യയം ച്ചി ചേർത്ത് സ്ത്രീലിംഗരൂപവും ഒരു ക്രിയയോട് ഉന്നു എന്ന വർത്തമാനകാലപ്രത്യയം ചേർത്ത് വർത്തമാനകാലാർത്ഥവും സൃഷ്ടിക്കാം. ഒരേ അർത്ഥം സൂചിപ്പിക്കാൻ വ്യത്യസ്ത പ്രത്യയങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാറു ണ്ടെങ്കിലും[19] ഒരു പ്രത്യയം കൊ ണ്ട് ഒരർത്ഥത്തെ മാത്രമേ നിഷ്പാദിപ്പിക്കാനാവൂ. ഏതെങ്കിലും ഒരർത്ഥത്തെ സൃഷ്ടിക്കാൻ ഒന്നോ അതിലധികമോ പ്രത്യയങ്ങൾ, ഒരു പ്രത്യയത്തിന് ഒരർത്ഥം മാത്രം എന്ന നിയമം സാർവത്രികമായി നിഷ്പാദകപ്രത്യയങ്ങളിൽ പാലിക്കപ്പെടുന്നു ണ്ട്. എന്നാൽ മലയാളത്തിലെ വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ഏകമുഖമായല്ല ബഹുമുഖമായാണ് അർത്ഥത്തെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത്. ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിലാണ് ഈ പ്രവണത കൂടുതലായി കാണുന്നത്. ഒരു പ്രത്യയം ഉപയോഗിച്ച് വ്യത്യസ്ത ധാതുക്കളിൽ നിന്ന് വസ്തുനാമത്തെയും ക്രിയാനാമത്തെയും വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവയാണ് മിക്കവാറും പ്രത്യയങ്ങളും. ചില പ്രത്യയങ്ങൾ ക്രിയാനാമം, ഗുണനാമം, വസ്തുനാമം എന്നിവയെ ഒരേസമയം വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമായവയാണ്. ഒരേ ധാതുവിൽ നിന്ന് ഒരേസമയം വസ്തുനാമവും ക്രിയാനാമവും വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കാൻ ഉതകുന്ന പ്രത്യയങ്ങൾ പോലുമു ണ്ട് ഇക്കൂട്ടത്തിൽ[20]. വ്യുൽപ്പാദകങ്ങളായി ക്രിയയിൽ വർത്തിക്കുന്ന പ്രത്യയത്തിൽ നിന്ന് തുലോം വ്യത്യസ്തമാണ് നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങൾ. ച്ച, ത്ത്, ത്തം എന്നീ പ്രത്യയങ്ങളെ ക്രിയാനാമം മാത്രം സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങളായി ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ചാർട്ടിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടു ണ്ടെങ്കിലും പൊതുവായ ഒരു വർഗ്ഗീകരണത്തിന് ഇത്തരത്തിൽ സാധ്യതയില്ല. മാത്രമല്ല ച്ച ചേർന്ന പുലർച്ച ഒരു പ്രത്യേക സമയത്തെയും നേർച്ച ഒരു ചടങ്ങിന്റെ പേരിനേയും ഒക്കെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു ണ്ട് എന്നതുകൊ ണ്ട് അർത്ഥത്തിന് ക്രിയാനാമ അർത്ഥത്തെക്കാൾ വളർച്ചയു ണ്ട്. മ, പ്പം തുടങ്ങി ക്രിയകളിൽ നിന്ന് ഗുണനാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന, അപൂർവ്വം ചില പ്രത്യയങ്ങളുടെ ന്നല്ലാതെ പ്രത്യയങ്ങളെ വസ്തുനാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നവ, ഗുണനാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നവ ക്രിയാനാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നവ, വ്യക്തിനാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നവ എന്ന് വർഗ്ഗീകരിക്കുക അസാധ്യമാണ്. കൃതികൃത്ത്, കാരകകൃത്ത് എന്നിങ്ങനെ ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെ കേരളപാണിനി വർഗ്ഗീകരിച്ചതിനെ അർത്ഥപരമായി നോക്കുമ്പോൾ അംഗീകരിക്കാമെങ്കിലും മേൽപ്പറഞ്ഞ ഭാഷാവസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അംഗീകരിക്കാനാവുകയില്ല.

നാമജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ സ്ഥിതി അല്പം വ്യത്യസ്തമാണ്. അൻ, ആൻ എന്നീ പ്രത്യയങ്ങൾ വ്യക്തിനാമങ്ങളെയും വസ്തുനാമങ്ങളെയും ഒരു പോലെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഇ/അത്തി/ച്ചി, ആളൻ/ആളി, കാരൻ/കാരി/കാരത്തി എന്നിവ വ്യക്തി നാമങ്ങളെ മാത്രമേ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ. ത്തം/തരം/തനം എന്നിവ ഗുണനാമത്തെ മാത്രം വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നു. മ പ്രത്യയം ഗുണനാമം, വസ്തുനാമം ക്രിയാനാമം, വ്യക്തിനാമം എന്നിവയെ ഒരുപോലെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യയമാണ്.

ഭേദകജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളെ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങളിൽ മ, ഗുണനാമം, വസ്തുനാമം, വ്യക്തിനാമം എന്നിവയെയും പ്പം ഗുണനാമത്തെ മാത്രവും വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യയമാണ്.

---

[19] സ്ത്രീലിംഗ പ്രത്യയങ്ങളായി ത്തി,ച്ചി,ഇ എന്നിവ ഉപയോഗിക്കാറു ണ്ട്.

[20] ഷ് പ്രത്യയം ചേർന്നു ണ്ടാവുന്ന കുനിഷ്, ഉടുപ്പ് എന്നിവ ഒരേസമയം ക്രിയാനാമവും വസ്തുനാമവുമാണ്. ഇപ്രകാരം ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ നിഷ്പന്നനാമരൂപാവലിയിലു ണ്ട്.

ഭേദകജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിലും, ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളിലും വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുന്നത് ധാതുക്കളോടും നാമജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ വ്യുൽപാദകപ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുന്നത് നാമങ്ങളോടുമാണ്. ഈ മാറ്റം അർത്ഥതലത്തിലും പ്രകടമാണ്. ക്രിയകളുടെയും ഭേദകങ്ങളുടെയും വ്യാകരണസംവർഗ്ഗം മാറി നാമങ്ങളായി തീരുന്നത് ഇതുകൊ ാണ്. നാമങ്ങൾ അർത്ഥപരമായും രൂപപരമായും പൂർണ്ണതയാർജിച്ചതിനു ശേഷമാണ് വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുന്നത്. അതേസമയം ക്രിയാപദങ്ങൾ മലയാളത്തിലെ കിയാപദങ്ങൾ വ്യുൽപന്ന പ്രത്യയങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച് വ്യാകരണവർഗ്ഗം മാറുന്നതിനുള്ള പ്രവണത കൂടുതലായി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊ ് ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ കൂടുതലായി ഉ ാകുന്നു. ക്രിയാനാമങ്ങളിലൊഴികെ ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ മറ്റൊരു വസ്തുവുമായുള്ള ബന്ധം വ്യുൽപാദക പ്രത്യയത്തിലൂടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു ്.[21] എന്നാൽ ഈ ബന്ധങ്ങളുടെ എണ്ണം നാമജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങളുടെ അത്ര വിപുലമല്ല. അൻ, കാരൻ തുടങ്ങിയ വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്ര വിപുലമായ അർത്ഥബന്ധം ക്രിയജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ വ്യുൽപാദിപ്പിക്കാനുതകുന്ന ഒരു പ്രത്യയവും സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല. ക്രിയകൾ മറ്റു വസ്തുക്കളുമായി നാമങ്ങളെക്കാൾ കുറഞ്ഞ ബന്ധമേ സൃഷ്ടിക്കുന്നുള്ളൂ. പൂർണ്ണമായ നാമപദത്തിൽ വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർക്കുന്നത് നാമത്തിന്റെ മേൽപറഞ്ഞ സ്വഭാവം നിലനിർത്തുകയും അർത്ഥബന്ധങ്ങൾ വിപുലപ്പെടാൻ ഇടയാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ക്രിയാധാതുവിനോട് വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ അർത്ഥബന്ധങ്ങൾ പരിമിതപ്പെടുന്നു.

നാമജന്യനിഷ്പന്നനാമം, ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്നനാമം ഭേദകജന്യ നിഷ്പന്നനാമം എന്നിവ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രത്യയങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പൊതുവായി എല്ലാത്തിനും ഉതകുന്ന പ്രത്യയങ്ങൾ വളരെകുറവാണ്. അൻ എന്നത് നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് വളരെയധികം നാമങ്ങളെ വ്യുൽപാദിപ്പിക്കുന്നുെ ങ്കിലും ക്രിയയിൽ അൻ പ്രത്യയം വളരെ കുറച്ചു മാത്രമേ വ്യുൽപാദനത്തിനുതകുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഈ പ്രത്യയം ര ് വിഭാഗത്തിലും പൊതുവേ സമാനാർത്ഥമാണ് വ്യുൽപാദിപ്പിക്കുന്നത്.

മ പ്രത്യയം നാമം, ക്രിയ, ഭേദകം എന്നിവയിൽ നിന്ന് വ്യുൽപന്നനാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കാനുതകുന്നതാണ്. അതു മൂന്നു വിഭാഗത്തിലും ഗുണനാമങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു ്. ഇങ്ങനെപൊതുവായ പ്രത്യയങ്ങൾ പൊതുവായ അർത്ഥത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നുെ ങ്കിലും വ്യുൽപാദക പ്രത്യയങ്ങളെ അർത്ഥാടിസ്ഥാനത്തിൽ വർഗ്ഗീകരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ പഠനത്തിൽ വിഭജിക്കുന്നതുപോലെ നാമജന്യം, ഭേദകജന്യം, ക്രിയാജന്യം എന്നു വിഭജിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ കരണീയം.

മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ നിഷ്പന്ന നാമത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ മൂന്നാണ് എന്നു പറയാം.

1. ചേരുന്ന പ്രത്യയം
2. പ്രത്യയം ചേരുന്ന ധാതു/നാമം
3. വാക്യത്തിലെ പ്രയോഗം

നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ ആർത്ഥികാപഗ്രഥനത്തിലൂടെ വ്യക്തമായ വസ്തുതകളെ താഴെപറയും വിധം ക്രോഡീകരിക്കാം.

5.4. നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ ആർത്ഥികാപഗ്രഥനം - ചാർട്ടുകൾ

5.4.1. ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്നനാമം

---

[21] ക്രിയാനാമങ്ങൾ മറ്റുവസ്തുക്കളുമായുള്ള ബന്ധം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന നിഷ്പന്നനാമങ്ങളല്ല. ഓട്ടം, ചാട്ടം എന്നിവ ക്രിയാർത്ഥം നിലനിർത്തിക്കൊ ് വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്ന രൂപങ്ങളാണ് എന്നാൽ ഉരൽ, വിരൽ എന്നിവ ക്രിയചെയ്യുന്ന വസ്തുവിനെ കുറിക്കുന്നു.

ശൂന്യപ്രത്യയം

ധാതു + ശൂന്യപ്രത്യയം
- ക്രിയാനാമം
- വസ്തുനാമം
  - കർത്തൃകാരകം
  - കരണകാരകം
  - ക്രിയാഫലമായവസ്തു

ആദ്യാക്ഷരദീർഘം

ധാതു + ആദ്യാക്ഷരദീർഘം
- ക്രിയാനാമം
- വസ്തുനാമം
  - കർത്തൃകാരകം
  - ക്രിയയുടെ ഫലമായവസ്തു
  - ക്രിയനടക്കുന്നഇടം

അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം

ധാതു + അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം
- ക്രിയാനാമം
- വസ്തുനാമം
  - കർത്തൃകാരകം
  - ക്രിയയുടെ ഫലമായവസ്തു
  - കർമ്മകാരകം

ച്ച

ധാതു +ച്ച - ക്രിയാനാമം

അം

ധാതു + അം
- ക്രിയാനാമം
- ഗുണനാമം
- വസ്തുനാമം
  - കർത്തൃകാരകം
  - കർമ്മകാരകം
  - ക്രിയനടക്കുന്ന ഇടം
  - ക്രിയയുടെ ഫലം

ഷം

ധാതു + ഷം - ഗുണനാമം

ഇ

ധാതു + ഇ →
- വസ്തുനാമം →
  - കർത്തൃകാരകം
  - ക്രിയാഫലം
- ക്രിയനാമം
- വ്യക്തിനാമം → കർത്തൃകാരകം

അൽ

ധാതു + അൽ →
- ക്രിയാനാമം
- വസ്തുനാമം →
  - കർത്തൃകാരകം
  - കരണകാരകം
  - ക്രിയാഫലം

ഷ്

ധാതു + ഷ് →
- ക്രിയനാമം
- ഗുണനാമം
- വസ്തുനാമം →
  - കർത്തൃകാരകം
  - കർമ്മകാരകം
  - കരണകാരകം

വ്

ധാതു + ഷ് →
- ക്രിയാനാമം
- വസ്തുനാമം →
  - കർത്തൃകാരകം
  - ക്രിയാഫലം
  - ക്രിയനടക്കുന്ന ഇടം

തി

ധാതു + തി → ക്രിയാനാമം →
- കേവലമായക്രിയാനാമം
- ക്രിയപൂർത്തിയായഅവസ്ഥ

ത്ത്

ധാതു + ത്ത് → ക്രിയാനാമം

ത്തം

ധാതു + ത്തം → ക്രിയാനാമം

അ

ധാതു + അ →
- ക്രിയാനാമം
- വസ്തുനാമം →
  - കർത്തൃകാരകം
  - കർമ്മകാരകം
  - കരണകാരകം
  - അധികരണകാരകം

മ

ധാതു + മ → ഗുണനാമം

വി

ധാതു + വി → ക്രിയാനാമം

ധാതു + വി → വസ്തുനാമം → കർത്തൃകാരകം

ആയ്മ

ധാതു+ആ+യ്മ → നിഷേധാർത്ഥം സൂചിപ്പിക്കുന്ന അവസ്ഥ

5.4.1.2. അപൂർവ്വപ്രത്യയങ്ങൾ

ധാതു + അൻ/ഇ → വ്യക്തി/വസ്തുനാമം → കർത്തൃകാരകം

ധാതു + മ്/മ്പ → ക്രിയാനാമം

ധാതു + മ്/മ്പ → വസ്തുനാമം → കർത്തൃകാരകം / ക്രിയ[illegible]

ധാതു + ട് → വസ്തുനാമം → കർത്തൃകാരകം / കർമ്മകാരകം

ധാതു + ഇൽ → വസ്തുനാമം → കർത്തൃകാരകം

ധാതു + ഇൾ → വസ്തുനാമം → കർത്തൃകാരകം

5.4.2. നാമജന്യനിഷ്പന്നനാമം

അൻ

ക്രിയാനാമം + അൻ → വ്യക്തിനാമം → ക്രിയചെയ്യുന്നവൻ (കർത്തൃകാരകം) / ക്രിയാസ്വഭാവമുള്ളത്

ക്രിയാനാമം + അൻ → വസ്തുനാമം → ക്രിയചെയ്യുന്നത് / ക്രിയാസ്വഭാവമുള്ളവൻ

ഇ/അത്തി/ച്ചി

വസ്തുനാമം + അൻ

വ്യക്തിനാമം
- വസ്തുവിന്റെസാദൃശ്യമുള്ളവൻ
- വസ്തുവിന്റെസ്വഭാവമുള്ളത്
- വസ്തുസ്വന്തമായവൻ
- വസ്തുവിന്റെനിറമുള്ളവൻ

വസ്തുനാമം

വ്യക്തിനാമം
- ക്രിയചെയ്യുന്ന വ്യക്തി
- ക്രിയാസ്വഭാവമുള്ളവ്യക്തി

ഗുണനാമം + ത്തി/ച്ചി/ഇ — വ്യക്തിനാമം — ഗുണംപേറുന്ന വ്യക്തി

വസ്തുനാമം
- വസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവമുള്ളവൻ

വസ്തുനാമം + ത്തി/ച്ചി/ഇ — വ്യക്തിനാമം
- വസ്തുവിന്റെ നിറമുള്ളവൻ
- വസ്തുസ്വന്തമായുള്ളവൻ

ദേശനാമം + ത്തി/ച്ചി/ഇ — വ്യക്തിനാമം
- അവിടെനിന്നുവന്ന വ്യക്തി
- അവിടെ താമസിക്കുന്നവൾ

ആൻ/ആത്തി

ക്രിയാനാമം + ആൻ
- വ്യക്തിനാമം — കർതൃകാരകം
- വസ്തുനാമം — ക്രിയയ്ക്കുവിധേയമാകുന്ന വസ്തു

ഗുണനാമം + ആൻ — വ്യക്തിനാമം — ഗുണംഅടങ്ങിയവ്യക്തി

വസ്തുനാമം + ആൻ
- വസ്തുനാമം — ആധാരമായ വസ്തുവിനോട് സാദൃശ്യമുള്ളത്
- വ്യക്തിനാമം
  - വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കച്ചവടം ചെയ്യുന്നവൻ
  - വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് താമസിക്കുന്നവൻ
  - വസ്തുഉപയോഗിക്കുന്നവൻ

ഉ

വ്യക്തി/വസ്തുനാമം + ഉ →

- ഗുണനാമം → വസ്തു/വ്യക്തിയിലുള്ളഗുണം
- വസ്തുനാമം → വസ്തുവിൽ നിന്നു ായത്
- ക്രിയാനാമം → വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടപ്ര വൃത്തി
- വ്യക്തിനാമം → വസ്തുവിലുള്ളഗുണമടങ്ങിയവ്യക്തി

ത്തം/തരം/തനം

വസ്തു/വ്യക്തിനാമം + ത്തം/തരം/തനം → വ്യക്തിനാമം → വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവർത്തിക്കുന്ന വ്യക്തി

ആളൻ/ആളി

ദേശാനാമം + ആളൻ/ആളി → വ്യക്തിനാമം → ദേശത്തു താമസിക്കുന്ന വ്യക്തി

ക്രിയാനാമം + ആളൻ /ആളി → വ്യക്തിനാമം → ക്രിയചെയ്യുന്ന വ്യക്തി

ഗുണനാമം + ആളൻ/ആളി → വ്യക്തിനാമം → ഗുണമുള്ള വ്യക്തി

കാരൻ/കാരി/കാരത്തി

ക്രിയനാമം + കാരൻ/കാരി/കാരത്തി → വ്യക്തിനാമം → ക്രിയചെയ്യുന്ന ആൾ (കർത്തൃകാരകം)

ഗുണനാമം + കാരൻ/കാരി/കാരത്തി → വ്യക്തിനാമം → ഗുണമുള്ളവ്യക്തി

ദേശനാമം + കാരൻ/കാരി/കാരത്തി → വ്യക്തിനാമം → ദേശത്ത് താമസിക്കുന്ന വ്യക്തി

വസ്തുനാമം + കാരൻ/കാരി/കാരത്തി → വ്യക്തിനാമം →

- അധികരണാർത്ഥം
- വസ്തുവിന്റെ ഉടമ
- വസ്തുവിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന വൻ
- വസ്തുഉപയോഗിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ
- വസ്തുവിൽക്കുന്നവൻ
- വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവൻ

5.4.3. ഭേദകജന്യനിഷ്പന്നനാമം

ഉ

ഭേദകപ്രകൃതി +മ

ഗുണനാമം

വസ്തുനാമം കർമ്മകാരകം

വ്യക്തിനാമം കർത്തൃകാരകം

കർമ്മകാരകം

ഷം

ഭേദകപ്രകൃതി + ഷം ഗുണനാമം

അപൂർവ്വ പ്രത്യയങ്ങൾ

ഭേദകപ്രകൃതി + അൻ വ്യക്തിനാമം ഗുണംപേറുന്നആൾ

ഭേദകപ്രകൃതി + ക്കം ഗുണനാമം ഗുണനാമാർത്ഥം

അദ്ധ്യായം 6

ഉപസംഹാരം

മലയാളത്തിൽ ഒട്ടേറെ സവിശേഷതകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പദ വിഭാഗമായി നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നു ് എന്ന് ഈ പഠനം തെളിയിക്കുന്നു. നിരന്തരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾക്കും പരിഷ്കരണങ്ങൾക്കും വിധേയമാകുന്നുവെന്നതാണ് ഭാഷയുടെ ജൈവികതയുടെ അടിസ്ഥാനം. പ്രകൃതിയിലേക്ക് പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർത്ത് പദം രൂപപ്പെടുകയും പദങ്ങൾ വീ ും പ്രത്യയങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് പരിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെയാണ് ഭാഷാവികസനം സംഭവിക്കുന്നത്. ഈ വികാസപരിണാമത്തിന്റെ പ്രധാനമായ ഒരു ഘട്ടത്തെയാണ് നാമങ്ങളിൽ നിന്നും ക്രിയകളിൽ നിന്നും വീ ും നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

മലയാളത്തിലെ പദങ്ങൾ പ്രത്യയസഹിതങ്ങളോ പ്രത്യയരഹിതങ്ങളോ ആകാം എന്നാൽ ക്രിയാപദങ്ങളും ഭേദകങ്ങളും പ്രത്യയ സഹിതമായേ പദമായി തീരുന്നുള്ളൂ. അല്ലാത്തപക്ഷം അവ ക്രിയാ ധാതുക്കളോ ഭേദകധാതുക്കളോ ആയി നിലകൊള്ളുന്നു. ഉദാഹരണമായി ഓട് എന്ന ധാതുവിനോട് കാലപ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന് ഓടുന്നു, ഓട്ടം, ഓടി എന്നീ ക്രിയാപദങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നു. പെര് എന്ന ഭേദകധാതുവിനോട് (ഇ) അ എന്ന പ്രത്യയം ചേർന്ന് പെരിയ എന്നാവുന്നു. വലിയ, ചെറിയ എന്നീ രൂപങ്ങളും ഇങ്ങനെ രൂപപ്പെടുന്നതാണ്. നാമപദങ്ങൾ പ്രത്യയസഹിതങ്ങളോ പ്രത്യയരഹിതങ്ങളോ ആകാം. കൊല്ലൻ, കൊല്ലത്തി എന്നിവയിൽ നാമം പ്രത്യയസഹിതവും തീ, കൈ, കാൽ, നായ് എന്നിവയിൽ നാമം പ്രത്യയ രഹിതവുമാണ്. നാമം, വസ്തു, വ്യക്തി, കരണം, ക്രിയ, ഗുണം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം കുറിക്കും. എന്നാൽ വിഭക്തികളെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള അർഹതയുടെ ില്ലേ ഒരു ശബ്ദം നാമമാവുകയുള്ളൂ.

ഭാഷയുടെ വികാസത്തിന് ര ു ഘട്ടങ്ങളു ് ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ ധാതുക്കൾ കാലപ്രത്യയങ്ങളും ഭേദകപ്രത്യയങ്ങളും ചേർന്ന് ക്രിയകളും ഭേദകങ്ങളുമാകുന്നു. നാമപദങ്ങളിൽ വിഭക്തിയെ ചേർക്കുന്നതിനുള്ള അർഹത രൂപ്പെടുന്നു. ര ാം ഘട്ടത്തിലാകട്ടെ ഒരു വ്യാകരണ സംവർഗ്ഗം മറ്റൊന്നായി രൂപ്പെടുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ക്രിയ, വിശേഷണവും, നാമവുമായി മാറുന്നു. ഭേദകം നാമമായും നാമം ക്രിയയായും മറ്റൊരു നാമമായും മാറാം. ഭാഷാവികസനത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ കാല പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുന്നധാതുക്കളെ ക്രിയാധാതുക്കളായും ഭേദക പ്രത്യയം ചേരുന്നവയെ ഭേദക ധാതുക്കളായും ഗണിക്കണം. ലിംഗവചന സൂചനകൾ നിലനിൽക്കുന്നവയോ ലിംഗവചനവിഭക്തി സൂചകങ്ങളായ പ്രത്യയങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാൻ പര്യാപ്തമായവയോ ആയ ശബ്ദങ്ങളെ നാമമായും പരിഗണിക്കാം.

ക്രിയാധാതു ഒറ്റയ്ക്ക് പ്രയോഗക്ഷമമായി മാറുന്നത് ക്രിയാപദം മറ്റൊരു വ്യാകരണസംവർഗമായി തീരുന്നതിന്റെ സൂചനയാണ്. അടി, അല തുടങ്ങിയ ധാതുക്കൾ ഒരു വാക്യത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവ നാമങ്ങളായി മാറും. കാല പ്രത്യയങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ലോപിച്ച് വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുന്നതോടെ ക്രിയ, നാമമായി മാറും. എന്നാൽ ക്രിയയിൽ നിന്ന് കാലപ്രത്യയങ്ങൾ ലോപിക്കാതെ ഭേദകപ്രത്യയമായ അ ചേർന്നാൽ ക്രിയ വിശേഷണമാകും.

ഒരു നാമത്തിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു നാമം വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ, നാമം ക്രിയയായി മാറുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ നാമപദത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗം ലോപിക്കുന്നത് ചുരുങ്ങിയ സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമാണ്. ലിംഗപ്രത്യയങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഇപ്രകാരം ലോപിക്കുന്നത്. നാമം ക്രിയയായി മാറുന്ന ഇടങ്ങളിലും നാമത്തോട് കാലപ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഒരു വ്യാകരണസംവർഗ്ഗം മറ്റൊന്നായി മാറുന്ന പ്രക്രിയ ഭാഷാവികാസത്തിന്റെ ര ാം ഘട്ടമാണെങ്കിലും ഇവ ഏകകാലത്ത് സംഭവിക്കുന്ന പ്രക്രിയയല്ല. നാമം ക്രിയയായും, നാമം മറ്റൊരുനാമ

മായും, ക്രിയ നാമമായും, വിശേഷണമായും ഭേദകം നാമമായും മാറുന്ന പ്രക്രിയ നിരന്തരമായി നടന്നുകൊ ിരിക്കുന്നു.

മലയാളത്തിൽ ക്രിയാപദങ്ങളാണ് നാമപദങ്ങളെക്കാൾ വ്യാകരണസംവർഗ്ഗം മാറുന്നതിനുള്ള പ്രവണത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു നാമം മറ്റൊരു നാമമായി മാറുന്നതിനുള്ള പ്രവണതയാണ് കൂടുതലും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. നാമം ക്രിയയായി മാറുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ വളരെക്കുറവേയുള്ളൂ. നാമപദം വിശേഷണമായി മാറുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ ധാരാളമു കിലും ആ പരിവർത്തനം പദതലത്തിലല്ല വാക്യതലത്തിലാണ് സംഭവിക്കുന്നത്.

ഉദാ :

മിടുക്കനായ കുട്ടി ഉയർന്നമാർക്ക് നേടി

മിടുക്കൻ കുട്ടി ഉയർന്ന മാർക്ക് നേടി

മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതിൽ മിടുക്കൻ ആവുക എന്ന വാക്യഖണ്ഡത്തെ ചുരുക്കി മിടുക്കനായ എന്നു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ര ാമത്തേതിൽ നാമപദത്തിന്റെ സ്ഥാനമാണ് നാമത്തെ വിശേഷണമാക്കുന്നത്. ഈ സാഹചര്യമാണ് ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ എണ്ണം നാമജന്യനിഷ്പന്നനാമങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതലാവാൻ കാരണം. ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യയങ്ങളുടെ എണ്ണം കൂടാനും നാമജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യയങ്ങളുടെ എണ്ണം കുറയാനും കാരണവും ഇതുതന്നെയാണ് പലപ്പോഴും ലിംഗപ്രത്യയങ്ങൾതന്നെയാണ് നാമജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളിൽ വ്യുൽപ്പാദകമായി വർത്തിക്കുന്നത്. ഭൂരിപക്ഷം പ്രത്യയങ്ങളും ശുദ്ധ ലിംഗപ്രത്യയങ്ങളല്ലെങ്കിൽ കൂടിലിംഗ പ്രത്യയങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉള്ളവയാണ്. കാരൻ, ആളി, ആളൻ തുടങ്ങിയവ ഉദാഹരണങ്ങൾ. ക്രിയ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വിപുലമായ ബന്ധങ്ങൾ നാമം മറ്റുപദങ്ങളുമായി സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അതുകൊ ു തന്നെ വിപുലമായ ബന്ധങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥമാണ് നാമജന്യനിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. അൻ, കാരൻ തുടങ്ങിയ പ്രത്യയങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അർത്ഥങ്ങൾ ഉദാഹരണം. പെതുവെ നാമങ്ങളോട് ചേരുന്ന തരം പ്രത്യയങ്ങൾ തന്നെയാണ് വ്യുൽപ്പാദകമായി നാമജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളിലും ചേരുന്നത്. ഗുണനാമങ്ങളായ നാമനിഷ്പന്നനാമങ്ങളിലൊഴികെ മറ്റുള്ള നാമജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ ഈ പ്രവണത നിത്യമാണ്.

നാമപദങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ബന്ധങ്ങളെക്കാൾ പരിമിതമായ ബന്ധങ്ങളാണ് ക്രിയപദങ്ങൾ മറ്റുപദങ്ങളുമായി സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ഒരു നാമമോ, ക്രിയയോ, ഭേദകമോ മറ്റു പദങ്ങളുമായി സൃഷ്ടിക്കുന്ന ബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പൊതുവേ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്. ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കാനുതകുന്ന ഉപാധികളും പ്രത്യയങ്ങളും വിപുലമായിരുന്നിട്ടും അവ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അർത്ഥബന്ധങ്ങൾ നാമജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ബന്ധങ്ങളെക്കാൾ പരിമിതമാണ്. അതിനു കാരണം നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെക്കാൾ പരിമിതമായ ബന്ധങ്ങളേ ക്രിയകൾ മറ്റു പദങ്ങളുമായി സൃഷ്ടിക്കുന്നുള്ളൂവെന്നതാണ്. ര ുകാര്യങ്ങൾ ഇതുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി പറയാനാവും മലയാളത്തിലെ ക്രിയാപദങ്ങൾക്ക് വ്യാകരണസംവർഗ്ഗത്തെ മാറ്റി നാമങ്ങളാകാനുള്ള പ്രവണത കൂടുതലാണ്. അതു കൊ ാണ് വ്യത്യസ്ത ഉപാധികൾ സ്വീകരിച്ച് ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ കൂടുതലു ാകുന്നത്. ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്ന നാമ വ്യുൽപ്പാദനത്തിനുള്ള ഉപാധികളുടെയും പ്രത്യയങ്ങളുടെയും എണ്ണം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതും അതുകൊ ുതന്നെ. അതേ സമയം ക്രിയകൾക്ക് മറ്റുപദങ്ങളോടുള്ള ബന്ധം നാമത്തെ അപേക്ഷിച്ച് കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊ ് നാമജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതരം അർത്ഥവൈപുല്യം ക്രിയകളിൽ വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നില്ല.

വസ്തുവ്യക്തി നാമങ്ങളായ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളിലാണ് അർത്ഥ വൈപുല്യം കൂടുതലായി കാണാൻ കഴിയുക. ക്രിയ ഗുണം എന്നിവയെക്കുറിക്കുന്ന നിഷ്പന്നനാമങ്ങളിൽ ക്രിയാനാർത്ഥ

ത്തെയും ഗുണ നാമാർത്ഥത്തെ മാത്രമേ പ്രത്യയങ്ങൾ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ. നിഷ്പന്നനാമം നാമ ജന്യമോ, ഭേദകജന്യമോ, ക്രിയാജന്യമോ ആയിരുന്നാലും ഈ നിയമം ബാധകമാണ്.

ഒരേ സമയം നിഷ്പന്നനാമം വസ്തുനാമവും ക്രിയാനാമവും ആകുന്ന സന്ദർഭങ്ങളും (തിന്നുക-തീറ്റ) വസ്തുനാമവും ഗുണനാമവും ആകുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുമു ്. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രയോഗ സന്ദർഭമാണ് അർത്ഥത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത്.

അവന്റെ തീറ്റ ക ് അമ്പരന്നു.

അവൻ പന്നിക്ക് തീറ്റ കൊടുത്തു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതിൽ തീറ്റ എന്നത് ക്രിയാനാമവും ര ാമത്തേതിൽ വസ്തുനാമവുമാണ്. പ്രയോഗ സന്ദർഭമാണ് ഇവിടെ അർത്ഥം നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. ഒരേ ധാതുവും പ്രത്യയവും ചേർന്ന് സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു നാമം വ്യത്യസ്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്താർത്ഥം സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അർത്ഥനിർണ്ണയം പദതലത്തിൽ മാത്രമല്ല വാക്യതലത്തിലും നടക്കുന്നുവെന്ന് കരുതേ ിവരും. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരീക്ഷിച്ചാൽ ക്രിയയ്ക്ക് നാമാർത്ഥം ലഭിക്കുന്നത് പദതലത്തിലാണെന്നും നാമാർത്ഥത്തിന് ഉൾപിരിവു സംഭവിക്കുന്നത് വാക്യതലത്തിലാണെന്നും ബോധ്യമാവും.

നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ അർത്ഥമാറ്റം വ്യത്യസ്ത തരത്തിലാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. ഓരോ നിഷ്പന്ന നാമവും അതിനാധാരമായ നാമം, ക്രിയ, ഭേദകം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അർത്ഥമാണ് പൊതുവേ വ്യുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരേ സമയം ഒരർത്ഥത്തെ തിരസ്ക്കരിക്കുകയും മറ്റൊന്നിനെ സ്വീകരിക്കുകയും എന്ന പ്രക്രിയയാണിത്.

ക്രിയകളിൽ നിന്നും ഭേദകങ്ങളിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്ന നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ വസ്തു നാമങ്ങളും വ്യക്തി നാമങ്ങളുമാകുമ്പോൾ ക്രിയാർത്ഥവും, ഗുണാർത്ഥവും തിരസ്ക്കരിക്കപ്പെടുകയും പദം വസ്തുഅർത്ഥവും വ്യക്തി അർത്ഥവും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഓടുക - ഓടം (ഓടുക എന്ന ക്രിയാർത്ഥം തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ട് ഓടുന്ന വസ്തു എന്ന അർത്ഥം വരുന്നു)

ഞൊ ുക - ഞൊ ി (ക്രിയാർത്ഥം തിരസ്കരിക്കപ്പെടുകയും വ്യക്ത്യാർത്ഥം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു)

എന്നാൽ ക്രിയയിൽ നിന്ന് ക്രിയാനാമവും ഭേദകത്തിൽ നിന്ന് ഗുണനാമവും രൂപപ്പെടുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ അർത്ഥ തിരസ്കരണമോ അർത്ഥ സ്വീകാരമോ നടക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല. ക്രിയാർത്ഥവും ഭേദകാർത്ഥവും നിലനിൽക്കുകയും ധാതുവിൽ വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാവുന്ന വിധം രൂപമാറ്റം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിയാശബ്ദങ്ങളിൽ നിന്ന് ഗുണനാമങ്ങൾ ഉ ാകുമ്പോൾ ക്രിയാർത്ഥം തിരസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ഗുണാർത്ഥം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഓടുക - ഓട്ടം (അർത്ഥം ക്രിയയുടേതാണ്. രൂപം മാത്രം മാറുന്നു.)

വലിയ - വലുപ്പം (ഭേദകാർത്ഥം നിലനിൽക്കുന്നു. രൂപം നാമത്തിന്റേതാകുന്നു.)

കടുക്കുക - കടുപ്പം (ക്രിയാർത്ഥം തിരസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ഗുണാർത്ഥം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.)

നാമത്തിൽ നിന്നു ാകുന്ന നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ അർത്ഥ തിരസ്കരണവും സ്വീകരണവും നിത്യമാണ്.

കല്ല് - കല്ലൻ (വസ്ത്വർത്ഥം തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ട് വ്യക്ത്യർത്ഥം രൂപപ്പെടുന്നു)

മുറാളൻ - മുറാളത്തം (വ്യക്ത്യർത്ഥം തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ട് ഗുണാർത്ഥം രൂപപ്പെടുന്നു)

വളരെ അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ നാമത്തിൽ നിന്ന് ക്രിയാനാമം ജനിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിലും അർത്ഥ തിരസ്കരണവും അർത്ഥ സ്വീകരണവും നിത്യമായി സംഭവിക്കുന്നു.

കുടി - കുടിമ (വസ്ത്വർത്ഥം തിരസ്കരിക്കപ്പെടുകയും പ്രവൃത്തിഅർത്ഥം രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു)

നിഷ്പന്നനാമങ്ങളും സമാസങ്ങളും അർത്ഥതലത്തിൽ പരസ്പരസാദൃശ്യം ഉള്ളവയാണ്. രേ ാ അതിലധികമോ പദങ്ങൾ ചേർന്ന് പൊതുവായ ഒരർത്ഥത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് സമസ്തപദങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്നത്. വിഭക്തിക്കുറി ചേർക്കാതെ പദങ്ങളെ പരസ്പരം യോജിപ്പിക്കലാണ്[1] സമാസം എന്ന് കേരളപാണിനി പറയുന്നു. എന്നാൽ ര ുപദങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തെ പൊതുവായ ഒരർത്ഥത്തിലേക്കു നയിക്കുക എന്നതാണ് ദ്വന്ദസമാസം ഒഴികെയുള്ള സമാസങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം. എല്ലാ പദങ്ങളെയും പരസ്പരം സമാസിക്കാനാവുകയില്ല. എല്ലാ പദങ്ങളിൽ നിന്നും നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ ഉ ാവുകയില്ല എന്നതിനു സമാനമാണ് ഇതും.

ഉദാ: ഞാൻ വരുന്ന വഴി സെയ്ദിന്റെ കടയിൽ കയറി

ഞാൻ വരുന്ന വഴി രാമന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ തൊഴുതു

ഇതിൽ ര ാമത്തെ വാചകത്തിലെ രാമന്റെ ക്ഷേത്രം എന്നത് രാമക്ഷേത്രം എന്ന് സമാസിക്കാം. സെയ്ദിന്റെ കടയെ ഇപ്രകാരം സമാസിക്കാനാവുകയില്ല. കുടിയൻ, മടിയൻ തുടങ്ങിയ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളും ഇപ്രകാരം പ്രയോഗത്തിന്റെ പൊതു സമ്മതി കൂടി ഉൾക്കൊ ് രൂപം കൊള്ളുന്നവയാണ്.

നിഷ്പന്നനാമങ്ങളിൽ ക്രിയാനാമങ്ങളിലും ഭേദകജന്യഗുണനാമങ്ങളിലും ഒഴികെ മറ്റുവിഭാഗങ്ങളിൽ ര ുപദങ്ങൾ ചേർന്ന് ഒരർത്ഥത്തിലേക്ക് നയിക്കുക എന്ന പ്രക്രിയ നടക്കുന്നു ്. നാമജന്യമായ വസ്തുനാമങ്ങളിലും വ്യക്തിനാമങ്ങളിലും ഈ പ്രക്രിയ കൂടുതൽ പ്രകടമാണ്.

തെക്കൻ - തെക്ക് ഉള്ളവൻ

കൊലയാളി - കൊല ചെയ്യുന്നവൻ

വ ിക്കാരൻ - വ ി ഓടിക്കുന്നവൻ

ഇത്തരം നാമങ്ങളിൽ ഒരു പദം ലോപിക്കുകയും അർത്ഥം നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തൽ പുരുഷനാമങ്ങളിലെ വിശേഷ്യവിശേഷണ ഭാവം വിശേഷ്യത്തിന്റെ അഭാവത്തിലും നാമജന്യനിഷ്പന്നനാമം നിലനിർത്തുന്നു. ലോപിച്ച വിശേഷ്യത്തിന്റെ അവശിഷ്ടമെന്ന നിലയ്ക്കാണ് ഇത്തരം നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിൽ വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നത്. അൻ, ആളി, കാരൻ മുതലായവ മുമ്പു ായിരുന്ന പദങ്ങളുടെ രൂപഭേദം വന്ന രൂപങ്ങളാണ്.

---

[1] എ.ആർ രാജരാജവർമ്മ - കേരളപാണിനീയം പു-286

ക്രിയാജന്യ വസ്ത്വവ്യക്തി നാമങ്ങളും അർത്ഥതലത്തിൽ സമസ്ത പദത്തോട് സാദൃശ്യം പുലർത്തുന്നു. എന്നാൽ ഒരു പദത്തിന്റെ അവശിഷ്ടമോ രൂപഭേദമോ അല്ല അവയിലെ പ്രത്യയങ്ങൾ. പ്രയോഗത്തിലൂടെ പ്രത്യയങ്ങൾ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ആർജിക്കുന്നു. ഇത്തരം നിഷ്പന്നനാമങ്ങളെ അഴിച്ചു കാണിക്കുമ്പോൾ ഉ   ാകുന്ന പദങ്ങൾക്ക് പ്രത്യയവുമായി വിദൂരമായ രൂപസാദൃശ്യം പോലുമില്ല എന്നത് മേൽ പറഞ്ഞ വസ്തുതയ്ക്ക് തെളിവാണ്.

കിടക്കുക - കിടക്ക - കിടക്കുവാനുള്ളത്

ഞെറിയുക - ഞെറിവ് - ഞെറിഞ്ഞതിന്റെ ഫലം

പദലോപമോ പദത്വ ലോപമോ സംഭവിച്ച് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളായി തീരുന്നവയിൽ ഈ പ്രക്രിയമൂലം അർത്ഥതലത്തിൽ വികാസമു   ാവുന്നത് നിരീക്ഷിക്കാനാവും. അൻ, ആളൻ, കാരൻ ഇവ ചേരുമ്പോൾ ഇവയ്ക്കാധാരമായ പദങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അധികം അർത്ഥങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതും പതിവാണ്. അർത്ഥതലത്തിൽ ഇത്തരം നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ സമാസങ്ങളെക്കാൾ വളർച്ചനേടുന്നുവെന്നു പറയാവുന്നതാണ്.

ബഹുവ്രീഹിസമാസത്തിലേതുപോലെ ഘടകപദങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തിലൂടെ അതിലുപരിയായ ഒരർത്ഥം മലയാളത്തിലെ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് സാധാരണമല്ല. ഉഴുവൻ, കിഴങ്ങൻ തുടങ്ങി അപൂർവ്വമായ രൂപങ്ങളേ ഇത്തരത്തിൽ അന്യപദാർത്ഥ പ്രധാനമായി രൂപപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ചുരുക്കത്തിൽ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ അർത്ഥപരമായി തൽപുരുഷ സമാസങ്ങളോടാണ് സാദൃശ്യം വഹിക്കുന്നത്.

മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെ താഴെ പറയുംവിധം സംഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

1. മലയാളത്തിലെ ക്രിയാപദങ്ങളും ഭേദകങ്ങളും പ്രത്യയസഹിതമേ പദമാവുന്നുള്ളൂ. നാമങ്ങൾ പ്രത്യയരഹിതമായും പദമാവുന്നു.
2. വിഭക്തികളെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള അർഹത നേടുന്നതിലൂടെയാണ് മലയാളത്തിലെ നാമപദങ്ങൾ നാമത്വവും പദത്വവും ആർജിക്കുന്നത്. വാക്യത്തിൽ മറ്റു പദങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് വിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച് രൂപമാറ്റം സംഭവിക്കുന്നവയാണ് മലയാളത്തിലെ നാമപദങ്ങൾ എന്നു നിർവചിക്കാം.
3. ഭാഷയുടെ വികാസത്തിന് ര   ു ഘടകങ്ങളു   ്. ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ ധാതുക്കൾ കാലപ്രത്യയങ്ങളും ഭേദകപ്രത്യയങ്ങളും സ്വീകരിച്ച് ക്രിയകളും ഭേദകങ്ങളുമായി മാറുന്നു. ചില ശബ്ദങ്ങൾ വിഭക്തികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അർഹത നേടി നാമങ്ങളായി മാറുന്നു.
4. ഭാഷാ വികസനത്തിന്റെ ര   ാം ഘട്ടത്തിൽ ഒരു വ്യാകരണസംവർഗ്ഗം മറ്റൊന്നായി മാറുകയോ ഒരു വ്യാകരണ സംവർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ വ്യത്യസ്താർത്ഥങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പദങ്ങൾ രൂപപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ ര   ു പ്രക്രിയകളും ഭാഷയിൽ നിരന്തരം നടന്നുകൊ   ിരിക്കുന്നു.
5. ഭാഷാ വികസനത്തിന്റെ ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ കാലപ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുന്ന ധാതുക്കളെ ക്രിയാധാതുക്കളായും ഭേദകപ്രത്യയം ചേരുന്നവയെ ഭേദകധാതുക്കളായും പരിഗണിക്കണം.
6. ആദ്യഘട്ടത്തിൽ ക്രിയാപദങ്ങളായി മാറിയ ശബ്ദങ്ങൾ ഭാഷാവികസനത്തിന്റെ ര   ാംഘട്ടത്തിൽ നാമം, വിശേഷണം, പ്രയോജകക്രിയകൾ എന്നിവയായി മാറുന്നു. ക്രിയാപദങ്ങൾ നാമം, വിശേഷണം എന്നിവയായി മാറുന്നതിലൂടെ വ്യാകരണസംവർഗ്ഗം മാറുന്നു. പ്രയോജകമായി മാറുന്നതിലൂടെ ഒരേ വ്യാകരണ സംവർഗ്ഗത്തിൽ

തന്നെ വ്യത്യാസ്താർത്ഥമുള്ള പദങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നു. ക്രിയ നാമമായും പ്രയോജക മായും മാറുന്നത് പദതലത്തിലെ സ്ഥിരമായമാറ്റവും വിശേഷണമായി മാറുന്നത് വാക്യതലത്തിൽ താൽക്കാലികമായി സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റവുമാണ്.

7. ഭേദകപദങ്ങൾ ക്രിയ, നാമം എന്നിവയായി മാറുന്നു. നാമപദമായുള്ള രൂപമാറ്റം പദ തലത്തിൽ തന്നെ സ്ഥിരമായ മാറ്റമാണ്.
8. നാമപദങ്ങൾ വിശേഷണങ്ങളും, ക്രിയകളും, പുതിയനാമങ്ങളുമായി മാറുന്ന പ്രക്രിയ മൂലം വ്യാകരണ സംവർഗ്ഗം മാറ്റപ്പെടുന്നു. നാമപദം വിശേഷണമായി മാറുന്ന പ്രക്രിയ വാക്യതലത്തിൽ മാത്രം സംഭവിക്കുന്നതാണ്. നാമപദങ്ങൾ ക്രിയാപദങ്ങളും പുതിയ നാമവുമായി മാറുന്ന പ്രക്രിയ പദതലത്തിൽ തന്നെ സ്ഥിരമായു ാവുന്ന മാറ്റമാണ്.
9. ക്രിയ, ഭേദകം, നാമം എന്നിവയിൽ നിന്ന് പുതിയനാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്ന പ്രക്രിയ കളാണ് നിഷ്പന്നനാമ രൂപവത്ക്കരണത്തിന് അടിസ്ഥാനം.
10. മലയാളത്തിലെ ക്രിയാപദങ്ങൾ, വ്യാകരണസംവർഗ്ഗം മാറുക എന്ന പ്രക്രിയക്കും വ്യുൽപ്പാദന പ്രക്രിയക്കും കൂടുതൽ വിധേയമാകുന്നതിനുള്ള പ്രവണത കാണി ക്കുന്നു. അതുകൊ ് ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളുടെ എണ്ണം മലയാളത്തിൽ കൂടുകയും ഇവ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളായി മാറുന്നതിനുള്ള പ്രക്രിയകളുടെയും പ്രത്യയങ്ങളുടെയും എണ്ണം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
11. മലയാളത്തിലെ നാമപദങ്ങൾ വ്യാകരണസംവർഗ്ഗം മാറുന്നതിനുള്ള പ്രവണത വളരെ കുറച്ചുമാത്രം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊ ാണ് നാമങ്ങളിൽ നിന്നു രൂപപ്പെട്ട ക്രിയാപദങ്ങളുടെ (നാമധാതുക്കളുടെ) എണ്ണം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നാമപദങ്ങൾ അതേ വ്യാകരണസംവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു കൊ ു അർത്ഥഭേദം വരുത്തുന്നതിനുള്ള പ്രവണതയാണ് കൂടുതലായും കാണിക്കുന്നത്. ഈ പ്രക്രിയ മൂലമാണ് നാമജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നത്.
12. ഭേദകപദങ്ങളും വ്യാകരണസംവർഗ്ഗം മാറുന്ന പ്രവണത കൂടുതലായി പ്രകടിപ്പിക്കു ന്നു. ഭേദകങ്ങൾ നാമങ്ങളായാണ് മാറുന്നത്. പദതലത്തിൽ തന്നെ ഈ മാറ്റം സ്ഥിര മാണ്. ഭേദകജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ എണ്ണം താരതമ്യേന കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഭേദകങ്ങളുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞതു കൊ ുമാത്രമാണ്.
13. ക്രിയാധാതു ഒറ്റയ്ക്ക് പ്രയോഗക്ഷമമായി മാറുന്നത് ക്രിയാപദം മറ്റൊരു വ്യാക രണ സംവർഗ്ഗമായി തീരുന്നതിന്റെ സൂചനയാണ്. ക്രിയയിലെ പ്രത്യയം ലോപിച്ചും ധാതുവിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയും പ്രത്യയങ്ങൾ പുതിയതായി ചേർത്തും ക്രിയ കൾ അർത്ഥത്തെയും വ്യാകരണ സംവർഗ്ഗത്തെയും മാറ്റുമ്പോൾ വ്യാകരണ സംവർഗ്ഗത്തെ മാറ്റുന്ന പ്രക്രിയകളെന്നും നാമജന്യനിഷ്പന്നനാമത്തിൽ സംഭവിക്കു ന്നില്ല. ലിംഗപ്രത്യയ ലോപം മാത്രമാണ് നാമങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്നത്. വ്യാകരണ സംവർഗ്ഗത്തെ ഈ പ്രക്രിയ മാറ്റുന്നില്ല.
14. നാമപദങ്ങളോട് പൊതുവേ ചേരുന്ന പ്രത്യയങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഭൂരിപക്ഷം നാമജ ന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിലും കാണാനാവും. ലിംഗസൂചനയടക്കം നിരവധി അർത്ഥബ ന്ധങ്ങൾ ഇത്തരം പ്രത്യയങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.
15. ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്നനാമങ്ങളിൽ വ്യുൽപ്പാദകപ്രത്യയങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അർത്ഥബ ന്ധങ്ങളെക്കാൾ വിപുലമാണ് നാമജന്യനിഷ്പന്ന നാമങ്ങളാൽ വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയ ങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അർത്ഥബന്ധങ്ങൾ.
16. ക്രിയ, ഗുണം എന്നിവയെകുറിക്കുന്ന നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളിലെ വ്യുൽപ്പാദക പ്രത്യയ ങ്ങൾ വളരെ ചുരുങ്ങിയ അർത്ഥബന്ധത്തെ മാത്രമേ കുറിക്കുന്നുള്ളൂ. ക്രിയാനാ മാർത്ഥത്തെയും ഗുണനാമാർത്ഥം കുറിക്കുക എന്നതുമാത്രമാണ് അത്.

17. നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ അർത്ഥം പദതലത്തിൽ തന്നെ പൂർണ്ണമായും നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നില്ല. വാക്യതലത്തിലാണ് ചില നിഷ്പന്നനാമങ്ങളുടെ അർത്ഥം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. പദതലം മാത്രമല്ല വാക്യത്തിലെ പ്രയോഗവും നിഷ്പന്നനാമാർത്ഥത്തെ മാറ്റുന്നുവെന്ന് ഒരേസമയം വസ്തുനാമവും ക്രിയാനാമവുമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പദങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
18. ഓരോനിഷ്പന്നനാമവും അതിനാധാരമായ നാമം, ക്രിയ, ഭേദകം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അർത്ഥത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നതെങ്കിലും ഒരർത്ഥത്തിന്റെ തിരസ്കരണവും മറ്റൊരർത്ഥത്തിന്റെ സ്വീകരണവും പൊതുവേ നടക്കുന്നു ്.
19. ക്രിയാനാമങ്ങളിലും ഭേദകത്തിൽ നിന്ന് ഗുണനാമങ്ങളു ാകുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിലും അർത്ഥതിരസ്കരണവും അർത്ഥസ്വീകരണവും നടക്കുന്നില്ല. വ്യാകരണ സംവർഗ്ഗത്തെ മാറ്റുക എന്ന പ്രക്രിയ മാത്രമേ നടക്കുന്നുള്ളൂ.
20. നാമജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളും ക്രിയാജന്യ വസ്തു - വ്യക്തി നാമങ്ങളും അർത്ഥപരമായി സമാസങ്ങളോട് സാദൃശ്യം പുലർത്തുന്നു. ഇത്തരം നാമങ്ങളിൽ നിന്ന് അവയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനാമായ വാക്യഖണ്ഡത്തെ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയും.
21. ക്രിയനാമങ്ങൾക്കും ഭേദകജന്യമായ ഗുണനാമങ്ങൾക്കും സമസ്തപദങ്ങളുമായി സാദൃശ്യമില്ല. ഇവയിൽ നിന്ന് ഒരുവാക്യഖണ്ഡത്തെ സ്വാഭാവികമായി സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല.
22. നാമജന്യ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ ഒരു വാക്യഖണ്ഡത്തിൽ നിന്ന് ഒരു നാമപദവും ഒരു പ്രത്യയവും ഒഴികെ മറ്റെല്ലാം ലോപിച്ചു ായവയും അവയിലെ പ്രത്യയങ്ങൾ ലോപിച്ച പദത്തിന്റെ അവശിഷ്ടവുമാണ്.
23. ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ വാക്യഖണ്ഡത്തിൽ നിന്ന് പദം ലോപിച്ചു ായവയല്ല. ക്രിയാജന്യങ്ങളായ വസ്തു, വ്യക്തി, ഗുണനാമങ്ങൾ ക്രിയാധാതുവിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രക്രിയകളിലൂടെയും പ്രത്യയചേർച്ചകളിലൂടെയും വാക്യഖണ്ഡാർത്ഥം ദ്യോതിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമായവയാണ്.
24. നാമജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ വാക്യഖണ്ഡത്തിലെ അംശങ്ങൾ ലോപിച്ചിട്ടും അർത്ഥത്തെ സംരക്ഷിച്ചു നിൽക്കുന്നവയും ക്രിയാജന്യ വസ്തു-വ്യക്തി- ഗുണനാമങ്ങൾ വ്യുൽപ്പാദന പ്രക്രിയയിലൂടെ പുതിയ അർത്ഥം ആർജിച്ചവയുമാണ്.
25. ബഹുവ്രീഹി സമാസത്തിലേതുപോലെ വാക്യഖണ്ഡം സൂചിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥത്തിലുപരിയായ അർത്ഥം മലയാളത്തിലെ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ പ്രായേണ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല.
26. സമാസത്തിലേതുപോലെ പ്രയോഗത്തിന്റെ പൊതുസമ്മിതി കൂടി ഉൾക്കൊ ു കൊ ് രൂപം കൊള്ളുന്നവയാണ് നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ.
27. അർത്ഥതലത്തിൽ നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ പലപ്പോഴും സമാസങ്ങളെക്കാൾ വളർച്ച നേടുന്നു.

ഇങ്ങനെ വ്യാകരണതലത്തിലും പ്രയോഗതലത്തിലും ഒട്ടേറെ സവിശേഷതകൾ ഉൾക്കൊള്ളുകയും സാധാരണ നാമക്രിയാദികളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ രൂപീകരണ സ്വഭാവം പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ നിഷ്പന്ന നാമത്തെ ഒരു സവിശേഷ പദസംവർഗ്ഗമായി കണക്കാക്കേ താണ് എന്ന് ഇതു കൊ ് തെളിയുന്നു. നിയതമായ പ്രത്യയവും രൂപീകരണപ്രക്രിയകളും അർത്ഥവും നിലനിർത്തി ഭാഷയിൽ സ്വതന്ത്രമായി നിലകൊള്ളുന്നവയാണ് നിഷ്പന്നനാമങ്ങൾ.

അനുബന്ധം 1

നിഷ്പന്ന നാമരൂപാവലി (ക്രിയാജന്യം)

ശൂന്യപ്രത്യയം

ആധാരമായ രൂപം	നിഷ്പന്ന നാമം	അർത്ഥഭേദം
അകലുക	അകല്	വസ്തുനാമം
അടക്കുക	അട	വസ്തുനാമം
അടരുക	അടര്	വസ്തുനാമം
അടിക്കുക	അടി	ക്രിയാനാമം
അണയ്ക്കുക	അണ	വസ്തുനാമം
അണിയുക	അണി	വസ്തുനാമം
അമക്കുക	അമക്ക്	ക്രിയാനാമം
അമട്ടുക	അമട്ട്	വസ്തുനാമം
അമരുക	അമര്	ക്രിയാനാമം
അയയുക	അയ	വസ്തുനാമം
അലയുക	അല	വസ്തുനാമം
അലട്ടുക	അലട്ട്	ക്രിയാനാമം
അഴലുക	അഴൽ	ക്രിയാനാമം
ഇമയുക	ഇമ	വസ്തുനാമം
ഇളിക്കുക	ഇളി	ക്രിയാനാമം
ഈടാക്കുക	ഈട്	വസ്തുനാമം
ഉതിരുക	ഉതിര്	ക്രിയാനാമം
ഉമിയുക	ഉമി	വസ്തുനാമം
ഉയിരുക	ഉയിര്	വസ്തുനാമം
ഉലയുക	ഉല	വസ്തുനാമം
ഉളിയുക	ഉളി	വസ്തുനാമം
ഊന്നുക	ഊന്ന്	വസ്തുനാമം
ഊട്ടുക	ഊട്ട്	ക്രിയാനാമം
ഊറ്റുക	ഊറ്റ്	ക്രിയാനാമം
എള്ളുക	എള്ള്	വസ്തുനാമം
എഴുക	എഴുക	വസ്തുനാമം
ഏടുക	ഏട്	വസ്തുനാമം
ഏത്തുക	ഏത്ത്	ക്രിയാനാമം
ഏവുക	ഏവ്	വസ്തുനാമം
ഏറ്റുക	ഏറ്റ്	ക്രിയാനാമം

ഒടിയുക	ഒടി	ക്രിയാനാമം
ഒട്ടുക	ഒട്ട്	ക്രിയാനാമം
ഒഷുക	ഒഷ്	വസ്തുനാമം
ഒലിക്കുക	ഒലി	വസ്തുനാമം
ഒലുമ്പുക	ഒലുമ്പ്	ക്രിയാനാമം
ഒറ്റുക	ഒറ്റ്	ക്രിയാനാമം
കടിക്കുക	കടി	ക്രിയാനാമം
കത്തുക	കത്ത്	ക്രിയാനാമം
കതിരുക	കതിര്	വസ്തുനാമം
കനലുക	കനല്	വസ്തുനാമം
കമ്പിക്കുക	കമ്പി	വസ്തുനാമം
കളിക്കുക	കളി	ക്രിയാനാമം
കരിയുക	കരി	വസ്തുനാമം
കലിക്കുക	കലി	ക്രിയാനാമം
കുളിക്കുക	കുളി	ക്രിയാനാമം
കറക്കുക	കറ	വസ്തുനാമം
കായ്ക്കുക	കായ്	വസ്തുനാമം
കാവുക	കാവ്	വസ്തുനാമം
കിഴിയുക	കിഴി	വസ്തുനാമം
കിളയ്ക്കുക	കിള	ക്രിയാനാമം
കുടിക്കുക	കുടി	ക്രിയാനാമം
കുത്തുക	കുത്ത്	ക്രിയാനാമം
കുതയുക	കുത	വസ്തുനാമം
കുടയുക	കുട	വസ്തുനാമം/ക്രിയാനാമം
കുമയ്ക്കുക	കുമ	ക്രിയാനാമം
കുരയ്ക്കുക	കുര	ക്രിയാനാമം
കൂമ്പുക	കൂമ്പ്	വസ്തുനാമം
കുരങ്ങുക	കുരങ്ങ്	വസ്തുനാമം
കുരളുക	കുരള	ക്രിയാനാമം
കുരുക്കുക	കുരു	വസ്തുനാമം
കുലക്കുക	കുല	വസ്തുനാമം
കുലവുക	കുലവ്	ക്രിയാനാമം
കുലുക്കുക	കുലുക്ക്	ക്രിയാനാമം
കുളിക്കുക	കുളി	ക്രിയാനാമം
കുളിരുക	കുളിര്	ക്രിയാനാമം

കുഴക്കുക	കുഴക്ക്	ക്രിയാനാമം
കുഴയുക	കുഴ	വസ്തുനാമം
കുറിയ്ക്കുക	കുറി	വസ്തുനാമം
കൂച്ചുക	കൂച്ച്	ക്രിയാനാമം/വസ്തുനാമം
കൂടുക	കൂട്	വസ്തുനാമം
കൂട്ടുക	കൂട്ട്	ക്രിയാനാമം
കൂനുക	കൂന്	വസ്തുനാമം
കൂപ്പുക	കൂപ്പ്	ക്രിയാനാമം
കൂമ്പുക	കൂമ്പ്	വസ്തുനാമം
കൂരുക	കൂര്	വസ്തുനാമം
കൂഴുക	കൂഴ്	ക്രിയാനാമം
കെട്ടുക	കെട്ട്	വസ്തുനാമം/ക്രിയാനാമം
കേവുക	കേവ്	ക്രിയാനാമം
കൊതിക്കുക	കൊതി	ക്രിയാനാമം
കൊട്ടുക	കൊട്ട്	ക്രിയാനാമം
കൊത്തുക	കൊത്ത്	ക്രിയാനാമം
കൊല്ലുക	കൊല	ക്രിയാനാമം
ചതയുക	ചത	ക്രിയാനാമം
ചതിക്കുക	ചതി	ക്രിയാനാമം
ചപ്പുക	ചപ്പ്	വസ്തുനാമം/ക്രിയാനാമം
ചവിട്ടുക	ചവിട്ട്	ക്രിയാനാമം/വസ്തുനാമം
ചിരിക്കുക(ചിറിക്കുക)	ചിരി	ക്രിയാനാമം
ചിലക്കുക	ചില	ക്രിയാനാമം
ചുണങ്ങുക	ചുണങ്ങ്	വസ്തുനാമം
ചെത്തുക	ചെത്ത്	ക്രിയാനാമം
ചുമയ്ക്കുക	ചുമ	ക്രിയാനാമം
ചുണയ്ക്കുക	ചുണ	ക്രിയാനാമം/വസ്തുനാമം
ചുരുക്കുക	ചുരുക്കം	വസ്തുനാമം
ചുരുളുക	ചുരുള്	വസ്തുനാമം
ചുരുട്ടുക	ചുരുട്ട്	വസ്തുനാമം/ക്രിയാനാമം
ചുഴിയുക	ചുഴി	വസ്തുനാമം
ചുരുളുക	ചുരുൾ	വസ്തുനാമം
ചേന്തുക	ചേന്ത്	വസ്തുനാമം
ഞൊറിയുക	ഞൊറി	വസ്തുനാമം
ചൊട്ടുക	ചൊട്ട്	ക്രിയാനാമം

ഞെട്ടുക	ഞെട്ട്	ക്രിയാനാമം
ചൊരുക്കുക	ചൊരുക്ക്	ക്രിയാനാമം
തളിക്കുക	തളി	ക്രിയാനാമം
തടിയ്ക്കുക	തടി	വസ്തുനാമം/ഗുണനാമം
തടയുക	തട	വസ്തുനാമം
തള്ളുക	തള്ള്	ക്രിയാനാമം/വസ്തുനാമം
തട്ടുക	തട്ട്	ക്രിയാനാമം
തളിരുക	തളിര്	വസ്തുനാമം
തറയുക	തറ	വസ്തുനാമം
താങ്ങുക	താങ്ങ്	വസ്തുനാമം
തിളക്കുക	തിള	വസ്തുനാമം/ക്രിയാനാമം
തിക്കുക	തിക്ക്	ക്രിയാനാമം
തിരയുക	തിര	വസ്തുനാമം
തിരക്കുക	തിരക്ക്	ക്രിയാനാമം
തുടയ്ക്കുക	തുട	ക്രിയാനാമം
തുടിയ്ക്കുക	തുടി	വസ്തുനാമം
തു ിക്കുക	തു ്	വസ്തുനാമം
തുപ്പുക	തുപ്പ്	ക്രിയാനാമം
തുരുമ്പിക്കുക	തുരുമ്പ്	വസ്തുനാമം
തുഴയുക	തുഴ	വസ്തുനാമം
തുളയുക	തുള	വസ്തുനാമം
തൂക്കുക	തൂക്ക്	ക്രിയാനാമം
തെറ്റുക	തെറ്റ്	ക്രിയാനാമം
തെളിയുക	തെളി	വസ്തുനാമം/ക്രിയാനാമം
തൊഴിക്കുക	തൊഴി	ക്രിയാനാമം
തോ ുക	തോ ്	ക്രിയാനാമം
തോർത്തുക	തോർത്ത്	വസ്തുനാമം
നക്കുക	നക്ക്	ക്രിയാനാമം
നടക്കുക	നട	ക്രിയാനാമം
നരയ്ക്കുക	നര	വസ്തുനാമം
നിരക്കുക	നിര	വസ്തുനാമം
നിറക്കുക	നിറ	വസ്തുനാമം/ക്രിയാനാമം
നീട്ടുക	നീട്ട്	ക്രിയാനാമം/വസ്തുനാമം
നാട്ടുക	നാട്ട്	ക്രിയാനാമം
പകയുക	പക	ക്രിയാനാമം

നുരയുക	നുര	വസ്തുനാമം
നുള്ളുക	നുള്ള്	ക്രിയാനാമം/വസ്തുനാമം
പടിയുക	പടി	വസ്തുനാമം
പതയുക	പത	വസ്തുനാമം
പരിക്കുക	പരിക്ക്	വസ്തുനാമം
പണിയുക	പണി	ക്രിയാനാമം
പറമ്പുക	പറമ്പ്	വസ്തുനാമം
പറിക്കുക	പറി	ക്രിയാനാമം
പറുക്കുക	പറുക്ക്	ക്രിയാനാമം
പറ്റുക	പറ്റ്	ക്രിയാനാമം
പൂശുക	പൂശ്	ക്രിയാനാമം
പാവുക	പാവ്	ക്രിയാനാമം/വസ്തുനാമം
പൊന്തുക	പൊന്ത്	വസ്തുനാമം/ക്രിയാനാമം
പിച്ചുക	പിച്ച്	ക്രിയാനാമം
പിറക്കുക	പിറ	ക്രിയാനാമം
പിശുക്കുക	പിശുക്ക്	ക്രിയാനാമം
പിഴക്കുക	പിഴ	ക്രിയാനാമം/വസ്തുനാമം
പീച്ചുക	പീച്ച്	ക്രിയാനാമം
പൊലിക്കുക	പൊലി	വസ്തുനാമം
പേടിക്കുക	പേടി	വസ്തുനാമം
പുകയുക	പുക	വസ്തുനാമം
പൂട്ടുക	പൂട്ട്	ക്രിയാനാമം/ വസ്തുനാമം
പൊരിയുക	പൊരി	വസ്തുനാമം
പൊളിയുക	പൊളി	വസ്തുനാമം/ക്രിയാനാമം
പൊടിയുക	പൊടി	വസ്തുനാമം
മടക്കുക	മടക്ക്	വസ്തുനാമം/ക്രിയാനാമം
മടിക്കുക	മടി	ക്രിയാനാമം
മണിയുക	മണി	വസ്തുനാമം
മനയുക	മന	വസ്തുനാമം
മയറ്റുക	മയറ്റ്	ക്രിയാനാമം
മലരുക	മലര്	വസ്തുനാമം
മറയുക	മറ	വസ്തുനാമം
മാന്തുക	മാന്ത്	ക്രിയാനാമം
മാട്ടുക	മാട്ട്	ക്രിയാനാമം
മിനുക്കുക	മിനുക്ക്	വസ്തുനാമം

മിന്നുക	മിന്ന്	വസ്തുനാമം
മുടക്കുക	മുടക്ക്	ക്രിയാനാമം
മുട്ടുക	മുട്ട്	ക്രിയാനാമം
മുടിയുക	മുടി	വസ്തുനാമം
മുനയ്ക്കുക	മുന	വസ്തുനാമം
മുളയ്ക്കുക	മുള	വസ്തുനാമം
മുഴയുക	മുഴ	വസ്തുനാമം
മുറിക്കുക	മുറി	വസ്തുനാമം
മൂട്ടുക	മൂട്ട്	ക്രിയാനാമം
മെതിക്കുക	മെതി	ക്രിയാനാമം
മോന്തുക	മോന്ത്	ക്രിയാനാമം
മെഴുകുക	മെഴുക്	വസ്തുനാമം
മേടുക	മേട്	ക്രിയാനാമം
രുചിക്കുക	രുചി	ക്രിയാനാമം
വകയുക	വക	വസ്തുനാമം
വമ്പിക്കുക	വമ്പ്	ക്രിയാനാമം
വരയുക	വര	വസ്തുനാമം
വലിക്കുക	വലി	ക്രിയാനാമം
വളയുക	വള	വസ്തുനാമം
വറ്റുക	വറ്റ്	വസ്തുനാമം
വെട്ടിക	വെട്ട്	ക്രിയാനാമം
വിളയുക	വിള	വസ്തുനാമം
വിളമ്പുക	വിളമ്പ്	ക്രിയാനാമം
വിതക്കുക	വിത	ക്രിയാനാമം
വിറക്കുക	വിറ	ക്രിയാനാമം
വിക്കുക	വിക്ക്	ക്രിയാനാമം
വിളിക്കുക	വിളി	ക്രിയാനാമം

ആദ്യാക്ഷരദീർഘം

അവിക്കുക	ആവി	വസ്തുനാമം
ഇടുക	ഈട്	വസ്തുനാമം
ഉണ്ണുക	ഊണ്	ക്രിയാനാമം
എറിയുക	ഏറ	ക്രിയാനാമം
ചുടുക	ചൂട്	ക്രിയാനാമം

തറുക	താറ്	വസ്തുനാമം
തിന്നുക	തീന്	വസ്തുനാമം/ക്രിയാനാമം
തൊടുക	തോട്	വസ്തുനാമം
പടുക	പാട്	വസ്തുനാമം
പെടുക	പേട്	വസ്തുനാമം
പെറുക	പേറ്	ക്രിയാനാമം
പൊരുതുക	പോര്	ക്രിയാനാമം
പൊള്ളുക	പോള	വസ്തുനാമം
മിന്നുക	മീൻ	വസ്തുനാമം
കെടുക	കേട്	ക്രിയാനാമം
വളയുക	വാൾ	വസ്തുനാമം
വിടുക	വീട്	വസ്തുനാമം
നടുക	നാട്	വസ്തുനാമം/ക്രിയാനാമം
നക്കുക	നാക്ക്	വസ്തുനാമം
കൊള്ളുക	കോള്	വസ്തുനാമം

ആദ്യാക്ഷരദീർഘത്തോടൊപ്പം അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വവും ആഗമവും

ചെടിക്കുക	ചേട്ട[*]	വസ്തുനാമം/വ്യക്തിനാമം
തിന്നുക	തീറ്റ	ക്രിയാനാമം
മുറിയുക	മൂർച്ച	ക്രിയാനാമം
കുറുക	കൂറ്റ്	ക്രിയാനാമം
ഈറുക	ഈറ്റ്	ക്രിയാനാമം

അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം

ഓതുക	ഓത്ത്	ക്രിയാനാമം
ഒഴുകുക	ഒഴുക്ക്	ക്രിയാനാമം
ഊതുക	ഊത്ത്	ക്രിയാനാമം
ഊറുക	ഊറ്റ്	ക്രിയാനാമം/ വസ്തുനാമം
ഏറുക	ഏറ്റ്	ക്രിയാനാമം
എഴുതുക	എഴുത്ത്	വസ്തുനാമം/ക്രിയാനാമം
കൂടുക	കൂട്ട്	ക്രിയാനാമം
കീറുക	കീറ്റ്	വസ്തുനാമം
കുറുക	കൂറ്റ്	വസ്തുനാമം
ചിറുക	ചിറ്റ്	വസ്തുനാമം

[*] ജ്യേഷ്ഠ എന്നതിന്റെ തദ്ഭവവുമാകാം

തളിക്കുക	തുള്ളി	വസ്തുനാമം
ചുറുക	ചുറ്റ്	വസ്തുനാമം
പറുക	പറ്റ്	വസ്തുനാമം/ക്രിയാനാമം
പാറുക	പാറ്റ	വസ്തുനാമം
പോകുക	പോക്ക്	ക്രിയാനാമം
പാടുക	പാട്ട്	ക്രിയാനാമം
മെതുക്കുക	മെത്ത	വസ്തുനാമം

<u>പ്രത്യയയോഗം</u>

<u>ച്ച</u>

അകലുക	അകൽച്ച	ക്രിയാനാമം
അടരുക	അടർച്ച	”
അമർക്കുക/അമറുക	അമർച്ച	”
അലറുക	അലർച്ച	”
ഇടറുക	ഇടർച്ച	”
ഉണരുക	ഉണർച്ച	”
ഉതിരുക	ഉതിർച്ച	”
ഉരുളുക	ഉരുളിച്ച	”
ഉലരുക	ഉലർച്ച	”
ഉയലുക	ഉയൽച്ച	”
ഊരുക	ഊർച്ച	”
ഓർക്കുക	ഓർച്ച	”
കാണുക	കാഴ്ച	”
കരളുക	കരൾച്ച	”
കലരുക	കലർച്ച	”
കവരുക	കവർച്ച	”
കാറുക	കാറിച്ച	”
കിളരുക	കിളർച്ച	”
കുതിരുക	കുതിർച്ച	”

കൂരുക	കൂർച്ച	”
ചേരുക	ചേർച്ച	”
ചുഴലുക	ചുഴൽച്ച	”
തകരുക	തകർച്ച	”
തളരുക	തളർച്ച	”
താഴുക	താഴ്ച്ച	”
തീരുക	തീർച്ച	”
തുടരുക	തുടർച്ച	”
തുവരുക	തുവർച്ച	”
തുള്ളുക	തുള്ളിച്ച	”
തോരുക	തോർച്ച	”
തേരുക	തേർച്ച	”
നികരുക	നികർച്ച	”
നേരുക	നേർച്ച	”
പടരുക	പടർച്ച	”
പതറുക	പതർച്ച	”
പാലുക	പാളിച്ച	”
പാറുക	പാറിച്ച	”
വിരളുക	വിരൾച്ച	”
പിളരുക	പിളർച്ച	”
പുണരുക	പുണർച്ച	”
പുലരുക	പുലർച്ച	ക്രിയാനാമം/ ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സമയം
നേരുക	നേർച്ച	ക്രിയാനാമം
മങ്ങുക	മങ്ങിച്ച	”
മലരുക	മലർച്ച	”
മിന്നുക	മിന്നിച്ച	”
മുതിരുക	മുതിർച്ച	”

മുരളുക	മുരൾച്ച	”
വളരുക	വളർച്ച	”
വറളുക	വറൾച്ച	”
വാലുക	വാലിച്ച	”
വാഴുക	വാഴ്ച	”
വീഴുക	വീഴ്ച	”
വേൾക്കുക	വേൾച്ച	”
വിള്ളുക	വിള്ളിച്ച	”

അം

അകലുക	അകലം	ക്രിയാനാമം
അടക്കുക	അടക്കം	ക്രിയാനാമം
അടങ്ങുക	അടങ്കം	ക്രിയാനാമം
അടുക്കുക	അട്ടം	വസ്തുനാമം
അലുക്കുക	അലുക്കം	ക്രിയാനാമം
ആയുക	ആക്കം	ക്രിയാനാമം
ആഴുക	ആഴം	ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒന്ന്

ഇണങ്ങുക	ഇണക്കം	ക്രിയാനാമം
ഇഴുകുക	ഇഴുക്കം	”
ഉണങ്ങുക	ഉണക്കം	”
ഉന്നുക	ഉന്നം	”
ഉരിയാടുക	ഉരിയാട്ടം	”
ഉരുകുക	ഉരുക്കം	”
ഉലയുക	ഉലക്കം	”
ഉറങ്ങുക	ഉറക്കം	”
ഊക്കുക	ഊക്കം	”
ഊടാടുക	ഊടാട്ടം	”

എകരുക	എകരം	”
എണ്ണുക	എണ്ണം	ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒന്ന്
എത്തുക	എത്തം	ക്രിയാനാമം
ഏറുക	ഏറ്റം	”
ഒതുങ്ങുക	ഒതുക്കം	”
ഒരുങ്ങുക	ഒരുക്കം	”
ഒഴുകുക	ഒഴുക്കം	”
ഓക്കാനിക്കുക	ഓക്കാനം	”
ഓടുക	ഓട്ടം	”
ഓടുക	ഓടം	”
കലഹിക്കുക	കലഹം	”
കലക്കുക	കലക്കം	”
കലക്കുക	കൽക്കം	”
കിടുങ്ങുക	കിടുക്കം	”
കി ുക	കി ം	”
കിലുങ്ങുക	കിലുക്കം	”
കിളരുക	കിളരം	ക്രിയാനാമം
കുലുങ്ങുക	കുലുക്കം	”
കൂച്ചുക	കൂച്ചം	”
കുറുങ്ങുക	കുറുക്കം	”
കൂഴുക	കൂഴം	”
കൊ ാടുക	കൊ ാട്ടം	”
കോടുക	കോട്ടം	”
ചളുങ്ങുക	ചളുക്കം	”
ചുളുങ്ങുക	ചുളുക്കം	”
ചാടുക	ചാട്ടം	”
ഞണുങ്ങുക	ഞണുക്കം	”
ഞരങ്ങുക	ഞരക്കം	”

ഞെരുങ്ങുക	ഞെരുക്കം	”
തഴകുക	തഴുക്കം	”
തുടങ്ങുക	തുടക്കം	”
തു ിക്കുക	തു ം	വസ്തുനാമം
തുരിശപ്പെടുക	തുരിശം	ക്രിയാനാമം
തോറ്റുക	തോറ്റം	”
നടുങ്ങുക	നടുക്കം	”
നാടുക	നാട്ടം	”
നാണിക്കുക	നാണം	”
നാറുക	നാറ്റം	”
നിൽക്കുക	നിലം	വസ്തുനാമം
നീക്കുക	നീക്കം	ക്രിയാനാമം
നീളുക	നീളം	വസ്തുനാമം (അളവ്)
നോക്കുക	നോട്ടം	ക്രിയാനാമം
പിണങ്ങുക	പിണക്കം	ക്രിയാനാമം
പിണരുക	പിണരം	വസ്തുനാമം
പിഴുക	പിഴുക്കം	ക്രിയാനാമം
പുഴുകുക	പുഴുക്കം	”
പൊങ്ങുക	പൊക്കം	”
പൊരുത്തുക	പൊരുത്തം	”
മടങ്ങുക	മടക്കം	”
മന്തിക്കുക	മന്തം	”
മയങ്ങുക	മയക്കം	”
മാടുക	മാട്ടം	”
മാറുക	മാറ്റം	”
മുത്തുക	മുത്തം	”
മുഴങ്ങുക	മുഴക്കം	”
മുറുകുക	മുറുക്കം	”
മെരുങ്ങുക	മെരുക്കം	”
വഴങ്ങുക	വഴക്കം	”

വാരുക	വാരം	”

ഷം

അടുക്കുക	അടുപ്പം (ഗുണനാമം)	ക്രിയാഫലമായ അവസ്ഥ
അലുക്കുക	അലുപ്പം (ഗുണനാമം)	ക്രിയാഫലമായ അവസ്ഥ
കടുക്കുക	കടുപ്പം (ഗുണനാമം)	ക്രിയാഫലമായ അവസ്ഥ
കുളിരുക	കുളിർപ്പം (ഗുണനാമം)	ക്രിയാഫലമായ അവസ്ഥ

ഇ

അടുക്കുക	അടി	വസ്തുനാമം
കുമ്മുക	കുമ്മി	ക്രിയാനാമം
കൂക്കുക	കൂക്കി	വ്യക്തിനാമം
കൂലുക	കൂലി	വസ്തുനാമം
കേൾക്കുക	കേളി	ക്രിയാനാമം
കൊട്ടുക	കൊട്ടി	വ്യക്തിനാമം
കൊത്തുക	കൊത്തി	വ്യക്തി/ വസ്തുനാമം
കൊല്ലുക	കൊല്ലി	വസ്തുനാമം
ചുഴലുക	ചുഴലി	”
ചുടുക	ചുടലി	”
ഞാലുക	ഞാലി	”
ഞൊ ുക	ഞൊ ി	വ്യക്തിനാമം
തെ ുക	തെ ി	”
നമ്പുക	നമ്പി	”
നരങ്ങുക	നരി	”
നായാടുക	നായാടി	”
നാറുക	നാറി	”
പൂഴുക	പൂഴി	വസ്തുനാമം
മിന്നുക	മിന്നി	”

ലാത്തുക	ലാത്തി	”
വള്ളുക	വള്ളി	”
വറളുക	വറളി	”

അൽ

അകത്തുക	അകത്തൽ	ക്രിയാനാമം
അകറ്റുക	അകറ്റൽ	”
അകലുക	അകലൽ	”
അഞ്ചുക	അഞ്ചൽ	”
അടങ്ങുക	അടങ്ങൽ	”
അടുക്കുക	അടുക്കൽ	”
അണിയുക	അണിച്ചൽ	”
അമറുക	അമറൽ	”
അരിയുക	അരിയൽ	”
അലമ്പുക	അലമ്പൽ	”
അലറുക	അലറൽ	”
അലുങ്ങുക	അലുങ്ങൽ	”
അളക്കുക	അളക്കൽ	”
അളിയുക	അളിയൽ	”
അഴുകുക	അഴുകൽ	”
അറക്കുക	അറക്കൽ	”
ആകുക	ആകൽ	”
ആചരിക്കുക	ആചരിക്കൽ	”
ആജ്ഞാപിക്കുക	ആജ്ഞാപിക്കൽ	”
ആടുക	ആടൽ	”
ആട്ടുക	ആട്ടൽ	”

ആറുക	ആറൽ	”
ആറ്റുക	ആറ്റൽ	”
ഇടയുക	ഇടയൽ/ഇടച്ചിൽ	”
ഇരിക്കുക	ഇരിക്കൽ	”
ഇഴയുക	ഇഴയൽ/ഇഴച്ചിൽ	ക്രിയാനാമം
ഇഴുകുക	ഇഴുകൽ	”
ഇറക്കുക	ഇറക്കൽ	”
ഉടയുക	ഉടയൽ	”
ഉടയ്ക്കുക	ഉടയ്ക്കൽ	”
ഉടുക്കുക	ഉടുക്കൽ	”
ഉണങ്ങുക	ഉണങ്ങൽ	”
ഉണക്കുക	ഉണക്കൽ	”
ഉണർത്തിക്കുക	ഉണർത്തിക്കൽ	”
ഉണ്ണുക	ഉണ്ണൽ	”
ഉരയുക	ഉരയൽ	”
ഉരമ്പുക	ഉരമ്പൽ	”
ഉരസുക	ഉരസൽ	”
ഉരിയുക	ഉരിയൽ/ഉരിച്ചിൽ	”
ഉരയ്ക്കുക	ഉരൽ	”
ഉരിയാടുക	ഉരിയാടൽ	”
ഉരുകുക	ഉരുകൽ	”
ഉരുക്കഴിക്കുക	ഉരുക്കഴിക്കൽ	”
ഉരുട്ടുക	ഉരുട്ടൽ	”
ഉലയുക	ഉലയൽ/ഉലച്ചിൽ	”
ഉലമ്പുക	ഉലമ്പൽ	”
ഉലരുക	ഉലരൽ	”
ഉലർത്തുക	ഉലർത്തൽ	”
ഉളയുക	ഉളച്ചിൽ	”

ഉളുക്കുക	ഉളുക്കൽ	”
ഉഴയ്ക്കുക	ഉഴയ്ക്കൽ/ഉഴച്ചിൽ	”
ഉറയുക	ഉറയൽ	ക്രിയാനാമം
ഉറയ്ക്കുക	ഉറയ്ക്കൽ	”
ഉറിഞ്ചുക	ഉറിഞ്ചൽ	”
ഊരുക	ഊരൽ	”
ഊറുക	ഊറൽ	”
ഊറ്റുക	ഊറ്റൽ	”
എണ്ണുക	എണ്ണൽ	”
എതിരിടുക	എതിരിടൽ	”
എത്തുക	എത്തൽ	”
എയ്യുക	എയ്യൽ	”
എരിയുക	എരിയൽ	”
എഴുക	എഴൽ	”
എഴുതുക	എഴുതൽ	”
എറിയുക	എറിയൽ	”
ഏറ്റുക	ഏറ്റൽ	”
ഏങ്ങുക	ഏങ്ങൽ	”
ഏയ്ക്കുക	ഏയ്ക്കൽ/ഏച്ചൽ	”
ഏശുക	ഏശൽ	”
ഏറുക	ഏറൽ	”
ഒടിയുക	ഒടിച്ചൽ	”
ഒടുക്കുക	ഒടുക്കൽ	”
ഒടുങ്ങുക	ഒടുങ്ങൽ	”
ഓട്ടുക	ഓട്ടൽ	”
ഒടിക്കുക	ഒടിക്കൽ	”
ഒതുക്കുക	ഒതുക്കൽ	”
ഒന്നിക്കുക	ഒന്നിക്കൽ	”

ഒന്നിപ്പിക്കുക	ഒന്നിപ്പിക്കൽ	ക്രിയാനാമം
ഒപ്പുക	ഒപ്പൽ	”
ഒപ്പിക്കുക	ഒപ്പിക്കൽ	”
ഒരുക്കുക	ഒരുക്കൽ	”
ഒളിക്കുക	ഒളിക്കൽ	”
ഒഴിക്കുക	ഒഴിക്കൽ	”
ഒഴിയുക	ഒഴിയൽ	”
ഒറ്റുക	ഒറ്റൽ	”
ഓങ്ങുക	ഓങ്ങൽ	”
ഓടുക	ഓടൽ	”
ഓതുക	ഓതൽ	”
ഓർക്കുക	ഓർക്കൽ	”
കക്കുക	കക്കൽ	”
കടത്തുക	കടത്തൽ	”
കടക്കുക	കടക്കൽ	”
കടയുക	കടയൽ/കടച്ചിൽ	”
കടിക്കുക	കടിക്കൽ	”
കടുക്കുക	കടുക്കൽ	”
കാണുക	കാണൽ	”
കത്തുക	കത്തൽ	”
കപ്പുക	കപ്പൽ	”
കലിഴ്ത്തുക	കലിഴ്ത്തൽ	”
കമ്മുക	കമ്മൽ	”
കയറുക	കയറൽ	”
കയർക്കുക	കയർക്കൽ	”
കരയുക	കരയൽ/കരച്ചിൽ	”
കരളുക	കരളൽ	ക്രിയാനാമം
കരിയുക	കരിയൽ	”

കരിക്കുക	കരിക്കൽ	”
കുരക്കുക	കുരക്കൽ	”
കലങ്ങുക	കലങ്ങൽ	”
കലരുക	കലരൽ	”
കലശുക	കലശൽ	”
കൽഷിക്കുക	കൽഷിക്കൽ	”
കവയ്ക്കുക	കവയ്ക്കൽ	”
കവരുക	കവരൽ	”
കവിയുക	കവിയൽ/കവിച്ചിൽ	”
കശക്കുക	കശക്കൽ	”
കളയുക	കളയൽ	”
കഴിയുക	കഴിയൽ	”
കഴുകുക	കഴുകൽ	”
കറങ്ങുക	കറങ്ങൽ	”
കറുക്കുക	കറുക്കൽ	”
കായ്ക്കുക	കായ്ക്കൽ	”
കാരുക	കാരൽ	”
കാണുക	കാണൽ	”
കാറുക	കാറൽ	”
കിട്ടുക	കിട്ടൽ	”
കിണയുക	കിണയൽ/കിണച്ചിൽ	”
കി ുക	കി ൽ	”
കിനിയുക	കിനിയൽ	”
കിളയ്ക്കുക	കിളയ്ക്കൽ	”
കിള്ളുക	കിള്ളൽ	ക്രിയാനാമം
കിഴിക്കുക	കിഴിക്കൽ	ക്രിയാനാമം
കുടയുക	കുടൽ	വസ്തുനാമം
കുടയുക	കുടയൽ	ക്രിയാനാമം
കുടുങ്ങുക	കുടുങ്ങൽ	”

കുതറുക	കുതറൽ	”
കുതിരുക	കുതിരൽ	”
കുതിക്കുക	കുതിക്കൽ	”
കുത്തുക	കുത്തൽ	”
കുനിയുക	കുനിയൽ/കുനിച്ചിൽ	”
കുമയുക	കുമച്ചൽ	”
കുമിയുക	കുമിയൻ	”
കുരുങ്ങുക	കുരുങ്ങൽ	”
കുലുങ്ങുക	കുലുങ്ങൽ	”
കുലുക്കുക	കുലുക്കൽ	”
കുലയ്ക്കുക	കുലയ്ക്കൽ	”
കുവിയുക	കുവിയൽ	”
കുളിയ്ക്കുക	കുളിക്കൽ	”
കുഴയുക	കുഴയൽ	”
കുഴയ്ക്കുക	കുഴയ്ക്കൽ	”
കുഴിയുക	കുഴിയൽ	”
കുഴിക്കുക	കുഴിക്കൽ	”
കുറയുക	കുറയൽ	”
കുറിക്കുക	കുറിക്കൽ	”
കുറുകുക	കുറുകൽ	”
കുറുമ്മുക	കുറുമ്മൽ	”
കൂകുക	കൂകൽ	ക്രിയാനാമം
കൂച്ചുക	കൂച്ചൽ	”
കൂടുക	കൂടൽ	”
കൂഷുക	കൂഷൽ	”
കൂമ്പുക	കൂമ്പൽ	”
കെഞ്ചുക	കെഞ്ചൽ	”
കെട്ടുക	കെട്ടൽ	”

കേൾക്കുക	കേൾക്കൽ	”
കൊഞ്ചുക	കൊഞ്ചൽ	”
കൊടുക്കുക	കൊടുക്കൽ	”
കൊട്ടുക	കൊട്ടൽ	”
കൊത്തുക	കൊത്തൽ	”
കൊളുത്തുക	കൊളുത്തൽ	”
കൊള്ളുക	കൊള്ളൽ	”
കോച്ചുക	കോച്ചൽ	”
കോടുക	കോടൽ	”
കോണുക	കോണൽ	”
കോരുക	കോരൽ	”
കോർക്കുക	കോർക്കൽ	”
കോറുക	കോറൽ	”
ചതയുക	ചതയൽ	”
ചപ്പുക	ചപ്പൽ	”
ചലിക്കുക	ചലിക്കൽ	”
ചവയ്ക്കുക	ചവയ്ക്കൽ	”
ചാടുക	ചാടൽ	”
ചാർത്തുക	ചാർത്തൽ	”
ചാവുക	ചാവൽ	”
ചാറുക	ചാറൽ/ചാറ്റൽ	”
ചികയുക	ചികയൽ	”
ചിക്കുക	ചിക്കൽ	”
ചിണുങ്ങുക	ചിണുങ്ങൽ	”
ചിതറുക	ചിതറൽ	”
ചിനക്കുക	ചിനയ്ക്കൽ	”
ചീകുക	ചീകൽ	”
ചീറുക	ചീറൽ/ചീറ്റൽ	”

ചുഴലുക	ചുഴലൽ	,,
ചുഴറ്റുക	ചുഴറ്റൽ	,,
ചുറ്റുക	ചുറ്റൽ	,,
ചൂടുക	ചൂടൽ	,,
ചൂ ുക	ചൂ ൽ	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
ചൂളുക	ചൂളൽ	ക്രിയാനാമം
ചൂഴുക	ചൂഴൽ	,,
ചെയ്യുക	ചെയ്യൽ	,,
ചേർക്കുക	ചേർക്കൽ	,,
ചേറുക	ചേറൽ	,,
ചേറ്റുക	ചേറ്റൽ	,,
പൊക്കുക	പൊക്കൽ	,,
പൊടിക്കുക	പൊടിക്കൽ	,,
പൊരിയുക	പൊരിയൽ	,,
ചൊറിയുക	ചൊറിയൽ	,,
ചോരുക	ചോരൽ	,,
ഞെക്കുക	ഞെക്കൽ	ക്രിയാനാമം
ഞെട്ടുക	ഞെട്ടൽ	ക്രിയാനാമം
ഞെരിയുക	ഞെരിയൽ	,,
ഞെറുമ്പുക	ഞെറുമ്പൽ	,,
തടവുക	തടവൽ	,,
തടിക്കുക	തടിക്കൽ	,,
തടുക്കുക	തടുക്കൽ	,,
തട്ടുക	തട്ടൽ	,,
തഷുക	തഷൽ	,,
തയ്ക്കുക	തയ്ക്കൽ/തയ്യൽ	,,
തരുക	തരൽ	,,
തരിക്കുക	തരിക്കൽ	,,
തല്ലുക	തല്ലൽ	,,

തളരുക	തളരൽ	”
തളർത്തുക	തളർത്തൽ	”
തള്ളുക	തള്ളൽ	”
തഴുകുക	തഴുകൽ	”
താഴുക	താഴൽ	”
താഴ്ത്തുതക	താഴ്ത്തൽ	”
തികട്ടുക	തികട്ടൽ	”
തികയുക	തികയൽ	”
തിക്കുക	തിക്കൽ	”
തിങ്ങുക	തിങ്ങൽ	”
തിന്നുക	തിന്നൽ	”
തിരുമ്മുക	തിരുമ്മൽ	”
തിളങ്ങുക	തിളങ്ങൽ	”
തിളയ്ക്കുക	തിളയ്ക്കൽ	”
തീ ുക	തീ ൽ	ക്രിയാനാമം
തീരുക	തീരൽ	”
തീർക്കുക	തീർക്കൽ	”
തുടങ്ങുക	തുടങ്ങൽ	”
തുടരുക	തുടരൽ	”
തുടിക്കുക	തുടിയ്ക്കൽ	”
തുനിയുക	തുനിയൽ	”
തുഷുക	തുഷൽ	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
തുമ്മുക	തുമ്മൽ	ക്രിയാനാമം
തുരക്കുക	തുരക്കൽ	”
തുരത്തുക	തുരത്തൽ	”
തുലയുക	തുലയൽ/തുലച്ചൽ	”
തുലയ്ക്കുക	തുലയ്ക്കൽ	”
തുവയ്ക്കുക	തുവയ്ക്കൽ	”

തുളയ്ക്കുക	തുളയ്ക്കൽ	”
തുളുമ്പുക	തുളുമ്പൽ	”
തള്ളുക	തള്ളൽ	”
തുറിക്കുക	തുറിക്കൽ	”
തൂകുക	തൂകൽ	”
തൂങ്ങുക	തൂങ്ങൽ	”
തൂക്കുക	തൂക്കൽ	”
തൂർക്കുക	തൂർക്കൽ	”
തൂറുക	തൂറൽ	”
തൂറ്റുക	തൂറ്റൽ	”
തെക്കുക	തെക്കൽ	”
തെ ുക	തെ ൽ	”
തെന്നുക	തെന്നൽ	ക്രിയാനാമം
തെളിയുക	തെളിയൽ	”
തെള്ളുക	തെള്ളൽ	”
തെളിക്കുക	തെളിക്കൽ	”
തെഴുക്കുക	തെഴുക്കൽ	”
തെറിക്കുക	തെറിക്കൽ	”
തെറ്റുക	തെറ്റൽ	”
തേയ്ക്കുക	തേയ്ക്കൽ	”
തേങ്ങുക	തേങ്ങൽ	”
തേയുക	തേച്ചൽ/തേയൽ	”
തേടുക	തേടൽ	”
തോട്ടുക	തേട്ടൽ	”
തേമ്പുക	തേമ്പൽ	”
തൊങ്ങുക	തൊങ്ങൽ	ക്രിയാ/വസ്തുനാമം
തൊടുക	തൊടൽ	ക്രിയാനാമം
തൊഴിക്കുക	തൊഴിക്കൽ	”

തൊഴുക	തൊഴൽ	”
തോരുക	തോരൽ	”
തോന്നുക	തോന്നൽ	”
നടക്കുക	നടക്കൽ	”
നടുക	നടൽ	”
നണ്ണുക	നണ്ണൽ	”
നനയ്ക്കുക	നനയ്ക്കൽ	”
നനയുക	നനയൽ	”
നന്നാകുക	നന്നാകൽ	”
നമ്പുക	നമ്പൽ	”
നയിക്കുക	നയിക്കൽ	ക്രിയാനാമം
നാട്ടുക	നാട്ടൽ	”
നാണിക്കുക	നാണിക്കൽ	”
നാറുക	നാറൽ	”
നിരക്കുക	നിരക്കൽ	”
നിർമ്മിക്കുക	നിർമ്മിക്കൽ	”
നിവരുക	നിവരൽ	”
നിവർത്തുക	നിവർത്തൽ	”
നിറയ്ക്കുക	നിറയ്ക്കൽ	”
നീങ്ങുക	നീങ്ങൽ	”
നീട്ടുക	നീട്ടൽ	”
നീളുക	നീളൽ	”
നീരുക	നീരൽ	”
നീറുക	നീറൽ	”
നീറ്റുക	നീറ്റൽ	”
നുകരുക	നുകരൽ	”
നുണയുക	നുണയൽ	”
നുണയ്ക്കുക	നുണയ്ക്കൽ	”

നുരയുക	നുരയൽ	”
നുരുമ്പുക	നുരുമ്പൽ	”
നുള്ളുക	നുള്ളൽ	”
നുഴയുക	നുഴയൽ	”
നുറുക്കുക	നുറുക്കൽ	”
നൂൽക്കുക	നൂല്ക്കൽ	”
നൂഴുക	നൂഴൽ	”
നെയ്യുക	നെയ്യൽ	”
നേരുക	നേരൽ	ക്രിയാനാമം
നൊണ്ണുക	നൊണ്ണൽ	”
നോക്കുക	നോക്കൽ	”
നോവുക	നോവൽ	”
നോൽക്കുക	നോൽക്കൽ	”
പകരുക	പകരൽ	”
പകുക്കുക	പകൽ	”
പടർത്തുക	പടർത്തൽ	”
പടയ്ക്കുക	പടയ്ക്കൽ	”
പടരുക	പടരൽ	”
പടിയുക	പടിയൽ	”
പടുക്കുക	പടുക്കൽ	”
പണിയുക	പണിയൽ	”
പതയുക	പതയൽ	”
പതയ്ക്കുക	പതയ്ക്കൽ	”
പതറുക	പതറൽ	”
പതിയുക	പതിയൽ	”
പതിക്കുക	പതിക്കൽ	”
പതുങ്ങുക	പതുങ്ങൽ	”
പനട്ടുക	പനട്ടൽ	”

പയറ്റുക	പയറ്റൽ	”
പരുങ്ങുക	പരുങ്ങൽ	”
പളുങ്ങുക	പളുങ്ങൽ	”
പറയുക	പറയൽ/പറച്ചിൽ	”
പറിക്കുക	പറിക്കൽ	”
പറിയുക	പറിയൽ	”
പറ്റുക	പറ്റൽ	ക്രിയാനാമം
പറ്റിക്കുക	പറ്റിയ്ക്കൽ	”
പാകുക	പാകൽ	”
പായുക	പായൽ/പാച്ചൽ	”
പാടുക	പാടൽ	”
പായിക്കുക	പായിക്കൽ	”
പാർക്കുക	പാർക്കൽ	”
പാലിക്കുക	പാലിക്കൽ	”
പാളുക	പാളൽ	”
പാറുക	പാറൽ	”
പാറിക്കുക	പാറിക്കൽ	”
പാറ്റുക	പാറ്റൽ	”
പിച്ചുക	പിച്ചൽ	”
പിഞ്ചുക	പിഞ്ചൽ/പിഞ്ഞൽ	”
പിടയുക	പിടയൽ/പിടച്ചിൽ	”
പിടരുക	പിടരൽ	”
പിടിക്കുക	പിടിക്കൽ	”
പിണങ്ങുക	പിണങ്ങൽ	”
പിണയുക	പിണയൽ/പിണച്ചൽ	”
പിന്നുക	പിന്നൽ	”
പിരളുക	പിരളൽ	”
പിരട്ടുക	പിരട്ടൽ	”

പിരിയുക	പിരിയൽ	”
പിരാകുക	പിരാകൽ	”
പിളരുക	പിളരൽ	”
പിഴയ്ക്കുക	പിഴയ്ക്കൽ	”
പിഴിയുക	പിഴിയൽ/പിഴിച്ചിൽ	ക്രിയാനാമം
പിഴുക	പിഴുകൽ	”
പിറക്കുക	പിറക്കൽ	”
പീച്ചുക	പീച്ചൽ	”
പുകഴ്ത്തുക	പുകഴ്ത്തൽ	”
പുണരുക	പുണരൽ	”
പുതയുക	പുതയൽ	”
പുരട്ടുക	പുരട്ടൽ	”
പുലരുക	പുലരൽ	”
പുലർത്തുക	പുലർത്തൽ	”
പുളയുക	പുളയൽ	”
പുഴുകുക	പുഴുകൽ	”
പുഴുങ്ങുക	പുഴുങ്ങൽ	”
പൂട്ടുക	പൂട്ടൽ	”
പൂക്കുക	പൂക്കൽ	”
പൂഴുക	പൂഴൽ	”
പെടുക	പെടൽ	”
പെരുകുക	പെരുകൽ	”
പെറുക	പെറൽ	”
പെറുക്കുക	പെറുക്കൽ	”
പേറുക	പേറൽ	”
പൊടിക്കുക	പൊടിക്കൽ	”
പൊട്ടുക	പൊട്ടൽ	”
പൊതിയുക	പൊതിയൽ	”

പൊത്തുക	പൊത്തൽ	”
പൊരിയുക	പൊരിയൽ	”
പൊരിക്കുക	പൊരിക്കൽ	ക്രിയാനാമം
പൊരുതൽ	പൊരുതൽ	”
പൊളിയുക	പൊളിയൽ	”
പൊള്ളുക	പൊള്ളൽ	”
പൊഴിയുക	പൊഴിയൽ	”
പൊറുക്കുക	പൊറുക്കൽ	”
പൊറുക	പോറൽ	”
ഫലിക്കുക	ഫലിക്കൽ	”
ഭാവിക്കുക	ഭാവിക്കൽ	”
മങ്ങുക	മങ്ങൽ	”
മടക്കുക	മടക്കൽ	”
മടങ്ങുക	മടങ്ങൽ	”
മയങ്ങുക	മയങ്ങൽ	”
മയറ്റുക	മയറ്റൽ	”
മലയുക	മലയൽ	”
മറയുക	മറയൽ	”
മറിയുക	മറിയൽ	”
മാറുക	മാറൽ	”
മാറ്റുക	മാറ്റൽ	”
മിടയുക	മിടയൽ	”
മിനുങ്ങുക	മിനുങ്ങൽ	”
മി ുക	മി ൽ	”
മിന്നുക	മിന്നൽ	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
മിരട്ടുക	മിരട്ടൽ	ക്രിയാനാമം
മിഴറ്റുക	മിഴറ്റൽ	”
മുക്കുക	മുക്കൽ	”
മുങ്ങുക	മുങ്ങൽ	ക്രിയാനാമം

മുടിയുക	മുടിയൽ/മുടിച്ചൽ	”
മുതിരുക	മുതിരൽ	”
മുനയ്ക്കുക	മുനയ്ക്കൽ	”
മുനിയുക	മുനിയൽ/മുനിച്ചൽ	”
മുരടിക്കുക	മുരടിക്കൽ	”
മുരളുക	മുരളൽ	”
മുഷിയുക	മുഷിയൽ/മുഷിച്ചൽ	”
മുളിയുക	മുളിയൽ	”
മുഴുക്കുക	മുഴുക്കൽ	”
മുറിയുക	മുറിയൽ/മുറിച്ചൽ	”
മുറുകുക	മുറുകൽ	”
മുറ്റുക	മുറ്റൽ	”
മൂക്കുക	മൂക്കൽ	”
മൂരുക	മൂരൽ	”
മേയുക	മേയൽ/മേച്ചൽ	”
മൊരമ്പുക	മൊരമ്പൽ	”
മൊരിയുക	മൊരിയൽ/മൊരിച്ചൽ	”
മോങ്ങുക	മോങ്ങൽ	”
രമിക്കുക	രമിക്കൽ	”
രാവുക	രാവൽ	”
ലാത്തുക	ലാത്തൽ	”
വക്രിക്കുക	വക്രിക്കൽ	”
വിങ്ങുക	വിങ്ങൽ	”
വഞ്ചിക്കുക	വഞ്ചിക്കൽ	”
വടിക്കുക	വടിക്കൽ	”
വധിക്കുക	വധിക്കൽ	ക്രിയാനാമം
വരയ്ക്കുക	വരയ്ക്കൽ	”
വരട്ടുക	വരട്ടൽ	”

വരളുക	വരളൽ	”
വരിയുക	വരിയൽ	”
വലയുക	വലയൽ	”
വളയുക	വളയൽ	”
വളരുക	വളരൽ	”
വഴങ്ങുക	വഴങ്ങൽ	”
വഴിയുക	വഴിയൽ	”
വഴുക്കുക	വഴുക്കൽ	”
വറക്കുക	വറക്കൽ	”
വാർക്കുക	വാർക്കൽ	”
വാലുക	വാലൽ	”
വാറ്റുക	വാറ്റൽ	”
വിക്കുക	വിക്കൽ	”
വിടരുക	വിടരൽ	”
വിടുക	വിടൽ	”
വിതയ്ക്കുക	വിതയ്ക്കൽ	”
വിതറുക	വിതറൽ	”
വിമ്മുക	വിമ്മൽ	”
വിരട്ടുക	വിരട്ടൽ	”
വിരളുക	വിരളൽ	”
വിരിയുക	വിരിയൽ	”
വിരിയുക	വിരൽ	വസ്തുനാമം
വിളയുക	വിളയൽ	ക്രിയാനാമം
വിളിക്കുക	വിളിക്കൽ	ക്രിയാനാമം
വിള്ളുക	വിള്ളൽ	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
വിഴുങ്ങുക	വിഴുങ്ങൽ	ക്രിയാനാമം
വിറക്കുക	വിറക്കൽ/വിറയൽ	”
വീട്ടുക	വീട്ടൽ	”
വെയ്ക്കുക	വെയ്ക്കൽ	”

വെട്ടുക	വെട്ടൽ	”
വേവുക	വേവൽ	”
വേൾക്കുക	വേൾക്കൽ	”

ഷ്/ഷ

അടയ്ക്കുക	അടഷ്	ക്രിയാ/വസ്തുനാമം
അരയ്ക്കുക	അരഷ്	ക്രിയാ/വസ്തുനാമം
അരിയ്ക്കുക	അരിഷ്/അരിഷ	വസ്തുനാമം
അലയ്ക്കുക	അലഷ്	ക്രിയാനാമം
അറയ്ക്കുക	അറഷ്	ക്രിയാനാമം
അറക്കുക	അറഷ്	ക്രിയാനാമം
അറിയിക്കുക	അറിയിഷ്	ക്രിയാ/വസ്തുനാമം
ആർക്കുക	ആർഷ്	ക്രിയാനാമം
ഇനിയ്ക്കുക	ഇനിഷ്	വസ്തുനാമം
ഇരിക്കുക	ഇരിഷ്	ക്രിയാനാമം
ഇഴയുക	ഇഴഷ്	ക്രിയാനാമം
ഉച്ചരിക്കുക	ഉച്ചരിഷ്	ക്രിയാനാമം
ഉടുക്കുക	ഉടുഷ്/	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
ഉയിരുക	ഉയിർഷ്	ക്രിയാനാമം
ഉരിയുക	ഉരിഷ്	ക്രിയാനാമം
ഉലയ്ക്കുക	ഉലഷ്	ക്രിയാനാമം
ഉലരുക	ഉലർഷ്	ക്രിയാനാമം
ഉവയ്ക്കുക	ഉവഷ്	”
ഉഴയ്ക്കുക	ഉഴഷ്	”
ഉറയ്ക്കുക	ഉറഷ്	”
എടുക്കുക	എടുഷ്	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
എതിർക്കുക	എതിർഷ്	ക്രിയാനാമം
എരിയുക	എരിഷ്	”
എഴുന്നേൽക്കുക	എഴുന്നേൽഷ്	”
എറിക്കുക	എറിഷ്	”
ഏയ്ക്കുക	ഏയ്ഷ്	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
ഒന്നിയ്ക്കുക	ഒന്നിഷ്	ക്രിയാനാമം
ഒഷുക	ഒഷ്	വസ്തുനാമം

ഒലിക്കുക	ഒലിപ്പ്	ക്രിയാനാമം
ഒളിക്കുക	ഒളിപ്പ്	”
കമർക്കുക	കമർപ്പ്	”
കയർക്കുക	കയർപ്പ്	”
കരിക്കുക	കരിപ്പ്	വസ്തുനാമം
കറുക്കുക	കറുപ്പ്	ഗുണനാമം
കവർക്കുക	കവർപ്പ്	ക്രിയാനാമം
കഷ്ടിക്കുക	കഷ്ടിപ്പ്	”
കഴക്കുക	കഴപ്പ്	”
കായ്ക്കുക	കായ്പ്പ്	”
കിടക്കുക	കിടപ്പ്	”
കിതയ്ക്കുക	കിതപ്പ്	”
കിളിർക്കുക	കിളിർപ്പ്	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
കുതയുക	കുതപ്പ്	വസ്തുനാമം
കുനിയുക	കുനിപ്പ്	ക്രിയ/വസ്തുനാമം
കുന്തിക്കുക	കുന്തിപ്പ്	ക്രിയാനാമം
കുമിക്കുക	കുമിപ്പ്	ക്രിയാനാമം
കുരുക്കുക	കുരുപ്പ്	വസ്തുനാമം
കുറിക്കുക	കുറിപ്പ്	വസ്തുനാമം
കൂരുക	കൂർപ്പ്	ക്രിയ/വസ്തുനാമം
ചവർക്കുക	ചവർപ്പ്	ക്രിയാനാമം
ചതുങ്ങുക	ചതുപ്പ്	വസ്തുനാമം
ചളിക്കുക	ചളിപ്പ്	ക്രിയാനാമം
ചായുക	ചായ്പ്പ്	വസ്തുനാമം
ചിനയ്ക്കുക	ചിനപ്പ്	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
ചിലയ്ക്കുക	ചിലപ്പ്	ക്രിയാനാമം
ചീർക്കുക	ചീർപ്പ്	ക്രിയ/വസ്തുനാമം
ചുവക്കുക	ചുവപ്പ്	ഗുണനാമം
ചുഴിയുക	ചുഴിപ്പ്	ക്രിയാനാമം
വെളിയുക	വെളിപ്പ്	ക്രിയാനാമം
ചൊടിക്കുക	ചൊടിപ്പ്	ക്രിയാനാമം
തകരുക	തകർപ്പ്	ക്രിയാനാമം
തടിക്കുക	തടിപ്പ്	വസ്തു/ക്രിയാനാമം

തണുക്കുക	തണുപ്പ്	ക്രിയാനാമം
തണർക്കുക	തണർപ്പ്	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
തരിക്കുക	തരിപ്പ്	ക്രിയാനാമം
തളിർക്കുക	തളിർപ്പ്	ക്രിയ/വസ്തുനാമം
തിളക്കുക	തിളപ്പ്	ക്രിയാനാമം
തീരുക	തീർപ്പ്	”
തുന്നുക	തുന്നിപ്പ്	”
തുരക്കുക	തുരപ്പ്	”
തുളിക്കുക	തുളിപ്പ്	”
തുറക്കുക	തുറപ്പ്	ക്രിയാനാമം
തൂക്കുക	തൂപ്പ്	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
തെഴുക്കുക	തെഴുപ്പ്	ക്രിയാനാമം
തെറിക്കുക	തെറുപ്പ്	ക്രിയാനാമം
തേക്കുക	തേപ്പ്	”
നടക്കുക	നടപ്പ്	”
നടിക്കുക	നടിപ്പ്	”
നയിക്കുക	നയിപ്പ്	”
നശിക്കുക	നശിപ്പ്	”
നികക്കുക	നികപ്പ്	”
നിരത്തുക	നിരപ്പ്	”
നിറക്കുക	നിറപ്പ്	”
നൂൽക്കുക	നൂൽപ്പ്	”
പകർത്തുക	പകർപ്പ്	ക്രിയ/വസ്തുനാമം
പടരുക	പടർപ്പ്	വസ്തുനാമം
പതയ്ക്കുക	പതപ്പ്	ക്രിയാനാമം
പതിക്കുക	പതിപ്പ്	”
പതുക്കുക	പതുപ്പ്	”
പാർക്കുക	പാർപ്പ്	”
പാളുക	പാളിപ്പ്	”
പിടിക്കുക	പിടിപ്പ്	”

പിളരുക	പിളർപ്പ്	,,
പിറക്കുക	പിറപ്പ്	,,
പുതയ്ക്കുക	പുതപ്പ്	വസ്തുനാമം
പുളക്കുക	പുളപ്പ്	ക്രിയാനാമം
പൂണിക്കുക	പൂണിപ്പ്	ക്രിയാനാമം
പൊടിക്കുക	പൊടിപ്പ്	വസ്തുനാമം
പൊളിയുക	പൊളിപ്പ്	ക്രിയാനാമം
പൊറുക്കുക	പൊറുപ്പ്	,,
മടയ്ക്കുക	മടപ്പ്	,,
മടുക്കുക	മടുപ്പ്	,,
മതിക്കുക	മതിപ്പ്	,,
മഴുക്കുക	മഴുപ്പ്	,,
മിടിക്കുക	മിടിപ്പ്	,,
മുടിയുക	മുടിപ്പ്	,,
മുതയ്ക്കുക	മുതപ്പ്	,,
മുഷിയുക	മുഷിപ്പ്	,,
മുഴുക്കുക	മുഴുപ്പ്	,,
മൂക്കുക	മൂപ്പ്	,,
മേയുക	മേയ്പ്പ്	,,
വടിക്കുക	വടിപ്പ്	,,
വരിയുക	വരിപ്പ്	,,
വലിക്കുക	വലിപ്പ്	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
വളിക്കുക	വളിപ്പ്	ക്രിയാനാമം
വായ്ക്കുക	വായ്പ്പ്	ക്രിയാനാമം
വാർക്കുക	വാർപ്പ്	ക്രിയാനാമം
വിരിക്കുക	വിരിപ്പ്	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
വിറയ്ക്കുക	വിറപ്പ്	ക്രിയാനാമം
വെടിക്കുക	വെടിപ്പ്	ക്രിയാനാമം
വെയ്ക്കുക	വെപ്പ്	ക്രിയാനാമം
വെളുക്കുക	വെളുപ്പ്	ഗുണനാമം

വ്

അണിയുക	അണിവ്	വസ്തുനാമം
അരയുക	അരവ്	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
അലിയുക	അലിഷ്	ക്രിയാനാമം
അളക്കുക	അളവ്	”
അഴിയുക	അഴിവ്	”
അറക്കുക	അറവ്	”
അറിയുക	അറിവ്	”
ഇടിയുക	ഇടിവ്	”
ഉടയുക	ഉടവ്	”
ഉണരുക	ഉണർവ്	”
ഉരയുക	ഉരവ്	”
ഉരിയുക	ഉരിവ്	”
ഉലയുക	ഉലവ്	”
ഉളവുക	ഉളവ്	”
ഉഴുക	ഉഴവ്	”
ഊറുക	ഉറവ്	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
ഒടിയുക	ഒടിവ്	ക്രിയാനാമം
ഒടുങ്ങുക	ഒടുവ്	ക്രിയാനാമം
ഒഴിയുക	ഒഴിവ്	ക്രിയാനാമം
കടക്കുക	കടവ്	വസ്തുനാമം
കനിയുക	കനിവ്	ക്രിയാനാമം
കരിയുക	കരിവ്	വസ്തുനാമം
കഴിയുക	കഴിവ്	വസ്തുനാമം
കായുക	കായ്വ്	ക്രിയാനാമം
കിഴിക്കുക	കിഴിവ്	ക്രിയാനാമം
കുനിയുക	കുനിവ്	ക്രിയാനാമം
കുഴിയുക	കുഴിവ്	ക്രിയാനാമം
ചടയ്ക്കുക	ചടവ്	ക്രിയാനാമം
ചായുക	ചായ്വ്	ക്രിയാനാമം

ചുളിയുക	ചുളിവ്	ക്രിയാനാമം
ചെരിയുക	ചെരിവ്	ക്രിയാനാമം/വസ്തുനാമം
ചൊരിയുക	ചൊരിവ്	ക്രിയാനാമം/വസ്തുനാമം
ഞെറിയുക	ഞെറിവ്	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
തടയുക	തടവ്	ക്രിയാനാമം
തികയുക	തികവ്	ക്രിയാനാമം
തെളിയുക	തെളിവ്	വസ്തു/ക്രിയാനാമം
നിൽക്കുക	നിലവ്	ക്രിയാനാമം
നിറയുക	നിറവ്	ക്രിയാനാമം
പറിക്കുക	പറിവ്	ക്രിയാനാമം
പിരിക്കുക	പരിവ്	ക്രിയാനാമം
പൂക്കുക	പൂവ്	വസ്തുനാമം
പൊലിയുക	പൊലിവ്	ക്രിയാനാമം
പൊളിയുക	പൊളിവ്	ക്രിയാനാമം
മറയുക	മറവ്	വസ്തുനാമം
മുടിയുക	മുടിവ്	ക്രിയാനാമം
മുനിയുക	മുനിവ്	ക്രിയാനാമം
വരിക	വരവ്	ക്രിയാനാമം
വളയുക	വളവ്	ക്രിയ/വസ്തുനാമം
വാഴുക	വാഴ്വ്	ക്രിയാനാമം
വിരിയുക	വിരിവ്	ക്രിയാനാമം

തി

അറുക	അറുതി	ക്രിയാഫലമായ അവസ്ഥ
കെടുക	കെടുതി	ക്രിയാഫലമായ അവസ്ഥ
പൊറുക്കുക	പൊറുതി	ക്രിയാഫലമായ അവസ്ഥ
പടുക	പടുതി	ക്രിയാഫലമായ അവസ്ഥ
ഉറുക	ഉറുതി	ക്രിയാഫലമായ അവസ്ഥ
ചെയ്യുക	ചെയ്തി	ക്രിയാനാമം
പകുക്കുക	പകുതി	ക്രിയാഫലമായ അവസ്ഥ
വറളുക	വറുതി	ക്രിയാഫലമായ അവസ്ഥ
വിടുക	വിടുതി	ക്രിയാഫലമായ അവസ്ഥ

ത്ത്

നെയ്യുക	നെയ്ത്ത്	ക്രിയാനാമം
കൊയ്യുക	കൊയ്ത്ത്	ക്രിയാനാമം
എയ്യുക	എയ്ത്ത്	ക്രിയാനാമം

ത്തം

ഇരിക്കുക	ഇരുത്തം	ക്രിയാനാമം
കടക്കുക	കടത്തം	”
കിടക്കുക	കിടത്തം	”
പിടിക്കുക	പിടിത്തം	”
പഠിക്കുക	പഠിത്തം	”

അ

അറുക	അറ	വസ്തുനാമം
ഉലക്കുക	ഉലക്ക	വസ്തുനാമം
ഓലുക	ഓല	വസ്തുനാമം
കടുക്കുക	കടുക്ക	വസ്തുനാമം
കിടക്കുക	കിടക്ക	”
കൂരുക	കൂര	വസ്തുനാമംക്ക
ചെറുക്കുക	(ര) ചിറ	വസ്തുനാമം
ചൂ ുക	ചൂ	”
തടുക്കുക	തട	”
ഉടുക്കുക	ഉട	”
കുതിക്കുക	കുതിര	”
ഉരുളുക	ഉരുള	”
ഊടുക	ഊട	”
ഊറുക	ഊറ	”
ചുരുളുക	ചുരുള	”
കുരളുക	കുരള	”
ചുടുക (ചുടല്)	ചുടല	”
നാട്ടുക	നാട്ട	”

കൊല്ലുക	കൊല	,,
കൊള്ളുക	കൊള്ള	,,
തീറ്റുക	തീറ്റ	വസ്തുനാമം/ക്രിയാനാമം
കൊടുക്കുക	കൊട	ക്രിയാനാമം
നിൽക്കുക	നില	ക്രിയാനാമം
വിൽക്കുക	വില	ക്രിയാനാമം

മ

ഇനിക്കുക	ഇനിമ	ഗുണനാമം
എഴുക	എഴുമ	,,
കടുക്കുക	കടുവ	,,
കറുക്കുക	കറുമ	,,
കൂരുക	കൂർമ്മ	ക്രിയാനാമം
തെളിയുക	തെളിമ	,,
തോരുക	തോർമ്മ	,,
പൊലിയുക	പൊലിമ	,,
പോരുക	പോരിമ	,,
മുതിരുക	മുതുമ	,,
മുഴുക്കുക	മുഴുമ	,,
ഓർക്കുക	ഓർമ്മ	,,
താഴുക	താഴ്മ	,,
കുളിക്കുക	കുളിർമ്മ	,,
ചീർക്കുക	ചീർമ്മ	,,

വി

ഉതവുക	ഉതവി	ക്രിയാനാമം
കുറുക	കുരുവി	വസ്തു/വ്യക്തിനാമം
പിറക്കുക	പിറവി	ക്രിയാനാമം
മറക്കുക	മറവി	ക്രിയാനാമം
തോൽക്കുക	തോൽവി	ക്രിയാനാമം
കേൾക്കുക	കേൾവി	ക്രിയാനാമം

അരുവുക	അരുവി	വസ്തുനാമം
വേൾക്കുക	വേൾവി/വേളി	ക്രിയാനാമം

ട

ചുമക്കുക	ചുമട്	വസ്തുനാമം
വരളുക	വരട്	വസ്തുനാമം

മ്പ്/മ്പ

ഇറുക്കുക	(ഉ)ഇറുമ്പ്	വസ്തുനമം
ഇരിക്കുക	ഇരിമ്പ്	വസ്തുനമം
കോർക്കുക	കോർമ്പ	വസ്തുനമം
വരക്കുക	വരമ്പ്	വസ്തുനമം
കോതുക	കൊതുമ്പ്	വസ്തുനമം
കെടുക	കെടുമ്പ്	ക്രിയാനാമം
കൊയ്യുക	കൊമ്പ്	വസ്തുനമം
പായുക	പാമ്പ്	വസ്തുനമം
കൊള്ളുക	കൊളമ്പ്	വസ്തുനമം
ചിലക്കുക	ചിലമ്പ്	വസ്തുനമം

ആയ്മ

അടിക്കുക	അടിക്കായ്മ	നിഷേധാർത്ഥവും/ അത്തരം അവസ്ഥയും
നടക്കുക	നടക്കായ്മ	”
തിന്നുക	തിന്നായ്മ	”
ഓടുക	ഓടായ്മ	”
ഇരിക്കുക	ഇരിക്കായ്മ	”
കാണുക	കാണായ്മ	”
നോക്കുക	നോക്കായ്മ	”
കേൾക്കുക	കേൾക്കായ്മ	”
ഉറങ്ങുക	ഉറങ്ങായ്മ	”
ചാടുക	ചാടായ്മ	”
ചിരിക്കുക	ചിരിക്കായ്മ	”

അനുബന്ധം - ര ്

നിഷ്പന്നനാമരൂപാവലി (നാമജന്യം)

അൻ

അളി	അളിയൻ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
അളവ്	അളവൻ	”
ഇമ്പം	ഇമ്പൻ	”
ഇളി	ഇളിയൻ	”
ഉച്ച	ഉച്ചൻ	”
ഉരുള	ഉരുളൻ	”
ഉശിര്	ഉശിരൻ	”
ഊക്ക്	ഊക്കൻ	”
ഊള	ഊളൻ	”
ഊറ്	ഊരൻ	”
ഏകം	ഏകൻ	”
ഒടി	ഒടിയൻ	”
ഒട്ടം	ഒട്ടൻ	”
ഒഴുക്ക്	ഒഴുക്കൻ	”
കണക്ക്	കണക്കൻ	”
ക കം	ക കൻ	”
കടി	കടിയൻ	”
കടുപ്പം	കടുപ്പൻ	”
കണ്ണ്	കണ്ണൻ (ഗ്രാമ്യം)	”
കന്നം	കന്നൻ	”
കൈ	കൈയൻ	”
കരുമ	കരുമൻ	”
കര	കരയൻ	”
കരി	കരിമ്പൻ (മ്പൻ)	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി

കലി	കലിയൻ	”
കല്ല്	കല്ലൻ	”
കറ്റ	കറ്റവൻ (വൾ)	”
കാട്	കാടൻ	”
കാല്	കാലൻ (ഗ്രാമ്യം)	”
കിഴങ്ങ്	കിഴക്കൻ	”
കിഴവ്	കിഴവൻ	”
കിറുക്ക്	കിറുക്കൻ	”
കുടി	കുടിയൻ	”
കു ്	കു ൻ	”
കുയിൽ	കുയിലൻ	”
കുരുട്	കുരുടൻ	”
കുലം	കുലവൻ	”
കുഴി	കുഴിയൻ	”
കുറുമ്പ്	കുറുമ്പൻ	”
കൂത്ത്	കൂത്തൻ	”
കൂന്	കൂനൻ	”
കെടുമ്പ്	കെടുമ്പൻ	”
കെല്പ്	കെല്പൻ	”
കേമം	കേമൻ	”
കേവലം	കേവലൻ	”
കൊതി	കൊതിയൻ	”
കൊമ്പ്	കൊമ്പൻ	”
കൊഴു	കൊഴുവൻ (വൻ)	”
കൊറ്റം	കൊറ്റവൻ (വൻ)	”
ചട്ട്	ചട്ടൻ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
ചട	ചടയൻ	”
ചതി	ചതിയൻ	”

ചിട	ചിടയൻ	”
ചിരങ്ങ്	ചിരങ്ങൻ	”
ചു ്	ചു ൻ	”
ചെമ്പ്	ചെമ്പൻ	”
ചെവിട്	ചെവിടൻ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി (വിപരീതാർത്ഥം)
ചെവി	ചെവിയൻ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
ചേകം	ചേകവൻ (വൻ)	”
ചൊക്ക്	ചൊക്കൻ	”
ചൊടി	ചൊടിയൻ	”
ചൊരുക്ക്	ചൊരുക്കൻ	”
തടി	തടിയൻ	”
ചൊറി	ചൊറിയൻ	”
തുടി	തുടിയൻ	”
തുള	തുളയൻ	”
തുറപ്പ്	തുറപ്പൻ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി /വസ്തു
തെക്ക്	തെക്കൻ	”
തെറി	തെറിയൻ	”
തൊലി	തൊലിയൻ	”
നട	നടയൻ	”
നടുവ്	നടുവൻ	”
നരകം	നരകൻ	”
നര	നരയൻ	”
നാട്	നാടൻ	”
നുണ	നുണയൻ	”
പക	പകയൻ	”
പണി	പണിക്കൻ	”
പന	പനക്കൻ	”

പുലം	പുലയൻ	”
പനവ്	പനവൻ	”
പനി	പനിയൻ	”
പാമ്പ്	പാമ്പൻ	”
പാഴ്	പാഴൻ	”
പിശുക്ക്	പിശുക്കൻ	”
പീലി	പീലിയൻ	”
പുള്ള്	പുള്ളുവൻ	”
പൊട്ട	പൊട്ടൻ (ഗ്രാമ്യം)	”
പൊളി	പൊളിയൻ	”
മന	മനയൻ	”
മന്ന്	മന്നൻ	”
മന്ത്	മന്തൻ	”
മല്ല്	മല്ലൻ	”
മറം	മറവൻ (വീരൻ)	”
മുടക്ക്	മുടക്കൻ	”
മുടന്ത്	മുടന്തൻ	”
മുള്ള്	മുള്ളൻ	”
മൂഷ്	മൂഷൻ	”
മൊഞ്ച്	മൊഞ്ചൻ	”
ലാടം	ലാടൻ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
വടക്ക്	വടക്കൻ	”
വടു	വടുകൻ (കൻ)	”
വട്ട്	വട്ടൻ	”
വണ്ണം	വണ്ണൻ	”
വല	വലയൻ	”
വാല്	വാലൻ	”
മല	മലയൻ	”

തൊ ്	തൊ ൻ	”
വില്ല്	വില്ലൻ	”
ഓത്ത്	ഓത്തൻ	”
തീവു	തീവൻ, തീയൻ	”
ഈഴം	ഈഴവൻ	”
കണി (ഗണി)	കണിയൻ	”
വയസ്സ്	വയസ്സൻ	”
കറുപ്പ്	കറപ്പൻ/കറുമ്പൻ	”
വെളുപ്പ്	വെളുപ്പൻ	”
ചുവപ്പ്	ചുവപ്പൻ	”
നീല	നീലൻ	”
നാക്ക്	നാക്കൻ	”

ഇ/അത്തി/ച്ചി

ഇളി	ഇളിയത്തി/ഇളിച്ചി	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
ഉശിര്	ഉശിരത്തി	”
ഉരുള	ഉരുളത്തി	”
ഊക്ക്	ഊക്കത്തി	”
ഒടി	ഒടിയത്തി	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
കാട്	കാടത്തി	”
കിഴവ്	കിഴവി	”
കു ്	കു ത്തി	”
കുയിൽ	കുയിലത്തി	”
കുലം	കുലവത്തി	”
കുഴി	കുഴിയത്തി	”
കൊതി	കൊതിച്ചി/കൊതിയത്തി	”
കുടി	കുടിയത്തി	”
കിഴക്ക്	കിഴക്കത്തി	”
കവിൾ	കവിളത്തി	”

കൂന്	കൂനി/കൂനത്തി	”
കേമം	കേമി	”
കുറുമ്പ്	കുറുമ്പത്തി	”
കൊമ്പ്	കൊമ്പി	”
കൊഴു	കൊഴുവത്തി	”
ചട	ചടയത്തി	”
ചതി	ചതിയത്തി	”
ചട	ചടച്ചി	”
ചട്ട്	ചട്ടത്തി	”
ചു ്	ചു ി/ചു ത്തി	”
ചെമ്പ്	ചെമ്പത്തി	”
ചേകം	ചേകവത്തി	”
ചൊടി	ചൊടിയത്തി	”
ചൊരുക്ക്	ചൊരുക്കി	”
ചൊറി	ചൊറിയത്തി	”
തടി	തടിയത്തി/തടിച്ചി	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
തുടി	തുടിയത്തി	”
തെലുങ്ക്	തെലുങ്കത്തി	”
തമിഴ്	തമിഴത്തി	”
തൊലി	തൊലിയത്തി	”
നട	നടയത്തി	”
നുണ	നുണയത്തി/നുണച്ചി	”
നര	നരയത്തി	”
പണി	പണിക്കത്തി	”
പറ	പറച്ചി/പറയത്തി	”
പാഴ്	പാഴത്തി	”
പിശുക്ക്	പിശുക്കത്തി	”
പുള്ള്	പുള്ളുവത്തി	”

പുലം	പുലച്ചി/പുലയി/	
	പുലയത്തി	”
മടി	മടിച്ചി/മടിയത്തി	”
മല്ല്	മല്ലത്തി	”
മറം	മറയത്തി	”
മിടുക്ക്	മിടുക്കി/മിടുക്കത്തി	”
മുടന്ത്	മുടന്തി	”
മൊഞ്ച്	മൊഞ്ചത്തി	”
മൊട്ട	മൊട്ടച്ചി	”
ലാടം	ലാടത്തി	”
വടക്ക്	വടക്കത്തി	”
വട്ട്	വട്ടത്തി	”
വണ്ണം	വണ്ണത്തി	”
വയറ്	വയറി/വയറത്തി	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
വിക്ക്	വിക്കത്തി	”
വാല്	വാലി	”
മല	മലയത്തി	”
തൊ ്	തൊ ത്തി	”
തീവു	തീയത്തി	”
ഈഴം	ഈഴവത്തി	”
വയസ്	വയസി/വയസത്തി	”
കറുപ്പ്	കറുമ്പി	”
വെളുപ്പ്	വെളുമ്പി	”
നീല	നീലി	”
നാക്ക്	നാക്കി/നാക്കത്തി	”
മടി	മടിയത്തി/മടിച്ചി	”

ആൻ/ആത്തി

അങ്ങാടി	അങ്ങാടിയാൻ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
അടി	അടിയൻ/അടിയാത്തി	”

കുടി	കുടിയാൻ/കുടിയാത്തി	”
കൂറ്	കൂറ്റാൻ/കൂറ്റാത്തി	”
കൊള്ളി	കൊള്ളിയാൻ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവസ്തു
ചക്ക്	ചക്കാൻ/ചക്കാത്തി	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
തട്ട്	തട്ടാൻ/തട്ടാത്തി	”
തുണ	തുണയാൻ	”
മുതുക്	മുതുകാൻ	”
മേല്	മേലാൻ	”
മുറുക്ക്	മുറുക്കാൻ	”
മൊട്ട	മൊട്ടയാൻ	”

മ

അടി	അടിമ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
അടിയാൻ	അടിയായ്മ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടഗുണം
കടം	കടമ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടഗുണം
കുടി	കുടിമ (വാസം)	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടപ്രവൃത്തി
കുടിയൻ	കുടിയായ്മ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടഗുണം
മടി	മടിമ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടഗുണം
വായ്	വായ്മ (വാക്ക്)	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവസ്തു
ആൺ	ആണ്മ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടഗുണം
താൻ	തനിമ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടഗുണം
പശ	പശിമ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടഗുണം
അടിയാൻ	അടിയായ്മ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടഗുണം
മലയാളം	മലയാണ്മ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടഗുണം

ത്തം

ഉടമ	ഉടമത്തം	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടഗുണം
അടിമ	അടിമത്തം	”
ആണ്	ആണത്തം	”
ഊച്ചാളി	ഊച്ചാളിത്തം	”
കന്നൻ	കന്നത്തം	”
കള്ളൻ	കള്ളത്തരം	”
ജന്മി	ജന്മിത്തം	”

ചെറ്റ	ചെറ്റത്തം	”
മായൻ	മായത്തം	”
മുരടൻ	മുരടത്തം	”
നാറി	നാറിത്തം	”
മ ൻ	മ ത്തം	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടഗുണം
ച ി	ച ിത്തം	”
പൊണ്ണൻ	പൊണ്ണത്തം	”
വഷളൻ	വഷളത്തം	”
വിഡ്ഢി	വിഡ്ഢിത്തം	”
വങ്കൻ	വങ്കത്തം	”
പോഴൻ	പോഴത്തം	”
കാട്ടാളൻ	കാട്ടാളത്തം	”
കേമൻ	കേമത്തം	”
കോമാളി	കോമാളിത്തം	”
മടയൻ	മടയത്തം	”
കൂറ്റൻ	കൂറ്റത്തരം	”
ചേട്ട	ചേട്ടത്തം	”
ചട്ടമ്പി	ചട്ടമ്പിത്തം	”

തരം/തനം

ഊച്ചാളി	ഊച്ചാളിത്തരം	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടഗുണം
കന്നൻ	കന്നത്തരം	”
ചെറ്റ	ചെറ്റത്തരം	”
മടയൻ	മടയത്തരം/തനം	”
മുരടൻ	മുരടത്തരം	”
നാറി	നാറിത്തരം	”
മ ൻ	മ ത്തരം	”
ച ി	ച ിത്തരം	”
പൊണ്ണൻ	പൊണ്ണത്തരം	”

വഷളൻ	വഷളത്തരം	”
വിഡ്ഢി	വിഡ്ഢിത്തരം	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടഗുണം
വങ്കൻ	വങ്കത്തരം	”
പോഴൻ	പോഴത്തരം	”
കാട്ടാളൻ	കാട്ടാളത്തരം	”
കേമൻ	കേമത്തരം	”
കോമാളി	കോമാളിത്തരം	”
ഉടയൻ	ഉടയത്തരം	”
പൊട്ടൻ	പൊട്ടത്തരം	”
കൂറ	കൂറത്തരം	”
ചട്ടമ്പി	ചട്ടമ്പിത്തരം	”
തെ ി	തെ ിത്തരം/ത്തനം	”
ത ുതപ്പി	ത ുതപ്പിത്തരം	”

ആളൻ/ആളി

ഇരപ്പ്	ഇരപ്പാളി	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ക്രിയ ചെയ്യുന്നവൻ
ഊര്	ഊരാളൻ/ഊരാളി	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
എതിര്	എതിരാളി	”
ഓട്ടം	ഓട്ടാളൻ	”
കമ്മം	കമ്മാളൻ	”
കര	കരയാളൻ	”
കാട്	കാട്ടാൻ/ത്തി	”
കാരായ്മ	കാരാളൻ	”
കൂട്ട്	കൂട്ടാളൻ/കൂട്ടാളി	”
കൂറ്	കൂറാളൻ	”
കൊല	കൊലയാളി	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
തുണ	തുണയാൾ/തുണയാളി	”
തൊഴിൽ	തൊഴിലാളി	”

പക	പകയാളൻ	”
പിഴ	പിഴയാളി/പിഴയാളൻ	”
മല	മലയാളൻ/മലയാളി	”
വഴക്ക്	വഴക്കാളി	”
വില്ല്	വില്ലാളി	”
വീട്	വീട്ടാളൻ	”
ഉള്ള്	ഉള്ളാളൻ	”
മുതൽ	മുതലാളി	”
പട	പടയാളി	”
പാട്ട്	പാട്ടാളി	”
തേര്	തേരാളി	”
വേട്	വേട്ടാളൻ	”

കാരൻ/കാരി/കാരത്തി

അമരം	അമരക്കാരൻ	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
ആന	ആനക്കാരൻ/കാരി	”
ഉരു	ഉരുക്കാരൻ/കാരി	”
അടി	അടിക്കാരൻ/കാരി	”
ഇടി	ഇടിക്കാരൻ/കാരി	”
ഉഴിച്ചിൽ	ഉഴിച്ചിലുകാരൻ/കാരി	”
ഉഴവ്	ഉഴവുകാരൻ/കാരി	”
ഊര്	ഊരുകാരൻ/കാരി	”
ഊർച്ച	ഊർച്ചക്കാരൻ/കാരി	”
എയ്ത്ത്	എയ്ത്തുകാരൻ/കാരി	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
എഴുത്ത്	എഴുത്തുകാരൻ/കാരി	”
എളിമ	എളിമക്കാരൻ/കാരി	”
ഏറ്	ഏറുകാരൻ/കാരി	”
ഏറ്റ്	ഏറ്റുകാരൻ/കാരി	”
ഏണി	ഏണിക്കാരൻ/കാരി	”

ഏവ്	ഏവുകാരൻ/കാരി	”
ഒടി	ഒടിക്കാരൻ/കാരി	”
ഒതുക്കം	ഒതുക്കക്കാരൻ/കാരി	”
ഒരുമ	ഒരുമക്കാരൻ/കാരി	”
ഒഴിവ്	ഒഴിവുകാരൻ/കാരി	”
ഒറ്റ്	ഒറ്റുകാരൻ/കാരി	”
ഓട്ടം	ഓട്ടക്കാരൻ/കാരി	”
ഓത്ത്	ഓത്തുകാരൻ/കാരി	”
ഓർമ്മ	ഓർമ്മക്കാരൻ/കാരി	”
ഓല	ഓലക്കാരൻ/കാരി	”
ഓവ്	ഓവുകാരൻ/കാരി	”
കട	കടക്കാരൻ/കാരി	”
കടത്ത്	കടത്ത്കാരൻ/കാരി	”
കടമ	കടമക്കാരൻ/കാരി	”
കടി	കടിക്കാരൻ/കാരി	”
കടുപ്പം	കടുപ്പക്കാരൻ/കാരി	”
കട്ട	കട്ടക്കാരൻ/കാരി	”
കട്ടി	കട്ടിക്കാരൻ/കാരി	”
കണക്ക്	കണക്കുകാരൻ/കാരി	”
കണ്ണ്	കണ്ണുകാരൻ/കാരി	”
കമ്പി	കമ്പിക്കാരൻ/കാരി	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
കമ്പം	കമ്പക്കാരൻ/കാരി	”
കൈ	കൈക്കാരൻ/കാരി	”
കരച്ചിൽ	കരച്ചിൽകാരൻ/കാരി	”
കരി	കരിക്കാരൻ/കാരി	”
കറി	കറിക്കാരൻ/കാരി	”
കറവ	കറവക്കാരൻ/കാരി	”
കരുത്ത്	കരുത്തുകാരൻ/കാരി	”

കര	കരക്കാരൻ/കാരി	”
കലക്ക്	കലക്കുകാരൻ/കാരി	”
കലമ്പൽ	കലമ്പുകാരൻ/കാരി	”
കലഹം	കലഹക്കാരൻ/കാരി	”
കശാപ്പ്	കശാപ്പുകാരൻ/കാരി	”
കഷ ി	കഷ ിക്കാരൻ/കാരി	”
കളി	കളിക്കാരൻ/കാരി	”
കഴിവ്	കഴിവുകാരൻ/കാരി	”
കറവ	കറവക്കാരൻ/കാരി	”
കറ്റ	കറ്റക്കാരൻ/കാരി	”
കാട്	കാട്ടുകാരൻ/കാരി	”
കാമം	കാമക്കാരൻ/കാരി	”
കായ	കായക്കാരൻ/കാരി	”
കാഴ്ച	കാഴ്ചക്കാരൻ/കാരി	”
കുതിര	കുതിരക്കാരൻ/കാരി	”
കൂത്ത്	കൂത്തുകാരൻ/കാരി	”
കുളി	കുളിക്കാരൻ/കാരി	”
കുറുമ്പ്	കുറുമ്പുകാരൻ/കാരി	”
കൂട്ട്	കൂട്ടുകാരൻ/കാരി	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
കൂട്ടം	കൂട്ടക്കാരൻ/കാരി	”
കൂവൽ	കൂവൽകാരൻ/കാരി	”
കേട്	കേടുകാരൻ/കാരി	”
കേവ്	കേവുകാരൻ/കാരി	”
കേൾവി	കേൾവിക്കാരൻ/കാരി	”
കൊട്ട്	കൊട്ടുകാരൻ/കാരി	”
കൊല	കൊലക്കാരൻ/കാരി	”
കോർമ്പ	കോർമ്പക്കാരൻ/കാരി	”
കൊറ്റ്	കൊറ്റുകാരൻ/കാരി	”

ചട്ടം	ചട്ടക്കാരൻ/കാരി	”
ചമയൽ	ചമയൽക്കാരൻ/കാരി	”
ചവിട്ട്	ചവിട്ടുകാരൻ/കാരി	”
ചാക്ക്	ചാക്കുകാരൻ/കാരി	”
ചാട്ടം	ചാട്ടക്കാരൻ/കാരി	”
ചാർച്ച	ചാർച്ചക്കാരൻ/കാരി	”
ചിലമ്പ്	ചിലമ്പുകാരൻ/കാരി	”
ചെ	ചെ ക്കാരൻ/കാരി	”
ചെത്ത്	ചെത്തുകാരൻ	”
ചെലവ്	ചെലവുകാരൻ/കാരി	”
ചെറുപ്പം	ചെറുപ്പക്കാരൻ/കാരി	”
തടവ്	തടവുകാരൻ/കാരി	”
ത ്	ത ുകാരൻ/കാരി	”
തല്ല്	തല്ലുകാരൻ/കാരി	”
തഴമ്പ്	തഴമ്പുകാരൻ/കാരി	”
തുള്ളൽ	തുള്ളക്കാരൻ/കാരി	”
തുറ	തുറക്കാരൻ/കാരി	നാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ്യക്തി
തുപ്പ്	തുപ്പുകാരൻ/കാരി	”
തെ ൽ	തെ ക്കാരൻ/കാരി	”
തേപ്പ്	തേപ്പുകാരൻ/കാരി	”
തോറ്റം	തോറ്റക്കാരൻ/കാരി	”
നടപ്പ്	നടപ്പുകാരൻ/കാരി	”
നുണ	നുണക്കാരൻ/കാരി	”
നോട്ടം	നോട്ടക്കാരൻ/കാരി	”
പണി	പണിക്കാരൻ/കാരി	”
പതിവ്	പതിവുകാരൻ/കാരി	”
പയറ്റ്	പയറ്റുകാരൻ/കാരി	”
പാട്ടം	പാട്ടക്കാരൻ/കാരി	”

പാവ	പാവക്കാരൻ/കാരി	”
പിടിഷ്	പിടിഷുകാരൻ/കാരി	”
പിരിവ്	പിരിവുകാരൻ/കാരി	”
പൂട്ട്	പൂട്ടുകാരൻ/കാരി	”
പെട്ടി	പെട്ടിക്കാരൻ/കാരി	”
പൊലിമ	പൊലിമക്കാരൻ/കാരി	”
മറവി	മറവിക്കാരൻ/കാരി	”
മീൻ	മീൻകാരൻ/കാരി	”
മുട്ട്	മുട്ടുകാരൻ/കാരി	”
മുള	മുളക്കാരൻ/കാരി	”
മെത്ത	മെത്തക്കാരൻ/കാരി	”
ലാത്തി	ലാത്തിക്കാരൻ/കാരി	”
വണ്ണം	വണ്ണക്കാരൻ/കാരി	”
വലി	വലിക്കാരൻ/കാരി	”
വലിഷം	വലിഷക്കാരൻ/കാരി	”
വളർത്തൽ	വളർത്തുകാരൻ/കാരി	”
വേട്ട	വേട്ടക്കാരൻ/കാരി	”

❖ കാരൻ, കാരി, കാരത്തി ഇവ ചേർത്ത് ധാരാളം നിഷ്പന്ന നാമങ്ങൾ ഇനിയും സൃഷ്ടിക്കാനാവും സ്ഥലപേരുകളിൽ നിന്നും ദേശഷേരുകളിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിക്കാം

അനുബന്ധം - മൂന്ന്

നിഷ്പന്നനാമരൂപാവലി (ഭേദകജന്യം)

മ

അരിയ	അരുമ	ഗുണനാമം
അരിയ	അരുമ	ഗുണനാമം
ഇളയ	ഇരുമ	ഗുണനാമം
ഉടയ	ഉടമ	വ്യക്തിനാമം
എളിയ	എളിമ	ഗുണനാമം
കൊടിയ	കൊടുമ	”
നല്ല	നന്മ	”
നെടിയ	നെടിമ	”
പഴയ	പഴമ	”
പുതിയ	പുതുമ	”
പെരിയ	പെരുമ	”
വലിയ	വലിമ/വന്മ	”
നേരിയ	നേർമ്മ	”
ചെറിയ	ചെറുമ	”

പ്പം

ചെറിയ	ചെറുപ്പം	ഗുണനാമം
വലിയ	വലുപ്പം	ഗുണനാമം
ഇളയ	ഇളപ്പം	ഗുണനാമം
എളിയ	എളുപ്പം	ഗുണനാമം
പെരിയ	പെരുപ്പ്	ഗുണനാമം
നെടിയ	നെടുപ്പം	ഗുണനാമം

അൻ

അല്പം	അല്പൻ	വ്യക്തിനാമം
ഉച്ചം	ഉച്ചൻ	”
ഉടയ	ഉടയൻ	”
ഉരിയ	ഉരിയൻ	”
ഏകം	ഏകൻ	”
ഒരു	ഒരുവൻ	”
കാതരം	കാതരൻ	”
കാന്തം	കാന്തൻ	”
നെടിയ	നെടുങ്കൻ	”
പതിയെ	പതിയൻ	”
പൊട്ട (ഗ്രാമ്യം)	പൊട്ടൻ	”
കാളം	കാളൻ	”
കൊടിയ	കൊടിയൻ	”

ക്കം

നെടിയ	നെടുക്കം	ഗുണനാമം

അനുബന്ധം 4
നിഷ്പന്നനാമ വ്യുൽപാദന പ്രക്രിയകൾ (സംക്ഷിപ്തം)
ക്രിയാജന്യനിഷ്പന്നനാമം

പ്രത്യയം	രൂപസിദ്ധി / സന്ധിപ്രക്രിയകൾ	അർത്ഥോൽപാദനം	
		ഉ ാകുന്ന നാമവിഭാഗം	അർത്ഥഭേദം
ശൂന്യം	ധാതുരൂപം	ക്രിയാനാമം, വസ്തുനാമം	ക്രിയാനാമം: ക്രിയാർത്ഥം വസ്തുനാമം : കർത്തൃകാരകം, കരണകാരകം, ക്രിയാഫലമായ വസ്തു
ആദ്യാക്ഷരദീർഘം	ആദ്യാക്ഷരദീർഘം	ക്രിയാനാമം, വസ്തുനാമം	ക്രിയാനാമം: ക്രിയാർത്ഥം വസ്തുനാമം : കർത്തൃകാരകം, ക്രിയാഫലമായ വസ്തു, ക്രിയനടക്കുന്നഇടം
അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം	അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വം	ക്രിയാനാമം, വസ്തുനാമം	ക്രിയാനാമം: ക്രിയാർത്ഥം വസ്തുനാമം : കർത്തൃകാരകം, ക്രിയാഫലമായ വസ്തു, കർമ്മകാരകം
ച്ച	'ര' - 'റ' വിനിമയം 'ഴ' - കാരാദേശം 'ഇ' - കാരാഗമം	ക്രിയാനാമം	ക്രിയാനാമം: ക്രിയാർത്ഥം
അം	'ങ്ങ'കാരത്തിന് 'ക'കാരാദേശം, 'ഉ' - കാരത്തിന് ലോപവും 'ട'കാരത്തിന് ഇരട്ടിപ്പും, 'യ'കാരത്തിന് 'ക'കാരാദേശം, 'ന'കാരത്തിന് 'ത'കാരാദേശം 'റ'കാരത്തിന് 4 കാരാദേശവും ദ്വിത്വവും, 'ക'കാരത്തിന് ദ്വിത്വം, 'ക'കാരത്തിന് 'ട'കാരാദേശവും ദ്വിത്വവും.	ക്രിയാനാമം, ഗുണനാമം, വസ്തുനാമം	ക്രിയാനാമം : ക്രിയാർത്ഥം ഗുണനാമം : ഗുണാർത്ഥം വസ്തുനാമം : കർത്തൃകാരകം, കർമ്മകാരകം, ക്രിയ നടക്കുന്ന ഇടം, ക്രിയയുടെ ഫലം
ഷം	'ര'കാര 'റ'കാര വിനിമയം	ഗുണനാമം	ഗുണനാമം : ഗുണാർത്ഥം
ഇ	സംവൃതോകാരലോപം. 'ക'കാര ലോപവും 'ട'കാരത്തിന് ഇരട്ടിപ്പും, 'വ'കാരാഗമം	ക്രിയാനാമം, വസ്തുനാമം, വ്യക്തിനാമം	ക്രിയാനാമം : ക്രിയാർത്ഥം വസ്തുനാമം : കർത്തൃകാരകം, ക്രിയാഫലം വ്യക്തിനാമം : കർത്തൃകാരകം
അൽ	സംവൃതോകാരലോപം 'ക'കാരാഗമം 'ച'കാരാഗമം 'യ'കാരാഗമം 'ച'കാരത്തിന് ശേഷം ഇ കാരാദേശം	ക്രിയാനാമം, വസ്തുനാമം	ക്രിയാനാമം : ക്രിയാർത്ഥം വസ്തുനാമം : കർത്തൃകാരകം, കരണകാരകം, ക്രിയാഫലം
ഷ്	'ര' കാര 'റ' കാര വിനിമയം	ക്രിയാനാമം, ഗുണനാമം, വസ്തുനാമം	ക്രിയാനാമം : ക്രിയാർത്ഥം ഗുണനാമം : ഗുണാർത്ഥം

			വസ്തുനാമം : കർത്തൃകാരകം, കർമ്മ കാരകം, കരണകാരകം
വ്	ആദ്യാക്ഷരദീർഘത്തിന്റെ ചുരുങ്ങൽ	ക്രിയാനാമം, വസ്തുനാമം	ക്രിയാനാമം : ക്രിയാർത്ഥം വസ്തുനാമം : കർത്തൃകാരകം, ക്രിയാ ഫലം, ക്രിയനടക്കുന്ന ഇടം
തി	സംവൃതവിവൃത വിനിമയം	ക്രിയാനാമം	ക്രിയാനാമം : ക്രിയാർത്ഥം, ക്രിയ പൂർത്തിയായ അവസ്ഥ
ത്തം	'ഉ്'കാരാദേശം	ക്രിയാനാമം	ക്രിയാനാമം : ക്രിയാർത്ഥം
ത്ത്		ക്രിയാനാമം	ക്രിയാനാമം : ക്രിയാർത്ഥം
അ	വിവൃതോകാരലോപം സംവൃതോകാരലോപം, 'ര്'കാരാഗമം സംവൃതോകാരലോപവും ല കാരാഗമവും സംവൃതോകാരലോപവും അന്ത്യദ്വിത്വത്തിന് ലോപവും	ക്രിയാനാമം, വസ്തുനാമം	ക്രിയാനാമം : ക്രിയാർത്ഥം വസ്തുനാമം : കർത്തൃകാരകം, കർമ്മ കാരകം, കരണകാരകം, അധികരണകാരകം
മ	'ര്' കാര 'റ്'കാര വിനിമയവും ദ്വിത്വവും. അന്ത്യവർണ്ണലോപം	ഗുണനാമം	ഗുണനാമം : ഗുണാർത്ഥം
വി		ക്രിയാനാമം, വസ്തുനാമം	ക്രിയാനാമം : ക്രിയാർത്ഥം വസ്തുനാമം : കർത്തൃകാരകം
ട്		വസ്തുനാമം	വസ്തുനാമം : കർമ്മകാരകം
ബ്/ബ	'യ്'കാരലോപം	വസ്തുനാമം, ക്രിയാനാമം	ക്രിയാനാമം : ക്രിയാർത്ഥം വസ്തുനാമം : കർത്തൃകാരകം ക്രിയാഫലമായ വസ്തു, കർമ്മകാരകം
ആയ്മ	സംവൃതോകാരലോപം	നിഷേധാർത്ഥവും അവസ്ഥയും	നിഷേധാർത്ഥവും അവസ്ഥയും
അൻ		വ്യക്തിനാമം	വ്യക്തിനാമം : കർത്തൃകാരകം
ഇൽ	'യ്'കാരാദേശം	വസ്തുനാമം	വസ്തുനാമം : കർത്തൃകാരകം
ഇൾ	ധാതുദീർഘലോപം	വസ്തുനാമം	വസ്തുനാമം : കർത്തൃകാരകം

ക്രിയാജന്യ നിഷ്പന്ന നാമങ്ങളാൽ ധാതുക്കളോടാണ് വ്യുൽപാദകപ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുന്നത്. ധാതുക്കളുടെ രൂപത്തെക്കുറിച്ച് പല തർക്കങ്ങളും വരാവുന്നതുകൊ ് സന്ധിപ്രക്രിയാവിവരണം കൃത്യമാവണമെന്നില്ല. ധാതുവിനോട് പ്രത്യയം ചേരുമ്പോൾ വർണ്ണമാറ്റം സംഭവിക്കുന്ന പ്രക്രിയകൾ മാത്രമേ രൂപസിദ്ധിയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

നാമജന്യനിഷ്പന്നനാമം

പ്രത്യയം	ചേരുന്നവിഭാഗം	രൂപസിദ്ധി / സന്ധിപ്രക്രിയകൾ	അർത്ഥോൽപ്പാദനം	
			ഉ ാകുന്ന നാമവിഭാഗം	അർത്ഥഭേദം
അൻ	ക്രിയാനാമം	'യ'കാരാഗമം. സംവൃതോകാരലോപം. അനുസ്വാരലോപം. വകാരലോപം. അനുസ്വാരലോപവും വകാരാഗമവും. ക കരാഗമം.	വ്യക്തിനാമം, വസ്തുനാമം	വ്യക്തിനാമം : കർത്തൃകാരകം, ക്രിയാസ്വഭാവമുള്ളവൻ വസ്തുനാമം : ക്രിയചെയ്യുന്നത്, ക്രിയാസ്വഭാവമുള്ളത്
	വസ്തുനാമം		വ്യക്തിനാമം, വസ്തുനാമം	വ്യക്തിനാമം : വസ്തുവിന്റെ സാദൃശ്യമുള്ളവൻ, വസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവമുള്ളവൻ, വസ്തുസ്വന്തമായവൻ, വസ്തുവിന്റെ നിറമുള്ളവൻ, വസ്തുഉപയോഗിക്കുന്നവൻ വസ്തുനാമം : വസ്തുവിനോട് സാദൃശ്യമുള്ളത്, വസ്തു സ്വന്തമായത്, വസ്തുവിന്റെ നിറമുള്ളത്
	ഗുണനാമം		വസ്തുനാമം, വ്യക്തിനാമം	വസ്തുനാമം : ഗുണം അടങ്ങുന്ന വസ്തു വ്യക്തിനാമം : ഗുണം അടങ്ങിയ വ്യക്തി
	ദേശ/ദിഗ്നാമം + അൻ		വസ്തുനാമം, വ്യക്തിനാമം	വസ്തുനാമം : ദേശത്ത്/ ദിക്കിൽ വസിക്കുന്നത്/ ദിക്കിൽ നിന്ന് വന്നത് വ്യക്തിനാമം : ദേശത്ത്/ ദിക്കിൽ വസിക്കുന്നവൻ, ദേശത്ത്/ദിക്കിൽ നിന്നുവന്നവൻ
ഇ/അത്തി/ച്ചി	ക്രിയാനാമം	സംവൃതോകാരലോപം. അനുസ്വാരലോപം. 'യ'കാരാഗമം. 'ക'കാരാഗമം. 'വ'കാരാഗമം. അനുസ്വാരലോപവും യ കാരാഗമവും.	വ്യക്തിനാമം	വ്യക്തിനാമം : ക്രിയചെയ്യുന്ന വ്യക്തി, ക്രിയാസ്വഭാവമുള്ള വ്യക്തി
	ഗുണനാമം		വ്യക്തിനാമം	വ്യക്തിനാമം : ഗുണം പേറുന്ന വ്യക്തി
	ദേശ/ദിഗ്നാമം		വ്യക്തിനാമം	വ്യക്തിനാമം: അവിടെ നിന്നുവന്ന വ്യക്തി, അവിടെ താമസിക്കുന്ന വ്യക്തി
	വസ്തുനാമം		വ്യക്തിനാമം	വ്യക്തിനാമം: വസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവമുള്ളവൾ, വസ്തുവിന്റെ നിറമുള്ളവൾ, വസ്തു സ്വന്തമായുള്ളവൾ
ആൻ/ആത്തി	ക്രിയാനാമം	'യ'കാരാഗമം.	വ്യക്തിനാമം, വസ്തുനാമം	വ്യക്തിനാമം : കർത്തൃകാരകം വസ്തുനാമം: ക്രിയയ്ക്കുവിധേയമാകുന്ന വസ്തു

	ഗുണനാമം	സംവൃതോകാരലോപം.	വ്യക്തിനാമം	ഗുണം അടങ്ങിയ വ്യക്തി
	വസ്തുനാമം	സംവൃതോകാരലോപവും അന്ത്യവർണ്ണദ്വിത്വവും.	വസ്തുനാമം, വ്യക്തിനാമം	വസ്തുനാമം : വസ്തുവിനോട് സാദൃശ്യമുള്ളത് വ്യക്തിനാമം: വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കച്ചവടം ചെയ്യുന്നവൻ, വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് താമസിക്കുന്നവൻ, വസ്തുഉപയോഗിക്കുന്നവൻ
മ	വ്യക്തി/വസ്തുനാമം	അനുസ്വാരലോപം 'ഇ'കാരാഗമം 'ഇ' കാരത്തിന് യ കാരാദേശം ന കാരത്തിന് യ കാരാദേശം ധാതുവിന്റെ ആദ്യവർണ്ണം ചുരുങ്ങലും 'ഇ' കാരാഗമവും അനുസ്വാരലോപവും 'ഇ'കാരത്തിന് ണ കാരാദേശവും	ഗുണനാമം, വസ്തുനാമം, ക്രിയാനാമം, വ്യക്തിനാമം	ഗുണനാമം: വസ്തു/വ്യക്തിയിലടങ്ങിയ ഗുണം വസ്തുനാമം : വസ്തുവിൽ നിന്നു ായ വസ്തു ക്രിയാനാമം : വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവൃത്തി വ്യക്തിനാമം : വസ്തുവിലുള്ള ഗുണമടങ്ങിയ വ്യക്തി
ത്തം/തരം/തനം	വ്യക്തിനാമം	ത കാരദ്വിത്വം 'ന'കാരലോപവും 'ത'കാര ദ്വിത്വവും	ഗുണനാമം	ഗുണനാമം : വ്യക്തിയിൽ നിന്നുള്ള ഗുണം
	വസ്തുനാമം		ഗുണനാമം	ഗുണനാമം : വസ്തുവിൽ നിന്നുള്ള ഗുണം
ആളൻ/ആളി	ദേശനാമം	അനുസ്വാരലോപം. സംവൃതോകാരലോപം. സംവൃതോകാരലോപവും ട കാരദ്വിത്വവും. യ കാരാഗമം.	വ്യക്തിനാമം	വ്യക്തിനാമം: ദേശത്തുതാമസിക്കുന്ന വ്യക്തി
	ക്രിയാനാമം		വ്യക്തിനാമം	വ്യക്തിനാമം : ക്രിയചെയ്യുന്നവ്യക്തി
	ഗുണനാമം		വ്യക്തിനാമം	വ്യക്തിനാമം: ഗുണമുള്ള വ്യക്തി
കാരൻ/കാരി/കാരത്തി	ക്രിയാനാമം	'ക'കാരദ്വിത്വം അനുസ്വാരലോപവും 'ക'കാരദ്വിത്വവും	വ്യക്തിനാമം	വ്യക്തിനാമം : ക്രിയചെയ്യുന്നവ്യക്തി (കർത്തൃ കാരകം)
	ഗുണനാമം		വ്യക്തിനാമം	വ്യക്തിനാമം: ഗുണമുള്ള വ്യക്തി
	ദേശനാമം		വ്യക്തിനാമം	വ്യക്തിനാമം: ദേശത്തുതാമസിക്കുന്ന വ്യക്തി
	വസ്തുനാമം		വ്യക്തിനാമം	വ്യക്തിനാമം : അധികരണാർത്ഥം, വസ്തുവിന്റെ ഉടമ, വസ്തുവിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന വ്യക്തി, വസ്തു ഉപയോഗിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന വ്യക്തി, വസ്തു വിൽക്കുന്ന വ്യക്തി, വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തി

നാമജന്യനിഷ്പന്ന നാമത്തിൽ വ്യുൽപാദന പ്രത്യയങ്ങൾ ചേരുന്നത് നാമത്തോടാണ്.

ഭേദകജന്യനിഷ്പന്നനാമം

പ്രത്യയം	**രൂപസിദ്ധി / സന്ധിപ്രക്രിയകൾ**	**അർത്ഥോൽപാദനം**	
		ഉ ാകുന്ന നാമവിഭാഗം	**അർത്ഥഭേദം**
മ	'ഉ'കാരാഗമം (സംവൃതം വിവൃതമാകൽ) 'ഇ' കാരാഗമം 'ല'കാരത്തിന് 'ന'കാരാദേശം 'മ'കാരത്തിന് ഇരട്ടിപ്പ്	ഗുണനാമം, വസ്തുനാമം, വ്യക്തിനാമം	ഗുണനാമം : ഗുണാർത്ഥം വസ്തുനാമം : കർമ്മകാരകം വ്യക്തിനാമം : കർത്തൃകാരകം, കർമ്മകാരകം
പ്പം	'ഉ'കാരാഗമം (സംവൃതം വിവൃതമാകൽ)	ഗുണനാമം	ഗുണനാമം : ഗുണനാമാർത്ഥം
അൻ	അനുസ്വാരലോപം. 'വ'കാരാഗമം.	വ്യക്തിനാമം	വ്യക്തിനാമം : ഗുണമുള്ള വ്യക്തി
ക്കം	'ഉ'കാരാഗമം (സംവൃതം വിവൃതമാകൽ)	ഗുണനാമം	ഗുണനാമം : ഗുണാർത്ഥം

ഗ്രന്ഥസൂചിക

പ്രഥമ ആകരഗ്രന്ഥങ്ങൾ

നിഘ ുക്കൾ

ഗു ർട്ട് ഹെർമ്മൻ (ഡോ) - ഗു ർട്ട് നിഘ ു
സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം
എൻ.ബി.എസ് (വിത) 1962

ഗുപ്തൻ നായർ.എസ് (പ്രൊഫ) - കേരളഭാഷാനിഘ ു
കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്
തിരുവനന്തപുരം - മാർച്ച് - 1997

നാരായണ ഭട്ടതിരി.ഇ.വി (പ്രൊഫ) - മലയാളം നിഘ ു
അസീസ്സിപ്രന്റിങ്ങ് ആന്റ് പബ്ലിഷിങ്ങ് - 1985

പത്മനാഭപിള്ള.ജി. ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം - ശബ്ദതാരാവലി
സാഹിത്യപ്രവർത്തകസഹകരണസംഘം
നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ - 2003

മാധവൻപിള്ള.സി - അഭിനവമലയാളനിഘ ു,
ഡി.സി.ബുക്സ് - 1977

മറ്റുഗ്രന്ഥങ്ങൾ

അച്യുതവാര്യർ.എസ് (പ്രൊഫ) - വ്യാകരണപഠനം
മാളൂമ്പൻ പബ്ലിക്കേഷൻസ്
തിരുവനന്തപുരം - 1976

ആന്റണി സി.എൽ (ഡോ) - കേരളപാണിനീയഭാഷ്യം
ഡി.സി.ബുക്സ് - 2007
- ഭാഷാപഠനങ്ങൾ
കേരളസാഹിത്യഅക്കാദമി - 1989

ആൻഡ്രൂസുകുട്ടി. എ.പി - കേരളപാണിനീയവും
മലയാളവാക്യഘടനയും
(വ്യാകരണപഠനങ്ങൾ)
മലയാളവിഭാഗം കാലിക്കറ്റ്
സർവ്വകലാശാല ജൂലൈ - 1996

ആഷർ റൊണാൾഡ്.ഇ - മലയാള ഭാഷാസാഹിത്യപഠനങ്ങൾ
ഡി.സി.ബുക്സ് 1989

ഇളയപെരുമാൾ എം ഭ - തൊൽക്കാപ്പിയം

സുബ്രഹ്മണ്യംപിള്ള.എസ്.ജി (പരിഭാഷ) — എൻ.ബി.എസ് (വിത) 1961

ഇളയപെരുമാൾ എം & സ്വർണ്ണം ഇളയപെരുമാൾ (പരിഭാഷ)
- നന്നൂൽ
  ആർ.എൽ. പ്രസ്
  തിരുവനന്തപുരം - 1967

കാൽഡ്വൽ റോബർട്ട് (റവ.)
- ദ്രാവിഡഭാഷാവ്യാകരണം ഭാഗം1,2
  ഡോ: എസ്.കെ. നായർ (പരിഭാഷ)
  കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് - 1993

കുഞ്ഞൻപിള്ള ഇളംകുളം
- കേരളഭാഷയുടെ വികാസപരിണാമങ്ങൾ
  എൻ.ബി.എസ് - 1953
- ലീലാതിലകം (വ്യാഖ്യാനം)
  സാഹിത്യപ്രവർത്തകസഹകരണസംഘം
  എൻ.ബി.എസ് (വിത) - 1962
- ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശം (വ്യാഖ്യാനം)
  എൻ.ബി.എസ്

കുഞ്ഞൻപിള്ള ശൂരനാട്ട്
- ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശം (വ്യാഖ്യാനം)
  കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് - 1996
- ചന്ദ്രോത്സവം (വ്യാഖ്യാനം)
  സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം
  എൻ.ബി.എസ് (വിത) - 1962

കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ
- ഭാഷാചിന്തകൾ
  എൻ.ബി.എസ് - 1960
  ഭാഷാഗവേഷണം
  തൃശ്ശൂർ - 1962

കോവുണ്ണി നെടുങ്ങാടി
- കേരളകൗമുദി
  പൂർണ്ണ പബ്ലിക്കേഷൻസ് - 1990

ഗാർത്തുവെയറ്റ്.എൽ
- മലയാളവ്യാകരണസംഗ്രഹം
  മംഗലാപുരം - 1926

ഗിരീഷ്.പി.എം
- കേരളപാണിനിയുടെ അർത്ഥവിചാരം
  (വ്യാകരണ പഠനങ്ങൾ) മലയാളവിഭാഗം
  കാലിക്കറ്റ്സർവ്വകലാശാല ജൂലൈ-1996

ഗു ർട്ട്ഹെർമ്മൻ (റവ)
- മലയാളഭാഷാവ്യാകരണം
  സാഹിത്യപ്രവർത്തകസഹകരണസംഘം
  എൻ.ബി.എസ് (വിത) - 1962

ഗോദവർമ്മ.കെ - (ഡോ)	-	കേരളഭാഷാവിജ്ഞാനീയം തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാല സീരീസ് - 24
ഗോപിക്കുട്ടൻ.പി	-	കേരളപാണിനീയസംഗ്രഹം കല്യാണിബുക്സ് - 1994
ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ സി.കെ (ഡോ)	-	മലയാളത്തിലെ ക്രിയകൾ (മലയാളവ്യാകരണപഠനങ്ങൾ) കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് - 1996
ചാക്കോ ഐ.സി	-	പാണിനീയ പ്രദ്യോതം (പാണിനീയവ്യാഖ്യാനം) പി.സി ദേവസ്യ. എം.എ & എം.എം.വർക്കി (പ്രസാ) - 1955
ചീരാമകവി	-	രാമചരിതം പി.വി. കൃഷ്ണൻനായർ (വ്യാഖ്യാ) കേരളസാഹിത്യഅക്കാദമി - 1979
ജോൺ കുന്നപ്പിള്ളി (ഫാദർ)	-	പ്രക്രിയാഭാഷ്യം നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ - കോട്ടയം 1972
	-	വ്യാകരണസാഹ്യം എസ്.എച്ച് ലീഗ് - ആലുവ - 1965
ജോർജ്മാത്തൻ (റവ)	-	മലയാഴ്മയുടെ വ്യാകരണം കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് - 2000
നമ്പൂതിരി.ഇ.വി.എൻ	-	വ്യാക്യഘടന കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് - 1977
നാരായണപിള്ള.കെ.എസ് (പ്രൊഫ)	-	ആധുനിക മലയാളവ്യാകരണം കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് - 1977
നാരായണപിള്ള. പി.കെ (ഡോ)	-	പദ്യരത്നം (എഡിറ്റർ) കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് - 1982
	-	കൈരളീധ്വനി വിദ്യാർത്ഥിമിത്രം ബുക്ഡിപ്പോ, കോട്ടയം
പാച്ചുമൂത്തത് വൈക്കത്ത്	-	പാച്ചുമൂത്തതിന്റെ കേരളഭാഷാവ്യാകരണം (കെ.എം. പ്രഭാകരവാര്യർ. എ.ഡി) മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാല - 1981
പ്രഭാകരവാര്യർ.കെ.എം (ഡോ)	-	മലയാളവ്യാകരണസമീക്ഷ

വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം മാർച്ച് 1998

- ഭാഷാശാസ്ത്രവിവേകം
  വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം ശുകപുരം-2002
- പൂർവ്വകേരളഭാഷ
  മദിരാശി സർവ്വകലാശാല - 1982
- പദവും വാക്യവും
  മലയാളസാഹിത്യം വാർഷികപതിപ്പ്

പ്രഭാകരവാര്യർ കെ.എം (ഡോ) & ശാന്താ അഗസ്റ്റിൻ - ആധുനികഭാഷാശാസ്ത്രം
കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് - 1994

പ്രഭാകരവാര്യർ കെ.എം (ഡോ) & രവീന്ദ്രൻ പി.എൻ (ഡോ) - മലയാളഭാഷാപഠനങ്ങൾവ (സമ്പാ)
കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് - 1990

പ്രബോധചന്ദ്രൻ.വി.ആർ (ഡോ) - സ്വനവിജ്ഞാനം
കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് - 1998

ബാലകൃഷ്ണൻ ബി.സി - ഭാഷാവിജ്ഞാനം
നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ കോട്ടയം - 1974

മാധവൻ.പി - പദക്രമം : ശൈലീഭേദമോ
വ്യാകരണവിഷയമോ
(വ്യാകരണപഠനങ്ങൾ)
മലയാളവിഭാഗം കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാല

മുകുന്ദൻ.എൻ (ഡോ) - കണ്ണശ്ശരാമായണം
യുദ്ധകാണ്ഡം (വ്യാഖ്യാനം)
സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം
എൻ.ബി.എസ് (വിത) 1989

മൂസത്.എൻ.എൻ - വ്യാകരണവിവേകം
സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം
1994

ഇവി ഇരിഞ്ചയം - വ്യാകരണനിഘ ു
ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഫ മെന്റൽ
എഡ്യൂക്കേഷൻ & റിസർച്ച്
തിരുവനന്തപുരം - 2001

രാഘവൻപിള്ള.കെ. (ഡോ) - കണ്ണശ്ശരാമായണം (വ്യാഖ്യാനം)
അരണ്യകാണ്ഡം, കിഷ്കിന്ദാകാണ്ഡം
കേരളസർവ്വകലാശാല - 1972

രാജരാജവർമ്മ.എ.ആർ - കേരളപാണിനീയം

ഡി.സി.ബുക്സ് - 1996
- കേരളപാണിനീയം
(ഒന്നാംപതിപ്പും വിമർശനങ്ങളും)
കേരളസാഹിത്യഅക്കാദമി
- ശബ്ദശോധിനി എന്ന മലയാളവ്യാകരണം
ബി.വി.ബുക്ഡിപ്പോ
തിരുവനന്തപുരം - 1917

രാജേന്ദ്രൻ.കെ - ആധുനികമലയാളവ്യാകരണം
യവനിക പബ്ലിക്കേഷൻസ്
തിരുവനന്തപുരം - 1983

രാധാകൃഷ്ണൻ മല്ലിശ്ശേരി (ഡോ) - മലയാളവ്യാകരണപഠനങ്ങൾ
(സമ്പാദനവും പഠനവും)
കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് - 1996

രാമചന്ദ്രൻ പുതുശ്ശേരി (ഡോ) - കണ്ണശ്ശരാമായണം (വ്യാഖ്യാനം
സുന്ദരകാണ്ഡം
സാഹിത്യപ്രവർത്തകസഹകരണസംഘം
എൻ.ബി.എസ് (വിത) - 1986
- കേരളപാണിനീയവിമർശം (എഡി)
(കേരളപാണിനീയത്തെക്കുറിച്ച് വിദ്യാവി
നോദിനിയിലും മറ്റും വന്ന ലേഖനങ്ങൾ)
നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ - 1981

രാമചന്ദ്രപൈ.കെ.വി (പ്രൊഫ) - സമാസം (വ്യാകരണപഠനങ്ങൾ)
കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് മാർച്ച് - 1996
- വ്യാകരണപഠനങ്ങൾ
ലില്ലി ബുക്സെന്റർ ചങ്ങനാശ്ശേരി - 1979

വാസുദേവഭട്ടതിരി.സി.വി - കേരളപാണിനീയപാഠങ്ങൾ
ഡി.സി.ബുക്സ് - 1995

വേദബന്ധു - അർത്ഥവിജ്ഞാനം
എൻ.വി.കൃഷ്ണവാര്യർ (ജന.എഡിറ്റർ)
കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് - 1972

വേണുഗോപാലപണിക്കർ - വ്യാകരണപഠനങ്ങൾ
മലയാളവിഭാഗം, കാലിക്കറ്റ്
സർവ്വകലാശാല - ജൂലൈ - 1996
- വാക്കിന്റെ വഴികൾ
വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം - 1999

ശേഷഗിരിപ്രഭു.എം - വ്യാകരണമിത്രം
കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്
ഏപ്രിൽ - 2003

ശ്രീകുമാരി.കെ. (ഡോ) - മലയാളത്തിലെ നാമവർഗ്ഗം
കറന്റ്ബുക്സ് കോട്ടയം ജനു- 2003

സുകുമാരപിള്ള.കെ. (ഡോ) - കൈരളീ ശബ്ദാനുശാസനം
കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ജൂലൈ-1980
- ആധുനികമലയാള വ്യാകരണം
ഉഷാപബ്ലിക്കേഷൻസ് ചടയമംഗലം-1968

ഇംഗ്ലീഷ്

Agesthia lingom.S. & Kumaraswami Raja.N (editors) - Dravidian Liaguitics (Seminar papers) Annamalai University – 1969

Annamalai .E - Dynamics of verbal extensions in tamil Dravidian Linguistics Association of India – 1985

Annice Thomas (Dr) - Dissertations in Tamilology International institute of tamil studies – March – 1977

Balakrishnawarrier .M (prof) - A Learner's Mannual of English Grammer Green books – 2003

Bloomfield Leonard - Language Motilal Banarsidas Indological publishers booksellers Delhi – 1964

Burrow & Emeneav M.B - DED oxford – 1968

Chatterji .S.K. (Dr) - The Dravidian Annamalai Nagar – 1964

Constantans Joseph Beschi - Grammer of the common dialect of tamil Language Christian knowledge society pness - 1848

Ellis F.W - Dissertations on the Malayalam Language - 1878

Ezhuthachan.K.N (Dr) - The history of Grammattical Theories in Malayalam

Frank Palmer - a pelican original Grammer Pelican books (penguin books – 1971)

George.K.M (Dr) - Malayalam grammer and reader Sahithya Pravarthaka co-operative society – 1983

Jayaseelan K.A (Dr) - Parametric studies in Malayalam syntax Allied publishers Ltd – 1999

Jesperson Otto - Essentials of English Grammer George Allen & Unwin ltd London – 1974
- Growth and structure of the English Language Indian Brance, Oxford University press
- Language its nature, development and origin George Allen & Unwin Ltd London – 1959

Kamil zwelebil - comparative Dravidian phonology Parris – 1976

Kittel F (Rev.Dr.) - A Grammer of the kannada Language Mangalor Basel Mission book and tract Depositary – 1908

Koenraad kuiper & Scott Allan W	-	An introduction to English Language, sound word and sentence macmillan press ltd – 1996
Meenakshi Sundaran T.P	-	Foreign Models in Tamil Grammer Dravidian Linguistics Association Department of Linguistics University of Kerala
Paramasivam.K	-	Effectivity and Causativity in Tamil Dravidian Linguistics Association Tvm.
Ramaswamy Iyar.L.V	-	Evolution of Malayalam Morphology Kerala Sahitya Academi- 1993
Shanmugham.S.V	-	Dravidian Nouns Annamalai Nagar – 1971
Wren Christopher Percival	-	The simpler parts of speech K&J Cooper educational publishers
Wren & Martin	-	Highschool Grammer and composition K&J Cooper Educational Publishers - 1964

ദ്വിതീയ ആകരഗ്രന്ഥങ്ങൾ

കരുണാകരൻ തിരുനെല്ലൂർ - മലയാളഭാഷാപരിണാമം സിദ്ധാന്തങ്ങളും വസ്തുതകളും
തിരുവനന്തപുരം - 1975

കാർത്തികേയൻ ഷൊർണ്ണൂർ (ഡോ) - ഭാഷാവ്യാകരണം
കറന്റ്ബുക്സ് - 1992

കേരളഭാഷാശാസ്ത്ര ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് - ഭാഷാശാസ്ത്രശബ്ദാവലി
തിരുവനന്തപുരം - 1970

കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ - മലയാളശൈലി
മാതൃഭൂമി, കോഴിക്കോട് - 1957

കൃഷ്ണൻ എം & ശേഷഗിരി പ്രഭു എം - ബാലവ്യാകരണം
ബേസൽ മിഷൻ ബുക് ആന്റ് ട്രാക്ട്ഡെപോസിറ്ററി
മംഗലാപുരം - 1909

കൃഷ്ണപിഷാരടി ആറ്റൂർ - ഭാഷാസാഹിത്യ ചരിത്രം
തൃശ്ശൂർ - 1936

ഗോപിനാഥൻ നായർ.എൻ.ആർ - രാമചരിതവും പ്രാചീനമലയാളവും
എൻ.ബി.എസ് - 1972
- ഗു ർട്ടും മലയാളവ്യാകരണവും
സാഹിത്യപഠനം ീഹ കഢ.।
തിരുവനന്തപുരം - 1994

ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ - ആദിഭാഷ, സ്വന്തം ബുക്സ്,
തിരുവനന്തപുരം - 1998

ചന്ദ്രശേഖരൻ നായർ.സി.കെ(ഡോ) - മലയാളത്തിന്റെ വളർച്ച ചിലവശങ്ങൾ
നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ - 1968

ജോൺ.എം.വി - മലയാളഭാഷയിലെ കാല പ്രത്യയങ്ങൾ
സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം
- 1986

ജോസഫ്.പി.എം - മലയാളത്തിലെ പദങ്ങൾ
കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്

തു ിയിൽ.ഡി - കൈരളീമിത്രം
വിദ്യാർത്ഥിമിത്രം ബുക് ഡിപ്പോ - 1979

പ്രകാശ്.കെ. & വിജയേന്ദ്രദാസ്.വി.എസ് - ഭാഷാശാസ്ത്രം - സാങ്കേതികശബ്ദാവലി
ഇംഗ്ലീഷ് - മലയാളം
ലിപി പബ്ലിക്കേഷൻസ്

		തിരുവനന്തപുരം - 1985
ബേബി.എം.എ (എഡി)	-	നോംചോംസ്കി നൂറ്റാ ിന്റെ മനസാക്ഷി ഡി.സി.ബുക്സ് - 2001
മുരിക്കനാനി	-	ഭാഷാദീപം പോരാളി പബ്ലിക്കേഷൻസ് മൂവാറ്റുപുഴ - 1994
രാജരാജവർമ്മ.എ.ആർ	-	സാഹിത്യസാഹ്യം കേരളസാഹിത്യഅക്കാദമി - 1986
രാമവാരിയർ കൈക്കുളങ്ങര	-	പദസംസ്കാരചന്ദ്രിക (സിദ്ധാന്തകൗമുദി ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം) കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി - 1996
വാസുദേവഭട്ടതിരി.സി.വി	-	ഭാഷാശാസ്ത്രം കറന്റ്ബുക്സ് - 1970
വേണുഗോപാലപണിക്കർ	-	നോം ചോംസ്കി വിശ്വദർശന തൃശ്ശൂർ - 1987
ശ്രീരേഖ	-	എന്റെഭാഷ ചിന്തപബ്ലിക്കേഷൻസ് തിരുവനന്തപുരം - 1995
സോളി.വി.ആർ & ജോയ്പോൾ.കെ	-	ഭാഷാശാസ്ത്രം സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും മലയാളപഠനഗവേഷണ കേന്ദ്രം - 1999

ഇംഗ്ലീഷ്

Allan J.P.B & Paul van Buren - Chomsky selected readings
Oxford University press
Newyork – 1975

Charles F Hocket - A course in Modern Linguitics
Oxford & IBH publishing co – 1970

Chomsky Noam - The structure of Lingustic Theory
The University of Chicago Press – 1985
- The Architecture of language
Oxford University press, New Delhi – 2000
- Language and mind
Harcourt Brace Jovanvich, inc
- Reflections on language
Pantheon Book Newyork – 1975
- Essays on form and interpretation
Elsevier North – Holland. inc – 1977
New horizons in the study of
Language and mind Cambridge
Universitypress - 2000

Emmon Bech - Syntactic Theory
Holt, Rinebart and Winston inc

Emmon Bech & Robert.T.Harms (editors) - Universals in Liaguistic Theory

Ravivarma.L.A - Vakya padiya (editor)
Govt. Press, Thiruvanathapuram – 1942

******